Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 575/2013,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu asetus (EU) 2015/62, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014	L 11	37	17.1.2015
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1014, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016	L 171	153	29.6.2016
►M3	Komission delegoitu asetus (EU) 2017/2188, annettu 11 päivänä elokuuta 2017	L 310	1	25.11.2017
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2395, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017	L 345	27	27.12.2017
►M5	Komission delegoitu asetus (EU) 2018/405, annettu 21 päivänä marraskuuta 2017	L 74	3	16.3.2018

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 208, 2.8.2013, s. 68 (575/2013)

►C2 Oikaisu, EUVL L 321, 30.11.2013, s. 6 (575/2013)

►C3 Oikaisu, EUVL L 20, 25.1.2017, s. 3 (575/2013)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 575/2013,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

ENSIMMÄINEN OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt yleisistä vakavaraisuusvaatimuksista, jotka direktiivin 2013/36/EU nojalla valvottavien laitosten on täytettävä seuraavien seikkojen osalta:

a) omien varojen vaatimukset, jotka liittyvät luottoriskin, markkinariskin, operatiivisen riskin ja toimitusriskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;

b) vaatimukset, joilla rajoitetaan suuria asiakasriskejä;

c) 460 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tultua voimaan maksuvalmiusvaatimukset, jotka liittyvät likviditeettiriskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;

d) a, b ja c alakohtaan ja velkaantumiseen liittyvät raportointivaatimukset;

e) julkistamisvaatimukset.

Tällä asetuksella ei säännellä julkistamisvaatimuksia, joita toimivaltaiset viranomaiset soveltavat laitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla direktiivin 2013/36/EU mukaisesti.

2 artikla

Valvontavaltuudet

Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava direktiivissä 2013/36/EU säädetyt valtuudet ja niiden on noudatettava mainitussa direktiivissä säädettyjä menettelyjä.

▼B

3 artikla

Laitosten soveltamat tiukemmat vaatimukset

Tämä asetus ei estä laitoksia pitämästä hallussaan omia varoja ja niiden komponentteja enemmän kuin tässä asetuksessa edellytetään tai soveltamasta tiukempia toimenpiteitä kuin tässä asetuksessa edellytetään.

4 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) 'luottolaitoksella' yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;

2) 'sijoituspalveluyrityksellä' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä henkilöä, jota koskee mainitussa direktiivissä asetetut vaatimukset, lukuun ottamatta kuitenkaan

a) luottolaitoksia;

b) paikallisia yrityksiä;

c) yrityksiä, joilla ei ole toimilupaa tarjota direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan B osan 1 alakohdassa tarkoitettua oheispalvelua ja jotka tarjoavat ainoastaan yhtä tai useampaa mainitun direktiivin liitteessä I olevan A osan 1, 2, 4 ja 5 alakohdassa lueteltua sijoituspalvelua tai -toimintaa ja joilla ei ole lupaa pitää hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita ja joilla ei sen vuoksi voi koskaan olla velkaa kyseisille asiakkailleen;'

3) 'laitoksella' luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä;

4) 'paikallisella yrityksellä' yritystä, joka käy kauppaa omaan lukuunsa futuuri-, optio- tai muilla johdannaismarkkinoilla ja käteismarkkinoilla ainoana tarkoituksenaan positioiden suojaaminen johdannaismarkkinoilla tai joka käy kauppaa toisten kyseisillä markkinoilla toimivien jäsenten lukuun ja jonka samojen markkinoiden määritysosapuolet ovat taanneet, kyseisten markkinoiden määritysosapuolten ollessa vastuussa tällaisen yrityksen tekemien sopimusten täytäntöönpanosta;

5) 'vakuutusyrityksellä' vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) ([1]) 13 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä vakuutusyritystä;

6) 'jälleenvakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä jälleenvakuutusyritystä;

([1]) EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

▼B

7) 'yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä' (collective investment undertaking, CIU) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä (yhteissijoitusyritys), joka on määritelty siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ([1]) 1 artiklan 2 kohdassa, mukaan lukien jollei toisin säädetä kolmansien maiden yhteisöt, jotka harjoittavat samankaltaista toimintaa, joiden vakavaraisuutta valvotaan unionin oikeuden tai sellaisen kolmannen maan oikeuden mukaisesti, jonka soveltamat vakavaraisuusvalvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia, tai vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, joka on määritelty vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ([2]) 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, taikka unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, joka on määritelty mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa;

8) 'julkisyhteisöllä ja julkisoikeudellisella laitoksella' yleishyödyllistä hallintoelintä, joka vastaa toiminnastaan keskushallinnolle, aluehallinnolle tai paikallisviranomaisille, tai viranomaisille, jotka hoitavat samoja tehtäviä kuin aluehallinto ja paikallisviranomaiset, tai keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisten omistamaa tai perustamaa ja järjestämää yleishyödyllistä yritystä, jolla on erilliset takuujärjestelyt, ja niihin voivat kuulua myös julkisesti valvotut lainmukaiset itsehallintoelimet;

9) 'ylimmällä hallintoelimellä' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä ylintä hallintoelintä;

10) 'toimivalla johdolla' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdassa määriteltyä toimivaa johtoa;

11) 'järjestelmäriskillä' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 10 alakohdassa määriteltyä järjestelmäriskiä;

12) 'malliriskillä' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa määriteltyä malliriskiä;

13) 'alullepanijalla' yhteisöä, joka:

   a) on osallistunut joko itse tai suoraan tai välillisesti siihen etuyhteydessä olevien yhteisöjen kautta alkuperäiseen sopimukseen, jonka perusteella velallisen tai mahdollisen velallisen sellaiset velvoitteet tai mahdolliset velvoitteet, joihin liittyvä omaisuuserä arvopaperistetaan, ovat syntyneet; tai

   b) hankkii kolmannen osapuolen omaisuuserät omaan lukuunsa ja arvopaperistaa ne;

14) 'järjestäjällä' sellaista muuta laitosta kuin alullepanevaa laitosta, joka järjestää omaisuusvakuudellisen yritystodistusohjelman tai muun arvopaperistamisjärjestelmän, jonka kautta kolmansilta yksiköiltä hankitaan omaisuuseriä, ja hoitaa sitä;

([1]) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.
([2]) EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

▼B

15) 'emoyrityksellä'

a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua emoyritystä;

b) direktiivin 2013/36/EU VII osaston 3 ja 4 luvun II jaksoa sekä VIII osastoa ja tämän asetuksen viidettä osaa sovellettaessa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yritystä ja kaikkia yrityksiä, joilla on tosiasiassa määräävä vaikutusvalta toiseen yritykseen;

16) 'tytäryrityksellä'

a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä;

b) direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä ja kaikkia yrityksiä, joihin emoyrityksellä on tosiasiassa määräävä vaikutusvalta.

Tytäryritysten kaikkien tytäryritysten katsotaan myös olevan sen yrityksen tytäryrityksiä, joka on niiden alkuperäinen emoyritys;

17) 'sivuliikkeellä' liiketoimipaikkaa, joka on laitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain laitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia;

18) 'oheispalveluyrityksellä' yritystä, jonka pääasiallisessa liiketoiminnassa on kyse kiinteistöjen hallinnasta tai hoidosta, tietopalvelujen hoidosta tai muusta vastaavasta toiminnasta, jonka ominaispiirteenä on, että se on yhden tai useamman laitoksen toimintaa avustavaa;

►C2 19) omaisuudenhoitoyhtiöllä direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyä omaisuudenhoitoyhtiötä tai direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa, ◄ mukaan lukien ellei toisin säädetä kolmansien maiden yhteisöt, jotka harjoittavat samankaltaista toimintaa ja jotka ovat sellaisen kolmannen maan lakien alaisia, jonka soveltamat valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia;

20) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' rahoituslaitosta, jonka tytäryritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti laitoksia tai rahoituslaitoksia, jolloin vähintään yhden tällaisista tytäryrityksistä on oltava laitos, ja joka ei ole rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

21) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;

22) 'monialan holdingyhtiöllä' emoyritystä, joka on muu kuin rahoitusalan holdingyhtiö, laitos tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on laitos;

23) 'kolmannen maan vakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä kolmannen maan vakuutusyritystä;

▼B

24) 'kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 6 alakohdassa määriteltyä kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä;

25) 'kolmannen maan tunnustetulla sijoituspalveluyrityksellä' yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se kuuluisi sijoituspalveluyrityksen määritelmän piiriin, jos se olisi sijoittautunut unioniin;

b) sillä on toimilupa kolmannessa maassa;

c) siihen sovelletaan ja se noudattaa vakavaraisuussääntöjä, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät vähintään yhtä ankarina kuin tässä asetuksessa tai direktiivissä 2013/36/EU vahvistettuja sääntöjä;

26) 'rahoituslaitoksella' yritystä, joka ei ole laitos ja jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa, mukaan lukien maksupalveluista sisämarkkinoilla ([1])13 päivänä marraskuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/64/EY tarkoitetut rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja maksulaitokset sekä omaisuudenhoitoyhtiöt ►C2 mutta poislukien direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritellyt vakuutushallintayhtiöt (vakuutusholdingyhtiöt) ja sen g alakohdassa määritellyt sekavakuutushallintayhtiöt; ◄

27) 'finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa seuraavista:

a) laitosta;

b) rahoituslaitosta;

c) oheispalveluyritystä, joka on sisällytetty laitoksen konsolidoituun rahoitusasemaan;

d) vakuutusyritystä;

e) kolmannen maan vakuutusyritystä;

f) jälleenvakuutusyritystä;

g) kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä;

▼C2

h) vakuutusholdingyhtiötä, jolla tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritellyllä vakuutushallintayhtiöllä;

———————

▼B

k) yritystä, joka jätetään direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan mukaisesti;

l) kolmannen maan yritystä, jonka päätoimiala on verrattavissa a–k alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toimialaan;

([1]) EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

▼B

28) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' jäsenvaltiossa toimivaa laitosta, jolla on tytäryrityksenä laitos tai rahoituslaitos, tai jolla on omistusyhteys tällaiseen laitokseen tai rahoituslaitokseen, ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

29) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta, joka ei ole minkään toisen jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys eikä minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

30) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' rahoitusalan holdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

31) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys eikä minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

32) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

33) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen laitoksen tytäryritys tai minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

34) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;

35) 'omistusyhteydellä' yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY ([1]) 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä tai suoraa tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusosuutta yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;

36) 'huomattavalla omistusosuudella' suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksessä, kun tämä osuus on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista tai kun sen nojalla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti kyseisen yrityksen johtamiseen;

([1]) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

▼B

37) 'määräysvallalla' emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä sidosta, siten kuin se on määritelty direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa tai tilinpäätösstandardeissa, joita laitokseen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla, taikka samankaltaista luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä sidosta;

38) 'läheisellä sidonnaisuudella' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on jokin seuraavista sidossuhteista:

a) omistusyhteys, kun hallussa pidetään suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20 prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

b) määräysvalta;

c) molemmat tai kaikki ovat määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa samaan kolmanteen henkilöön;

39) 'asiakaskokonaisuudella' seuraavia:

a) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka, jollei toisin osoiteta, muodostavat yhden riskikokonaisuuden, koska yhdellä niistä on suoraan tai välillisesti määräysvalta toiseen tai toisiin nähden;

b) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joilla ei ole toisiinsa nähden mitään määräysvaltaa a alakohdan mukaisesti, mutta joita on pidettävä riskin kannalta kokonaisuutena sen vuoksi, että niiden välillä on sellainen sidossuhde, että on todennäköistä, että jos yhdellä niistä on taloudellisia ongelmia, erityisesti rahoitus- tai maksuvaikeuksia, niin toisella tai kaikilla muilla on todennäköisesti myös rahoitus- tai maksuvaikeuksia.

Sen estämättä mitä a ja b alakohdassa säädetään, jos keskushallinnolla on suora määräysvalta tai suora keskinäinen sidossuhde yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, kokonaisuuden, joka muodostuu keskushallinnosta ja kaikista niistä luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, joihin keskushallinnolla on suora tai välillinen määräysvalta a alakohdan mukaisesti tai joihin sillä on keskinäinen sidossuhde b alakohdan mukaisesti, voidaan katsoa olevan muu kuin asiakaskokonaisuus. Sen sijaan keskushallinnosta ja muista luonnollista henkilöistä tai oikeushenkilöistä muodostuvan asiakaskokonaisuuden olemassaoloa voidaan arvioida erikseen kunkin sellaisen henkilön osalta, johon keskushallinnolla on suora määräysvalta a alakohdan mukaisesti tai jolla on sen kanssa suora keskinäinen sidossuhde b alakohdan mukaisesti, ja kaikkien sellaisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden osalta, joihin kyseisellä henkilöllä on määräysvalta a alakohdan mukaisesti tai jotka ovat sidossuhteessa kyseiseen henkilöön b alakohdan mukaisesti, keskushallinto mukaan lukien. Sama pätee aluehallintoihin tai paikallisviranomaisiin, joihin sovelletaan 115 artiklan 2 kohtaa;

40) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai elintä, joka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja jolle annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa laitoksia kyseisessä jäsenvaltiossa toimivan valvontajärjestelmän osana;

▼B

41) 'konsolidointiryhmän valvojalla' toimivaltaista viranomaista, joka vastaa EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten konsolidoidusta valvonnasta sekä EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden määräysvallassa olevien laitosten konsolidoidusta valvonnasta;

42) 'toimiluvalla' viranomaisten missä tahansa muodossa antamaa asiakirjaa, jolla annetaan lupa liiketoiminnan harjoittamiseen;

43) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa laitokselle on myönnetty toimilupa;

44) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa laitoksella on sivuliike tai jossa se tarjoaa palveluja;

45) 'EKPJ:n keskuspankeilla' Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäseninä olevia kansallisia keskuspankkeja ja Euroopan keskuspankkia (EKP);

46) 'keskuspankeilla' EKPJ:n keskuspankkeja ja kolmansien maiden keskuspankkeja;

47) 'konsolidoidulla asemalla' asemaa, joka syntyy soveltamalla tämän asetuksen vaatimuksia ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti yhteen laitokseen siten kuin kyseinen laitos muodostaisi yhdessä yhden tai useamman yhteisön kanssa yhden ainoan laitoksen;

48) ilmauksella 'konsolidoinnin perusteella' ilmausta konsolidoidun aseman perusteella;

49) ilmauksella 'alakonsolidointiryhmän tasolla' ilmausta emoyrityksenä toimivan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella, lukuun ottamatta yhteisöjen alaryhmää, tai sellaisen emoyrityksenä toimivan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella, joka ei ole perimmäinen emoyrityksenä toimiva laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

50) 'rahoitusvälineellä'

   a) sopimusta, joka synnyttää yhdelle osapuolelle rahoitusvaroihin kuuluvan erän ja samalla toiselle osapuolelle rahoitusvelan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen;

   b) direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa mainittua rahoitusvälinettä;

   c) johdannaissopimusta;

   d) primaaria rahoitusvälinettä;

   e) käteisinstrumenttia.

   Edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitetut välineet ovat rahoitusvälineitä vain, jos niiden arvo johdetaan niiden kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen tai muun kohde-etuutena olevan erän hinnasta tai kohde-etuutena olevasta korosta tai indeksistä;

51) 'perustamispääomalla' omien varojen määrää ja tyyppejä, jotka vahvistetaan luottolaitosten osalta direktiivin 2013/36/EU 12 artiklassa ja sijoituspalveluyritysten osalta kyseisen direktiivin IV osastossa;

▼B

52) 'operatiivisella riskillä' riittämättömistä tai epäonnistuneista sisäisistä prosesseista, henkilöstöstä ja järjestelmistä tai ulkoisista tapahtumista aiheutuvan tappion riskiä, mukaan luettuna oikeudellinen riski;

53) 'laimentumisriskillä' sitä riskiä, että saamisen määrä supistuu velalliselle myönnettävien käteisluottojen tai muiden kuin käteisluottojen kautta;

54) 'maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä (probability of default, PD)' vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä yhden vuoden aikana;

55) 'tappio-osuudella (loss given default, LGD)' vastapuolen maksukyvyttömyyden aiheuttaman tappion suhdetta vastuun määrään maksukyvyttömyyshetkellä;

56) 'luottovasta-arvokertoimella (conversion factor, CF)' laskentahetkellä nostettavissa olevan luottolimiitin ja siitä maksukyvyttömyyshetkellä nostettuna olevan määrän suhdetta, jossa sovittu limiitti määrää luottolimiitin määrän, paitsi jos ei-sovittu limiitti on sitä korkeampi;

57) 'luottoriskin vähentämisellä' tekniikkaa, jota laitos soveltaa vastuiden tai vastuista sille aiheutuvan luottoriskin vähentämiseksi;

58) 'vastikkeellisella luottosuojalla' luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu laitoksen oikeuteen – vastapuolen maksukyvyttömyyden tai muiden vastapuoleen liittyvien erityisten luottotapahtumien vuoksi – realisoida, saada luovutuksena tai siirtona tai pitää hallussaan tiettyjä omaisuuseriä tai määriä tai vähentää vastuuta määrään tai korvata se määrällä, joka saadaan laitoksella olevan vastuun ja laitosta koskevan vaateen määrän välisestä erotuksesta;

59) 'takauksen luonteisella luottosuojalla' luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa vastuusta laitokselle aiheutuvan luottoriskin vähentäminen perustuu kolmannen osapuolen velvoitteeseen maksaa määrä luotonsaajan maksukyvyttömyyden tapauksessa tai muissa erityisissä luottotapahtumissa;

60) käteiseen verrattavalla välineellä' talletustodistusta, joukkovelkakirjaa, katetut joukkolainat mukaan luettuina, tai muuta laitoksen liikkeeseenlaskemaa etuoikeudeltaan parempaa välinettä, josta laitos on jo saanut täyden maksun ja joka laitoksen on maksettava ehdoitta takaisin kyseisen välineen nimellisarvon mukaisesti;

61) 'arvopaperistamisella' liiketointa tai järjestelmää, jolla vastuuseen tai määritettyyn vastuujoukkoon liittyvä luottoriski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jolla on kummatkin seuraavat ominaisuudet:

   a) liiketoimen tai järjestelmän maksut riippuvat vastuun tai määritetyn vastuujoukon suorituskyvystä;

   b) etuoikeusluokkien järjestys määrittää tappioiden jakautumisen liiketoimen tai järjestelmän voimassaoloaikana;

▼B

62) 'arvopaperistamispositiolla' arvopaperistettua omaisuuserää;

63) 'uudelleenarvopaperistamisella' arvopaperistamista, jossa arvopaperistettaviin omaisuuseriin liittyvä riski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jossa vähintään yksi arvopaperistettavista omaisuuseristä on arvopaperistamispositio;

64) 'uudelleenarvopaperistamispositiolla' uudelleenarvopaperistamisesta johtuvaa vastuuta;

65) 'erillisellä takauksella' sopimusjärjestelyä, jolla parannetaan arvopaperistettavan position luottoluokitusta verrattuna tilanteeseen ilman erillistä takausta, mukaan luettuina takaukset, joissa heikompia etuoikeusluokkia käytetään suojaamaan korkeamman luottoriskiluokituksen arvopapereita, sekä muut luottosuojan muodot;

66) 'arvopaperistamista varten perustetulla erillisyhtiöllä (securitisation special purpose entity, SSPE)' sellaista trustia tai muuntyyppistä yhteisöä kuin laitosta, joka on perustettu arvopaperistamisen tai arvopaperistamisten toteuttamiseksi, jonka toiminta on rajattu tämän tavoitteen saavuttamisen edellyttämiin tehtäviin, jonka rakenteen tarkoituksena on erottaa SSPE:n velvoitteet alullepanevan laitoksen velvoitteista ja johon liittyvän etuyhteyden haltijoilla on rajoitukseton oikeus antaa vakuudeksi tai luovuttaa kyseiset etuyhteydet;

67) 'etuoikeusluokalla' sopimusperusteisesti muodostettua, yhteen tai useampaan vastuuseen liittyvää luottoriskisegmenttiä, kun positioon segmentissä liittyy suurempi tai pienempi luottotappioriski kuin samansuuruiseen positioon kussakin muussa segmentissä, ottamatta huomioon luottosuojaa, jonka kolmas osapuoli tarjoaa suoraan position haltijoille kyseisessä segmentissä tai muissa segmenteissä;

68) 'arvostamisella markkinahintaan' positioiden arvostamista saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin, mukaan lukien pörssihintoihin, näytöllä julkistettaviin hintoihin tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamiin hintatarjouksiin;

69) 'malliin perustuvalla arvostamisella' arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta yhteen tai useampaan markkinatietoon perustuvaa laskentaa;

70) 'riippumattomalla hintojen varmentamisella' menettelyä, jolla todennetaan säännöllisesti markkinahintojen tai malliin perustuvan arvostamisen syöttötietojen paikkansapitävyys ja riippumattomuus;

▼C2

71) 'hyväksyttävällä pääomalla':

a) sovellettaessa toisen osan III osastoa seuraavien varojen summaa:

▼C2

i) 25 artiklassa tarkoitettu ensisijainen pääoma (T1), soveltamatta 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan i alakohdan mukaista vähennystä;

ii) 71 artiklassa tarkoitettu toissijainen pääoma (T2), jonka määrä on enintään yksi kolmasosa ensisijaisesta pääomasta (T1), laskettuna tämän alakohdan i alakohdan mukaan;

b) sovellettaessa 97 artiklaa ja neljättä osaa seuraavien varojen summaa:

i) 25 artiklassa tarkoitettu ensisijainen pääoma (T1);

ii) 71 artiklassa tarkoitettu toissijainen pääoma (T2), jonka määrä on enintään yksi kolmasosa ensisijaisesta pääomasta (T1);

▼B

72) 'virallisesti hyväksytyllä pörssillä' pörssiä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se on säännelty markkina;

b) sillä on selvitysjärjestelmä, jonka nojalla liitteessä II luetelluilla sopimuksilla on sellainen päivittäinen vakuusvaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat antavan riittävän suojan;

73) 'lisäeläke-etuuksilla' ylimääräisiä eläke-etuuksia, jotka laitos myöntää harkinnanvaraisesti työntekijälle osana kyseisen työntekijän muuttuvaa palkitsemista ja joihin eivät sisälly kertyneet etuudet, jotka työntekijä saa yrityksen yleisen eläkejärjestelmän ehtojen mukaan;

74) 'kiinnitysluottoarvolla' sitä kiinteän omaisuuden arvoa, joka on määritetty arvioimalla huolellisesti kyseisen omaisuuden tulevaa myytävyyttä ottaen huomioon omaisuuden pitkän aikavälin kestävät ominaisuudet, normaalit paikalliset markkinaolosuhteet, omaisuuden senhetkinen käyttö ja asianmukaiset vaihtoehtoiset käyttötavat;

75) 'asuinkiinteistöllä' asuntoa, jota käyttää asunnon omistaja tai vuokraaja, mukaan lukien asumisoikeus asunto-osuuskuntien, kuten Ruotsissa sijaitsevien asunto-osuuskuntien, asunnossa;

76) 'markkina-arvolla' rahamäärää, jolla kiinteä omaisuus arviointipäivänä vaihtaisi omistajaa liiketoimeen halukkaiden ja toisistaan riippumattomien myyjän ja ostajan välillä asianmukaisen markkinoinnin jälkeen osapuolten toimittua asiantuntevasti, huolellisesti ja omasta tahdostaan;

77) 'sovellettavalla tilinpäätössäännöstöllä' tilinpäätösstandardeja, joita sovelletaan laitokseen asetuksen (EY) N:o 1606/2002 tai direktiivin 86/635/ETY mukaisesti;

78) 'yhden vuoden maksukyvyttömyysasteella' vuotta ennen päivämäärää T alkaneen ajanjakson aikana tapahtuneiden maksukyvyttömyystapausten ja kyseiseen luokkaan tai joukkoon vuotta ennen kyseistä päivämäärää luokiteltujen velallisten määrän välistä suhdetta;

79) 'spekulatiivisella kiinteän omaisuuden rahoituksella' lainoja, joilla rahoitetaan kiinteän omaisuuden hankintaa, kunnostamista tai rakentamista voitolla tapahtuvaa jälleenmyyntiä varten;

▼B

80) 'ulkomaankaupan rahoituksella' rahoitusta, takaukset mukaan lukien, joka liittyy tavaroiden ja palvelujen vaihtoon lyhyen maturiteetin (yleensä alle vuoden pituisten) kiinteiden rahoitustuotteiden avulla ilman automaattista rollover-riskiä;

81) 'julkisesti tuetuilla vientiluotoilla' lainoja tai luottoja, joilla rahoitetaan tavaroiden ja palvelujen vienti ja joille virallinen vientiluottolaitos tarjoaa takauksia, vakuutuksia tai suoraa rahoitusta;

▼C2

82) 'takaisinostosopimuksella' ja 'takaisinmyyntisopimuksella' sopimusta, jolla laitos tai sen vastapuoli luovuttaa arvopapereita tai hyödykkeitä tai taattuja oikeuksia, jotka liittyvät arvopapereiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen ja jotka arvopapereihin tai hyödykkeisiin liittyvien oikeuksien haltijana oleva virallisesti hyväksytty pörssi on taannut, edellyttäen, että laitoksella ei sopimuksen mukaan ole oikeutta luovuttaa tai pantata tiettyä arvopaperia tai hyödykettä samanaikaisesti useammalle kuin yhdelle vastapuolelle ja että laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan arvopaperit tai hyödykkeet takaisin, tai jotka liittyvät sopimuksessa yksilöityjä arvopapereita tai hyödykkeitä vastaaviin arvopapereihin, jotka laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan takaisin sovittuun hintaan ajankohtana, jonka myyjä on määrännyt tai määrää myöhemmin; tällainen sopimus on takaisinostosopimus, jos laitos on sopimuksessa arvopapereiden tai hyödykkeiden myyjänä, ja takaisinmyyntisopimus, jos laitos on sopimuksessa ostajana;

▼B

83) 'takaisinostotransaktiolla' kaikkia liiketoimia, jotka kuuluvat 'takaisinostosopimuksen' tai 'takaisinmyyntisopimuksen' soveltamisalaan;

84) 'yksinkertaisella takaisinostosopimuksella' yksittäisten tai vastaavien yhdestä osasta muodostuvien varojen takaisinostoa vastakohtana varoista koostuvalle korille;

85) 'kaupankäyntitarkoituksessa otetuilla positioilla' seuraavia positioita:

a) omaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä, asiakkaan lukuun tapahtuvaa kaupankäyntiä ja markkinatakausta varten otetut positiot;

b) lyhytaikaista kauppaa varten otetut positiot;

c) positiot, joilla pyritään hyötymään tosiasiallisista tai odotetuista osto- ja myyntihinnan välisistä erotuksista lyhyellä aikavälillä tai muista hinnan tai koron vaihteluista;

86) 'kaupankäyntivarastolla' kaikkia positioita, jotka laitos on ottanut rahoitusvälineissä ja hyödykkeissä käydäkseen kauppaa tai suojatakseen positioita, jotka on otettu kaupankäyntitarkoituksessa;

87) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää;

▼B

88) 'ehdot täyttävällä keskusvastapuolella' keskusvastapuolta, jolle on joko myönnetty toimilupa asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti tai joka on tunnustettu mainitun asetuksen 25 artiklan mukaisesti;

89) 'maksukyvyttömyysrahastolla' keskusvastapuolen asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklan mukaisesti perustamaa ja mainitun asetuksen 45 artiklan mukaisesti käytettyä rahastoa;

90) 'ennakkoon rahastoidulla osuudella keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon' osuutta, jonka laitos maksaa keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon;

►C2 91) 'kaupankäyntivastuulla' keskusvastapuolen määritysosapuolen tai asiakkaan nykyhetken vastapuoliriskiä, mukaan lukien määritysosapuolesta tai asiakkaasta johtuva vakuusmarginaali, ◄ jota ei ole vielä saatu, ja määritysosapuolen tai asiakkaan mahdollista tulevaa vastapuoliriskiä, joka johtuu 301 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista, sekä alkumarginaalia;

92) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2004/39/EY 47 artiklassa määriteltyä säänneltyä markkinaa;

93) 'velkaantuneisuudella' laitoksen varojen, taseen ulkopuolisten velvoitteiden ja sellaisten ehdollisten velvoitteiden suhteellista suuruutta laitoksen omiin varoihin verrattuna, jotka velvoittavat maksamaan tai luovuttamaan tai asettamaan vakuuksia, mukaan luettuina saadusta rahoituksesta, tehdyistä sitoumuksista, johdannaisista tai takaisinostosopimuksista johtuvat velvoitteet, mutta lukuun ottamatta velvoitteita, jotka voidaan panna täytäntöön ainoastaan laitoksen likvidaation aikana;

94) 'ylivelkaantumisriskillä' riskiä, joka aiheutuu velkaantuneisuusasteen tai ehdollisen velkaantuneisuusasteen aiheuttamasta laitoksen haavoittuvuudesta ja joka voi edellyttää ennakoimattomien oikaisutoimenpiteiden sisällyttämistä laitoksen liiketoimintasuunnitelmaan, mukaan luettuina omaisuuden kiireellinen myynti, joka voi johtaa tappioihin tai laitoksen jäljellä olevien omaisuuserien arvonoikaisuihin;

95) 'luottoriskioikaisulla' yleisiä tai erityisiä lainatappioita koskevien varausten määrää niiden luottoriskien osalta, jotka on tunnustettu laitoksen tilinpäätösasiakirjoissa sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

96) 'sisäisellä suojauksella' positiota, jolla kaupankäyntivaraston ja kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen positioon tai positioyhdistelmään liittyvät riskitekijät katetaan suurelta osin;

97) 'referenssiomaisuudella' luottojohdannaisen käteismaksun arvoa määritettäessä käytettävää omaisuutta;

▼B

98) 'ulkoisella luottoluokituslaitoksella' luottoluokituslaitosta, joka on rekisteröity tai sertifioitu luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ([1]) mukaisesti, tai luottoluokituksia antavaa keskuspankkia, joka on vapautettu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 soveltamisesta.

99) 'valitulla ulkoisella luottoluokituslaitoksella' tarkoitetaan laitoksen valitsemaa luottoluokituslaitosta;

100) 'kertyneillä muun laajan tuloksen erillä' tarkoitetaan samaa kuin kansainvälisessä tilinpäätösstandardissa (IAS) 1, sellaisena kuin sitä sovelletaan asetuksen (EY) No 1606/2002 nojalla;

101) 'omilla perusvaroilla' direktiivin 2009/138/EY 88 artiklassa tarkoitettua omaa perusvarallisuutta;

102) 'luokkaan 1 sijoitettavilla vakuutussektorin omilla varoilla' direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 1 mainitun direktiivin 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

103) 'luokkaan 1 sijoitettavilla vakuutussektorin täydentävillä omilla varoilla' direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 1 mainitun direktiivin 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kyseisten erien sisällyttämistä rajoitetaan mainitun direktiivin 99 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä;

104) 'luokkaan 2 sijoitettavilla vakuutussektorin omilla varoilla' direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 2 mainitun direktiivin 94 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

105) 'luokkaan 3 sijoitettavilla vakuutussektorin omilla varoilla' direktiivin 2009/138/EY vaatimusten soveltamisalaan kuuluvien yritysten omia perusvaroja, kun kyseiset erät sijoitetaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuun luokkaan 3 mainitun direktiivin 94 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

106) 'laskennallisilla verosaamisilla' sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitettuja laskennallisia verosaamisia;

107) 'tulevista veronalaisista voitoista riippuvilla laskennallisilla verosaamisilla' laskennallisia verosaamisia, joiden tuleva arvo voidaan realisoida vain, jos laitos tuottaa verotettavaa tuloa tulevaisuudessa;

([1]) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.

▼B

108) 'laskennallisilla veroveloilla' sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitettuja laskennallisia verovelkoja;

109) 'etuuspohjaisen eläkerahaston varoilla' tapauksen mukaan etuuspohjaisen eläkerahaston tai -järjestelyn varoja, jotka lasketaan sen jälkeen, kun niistä on vähennetty samaan rahastoon tai järjestelyyn liittyvät velvoitteet;

110) 'voitonjaolla' osinkojen tai korkojen maksamista missä tahansa muodossa;

111) 'rahoitusalan yrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 25 alakohdan b ja d alakohdassa tarkoitettua yritystä;

112) 'yleisten pankkiriskien rahastoilla' direktiivin 86/635/ETY 38 artiklassa tarkoitettuja rahastoja;

113) 'liikearvolla' samaa kuin sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä;

114) 'välillisellä omistusosuudella' vastuita välittäjäyhteisölle, jolla on finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemiin pääomainstrumentteihin liittyvä vastuu, jolloin siinä tapauksessa, että finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemat pääomainstrumentit lopullisesti kirjataan kuluiksi, laitokselle tästä aiheutuva arvonmenetys ei olisi olennaisesti erilainen kuin menetys, joka aiheutuisi laitokselle kyseisten finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien suorasta omistusosuudesta;

115) 'aineettomilla hyödykkeillä' samaa kuin sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä; tähän sisältyy liikearvo;

116) 'muilla pääomainstrumenteilla' finanssialan yhteisöjen liikkeeseenlaskemia muita pääomainstrumentteja, joita ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi tai luokkaan 1 sijoitettaviksi vakuutussektorin omiksi varoiksi, luokkaan 1 sijoitettaviksi vakuutussektorin täydentäviksi omiksi varoiksi, luokkaan 2 sijoitettaviksi vakuutussektorin omiksi varoiksi tai luokkaan 3 sijoitettaviksi vakuutussektorin omiksi varoiksi;

117) 'muilla rahastoilla' sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitettuja rahastoja, jotka on esitettävä sovellettavan tilinpäätösstandardin mukaisesti, lukuun ottamatta kuitenkaan eriä, jotka on jo sisällytetty kertyneisiin muun laajan tuloksen eriin tai kertyneisiin voittovaroihin;

118) 'omilla varoilla' ensisijaisen pääoman (T1) ja toissijaisen pääoman (T2) summaa;

119) 'omien varojen instrumenteilla' laitoksen liikkeeseenlaskemia pääomainstrumentteja, jotka katsotaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi;

▼B

120) 'vähemmistöosuuksilla' laitoksen tytäryrityksen ydinpääoman (CET1) määrää, joka liittyy muihin luonnollisiin tai oikeushenkilöihin kuin niihin, jotka kuuluvat laitoksen vakavaraisuuteen kohdistuvan konsolidoinnin piiriin.

121) 'voitolla' sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitettua voittoa;

122) 'keskinäisellä ristiinomistuksella' laitoksen omistusosuutta finanssialan yhteisöjen liikkeeseenlaskemista omien varojen instrumenteista tai muista pääomainstrumenteista, kun kyseisillä yhteisöillä on myös kyseisen laitoksen liikkeeseenlaskemia omien varojen instrumentteja;

123) 'kertyneillä voittovaroilla' edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntyneitä voittoja ja tappioita sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

124) 'ylikurssirahastolla' samaa kuin sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä;

125) 'väliaikaisilla eroilla' samaa kuin sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä;

126) 'synteettisellä omistusosuudella' laitoksen sijoitusta rahoitusvälineessä, jonka arvo on suoraan yhteydessä finanssialan yhteisön liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien arvoon.

127) 'vastatakausjärjestelmällä' järjestelmää, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) laitokset kuuluvat samaan 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään;

b) laitokset ovat direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan tai 2 kohdan mukaisesti täysin konsolidoituja, ja ne on sisällytetty sen laitoksen konsolidoituun valvontaan, joka on tämän asetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettu jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja johon sovelletaan omien varojen vaatimusta;

c) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja tytäryritykset ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, saaneet toimiluvan samalta toimivaltaiselta viranomaiselta ja ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia;

d) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos ja tytäryritykset ovat liittyneet sellaiseen sopimus- tai säädösperusteiseen suojajärjestelmään, joka suojelee laitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea niiden likviditeetin ja vakavaraisuuden konkurssin välttämiseksi;

▼B

e) on otettu käyttöön järjestelyt, joilla varmistetaan taloudellisten resurssien pikainen toimittaminen pääomana ja maksuvalmiutena, jos sitä edellytetään d alakohdassa tarkoitetun sopimus- tai säädösperusteisen suojajärjestelmän mukaisesti;

f) toimivaltainen viranomainen valvoo d ja e alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien riittävyyttä säännöllisesti;

g) tytäryrityksen vapaaehtoiseen eroamiseen suojajärjestelmästä liittyvä irtisanomisaika on vähintään 10 vuotta;

h) toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet kieltää tytäryrityksen vapaaehtoinen eroaminen suojajärjestelmästä;

128) 'jakokelpoisilla erillä' viimeksi päättyneen tilikauden voittoa lisättynä siirtyvillä voitoilla ja varoilla rahastoista, jotka saadaan käyttää tähän tarkoitukseen ennen voitonjakoa omien varojen instrumenttien haltijoille ja vähennettynä siirtyvillä tappioilla, voitoilla, joita ei voida jakaa lainsäädännön tai laitoksen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaisesti sekä varoilla, jotka on siirretty rahastoon, jota ei saa jakaa sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai laitoksen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaisesti, jolloin kyseiset tappiot ja rahastot määritellään laitoksen yksittäisen tilinpäätöksen perusteella eikä konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella.

▼C2

2. Kun tässä asetuksessa viitataan kiinteään omaisuuteen tai asuin- tai liikekiinteistöön taikka tällaista omaisuutta koskevaan kiinnitysluottoon, viittaus kattaa sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeet, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia vastaavan välillisen omistusosuuden kiinteään omaisuuteen muodostavien osakkeiden käsittelyn suorina omistusosuuksina edellyttäen, että tällaisesta välillisestä omistusosuudesta on nimenomaisesti säädetty kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä ja että vakuudeksi pantattuna se antaa vastaavan suojan velkojalle.

▼B

3. Tämän artiklan 1 kohdan 80 alakohdassa tarkoitettu ulkomaankaupan rahoitus on yleensä sitomatonta ja edellyttää kunkin nostopyynnön suhteen tyydyttävää liiketoimintaa tukevaa dokumentointia, joka mahdollistaa rahoituksesta kieltäytymisen luottokelpoisuutta tai liiketoimintaa tukevaa dokumentointia koskevien epäilyjen herätessä. Ulkomaankaupan rahoitusvastuiden takaisinmaksu on yleensä lainanottajasta riippumatonta, varat tulevat sen sijaan viejiltä saaduista käteisvaroista tai vastaavien tavaroiden myyntituotoista.

5 artikla

Erityisesti luottoriskiin liittyviä pääomavaatimuksia koskevat määritelmät

Kolmannen osan II osastoa sovellettaessa tarkoitetaan

1) 'vastuulla' (tai 'saamisella') taseen omaisuuserää tai taseen ulkopuolista erää;

2) 'tappiolla' taloudellista tappiota, mukaan luettuina olennaiset diskonttausvaikutukset, sekä olennaisia suoria ja välillisiä menoja, jotka liittyvät maksun perintään;

▼B

3) 'odotetulla tappiolla (expected loss, EL)' sen määrän, joka odotetaan menetettäväksi laimentumisen tai vastapuolen mahdollisen maksukyvyttömyyden johdosta yhden vuoden aikana, ja maksukyvyttömyyshetkellä jäljellä olevan määrän välistä suhdetta.

II OSASTO

VAATIMUSTEN SOVELTAMISALA

1 LUKU

Vaatimusten soveltaminen yksittäiseen laitokseen

6 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jokaisen laitoksen on täytettävä yksittäisenä yrityksenä toisessa, kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja kahdeksannessa osassa säädetyt velvoitteet.

▼C2

2. Minkään laitoksen, joka on joko tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, tai emoyritys, ei tarvitse yksittäisenä yrityksenä täyttää 89, 90 ja 91 artiklassa säädettyjä velvoitteita; ei myöskään minkään laitoksen, joka on sisällytetty 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin.

3. Minkään laitoksen, joka on joko emoyritys tai tytäryritys, ei tarvitse yksittäisenä yrityksenä täyttää kahdeksannessa osassa säädettyjä velvoitteita; ei myöskään minkään laitoksen, joka on sisällytetty 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin.

▼B

4. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jotka ovat saaneet luvan tarjota direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja ja -toimintaa, on täytettävä yksittäisenä yrityksenä kuudennessa osassa säädetyt velvoitteet. Toimivaltaiset viranomaiset voivat, siihen saakka kun komission 508 artiklan 3 kohdan mukaisesti antama kertomus on saatu, olla soveltamatta sijoituspalveluyrityksiin kuudennessa osassa säädettyjä velvoitteita ottaen huomioon sijoituspalveluyritysten toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden.

5. Laitosten, lukuun ottamatta 95 artiklan 1 kohdassa ja 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä ja laitoksia, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet 7 artiklan 1 tai 3 kohdassa mainittua poikkeusta, on täytettävä yksittäisenä yrityksenä seitsemännessä osassa säädetyt velvoitteet.

7 artikla

Poikkeus vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen

►C3 1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat, pyrkiessään varmistumaan siitä, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryrityksen välillä, olla soveltamatta 6 artiklan 1 kohtaa laitoksen tytäryritykseen, kun ◄ sekä tytäryritys että laitos ovat saaneet toimiluvan ja niiden toimintaa valvotaan kyseisessä jäsenvaltiossa ja tytäryritys on sisällytetty emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön tai oikeudellisia esteitä;

b) joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai että tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;

c) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;

d) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa 1 kohdan mukaista vaihtoehtoa, kun emoyritys on laitoksen kanssa samassa jäsenvaltiossa perustettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, edellyttäen, että emoyritykseen sovelletaan samanlaista valvontaa kuin laitoksiin ja varsinkin 11 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat, pyrkiessään varmistumaan siitä, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, olla soveltamatta 6 artiklan 1 kohtaa jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaan laitokseen siinä jäsenvaltiossa, jossa laitos on saanut toimiluvan, jossa sen toimintaa valvotaan ja jossa se on sisällytetty konsolidoituun valvontaan, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä;

b) emoyritys kuuluu jäsenvaltiossa sellaisten konsolidoidun valvonnan kannalta relevanttien menettelyjen piiriin, joilla arvioidaan, mitataan ja valvotaan riskejä.

Toimivaltaisen viranomaisen, joka soveltaa tämän kohdan säännöksiä, on ilmoitettava siitä kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

8 artikla

Poikkeus maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kokonaan tai osittain vapauttaa laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä unionissa kuudennen osan soveltamisesta ja valvoa niitä yhtenä maksuvalmiusalaryhmänä, jos ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla täyttää kuudennessa osassa säädetyt velvoitteet;

▼B

b) emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla seuraa ja valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien laitosten kassatilanteita ja varmistaa riittävän maksuvalmiustason kaikkien näiden laitosten osalta;

c) laitokset ovat tehneet toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä;

d) c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten täyttämiselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä.

Komissio laatii 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kaikista oikeudellisista esteistä, jotka voivat tehdä ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisen mahdottomaksi, ja esittää tarvittaessa 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia näiden esteiden poistamiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kokonaan tai osittain vapauttaa laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä kuudennen osan soveltamisesta, jos kaikille erityiseen maksuvalmiusalaryhmään kuuluville laitoksille on myönnetty toimiluvat samassa jäsenvaltiossa ja jos ne täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

►C2 3. Jos yhteen maksuvalmiusalaryhmään kuuluville laitoksille on myönnetty toimiluvat useissa jäsenvaltioissa, 1 kohtaa saa soveltaa vasta 21 artiklassa säädetyn menettelyn jälkeen ◄ ja vain niihin laitoksiin, joiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat seuraavista seikoista:

a) niiden arvio siitä, miten likviditeettiriskin hallinta ja järjestäminen täyttävät direktiivin 2013/36/EU 86 artiklassa säädetyt vaatimukset yhdessä maksuvalmiusalaryhmässä;

b) yhden maksuvalmiusalaryhmän hallinnassa oleviksi vaadittujen likvidien varojen määrien jakautuminen ja näiden varojen sijainti ja omistus;

c) niiden likvidien varojen vähimmäismäärien määrittäminen, joita kuudennen osan soveltamisesta vapautettavien laitosten on pidettävä hallinnassaan;

d) tarve käyttää tiukempia parametreja kuin kuudennen osassa säädetään;

e) kaikkien tietojen rajoittamaton vaihtaminen toimivaltaisten viranomaisten välillä;

f) tällaisen poikkeuksen vaikutusten ymmärtäminen kokonaisuudessaan.

▼B

►C2 4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa 1, 2 ja 3 kohtaa myös sellaisiin laitoksiin, jotka ovat saman 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun laitosten suojajärjestelmän jäseniä, jos laitokset täyttävät kaikki 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset, ja muihin laitoksiin, ◄ joita sitoo toisiinsa 113 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu suhde, jos ne täyttävät kaikki kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset. Siinä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on nimettävä yksi laitos vapautetuksi kuudennen osan soveltamisesta kaikkien yhteen maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien laitosten konsolidoidun aseman perusteella.

5. Jos vapautus on myönnetty 1 tai 2 kohdan nojalla, toimivaltaiset viranomaiset voivat myös soveltaa direktiivin 2013/36/EU 86 artiklaa tai sen osia erityisen maksuvalmiusalaryhmän tasolla ja olla soveltamatta direktiivin 2013/36/EU 86 artiklaa tai sen osia yksittäiseen laitokseen.

9 artikla

Yksilöllinen konsolidointimenetelmä

1. Jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta ja direktiivin 2013/36/EU 144 artiklan 3 kohdasta muuta johdu, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että emoyrityksenä toimiva laitos sisällyttää 6 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksensa laskemiseen tytäryrityksensä, jotka täyttävät 7 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa säädetyt edellytykset ja joiden olennaiset vastuut tai olennaiset velat ovat kyseiselle emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty käsittely voidaan sallia vain sellaisissa tapauksissa, joissa emoyrityksenä toimiva laitos osoittaa toimivaltaisille viranomaisille aukottomasti olosuhteet ja järjestelyt, myös oikeudelliset järjestelyt, joiden perusteella ei ole olemassa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että tytäryritys siirtää nopeasti omia varoja tai maksaa eräpäivänä velkoja takaisin emoyritykselle, eikä tällaisia esteitä ole myöskään ennakoitavissa.

3. Jos toimivaltainen viranomainen käyttää 1 kohdassa säädettyä harkintavaltaa, sen on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan soveltamisesta sekä 2 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista ja järjestelyistä. Jos tytäryritys sijaitsee kolmannessa maassa, toimivaltaisten viranomaisten on annettava nämä tiedot myös kyseisen kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille.

10 artikla

Pysyvästi keskuslaitokseen liittyneitä luottolaitoksia koskeva vapautus

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vapauttaa kokonaan tai osittain yhden tai useamman luottolaitoksen, joka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa ja joka on pysyvästi liittynyt niitä valvovaan ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen keskuslaitokseen, toisen, kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen osan vaatimuksista, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskuslaitos takaa siihen liittyneiden laitosten sitoumukset kokonaan;

b) keskuslaitoksen ja kaikkien siihen liittyneiden laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;

c) keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen liittyneiden laitosten johdolle.

▼C2

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa ja käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamista koskevaa olemassa olevaa kansallista lainsäädäntöä, kunhan se ei ole ristiriidassa tämän asetuksen tai direktiivin 2013/36/EU kanssa.

▼B

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jos liittyneet laitokset takaavat kokonaisuudessaan keskuslaitoksen sitoumukset, ne voivat vapauttaa keskuslaitoksen yksilöllisesti toisen, kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen osan soveltamisesta.

2 LUKU

Varovaisuusperiaatteen mukainen konsolidointi

1 Jakso

Vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

11 artikla

Yleinen kohtelu

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten on täytettävä konsolidoidun asemansa perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa säädetyt velvoitteet 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on perustettava asianmukainen organisaatiorakenne ja asiaankuuluvat sisäiset valvontajärjestelyt sen varmistamiseksi, että konsolidointia varten vaaditut tiedot käsitellään ja toimitetaan eteenpäin asianmukaisesti. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelmät, menettelyt ja mekanismit, joilla varmistetaan asianmukainen konsolidointi.

2. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on täytettävä kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa säädetyt velvoitteet 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla.

Kun jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa on useampi kuin yksi laitos, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan siihen laitokseen, johon sovelletaan konsolidoitua valvontaa direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti.

▼B

3. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten sekä EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten ja EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on täytettävä kuudennessa osassa säädetyt velvoitteet kyseisen emoyrityksenä toimivan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella, jos ryhmään kuuluu yksi tai useampia luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä, joilla on toimilupa direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalvelujen ja –toiminnan harjoittamiseen. ►C2 Toimivaltaiset viranomaiset voivat, siihen saakka kunnes komission tämän asetuksen 508 artiklan 2 kohdan mukaisesti antama kertomus on saatu ja jos ryhmään kuuluu ainoastaan sijoituspalveluyrityksiä, ◄ olla soveltamatta sijoituspalveluyrityksiin kuudennessa osassa säädettyjä velvoitteita konsolidoidusti ottaen huomioon sijoituspalveluyritysten toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden.

4. Sovellettaessa 10 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on täytettävä toisen, kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen osan vaatimukset keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten muodostaman kokonaisuuden konsolidoidun aseman perusteella.

5. Edellä 1–4 kohdan vaatimusten lisäksi ja tämän asetuksen muita säännöksiä ja direktiivin 2013/36/EU säännöksiä rajoittamatta toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, silloin kun se on perusteltua riskin erityisominaisuuksista tai laitoksen pääomarakenteesta johtuvia valvontatarkoituksia varten tai jos jäsenvaltio säätää kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toiminnan rakenteellista erottamista pankkiryhmän sisällä, että rakenteellisesti erotetut laitokset noudattavat tämän asetuksen toisessa, kolmannessa ja neljännessä osassa sekä kuudennessa, seitsemännessä ja kahdeksannessa osassa sekä direktiivin 2013/36/EU VII osastossa säädettyjä velvoitteita alakonsolidointiryhmän tasolla.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetyn lähestymistavan soveltaminen ei saa rajoittaa tehokasta konsolidoitua valvontaa eikä aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain, muodostaen tai luoden täten esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

12 artikla

Rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jolla on sekä luottolaitos että sijoituspalveluyritys tytäryrityksinään

Jos rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on vähintään yksi luottolaitos ja yksi sijoituspalveluyritys tytäryrityksinään, kyseiseen luottolaitokseen on sovellettava vaatimuksia, joita sovelletaan kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella.

▼B

13 artikla

Julkistamisvaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on täytettävä kahdeksannessa osassa säädetyt velvoitteet konsolidoidun asemansa perusteella.

EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten merkittävien tytäryritysten ja tytäryritysten, joilla on olennaista merkitystä paikallisten markkinoidensa kannalta, on julkistettava 437, 438, 440, 442, 450, 451 ja 453 artiklassa tarkoitetut tiedot yksittäisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

2. EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten on täytettävä kahdeksannessa osassa säädetyt velvoitteet kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella.

EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten merkittävien tytäryritysten ja tytäryritysten, joilla on olennaista merkitystä paikallisten markkinoidensa kannalta, on julkistettava 437, 438, 440, 442, 450, 451 ja 453 artiklassa tarkoitetut tiedot yksittäisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan EU:ssa emoyrityksenä toimiviin laitoksiin tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa oleviin laitoksiin ainoastaan niiltä osin kuin niitä koskevat tiedot eivät sisälly kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen konsolidoinnin perusteella julkistamiin vastaaviin tietoihin.

4. Sovellettaessa 10 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on täytettävä kahdeksannen osan vaatimukset konsolidoidun asemansa perusteella. Keskuslaitokseen sovelletaan 18 artiklan 1 kohtaa, ja siihen liittyneet laitokset katsotaan sen tytäryrityksiksi.

14 artikla

Viidennen osan vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on täytettävä viidennessä osassa säädetyt velvoitteet konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, jotka näissä säännöksissä vaaditaan, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja että kaikki valvonnan kannalta relevantit aineistot voidaan tuottaa. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joilla varmistetaan säännösten noudattaminen.

2. Soveltaessaan 92 artiklaa konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla laitosten on sovellettava 407 artiklan mukaista ylimääräistä riskipainoa, jos 405 tai 406 artiklan vaatimuksia rikotaan kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön tasolla, yhteisö on sisällytetty 18 artiklan mukaiseen konsolidointiin ja rikkominen on olennaista suhteessa ryhmän kokonaisriskiprofiiliin.

▼B

3. Viidennestä osasta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat niitä tytäryrityksiä, joihin ei itseensä sovelleta tätä asetusta, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevat laitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että viidennen osan soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryritys on sijoittautunut.

15 artikla

Sijoituspalveluyritysryhmiä koskeva poikkeus omien varojen vaatimusten soveltamisesta konsolidoinnin perusteella

1. Konsolidointiryhmän valvoja voi tapauskohtaisesti olla soveltamatta tämän asetuksen kolmatta osaa ja direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 lukua konsolidoinnin perusteella, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

►C2 a) jokainen ryhmään kuuluva EU:ssa toimiva sijoituspalveluyritys käyttää 95 artiklan 2 kohdassa tai 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskin määrän vaihtoehtoista laskentatapaa;

b) kaikki ryhmän sijoituspalveluyritykset kuuluvat 95 artiklan 1 kohdassa tai 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin luokkiin;

c) jokainen ryhmään kuuluva EU:ssa toimiva sijoituspalveluyritys täyttää yksittäisenä yrityksenä 95 tai 96 artiklassa asetetut vaatimukset ◄ ja vähentää samalla ydinpääomaeristään kaikki sellaisten sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja oheispalveluyritysten hyväksi luettavat ehdolliset velat, jotka kuuluisivat muuten konsolidoinnin piiriin;

d) jokaisella rahoitusalan holdingyhtiöllä, joka on jonkin ryhmään kuuluvan sijoituspalveluyrityksen jäsenvaltiossa toimiva emoyritys, on hallussaan vähintään yhtä paljon pääomaa kuin 26 artiklan 1 kohdassa, 51 artiklan 1 kohdassa ja 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut erät, joilla katetaan seuraavien summa:

i) 36 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa, 56 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa ja 66 artiklan 1 kohdan c ja d artiklassa tarkoitettujen, muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvissa sijoituspalveluyrityksissä, rahoituslaitoksissa, omaisuudenhoitoyhtiöissä ja oheispalveluyrityksissä olevien omistusosuuksien, kyseisiltä yrityksiltä olevien etuoikeusasemaltaan huonompien saamisten ja kyseisiin yrityksiin liittyvien instrumenttien täysimääräisen kirjanpitoarvon summa; ja

ii) muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvien sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja oheispalveluyritysten hyväksi luettavien ehdollisten velkojen kokonaismäärä;

▼B

e) ryhmään ei kuulu luottolaitoksia.

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jokaisella EU:ssa toimivalla sijoituspalveluyrityksellä on oltava järjestelmät, joilla seurataan ja valvotaan kaikkien ryhmään kuuluvien rahoitusalan holdingyhtiöiden, sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja oheispalveluyritysten pääoma- ja rahoituslähteitä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tätä poikkeusta myös silloin, kun rahoitusalan holdingyhtiöllä on pienempi määrä omia varoja kuin 1 kohdan d alakohdan mukaisesti laskettu määrä, mutta niiden määrä ei ole kuitenkaan pienempi kuin erillisille, muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluville sijoituspalveluyrityksille, rahoituslaitoksille, omaisuudenhoitoyhtiöille ja oheispalveluyrityksille asetettujen omien varojen vaatimusten sekä muutoin konsolidointiin kuuluvien sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja oheispalveluyritysten hyväksi luettavien ehdollisten velkojen kokonaismäärä. Sovellettaessa tätä kohtaa kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja oheispalveluyritysten omien varojen vaatimuksilla tarkoitetaan nimellistä omien varojen vaatimusta.

16 artikla

Poikkeus konsolidoidusti sovellettaviin vähimmäisomavaraisuusastetta koskeviin vaatimuksiin sijoituspalveluyritysten ryhmien osalta

Jos kaikki sijoituspalveluyritysten ryhmään kuuluvat yhteisöt, emoyhteisö mukaan lukien, ovat sijoituspalveluyrityksiä, jotka on vapautettu seitsemännessä osassa säädettyjen vaatimusten soveltamisesta yrityskohtaisesti 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti, emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys voi päättää olla soveltamatta seitsemännessä osassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoidusti.

17 artikla

Niiden sijoituspalveluyritysten valvonta, joihin ei sovelleta omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella

1. Jos sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, jolle on myönnetty 15 artiklassa säädetty poikkeus, näiden yritysten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille riskeistä, jotka voivat vaarantaa niiden taloudellisen tilanteen, mukaan luettuina kyseisten yritysten omien varojen, sisäisen pääoman ja rahoituksen koostumukseen ja alkuperään liittyvät riskit.

2. Jos sijoituspalveluyrityksen vakavaraisuusvalvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset eivät 15 artiklan mukaisesti sovella konsolidoidun valvonnan velvoitetta, niiden on toteutettava muut asianmukaiset toimenpiteet valvoakseen riskejä ja erityisesti suuria asiakasriskejä koko ryhmässä, myös niissä yrityksissä, jotka eivät ole sijoittautuneet mihinkään jäsenvaltioon.

3. Jos sijoituspalveluyrityksen vakavaraisuusvalvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset eivät 15 artiklan mukaisesti sovella omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella, kahdeksannen osan vaatimuksia on sovellettava yrityskohtaisesti.

▼B

2 Jakso

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

18 artikla

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

1. Laitoksen, jonka edellytetään noudattavan 1 jaksossa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja rahoituslaitokset, jotka ovat sen tytäryrityksiä tai tarvittaessa saman emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiä. Tämän artiklan 2–8 kohtaa ei sovelleta silloin, kun kuudetta osaa sovelletaan laitoksen konsolidoidun aseman perusteella.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tapauskohtaisesti sallia suhteellisen konsolidoinnin, joka tehdään sen osuuden mukaisesti, jonka emoyritys omistaa tytäryrityksen pääomasta. Suhteellinen konsolidointi voidaan sallia vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) emoyrityksen vastuu rajoittuu osuuteen, jonka se omistaa tytäryrityksen pääomasta, ottaen huomioon muiden osakkeenomistajien tai jäsenten vastuu;

b) muiden osakkeenomistajien tai jäsenten vakavaraisuus on tyydyttävä;

c) muiden osakkeenomistajien ja jäsenten vastuu on vahvistettu selvästi oikeudellisesti sitovalla tavalla.

3. Jos yritykset ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, miten konsolidointi on suoritettava.

4. Konsolidointiryhmän valvojan on vaadittava niiden luotto- tai rahoituslaitosten omistusyhteyksien suhteellista konsolidointia, joiden johdossa on konsolidointiin sisältyvä yritys yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan yrityksen kanssa, kun kyseisten yritysten vastuu rajoittuu niiden omistamaan pääomaosuuteen.

►C2 5. Kun on kyse omistusyhteyksistä tai muista kuin 1 ja 4 kohdassa tarkoitetuista pääomayhteyksistä, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä ◄, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava. Ne voivat erityisesti sallia pääomaosuusmenetelmän käytön tai edellyttää sitä. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on seuraavissa tapauksissa päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava:

a) kun laitoksella on toimivaltaisten viranomaisten mielestä huomattava vaikutusvalta yhdessä tai useammassa laitoksessa tai rahoituslaitoksessa, mutta sillä ei ole omistus- tai muita pääomayhteyksiä näissä laitoksissa; ja

▼B

b) kun kaksi tai useampi laitos tai rahoituslaitos on yhteisen johdon alaisia siten, että tämä ei perustu sopimukseen, sääntöihin tai yhtiöjärjestykseen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia direktiivin 83/349/ETY 12 artiklassa säädetyn menetelmän käytön tai edellyttää sitä. Menetelmä ei kuitenkaan merkitse asianomaisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

7. EPV laatii sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, millä edellytyksillä konsolidointi on suoritettava tämän artiklan 2–6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10-14 artiklan mukaisesti.

8. Jos direktiivin 2013/36/EU 111 artiklassa edellytetään konsolidoitua valvontaa, oheispalveluyritykset ja direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 alakohdassa määritellyt omaisuudenhoitoyhtiöt on sisällytettävä konsolidointiin samoissa tapauksissa ja samoin menetelmin kuin tässä artiklassa säädetään.

3 Jakso

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisala

19 artikla

Yhteisöt, jotka jätetään varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle

1. Laitosta, rahoituslaitosta tai oheispalveluyritystä, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys, ei tarvitse sisällyttää konsolidointiin, jos yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärä on vähemmän kuin pienempi kahdesta seuraavasta määrästä:

a) 10 miljoonaa euroa;

b) 1 prosentti emoyrityksen tai sen yrityksen varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärästä, jolla on omistusyhteys.

2. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesta konsolidoidusta valvonnasta, voivat seuraavissa tapauksissa päättää olla sisällyttämättä konsolidointiin sellaista laitosta, rahoituslaitosta tai oheispalveluyritystä, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys:

a) kun yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on oikeudellisia esteitä tarvittavien tietojen siirtämiselle;

▼C2

b) kun yrityksellä on ainoastaan vähäinen merkitys laitosten valvonnan tavoitteiden kannalta;

▼C3

c) kun yrityksen taloudellisen aseman konsolidointi olisi konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten mielestä laitosten valvonnan tavoitteiden kannalta epäasianmukainen tai harhaanjohtava.

▼B

3. Jos 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa useampi yritys täyttää mainituissa säännöksissä asetetut vaatimukset, ne on kuitenkin sisällytettävä konsolidointiin, jos niiden yhteinen merkitys ei ole mainittujen tavoitteiden kannalta vähäinen.

20 artikla

Vakavaraisuusvaatimuksia koskevat yhteiset päätökset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toisiaan kuullen tehtävä yhteistyötä

a) päättääkseen, voidaanko haettu lupa myöntää sekä määrittääkseen mahdolliset lupaehdot, kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset esittävät tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset yhdessä esittävät 143 artiklan 1 kohdassa, 151 artiklan 4 ja 9 kohdassa, 283 artiklassa, 312 artiklan 2 kohdassa tai 363 artiklassa tarkoitettua lupaa koskevan hakemuksen;

b) määrittääkseen, täyttyvätkö 422 artiklan 9 kohdassa ja 425 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut erityistä ryhmänsisäistä kohtelua koskevat kriteerit täydennettyinä 422 artiklan 10 kohdassa ja 425 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuilla EPV:n teknisillä sääntelystandardeilla.

Hakemukset on toimitettava ainoastaan konsolidointiryhmän valvojalle.

Jäljempänä 312 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa hakemuksessa on oltava kuvaus menetelmistä, joilla operatiiviselle riskille varattu pääoma jaetaan ryhmän eri yhtiöiden kesken. Hakemuksesta on käytävä ilmi, otetaanko hajautusvaikutukset huomioon riskien mittausjärjestelmässä ja millä tavoin ne otetaan huomioon.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaikkensa saadakseen aikaan yhteisen päätöksen kuuden kuukauden kuluessa

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta hakemuksesta;

b) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta kriteereiden arvioinnista ja erityiskohtelun määrittelystä.

▼B

Yhteinen päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös hakijalle.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu ajanjakso alkaa

a) päivänä, jona konsolidointiryhmän valvoja vastaanottaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun täydellisen hakemuksen. Konsolidointiryhmän valvojan on viipymättä toimitettava täydellinen hakemus muille toimivaltaisille viranomaisille;

b) päivänä, jona toimivaltaiset viranomaiset vastaanottavat konsolidointiryhmän valvojan laatiman raportin, jossa analysoidaan kyseisen ryhmän sisäisiä sitoumuksia.

4. Jos toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä oma 1 kohdan a alakohtaa koskeva päätöksensä. Konsolidointiryhmän valvojan päätös ei saa rajoittaa direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaista toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa.

Päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja siinä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuden kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat näkemykset ja varaumat.

Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle sekä muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on kuuden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevaa omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Kuuden kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

5. Jos toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa, tytäryrityksen yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma 1 kohdan b alakohtaa koskeva päätöksensä.

Päätös on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja siinä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten kuuden kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat näkemykset ja varaumat.

Päätös on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle, joka ilmoittaa siitä EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

▼B

Jos konsolidointiryhmän valvoja on kuuden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, tytäryrityksen yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on lykättävä tämän artiklan 1 kohdan b alakohtaa koskevaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Kuuden kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

6. Kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja sen tytäryritykset, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset käyttävät 312 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kehittynyttä mittaamismenetelmää (AMA) tai 143 artiklassa tarkoitettua sisäisen luottoluokituksen menetelmää (IRB) yhtenäisellä tavalla, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että emoyritys ja tytäryritykset yhdessä tarkasteltuina täyttävät edellisessä tapauksessa 321 ja 322 artiklassa asetetut ehdot tai jälkimmäisessä tapauksessa kolmannen osan II osaston 3 luvun 6 jaksossa asetetut ehdot tavalla, joka on yhdenmukainen ryhmän rakenteen ja sen riskienhallintajärjestelmien, -prosessien ja -menetelmien kanssa.

7. Edellä 2, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä on pidettävä lopullisina, ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä asianomaisissa jäsenvaltioissa.

8. EPV:n on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteistä päätöstä koskeva menettely 143 artiklan 1 kohdassa, 151 artiklan 4 ja 9 kohdassa, 283 artiklassa, 312 artiklan 2 kohdassa ja 363 artiklassa tarkoitettuja lupia koskevien hakemusten osalta, jotta voidaan helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

EPV:n on toimitettava nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklaa noudattaen.

21 artikla

Maksuvalmiusvaatimusten soveltamistasoa koskevat yhteiset päätökset

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta jäsenvaltiossa, on EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä

▼B

toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön alakonsolidoidun tytäryrityksen tehtyä sitä koskevan hakemuksen, tehtävä kaikkensa saadakseen aikaan yhteisen päätöksen siitä, täyttyvätkö 8 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan edellytykset ja erityisen maksuvalmiusalaryhmän määrittämiseksi 8 artiklan soveltamista varten.

Yhteinen päätös on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on toimittanut kertomuksen, jossa erityiset maksuvalmiusalaryhmät määritetään 8 artiklassa säädettyjen perusteiden pohjalta. Jos asiasta ei päästä kuuden kuukauden kuluessa yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa toisen asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

Yhteisessä päätöksessä voidaan myös asettaa rajoituksia likvidien varojen sijainnille ja omistukselle sekä edellyttää, että kuudennen osan soveltamisesta vapautettujen laitosten on säilytettävä vähimmäismäärät likvidejä varoja.

Tämä yhteinen päätös ilmoitetaan asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, jonka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava maksuvalmiusalaryhmän emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

2. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden määräajan kuluessa, kunkin yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

Mikä tahansa toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin kuuden kuukauden määräajan kuluessa kuulla EPV:tä siitä, täyttyvätkö 8 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan edellytykset. Tällöin EPV voi toimia neuvoa-antavana sovittelijana asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti ja kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omia päätöksiään ja odotettava neuvoa-antavan sovittelun tulosta. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole sovittelun aikana päässeet sopimukseen kolmen kuukauden kuluessa, kunkin yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä ottaen huomioon suhteelliset edut ja riskit emoyrityksenä toimivan laitoksen jäsenvaltion tasolla ja suhteelliset edut ja riskit tytäryrityksen jäsenvaltion tasolla. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut päätökset ovat sitovia.

3. Asianomainen toimivaltainen viranomainen voi myös kuuden kuukauden määräajan kuluessa kuulla EPV:tä, jos 8 artiklan 3 kohdan a–d alakohdan edellytyksistä on erimielisyyttä. Tällöin EPV voi toimia neuvoa-antavana sovittelijana asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti ja kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omia päätöksiään ja odotettava neuvoa-antavan sovittelun tulosta. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole sovittelun aikana päässeet sopimukseen kolmen kuukauden kuluessa, kunkin yksilöllisestä valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

▼B

22 artikla

Kolmansissa maissa toimivia yhteisöjä koskeva alakonsolidointi

►C2 Tytäryrityksinä toimivien laitosten on sovellettava 89–91 artiklassa sekä kolmannessa ja neljännessä osassa säädettyjä vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, ◄ jos kyseisillä laitoksilla tai emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on laitos tai rahoituslaitos tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

23 artikla

Kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset

Sovellettaessa konsolidoitua valvontaa tämän luvun mukaisesti ilmaisuilla 'sijoituspalveluyritys', 'luottolaitos', 'rahoituslaitos' ja 'laitos' tarkoitetaan myös sellaisia kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka olisivat 4 artiklan määritelmien mukaisia, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin. Ilmaisulla 'laitos' tarkoitetaan myös sellaisia kolmansiin maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka olisivat määritelmien 'luottolaitos' tai 'sijoituspalveluyritys' mukaisia, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

24 artikla

Omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät

1. Omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät on arvostettava sovellettavan tilinpitojärjestelmän mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitokset arvostavat omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittävät omat varat kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti, sellaisina kuin niitä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla.

TOINEN OSA

OMAT VARAT

I OSASTO

OMIEN VAROJEN OSATEKIJÄT

1 LUKU

Ensisijainen pääoma (T1)

25 artikla

Ensisijainen pääoma (T1)

Laitoksen ensisijainen pääoma (T1) koostuu laitoksen ydinpääoman (CET1) ja ensisijaisen lisäpääoman (AT1) summasta.

▼B

2 LUKU

Ydinpääoma (CET1)

1 Jakso

Ydinpääoman erät ja instrumentit

26 artikla

Ydinpääomaerät

1. Laitosten ydinpääomaerät koostuvat seuraavista:

a) pääomainstrumentit, jos 28 artiklassa tai tarvittaessa 29 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

b) a alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

c) kertyneet voittovarat;

d) kertyneet muun laajan tuloksen erät;

e) muut rahastot

f) yleisten pankkiriskien rahastot.

Edellä c–f kohdassa tarkoitetut erät katsotaan ydinpääomaksi (CET1) vain silloin, kun ne ovat laitoksen käytettävissä välittömästi ja rajoittamattomasti riskien tai tappioiden kattamiseksi heti niiden synnyttyä.

2. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa laitos voi ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla sisällyttää kesken tilikauden ja tilikauden päätteeksi kertyneet voitot ydinpääomaan ennen kuin kyseinen laitos on muodollisella päätöksellä vahvistanut tilikauden lopullisen voiton tai tappion. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää luvan vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) laitoksesta riippumattomat henkilöt, jotka vastaavat sen tilintarkastuksesta, ovat todentaneet voitot;

b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että voitoista on vähennetty kaikki ennakoitavissa olevat kulut tai osingot.

Laitoksen kesken tilikauden tai tilikauden päätteeksi kertyneiden voittojen tarkastamisen on annettava riittävä varmuus siitä, että voitot on arvioitu sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

▼B

3. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, täyttävätkö ydinpääomainstrumenttien (CET1) liikkeeseenlaskut 28 artiklassa tai tarvittaessa 29 artiklassa säädetyt edellytykset. ►C1 Kesäkuun 28 päivän 2013 jälkeen tapahtuvien liikkeeseenlaskujen osalta laitokset saavat ◄ luokitella pääomainstrumentit ydinpääomainstrumenteiksi (CET1) vain saatuaan siihen luvan toimivaltaisilta viranomaisilta, jotka voivat kuulla EPV:tä.

Kun on kyse valtiontukea lukuun ottamatta sellaisista pääomainstrumenteista, jotka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt luokiteltaviksi ydinpääomainstrumenteiksi (CET1) mutta joiden osalta EPV katsoo olevan huomattavan vaikea varmistua 28 artiklan tai tarvittaessa 29 artiklan edellytysten täyttymisestä, toimivaltaisten viranomaisten on perusteltava näkemyksensä EPV:lle.

EPV laatii kunkin toimivaltaisen viranomaisen toimittamien tietojen perusteella luettelon kaikenlajisista pääomainstrumenteista, jotka kussakin jäsenvaltiossa katsotaan ydinpääomainstrumenteiksi (CET1). ►C1 EPV laatii ja julkaisee luettelon ensimmäisen kerran 28 päivään heinäkuuta 2013 mennessä. ◄

EPV voi 80 artiklassa säädetyn arviointiprosessin jälkeen ja jos on riittävästi näyttöä siitä, että kyseiset instrumentit eivät täytä 28 artiklan ja tarvittaessa 29 artiklan edellytyksiä, ►C1 päättää poistaa luettelosta 28 päivän kesäkuuta 2013 jälkeen liikkeeseen lasketut muut kuin valtiontukipääomainstrumentit ◄ ja antaa asiasta ilmoituksen.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä ilmaisulla 'ennakoitavissa oleva' tarkoitetaan määritettäessä sitä, ovatko kaikki ennakoitavissa olevat kulut tai osingot vähennetty.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

27 artikla

Ydinpääomaeriin (CET1) sisältyvät keskinäisten yhtiöiden, osuuskuntien, säästöpankkien tai vastaavien laitosten pääomainstrumentit

1. Ydinpääomaeriin (CET1) sisältyvät kaikki laitoksen säädösperusteisten ehtojensa mukaisesti liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos on määritelty sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä, ja toimivaltaiset viranomaiset pitävät sitä jonakin seuraavista:

i) keskinäinen yhtiö;

▼B

ii) osuuskunta;

iii) säästöpankki;

iv) vastaava laitos;

v) luottolaitos, joka on kokonaan edellä i–iv alakohdassa tarkoitetun laitoksen omistuksessa ja sillä on asiaankuuluvan toimivaltaisten viranomaisten lupa soveltaa tämän artiklan säännöksiä edellyttäen, että 100 prosenttia luottolaitoksen liikkeessä olevista osakkeista on suoraan tai välillisesti mainituissa alakohdissa tarkoitetun laitoksen hallussa;

b) 28 artiklassa säädetyt edellytykset ja 29 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

Keskinäiset yhtiöt, osuuskunnat tai säästöpankit, jotka on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti tunnustettu ennen 31 päivää joulukuuta 2012, luokitellaan sellaisiksi edelleen tätä osaa sovellettaessa edellyttäen, että ne täyttävät edelleen tunnustamisen perusteena olevat edellytykset.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksen, jossa määritetään edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat tätä osaa sovellettaessa hyväksyä kansallisessa lainsäädännössä tunnustetun yritystyypin keskinäiseksi yhtiöksi, osuuskunnaksi, säästöpankiksi tai vastaavaksi laitokseksi.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

28 artikla

Ydinpääomainstrumentit (CET1)

1. Pääomainstrumentit katsotaan ydinpääomainstrumenteiksi (CET1) vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen laitoksen omistajien etukäteisellä luvalla tai, jos se on sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan sallittua, laitoksen ylimmän hallintoelimen etukäteisellä luvalla;

b) instrumentit ovat maksettuja, eikä laitos ole rahoittanut suoraan tai välillisesti niiden ostoa;

c) instrumentit täyttävät luokitukseltaan kaikki seuraavat edellytykset:

▼B

i) ne katsotaan direktiivin 86/635/ETY 22 artiklassa tarkoitetuksi pääomaksi;

ii) ne luokitellaan sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä tarkoitetuksi omaksi pääomaksi;

iii) ne luokitellaan omaksi pääomaksi taseen mukaisen maksukyvyttömyyden määrittämiseksi kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön niin vaatiessa;

d) instrumentit esitetään selkeästi ja erikseen laitoksen tilinpäätöksen taseessa;

e) instrumentit ovat eräpäivättömiä;

f) instrumenttien pääoman määrää ei voida vähentää tai maksaa takaisin, jollei ole kyseessä joko

i) laitoksen selvitystila- ja konkurssimenettely; tai

ii) instrumenttien harkinnanvaraiset takaisinostot tai muut harkinnanvaraiset pääoman vähentämiskeinot, jolloin laitoksen on täytynyt saada toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteinen lupa 77 artiklan mukaisesti;

g) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että instrumenttien pääomamäärää mahdollisesti tai tosiasiallisesti vähennetään tai että se mahdollisesti tai tosiasiallisesti maksetaan takaisin muussa tapauksessa kuin laitoksen selvitystila- ja konkurssimenettelyssä, eikä laitos esitä tällaista mainintaa muulla tavoin ennen instrumenttien liikkeeseenlaskua tai sen yhteydessä, lukuun ottamatta kuitenkaan 27 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja, kun laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta niitä takaisin;

h) instrumentit täyttävät voitonjaon osalta kaikki seuraavat edellytykset:

i) voitonjaon maksamisjärjestykseen liittyvää etuoikeutettua voitonjakoa ei suoriteta, mikä koskee myös muita ydinpääomainstrumentteja (CET1), ja instrumentteja koskevissa ehdoissa ei määrätä etuoikeuksista voitonjakoon;

ii) instrumenttien haltijoille suoritettava voitonjako voidaan maksaa ainoastaan jakokelpoisista eristä;

iii) instrumentteja koskevissa ehdoissa ei aseteta ylärajaa tai muita rajoituksia voitonjaon enimmäismäärälle, lukuun ottamatta kuitenkaan 27 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;

iv) voitonjaon määrä ei millään tavoin perustu hintaan, jolla instrumentit on ostettu liikkeeseenlaskun yhteydessä, lukuun ottamatta kuitenkaan 27 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;

▼B

v) instrumentteja koskevissa ehdoissa laitosta ei velvoiteta jakamaan voittoa instrumenttien haltijoille eikä laitos ole siihen muutenkaan velvoitettu;

vi) voitonjaon maksamatta jättäminen ei aiheuta laitoksen maksukyvyttömyystapahtumaa;

vii) laitokselle ei aseteta rajoituksia voitonjaon peruuttamisen vuoksi;

i) instrumenteilla katetaan ensimmäinen ja suhteellisesti suurin osa tappioista niiden syntyessä, kun otetaan huomioon kaikki laitoksen liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit, ja kullakin instrumentilla katetaan tappioita samassa määrin kuin kaikilla muilla ydinpääomainstrumenteilla;

j) instrumentit sijoittuvat laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä kaikkien muiden vaateiden jälkeen;

k) instrumenttien omistajilla on laitoksen jäännösvaroihin kohdistuva oikeus, joka suhteutetaan selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä kaikkien etuoikeudeltaan parempien vaateiden maksamisen jälkeen tällaisten liikkeeseenlaskettujen instrumenttien määrään ja joka ei ole kiinteämääräinen tai jolle ei ole asetettu ylärajaa, lukuun ottamatta kuitenkaan 27 artiklassa tarkoitettuja instrumentteja;

l) instrumenteille ei ole mikään seuraavista tahoista antanut sellaista vakuutta tai takausta, joka parantaa vaateen etuoikeusasemaa:

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) laitoksen emoyritys tai sen tytäryritykset;

iii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

v) rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;

vi) yritys, jolla on läheiset sidokset i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;

m) instrumentteihin ei kohdistu sopimus- tai muita järjestelyjä, jotka parantaisivat kyseisiin instrumentteihin perustuvien vaateiden etuoikeusasemaa maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan j alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän huolimatta siitä, että instrumentit sisältyvät 484 artiklan 3 kohdan nojalla ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) edellyttäen, että niiden etuoikeusasema on sama.

2. Edellä 1 kohdan i alakohdassa säädettyjen edellytysten on katsottava täyttyvän myös siinä tapauksessa, että ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien pääoman määrän arvoa alennetaan pysyvästi.

▼B

Edellä 1 kohdan f alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän riippumatta pääomainstrumentin pääomamäärän arvon alentamisesta kriisinratkaisumenettelyssä tai laitoksesta vastaavan kriisinratkaisuviranomaisen vaatiman pääomainstrumenttien alaskirjauksen seurauksena.

Edellä 1 kohdan g alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän riippumatta pääomainstrumenttia koskevista säännöksistä, joissa ilmaistaan nimenomaisesti tai epäsuorasti, että pääomainstrumentin pääomamäärän arvoa alennetaan tai voidaan alentaa kriisinratkaisumenettelyssä tai laitoksesta vastaavan kriisinratkaisuviranomaisen vaatiman pääomainstrumenttien alaskirjauksen seurauksena.

3. Edellä 1 kohdan h alakohdan iii alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän riippumatta instrumentille maksettavasta osingon kerrannaisesta edellyttäen, että tällainen osingon kerrannainen ei johda omiin varoihin kohdistuvaan suhteettoman suureen vaikutukseen.

4. Edellä 1 kohdan h alakohdan i alakohtaa sovellettaessa eriytetyssä voitonjaossa on otettava huomioon ainoastaan eriytetyt äänioikeudet. Tässä suhteessa voittoa jaetaan enemmän ainoastaan ydinpääomainstrumenteille, joilla on vähemmän äänioikeuksia tai joilla ei ole niitä ollenkaan.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) oman pääoman instrumenttien epäsuoran rahoituksen luonne ja siinä sovellettavat rahoitusmuodot;

b) se, aiheuttavatko useat voitonjaot omiin varoihin kohdistuvan liian suuren vaikutuksen ja milloin näin tapahtuu;

c) etuoikeutetun voitonjaon merkitys;

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

29 artikla

Keskinäisten yhtiöiden, osuuskuntien, säästöpankkien ja vastaavien laitosten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit

1. Keskinäisten yhtiöiden, osuuskuntien, säästöpankkien ja vastaavien laitosten liikkeeseenlaskemat pääomainstrumentit katsotaan ydinpääomainstrumenteiksi (CET1) vain, jos 28 artiklassa, sellaisena kuin se on tämän artiklan soveltamisesta johtuvin muutoksin, säädetyt edellytykset täyttyvät.

▼B

2. Pääomainstrumenttien lunastamisen osalta on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) laitoksen on voitava kieltäytyä instrumenttien lunastamisesta, paitsi jos kieltäytyminen ei ole mahdollista sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan;

b) jos laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta instrumentteja, instrumentteja koskevissa säännöksissä on annettava laitokselle mahdollisuus rajoittaa niiden lunastamista;

c) kieltäytymistä instrumenttien lunastamisesta tai tapauksen mukaan niiden lunastamisen rajoittamista ei saa pitää laitoksen maksukyvyttömyytenä.

3. Pääomainstrumentteihin liittyvän voitonjaon enimmäismäärälle saa asettaa ylärajan tai rajoituksen vain, jos se asetetaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai laitoksen yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaisesti.

4. Jos pääomainstrumentit antavat omistajalleen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä instrumenttien nimellisarvoon rajoittuvat oikeudet laitoksen rahastoihin, rajoitus koskee samassa laajuudessa kaikkien muiden laitoksen liikkeeseenlaskemien ydinpääomainstrumenttien haltijoita.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytys ei rajoita keskinäisen yhtiön, osuuskunnan, säästöpankin tai vastaavan laitoksen mahdollisuutta hyväksyä ydinpääomainstrumentteja (CET1), jotka eivät anna haltijalle äänioikeuksia ja jotka täyttävät kaikki seuraavista edellytyksistä:

a) äänioikeudettomien instrumenttien haltijoiden vaade laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä on oikeassa suhteessa kaikkien niiden ydinpääomainstrumenttien (CET1) osuuteen, joita kyseiset äänioikeudettomat instrumentit edustavat;

b) instrumentit katsotaan muuten ydinpääomainstrumenteiksi (CET1).

5. Jos pääomainstrumentit antavat omistajalleen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä laitoksen varoihin kohdistuvan oikeuden, joka on kiinteämääräinen tai jolle on asetettu yläraja, rajoitus koskee samassa laajuudessa kaikkien muiden laitoksen liikkeeseenlaskemien ydinpääomainstrumenttien haltijoita.

6. EPV laatii tekniset sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään sellaisten lunastamista koskevien rajoitusten luonne, joita tarvitaan, kun laitos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ei saa kieltäytyä lunastamasta omien varojen instrumentteja.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Sen seuraukset, että ydinpääomainstrumentteja (CET1) koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 28 artiklassa ja soveltuvin osin 29 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty ydinpääomainstrumentin (CET1) osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) instrumentti lakkaa välittömästi olemasta ydinpääomainstrumentti (CET1);

b) instrumenttiin liittyvät ylikurssirahastot lakkaavat välittömästi olemasta ydinpääomaeriä (CET1).

31 artikla

Viranomaisten kriisitilanteissa merkitsemät pääomainstrumentit

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kriisitilanteissa antaa laitoksille luvan sisällyttää ydinpääomaan (CET1) pääomainstrumentteja, jotka täyttävät vähintään 28 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa säädetyt edellytykset, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) pääomainstrumentit on laskettu liikkeeseen 1 päivään tammikuuta 2014 jälkeen;

b) komissio pitää pääomainstrumentteja valtiontukena;

c) pääomainstrumentit on laskettu liikkeeseen pääomapohjan vahvistamistoimenpiteen yhteydessä tuolloin voimassa olleiden valtiontukisääntöjen nojalla;

d) valtio tai asiaankuuluva viranomainen tai julkisyhteisö ovat merkinneet kokonaisuudessaan pääomainstrumentit ja pitävät niitä hallussa;

e) pääomainstrumentit kykenevät kattamaan tappioita;

f) lukuun ottamatta 27 artiklassa tarkoitettuja pääomainstrumentteja, pääomainstrumenttien omistajilla on selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä laitoksen jäännösvaroihin kohdistuva oikeus kaikkien etuoikeudeltaan parempien vaateiden maksamisen jälkeen;

g) valtion tai tarvittaessa asiaankuuluvan viranomaisen tai julkisyhteisön käytettävissä on asianmukaisia irtautumismekanismeja;

h) toimivaltainen viranomainen on antanut etukäteisen luvan ja julkaissut päätöksensä perusteluineen.

▼B

2. EPV katsoo asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä ja yhteistyössä tämän kanssa, että 1 kohdassa tarkoitetut pääomainstrumentit vastaavat tässä asetuksessa tarkoitettuja ydinpääomainstrumentteja (CET1).

2 Jakso

Omiin varoihin sovellettavat suodattimet

32 artikla

Arvopaperistetut omaisuuserät

1. Laitoksen on jätettävä pois kaikista omien varojen osatekijöistä kaikki sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaiset laitoksen oman pääoman lisäykset, jotka johtuvat arvopaperistetuista omaisuuseristä, mukaan luettuina seuraavat:

a) sellaiseen tulevaan marginaalituloon liittyvä lisäys, joka tuottaa laitokselle myyntivoittoa;

b) jos laitos on ollut arvopaperistamisen alullepanijana, arvopaperistettujen omaisuuserien ennakoitujen tulojen aktivoinnista saadut nettovoitot, jotka tarjoavat erillisen turvan arvopaperistetuille omaisuuserille.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään tarkemmin 1 kohdan a alakohdassa mainittu myyntivoiton käsite.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

33 artikla

Rahavirtojen suojaukset ja omien velkojen arvonmuutokset

1. Laitokset eivät saa sisällyttää omien varojen osatekijöihin seuraavia eriä:

a) käyvän arvon rahastoon sisältyvät erät, jotka liittyvät sellaisten rahoitusvälineiden rahavirtojen suojauksista saatuihin voittoihin tai tappioihin, joita ei ole arvostettu käypään arvoon, ennakoidut rahavirrat mukaan lukien;

b) käypään arvoon arvostettuihin laitoksen velkoihin liittyvät voitot tai tappiot, jotka aiheutuvat laitoksen oman luottokelpoisuuden muutoksesta;

▼C2

c) laitoksen käypään arvoon arvostetut johdannaisvelkojen voitot ja tappiot, jotka aiheutuvat laitoksen oman luottokelpoisuuden muutoksesta.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa laitokset eivät saa kuitata käypään arvoon arvostettuja voittoja ja tappioita, jotka johtuvat laitoksen omasta luottoriskistä, sen vastapuoliriskistä johtuvalla luottoriskillä.

3. Rajoittamatta 1 kohdan b alakohdassa säädettyä, laitokset voivat sisällyttää velkoihinsa liittyvien voittojen ja tappioiden määrän omiin varoihinsa, jos kaikki seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) velat ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen joukkolainojen muodossa;

b) laitoksen varojen ja velkojen arvon muutokset johtuvat laitoksen oman luottoluokituksen vastaavista muutoksista;

c) edellä a alakohdassa tarkoitettujen joukkolainojen arvo ja laitoksen varojen arvo vastaavat suurelta osin toisiaan;

d) kiinnitysluotot on mahdollista lunastaa ostamalla takaisin niiden rahoitukseen käytetyt joukkolainat markkina- tai nimellisarvoon.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset sen määrittämiseksi, mitä tarkoitetaan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla joukkolainojen arvon ja varojen arvon suurella vastaavuudella.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

34 artikla

Muut arvonoikaisut

Laitosten on sovellettava 105 artiklan vaatimuksia kaikkiin käypään arvoon arvostettuihin omaisuuseriinsä laskiessaan omien varojensa määrää ja vähennettävä ydinpääomasta (CET1) mahdollisten muiden tarvittavien arvonoikaisujen määrä.

35 artikla

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot

Laitokset eivät saa tehdä oikaisuja poistaakseen omista varoistaan realisoitumattomia voittoja tai tappioita, jotka liittyvät niiden käypään arvoon arvostettaviin varoihin ja velkoihin, jollei ole kyse 33 artiklassa tarkoitetuista eristä.

▼B

3 Jakso

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä sekä poikkeukset ja vaihtoehdot

1 Alajakso

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä

36 artikla

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä

1. Laitosten on vähennettävä ydinpääoman (CET1) eristä

a) kuluvan tilikauden tappiot;

b) aineettomat hyödykkeet;

c) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat laskennalliset verosaamiset;

d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-mentelmä), negatiiviset määrät, jotka saadaan laskemalla 158 ja 159 artiklan mukaan laskettujen odotettujen tappioiden yhteismäärä;

e) laitoksen taseeseen merkityt etuuspohjaisen eläkerahaston varat;

f) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista ydinpääoman (CET1) instrumenteista, mukaan luettuina sellaiset omat ydinpääoman instrumentit, jotka laitos on tosiasiallisesti tai ehdollisesti velvollinen ostamaan olemassa olevan sopimusvelvoitteen mukaisesti;

g) suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, kun näillä yhteisöillä on laitoksen kanssa keskinäinen ristiinomistus, jolla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinotekoisesti laitoksen omia varoja;

h) niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien sovellettava määrä, jotka laitoksella on finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä;

i) niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien sovellettava määrä, jotka laitoksella on finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä;

▼C3

j) niiden erien, jotka on 56 artiklan mukaan vähennettävä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä, määrä, joka ylittää laitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät;

▼B

k) vastuiden määrä, joka liittyy seuraaviin eriin, joihin voidaan soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa, jos laitos 1 250 prosentin riskipainon soveltamisen sijasta vähentää kyseisen vastuuerän ydinpääoman (CET1) erien määrästä:

i) finanssialan ulkopuoliset huomattavat omistusosuudet;

ii) arvopaperistamispositiot 243 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 244 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 258 artiklan mukaisesti;

iii) luottokauppa 379 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

iv) positiot korissa, jolle laitos ei voi määrittää riskipainoa IRB-menetelmää käyttäen 153 artiklan 8 kohdan mukaisesti;

v) oman pääoman ehtoiset sijoitukset sisäisen mallin menetelmää käyttäen 155 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

l) laskentahetkellä odotettavissa olevat ydinpääoman (CET1) eriin liittyvät verot paitsi silloin, kun laitos asianmukaisesti mukauttaa ydinpääoman (CET1) erien määrää siinä määrin, kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan a, c, e, f, h, i ja l alakohdassa tarkoitettujen vähennysten sekä 56 artiklan a, c, d ja f alakohdassa samoin kuin 66 artiklan a, c ja d alakohdassa tarkoitettujen, niihin liittyvien vähennysten tarkemmat soveltamissäännöt:

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen kolmansien maiden rahoituslaitosten ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 24 päivänä marraskuuta 2010 ([1]) perustettua Euroopan valvontaviranomaista (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'EVLEV', kuultuaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle mainitun direktiivin 4 artiklan mukaisesti jäävien yritysten pääomainstrumenttityypit, jotka on vähennettävä seuraavista omien varojen osatekijöistä:

a) ydinpääoman (CET1) erät;

b) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät;

c) toissijaisen pääoman (T2) erät.

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

37 artikla

Aineettomien hyödykkeiden vähentäminen

Laitosten on määritettävä vähennettävien aineettomien hyödykkeiden määrä seuraavasti:

a) vähennettävää määrää on pienennettävä sellaisten aineettomiin hyödykkeisiin liittyvien laskennallisten verovelkojen määrällä, jotka mitätöityisivät, jos aineettomien hyödykkeiden arvo alenisi tai nämä hyödykkeet kirjattaisiin pois taseesta sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

▼C2

b) vähennettävään määrään on sisällyttävä liikearvo, joka sisältyy laitoksen merkittävien sijoitusten arvostukseen.

▼B

38 artikla

Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten vähentäminen

1. Laitosten on määritettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrä, joka vähennetään tämän artiklan mukaisesti.

2. Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrä on laskettava vähentämättä siitä näihin saamisiin liittyvien laitoksen laskennallisten verovelkojen määrää, paitsi jos 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrästä voidaan vähentää näihin saamisiin liittyvien laitoksen laskennallisten verovelkojen määrä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yhteisöllä on kansallisen lainsäädännön nojalla laillisesti toimeenpantavissa oleva oikeus kuitata kyseiset kauden verotettavaan tuloon perustuvat verosaamiset ja -velat keskenään;

b) kyseiset laskennalliset verosaamiset ja -velat liittyvät saman veroviranomaisen samalta verovelvolliselta yhteisöltä perimiin veroihin.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovellettaessa käytettävät laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laitoksen laskennalliset verovelat eivät saa sisältää laskennallisia verovelkoja, jotka pienentävät vähennettävää aineettomien hyödykkeiden tai etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laskennalliset verovelat on jaettava seuraavien kesken:

a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, joita ei vähennetä 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

▼B

b) kaikki muut tulevista veronalaisista voitoista riippuvat laskennalliset verosaamiset.

Laitosten on jaettava laskennallisiin verosaamisiin liittyvät laskennalliset verovelat niiden tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten osuuksien mukaisesti, joita a ja b alakohdassa tarkoitetut erät edustavat.

39 artikla

Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomat liikaa maksetut verot, verotuksellisten tappioiden hyvitykset ja laskennalliset verosaamiset

1. Seuraavia eriä ei saa vähentää omista varoista, ja niihin on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja:

a) laitoksen kuluvalta kaudelta liikaa maksamat verot;

b) laitoksen kuluvan kauden verotukselliset tappiot, jotka hyvitetään aiempien vuosien perusteella ja joiden seurauksena syntyy keskushallintoon, aluehallintoon tai paikalliseen veroviranomaiseen kohdistuva vaade tai joltakin näistä oleva saaminen.

2. Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomiin laskennallisiin verosaamisiin kuuluvat vain väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ne korvataan viipymättä automaattisesti ja pakollisesti veronhyvityksellä silloin, kun laitoksen tappio ilmoitetaan sen vuotuisen tilinpäätöksen vahvistamisen yhteydessä, tai laitoksen selvitystilan taikka maksukyvyttömyyden yhteydessä;

b) laitos voi sovellettavan kansallisen verolainsäädännön nojalla vähentää a alakohdassa tarkoitetun veronhyvityksen kaikista veroveloista, joita laitoksella tai mainitun lainsäädännön nojalla verotuksellisesti samaan konsolidointiin sisältyvällä muulla yrityksellä tai ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti konsolidoidun valvonnan kohteena olevalla muulla yrityksellä on;

c) jos b alakohdassa tarkoitettujen veronhyvitysten määrä ylittää mainitussa kohdassa tarkoitettujen verovelkojen määrän, ylijäämämäärästä tulee välittömästi laitoksen sijoittautumisjäsenvaltion keskushallintoon kohdistuva vaade.

Laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa laskennallisiin verosaamisiin, jos a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

40 artikla

Odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta saatavien negatiivisten määrien vähentäminen

Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennettävää määrää ei saa pienentää tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten määrän lisäyksellä tai muiden ylimääräisten verovaikutusten perusteella, joita voi esiintyä, ►C2 jos varaukset nousevat samalle tasolle kuin kolmannen osan II osaston 3 luvun 3 jaksossa tarkoitetut odotetut tappiot. ◄

▼B

41 artikla

Etuuspohjaisen eläkerahaston varojen vähentäminen

▼C2

1. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää, joka on vähennettävä, pienennettävä seuraavilla määrillä:

a) kaikkien sellaisten varoihin liittyvien laskennallisten verovelkojen määrä, jotka voivat mitätöityä, jos varojen arvo alenee tai varat kirjataan pois taseesta sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti;

b) niiden etuuspohjaisessa eläkerahastossa olevien varojen määrä, joita laitos voi käyttää rajoituksettomasti, jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

Varoille, joilla vähennettävää määrää pienennetään, on tarvittaessa annettava riskipaino kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.

▼B

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden perusteiden määrittämiseksi, joilla toimivaltainen viranomainen antaa laitoksen pienentää etuuspohjaisen eläkerahaston varojen määrää 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

42 artikla

Omista ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan f alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet omista ydinpääoman (CET1) instrumenteista pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

a) laitokset voivat laskea omista ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohteena olevassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;

ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin ydinpääoman (CET1) instrumentteihin;

▼B

c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa ydinpääoma (CET1) instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa ydinpääoman (CET1) instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;

ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat joko kaupankäyntivarastossa tai sen ulkopuolella.

43 artikla

Merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä

Laitoksella on vähentämisen kannalta 36 artiklan mukaisesti merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) laitos omistaa yli 10 prosenttia finanssialan yhteisön liikkeeseenlaskemista ydinpääoman (CET1) instrumenteista;

b) laitoksella on läheinen sidonnaisuus finanssialan yhteisöön, ja se omistaa kyseisen yhteisön liikkeeseenlaskemia ydinpääoman (CET1) instrumentteja;

c) laitos omistaa finanssialan yhteisön liikkeeseenlaskemia ydinpääoman (CET1) instrumentteja, eikä finanssialan yhteisö sisälly konsolidointiin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla, mutta se sisältyy samaan tilinpäätösten konsolidointiin kuin kyseinen laitos sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisen taloudellisen raportoinnin yhteydessä.

44 artikla

Finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 36 artiklan 1 kohdan g, h ja i alakohdassa tarkoitetut vähennykset seuraavasti:

a) omistusosuudet finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista ja muista pääomainstrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;

b) luokkaan 1 sijoitettavia vakuutussektorin omia varoja on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina ydinpääoman (CET1) instrumenteista.

▼B

45 artikla

Finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 36 artiklan 1 kohdan h ja i alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

a) ne voivat laskea finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohteena olevassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

   i) lyhyen position maturiteetti vastaa pitkän position maturiteettia tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

   ii) sekä pitkä positio että lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) niiden on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy finanssialan yhteisöjen pääomainstrumentteihin kyseisissä indekseissä.

46 artikla

Ydinpääomainstrumenttien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta finanssialan yhteisössä

1. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan h alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) erien kokonaismäärästä laskettuna sen jälkeen, kun viimeksi mainittuihin on sovellettu seuraavia säännöksiä:

   i) 32–35 artikla;

   ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa, k alakohdan ii–v alakohdassa ja l alakohdassa tarkoitetut vähennykset, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;

   iii) 44 ja 45 artikla;

▼B

b) laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ydinpääoman (CET1) instrumenteista jaettuna kaikkien niiden suorien, ►C2 välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista. ◄

2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

▼C2

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on kohdistettava kaikkiin hallussa oleviin ydinpääoman (CET1) instrumentteihin. Laitosten on määritettävä kustakin ydinpääoman (CET1) instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla osuudella:

▼B

a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;

b) kunkin hallussa olevan ydinpääoman (CET1) instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärästä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.

4. Edellä 36 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼C2

5. Laitosten on määritettävä kustakin ydinpääoman (CET1) instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) 4 kohdan mukaisesti riskipainotettavien omistusosuuksien määrä;

b) 3 kohdan b alakohdan mukaisesta laskelmasta johtuva osuus.

▼B

47 artikla

Ydinpääoman (CET1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä

Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan i alakohtaa sovellettavasta määrästä, joka on vähennettävä ydinpääoman (CET1) eristä, on jätettävä pois merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää, ja kyseinen määrä on määritettävä 44 ja 45 artiklan ja 2 alajakson mukaisesti.

2 Alajakso

Ydinpääoman (CET1) eristä tehtäviä vähennyksiä koskevat poikkeukset ja vaihtoehdot

48 artikla

Kynnysarvoihin perustuvat poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Tehdessään 36 artiklan 1 kohdan c ja i alakohdassa edellytettyjä vähennyksiä laitoksia ei vaadita vähentämään tämän kohdan a ja b alakohdassa lueteltujen erien määriä, jotka ovat yhteensä enintään 2 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä:

a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä laskettuna sen jälkeen, kun viimeksi mainittuihin on sovellettu seuraavia säännöksiä:

   i) 32–35 artikla;

   ii) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohta, k alakohdan ii–v alakohta ja l alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia.

►C2 b) kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet, jotka ◄ laitoksella on finanssialan yhteisön ydinpääoma (CET1) instrumenteista ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä laskettuna sen jälkeen, kun viimeksi mainittuihin on sovellettu seuraavia säännöksiä:

   i) 32–35 artikla;

   ii) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohta, k alakohdan ii–v alakohta ja l alakohta, lukuun ottamatta laskennallisia verosaamisia, jotka riippuvat tulevista veronalaisista voitoista ja syntyvät väliaikaisten erojen seurauksena.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa enimmäismäärä on yhtä suuri kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä kerrottuna tämän kohdan b alakohdassa olevalla prosentilla:

a) ydinpääoman (CET1) erien jäljelle jäävä määrä kaikkien 32–36 artiklassa tarkoitettujen oikaisujen ja vähennysten soveltamisen jälkeen ja soveltamatta tässä artiklassa määritettyjä kynnysarvoja koskevia poikkeuksia;

▼B

b) 17,65 prosenttia.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi laitoksen on määritettävä se laskennallisten verosaamisten osuus ydinpääoman (CET1) erien kokonaismäärästä, jota ei edellytetä vähennettävän, jakamalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) niiden tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten määrä, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä;

b) seuraavien summa:

i) a alakohdassa tarkoitettu määrä;

ii) niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, joissa laitoksella on merkittävä sijoitus ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä.

Se merkittävien sijoitusten osuus erien kokonaismäärästä, jota ei edellytetä vähennettävän, on 1 miinus ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osuus.

4. Niiden erien määriin, joita ei vähennetä 1 kohdan mukaisesti, on sovellettava 250 prosentin riskipainoa.

49 artikla

Vähennyksiä koskevat vaatimukset konsolidointia, lisävalvontaa tai laitosten suojajärjestelmää sovellettaessa

1. Laskettaessa omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidulla tasolla, jos toimivaltaiset viranomaiset vaativat laitoksia soveltamaan tai antavat luvan soveltaa direktiivin 2002/87/EY liitteeseen I sisältyviä menetelmiä 1, 2 tai 32, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan olla vähentämättä omistusosuuksia sellaisen finanssialan yhteisön omien varojen instrumenteista, jossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, ►C2 emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä tai emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai laitoksella on merkittävä sijoitus, edellyttäen että tämän kohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät: ◄

a) finanssialan yhteisö on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai vakuutusholdingyhtiö;

b) vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai vakuutusholdingyhtiö kuuluu direktiivin 2002/87/EY mukaisen saman lisävalvonnan alaisuuteen kuin emoyritys, emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

▼B

c) laitos on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteisen luvan;

d) toimivaltaiset viranomaiset ovat ennen c alakohdassa tarkoitetun luvan myöntämistä ja sen jälkeen jatkuvasti vakuuttuneet menetelmän 1, 2 tai 3 mukaisesti konsolidoitavien yhteisöjen yhtenäisen johtamisen, riskinhallinnan ja sisäisen valvonnan riittävästä tasosta;

e) omistusosuudet yhteisössä kuuluvat yhdelle seuraavista:

i) emoyrityksenä toimiva luottolaitos;

ii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö;

iii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

iv) laitos;

v) jonkin i–iv alakohdassa mainitun yhteisön tytäryritys, joka sisältyy konsolidoinnin soveltamisalaan ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla.

Valittua menetelmää sovelletaan eri aikoina johdonmukaisella tavalla.

2. Laskettaessa omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla ja alakonsolidointiryhmän tasolla laitokset, jotka ovat konsolidoidun valvonnan kohteina ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, eivät saa vähentää omistusosuuksia, jotka niillä on konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvien finanssialan yhteisöjen liikkeeseen laskemissa omien varojen instrumenteissa, elleivät toimivaltaiset viranomaiset katso, että nämä vähennykset ovat tarpeen erityisiä tarkoituksia varten, erityisesti pankkitoiminnan rakenteellista erottamista ja kriisinratkaisun suunnittelua varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun menetelmän soveltaminen ei saa aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osaan siitä muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

3. Laskettaessa omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla ja alakonsolidointiryhmän tasolla toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan olla vähentämättä omistusosuuksia omien varojen instrumenteista seuraavissa tapauksissa:

a) laitoksella on omistusosuus toisessa laitoksessa ja i–v alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät;

i) laitokset kuuluvat samaan 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään;

ii) toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun luvan;

▼B

iii) 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

iv) laitosten suojajärjestelmä laatii 113 artiklan 7 kohdan e alakohdassa tarkoitetun konsolidoidun taseen tai, jos sen ei tarvitse laatia konsolidoitua tilinpäätöstä, laajennetun yhteenlasketun laskelman, jonka toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ja joka vastaa direktiiviä 86/635/ETY, joka sisältää tiettyjä mukautuksia direktiiviin 83/349/ETY tai asetukseen (EY) N:o 1606/2002, jolla säännellään luottolaitosryhmien konsolidoituja tilinpäätöksiä. Ulkopuolisen tilintarkastajan on tarkastettava tämän laajennetun yhteenlasketun laskelman vastaavuus ja erityisesti se, että omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty laskelmassa. Konsolidoitu tase tai laajennettu yhteenlaskettu laskelma on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään 99 artiklassa vahvistetuin määräajoin.

v) laitosten suojajärjestelmien piiriin kuuluvat laitokset täyttävät yhdessä konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla 92 artiklan mukaiset vaatimukset, ja ilmoittavat vaatimusten täyttämisestä 99 artiklan mukaisesti. Laitosten suojajärjestelmässä ei vaadita sellaisille osuuskunnan jäsenille tai oikeushenkilöille kuuluvan osuuden vähentämistä, jotka eivät ole laitosten suojajärjestelmän jäseniä, edellyttäen, että omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja vähemmistöosakkaan, jos se on laitos, välillä on estetty.

b) alueellisella luottolaitoksella on omistusosuus keskusluottolaitoksessaan tai muussa alueellisessa luottolaitoksessa, ja a alakohdan i–v alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

4. Omistusosuudet, joiden osalta ei tehdä 1, 2 tai 3 kohdan mukaista vähennystä, katsotaan vastuiksi, ja ne riskipainotetaan soveltuvin osin kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.

►C2 5. Jos laitos soveltaa direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevia menetelmiä 1, 2 tai 3, sen on julkistettava ◄ finanssiryhmittymän täydentävien omien varojen vaatimus ja mainitun direktiivin 6 artiklan ja liitteen I mukaisesti laskettu vakavaraisuussuhde.

6. EPV, EVLEV ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 24 päivänä marraskuuta 2010 ([1]) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'EAMV', laativat sekakomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään tämän artiklan soveltamiseksi direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevassa II osassa ja 228 artiklan 1 kohdassa lueteltujen laskentamenetelmien soveltamisedellytykset 1 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vähentämistä koskevia vaihtoehtoja varten.

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

▼C1

EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4 Jakso

Ydinpääoma (CET1)

50 artikla

Ydinpääoma (CET1)

Laitoksen ydinpääoma (CET1) koostuu ydinpääoman (CET1) eristä sen jälkeen, kun on sovellettu 32–35 artiklassa edellytettyjä oikaisuja, 36 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 48, 49 ja 79 artiklassa säädettyjä poikkeuksia ja vaihtoehtoja.

3 LUKU

Ensisijainen lisäpääoma (AT1)

1 Jakso

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät ja instrumentit

51 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät koostuvat seuraavista:

a) pääomainstrumentit, jos 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.

Edellä olevaan a alakohtaan sisältyviä instrumentteja ei katsota ydinpääoman (CET1) tai toissijaisen pääoman (T2) eriksi.

52 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit

1. Pääomainstrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) instrumentit on laskettu liikkeeseen, ja ne ovat maksettuja;

▼B

b) mikään seuraavista ei ole ostanut instrumentteja:

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) yritys, johon laitoksella on omistusyhteys, kun laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa;

d) instrumentit sijoittuvat laitoksen maksukyvyttömyyden yhteydessä toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien jälkeen;

e) mikään seuraavista tahoista ei ole antanut instrumenteille vakuutta tai takausta, joka parantaa vaateiden etuoikeusasemaa:

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) laitoksen emoyritys tai sen tytäryritykset;

iii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

v) rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

vi) yritys, jolla on läheinen sidonnaisuus i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;

f) instrumentteihin ei kohdistu sopimus- tai muita järjestelyjä, jotka parantaisivat kyseisiin instrumentteihin perustuvien vaateiden etuoikeusasemaa maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä.

g) instrumentit ovat eräpäivättömiä, eikä niitä koskevissa säännöksissä ole kannustimia siihen, että laitos lunastaisi ne takaisin;

h) kun instrumentteja koskevat säännökset sisältävät yhden tai useamman osto-option, osto-option toteuttaminen voi perustua yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavaltaan;

i) instrumenttien osto-optio voidaan toteuttaa tai instrumentit voidaan lunastaa tai ostaa takaisin vain, jos 77 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä muulloin kuin 78 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyessä;

j) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että instrumenttien osto-optio voidaan mahdollisesti tai tosiasiallisesti toteuttaa tai instrumentit mahdollisesti tai tosiasiallisesti lunastetaan tai ostetaan takaisin, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin, paitsi seuraavissa tapauksissa:

i) laitoksen selvitystila- ja konkurssimenettelyn jälkeen;

▼B

ii) instrumenttien harkinnanvaraisissa takaisinostoissa tai muissa harkinnanvaraisissa ensisijaiseen lisäpääoman (AT1) vähentämiskeinoissa, jolloin laitoksen on täytynyt saada toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteinen lupa 7 artiklan mukaisesti;

k) laitos ei ilmaise nimenomaisesti tai epäsuorasti, että toimivaltainen viranomainen suostuisi instrumenttien osto-option toteuttamista tai instrumenttien lunastusta tai takaisinostoa koskevaan pyyntöön;

l) instrumentteihin liittyvä voitonjako täyttää seuraavat edellytykset:

i) se maksetaan jakokelpoisista eristä;

ii) instrumentteihin liittyvän voitonjaon määrää ei muuteta laitoksen tai sen emoyrityksenä toimivan yrityksen luottoluokituksen perusteella;

iii) instrumentteja koskevissa säännöksissä annetaan laitokselle täysi harkintavalta peruuttaa instrumentteihin liittyvä voitonjako milloin tahansa rajoittamattomaksi ajaksi kumuloitumattomalta perustalta, ja laitos saa käyttää näitä peruutettuja maksuja rajoituksetta velvoitteidensa täyttämiseen niiden erääntyessä;

iv) voitonjaon peruuttamista ei pidetä laitoksen maksukyvyttömyytenä;

v) laitokselle ei aseteta rajoituksia voitonjaon peruuttamisen vuoksi;

m) instrumentit eivät vaikuta sen määrittämiseen, että laitoksen velat ovat suurempia kuin sen varat, kun tällaisella määrityksellä testataan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksukyvyttömyyttä;

n) instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että laukaisevan tapahtuman toteutuessa instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai väliaikaisesti tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;

o) instrumentteja koskevissa säännöksissä ei ole sellaisia ominaisuuksia, jotka voisivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen;

p) kun laitos ei laske instrumentteja suoraan liikkeeseen, kummankin seuraavista edellytyksistä on täytyttävä:

i) instrumentit laskee liikkeeseen yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;

ii) tulot ovat kyseiselle laitokselle välittömästi ja rajoituksetta saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetyt edellytykset.

▼B

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädetyn edellytyksen katsotaan täyttyvän huolimatta siitä, että instrumentit sisältyvät 484 artiklan 3 kohdan nojalla ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) edellyttäen, että niiden etuoikeusasema on sama.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

a) lunastusta koskevien kannustimien muoto ja luonne;

b) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin pääoman määrän kirjanpitoarvon korotuksen luonne pääoman määrän kirjanpitoarvon väliaikaisen alentamisen johdosta;

c) menettelyt ja ajoitus, joita noudatetaan, kun

i) vahvistetaan, että laukaiseva tapahtuma on toteutunut;

ii) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin pääoman määrän kirjanpitoarvoa korotetaan pääoman määrän kirjanpitoarvon väliaikaisen alentamisen johdosta;

d) instrumenttien ominaisuudet, jotka voivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen;

e) erillisyhtiöiden käyttö omien varojen instrumenttien välilliseen liikkeeseenlaskuun.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

53 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyvän voitonjaon peruuttamista koskevat rajoitukset sekä ominaisuudet, jotka voivat estää laitoksen pääomapohjan vahvistamisen

Sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan l alakohdan v alakohtaa ja o alakohtaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja koskeviin säännöksiin ei saa sisällyttää

a) vaatimusta, jonka mukaan instrumentteihin liittyvä voitonjako on suoritettava, jos voitonjako suoritetaan laitoksen liikkeeseen laskemasta instrumentista, jonka etuoikeusasema on sama tai huonompi kuin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentti, mukaan luettuna ydinpääoman (CET1) instrumentti;

b) vaatimusta, jonka mukaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin liittyvän voitonjaon maksaminen on peruttava, jos kyseisiin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyvää voitonjakoa ei suoriteta;

▼B

c) velvollisuutta korvata koron- tai osingonmaksu muussa muodossa olevalla maksulla. Laitokselle ei saa asettaa tällaista velvollisuutta muullakaan tavoin.

54 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien kirjanpitoarvon alentaminen tai niiden muuntaminen

1. Sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan n alakohtaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) laukaiseva tapahtuma toteutuu, kun 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu laitoksen ydinpääoman (CET1) osuus on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

i) 5,125 prosenttia;

ii) 5,125:tä prosenttia suurempi prosenttimäärä, jonka laitos on vahvistanut ja täsmentänyt instrumenttia koskevissa säännöksissä;

b) laitokset voivat a alakohdassa tarkoitetun lisäksi määrittää instrumenttia koskevissa säännöksissä yhden tai useamman laukaisevan tapahtuman;

c) kun instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi laukaisevan tapahtuman toteutuessa, kyseissä säännöksissä on määritettävä jompikumpi seuraavista:

i) muuntokerroin ja sallitun muunnettavan määrän yläraja;

ii) ylä- ja alaraja instrumenttien muuntamiselle ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;

d) kun instrumentteja koskevissa säännöksissä edellytetään, että pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan laukaisevan tapahtuman toteutuessa, arvon alentamisessa on pienennettävä kaikkia seuraavia:

i) instrumentin haltijan vaadetta laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;

ii) määrää, joka on maksettava, jos instrumentin osto-optio toteutetaan tai instrumentti lunastetaan;

iii) instrumenttiin liittyvää voitonjakoa.

2. Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin kirjanpitoarvon alentaminen tai kyseisen instrumentin muuntaminen synnyttää sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti eriä, jotka katsotaan ydinpääomaeriksi (CET1).

▼B

3. Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriksi hyväksyttyjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien määrä rajoittuu niiden ydinpääoman (CET1) erien vähimmäismäärään, jotka syntyisivät, jos ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvo alennettaisiin täysimääräisesti tai jos kyseiset instrumentit muunnettaisiin ydinpääomainstrumenteiksi.

4. Niiden ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien kokonaismäärä, joiden kirjanpitoarvoa on alennettava tai jotka on muunnettava laukaisevan tapahtuman toteutuessa, ei saa olla alempi kuin alin seuraavista:

a) määrä, joka vaaditaan laitoksen ydinpääoman (CET1) osuuden palauttamiseksi kokonaisuudessaan 5,125 prosenttiin;

b) instrumentin koko pääoman määrä.

5. Laukaisevan tapahtuman toteutuessa laitosten on:

a) ilmoitettava asiasta välittömästi toimivaltaisille viranomaisille;

b) ilmoitettava asiasta ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille;

c) alennettava viipymättä ja viimeistään kuukauden kuluessa instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa tai muunnettava instrumentit ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi tässä artiklassa säädetyn vaatimuksen mukaisesti.

6. Laitoksen, joka laskee liikkeeseen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja, jotka laukaisevan tapahtuman toteutuessa muuntuvat ydinpääomaksi (CET1), on varmistettava, että sen sallittu osakepääoma on aina riittävä kaikkien muunnettavien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien muuntamiseksi osakkeiksi, jos laukaiseva tapahtuma toteutuu. Kaikki tarvittavat luvat on oltava hankittuina muunnettavien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien liikkeeseenlaskupäivänä. Laitoksella on aina oltava tarvittava etukäteinen lupa laskea liikkeeseen ydinpääoman (CET1) instrumentteja, joiksi ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit muunnettaisiin laukaisevan tapahtuman toteutuessa.

7. Laitoksen, joka laskee liikkeeseen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja, jotka laukaisevan tapahtuman toteutuessa muuntuvat ydinpääomaksi (CET1), on varmistettava, ettei muuntamiselle ole menettelyllisiä esteitä perustamisasiakirjan tai yhtiöjärjestyksen tai sopimusluonteisten järjestelyjen nojalla.

55 artikla

Sen seuraukset, että ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) instrumentti lakkaa välittömästi olemasta ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentti;

▼B

b) instrumenttiin liittyvä ylikurssirahastojen osa lakkaa välittömästi olemasta ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erä.

2 Jakso

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä tehtävät vähennykset

56 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä tehtävät vähennykset

Laitosten on vähennettävä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä

a) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, mukaan luettuina omat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;

b) suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään keinotekoisesti lisäämään laitoksen omia varoja;

c) 60 artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria, välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, ►C2 kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä; ◄

►C2 d) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä, ◄ lukuun ottamatta kuitenkaan merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää;

▼C3

e) niiden erien, jotka on 66 artiklan mukaan vähennettävä toissijaisen pääoman (T2) eristä, määrä, joka ylittää laitoksen toissijaisen pääoman (T2) erät;

▼B

f) laskentahetkellä odotettavissa olevat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriin liittyvät verot paitsi silloin, kun laitos asianmukaisesti mukauttaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien määrää siinä määrin kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

▼B

57 artikla

Omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 56 artiklan a alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

a) laitokset voivat laskea omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteistaan olevien omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohteena olevassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin;

c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat joko kaupankäyntivarastossa tai sen ulkopuolella.

58 artikla

Finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 56 artiklan b, c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

a) omistusosuudet ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;

▼B

b) luokkaan 1 sijoitettavia omia lisävaroja on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista.

59 artikla

Finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 56 artiklan c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

a) ne voivat laskea finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohteena olevassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) lyhyen position maturiteetti vastaa pitkän position maturiteettia tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

ii) sekä lyhyt positio että pitkä positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) niiden on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy finanssialan yhteisöjen pääomainstrumentteihin kyseisissä indekseissä.

60 artikla

▼C2

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta finanssialan yhteisössä

▼B

1. Sovellettaessa 56 artiklan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

▼C2

a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:

▼B

i) 32–35 artikla;

ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–v alakohta ja l alakohta, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

iii) 44 ja 45 artikla;

▼B

b) laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista jaettuna kaikkien niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista.

2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

▼C2

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on jaettava kaikkiin hallussa oleviin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin. Laitosten on määritettävä kustakin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla osuudella:

a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;

b) kunkin hallussa olevan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärästä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.

▼B

4. Edellä 56 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼C2

5. Laitosten on määritettävä kustakin ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) 4 kohdan mukaisesti riskipainotettavien omistusosuuksien määrä;

b) 3 kohdan b alakohdan mukaisesta laskutoimituksesta saatava osuus.

▼B

3 Jakso

Ensisijainen lisäpääoma (AT1)

61 artikla

Ensisijainen lisäpääoma (AT1)

Laitoksen ensisijainen lisäpääoma (AT1) koostuu ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä 56 artiklassa tarkoitettujen erien vähentämisen ja 79 artiklan soveltamisen jälkeen.

4 LUKU

Toissijainen pääoma (T2)

1 Jakso

Toissijaisen pääoman (T2) erät ja instrumentit

62 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) erät

Toissijaisen pääoman (T2) erät koostuvat seuraavista:

a) pääomainstrumentit ja etuoikeudeltaan huonommat lainat, jos 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

b) a alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

c) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, yleiset luottoriskioikaisut, joissa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja jotka ovat enintään 1,25 prosenttia kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastueristä;

d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, 158 ja 159 artiklan mukaisesti lasketut positiiviset määrät, joissa ei ole otettu huomioon verovaikutuksia ja jotka ovat enintään 0,6 prosenttia kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti lasketuista riskipainotetuista vastueristä.

Edellä a alakohtaan sisältyviä eriä ei hyväksytä ydinpääoman (CET1) eikä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriksi.

▼B

63 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) instrumentit

Pääomainstrumentit ja etuoikeudeltaan huonommat lainat katsotaan toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) instrumentit on laskettu liikkeeseen tai etuoikeudeltaan huonommat lainat on nostettu, ja ne ovat kokonaan maksettuja;

b) mikään seuraavista ei ole ostanut instrumentteja tai myöntänyt etuoikeudeltaan huonompia lainoja:

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) yritys, johon laitoksella on omistusyhteys, kun laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;

c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen myöntämistä;

d) instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen pääomamäärää koskeva vaade on etuoikeudeltaan huonompia lainoja koskevien säännösten mukaan kokonaan muiden velkojien vaateita huonommassa asemassa;

▼C2

e) instrumenteille tai etuoikeudeltaan huonommille lainoille ei ole mikään seuraavista tahoista antanut sellaista vakuutta tai takausta, joka parantaa vaateen etuoikeusasemaa

▼B

i) laitos tai sen tytäryritykset;

ii) laitoksen tai sen tytäryritysten emoyrityksenä toimiva yritys;

iii) emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

iv) monialan holdingyhtiö tai sen tytäryritykset;

v) rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja sen tytäryritykset;

vi) yritys, jolla on läheinen sidonnaisuus i–v alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;

f) instrumentteihin tai etuoikeudeltaan huonompiin lainoihin ei kohdistu järjestelyjä, jotka parantaisivat instrumentteihin tai etuoikeudeltaan huonompiin lainoihin perustuvan vaateen etuoikeusasemaa;

g) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen alkuperäinen maturiteetti on vähintään viisi vuotta;

h) instrumentteja tai etuoikeudeltaan huonompia lainoja koskevissa säännöksissä ei ole kannustimia siihen, että laitos lunastaisi tai maksaisi takaisin niiden pääomamäärän ennen niiden erääntymistä;

▼B

i) jos instrumentteihin tai etuoikeudeltaan huonompiin lainoihin sisältyy yksi tai useampi osto-optio tai varhaisen takaisinmaksun optio, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan tai velallisen harkintavallassa;

j) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen osto-optio voidaan toteuttaa tai ne voidaan lunastaa, ostaa takaisin tai maksaa varhain takaisin vain, jos 77 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä tai nostamisesta, paitsi jos 78 artiklan 4 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;

k) instrumentteja tai etuoikeudeltaan huonompia lainoja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen osto-optio voidaan mahdollisesti tai tosiasiallisesti toteuttaa tai ne mahdollisesti tai tosiasiallisesti lunastetaan, ostetaan takaisin tai maksetaan varhain takaisin laitoksen toimesta muutoin kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin;

l) instrumentteja tai etuoikeudeltaan huonompia lainoja koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;

m) instrumentteihin tai etuoikeudeltaan huonompiin lainoihin liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta laitoksen tai sen emoyrityksenä toimivan yrityksen luottoluokituksen perusteella;

n) kun laitos ei laske instrumentteja suoraan liikkeeseen tai ei suoraan nosta etuoikeudeltaan huonompia lainoja, molempien seuraavien ehtojen on täytyttävä:

   i) instrumentit laskee liikkeeseen tai etuoikeudeltaan huonommat lainat nostaa yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;

   ii) tulot ovat välittömästi ja rajoituksetta laitoksen saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetyt edellytykset.

64 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien lyhennys

Se, missä määrin toissijaisen pääoman (T2) instrumentit katsotaan toissijaisiksi eriksi instrumenttien maturiteetin viimeisten viiden vuoden aikana, lasketaan kertomalla a alakohdan laskutoimituksesta saatu tulos b alakohdassa tarkoitetulla määrällä seuraavasti:

a) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen nimellisarvo niiden sopimuksenmukaisen maturiteetin viimeisen viisivuotiskauden ensimmäisenä päivänä jaettuna kyseisen kauden kalenteripäivien lukumäärällä;

▼B

b) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen sopimuksenmukaisesta maturiteetista jäljellä olevien kalenteripäivien lukumäärä.

65 artikla

Sen seuraukset, että toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja koskevat edellytykset eivät enää täyty

Jos 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty toissijaisen pääoman (T2) instrumentin osalta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) instrumentti lakkaa välittömästi olemasta toissijaisen pääoman (T2) instrumentti;

b) instrumenttiin liittyvä ylikurssirahastojen osa lakkaa välittömästi olemasta toissijaisen pääoman (T2) erä.

2 Jakso

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

66 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

Toissijaisen pääoman (T2) eristä on vähennettävä seuraavat:

a) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, mukaan luettuina omat toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;

b) suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään lisäämään keinotekoisesti laitoksen omia varoja;

c) 70 artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria, välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä;

d) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkaan merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää;

▼B

67 artikla

Omista toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 66 artiklan a alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet pitkien bruttopositioiden perusteella seuraavin poikkeuksin:

a) laitokset voivat laskea omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohteena olevassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin, toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin;

c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa toissijaisen pääoman (T2) instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioiden kanssa, jotka ovat omissa toissijaisen pääoman instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun kyseisiin lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;

   ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella.

68 artikla

Finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen, kun laitoksella on keskinäinen ristiinomistus, jonka tavoitteena on omien varojen keinotekoinen lisääminen

Laitosten on tehtävä 66 artiklan b, c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavien säännösten mukaisesti:

a) omistusosuudet toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista on laskettava pitkien bruttopositioiden perusteella;

b) omistusosuuksia luokkaan 2 sijoitettavista omista varoista ja luokkaan 3 sijoitettavista omista varoista on vähentämisen yhteydessä käsiteltävä omistusosuuksina toissijaisen pääoman (T2) instrumenteissa.

▼B

69 artikla

Finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten on tehtävä 66 artiklan c ja d alakohdassa edellytetyt vähennykset seuraavasti:

a) ne voivat laskea finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohteena olevassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   i) lyhyen position maturiteetti vastaa pitkän position maturiteettia tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

   ii) sekä pitkä positio että lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) niiden on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä katsomalla läpi allaolevaan vastuuseen, joka liittyy finanssialan yhteisöjen pääomainstrumentteihin kyseisissä indekseissä.

70 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta asianomaisessa yhteisössä

1. Sovellettaessa 66 artiklan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava määrä, joka on vähennettävä, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetusta laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:

▼C2

a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:

▼B

   i) 32–35 artikla;

   ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–v alakohta ja l alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;

   iii) 44 ja 45 artikla;

▼C2

b) niiden finanssialan yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista olevien laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on kyseisten finanssialan yhteisöjen ensisijaisen oman ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista.

▼B

2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta määrästä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.

▼C2

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on kohdistettava kuhunkin toissijaisen pääoman (T2) instrumenttiin. Laitosten on määritettävä kustakin toissijaisen pääoman (T2) instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla osuudella:

a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien kokonaismäärä;

b) kunkin hallussa olevan toissijaisen pääoman (T2) instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärästä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.

▼B

4. Edellä 66 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen omistusosuuksien määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼C2

5. Laitosten on määritettävä kustakin toissijaisen pääoman (T2) instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) 4 kohdan mukaisesti riskipainotettavien omistusosuuksien määrä;

b) 3 kohdan b alakohdan mukaisesta laskutoimituksesta saatava osuus.

▼B

3 Jakso

Toissijainen pääoma (T2)

71 artikla

Toissijainen pääoma (T2)

Laitoksen toissijainen pääoma (T2) koostuu toissijaisen pääoman (T2) eristä 66 artiklassa tarkoitettujen vähennysten ja 79 artiklan soveltamisen jälkeen.

5 LUKU

Omat varat

72 artikla

Omat varat

Laitoksen omat varat koostuvat sen ensisijaisen pääoman (T1) ja toissijaisen pääoman (T2) summasta.

6 LUKU

Yleiset vaatimukset

73 artikla

Omien varojen instrumentteihin liittyvä voitonjako

1. Pääomainstrumentteja, joiden osalta laitoksella on yksinomainen harkintavalta päättää voitonjaon maksamisesta muussa muodossa kuin käteisenä tai omien varojen instrumenttina, ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, paitsi jos laitos on saanut etukäteisen luvan toimivaltaisilta viranomaisilta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava 1 kohdassa tarkoitettu lupa vain, jos ne katsovat, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu mahdollisuus tai voitonjaon mahdollinen muoto ei vaikuttaisi haitallisesti laitoksen kykyyn peruuttaa instrumenttiin liittyviä maksuja;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitettu mahdollisuus tai voitonjaon mahdollinen muoto ei vaikuttaisi haitallisesti instrumentin kykyyn kattaa tappioita;

c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu mahdollisuus tai voitonjaon mahdollinen muoto ei muutoin alentaisi pääomainstrumentin laatua.

▼B

3. Pääomainstrumentteja, joiden osalta muulla oikeushenkilöllä kuin ne liikkeeseen laskeneella laitoksella on harkintavalta päättää tai vaatia, että instrumenttiin liittyvä voitonjako maksetaan muussa muodossa kuin käteisenä tai omien varojen instrumenttina, ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi.

4. Laitokset voivat käyttää yleistä markkinaindeksiä yhtenä perustana määritettäessä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin liittyvän voitonjaon tasoa.

5. Edellä 4 kohtaa ei sovelleta, jos laitos on kyseisen yleisen markkinaindeksin referenssiomaisuuserä, paitsi jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) laitos katsoo, että kyseisen yleisen markkinaindeksin muutokset eivät merkittävästi korreloi laitoksen, sen emoyrityksenä toimivan laitoksen, emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön taikka emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön luottokelpoisuuteen;

b) toimivaltainen viranomainen ei ole päätynyt a alakohdassa tarkoitetusta eriävään määritykseen.

6 Laitosten on ilmoitettava ja julkistettava yleiset markkinaindeksit, joista niiden pääomainstrumentit ovat riippuvaisia.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joiden täyttyessä markkinaindeksit katsotaan yleisindekseiksi 4 kohtaa sovellettaessa.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

74 artikla

Omistusosuus säänneltyjen finanssialan yhteisöjen liikkeeseenlaskemista pääomainstrumenteista, joita ei katsota lakisääteiseksi pääomaksi

Laitokset eivät saa vähentää mistään omien varojen osatekijöistä säännellyn finanssialan yhteisön liikkeeseenlaskemien pääomainstrumenttien suoria, välillisiä tai synteettisiä omistusosuuksia, joita ei katsota kyseisen yhteisön lakisääteiseksi pääomaksi. Laitosten on tarvittaessa sovellettava tällaisiin omistusosuuksiin riskipainoja kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisesti.

▼B

75 artikla

Lyhyiden positioiden vähentämistä ja maturiteettia koskevat vaatimukset

Edellä 45 artiklan a alakohdassa, 59 artiklan a alakohdassa ja 69 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen lyhyiden positioiden maturiteettia koskevat vaatimukset katsotaan täytetyiksi hallussa olevien positioiden osalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksella on sopimukseen perustuva oikeus myydä sovittuna tulevana ajankohtana vastapuolelle, joka tarjoaa suojan suojattavalle pitkälle positiolle;

b) laitokselle suojan tarjoavalla vastapuolella on sopimukseen perustuva velvoite ostaa laitokselta kyseisenä sovittuna tulevana ajankohtana a alakohdassa tarkoitettu pitkä positio.

76 artikla

Pääomainstrumenteista olevat indeksiomistusosuudet

1. Laitokset voivat 42 artiklan a kohtaa, 45 artiklan a kohtaa, 57 artiklan a kohtaa, 59 artiklan a kohtaa, 67 artiklan a kohtaa ja 69 artiklan a kohtaa sovellettaessa vähentää pääomainstrumentissa olevan pitkän position määrää sen indeksin osuudella, joka on muodostettu samasta kohdevastuusta, jota suojataan edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) suojattava pitkä positio ja sen suojauksessa käytettävässä indeksissä oleva lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

b) edellä a alakohdassa tarkoitetut positiot arvostetaan käypään arvoon laitoksen taseessa;

c) edellä a alakohdassa tarkoitettu lyhyt positio katsotaan laitoksen sisäisten valvontamenettelyjen mukaiseksi todelliseksi suojaksi;

d) toimivaltaiset viranomaiset arvioivat c alakohdassa tarkoitettujen valvontamenettelyjen riittävyyttä vähintään vuosittain ja ovat vakuuttuneita niiden jatkuvasta asianmukaisuudesta.

2. Vaihtoehtona sille, että laitos laskee vastuunsa, joka liittyy joko a tai b alakohdassa tai molemmissa mainittuihin eriin, laitos voi käyttää toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla varovaista arviota suojattavasta vastuustaan, joka liittyy indekseihin sisältyviin pääomainstrumentteihin:

a) indekseihin sisältyvät ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit;

b) indekseihin sisältyvät finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit;

▼B

3. Toimivaltaiset viranomaiset saavat antaa 2 kohdassa tarkoitetun luvan vain, jos laitos on osoittanut niiden hyväksymällä tavalla, että laitoksen olisi toiminnallisesti raskasta valvoa suojattavaa vastuutaan, joka liittyy tapauksen mukaan joko 2 kohdan a tai b alakohdassa tai molemmissa mainittuihin eriin.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) milloin 2 kohdassa tarkoitetussa arviossa, jota käytetään vaihtoehtona suojattavan vastuun laskemiselle, on noudatettu riittävää varovaisuutta;

b) mitä ilmaisulla "toiminnallisesti raskasta" tarkoitetaan 3 kohtaa sovellettaessa.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

77 artikla

Omien varojen vähentämisen edellytykset

Laitoksen on pyydettävä toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteistä lupaa jompaan kumpaan tai molempiin seuraavista toimista:

a) laitoksen liikkeeseen laskemien ydinpääoman (CET1) instrumenttien vähentäminen, lunastaminen tai takaisinosto sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä sallitulla tavalla;

b) tapauksen mukaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien tai toissijaisten (T2) instrumenttien osto-option, lunastuksen, maksun tai takaisinoston toteuttaminen ennen sopimuksenmukaista maturiteettia.

78 artikla

Valvontaviranomaisen lupa omien varojen vähentämiseen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä laitokselle lupa vähentää, ostaa takaisin tai lunastaa ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisia (T2) instrumentteja, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) laitos korvaa ennen 77 artiklassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 77 artiklassa tarkoitetut instrumentit vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävillä ehdoilla;

▼B

b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen omat varat ylittäisivät kyseisen toimen jälkeen tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan vaatimukset ja direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen marginaalilla, jota toimivaltainen viranomainen voi pitää tarpeellisena direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 3 kohdan perusteella.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen korvaavien instrumenttien kestävyyttä laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava, missä määrin kyseiset korvaavat pääomainstrumentit olisivat laitoksen kannalta kalliimpia kuin ne, jotka niiden on määrä korvata.

3. Kun laitos toteuttaa 77 artiklan a kohdassa tarkoitetun toimen ja 27 artiklassa tarkoitettujen ydinpääoman (CET1) instrumenttien lunastamisesta ei saa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan kieltäytyä, toimivaltainen viranomainen voi poiketa tämän artiklan 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä sillä ehdolla, että se vaatii laitosta rajoittamaan tällaisten instrumenttien lunastamista asianmukaisin perustein.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan lunastaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja ennen kuin liikkeeseenlaskusta on kulunut viisi vuotta vain, jos 1 kohdan ja tämän kohdan a tai b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät:

a) kyseisten instrumenttien luokitusta koskevissa säännöksissä on tapahtunut muutos, jonka johdosta ne todennäköisesti suljettaisiin omien varojen ulkopuolelle tai luokiteltaisiin uudelleen laadultaan alempiarvoisiksi omiksi varoiksi, ja kummatkin seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

   i) toimivaltainen viranomainen katsoo kyseisen muutoksen olevan riittävän varma;

   ii) laitos osoittaa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että kyseisten instrumenttien sääntöjen mukaista uudelleenluokitusta ei voitu kohtuudella ennakoida ajankohtana, jona ne laskettiin liikkeeseen.

b) kyseisiin instrumentteihin sovellettavassa verotuskohtelussa on tapahtunut muutos, jonka laitos osoittaa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla olevan olennainen ja joka ei ollut kohtuudella ennakoitavissa ajankohtana, jona ne laskettiin liikkeeseen.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

a) ilmaisun "laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävä" merkitys;

b) 3 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset perusteet rajoittaa lunastamista;

▼B

c) menettely- ja tietovaatimukset, jotka laitoksen on täytettävä hakiessaan toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa toteuttaa 77 artiklassa mainittu toimi, mukaan luettuina menettely, jota sovelletaan lunastettaessa osuuskuntien jäsenille liikkeeseen laskettuja osakkeita, ja hakemuksen käsittelyn määräaika.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

79 artikla

Väliaikainen poikkeus omista varoista tehtävistä vähennyksistä

1. Kun laitoksella on tilapäisesti hallussaan finanssialan yhteisön pääomainstrumentteja tai tapauksen mukaan kun laitos on myöntänyt etuoikeudeltaan huonompia lainoja, jotka katsotaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, ja toimivaltainen viranomainen arvioi, että kyseisiä omistusosuuksia pidetään hallussa rahoitustuen antamiseksi, minkä tavoitteena on kyseisen yhteisön uudelleenorganisointi tai pelastaminen, toimivaltainen viranomainen voi väliaikaisesti olla soveltamatta vähentämissäännöksiä, joita sovellettaisiin muutoin näihin instrumentteihin.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään väliaikaisuuden käsitettä 1 kohdan soveltamiseksi ja määritetään edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen voi katsoa, että kyseisiä osakkeita pidetään väliaikaisesti hallussa rahoitustuen antamiseksi, minkä tavoitteena on asianomaisen yhteisön uudelleenorganisointi tai pelastaminen.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

80 artikla

Omien varojen laadun jatkuva valvonta

1. EPV valvoo laitosten unionissa liikkeeseen laskemien omien varojen instrumenttien laatua ja, jos on huomattavaa näyttöä siitä, etteivät kyseiset instrumentit täytä 28 artiklassa tai soveltuvin osin 29 artiklassa säädettyjä kriteerejä, ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle.

Toimivaltaisten viranomaisten on EPV:n pyynnöstä toimitettava viipymättä kaikki EPV:n relevanteiksi katsomat tiedot, jotta EPV voi valvoa laitosten unionissa liikkeeseen laskemien omien varojen instrumenttien laatua.

▼B

2. Ilmoitukseen on sisällyttävä:

a) yksityiskohtainen selvitys havaittujen puutteiden luonteesta ja laajuudesta;

b) EPV:n tarpeellisina pitämiä komission toimia koskeva tekninen neuvonta;

c) niiden EPV:n menetelmien merkittävät muutokset, joita käytetään laitosten vakavaraisuuden stressitestauksessa.

3. EPV antaa komissiolle teknistä neuvontaa merkittävistä muutoksista, joita se katsoo tarvittavan omien varojen määritelmään seuraavien seikkojen vuoksi:

a) markkinastandardien ja -käytäntöjen asiaankuuluvat muutokset;

b) asiaankuuluvien oikeudellisten normien ja tilinpäätösstandardien muutokset;

c) niiden EPV:n menetelmien merkittävät muutokset, joita käytetään laitosten vakavaraisuuden stressitestauksessa.

4. EPV antaa komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014 teknistä neuvontaa siitä, miten käypään arvoon arvostettuja realisoitumattomia voittoja voidaan käsitellä muulla tavoin kuin sisällyttämällä ne ydinpääomaan (CET1) ilman oikaisua. Tällaisissa suosituksissa on otettava huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien ja pankkeihin sovellettavia vakavaraisuusstandardeja koskevien kansainvälisten sopimusten asiaa koskevat muutokset.

II OSASTO

VÄHEMMISTÖOSUUDET JA TYTÄRYRITYSTEN LIIKKEESEENLASKEMAT ENSISIJAISEN LISÄPÄÄOMAN (AT1) JA TOISSIJAISEN PÄÄOMAN (T2) INSTRUMENTIT

81 artikla

Vähemmistöosuudet, jotka voidaan sisällyttää konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)

1. Vähemmistöosuuksiin kuuluvat yhteenlasketut tytäryrityksen ydinpääoman (CET1) instrumentit sekä näihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot, kertyneet voittovarat, ja muut rahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tytäryritys on jompikumpi seuraavista:

   i) laitos;

   ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;

b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;

▼B

c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat tämän kohdan johdantokappaleessa tarkoitetut ydinpääoman (CET1) instrumentit.

2. Vähemmistöosuuksia, jotka laitoksen emoyrityksenä toimiva yritys tai sen tytäryritykset rahoittavat suoraan tai välillisesti erillisyhtiön kautta tai muulla tavoin, ei katsota konsolidoiduksi ydinpääomaksi (CET1).

82 artikla

Ehdot täyttävät ensisijainen lisäpääoma (AT1), ensisijainen pääoma (T1) ja toissijainen pääoma (T2) ja ehdot täyttävät omat varat

Ehdot täyttäviin ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), ensisijaiseen pääomaan (T1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) ja ehdot täyttäviin omiin varoihin kuuluvat tapauksen mukaan tytäryrityksen vähemmistöosuuksien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1), ensisijaisen pääoman (T1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarat ja ylikurssirahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tytäryritys on jompikumpi seuraavista:

   i) laitos;

   ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;

b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;

c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat kyseiset instrumentit.

83 artikla

Ehdot täyttävät erillisyhtiön liikkeeseenlaskema ensisijainen lisäpääoma (AT1) ja toissijainen pääoma (T2)

1. Erillisyhtiön liikkeeseenlaskemat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot sisällytetään, tapauksen mukaan, ehdot täyttäviin ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), ensisijaiseen pääomaan (T1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) tai ehdot täyttäviin omiin varoihin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) erillisyhtiö, joka laskee instrumentit liikkeeseen, kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;

b) instrumentit sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot sisällytetään ehdot täyttävään ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) vain, jos 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

▼B

c) instrumentit sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot sisällytetään ehdot täyttävään toissijaiseen pääomaan (T2) vain, jos 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

d) erillisyhtiön ainoa omaisuuserä on emoyrityksen tai sen tytäryrityksen omissa varoissa oleva sijoitus, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin ja joka muodoltaan täyttää tapauksen mukaan 52 artiklan 1 kohdassa tai 63 artiklassa säädetyt tätä koskevat edellytykset.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että erillisyhtiön muut varat kuin emoyrityksen tai sen tytäryrityksen, joka kuuluu ensimmäisen osan 2 osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin, omissa varoissa oleva sijoitus, ovat tällaisen yhtiön varoiksi minimaaliset ja merkityksettömät, se voi tehdä poikkeuksen ensimmäisen kohdan d alakohdassa säädetystä edellytyksestä.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään erillisyhtiöiden toimintaan mahdollisesti liittyvien varojen lajit sekä 1 kohdan toisessa alakohdassa mainittuja käsitteitä "minimaalinen" ja "merkityksetön".

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

84 artikla

Vähemmistöosuudet, jotka sisällytetään konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)

1. Laitosten on määritettävä tytäryrityksen sellaisten vähemmistöosuuksien määrä, jotka sisältyvät konsolidoituun ydinpääomaan (CET1), vähentämällä kyseisen yrityksen vähemmistöosuuksista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella:

a) tytäryrityksen ydinpääoma (CET1), josta vähennetään pienempi seuraavista:

i) tytäryrityksen ydinpääoman määrä, jonka on vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen, tämän asetuksen 500 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten sekä kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1);

▼B

ii) tytäryritykseen liittyvä konsolidoidun ydinpääoman (CET1) määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 87 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen, tämän asetuksen 500 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten sekä kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ydinpääomalla (CET1);

b) tytäryrityksen vähemmistöosuudet, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen ydinpääoman (CET1) instrumenteista, sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot, kertyneet voittovarat ja muut rahastot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on laskettava alakonsolidointiryhmän tasolla kunkin 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen osalta.

Laitos voi halutessaan olla toteuttamatta laskentaa 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tytäryritykselle. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, kyseisen tytäryrityksen vähemmistöosuutta ei saa sisällyttää konsolidoituun ydinpääomaan (CET1).

3. Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen 7 artiklassa säädetyn mukaisesti, niiden tytäryritysten vähemmistöjen osuutta, joihin sovelletaan poikkeusta, ei sisällytetä omiin varoihin alakonsolidointiryhmän tasolla tai tapauksen mukaan konsolidoidusti.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, miten tämän artiklan 2 kohdan, 85 artiklan ja 87 artiklan mukainen määrä lasketaan alakonsolidointiryhmän tasolla.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5 Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vapautuksen tämän artiklan soveltamisesta emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) sen pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia;

b) siihen sovelletaan vakavaraisuusvalvontaa konsolidoidusti;

c) se konsolidoi tytäryrityksenä toimivan laitoksen, jossa sillä on ainoastaan vähemmistöomistus direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa määritellyn määräysvaltaan perustuvan sidoksen nojalla;

▼B

d) vähintään 90 prosenttia konsolidoidusta vaaditusta ydinpääomasta (CET1) on peräisin c alakohdassa mainitusta tytäryrityksenä toimivasta laitoksesta alakonsolidointiryhmän tasolla laskettuna.

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävästä emoyrityksenä toimivasta ►C1 rahoitusalan holdingyhtiöstä tulee 28 päivän kesäkuuta 2013 jälkeen emoyrityksenä toimiva ◄ rahoitusalan sekaholdingyhtiö, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tälle emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vapautuksen edellyttäen, että se täyttää kyseisessä alakohdassa säädetyt edellytykset.

6. Jos luottolaitokset, jotka ovat pysyvästi verkostona liittyneet keskuslaitokseen, ja 113 artiklan 7 kohdassa säädettyjen edellytysten alaisen suojajärjestelmän puitteissa perustetut laitokset ovat perustaneet vastatakausjärjestelmän, jonka ansiosta sääntelyvaatimukset ylittävän omien varojen määrän siirrolle vastapuolelta luottolaitokselle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä, nämä laitokset vapautetaan tämän artiklan säännösten mukaisten vähennysten soveltamisesta ja ne voivat ottaa huomioon kaikki vastatakausjärjestelmään liittyvät vähemmistöosuudet täysimääräisinä.

85 artikla

Ehdot täyttävän ensisijaisen pääoman (T1) instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituun ensisijaiseen pääomaan (T1)

►C2 1. Laitosten on määritettävä se tytäryrityksen ehdot täyttävän ensisijaisen pääoman (T1) määrä, joka sisältyy konsolidoituihin omiin varoihin, vähentämällä tytäryrityksen ehdot täyttävästä ensisijaisesta pääomasta (T1) tulos, joka ◄ saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella.

a) tytäryrityksen ensisijainen pääoma (T1) josta vähennetään pienempi seuraavista määristä:

i) tytäryrityksen ensisijaisen pääoman (T1) määrä, jonka on vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen, tämän asetuksen 500 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten sekä kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1);

ii) tytäryritykseen liittyvä konsolidoidun ensisijaisen pääoman (T1) määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen, tämän asetuksen 500 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten sekä kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa siltä osin kuin nämä vaatimukset on katettava ensisijaisella pääomalla (T1);

▼B

b) tytäryrityksen ehdot täyttävä ensisijainen pääoma (T1), joka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista kyseisen yrityksen ensisijaisen pääoman (T1) instrumenteista, sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot, kertyneet voittovarat ja muut rahastot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on laskettava alakonsolidointiryhmän tasolla kunkin 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen osalta.

Laitos voi halutessaan olla toteuttamatta laskentaa 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tytäryritykselle. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, kyseisen tytäryrityksen ehdot täyttävää ensisijaista pääomaa (T1) ei saa sisällyttää konsolidoituun ensisijaiseen pääomaan.

3. Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen 7 artiklassa säädetyn mukaisesti, niiden tytäryritysten ensisijaisen pääoman (T1) instrumentteja, joihin sovelletaan poikkeusta, ei sisällytetä omiin varoihin alakonsolidointiryhmän tasolla tai tapauksen mukaan konsolidoidusti.

86 artikla

Ehdot täyttävä ensisijainen pääoma (T1), joka sisältyy konsolidoituun ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1)

Laitosten on määritettävä sellaisen tytäryrityksen ehdot täyttävän ensisijaisen pääoman (T1) määrä, joka sisältyy konsolidoituun ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), vähentämällä tytäryrityksen ehdot täyttävästä ensisijaisesta pääomasta (T1), joka sisältyy konsolidoituun ensisijaiseen pääomaan (T1), kyseisen yrityksen vähemmistöosuudet, jotka sisältyvät konsolidoituun ydinpääomaan (CET1), sanotun kuitenkaan rajoittamatta 84 artiklan 5 ja 6 kohdan soveltamista.

87 artikla

Ehdot täyttävät omat varat, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin

1. Laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen määrä, joka sisältyy konsolidoituihin omiin varoihin, vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen omista varoista tulos, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu määrä b alakohdassa tarkoitetulla prosenttiosuudella:

a) tytäryrityksen omat varat, joista vähennetään pienempi seuraavista:

i) tytäryrityksen omien varojen määrä, jonka on vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen, tämän asetuksen 500 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten sekä kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa;

▼B

ii) tytäryritykseen liittyvä omien varojen määrä, jonka on konsolidoinnin perusteella vastattava tämän asetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen erityisten omien varojen vaatimusten, direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen, tämän asetuksen 500 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten sekä kolmansien maiden kaikkien paikallisten valvontasäännösten edellyttämää summaa;

b) ehdot täyttävät yrityksen omat varat, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena kaikista tytäryrityksen omien varojen instrumenteista, jotka sisältyvät ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eriin, sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot, kertyneet voittovarat ja muut rahastot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on laskettava alakonsolidointiryhmän tasolla kunkin 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen osalta.

Laitos voi halutessaan olla toteuttamatta laskentaa 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tytäryritykselle. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, kyseisen tytäryrityksen ehdot täyttäviä omia varoja ei saa sisällyttää konsolidoituihin omiin varoihin.

3. Jos toimivaltainen viranomainen poikkeaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen 7 artiklassa säädetyn mukaisesti, niiden tytäryritysten omien varojen instrumentteja, joihin sovelletaan poikkeusta, ei sisällytetä omiin varoihin alakonsolidointiryhmän tasolla tai tapauksen mukaan konsolidoidusti.

88 artikla

Ehdot täyttävät omien varojen instrumentit, jotka sisältyvät konsolidoituun toissijaiseen pääomaan (T2)

Uusien laitosten on määritettävä sellaisten ehdot täyttävien tytäryrityksen omien varojen määrä, joka sisältyy konsolidoituun toissijaiseen pääomaan (T2), vähentämällä ehdot täyttävistä tytäryrityksen omista varoista, jotka sisältyvät konsolidoituihin omiin varoihin, ehdot täyttävä kyseisen yrityksen ensisijainen pääoma (T1), joka sisältyy konsolidoituun ensisijaiseen pääomaan (T1), sanotun kuitenkaan rajoittamatta 84 artiklan 5 ja 6 kohdan soveltamista.

III OSASTO

RAHOITUSALAN ULKOPUOLISET HUOMATTAVAT OMISTUSOSUUDET

89 artikla

Rahoitusalan ulkopuolisten huomattavien omistusosuuksien riskipainottaminen ja kieltäminen

1. Alla olevan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan huomattavaan omistusosuuteen, jonka määrä on yli 15 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta ja joka on yrityksessä, joka ei kuulu seuraaviin:

a) finanssialan yhteisö;

▼B

b) yritys, joka ei ole finanssialan yhteisö ja jonka harjoittamaa toimintaa toimivaltainen viranomainen pitää jonakin seuraavista:

i) pankkitoiminnan suorana jatkeena

ii) pankkitoiminnan oheistoimintana,

iii) esinevuokraus- ja myyntilaskurahoitustoimintana, sijoitusrahastojen hoitona, tietojenkäsittelypalvelujen hoitona tai muuna vastaavana liiketoimintana.

2. Niiden huomattavien omistusosuuksien kokonaismäärään, jotka laitoksella on muissa kuin 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa yrityksissä ja jotka ovat yli 60 prosenttia sen hyväksyttävästä pääomasta, sovelletaan 3 kohdan säännöksiä.

▼C2

3. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava a tai b alakohdan vaatimuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin laitosten huomattaviin omistusosuuksiin:

▼B

a) laskettaessa pääomavaatimusta kolmannen osan mukaisesti laitosten on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa suurempaan seuraavista:

i) sellaisten 1 kohdassa tarkoitettujen huomattavien omistusosuuksien määrään, joka on yli 15 prosenttia hyväksyttävästä pääomasta;

ii) sellaisten 2 kohdassa tarkoitettujen huomattavien omistusosuuksien kokonaismäärään, joka on yli 60 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta;

b) toimivaltaisten viranomaisten on kiellettävä laitoksia pitämästä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja huomattavia omistusosuuksia, joiden määrä ylittää mainituissa kohdissa säädetyt prosenttiosuudet hyväksyttävästä pääomasta.

Toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava a tai b alakohdan mukainen valintansa.

4. EPV antaa 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi ohjeita, joissa määritetään seuraavat käsitteet:

a) pankkitoiminnan suorana jatkeena oleva toiminta;

b) toiminnat, joissa on kyse pankkitoiminnan oheispalveluista,

c) vastaava toiminta.

Ohjeet annetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

90 artikla

Vaihtoehto 1 250 prosentin soveltamiselle

Laitokset voivat sen sijaan, että ne soveltavat 89 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritetyt raja-arvot ylittäviin määriin 1 250 prosentin riskipainoa, vähentää kyseiset määrät ydinpääoman (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

▼B

91 artikla

Poikkeukset

1. Muita kuin 89 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja yritysten osakkeita ei saa ottaa huomioon laskettaessa mainitussa artiklassa määritettyjä hyväksyttävän pääoman rajoja, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) osakkeet ovat 79 artiklassa tarkoitetussa väliaikaisessa omistuksessa taloudellisen avustusoperaation aikana;

b) kyseisten osakkeiden hallussapito on merkintäsitoumuksia koskeva positio, jota pidetään enintään viisi työpäivää;

c) osakkeet ovat laitoksen omissa nimissä toisten lukuun.

2. Osakkeita ja osuuksia, jotka eivät ole direktiivin 86/635/ETY 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua arvonsa säilyttävää käyttöomaisuutta, ei saa sisällyttää 89 artiklassa määritettyyn laskelmaan.

KOLMAS OSA

PÄÄOMAVAATIMUKSET

I OSASTO

YLEISET VAATIMUKSET, ARVOSTAMINEN JA ILMOITTAMINEN

1 LUKU

Vaadittu omien varojen määrä

1 Jakso

Laitoksia koskevat omien varojen vaatimukset

92 artikla

Omien varojen vaatimukset

1. Jollei 93 ja 94 artiklasta muuta johdu, laitosten on aina täytettävä seuraavat omien varojen vaatimukset:

a) ydinpääoman (CET1) osuus 4,5 prosenttia;

b) ensisijaisen pääoman (T1) osuus 6 prosenttia;

c) kokonaispääomaosuus 8 prosenttia.

2. Laitosten on laskettava vakavaraisuussuhteensa seuraavasti:

a) ydinpääoman (CET1) osuudeksi lasketaan laitoksen ydinpääoma (CET1) ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä;

▼B

b) ensisijaisen pääoman (T1) osuudeksi lasketaan laitoksen ensisijainen pääoma (T1) ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä;

c) kokonaispääoman osuudeksi lasketaan laitoksen omat varat ilmaistuna prosenttiosuutena kokonaisriskin määrästä.

3. Kokonaisriskin määrä on laskettava tämän kohdan a–f alakohdan yhteismääränä sen jälkeen, kun 4 kohdan säännökset on otettu huomioon:

a) II osaston ja 379 artiklan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä luottoriskille ja laimentumisriskille laitoksen koko liiketoiminnan osalta, lukuun ottamatta laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvään liiketoimintaan sisältyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää;

b) tapauksen mukaan tämän osan IV osaston tai neljännen osan mukaisesti määritetyt laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien riskien osalta:

i) positioriski;

ii) suuret asiakasriskit, jotka ylittävät 395–401 artiklassa määritetyt raja-arvot, siltä osin kuin laitoksella on lupa ylittää kyseiset rajat;

c) tapauksen mukaan 379 artiklaa lukuun ottamatta IV tai V osaston mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset seuraavien riskien osalta:

i) valuuttakurssiriski;

ii) toimitusriski;

iii) hyödykeriski;

d) VI osaston mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset muiden sellaisten pörssin ulkopuolisten OTC-johdannaissopimusten kuin luottojohdannaissopimusten vastuun arvonoikaisuriskille, joiden katsotaan pienentävän riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää luottoriskille;

e) III osaston mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset operatiivisen riskin osalta;

▼B

f) II osaston mukaisesti määritetty riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvään liiketoimintaan sisältyvälle vastapuoliriskille seuraavien liiketoimi- ja sopimustyyppien osalta:

i) pörssin ulkopuoliset OTC-johdannaissopimukset ja luottojohdannaiset;

ii) liitteessä II lueteltuihin sopimuksiin sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamiseen tai lainaksi ottamiseen liittyvät sopimukset;

iii) kaupankäyntivarastoon luettaviin arvopapereihin ja hyödykkeisiin perustuvat vakuudelliset limiittiluotonantoliiketoimet (margin lending transactions);

iv) pitkän selvitysajan liiketoimet.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun kokonaisriskin määrän laskennassa on sovellettava seuraavia säännöksiä:

a) kyseisen kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettuihin omien varojen vaatimuksiin on sisällytettävä laitoksen koko liiketoiminnasta johtuvat vaatimukset;

b) laitosten on kerrottava kyseisen kohdan b–e alakohdan mukaiset omien varojen vaatimukset kertoimella 12,5;

93 artikla

Perustamispääoman vaatimus toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa

1. Laitoksen omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin sen toimiluvan myöntämisen aikaan vaaditun perustamispääoman määrä.

2. Luottolaitokset, jotka olivat olemassa jo 1 päivänä tammikuuta 1993 ja joiden omien varojen määrä ei täytä perustamispääoman vaatimusta, voivat jatkaa toimintaansa. Siinä tapauksessa kyseisten laitosten omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin suurin määrä, jonka ne ovat saavuttaneet 22 päivän joulukuuta 1989 jälkeen.

3. Sellaiset toimiluvan saaneet sijoituspalveluyritykset ja direktiivin 2006/49/EY 6 artiklassa tarkoitetut yritykset, jotka olivat olemassa 31 päivänä joulukuuta 1995 ja joiden omien varojen määrä ei enää täytä toiminnan jatkamisen edellyttämää perustamispääomavaatimusta, voivat jatkaa toimintaansa. Tällaisten yritysten tai sijoituspalveluyritysten omat varat eivät saa laskea alhaisemmalle tasolle kuin korkein viitetaso, joka on laskettu sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY ([1]) mukaisen tiedoksiantamispäivän jälkeen. Viitetaso on omien varojen päivittäinen keskiarvo, joka lasketaan laskentapäivää edeltävältä kuuden kuukauden jaksolta. Tämä viitetaso on laskettava kyseiseltä jaksolta joka kuudes kuukausi.

([1]) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1.

▼B

4. Jos määräysvalta 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaan laitokseen siirtyy muulle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin sille, jolla se oli aikaisemmin, kyseisen laitoksen omien varojen määrän on vastattava vähintään vaaditun perustamispääoman määrää.

5. Jos kaksi tai useampia 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaa laitosta sulautuu, sulautumisen tuloksena syntyvän laitoksen omien varojen määrä ei saa supistua pienemmäksi kuin sulautuneiden laitosten omien varojen kokonaismäärä sulautumisen aikaan jaksolla, jolla perustamispääoman vaatimusta ei ole täytetty.

6. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tarpeelliseksi varmistaa laitoksen vakavaraisuuden huolehtimalla siitä, että 1 kohdassa säädetty vaatimus täyttyy, 2–5 kohdan säännöksiä ei sovelleta.

94 artikla

Pientä kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskeva poikkeus

1. Laitokset voivat korvata 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun omien varojen vaatimuksen kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoimintansa osalta kyseisen kohdan a alakohdan mukaisesti lasketulla omien varojen vaatimuksella edellyttäen, että niiden tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta täyttää seuraavat edellytykset:

a) sen määrä on yleensä alle 5 prosenttia suhteessa kokonaisvaroihin ja alle 15 miljoonaa euroa;

b) sen määrä on aina enintään 6 prosenttia suhteessa kokonaisvaroihin ja enintään 20 miljoonaa euroa.

2. Laskettaessa tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien loppusummaa laitosten on noudatettava seuraavaa:

a) vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet on arvostettava niiden markkinahintaan tai nimellisarvoon, osakkeet markkinahintaan ja johdannaissopimukset niiden kohde-etuutena olevien rahoitusvälineiden nimellis- tai markkina-arvoon;

b) pitkien positioiden absoluuttinen arvo on laskettava yhteen lyhyiden positioiden absoluuttisen arvon kanssa.

3. Jos laitos ei täytä 1 kohdan b alakohdassa olevaa edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen määrittää laatimansa arvioinnin jälkeen, että 1 kohdan a alakohdan vaatimus ei täyty ja ilmoittaa siitä laitokselle, kyseisen laitoksen on lopettava 1 kohdan soveltaminen seuraavasta tilinpäätöspäivästä.

▼B

2 Jakso

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on rajoitettu toimilupa sijoituspalveluiden tarjoamiseen

95 artikla

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on rajoitettu toimilupa sijoituspalveluiden tarjoamiseen

1. Sovellettaessa 92 artiklan 3 kohtaa sijoituspalveluyritysten, joiden toimilupa ei kata direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A jakson 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalveluiden ja –toimintojen tarjoamista, on käytettävä 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentatapaa.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten ja 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen yritysten, jotka tarjoavat direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa A osan 2 ja 4 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja tai -toimintoja, on laskettava kokonaisriskin määrä suurempana seuraavista:

a) 92 artiklan 3 kohdan a–d ja f alakohdassa tarkoitettujen erien yhteismääränä 92 artiklan 4 kohdan soveltamisen jälkeen;

b) 12,5 kerrottuna 97 artiklan mukaisella määrällä.

Edellä 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen yritysten, jotka tarjoavat direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa A osan 2 ja 4 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja tai -toimintoja, on täytettävä 92 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimukset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kokonaisriskin määrän pohjalta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat säätää, että 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin yrityksiin, jotka tarjoavat direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa A osan 2 ja 4 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja tai -toimintoja, sovellettavat omien varojen vaatimukset sitovat kyseisiä yrityksiä direktiivin 2006/49/EY ja 2006/48/EY osalta 31 päivänä joulukuuta 2013 voimassa olevien kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.

▼C2

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan kaikkia muita direktiivin 2013/36/EU VII osaston 2 luvun II jakson 2 alajaksossa säädettyjä operatiivista riskiä koskevia säännöksiä.

▼B

96 artikla

Niihin sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat omien varojen vaatimukset, joilla on direktiivin 2013/36/EU 28 artiklan 2 kohdan mukainen perustamispääoma

1. Sovellettaessa 92 artiklan 3 kohtaa seuraavanlaisten sijoituspalveluyritysten, joilla on direktiivin 2013/36/EU 28 artiklan 2 kohdan mukainen perustamispääoma, on käytettävä tämän artiklan 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentatapaa:

▼B

a) sijoituspalveluyritykset, jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa vain asiakkaan toimeksiannon toteuttamiseksi tai suorittamiseksi tai päästäkseen arvopaperien selvitys- ja toimitusjärjestelmään tai virallisesti hyväksyttyyn pörssiin toimiessaan asiamiehenä tai toteuttaessaan asiakkaan toimeksiantoa;

b) sijoituspalveluyritykset, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

i) joilla ei ole hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita;

ii) jotka käyvät kauppaa vain omaan lukuunsa;

iii) joilla ei ole ulkopuolisia asiakkaita;

iv) joiden liiketoimien toteuttaminen ja selvitys on selvitysyhteisön vastuulla ja sen takaamaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten on laskettava kokonaisriskin määrä seuraavien yhteismääränä:

a) 92 artiklan 3 kohdan a–d ja f alakohta 92 artiklan 4 kohdan soveltamisen jälkeen;

b) 97 artiklassa tarkoitettu määrä kerrottuna kertoimella 12,5.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan kaikkia muita direktiivin 2013/36/EU VII osaston 3 luvun II jakson 1 alajaksossa säädettyjä operatiivista riskiä koskevia säännöksiä.

97 artikla

Kiinteisiin yleiskustannuksiin perustuvat omat varat

1. Edellä olevien 95 ja 96 artiklan mukaisesti sijoituspalveluyritykselläja 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitetuilla yrityksillä, jotka tarjoavat direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa A osan 2 ja 4 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja tai -toimintoja, on oltava hyväksyttävää pääomaa vähintään yksi neljäsosa edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista.

2. Jos sijoituspalveluyrityksen liiketoiminnassa on tapahtunut edellisen vuoden jälkeen muutos, jonka toimivaltainen viranomainen katsoo olennaiseksi, toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa 1 kohdassa säädettyä vaatimusta.

3. Jos sijoituspalveluyritys ei ole harjoittanut liiketoimintaa yhteen vuoteen alkaen toimintansa aloituspäivästä, sillä on oltava hyväksyttävää pääomaa vähintään yksi neljäsosa liiketoimintasuunnitelmansa mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jollei toimivaltainen viranomainen vaadi liiketoimintasuunnitelman mukauttamista.

4. EPV laatii EAMV:tä kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin seuraavat seikat:

▼B

a) sen vaatimuksen laskenta, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksellä on oltava hyväksyttävää pääomaa vähintään määrä, joka vastaa yhtä neljäsosaa edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista;

b) edellytykset, joiden mukaan toimivaltainen viranomainen voi mukauttaa vaatimusta, jonka mukaan sijoituspalveluyrityksellä on oltava hyväksyttävää pääomaa vähintään määrä, joka vastaa yhtä neljäsosaa edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista;

c) sellaisen sijoituspalveluyrityksen ennakoitujen kiinteiden yleiskustannusten laskenta, joka ei ole harjoittanut liiketoimintaa yhteen vuoteen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

98 artikla

Sijoituspalveluyritysten omat varat konsolidoinnin perusteella

1. Siinä tapauksessa, että 95 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, johon ei kuulu luottolaitoksia, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen on sovellettava 92 artiklaa konsolidoidusti seuraavalla tavalla:

a) käyttäen 95 artiklan 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentaa;

b) omat varat lasketaan emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen tai tilanteen mukaan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella.

2. Siinä tapauksessa, että 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset kuuluvat ryhmään, johon ei kuulu luottolaitoksia, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen ja rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevan sijoituspalveluyrityksen on sovellettava 92 artiklaa konsolidoidusti seuraavalla tavalla:

a) sen on käytettävä 96 artiklan 2 kohdassa määritettyä kokonaisriskin määrän laskentaa;

b) sen on käytettävä omia varoja, jotka lasketaan emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen konsolidoidun aseman perusteella tai tilanteen mukaan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön omia varoja ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

▼B

2 LUKU

Laskenta- ja ilmoittamisvaatimukset

99 artikla

Omien varojen vaatimuksista annettavat ilmoitukset ja rahoitustiedot

1. Laitosten on annettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään puolivuosittain ilmoitus 92 artiklassa säädetyistä velvoitteista.

2. Laitosten, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 4 artiklaa, ja muiden kuin kyseisen asetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen luottolaitosten, jotka laativat konsolidoidut tilinpäätöksensä kyseisen asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti hyväksyttyjä kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja noudattaen, on ilmoitettava myös rahoitustiedot.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia luottolaitoksia, jotka soveltavat kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja, sellaisina kuin niitä sovelletaan asetuksen (EY) No 1606/2002 nojalla, omien varojen ilmoittamiseen konsolidoidusti tämän asetuksen 23 artiklan 2 kohdan nojalla, ilmoittamaan myös rahoitustiedot tämän artiklan 2 kohdassa säädetyn mukaisesti.

►C2 4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut rahoitustiedot on annettava siltä osin kuin se on tarpeen, ◄ jotta saadaan kattava kuva laitoksen toiminnan riskiprofiilista sekä käsitys laitosten rahoitusalalle tai reaalitaloudelle aiheuttamista järjestelmäriskeistä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1-4 kohdassa tarkoitettujen unionissa annettavien ilmoitusten yhtenäiset muodot ja niissä sovellettava jaksotus sekä sovellettavat määräpäivät, määritelmät ja tietotekniikkaratkaisut.

Ilmoituksia koskevien vaatimusten on oltava oikeassa suhteessa laitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.

▼C1

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 2 kohdassa vaaditut rahoitustiedot ovat tarpeellisia, jotta saadaan kattava kuva sellaisten muiden kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen laitosten toiminnan riskiprofiilista, joihin sovelletaan direktiiviin 86/635/ETY perustuvaa tilinpäätössäännöstöä, sekä käsitys niiden rahoitusalalle tai reaalitaloudelle aiheuttamista järjestelmäriskeistä, toimivaltaisten viranomaisten on kuultava EPV:tä rahoitustietojen ilmoittamista konsolidoinnin perusteella koskevien vaatimusten soveltamisalan laajentamisesta tällaisiin laitoksiin, jos ne eivät jo ilmoita tietoja tältä pohjalta.

▼B

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään ne ilmoitusten muodot, joita laitosten on käytettävä ja joiden perustella toimivaltaiset viranomaiset voivat laajentaa rahoitustietojen ilmoittamista koskevia vaatimuksia ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

▼C1

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Komissiolle siirretään valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 5 kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien kattamien tietojen lisäksi tarvitaan muita tietoja 4 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten, sen on ilmoitettava EPV:lle ja EJRK:lle ne lisätiedot, jotka se katsoo tarpeelliseksi sisällyttää 5 kohdassa tarkoitettuihin teknisiin täytäntöönpanostandardeihin.

100 artikla

Lisäraportointivaatimukset

Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ainakin yhteismäärinä takaisinostosopimusten, arvopaperilainauksen ja kaikentyyppisten taseen sitoutumisten taso.

EPV:n on sisällytettävä nämä tiedot 99 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun ilmoittamista koskevaan tekniseen täytäntöönpanostandardiin.

101 artikla

Erityiset ilmoittamisvelvoitteet

1. Laitosten on ilmoitettava puolivuosittain seuraavat tiedot toimivaltaisille viranomaisille kustakin sellaisesta kansallisesta kiinteistömarkkinasta, jolla niillä on vastuita:

a) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön kiinnityksen alimpaan määrään saakka ja 80 prosenttia markkina-arvosta tai 80 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, ellei toisin päätetä 124 artiklan 2 kohdan nojalla;

b) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, enintään siihen osaan vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen asuinkiinteistön muodostama vakuus 124 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt asuinkiinteistön, siihen osaan vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen asuinkiinteistövakuus 124 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

▼B

d) tappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön kiinnityksen alimpaan määrään saakka ja 50 prosenttia markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, ellei toisin päätetä 124 artiklan 2 kohdan nojalla;

e) kokonaistappiot vastuista, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, enintään siihen osaan vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen liikekiinteistön muodostama vakuus 124 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

f) kaikkien niiden jäljellä olevien vastuiden vastuuarvo, joiden vakuudeksi laitos on hyväksynyt liikekiinteistön, siihen osaan vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen liikekiinteistön muodostama vakuus 124 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava asianomaisen laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos laitoksella on sivuliike toisessa jäsenvaltiossa, kyseistä sivuliikettä koskevat tiedot on toimitettava myös vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Tiedot on ilmoitettava erikseen kustakin unionin kiinteistömarkkinasta, jolla asianomaisella laitoksella on vastuita.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava vuosittain koostetusti 1 kohdan a–f alakohdassa määritetyt tiedot sekä aiemmat tiedot, jos niitä on saatavilla. Toimivaltaisen viranomaisen on jäsenvaltion toisen toimivaltaisen viranomaisen tai EPV:n pyynnöstä annettava kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai EPV:lle yksityiskohtaisempia tietoja asuin- tai liikekiinteistömarkkinoiden tilasta kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja eriä koskevien tietojen yhtenäiset ilmoittamismuodot, määritelmät, ilmoitusten jaksotus ja määräpäivät sekä tietotekniikkaratkaisut;

b) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen koostettujen tietojen yhtenäiset ilmoittamismuodot, määritelmät, ilmoitusten jaksotus ja määräpäivät sekä tietotekniikkaratkaisut;

▼C1

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

3 LUKU

Kaupankäyntivarasto

102 artikla

Kaupankäyntivarastoa koskevat vaatimukset

1. Kaupankäyntivaraston positioihin ei joko saa liittyä niiden jälkimarkkinakelpoisuutta koskevia rajoituksia tai niiden on oltava suojattavissa.

2. Kaupankäyntitarkoitus on voitava osoittaa sellaisten strategioiden, toimintatapojen ja menettelyiden perusteella, jotka laitos on luonut hoitaakseen positiota tai sijoitussalkkua 103 artiklan mukaisesti.

3. Laitosten on luotava ja pidettävä yllä kaupankäyntivaraston hallinta- ja valvontajärjestelmiä 104 ja 105 artiklan mukaisesti.

4. Laitokset voivat sisällyttää sisäisiä suojauksia positioriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskentaan edellyttäen, että ne on otettu kaupankäyntitarkoituksessa ja 103–106 artiklan vaatimukset täyttyvät.

103 artikla

Kaupankäyntivaraston hoito

Hallinnoidessaan kaupankäyntivaraston positioitaan tai positioyhdistelmiään laitoksen on noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksella on oltava positiota ja/tai rahoitusvälinettä tai salkkuja varten toimivan johdon hyväksymä selkeästi dokumentoitu kaupankäyntistrategia, johon sisältyy myös odotettu hallussapitoaika;

b) laitoksella on oltava positioiden aktiivista hallinnointia varten selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat. Toiminta- ja menettelytavoissa on määritettävä seuraavat:

   i) mitkä positiot voidaan ottaa kussakin kaupankäyntiyksikössä;

   ii) positioille asetetaan limiitit ja limiittejä seurataan riittävästi;

   iii) kaupankäyntitoimintaa hoitavat henkilöt voivat itsenäisesti ottaa ja hallinnoida positioita edellyttäen, että hyväksyttyjä limiittejä ja strategioita noudatetaan;

   iv) positioista annetaan ilmoitukset toimivalle johdolle kiinteänä osana laitoksen riskienhallintaprosessia;

   v) positioita seurataan markkinatietolähteiden perusteella aktiivisesti ja position tai sen sisältämien riskilajien jälkimarkkinakelpoisuus ja suojattavuus arvioidaan, mukaan lukien arvostuksessa käytettävien markkinatietojen laadun ja saatavuuden, markkinoiden kokonaisvaihdon ja markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevien positioiden koon arviointi;

▼B

vi) aktiiviset petostentorjuntamenettelyt ja valvontatoimet.

c) laitoksella on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, joilla voidaan seurata positioita suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategiaan, mukaan lukien liikevaihdon ja sellaisten positioiden seuranta, joiden alun perin suunniteltu hallussapitoaika on ylittynyt.

104 artikla

Kaupankäyntivarastoon lukeminen

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat sen määrittämiseksi, mitkä positiot luetaan kaupankäyntivarastoon laitosten omien varojen vaatimusten laskemiseksi 102 artiklan vaatimusten ja 4 artiklan 1 kohdan 86 alakohdassa olevan kaupankäyntivaraston määritelmän mukaisesti ottaen huomioon laitoksen riskinhallintakyky ja -käytäntö. Laitoksen on pidettävä kirjaa kyseisten toiminta- ja menettelytapojen noudattamisesta, ja ne on alistettava säännöllisesti sisäiseen tarkastukseen.

2. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat kaupankäyntivaraston hoitoa varten. Toiminta- ja menettelytavoissa on otettava huomioon ainakin seuraavat:

a) toiminta, jonka laitos katsoo kaupankäynniksi ja jonka se katsoo muodostavan osan kaupankäyntivarastosta sovellettaessa omien varojen vaatimuksia;

b) missä määrin positioiden arvo voidaan määrittää päivittäin suhteessa aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin;

c) mallin avulla arvostettujen positioiden osalta, missä määrin laitos voi

i) tunnistaa position kaikki olennaiset riskit,

ii) suojata position kaikki olennaiset riskit välineillä, joille on olemassa aktiiviset likvidit kahdensuuntaiset markkinat,

iii) tehdä luotettavia arvioita tärkeimmistä olettamista ja mallissa käytetyistä parametreista;

d) missä määrin laitos voi tehdä ja on velvollinen tekemään arvostuksia positioista, jotka voidaan validoida ulkoisesti johdonmukaisella tavalla;

e) missä määrin oikeudelliset rajoitukset tai muut toiminnalliset rajoitukset estävät laitosta realisoimasta tai suojaamasta positiota lyhyellä aikavälillä;

f) missä määrin laitos voi harjoittaa ja on velvollinen harjoittamaan positioiden aktiivista riskinvalvontaa kaupankäyntitoimissaan;

▼B

g) missä määrin laitos voi siirtää riskejä tai positioita kirjaamalla ne joko kaupankäyntivarastoon tai sen ulkopuolelle sekä tällaisten siirtojen ehdot.

105 artikla

Varovaista arvostamista koskevat vaatimukset

1. Kaikkiin kaupankäyntivaraston positioihin on sovellettava tässä artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia. Laitosten on erityisesti varmistettava, että niiden kaupankäyntivaraston positioiden varovaisen arvostamisen varmuusaste on asianmukainen, kun otetaan huomioon kaupankäyntivaraston positioiden dynaaminen luonne, erityiseen varovaisuuteen liittyvät vaatimukset sekä kaupankäyntivaraston positioita koskevien omien varojen vaatimusten soveltamistapa ja tarkoitus.

2. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä järjestelmiä ja valvontatoimia, jotka ovat riittävät varovaisten ja luotettavien arvostusarvioiden tuottamiseksi. Kyseisten järjestelmien ja valvontatoimien on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:

a) dokumentoidut toiminta- ja menettelytavat arvostusmenettelyä varten, mukaan lukien arvostuksen eri osa-alueisiin liittyvien vastuiden selkeä määrittely, markkinatietojen lähteet ja niiden asianmukaisuuden arviointi, ohjeet sellaisten piilevien tietojen käytöstä, jotka vastaavat laitoksen oletuksia siitä, mitä tietoja markkinatoimijat käyttäisivät positiota hinnoitellessaan, riippumattoman arvostuksen toteutusvälit, päätöshintojen määräytymisajankohta, arvonoikaisumenettelyt, kuukauden lopussa ja satunnaisesti käytettävät todentamismenettelyt;

▼C2

b) ilmoituskanavat arvostusmenettelystä vastuussa olevaa osastoa varten ovat selkeät ja front office -toiminnoista riippumattomat; ilmoituskanavan päätepisteenä on oltava ylin hallintoelin.

▼B

3. Laitosten on arvostettava kaupankäyntivaraston positiot uudelleen vähintään päivittäin.

4. Laitosten on mahdollisuuksien mukaan arvostettava positionsa aina markkinahintaan, myös silloin, kun ne soveltavat kaupankäyntivaraston eriin sovellettavaa pääomakohtelua.

5. Arvostaessaan markkinahintaan laitoksen on käytettävä osto- ja myyntitarjouksesta varovaisemmin arvostettua tarjousta, ellei laitos voi sulkea positiota osto- ja myyntitarjouksen keskihintaan. Jos laitokset hyödyntävät tätä poikkeusta, niiden on kuuden kuukauden välein ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen kyseisistä positioista ja toimitettava todisteet siitä, että ne voivat sulkea keskihintaan.

6. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on varovaisesti arvostettava positionsa ja salkkunsa mallin avulla, myös laskiessaan kaupankäyntivaraston positioiden omien varojen vaatimuksia.

▼B

7. Laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia arvostaessaan mallin avulla:

a) toimivalla johdolla on oltava tieto siitä, mitkä kaupankäyntivaraston eristä tai muista käypään arvoon arvostetuista positioista arvostetaan mallin avulla, ja sen on ymmärrettävä, kuinka olennaisesti tästä aiheutuva epävarmuus vaikuttaa liiketoiminnan riski- ja tulosraportointiin;

b) laitosten on hankittava mallissa syöttötietoina käytettävät markkinatiedot mahdollisuuksien mukaan samoista lähteistä kuin markkinahinnat ja arvioitava säännöllisesti kunkin position arvostuksessa syöttötietoina käytettävien markkinatietojen ja mallin parametrien asianmukaisuutta;

c) laitosten on käytettävä markkinoilla yleisesti tiettyjen rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden arvostamiseksi hyväksyttyjä menetelmiä, kun niitä on saatavilla;

d) mallien, jotka laitos on itse kehittänyt, on perustuttava asianmukaisiin oletuksiin, jotka soveltuvan pätevyyden omaavat kehitysprosessista riippumattomat tahot ovat arvioineet kriittisesti;

e) laitoksilla on oltava virallinen menettely malliin tehtävien muutosten valvontaa varten ja mallista on säilytettävä suojattu kopio, jota käytetään säännöllisesti arvostustulosten tarkistamiseen;

f) riskienhallinnassa on tunnettava käytettävien mallien heikkoudet sekä tiedettävä, miten ne voidaan parhaiten ottaa huomioon arvostustuloksissa; sekä

g) laitosten mallit on tarkastettava säännöllisesti sen määrittämiseksi, miten tarkkoja niiden tuottamat tulokset ovat, ja myös sen arvioimiseksi, ovatko oletukset edelleen asianmukaisia, tuloslaskelman analysoimiseksi suhteessa riskitekijöihin ja todellisten päätöshintojen ja mallilla tuotettujen tulosten vertailemiseksi.

Sovellettaessa d alakohtaa kaupankäyntiyksikkö ei saa osallistua mallin kehittämiseen tai hyväksymiseen ja malli on testattava riippumattomasti, mukaan lukien mallin matemaattisen perustan, käytettyjen oletusten ja ohjelmistototeutuksen validointi.

8. Laitosten on suoritettava päivittäisen markkinahintaan arvostamisen tai mallin avulla arvostamisen lisäksi riippumaton hintojen varmentaminen. Markkinahintojen ja mallin syöttötietojen varmentajana on oltava kaupankäyntivarastosta hyötyvistä henkilöistä tai yksiköistä riippumaton henkilö tai yksikkö, joka suorittaa varmennuksen vähintään kuukausittain tai useammin, jos markkina- tai kaupankäyntitoiminnan luonne sitä edellyttää. Jos riippumattomia hintatietolähteitä ei ole käytettävissä tai jos hintatietolähteet ovat subjektiivisia, voidaan tarvita varovaisuustoimenpiteitä kuten arvonoikaisuja.

9. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä arvonoikaisujen tekemiseksi.

10. Laitosten on otettava virallisesti huomioon seuraavat arvonoikaisut: tulevaisuuden luottoriskimarginaali, positioiden sulkemiskustannukset, operatiiviset riskit, markkinahintojen epävarmuus, sopimusten ennenaikainen päättäminen, sijoitus- ja rahoituskustannukset, tulevat hallintokustannukset ja tarvittaessa malliriski.

▼B

11. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä, joilla lasketaan oikaisuja vähemmän likvidien positioiden arvoon; vähemmän likvidejä positioita voi syntyä erityisesti markkinoihin tai laitokseen liittyvien tilanteiden seurauksena, kuten keskittyneiden positioiden ja/tai sellaisten positioiden seurauksena, joiden alun perin suunniteltu sijoitusjakso on ylitetty. Laitosten on tarvittaessa tehtävä kyseisenkaltaisia oikaisuja muiden tilinpäätösraportoinnin position arvoon mahdollisesti edellyttämien muutosten lisäksi ja suunniteltava oikaisut siten, että niissä otetaan huomioon position epälikvidiys. Kyseisten menettelyjen mukaisesti laitosten on tarkasteltava useita tekijöitä päättäessään, onko vähemmän likvidien positioiden arvoa oikaistava. Näitä tekijöitä ovat seuraavat:

a) aika, joka tarvittaisiin position suojaamiseksi tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi;

b) osto- ja myyntitarjousten erojen volatiliteetti ja keskiarvo;

c) hintatarjousten saatavuus markkinoilla (markkinatakaajat ja niiden lukumäärä) sekä kaupankäyntivolyymien volatiliteetti ja keskiarvo mukaan lukien kaupankäyntivolyymi markkinoiden stressikausien aikana;

d) markkinakeskittymät;

e) positioiden vanhentuminen;

f) se, missä määrin arvostaminen perustuu arvostamiseen mallin avulla;

g) muiden malliriskien vaikutukset.

12. Laitosten on kolmansien suorittamaa tai mallin avulla suoritettavaa arvostamista käyttäessään harkittava arvonoikaisujen tekemistä. Laitosten on lisäksi harkittava, onko likviditeetiltään heikompien positioiden arvon oikaiseminen tarpeen, ja jatkuvasti arvioitava kyseisten oikaisujen asianmukaisuutta. Laitosten on myös nimenomaisesti arvioitava arvonoikaisujen tarvetta ottaen huomioon malleissa käytettyjen parametrien syöttötietojen epävarmuus.

13. Monimutkaisten tuotteiden osalta, mukaan lukien arvopaperistamisvastuut ja n:nnen tappion luottojohdannaiset, laitosten on nimenomaisesti arvioitava arvonoikaisujen tarvetta ottaakseen huomioon malliriskin, joka liittyy mahdollisesti epäasianmukaisen arvostusmenetelmän käyttöön, ja malliriskin, joka liittyy piilevien (ja mahdollisesti epäasianmukaisten) luokittelumuuttujien käyttöön arvostusmallissa.

14. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joiden täyttyessä on sovellettava 105 artiklan vaatimuksia tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

106 artikla

Sisäiset suojaukset

1. Sisäisen suojauksen on täytettävä erityisesti seuraavat vaatimukset:

a) sen ensisijaisena tarkoituksena ei saa olla omien varojen vaatimusten välttäminen tai alentaminen;

b) se on dokumentoitava asianmukaisesti, ja siihen on sovellettava erityisiä sisäisiä hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjä;

c) siihen on sovellettava markkinaehtoja;

d) sisäisen suojauksen aiheuttamaa markkinariskiä on hallinnoitava dynaamisesti kaupankäyntivarastossa sallittujen limiittien puitteissa;

▼C2

e) sitä on seurattava tarkkaan riittävin menettelyin.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan vaatimuksia sovelletaan rajoittamatta kaupankäyntivarastoon kuulumattomaan suojattuun positioon sovellettavia vaatimuksia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiin tai vastapuoliriskiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua luottojohdannaista sisäisen suojauksen avulla, kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottoriskiin tai vastapuoliriskiin liittyvää vastuuta ei saa katsoa suojatuksi riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa, jollei laitos osta hyväksytyltä kolmannelta luottosuojan tarjoajalta vastaavaa luottojohdannaista, joka täyttää kaupankäyntivaraston kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset. Jos tällainen kolmannen tarjoama suoja on ostettu ja hyväksytty suojaukseksi kaupankäyntivarastoon kuulumattomalle vastuulle laskettaessa omien varojen vaatimuksia, kaupankäyntivarastoon ei sisällytetä sisäistä eikä ulkoista luottojohdannaissuojausta laskettaessa omien varojen vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 299 artiklan h alakohdan soveltamista.

▼B

II OSASTO

LUOTTORISKIÄ KOSKEVAT PÄÄOMAVAATIMUKSET

1 LUKU

Yleiset periaatteet

107 artikla

Luottoriskiin sovellettavat menetelmät

1. Laitosten on sovellettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen 92 artiklan 3 kohdan a ja f alakohtaa sovellettaessa joko 2 luvussa tarkoitettua standardimenetelmää tai, jos toimivaltaiset viranomaiset sen 143 artiklan nojalla sallivat, 3 luvussa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmää).

2. Laitosten on sovellettava keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuisiin ja keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon maksettaviin osuuksiin 6 luvun 9 jaksossa säädettyä käsittelytapaa riskipainotettujen vastuueriensä yhteismäärän laskemiseksi 92 artiklan 3 kohdan a ja f alakohtaa sovellettaessa. Laitosten on käsiteltävä kaiken muun tyyppisiä keskusvastapuoleen liittyviä vastuita seuraavasti:

a) muun tyyppisiä ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuita saamisina laitoksilta.

b) muun tyyppisiä muuhun kuin ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuita saamisina yrityksiltä.

3. Tässä asetuksessa kolmansien maiden sijoituspalveluyrityksiin ja kolmansien maiden luottolaitoksiin liittyviä vastuita kohdellaan samoin kuin saamisia laitoksilta vain, jos kolmannen maan kyseiseen sijoituspalveluyritykseen tai luottolaitokseen soveltamat vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole annettu, laitokset voivat jatkaa 1 päivään tammikuuta 2015 saakka 3 kohdassa tarkoitettuihin tahoihin liittyvien vastuiden kohtelemista samoin kuin saamisia laitoksilta edellyttäen, että asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

108 artikla

Luottoriskin vähentämismenetelmän käyttö standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti

1. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa 2 luvun nojalla standardimenetelmää tai 3 luvun nojalla IRB-menetelmää käyttämättä 151 artiklan nojalla omia tappio-osuusestimaatteja (loss given defaults

▼B

estimates), jäljempänä 'LGD-estimaatit', ja omia luottovasta-arvokerroinestimaattejaan (conversion factor estimates), jäljempänä 'CF-estimaatit', laitos voi käyttää 4 luvun mukaisesti luottoriskin vähentämistä laskiessaan 92 artiklan 3 kohdan a ja f alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää tai tarvittaessa oletetun tappion yhteismäärää 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 62 artiklan c alakohdassa tarkoitetussa laskennassa.

2. Sellaisen vastuun osalta, johon laitos soveltaa IRB-menetelmää käyttämällä 151 artiklan nojalla omia LGD- ja CF-estimaattejaan, laitos voi käyttää 3 luvun mukaisesti luottoriskin vähentämistä.

109 artikla

Arvopaperistettujen vastuiden käsittely standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti

1. Kun laitos käyttää 2 luvussa kuvailtua standardimenetelmää laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän sen vastuuryhmän osalta, johon arvopaperistetut vastuut on luokiteltava 112 artiklan nojalla, sen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä arvopaperistamisposition osalta 245, 246 ja 251–258 artiklan mukaisesti. Standardimenetelmää käyttävät laitokset voivat käyttää myös sisäistä arviointimenetelmää, kun se on sallittu 259 artiklan 3 kohdan nojalla.

2. Kun laitos käyttää 3 luvussa kuvailtua IRB-menetelmää laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän sen vastuuryhmän osalta, johon arvopaperistetut vastuut on luokiteltava 147 artiklan nojalla, sen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 245, 246 ja 259–266 artiklan mukaisesti.

Kun IRB-menetelmää sovelletaan vain osaan arvopaperistamisen perustana olevista arvopaperistetuista vastuista lukuun ottamatta sisäistä arviointimenetelmää, laitoksen on käytettävä menetelmää, joka vastaa valtaosaa kyseisen arvopaperistamisen perustan muodostavista arvopaperistetuista vastuista.

110 artikla

Luottoriskioikaisun käsittely

1. Standardimenetelmää soveltavien laitosten on käsiteltävä yleisiä luottoriskioikaisuja 62 artiklan c alakohdan mukaisesti.

2. IRB-menetelmää soveltavien laitosten on käsiteltävä yleisiä luottoriskioikaisuja 159 artiklan, 62 artiklan d alakohdan ja 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

Sovellettaessa tätä artiklaa sekä 2 ja 3 lukua yleisten pankkiriskien rahastot on jätettävä yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen ulkopuolelle.

▼B

3. IRB-menetelmää käyttävien laitosten, jotka soveltavat standardimenetelmää osaan vastuistaan konsolidoidusti tai yksittäisen laitoksen tasolla, on määritettävä 148 ja 150 artiklan mukaisesti se osa yleisestä luottoriskioikaisusta, joka on luokiteltava standardimenetelmän mukaisen yleisen luottoriskioikaisun mukaan, ja se osa, joka on luokiteltava IRB-menetelmän mukaisen yleisen luottoriskioikaisun mukaan, seuraavasti:

a) kun konsolidointiryhmään kuuluva laitos soveltaa yksinomaan IRB-menetelmää, sen yleiset luottoriskioikaisut on tarvittaessa luokiteltava 2 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaan;

b) kun konsolidointiryhmään kuuluva laitos soveltaa yksinomaan standardimenetelmää, sen yleiset luottoriskioikaisut on tarvittaessa luokiteltava 1 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaan;

c) luottoriskioikaisun loppuosa on luokiteltava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän määräsuhteen perusteella standardimenetelmän ja IRB-menetelmän mukaisesti.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään erityisten luottoriskioikaisujen ja yleisten luottoriskioikaisujen laskenta sovellettavan tilinpäätössäännöstön nojalla seuraavien seikkojen osalta:

a) 111 artiklassa tarkoitettu standardimenetelmän mukainen vastuuarvo;

b) 166–168 artiklassa tarkoitettu IRB-menetelmän mukainen vastuuarvo;

c) 159 artiklassa tarkoitettujen odotettujen tappioiden yhteismäärien käsittely;

d) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa käytettävä vastuuarvo 246 ja 266 artiklassa tarkoitetun arvopaperistamisposition osalta;

e) maksukyvyttömyyden määritys 178 artiklan nojalla;

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

2 LUKU

Standardimenetelmä

1 Jakso

Yleiset periaatteet

111 artikla

Vastuuarvo

1. Omaisuuserän vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen, muiden 34 ja 110 artiklan mukaisten arvonoikaisujen ja omaisuuserään liittyvien muiden omien varojen vähennysten soveltamisen jälkeen. Liitteessä I olevassa luettelossa mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus nimellisarvosta, kun erityiset luottoriskioikaisut on vähennetty:

a) 100 prosenttia, jos erään liittyy korkea riski;

b) 50 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen riski;

c) 20 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen/alhainen riski;

d) 0 prosenttia, jos erään liittyy alhainen riski.

Ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetut taseen ulkopuoliset erät on jaettava riskiluokkiin liitteen I mukaisesti.

Kun laitos soveltaa 223 artiklan mukaisesti rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, takaisinostotransaktion taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen tai lainaksi ottamisen perusteella myytyjen, asetettujen tai lainattujen arvopapereiden tai hyödykkeiden ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvoa on korotettava tällaisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin sovellettavalla volatiliteettikorjauksella 223–225 artiklassa kuvatulla tavalla.

2. Liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvo määritetään 6 luvun mukaisesti, ja uudistamissopimusten ja muiden nettoutusjärjestelyjen vaikutukset on otettava huomioon sovellettaessa kyseisiä menetelmiä 6 luvun mukaisesti. Takaisinostotransaktion, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen tai lainaksi ottamisen, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvo voidaan määrittää joko 6 luvun tai 4 luvun mukaisesti.

3. Kun vastuuseen liittyy vastikkeellinen luottosuoja, kyseiseen erään sovellettavaa vastuuarvoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

112 artikla

Vastuuryhmät

Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

▼B

a) saamiset valtioilta ja keskuspankeilta

b) saamiset aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta

c) saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta

d) saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta

e) saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta

f) saamiset laitoksilta

g) saamiset yrityksiltä

h) vähittäissaamiset

i) kiinteistövakuudelliset vastuut

j) maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut

k) erityisen suureen riskiin liittyvät vastuut

l) vastuut katettujen joukkolainojen muodossa

m) arvopaperistamispositiot

n) saamiset laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä lyhyen aikavälin luottoluokitus

o) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU) oleviin osuuksiin tai osakkeisiin liittyvät saamiset

p) oman pääoman ehtoiset vastuut

q) muut erät.

113 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuisiin on sovellettava riskipainoja 2 jakson mukaisesti, lukuun ottamatta omista varoista vähennettäviä vastuita. Sovellettavan riskipainon on perustuttava vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen 2 jaksossa täsmennetyssä laajuudessa. Luottokelpoisuus voidaan määritellä viittaamalla ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaan luottoluokitukseen tai vientitakuulaitosten luottoluokitukseen 3 jakson mukaisesti.

2. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua riskipainoa vastuuarvo on kerrottava 2 jakson mukaisesti täsmennetyllä tai määritetyllä riskipainolla.

3. Kun vastuuseen liittyy luottosuoja, kyseiseen erään sovellettavaa riskipainoa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

▼B

4. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava arvopaperistettujen vastuiden osalta 5 luvun mukaisesti.

5. Vastuisiin, joiden laskennasta ei säädetä 2 jaksossa, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

6. Lukuun ottamatta eriä, jotka luetaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) eriin, laitos voi päättää toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun vastapuolena on sen emoyritys, tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet myöntää lupa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼C2

a) vastapuoli on laitos, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;

▼B

b) vastapuoli kuuluu kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin laitos;

c) vastapuoleen sovelletaan samoja riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä kuin laitokseen;

d) vastapuoli on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin laitos.

e) vastapuolen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle laitokselle ei ole senhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Kun laitos saa luvan tämän kohdan mukaisesti olla soveltamatta 1 kohdan vaatimuksia, siihen voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa.

7. Lukuun ottamatta eriä, jotka luetaan ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eriin, laitokset voivat päättää toimivaltaisten viranomaisten etukäteen antamalla luvalla olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia kyseisen laitoksen vastuisiin, kun laitos ja vastapuoli kuuluvat sellaiseen sopimusperusteiseen tai lakisääteiseen suojajärjestelmään, joka suojelee laitoksia ja tarvittaessa varmistaa ennen kaikkea niiden likviditeetin ja vakavaraisuuden konkurssin välttämiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet myöntää lupa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) edellä 6 kohdan a, d ja e alakohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät;

b) järjestelyt takaavat, että laitosten suojajärjestelmä voi myöntää tarvittaessa tukea sen saatavilla olevista sitoumuksista;

▼B

c) laitosten suojajärjestelmään kuuluu yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä riskien valvomiseksi ja luokittelemiseksi (antaen täydellisen kuvan järjestelmän kaikkien yksittäisten osapuolten riskitilanteesta ja laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan) sekä vastaavat vaikutusmahdollisuudet; kyseisillä järjestelmillä valvotaan maksukyvyttömiä vastuita 178 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

d) laitosten suojajärjestelmä suorittaa omaa riskiarviointia ja välittää sen tulokset järjestelmän yksittäisille osapuolille;

e) laitosten suojajärjestelmä laatii ja julkaisee vähintään kerran vuodessa konsolidointitason raportin, joka sisältää aseen, tuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan, tai raportin, joka kattaa kokonaistaseen, kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin, joka kattaa laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan;

f) laitosten suojajärjestelmän osapuolten on ilmoitettava vähintään 24 kuukautta aikaisemmin, jos ne haluavat lakkauttaa laitosten suojajärjestelmän;

g) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö, jäljempänä 'pääoman moninkertainen hyväksikäyttö', sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä;

h) laitosten suojajärjestelmän on perustuttava liiketoimintaprofiililtaan suurelta osin samankaltaisten luottolaitosten laajaan jäsenyyteen;

i) asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät c ja d alakohdassa tarkoitetun järjestelmän ja valvovat sitä säännöllisesti.

Kun laitos päättää tämän kohdan mukaisesti olla soveltamatta 1 kohdan vaatimuksia, siihen voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa.

2 Jakso

Riskipainot

114 artikla

Saamiset valtioilta ja keskuspankeilta

1. Saamisiin valtioilta ja keskuspankeilta on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei 2–7 kohdassa määritettyjä käsittelytapoja voida soveltaa.

2. Valtioilta ja keskuspankeilta oleviin saamisiin, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 1 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

▼B

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Saamisiin EKP:ltä on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

4. Jäsenvaltioilta ja keskuspankeilta oleviin saamisiin, jotka ovat kyseisen valtion ja keskuspankin kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja, on sovellettava nollariskipainoa.

▼C2

_____

6. Jäljempänä 495 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta:

a) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on vuonna 2018 oltava 20 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 2 kohdan mukaisesti;

b) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on vuonna 2019 oltava 50 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 2 kohdan mukaisesti;

c) vastuuarvoihin sovellettavan riskipainon on vuonna 2020 ja sen jälkeen oltava 100 prosenttia riskipainosta, jota sovelletaan kyseisiin vastuisiin 2 kohdan mukaisesti.

▼B

7. Kun kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset, joiden soveltamat valvonta- ja sääntelyjärjestelyt vastaavat vähintään unionissa sovellettavia järjestelyjä, antavat omalta valtioltaan ja keskuspankiltaan oleville saamisille, jotka ovat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa, riskipainon joka on 1 ja 2 kohdan mukaista riskipainoa alhaisempi, laitokset voivat riskipainottaa kyseiset vastuut samalla tavalla.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmannelta maalta tai kolmannen maan keskuspankilta oleviin saamisiin, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

▼B

115 artikla

Saamiset aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta

1. Saamiset aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta on riskipainotettava kuten saamiset laitoksilta, jollei niitä käsitellä kuten saamisia valtioilta 2 tai 4 kohdan nojalla tai jollei niillä ole 5 kohdassa tarkoitettua riskipainotusta. Jäljempänä 119 artiklan 2 kohdassa ja 120 artiklan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.

2. Saamisia alue- ja paikallisviranomaisilta on käsiteltävä kuten saamisia valtiolta siinä maassa, jonka lainkäyttövallan piirissä ne toimivat, mikäli saamiset eivät eroa toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä.

EPV ylläpitää julkisesti saatavilla olevaa tietokantaa kaikista unionin alue- ja paikallishallinnon viranomaisista, joiden saamisia toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät kuten saamisia valtioilta.

3. Saamisia seurakunnilta ja oikeushenkilön muodossa perustetuilta julkisoikeuden alaisilta uskonnollisilta yhteisöiltä on käsiteltävä kuten saamisia aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, jos kyseisillä seurakunnilla ja uskonnollisilla yhteisöillä on lainsäädäntöön perustuva oikeus veronkantoon. Tässä tapauksessa 2 kohtaa ei sovelleta eikä 150 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua lupaa soveltaa standardimenettelyä suljeta pois.

4. Kun toimivaltaiset viranomaiset soveltavat kolmannen maan alueella valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionin alueella sovellettavia järjestelyjä, ja käsittelevät saamisia aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta kuten saamisia omalta valtioltaan eivätkä saamiset eroa niihin liittyvän riskin osalta toisistaan alue- tai paikallisviranomaisen veronkanto-oikeuden ja erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä, laitokset voivat määrittää vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä alue- ja paikallisviranomaisilta.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

5. Muihin kuin sellaisiin 2–4 kohdassa tarkoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, jotka ovat kyseisen aluehallinnon ja paikallisviranomaisen kotivaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu kyseisen valtion valuutassa, on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

▼B

116 artikla

Saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta

1. Saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseinen julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos on sijoittautunut, seuraavan taulukon 2 mukaisesti:

Taulukko 2

Luottoluokka, johon valtio on sijoitettu	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Saamisiin sellaisilta julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet valtioihin, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

2. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on käsiteltävä 120 artiklan mukaisesti. Jäljempänä 119 artiklan 2 kohdassa ja 120 artiklan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta kyseisiin yhteisöihin ja laitoksiin.

3. Alkuperäiseltä maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

4. Saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta voidaan poikkeustapauksissa käsitellä kuten saamisia siltä valtiolta tai niiltä aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, joiden lainkäyttöalueella ne toimivat, mikäli kyseisen lainkäyttöalueen toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan saamiset eivät eroa toisistaan riskin osalta valtion tai aluehallinnon ja paikallisviranomaisten antaman asianmukaisen takauksen vuoksi.

5. Kun toimivaltaiset viranomaiset soveltavat kolmannen maan alueella valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionin alueella sovellettavia järjestelyjä, ja käsittelevät saamisia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta 1 tai 2 kohdan mukaisesti, laitokset voivat määrittää vastaavalla tavalla riskipainon saamisille kyseisiltä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta. Muussa tapauksessa laitosten on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

Sovellettaessa tätä kohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

▼B

117 artikla

Saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta

1. Muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja saamisia kansainvälisiltä kehityspankeilta on käsiteltävä samalla tavalla kuin saamisia laitoksilta. Jäljempänä 119 artiklan 2 kohdassa, 120 artiklan 2 kohdassa ja 121 artiklan 3 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.

Latinalaisen Amerikan sijoitusyhtiö, Mustanmeren kauppa- ja kehityspankki, Keski-Amerikan alueellinen kehityspankki ja Latinalaisen Amerikan kehityspankki CAF katsotaan kansainvälisiksi kehityspankeiksi.

2. Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä kehityspankeilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa:

a) Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki

b) Kansainvälinen rahoitusyhtiö

c) Latinalaisen Amerikan kehityspankki

d) Aasian kehityspankki

e) Afrikan kehityspankki

f) Euroopan neuvoston kehityspankki

g) Pohjoismaiden investointipankki

h) Karibian alueen kehityspankki

i) Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki

j) Euroopan investointipankki

k) Euroopan investointirahasto

l) Monenkeskinen investointitakuulaitos

m) Rokotusohjelmien rahoittamiseksi perustettu kansainvälinen rahoitusväline

n) Islamilainen kehityspankki.

3. Euroopan investointirahaston pääoman merkittyyn mutta maksamattomaan osaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

118 artikla

Saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta

Saamisiin seuraavilta kansainvälisiltä organisaatioilta on sovellettava 0 prosentin riskipainoa:

▼B

a) unioni

b) Kansainvälinen valuuttarahasto

c) Kansainvälinen järjestelypankki

d) Euroopan rahoitusvakausväline

e) Euroopan vakautusmekanismi

f) kahden tai useamman jäsenvaltion perustama kansainvälinen rahoituslaitos, jonka tarkoituksena on hankkia rahoitusta ja antaa rahoitustukea niille jäsenilleen, joilla on tai joille uhkaa tulla vakavia rahoitusongelmia.

119 artikla

Saamiset laitoksilta

1. Saamisia laitoksilta, joista on käytettävissä valitun luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on riskipainotettava 120 artiklan mukaisesti. Saamisia laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on riskipainotettava 121 artiklan mukaisesti.

2. Sellaisiin jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, jotka ovat velallisen kotimaan valuutan määräisiä ja velallisen kotimaan valuutassa rahoitettuja, on sovellettava riskipainoa, joka on yhtä luokkaa epäedullisempi kuin 114 artiklan 4–7 kohdassa kuvattu etuoikeuskohtelun mukainen riskipaino, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, johon laitos on sijoittautunut.

3. Saamisiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään kolme kuukautta ja jotka ovat velallisen kotimaan valuutan määräisiä ja velallisen kotimaan valuutassa rahoitettuja, on sovellettava vähintään 20 prosentin riskipainoa.

4. EKP:n tai jäsenvaltion keskuspankin laitokselta edellyttämien vähimmäisvarantojen muodossa olevaan saamiseen voidaan soveltaa samaa riskipainoa kuin saamisiin kyseisen jäsenvaltion keskuspankilta edellyttäen, että

a) varannot pidetään sen mukaisesti, mitä säädetään vähimmäisvarantojen soveltamisesta 12 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 1745/2003 ([1]), tai kyseistä asetusta kaikin olennaisin tavoin vastaavien kansallisten vaatimusten mukaisesti,

b) laitoksen, jossa varantoja pidetään, joutuessa konkurssiin tai maksukyvyttömäksi varannot maksetaan kokonaisuudessaan takaisin laitokselle hyvissä ajoin eivätkä ne ole käytettävissä laitoksen muiden vastuiden kattamiseen.

5. Saamisia toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saaneilta ja niiden valvomilta rahoituslaitoksilta, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka vastaavat perusteellisuutensa puolesta laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, on käsiteltävä kuten saamisia laitoksilta.

([1]) EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.

▼B

120 artikla

Saamiset luokitelluilta laitoksilta

1. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan yli kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä nimetyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 3 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 3

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 4 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta:

Taulukko 4

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Vuorovaikutus 131 artiklan nojalla laadittavan lyhyen aikavälin luottoluokituksen ja 2 kohdassa säädetyn lyhytaikaisten saamisten yleisen etuuskohtelun välillä tapahtuu seuraavasti:

a) Jos lyhytaikaista luottoluokitusta ei ole, kaikkiin jäljellä olevalta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin laitoksilta sovelletaan 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.

b) Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on vastaava tai edullisempi kuin 2 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaista luottoluokitusta sovelletaan ainoastaan kyseiseen saamiseen. Muihin lyhytaikaisiin saamisiin on sovellettava 2 kohdassa määritettyä lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua.

c) Jos lyhytaikainen luottoluokitus on käytettävissä ja kyseisen luokituksen mukaan on sovellettava riskipainoa, joka on epäedullisempi kuin 2 kohdassa määritetty lyhytaikaisten saamisten yleinen etuuskohtelu, lyhytaikaisten saamisten yleistä etuuskohtelua ei sovelleta, vaan kaikille lyhytaikaisille saamisille, joita ei ole luokiteltu, on annettava sama riskipaino, jota käytetään kyseisessä lyhytaikaisessa luottoluokituksessa.

▼B

121 artikla

Saamiset luokittelemattomilta laitoksilta

1. Saamisiin laitoksilta, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava sen luottoluokan mukaista riskipainoa, jota sovelletaan saamisiin valtiolta, jonka lainkäyttöalueelle kyseinen laitos on sijoittautunut, seuraavan taulukon 5 mukaisesti:

Taulukko 5

Luottoluokka, johon valtio on sijoitettu	1	2	3	4	5	6
Saamisen riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Saamisiin luokittelemattomilta laitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet valtioihin, joita ei ole luokiteltu, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

3. Alkuperäiseltä tosiasialliselta maturiteetiltaan enintään kolmen kuukauden saamisiin luokittelemattomilta laitoksilta on sovellettava 20 prosentin riskipainoa.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, 162 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ulkomaankaupan rahoitukseen liittyviin saamisiin luokittelemattomilta laitoksilta on sovellettava 50 prosentin riskipainoa, ja jos näiden saamisten jäljellä oleva maturiteetti on enintään kolme kuukautta, 20 prosentin riskipainoa.

122 artikla

Saamiset yrityksiltä

1. Saamisiin, joista on käytettävissä nimetyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 6 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 6

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Saamisiin, joista ei ole käytettävissä kyseistä luottoluokitusta, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa tai siltä valtiolta olevien saamisten riskipainoa, jonka lainkäyttöalueelle yhtiö on sijoittautunut, sen mukaan, kumpi on korkeampi.

▼B

123 artikla

Vähittäisvastuut

Vastuisiin, jotka ovat seuraavien kriteerien mukaisia, on sovellettava 75 prosentin riskipainoa:

a) vastuun on liityttävä joko luonnolliseen henkilöön tai henkilöihin taikka pieneen tai keskisuureen yritykseen (pk-yritys);

b) vastuun on oltava yksi monista ominaispiirteiltään samantyyppisistä vastuista siten, että tämäntyyppisen antolainaustoimintaan liittyvät riskit vähenevät tuntuvasti;

c) määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevat asiakkaat ovat yhteensä velkaa laitokselle tai emoyrityksille ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien maksukyvyttömät vastuut, mutta lukuun ottamatta sellaisia vastuita, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, jotka on luokiteltu 112 artiklan i alakohdassa säädettyyn vastuuryhmään, ei saa laitoksen hallussa olevien tietojen mukaan olla yli miljoona euroa. Laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet näiden tietojen saamiseksi.

Arvopapereita ei saa hyväksyä vähittäisvastuiden ryhmään.

Vastuita, jotka eivät ole ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen kriteereiden mukaisia, ei saa luokitella vähittäisvastuiden ryhmään.

Vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo voidaan luokitella kuuluvaksi vähittäisvastuiden ryhmään.

124 artikla

Kiinteistövakuudelliset vastuut

▼C2

1. Vastuuseen tai osaan vastuuta, jolla on täysimääräinen kiinteistövakuus, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos 125 tai 126 artiklan mukaiset edellytykset eivät täyty, lukuun ottamatta sitä osaa vastuusta, joka on luokiteltu toiseen vastuuryhmään. Siihen osaan vastuusta, jonka arvo ylittää kiinteistön arvon, on sovellettava samaa riskipainoa, jota sovelletaan asianomaisen vastapuolen vakuudettomaan vastuuseen.

▼B

Se osa vastuusta, jolla katsotaan olevan täysimääräinen kiinteistövakuus, ei saa olla suurempi kuin markkina-arvon kiinnitetty määrä tai niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista, kyseisen kiinteistön kiinnitysluottoarvo.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on 101 artiklan nojalla koottujen tietojen ja muiden merkityksellisten tietojen perusteella arvioitava säännöllisin väliajoin ja vähintään kerran vuodessa, perustuvatko 125 artiklassa tarkoitettuihin asuinkiinteistövakuudellisiin vastuisiin sovellettava 35 prosentin riskipaino ja 126 artiklassa tarkoitettuihin, niiden alueella sijaitseviin liikekiinteistövakuudellisiin vastuisiin sovellettava 50 prosentin riskipaino asianmukaisesti seuraaviin:

▼B

a) kiinteistövakuudellisiin vastuisiin liittyvistä tappioista saatu kokemus,

b) kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa vahvistaa 125 artiklan 2 kohdassa ja 126 artiklan 2 kohdassa säädettyä korkeamman riskipainon tai kyseisissä kohdissa säädettyjä tiukempia kriteereitä rahoitusvakauteen liittyvien näkökohtien perusteella.

Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava asuinkiinteistövakuudellisten vastuiden riskipaino 35–150 prosentin välille.

Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava liikekiinteistövakuudellisten vastuiden riskipaino 50–150 prosentin välille.

Näiden vaihteluvälien puitteissa asetetaan suurempi riskipaino tappioista saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät ja rahoitusvakauteen liittyvät näkökohdat. Jos arviointi osoittaa, että 125 artiklan 1 kohdan ja 126 artiklan 2 kohdan mukaiset riskipainot eivät vastaa tällaisten vastuiden, joiden täytenä vakuutena on jäsenvaltion alueen yhdessä tai useammassa osassa sijaitseva asuin- tai liikekiinteistö, yhteen tai useampaan kiinteistösegmenttiin liittyviä todellisia riskejä, toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava kyseisten vastuiden kiinteistösegmenttien osalta todellisia riskejä vastaava suurempi riskipaino.

Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava EPV:tä mukautuksista sovellettuihin riskipainoihin ja kriteereihin, jotka lasketaan tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa määriteltyjen, tässä kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti. ►C2 EPV julkaisee riskipainot ja kriteerit, jotka toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat 125 ja 126 artiklassa ja 199 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille vastuille. ◄

3. Kun toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat korkeamman riskipainon tai tiukemmat kriteerit, laitoksilla on oltava 6 kuukauden siirtymäkausi uuden riskipainon soveltamiseksi.

4. EPV laatii tekniset sääntelystandardiluonnokset, joissa määritetään

a) edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiukat kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteet;

b) edellä 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon määritettäessä suurempia riskipainoja, erityisesti ilmaisu "rahoitusvakauteen liittyvät näkökohdat".

▼B

EPV toimittaa kyseiset tekniset sääntelystandardiluonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Jäsenvaltion laitosten on sovellettava riskipainoja ja kriteereitä, jotka toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet alueellaan sijaitseville liike- ja asuinkiinteistövakuudellisille vastuille.

125 artikla

Vastuut, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö

1. Elleivät toimivaltaiset viranomaiset toisin päätä 124 artiklan 2 kohdan mukaisesti, vastuita, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö, on käsiteltävä seuraavasti:

a) vastuisiin tai vastuiden osiin, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö, joka on tai tulee olemaan omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antama, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa;

b) sellaisia asuinkiinteistöjä koskevien kiinteistöleasingliiketoimien mukaisiin vastuisiin vuokralle ottajalle, joissa laitos on vuokralle antaja ja vuokralle ottajalla on osto-oikeus, on sovellettava 35 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitoksen vastuulla on täytenä vakuutena kiinteistön omistusoikeus.

2. Laitokset voivat katsoa, että vastuulla tai sen osalla on 1 kohdan mukainen täysi vakuus vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Laitokset voivat jättää tällaisen olennaisen riippuvuuden määrittelyn ulkopuolelle tilanteet, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvitä velvoitteistaan;

b) velalliseen liittyvä luottoriski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja sen vuoksi velan takaisinmaksu ei saa riippua olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta mahdollisesta kassavirrasta. Laitosten on määritettävä kyseisille muille lähteille lainojen ja tulojen enimmäissuhteet osana luottopolitiikkaansa ja saatava tarkoituksenmukaiset todisteet asianomaisen tuloista myöntäessään lainan;

c) jäljempänä 208 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät ja 229 artiklan 1 kohdassa asetettuja arvostussääntöjä noudatetaan;

▼B

d) jollei 124 artiklan 2 kohdan nojalla toisin määritetä, se osa lainasta, johon sovelletaan 35 prosentin riskipainoa, saa olla enintään 80 prosenttia kyseisen omaisuuden markkina-arvosta tai 80 prosenttia kyseisen omaisuuden kiinnitysluottoarvosta niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista.

3. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdasta sellaisten vastuiden osalta, joiden täytenä vakuutena on jäsenvaltion alueella sijaitseva asuinkiinteistö, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteita, jotka osoittavat, että kyseisellä alueella on hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asuntomarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä seuraavia rajoja:

a) 0,3 prosenttia siitä asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta, joka on enintään 80 prosenttia vakuuden markkina-arvosta tai 80 prosenttia vakuuden kiinnitysluottoarvosta, jollei vakuuden arvostusprosentista ole 124 artiklan 2 kohdan nojalla toisin päätetty;

b) asuinkiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat kokonaistappiot ovat enintään 0,5 prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.

4. Jos jompikumpi 3 kohdassa tarkoitetuista raja-arvoista ylittyy vuoden aikana, 3 kohtaa ei sovelleta ja 2 kohdan b alakohdan mukaista edellytystä on sovellettava, kunnes 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät jonakin myöhempänä vuotena.

126 artikla

Vastuut, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö

1. Elleivät toimivaltaiset viranomaiset toisin päätä 124 artiklan 2 kohdan mukaisesti, vastuita, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö, on käsiteltävä seuraavasti:

a) vastuisiin tai mihin tahansa osaan vastuista, joiden täytenä vakuutena on toimisto- tai muu liikekiinteistö, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa;

b) sellaisiin toimisto- tai muita liikekiinteistöjä koskevien kiinteistöleasingtransaktioiden mukaisiin vastuisiin, joissa laitos on vuokralleantaja ja vuokralleottajalla on osto-oikeus, voidaan soveltaa 50 prosentin riskipainoa edellyttäen, että laitoksen vastuulla on täytenä vakuutena kiinteistön omistusoikeus.

2. Laitokset voivat katsoa, että vastuulla tai sen osalla on 1 kohdan mukainen täysi vakuus vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti velallisen luottokelpoisuudesta. Laitokset voivat jättää tällaisen olennaisen riippuvuuden määrittelyn ulkopuolelle tilanteet, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvitä velvoitteistaan;

b) velalliseen liittyvä luottoriski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla, ja sen vuoksi velan takaisinmaksu ei saa riippua olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta mahdollisesta kassavirrasta.

c) jäljempänä 208 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät ja 229 artiklan 1 kohdassa asetettuja arvostussääntöjä noudatetaan;

d) se osa lainasta, johon sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, jollei 124 artiklan 2 kohdassa toisin säädetä, saa olla enintään 50 prosenttia vakuuden markkina-arvosta tai 60 prosenttia kyseisen vakuuden kiinnitysluoton arvosta jollei 124 artiklan 2 kohdassa kyseisestä vakuudesta toisin säädetä, niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista.

3. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdasta niiden vastuiden osalta, joiden täytenä vakuutena on jäsenvaltion alueella sijaitseva liikekiinteistö, jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteita, jotka osoittavat, että kyseisellä alueella on hyvin kehittyneet ja vakiintuneet liikekiinteistöjen markkinat, joilla tappioiden määrät ovat niin alhaiset, etteivät seuraavat raja-arvot ylity:

a) enintään 0,3 prosenttia siitä liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta, joka on enintään 50 prosenttia vakuuden markkina-arvosta tai 60 prosenttia vakuuden kiinnitysluottoarvosta, jollei vakuuden arvostusprosentista ole 124 artiklan 2 kohdan nojalla toisin päätetty;

b) liikekiinteistövakuudellisesta luotonannosta aiheutuvat kokonaistappiot ovat enintään 0,5 prosenttia liikekiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä.

4. Jos jompikumpi 3 kohdassa tarkoitetuista raja-arvoista ylittyy vuoden aikana, 3 kohtaa ei sovelleta ja 2 kohdan b alakohdan mukaista edellytystä on sovellettava, kunnes 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät jonakin myöhempänä vuotena.

127 artikla

Maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut

1. Sellaisen erän vakuudettomaan osaan, jonka osalta velallinen on joutunut 178 artiklan mukaisesti maksukyvyttömyyteen, tai vähittäisvastuiden tapauksessa sellaisen luottojärjestelyn vakuudettomaan osaan, jonka osalta on tapahtunut 178 artiklan mukaisesti maksukyvyttömyys, on sovellettava seuraavia riskipainoja:

▼B

a) 150 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta on vähemmän kuin 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ei tehtäisi;

b) 100 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta ei ole vähemmän kuin 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ei tehtäisi.

2. Määritettäessä erääntyneen vastuun vakuudellista osaa sallittuja vakuuksia ja takauksia ovat ne, joita saa käyttää luottoriskin vähentämiseen 4 luvun nojalla.

3. Vastuisiin, joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö 125 artiklan mukaisesti, on erityisten luottoriskioikaisujen jälkeen jäljellä olevan vastuuarvon osalta sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 178 artiklan mukainen maksukyvyttömyys.

4. Vastuisiin, joiden täytenä vakuutena on liikekiinteistö 126 artiklan mukaisesti, on erityisten luottoriskioikaisujen jälkeen jäljellä olevan vastuuarvon osalta sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jos on tapahtunut 178 artiklan mukainen maksukyvyttömyys.

128 artikla

Erityisen suuren riskin sisältävät erät

1. Laitosten on tarvittaessa sovellettava 150 prosentin riskipainoa vastuisiin, mukaan lukien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden tai osuuksien muodossa oleviin vastuisiin, jotka sisältävät erityisen suuria riskejä.

2. Erityisen suuria riskejä sisältäviksi vastuiksi on katsottava seuraavat vastuut:

a) sijoitukset venture capital -yrityksiin;

b) sijoitukset direktiivin 2011/61/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyihin vaihtoehtoisiin sijoitusrahastoihin, paitsi jos kyseisen rahaston valtuutus ei mahdollista direktiivin 2009/65/EY 51 artiklan 3 kohdassa säädettyä suurempaa velkaantumista;

c) pääomasijoitukset;

d) spekulatiivinen kiinteän omaisuuden rahoitus.

3. Arvioidessaan, sisältävätkö muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut vastuut erityisen suuria riskejä, laitosten on otettava huomioon seuraavat riskiominaisuudet:

a) tappioriski on suuri velallisen maksukyvyttömyyden vuoksi;

b) on mahdotonta arvioida asianmukaisesti, kuuluuko vastuu a alakohdan soveltamisalaan.

EPV antaa ohjeita, joissa määritetään, minkä tyyppiset vastuut sisältävät erityisen suuren riskin ja missä olosuhteissa ne sisältävät erityisen suuren riskin.

Kyseiset ohjeet annetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

▼B

129 artikla

Katetut joukkolainat

1. Jotta direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjalainoihin ('katetut joukkolainat') voidaan soveltaa 4 ja 5 kohdan mukaista etuuskohtelua, niiden on täytettävä 7 kohdassa esitetyt vaatimukset ja niiden vakuutena on oltava jokin seuraavista hyväksytyistä omaisuuseristä:

a) saamiset unionin valtioilta, EKPJ:n keskuspankeilta, julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset;

b) saamiset kolmansilta mailta, kolmansien maiden keskuspankeilta, kansainvälisiltä kehityspankeilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka täyttävät luottoluokka 1:lle tässä luvussa asetetut vaatimukset, sekä saamiset kolmansien maiden julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta sekä kolmansien maiden aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta tai edellä mainittujen takaamat saamiset, jotka on riskipainotettu saamisiksi laitoksilta tai valtioilta ja keskuspankeilta 115 artiklan 1 tai 2 kohdan taikka 116 artiklan 1, 2 tai 4 kohdan mukaisesti ja jotka täyttävät luottoluokka 1:lle tässä luvussa asetetut vaatimukset, ja tämän alakohdan mukaiset saamiset, jotka täyttävät luottoluokka 2:lle tässä luvussa asetetut vaatimukset, edellyttäen, että tällaiset saamiset ovat enintään 20 prosenttia liikkeeseen laskevien luottolaitosten liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä;

c) saamiset laitoksilta, jotka sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1. Tällaisen saamisen kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia liikkeeseen laskevan laitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä. Saamisia unionin laitoksilta, joiden maturiteetti on enintään 100 päivää, ei koske edellä mainittu vaatimus luottoluokka 1:lle asetettujen edellytysten täyttymisestä, mutta kyseisten laitosten tulee vähintään täyttää luottoluokka 2:lle tässä luvussa asetetut vaatimukset.

d) luotot, joiden vakuutena on

   i) asuinkiinteistö enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta; tai

   ii) ranskalaisten Fonds Communs de Titrisation -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat asuinkiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseen laskemat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet. Jos tällaisia etuoikeusasemaltaan parhaimpia osuuksia käytetään vakuutena, direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisella joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetulla erityisellä julkisella valvonnalla varmistetaan, että vähintään 90 prosenttia näihin osuuksiin liittyvistä omaisuuseristä muodostuu milloin tahansa, kun ne sisältyvät katepooliin, etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 80 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, että osuudet sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1 ja että tällaisten osuuksien määrä on korkeintaan 10 prosenttia kiinnitetystä omaisuudesta.

▼B

e) asuntolainat, jotka ovat 201 artiklassa tarkoitetun, tässä luvussa määritellyn vähintään luottoluokkaan 2 kuuluvan luottosuojan tarjoajan täysin takaamia, jos kunkin sellaisen lainan osuus, jolla täytetään tämän kohdan mukainen vaatimus vakuuden antamisesta katetulle joukkolainalle, ei ole yli 80 prosenttia Ranskassa sijaitsevan vastaavan asuinkiinteistön arvosta ja jos lainojen ja tulojen välinen suhde on enintään 33 prosenttia lainaa myönnettäessä. Asuinkiinteistöön ei saa kohdistua kiinnityspanttia, kun laina myönnetään, ja 1 päivän tammikuuta 2014 jälkeen myönnettyjen lainojen osalta velallinen sitoutuu sopimuksella olemaan myöntämättä tällaisia kiinnityksiä ilman lainan myöntäneen luottolaitoksen suostumusta. Lainojen ja tulojen suhde edustaa sellaista osuutta velallisen bruttotuloista, että se kattaa lainan takaisinmaksun korkoineen. Luottosuojan tarjoajan on oltava joko toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saanut ja niiden valvoma rahoituslaitos, joihin sovelletaan vakavaraisuusvaatimuksia, jotka tiukkuudeltaan vastaavat laitoksiin sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, tai laitos taikka vakuutusyhtiö. Sen on perustettava keskinäinen vakuusrahasto tai vastaava suoja vakuutusyhtiöille luottoriskitappioiden kattamiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat sen kalibrointia säännöllisesti. Sekä luottolaitos että luottosuojan tarjoaja arvioivat velallisen luottokelpoisuuden;

f) luotot, joiden vakuutena on

i) liikekiinteistö enintään pienimpään pääoman määrään saakka sellaisten kiinteistöön kohdistuvien kiinnitysten tapauksessa, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden; tai

ii) ranskalaisten Fonds Communs de Titrisation -rahastojen tai vastaavien jäsenvaltioiden lainsäädännön alaisuuteen kuuluvien arvopaperistamisyhteisöjen, jotka arvopaperistavat liikekiinteistöihin liittyviä saamisia, liikkeeseen laskemat etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet. Jos tällaisia etuoikeusasemaltaan parhaimpia osuuksia käytetään vakuutena, direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisella joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetulla erityisellä julkisella valvonnalla varmistetaan, että vähintään 90 prosenttia näihin osuuksiin liittyvistä omaisuuseristä muodostuu milloin tahansa, kun ne sisältyvät katepooliin, etuoikeutetuista kiinnityksistä, joiden määrä yhdessä paremmassa etuoikeusasemassa olevien kiinnitysten kanssa osuuksien enintään pienimpään pääoman määrään saakka ja kiinnitysten pääoman kanssa on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn omaisuuden arvosta, että osuudet sijoittuvat tämän luvun mukaiseen luottoluokkaan 1 ja että tällaisten osuuksien määrä on enintään 10 prosenttia jäljellä olevan liikkeeseenlaskun nimellismäärästä.

Liikekiinteistövakuudelliset luotot voidaan hyväksyä, kun luototusaste on yli 60 prosenttia mutta enintään 70 prosenttia, jos katettujen joukkolainojen vakuudeksi pantattujen omaisuuserien kokonaisarvo on vähintään 10 prosenttia suurempi kuin katetun joukkolainan jäljellä oleva nimellismäärä, ja joukkovelkakirjanhaltijoiden vaateet täyttävät luvussa 4 asetetut oikeusvarmuuden vaatimukset. Joukkovelkakirjanhaltijoiden vaateilla on oltava ylempi etuoikeussija kuin muilla vakuuteen kohdistuvilla vaateilla;

g) luotot, joiden vakuutena on alus (meripanttioikeus) edellyttäen, että luoton määrä on korkeintaan 60 prosenttia kiinnitetyn aluksen arvosta ja siitä on vähennetty mahdolliset aiemmat meripanttioikeudet.

▼B

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa, d alakohdan ii alakohtaa ja f alakohdan ii alakohtaa saamisia, jotka aiheutuvat maksujen siirrosta kiinteistövakuudellisten lainojen velallisilta tai velallisten selvitystilasta katettujen joukkolainojen haltijoille ja näiden maksujen hallinnasta, ei oteta huomioon mainituissa alakohdissa tarkoitettuja raja-arvoja laskettaessa.

Kuultuaan EPV:tä toimivaltaiset viranomaiset voivat olla osittain soveltamatta ensimmäisen alakohdan c alakohtaa ja hyväksyä sen, että luottoluokkaan 2 sijoittuvan saamisen kokonaismäärä liikkeeseen laskevan luottolaitoksen liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen nimellismäärästä on enintään 10 prosenttia, edellyttäen, että kyseisissä jäsenvaltioissa voidaan todeta mittavia potentiaalisia keskittymäongelmia, jotka johtuvat mainitussa alakohdassa tarkoitetun luottoluokkaa 1 koskevan vaatimuksen soveltamisesta.

2. Edellä 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitetut tilanteet kattavat myös vakuudet, jotka on lain nojalla käytettävä yksinomaan velkakirjanhaltijoiden suojaamiseen tappioilta.

3. Laitosten on täytettävä katettujen joukkolainojen vakuutena olevan kiinteän omaisuuden osalta 208 artiklassa säädetyt vaatimukset ja noudatettava 229 artiklan 1 kohdassa säädettyjä arvostussääntöjä.

4. Katettuihin joukkolainoihin, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 6a mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 6a

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Katettuihin joukkolainoihin, joista ei ole käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, on sovellettava riskipainoa, joka määräytyy liikkeeseen laskevan laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaimpiin vakuudettomiin vastuisiin sovellettavan riskipainon mukaan. Edellä mainittujen riskipainojen suhde on seuraava:

a) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 20 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 10 prosentin riskipainoa;

b) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 20 prosentin riskipainoa;

c) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 100 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 50 prosentin riskipainoa;

d) jos saamisiin laitokselta sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, katettuun joukkolainaan on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

▼B

6. Ennen 31 päivää joulukuuta 2007 liikkeeseen laskettuihin katettuihin joukkolainoihin ei sovelleta 1 ja 3 kohdan vaatimuksia. Niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua 4 ja 5 kohdan nojalla niiden erääntymiseen saakka.

7. Katettuihin joukkolainoihin liittyviin saamisiin voidaan soveltaa etuuskohtelua edellyttäen, että kyseisiin katettuihin joukkolainoihin sijoittava laitos voi osoittaa toimivaltaisille viranomaisille, että:

a) se saa salkusta vähintään seuraavat tiedot:

   i) katepoolin ja liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen arvo;

   ii) katteena olevien omaisuuserien, luoton suuruuden sekä korko- ja valuuttariskien maantieteellinen jakautuminen ja tyyppi;

   iii) katteena olevien omaisuuserien ja katettujen joukkolainojen maturiteettirakenne; ja

   iv) niiden lainojen prosentuaalinen osuus, joiden takaisinmaksu on myöhästynyt enemmän kuin 90 päivää;

b) liikkeeseen laskija antaa a alakohdassa tarkoitetut tiedot vähintään puolivuosittain.

130 artikla

Arvopaperistamispositiot

Arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on määritettävä 5 luvun mukaisesti.

131 artikla

Saamiset laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä lyhyen aikavälin luottoluokitus

Saamisiin laitoksilta ja yrityksiltä, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama lyhyen aikavälin luottoluokitus, on sovellettava taulukon 7 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 7

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

132 artikla

Osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut

1. Osuuksien tai osakkeiden muodossa oleviin vastuisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei laitos sovella 2 kohdan mukaista luottoriskin arviointimenetelmää tai 4 kohdan mukaista läpikatsomisperiaatetta ("look-through approach") taikka 5 kohdan mukaista keskimääräisen riskipainon menetelmää, kun 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät.

▼B

2. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleviin vastuisiin, joista on käytettävissä valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, on sovellettava taulukon 8 mukaista riskipainoa, joka vastaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen 136 artiklan mukaisesti antamaa luottoluokitusta.

Taulukko 8

Luottoluokka	1	2	3	4	5	6
Riskipaino	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Laitokset voivat määrittää yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaan yritykseen sovellettavan riskipainon 4 ja 5 kohdan mukaisesti, jos seuraavat hyväksyttävyyskriteerit täyttyvät:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä hallinnoi yhtiö, joka on jäsenvaltion valvonnan alainen tai kolmannesta maasta tulevan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen tapauksessa seuraavien edellytysten täyttyessä:

   i) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä hallinnoi yhtiö, jonka katsotaan olevan unionin oikeuden mukaisen valvonnan alainen,

   ii) toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö on varmistettu riittävän hyvin;

b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen esite tai vastaava asiakirja sisältää seuraavat tiedot:

   i) omaisuuseräluokat, joihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys saa sijoittaa,

   ii) jos sovelletaan sijoitusrajoja, suhteelliset rajat ja niiden laskentamenetelmät;

c) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen liiketoiminnasta raportoidaan vähintään vuosittain, jotta voidaan laatia arviointi sen varoista, veloista, tuloista ja liiketoiminnan sisällöstä tilikauden aikana.

Sovellettaessa a alakohtaa komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, laitokset voivat jatkaa tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmannessa maassa sijaitsevassa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleviin vastuisiin, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

4. Jos luottolaitoksella on tiedot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen vastuista, se voi käyttää mainittuja vastuita määrittääkseen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevien vastuidensa riskipainon tässä luvussa säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen vastuu itsessään on toisessa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osakkeiden muodossa oleva vastuu, joka täyttää 3 kohdan mukaiset kriteerit, se voi käyttää kyseisen toisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen vastuita.

▼B

5. Jos laitoksella ei ole käytettävissä tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen vastuista, se voi laskea yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevan osuuden tai osakkeen muodossa olevien vastuidensa keskimääräisen riskipainon tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti olettaen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ensin valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän puitteissa vastuuryhmiin, joihin liittyy korkeimmat omien varojen vaatimukset, ja jatkaa tämän jälkeen sijoittamista alemman pääomavaateen vastuuryhmiin, kunnes sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan.

Laitokset voivat antaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen riskipainon laskemisen ja ilmoittamisen 4 ja 5 kohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti seuraavien kolmansien tehtäväksi:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä laitoksessa tai rahoituslaitoksessa;

b) a alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen rahastoyhtiö täyttää kaikki 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laskelmien paikkansapitävyys.

133 artikla

Oman pääoman ehtoiset vastuut

1. Seuraavat vastuut on katsottava oman pääoman ehtoisiksi vastuiksi:

a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai tuottoihin;

b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, joiden taloudellinen sisältö vastaa a alakohdassa tarkoitettuja vastuita.

2. Oman pääoman ehtoisiin vastuisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa, jollei niitä vaadita vähennettäviksi 2 osan mukaisesti, 250 prosentin riskipainoa 48 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai 1 250 prosentin riskipainoa 89 artiklan 3 kohdan mukaisesti taikka niitä on käsiteltävä korkean riskin sisältävinä erinä 128 artiklan mukaisesti.

3. Laitosten liikkeeseen laskemiin oman pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin tai säänneltyihin pääomainstrumentteihin tehtävät sijoitukset on katsottava oman pääoman ehtoisiksi vastuiksi, jollei niitä vähennetä omista varoista tai jollei niihin sovelleta 250 prosentin riskipainoa 48 artiklan 4 kohdan nojalla taikka jollei niitä kohdella korkean riskin sisältävinä erinä 128 artiklan mukaisesti.

▼B

134 artikla

Muut erät

▼C2

1. Direktiivin 86/635/ETY 4 artiklan "Vastaavaa" -otsikon alla olevassa 10 kohdassa tarkoitettuihin aineellisiin hyödykkeisiin on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

▼B

2. Ennakkomaksuihin ja siirtosaamisiin, joiden osalta laitos ei pysty määrittelemään vastapuolta direktiivin 86/635/ETY mukaisesti, on sovellettava 100 prosentin riskipainoa.

3. Saamisiin maksujen välityksestä on sovellettava 20 prosentin riskipainoa. Käteiseen rahaan ja vastaaviin eriin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

4. Kultasaamisten takaamiin omissa holveissa säilytettyihin tai allokoituihin kultaharkkoihin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa.

5. Erien myynti- ja takaisinostosopimukset ja termiiniostosopimukset on riskipainotettava liiketoimien vastapuolten sijaan kyseisten erien mukaan.

6. Jos laitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä ehdolla, että n:s vastuisiin liittyvä maksukyvyttömyys laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, ja jos luottoluokituslaitos on laatinut tuotteesta ulkoisen luottoluokituksen, on sovellettava 5 luvussa säädettyjä riskipainoja. Jos luottoluokituslaitos ei ole antanut tuotteesta luottoluokitusta, koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1 -vastuut) siten, että niiden yhteissumma on enintään 1 250 prosenttia, joka kerrotaan luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellisarvolla. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1 -vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuumäärän kuin mikään yhteenlaskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu vastuuerä.

7. Leasing-sopimusten vastuuarvo muodostuu diskontatuista leasingmaksujen vähimmäismääristä. Leasing-maksujen vähimmäismäärillä tarkoitetaan leasing-kaudella maksettuja maksuja, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan mukaan lukien mahdollinen edullinen osto-optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa. Muuta osapuolta kuin vuokraajaa voidaan vaatia suorittamaan leasing-omaisuuden jäännösarvoa vastaava maksu, ja kyseinen maksuvelvoite täyttää 201 artiklan mukaiset edellytykset, jotka koskevat luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyttä, sekä 213–215 artiklassa säädetyt muiden vakuustyyppien tunnistamisen vähimmäisvaatimukset, jolloin kyseinen maksuvelvoite voidaan ottaa 4 luvun nojalla huomioon takauksen luonteisena luottosuojana. Nämä vastuut luokitellaan asiaankuuluvaan vastuuryhmään 112 artiklan mukaisesti. Kun vastuu on leasing-omaisuuserien jäännösarvo, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava seuraavasti: 1/t * 100 % * jäännösarvo, missä t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

▼B

3 Jakso

Luottoriskiluokituksen hyväksyminen ja kuvaus (mapping)

1 Alajakso

Ulkoisten luottoluokituslaitosten hyväksyminen

135 artikla

Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

1. Ulkoista luottoluokitusta voidaan käyttää vastuun riskipainon määrittämiseen tämän luvun mukaisesti vain silloin, kun ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut tai vahvistanut sen asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.

2. EPV julkaisee verkkosivustollaan ulkoisten luottoluokituslaitosten luettelon asetuksen (EY) N:o 1060/2009 2 artiklan 4 kohdan ja 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2 Alajakso

Ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten kuvaus (mapping)

136 artikla

Ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitusten kuvaus (mapping)

1. EPV, EVLEV ja EAMV laativat yhteiskomitean välityksellä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen kaikkien ulkoisten luottoluokituslaitosten osalta, mitä 2 jaksossa säädettyä luottoluokkaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitukset vastaavat (kuvaus eli "mapping"). Määritykset on tehtävä objektiivisesti ja johdonmukaisesti.

EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle 1 päivään heinäkuuta 2014 mennessä ja toimittavat tarvittaessa tarkistetut teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

2. Määrittäessään luottoluokitusten kuvausta EPV, EVLEV ja EAMV noudattavat seuraavia vaatimuksia:

a) jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, EPV, EVLEV ja EAMV ottavat huomioon kvantitatiiviset tekijät kuten tietyn luottoluokituksen saaneiden erien pitkän aikavälin maksukyvyttömyysasteen. EPV, EVLEV ja EAMV kysyvät hiljattain perustetuilta ja lyhyen aikaa maksukyvyttömyystietoja keränneiltä ulkoisilta luottoluokituslaitoksilta, kuinka suureksi ne arvioivat tietyn luottoluokituksen saaneisiin eriin liittyvän pitkän aikavälin maksukyvyttömyysasteen;

▼B

b) jotta kuhunkin luottoluokitukseen sisältyviä suhteellisia riskejä voidaan jaotella, EPV, EVLEV ja EAMV ottavat huomioon kvalitatiiviset tekijät, kuten ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusten piiriin kuuluvan liikkeeseenlaskijoiden ryhmän, ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien luokitusten kattavuuden, kunkin luottoluokituksen tarkoituksen ja ulkoisen luottoluokituslaitoksen määritelmän maksukyvyttömyydestä;

c) EPV, EVLEV ja EAMV vertaavat yksittäisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen kuhunkin luokitukseen liittyvää maksukyvyttömyysastetta vertailuarvoon, joka perustuu muiden ulkoisten luottoluokituslaitosten toteamaan maksukyvyttömyysasteeseen, joka on laskettu liikkeeseenlaskijoiden otannasta, jonka katsotaan sisältävän vastaavan suuruisen luottoriskin;

d) jos yksittäisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamassa luokituksessa todettu maksukyvyttömyysaste on olennaisesti ja järjestelmällisesti viitearvoa korkeampi, EPV, EVLEV ja EAMV antavat kyseisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitukselle korkeamman luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla;

e) jos EPV, EVLEV ja EAMV ovat korottaneet ulkoisen luottoluokituslaitoksen tiettyä luokitusta koskevaa riskipainoa ja kyseisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitukseen liittyvä maksukyvyttömyysaste ei ole enää olennaisesti ja järjestelmällisesti vertailuarvoa suurempi, EPV, EVLEV ja EAMV voivat palauttaa ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokituksen alkuperäisen luottoluokan luoton laadun arviointiasteikolla.

3. EPV, EVLEV ja EAMV laativat teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset määrittääkseen 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut määrälliset tekijät, b alakohdassa tarkoitetut kvalitatiiviset tekijät ja c alakohdassa tarkoitetun viitearvon.

EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

3 Alajakso

Vientitakuulaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

137 artikla

Vientitakuulaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

1. Sovellettaessa 114 artiklaa laitokset voivat käyttää laitoksen nimeämän vientitakuulaitoksen antamia luottoluokituksia, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) luokitus on OECD-konsensussopimukseen (Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits) sitoutuneiden vientitakuulaitosten antama yksimielinen luokitus;

▼B

b) vientitakuulaitos julkistaa luottoluokituksensa, soveltaa OECD:ssä sovittua menettelyä ja luottoluokitus on yhteydessä yhteen kahdeksasta minimitakuumaksutasosta, jotka on vahvistettu OECD:ssä sovitussa menettelyssä. Laitos voi peruuttaa vientitakuulaitokselle antamansa toimeksiannon. Laitoksen on perusteltava peruutus, jos on konkreettisia merkkejä siitä, että peruutuksen tarkoituksena on vähentää vakavaraisuusvaatimuksia.

2. Vastuisiin, joilla on vientitakuulaitoksen antama luokitus, jota voidaan käyttää riskipainon määrittämiseen, on sovellettava taulukon 9 mukaista riskipainoa.

Taulukko 9

Minimitakuumaksutaso	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskipaino	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

4 Jakso

Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luokitusten käyttö riskipainojen määrityksessä

138 artikla

Yleiset vaatimukset

Laitos voi nimetä yhden tai useamman ulkoisen luottoluokituslaitoksen, jota käytetään määritettäessä omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovellettavia riskipainoja. Laitos voi peruuttaa ulkoiselle luottoluokituslaitokselle antamansa toimeksiannon. Laitoksen on perusteltava peruutus, jos on konkreettisia merkkejä siitä, että peruutuksen tarkoituksena on vähentää vakavaraisuusvaatimuksia. Luottoluokituksia ei saa käyttää valikoivasti. Luottolaitosten on käytettävä pyynnöstä annettuja luottoluokituksia. Ne voivat kuitenkin käyttää ilman toimeksiantoa annettuja luottoluokituksia, jos EPV on vahvistanut, että ulkoisen luottoluokituslaitoksen ilman toimeksiantoa antamat luottoluokitukset eivät laadullisesti poikkea saman ulkoisen luottoluokituslaitoksen pyynnöstä antamista luottoluokituksista. EPV:n on kieltäydyttävä antamasta vahvistusta tai peruutettava se erityisesti, jos ulkoinen luottoluokituslaitos on käyttänyt ilman toimeksiantoa antamaansa luottoluokitusta painostaakseen luottoluokiteltua yhteisöä tilaamaan luottoluokituksen tai muita palveluja. Käyttäessään luottoluokitusta laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksen, joka päättää käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia tietyn erien ryhmän osalta, on sovellettava kyseisiä luottoluokituksia johdonmukaisesti kaikkiin kyseiseen ryhmään kuuluviin vastuisiin;

b) laitoksen, joka päättää käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia, on sovellettava niitä jatkuvasti ja johdonmukaisesti;

c) laitos saa käyttää ainoastaan sellaisia ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokituksia, joissa otetaan huomioon laitoksen kaikki saamiset sekä pääoman että korkojen muodossa;

▼B

d) jos luokitetulle erälle on käytettävissä ainoastaan yksi valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä kyseisen erän riskipainoa;

e) jos käytettävissä on kaksi valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaa luottoluokitusta ja kyseiset luottoluokitukset antavat luokitetulle erälle eri riskipainon, on käytettävä suurempaa riskipainoa;

f) jos käytettävissä on enemmän kuin kaksi valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaa luottoluokitusta, luokitettuun erään on sovellettava kahta pienimmän riskipainon antavaa luokitusta. Jos kyseiset kaksi pienintä riskipainoa poikkeavat toisistaan, sovelletaan niistä suurempaa. Jos kaksi pienintä riskipainoa ovat samat, on sovellettava kyseistä riskipainoa.

139 artikla

Liikkeeseenlaskija ja liikkeeseenlaskusta annettu luottoluokitus

1. Jos erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä kuuluu, on käytettävissä luottoluokitus, kyseistä luottoluokitusta on käytettävä määritettäessä erään sovellettavaa riskipainoa.

2. Jos tiettyyn erään suoraan sovellettavaa luottoluokitusta ei ole käytettävissä, mutta käytettävissä on luokitus erityisestä liikkeeseenlaskuohjelmasta tai -järjestelystä, johon vastuun muodostava erä ei kuulu, tai jos liikkeeseenlaskijasta on käytettävissä yleinen luottoluokitus, on käytettävä kyseistä luokitusta jommassakummassa seuraavista tapauksista:

a) se tuottaa suuremman riskipainon kuin mitä muuten sovellettaisiin ja kyseinen vastuu on etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi joka suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan muihin etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa oleviin vakuudettomiin vastuisiin;

b) se tuottaa pienemmän riskipainon ja kyseinen vastuu on etuoikeusasemaltaan sama tai paremmassa asemassa kaikin tavoin suhteessa kyseiseen liikkeeseenlaskuohjelmaan tai -järjestelyyn taikka kyseisen liikkeeseenlaskijan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa oleviin vakuudettomiin vastuisiin.

Vastuuta on käsiteltävä kaikissa muissa tapauksissa luokittelemattomana.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät estä 129 artiklan soveltamista.

4. Yritysryhmään kuuluvista liikkeeseenlaskijoista annettuja luottoluokituksia ei saa soveltaa toiseen samaan yritysryhmään kuuluvaan liikkeeseenlaskijaan.

140 artikla

Lyhyen ja pitkän aikavälin luottoluokitukset

1. Lyhyen aikavälin luottoluokituksia saa soveltaa ainoastaan lyhytaikaisiin omaisuuseriin ja taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat saamisia laitoksilta ja yrityksiltä.

▼B

2. Lyhyen aikavälin luottoluokitusta on sovellettava ainoastaan siihen erään, jota lyhyen aikavälin luottoluokitus koskee, eikä sitä saa käyttää muiden erien riskipainojen määrittämiseen, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:

a) jos lyhytaikaiseen luokiteltuun sopimukseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa, kaikkiin kyseiseltä vastapuolelta oleviin lyhytaikaisiin ja pitkäaikaisiin luokittamattomiin vakuudettomiin vastuisiin on myös sovellettava 150 prosentin riskipainoa;

b) jos luokiteltuun lyhytaikaiseen sopimukseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa, kaikkiin luokittamattomiin lyhytaikaisiin vastuisiin on sovellettava vähintään 100 prosentin riskipainoa.

141 artikla

Kotimaiset ja ulkomaiset valuuttaerät

Luottoluokitusta, joka koskee vastapuolen kotimaan valuutan määräistä erää, ei saa käyttää määritettäessä riskipainoa kyseisen vastapuolen ulkomaan valuutan määräiselle vastuulle.

Kun vastuu syntyy laitoksen osallistuessa sellaisen kansainvälisen kehityspankin liikkeeseen laskemaan lainaan, jonka etuoikeusasema velkojana tunnustetaan markkinoilla, riskipainojen määrityksessä voidaan käyttää vastapuolen kotimaan valuutan määräisestä erästä annettua luottoluokitusta.

3 LUKU

Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB-menetelmä)

1 Jakso

Toimivaltaisilta viranomaisilta saatu lupa käyttää IRB-menetelmää

142 artikla

Määritelmät

1. Tässä luvussa tarkoitetaan

1) 'luottoluokittelulla' menetelmiä, prosesseja, valvontaa, tietojen keruuta ja tietotekniikkajärjestelmiä, joilla tuetaan luottoriskin arviointia, vastuiden luokittamista luokkiin tai ryhmiin sekä tietyntyyppiselle vastuulle kehitettyjen maksukyvyttömyys- ja tappioestimaattien määrittelyä;

2) 'vastuutyypillä' yhdenmukaisesti hallinnoitujen vastuiden ryhmää, jonka tietyntyyppiset sopimukset muodostavat ja joka voi rajoittua yhteen yksikköön tai yhteen ryhmän sisäiseen yksikköjen alaryhmään edellyttäen, että samantyyppisiä vastuita hallinnoidaan eri tavalla ryhmän muissa yksiköissä;

▼B

3) 'liiketoimintayksiköllä' mitä tahansa erillisiä organisaatioita tai oikeushenkilöitä, liiketoiminta-alueita, maantieteellisiä sijaintipaikkoja;

▼C2

4) 'suurella finanssialan yhteisöllä' mitä tahansa finanssialan yhteisöä, joka täyttää seuraavat ehdot,

▼B

a) sen kokonaisarvo, laskettuna yksittäiseltä tai konsolidoidulta pohjalta vastaa vähintään 70 miljardin kynnysarvoa, käytettäessä tuoreinta tarkastettua tilinpäätöstä tai konsolidoitua tilinpäätöstä omaisuuserän koon määritykseen;

b) se on itse tai yksi sen tytäryhtiöistä on vakavaraisuuden sääntelyn alainen unionissa tai kolmannessa maassa, joka soveltaa lainsäädännössään valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä.

5) 'sääntelemättömällä rahoitusalan yhteisöllä' mitä tahansa muuta yhteisöä, joka ei ole säännelty finanssialan yhteisö, mutta joka pääasiallisena liiketoimintanaan harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I tai direktiivin 2004/39/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista,

6) 'vastapuoliluokalla' velallisten luokitusasteikkoon kuuluvaa riskiluokkaa, johon velalliset luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat estimaatit (PD-estimaatit);

7) 'sopimustyypin riskiluokalla' sopimustyyppien luokitusasteikkoon kuuluvaa riskiluokkaa johon vastuut luokitellaan käyttäen täsmällisiä ja selkeitä luokituskriteereitä, joista saadaan omat LGD-estimaatit;

8) 'hallinnoijalla' yhteisöä, joka hallinnoi päivittäin ostettujen saamisten ryhmää tai kohde-etuutena olevia luottovastuita.

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan 4 alakohdan b alakohtaa komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksinä ja 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti päätöksen siitä, soveltaako kolmas maa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä. Jos tällaista päätöstä ei ole tehty, laitokset voivat jatkaa 1 päivään tammikuuta 2015 saakka tässä kohdassa säädetyn kohtelun soveltamista kolmanteen maahan, jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksyneet tällaisen kohtelun soveltamisen kyseisen kolmannen maan osalta.

143 artikla

Lupa IRB-menetelmän käyttöön

1. Jos tässä luvussa säädetyt edellytykset täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on annettava laitoksille lupa laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (Internal Ratings Based Approach), jäljempänä 'IRB-menetelmä'.

▼B

2. Kullakin vastuuryhmällä ja luokitusjärjestelmällä on oltava etukäteinen lupa IRB-menetelmän käyttöön, mukaan lukien omat LGD-estimaatit ja CF-estimaatit sisäisen mallin menetelmien käyttöön oman pääoman ehtoisten sijoitusten osalta sekä kunkin tappio-osuuksien ja luottovasta-arvokertoimien arvioinnissa käytettävän menetelmän käyttöön.

3. Laitosten on hankittava toimivaltaisilta viranomaisilta etukäteinen lupa seuraaviin:

a) olennaisten muutosten tekemiseen luokitusjärjestelmän tai oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettavan sisäisten mallien menetelmän soveltamisalaan, joita laitos on saanut luvan käyttää;

b) olennaisten muutosten tekemiseen siihen oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettavaan luokitusjärjestelmään tai sisäisten mallien menetelmään, jota laitos on saanut luvan käyttää.

Kaikkien sitä vastuutyyppiä edustavien vastuiden, jota varten luokitusjärjestelmä kehitettiin, on kuuluttava luokitusjärjestelmän soveltamisalaan.

4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettaviin luokitusjärjestelmiin ja sisäisten mallien menetelmiin.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan laitosten on arvioitava muiden sellaisten lisävastuiden osalta käytössä olevan luokitusjärjestelmän olennaisuutta, jotka eivät jo kuulu kyseisen luokitusjärjestelmään ja oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin IRB-menetelmän mukaisesti sovellettaviin luokitusjärjestelmien tai sisäisten mallien menetelmiin tehtävien muutosten olennaisuutta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

144 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten arviointi IRB-menetelmän käyttöä koskevasta hakemuksesta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä 143 artiklan nojalla laitokselle lupa käyttää IRB-menetelmää, mukaan lukien omat LGD- ja CF-estimaatit, vain siinä tapauksessa, että kyseinen toimivaltainen viranomainen toteaa, että tässä luvussa, erityisesti 6 jaksossa, säädetyt vaatimukset täyttyvät, että järjestelmät, joita laitos käyttää luottoriskien valvontaan ja luokitteluun, ovat vakaat ja niitä noudatetaan johdonmukaisesti ja erityisesti, että laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) laitoksen luokitusjärjestelmät mahdollistavat tarkoituksenmukaisen arvioinnin laatimisen vastapuolten ja liiketoimien ominaispiirteistä, asianmukaisen riskien erottelun sekä täsmälliset ja johdonmukaiset määrälliset riskiestimaatit;

▼B

b) omien varojen vaatimusten laskemiseen käytettävillä sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla sekä tähän liittyvillä järjestelmillä ja prosesseilla on keskeinen merkitys laitoksen riskienvalvonta- ja päätöksentekoprosessin, luottojen hyväksymisen, sisäisen pääoman kohdentamisen sekä hallinto- ja ohjausjärjestelmän (corporate governance) kannalta;

c) laitoksella on luottoriskin valvontayksikkö, joka vastaa sen luokitusjärjestelmistä ja joka on riittävän itsenäinen ja muiden vaikutusvallasta riippumaton;

d) laitos kerää ja säilyttää kaikki asianmukaiset tiedot, joilla voidaan tukea tehokkaasti luottoriskien mittaamis- ja valvontamenettelyjä;

e) laitos dokumentoi luokitusjärjestelmänsä ja niiden toimintaperiaatteet sekä validoi luokitusjärjestelmänsä;

f) laitos on validoinut kunkin luokitusjärjestelmänsä ja kunkin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettavien sisäisten mallien menetelmän asianmukaisen jakson aikana ennen kuin se on saanut luvan kyseisen luokitusjärjestelmän tai sisäisten mallien menetelmän soveltamiseen oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin, se on arvioinut kyseisen jakson aikana sitä, soveltuvatko kyseiset oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettava luokitusjärjestelmä tai sisäisten mallien menetelmät sisällytettäviksi luokitusjärjestelmän tai oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettavien sisäisten mallien menetelmään, ja se on tehnyt arviointinsa perusteella tarvittavat muutokset oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettaviin luokitusjärjestelmiin tai sisäisten mallien menetelmiin;

g) laitos on laskenut IRB-menetelmän mukaisesti riskiparametrien estimaatteihin perustuvat omien varojen vaatimukset ja pystyy antamaan 99 artiklan vaatimusten mukaiset ilmoitukset;

h) laitos on luokitellut ja luokittelee edelleen kunkin vastuun, joka kuuluu luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, kyseisen luokitusjärjestelmän luokkaan tai ryhmään; laitos on luokitellut ja luokittelee edelleen kunkin vastuun, joka kuuluu oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sovellettavan menetelmän soveltamisalaan, tähän sisäisten mallien menetelmään.

IRB-menetelmän, mukaan lukien omat LGD- ja CF-estimaatit, käyttöä koskevia vaatimuksia sovelletaan myös silloin, kun laitos on ottanut käyttöön kolmannelta ostetun luokitusjärjestelmän tai luokitusjärjestelmässä käytetyn mallin.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään arviointimenetelmä, joita toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava arvioidessaan, noudattaako laitos IRB-menetelmän käyttöä koskevia vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

145 artikla

Aiemmat kokemukset IRB-menetelmien käytöstä

1. Laitoksen, joka hakee lupaa käyttää IRB-menetelmää, on täytynyt käyttää kyseisten IRB-menetelmän vastuuryhmien osalta luokitusjärjestelmiä, jotka olivat pääosin 6 jaksossa säädettyjen sisäistä riskienmittausta ja riskienvalvontaa koskevien vaatimusten mukaiset, vähintään kolmen vuoden ajan ennen IRB-menetelmän käyttöä koskevan luvan saamista.

2. Hakiessaan lupaa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan laitoksen on osoitettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että se on laatinut omat LGD- ja CF-estimaattinsa ja käyttänyt niitä tavalla, joka noudatti pääosin 6 jaksossa säädettyjä vaatimuksia, jotka on asetettu omien estimaattien käytölle näistä parametreista, vähintään kolmen vuoden ajan ennen omien LGD- ja CF-estimaattien käyttöä koskevan luvan saamista.

3. Kun laitos laajentaa IRB-menetelmän käyttöä alkuperäisen luvan saamisen jälkeen, sillä on oltava riittävästi kokemusta, jotta se voi täyttää 1 ja 2 kohdassa säädetyt lisävastuiden kattamista koskevat vaatimukset. Jos luokitusjärjestelmien käyttö laajennetaan vastuisiin, jotka poikkeavat merkittävästi järjestelmän nykyisestä soveltamisalasta, mikä aiheuttaa sen, että nykyisen kokemuksen ei voida kohtuudella katsoa riittävän kyseisten vaatimusten täyttämiseen lisävastuiden osalta, 1 ja 2 kohdan vaatimuksia on sovellettava erikseen lisävastuisiin.

146 artikla

Toimenpiteet, jotka on toteutettava, jos tämän luvun mukaiset vaatimukset eivät enää täyty

Jos laitos ei enää täytä tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia, sen on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle ja tehtävä jompikumpi seuraavista:

a) esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle sen hyväksymä suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää vaatimukset pian uudelleen ja toteuttaa suunnitelman toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovittuna ajanjaksona;

b) osoitettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että vaatimusten täyttämättä jättämisen vaikutus on vähäinen.

147 artikla

Menetelmät, joita käytetään vastuiden jakamisessa vastuuryhmiin

1. Laitoksen on käytettävä vastuiden jakamisessa eri vastuuryhmiin asianmukaisia ja pitkällä aikavälillä johdonmukaisia menetelmiä.

2. Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

a) saamiset valtioilta ja keskuspankeilta;

▼B

b) saamiset laitoksilta;

c) saamiset yrityksiltä

d) vähittäissaamiset

e) oman pääoman ehtoiset sijoitukset;

f) arvopaperistamispositiot;

g) muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät.

3. Seuraavat vastuut on luokiteltava 2 kohdan a alakohdassa säädettyyn ryhmään:

a) sellaiset saamiset aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joita käsitellään saamisina valtioilta 115 ja 116 artiklan nojalla;

b) saamiset 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä kehityspankeilta;

c) saamiset kansainvälisiltä organisaatioilta, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 118 artiklan nojalla.

4. Seuraavat vastuut on luokiteltava 2 kohdan b alakohdassa säädettyyn ryhmään:

a) sellaiset saamiset aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, joita ei käsitellä saamisina valtioilta 115 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti;

b) sellaiset saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joita ei käsitellä saamisina valtioilta 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

c) sellaiset saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin ei sovelleta 0 prosentin riskipainoa 117 artiklan nojalla; sekä

d) sellaiset saamiset rahoituslaitoksilta, joita kohdellaan saamisina laitoksilta 119 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

5. Jotta vastuut voidaan luokitella 2 kohdan d alakohdassa säädettyihin vähittäissaamisiin, niiden on täytettävä seuraavat kriteerit:

a) saamisten on oltava yhdeltä seuraavista:

i) saamiset yhdeltä tai useammalta luonnolliselta henkilöltä;

ii) saamiset pk-yritykseltä edellyttäen siinä tapauksessa, että mahdolliset erääntyneet vastuut sisältävä määrä, jonka velallinen asiakas tai asiakaskokonaisuus on yhteensä velkaa laitokselle sekä emoyrityksille ja niiden tytäryrityksille, lukuun ottamatta sellaisia vastuita, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, saa olla enintään miljoona euroa ja laitoksen edellytetään toteuttaneen kohtuulliset toimenpiteet tilanteen tarkistamiseksi;

▼B

b) laitos käsittelee riskienvalvonnassaan kyseisiä vastuita samalla tavoin pitkällä aikavälillä;

c) niitä ei hallinnoida aivan yhtä yksilöidysti kuin yritysvastuita;

d) kunkin vastuun kanssa samalla tavoin hallinnoituja vastuita on suuri määrä.

Ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen vastuiden lisäksi vähittäisleasingin vähimmäismaksujen nykyarvo on luokiteltava kuuluvaksi vähittäissaamisten ryhmään.

6. Seuraavat vastuut on luokiteltava 2 kohdan e alakohdassa säädettyyn oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmään:

a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai tuottoihin;

b) velkainstrumentit sekä muut arvopaperit, yhtiökumppanuudet, johdannaiset tai muut välineet, joiden taloudellinen sisältö vastaa a alakohdassa tarkoitettuja vastuita.

7. Kaikki luottovelvoitteet, joita ei ole luokiteltu 2 kohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, on luokiteltava 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yritysvastuiden ryhmään.

8. Edellä 2 kohdan c alakohdassa säädetyssä yritysvastuiden ryhmässä luottolaitosten on erikseen yksilöitävä seuraavanlaiset vastuut erityiskohteiden rahoitukseen liittyviksi vastuiksi:

a) vastapuoli on perustettu erityisesti aineellisten omaisuuserien rahoitusta tai hallinnointia varten tai on taloudellisesti sitä vastaava;

b) lainan antajalla on sopimusjärjestelyistä johtuva merkittävä vaikutusvalta omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;

c) velan takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.

9. Leasing-omaisuuden jäännösarvo on sisällytettävä 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, paitsi jos se sisältyy jo 166 artiklan 4 kohdassa säädettyyn leasing-vastuuseen.

10. Korimuotoisen n:nnen tappion luottojohdannaisen tarjoamasta suojasta johtuvat vastuut luokitellaan samaan 2 kohdassa säädettyyn luokkaan, johon korissa olevat vastuut luokiteltaisiin, paitsi jos korissa olevat yksittäiset vastuut luokiteltaisiin eri vastuuryhmiin, jolloin vastuut luokiteltaisiin 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yritysvastuiden ryhmään.

▼B

148 artikla

Edellytykset IRB-menetelmän soveltamiselle eri vastuuryhmiin ja liiketoimintayksiköihin

1. Laitosten ja mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten on sovellettava IRB-menetelmää kaikkiin vastuisiin, elleivät ne ole saaneet toimivaltaisilta viranomaisilta lupaa standardimenetelmän pysyvään käyttöön 150 artiklan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla menetelmä voidaan ottaa käyttöön vaiheittain 147 artiklassa tarkoitetuissa eri vastuuryhmissä saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä tai yritys-, luottolaitos-, valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainojen laskemiseen sovellettavien omien LGD- tai CF-estimaattien käyttämiseksi.

Edellä 147 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vähittäissaamisten osalta käyttöönotto voidaan toteuttaa vaiheittain niissä vastuiden alaryhmissä, joihin sovelletaan 154 artiklan kohdan mukaisia korrelaatiokaavoja.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä jakso, jonka aikana laitosta ja mahdollista emoyritystä ja sen tytäryrityksiä on vaadittava soveltamaan IRB-menetelmää kaikkiin vastuisiin. Kyseisen jakson on oltava sellainen, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat asianmukaiseksi laitosten, mahdollisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten luonteen ja toiminnan laajuuden sekä käyttöön otettavien luokitusjärjestelmien lukumäärän ja luonteen perusteella.

3. Laitosten on otettava IRB-menetelmä käyttöön toimivaltaisten viranomaisten määrittämien edellytysten mukaan. Toimivaltaisen viranomaisen on suunniteltava kyseiset edellytykset siten, että niillä varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettua joustomahdollisuutta ei käytetä valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten soveltamiseksi sellaisiin vastuuryhmiin tai liiketoimintayksikköihin, joihin ei sovelleta vielä IRB-menetelmää, tai käytettäessä omia LGD- ja CF-estimaatteja.

4. Laitosten, jotka ovat alkaneet käyttää IRB-menetelmää vasta 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen tai joilta toimivaltaiset viranomaiset ovat kyseisen päivään saakka edellyttäneet, että niiden on voitava laskea omien varojen vaatimukset standardimenetelmän perusteella, on voitava edelleen laskea omien varojen vaatimukset standardimenetelmän perusteella kaikkien vastuidensa osalta käyttöönottojakson aikana, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat niille katsovansa, että IRB-menetelmän käyttöönotto saadaan päätökseen kohtuullisella varmuudella.

5. Laitoksen, jolla on lupa käyttää IRB-menetelmää minkä tahansa vastuuryhmän osalta, on käytettävä IRB-menetelmää 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuluokkaan, jollei kyseisellä laitoksella ole lupaa soveltaa standardimenetelmää oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin 150 artiklan nojalla ja 147 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään "muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat erät".

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaan toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä IRB-menetelmän vaiheittaisen käyttöönoton asianmukaisuus ja ajoitus 3 kohdassa tarkoitetuissa vastuuryhmissä.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

149 artikla

Edellytykset siirtymiselle vähemmän kehittyneiden menetelmien käyttöön

1. Laitos, joka käyttää IRB-menetelmää tiettyyn vastuuryhmään tai -tyyppiin, ei saa lopettaa sen käyttöä ja käyttää sen sijaan standardimenetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa, elleivät seuraavat edellytykset täyty:

a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että standardimenetelmän käyttöä ei ehdoteta laitoksen omien varojen vaatimuksen lieventämiseksi, että sen käyttö on tarpeen laitoksella olevien vastuiden kokonaismäärään luonteen ja monimuotoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti;

b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

2. Laitokset, jotka ovat saaneet 151 artiklan 9 kohdan nojalla luvan käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan, eivät saa siirtyä käyttämään 151 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja LGD-arvoja ja luottovasta-arvokertoimia, elleivät seuraavat edellytykset täyty:

a) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että 151 artiklan 8 kohdassa säädettyjen LGD-arvojen ja luottovasta-arvokertoimien käyttöä tiettyyn vastuuryhmään tai -tyyppiin ei ehdoteta laitoksen omien varojen vaatimuksen lieventämiseksi, että sen käyttö on tarpeen laitoksen kaikkien tämäntyyppisten vastuiden luonteen ja monimuotoisuuden perusteella eikä sillä olisi olennaista haitallista vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen tai sen kykyyn hallita riskejä tehokkaasti.

b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltaminen edellyttää toimivaltaisten viranomaisten 148 artiklan mukaisesti määrittämien IRB-menetelmän soveltamista koskevien edellytysten täyttämistä ja 150 artiklassa tarkoitettua lupaa pysyvään osittaiseen käyttöön.

150 artikla

Edellytykset pysyvälle osittaiselle käytölle

1. Jos laitokset ovat saaneet etukäteisen luvan toimivaltaisilta viranomaisilta, laitokset, joilla on lupa käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettavissa olevien tappioiden laskennassa yhden tai useamman vastuuryhmän osalta, voivat soveltaa standardimenetelmää seuraaviin vastuisiin:

▼B

a) edellä 147 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vastuuryhmä, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;

b) edellä 147 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vastuuryhmä, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja laitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;

c) vastuut merkitykseltään vähäisissä liiketoimintayksiköissä sekä vastuuryhmät tai -tyypit, jotka ovat merkitykseltään vähäisiä kokonsa ja riskiprofiilinsa vuoksi;

d) saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnolta ja keskuspankeilta, aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, hallintoelimiltä sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta edellyttäen, että

i) riski, joka liittyy saamisiin keskushallinnolta ja keskuspankilta ja kyseisiin muihin vastuisiin, on yhtä suuri erityisten hallintojärjestelyjen vuoksi, ja

▼C2

ii) saamisiin keskushallinnolta ja keskuspankilta sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114 artiklan 2 tai 4 kohdan taikka 495 artiklan 2 kohdan nojalla;

▼B

e) laitoksen vastuut vastapuolelle, joka on sen emoyritys, tytäryritys tai sen emoyrityksen tytäryritys edellyttäen, että vastapuoli on laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, taikka yritys, jolla on luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde;

f) vastuut 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävien laitosten välillä;

g) oman pääoman ehtoiset sijoitukset yhteisöihin, joiden luottovelvoitteisiin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 2 luvun mukaisesti, mukaan lukien julkisrahoitteiset yhteisöt, joihin voidaan soveltaa 0 prosentin riskipainoa;

h) oman pääoman ehtoiset sijoitukset, jotka on tehty osana lakisääteisiä ohjelmia, joilla pyritään edistämään tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa, jotka tuovat merkittäviä avustuksia sijoitusten tekemiseen laitoksiin ja joihin liittyy jossain muodossa valtion valvontaa ja pääomasijoituksia koskevia rajoituksia, jos kyseisien vastuiden yhteenlaskettu määrä voidaan jättää IRB-menetelmän soveltamisalan ulkopuolelle vain 10 prosentin osuuteen omista varoista;

i) 119 artiklan 4 kohdassa määritetyt vastuut, jotka täyttävät kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset;

▼B

j) 215 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut valtion takuut ja valtion jälleenvakuuttamat takuut.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava lupa standardimenetelmän soveltamiseen ensimmäisen alakohdan g ja h alakohdissa tarkoitettuihin vastuisiin, joiden käsittelyyn tällä tavalla muut jäsenvaltiot ovat antaneet luvan. EPV julkaisee verkkosivustollaan ja pitää säännöllisesti ajan tasalla luetteloa mainituissa alakohdissa tarkoitetuista vastuista, joita käsitellään standardimenetelmän mukaisesti.

►C2 2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmä katsotaan merkittäväksi, jos niiden yhteenlaskettu arvo, josta on vähennetty 1 kohdan h alakohdassa ◄ tarkoitettujen lakisääteisten ohjelmien nojalla tehdyt oman pääoman ehtoiset sijoitukset, on edeltävän vuoden aikana ollut keskimäärin yli 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos kyseiset oman pääoman ehtoiset sijoitukset muodostuvat alle kymmenestä yksittäisestä omistusosuudesta, kyseinen raja-arvo on 5 prosenttia laitoksen omista varoista.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään 1 kohdan a, b ja c alakohdan soveltamisedellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. EPV antaa vuonna 2018 1 kohdan d alakohdan soveltamisesta ohjeet, joissa annetaan suositukset taseen loppusummaan ja riskipainotettuihin varoihin sovellettavasta prosenttiosuudesta, joka lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.

Ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

2 Jakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1 Alajakso

Käsittely vastuuryhmittäin

151 artikla

Käsittely vastuuryhmittäin

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvän luottoriskin osalta, jotka kuuluvat johonkin 147 artiklan 2 kohdan a–e tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava alajakson 2 mukaan, paitsi jos vastuut vähennetään ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) eristä.

▼B

2. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ostettuihin saamisiin liittyvälle laimentumisriskille on laskettava 157 artiklan mukaisesti. Jos laitoksella on täysimääräinen takautumisoikeus ostettujen saamisten maksukyvyttömyysriskin ja laimentumisriskin osalta myyjän suhteen, tämän artiklan, 152 artiklan ja 158 artiklan 1–4 kohdan säännöksiä ostetuista saamisista ei sovelleta ja vastuuta käsitellään vakuudellisena vastuuna.

3. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä luottoriskille ja laimentumisriskille on laskettava kyseiseen vastuuseen liittyvien asianmukaisten parametrien perusteella. Kyseisiä parametreja ovat PD, LGD, maturiteetti, jäljempänä 'M', ja vastuuarvo. PD:tä ja LGD:tä voidaan tarkastella erikseen tai 4 jakson mukaisesti.

4. Laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten sijoitusten ryhmään kuuluvien vastuiden luottoriskille 155 artiklan mukaisesti. Laitokset voivat käyttää 155 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä, jos ne ovat saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitokselle lupa 155 artiklan 4 kohdassa säädetyn sisäisten mallien menetelmän käyttöön edellyttäen, että laitos täyttää 6 jakson 4 alajaksossa ja säädetyt vaatimukset.

5. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erityisrahoitusvastuiden luottoriskille voidaan laskea liitteessä 153 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

6. Luottolaitosten on muodostettava 147 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omat PD-estimaattinsa 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.

7. Laitosten on muodostettava 147 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta omat LGD- ja CF-estimaattinsa 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.

8. Laitosten on käytettävä 147 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja 166 artiklan 8 kohdan a–d alakohdassa säädettyjä luottovasta-arvokertoimia, elleivät ne ole saaneet lupaa omien LGD- ja CF-estimaattien käyttöön kyseisien vastuuryhmien osalta 9 kohdan mukaisesti.

9. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää 147 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omia LGD- ja CF-estimaattejaan 143 artiklan ja 6 jakson mukaisesti.

10. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä arvopaperistetuille vastuille ja 147 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluville vastuille on laskettava 5 luvun mukaisesti.

▼B

152 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU) olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevien saamisten käsittely

1. Jos CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat saamiset täyttävät 132 artiklan 3 kohdassa säädetyt kriteerit ja laitoksella on tiedot kaikista CIU:n kohde-etuutena olevista vastuista tai osasta niitä, laitoksen on otettava nämä vastuut huomioon laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja ennakoidun tappion määrää tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

Jos CIU:n suojattava vastuu on toisessa CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleva toinen vastuu, ensimmäisen laitoksen on otettava huomioon myös toisen CIU:n suojattavat vastuut.

2. Jos laitos ei täytä edellytyksiä tässä luvussa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi kaikkien CIU:n suojattavien vastuiden tai niiden osien osalta, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotetun tappion määrä on laskettava seuraavien menetelmien mukaan:

a) laitosten on sovellettava 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten vastuiden vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin 155 artiklan 2 kohdassa säädettyä yksinkertaisen riskipainon menetelmää;

b) laitosten on sovellettava kaikkiin muihin 1 kohdassa tarkoitettuihin suojattaviin vastuisiin 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää seuraavin edellytyksin:

   i) vastuiden, joihin sovelletaan luokittelemattomien vastuiden erityistä riskipainoa tai luottoluokkaa, joka antaa tietylle vastuuryhmälle korkeimman riskipainon, riskipaino on kerrottava kertoimella 2, mutta se ei saa olla korkeampi kuin 1 250 prosenttia;

   ii) kaikkien muiden vastuiden riskipaino on kerrottava kertoimella 1,1 ja vähimmäismäärän on oltava 5 prosenttia.

Jos laitos ei a alakohtaa sovellettaessa pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, sen on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia. Jos kyseiset vastuut yhdessä laitoksella tässä vastuuryhmässä olevien välittömien vastuiden kanssa eivät ole merkittäviä 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, 150 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

▼C2

3. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut eivät täytä 132 artiklan 3 kohdassa säädettyjä kriteereitä, tai jos laitoksella ei ole tietoja kaikista yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattavista vastuista tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevan sellaisen osuuden tai osakkeen suojattavista vastuista, joka itsessään on yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattava vastuu, laitoksen on otettava kyseiset suojattavat vastuut huomioon ja laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja ennakoidun tappion määrä 155 artiklan 2 kohdassa säädetyn yksinkertaisen riskipainon menetelmän mukaisesti.

▼B

Jos laitos ei pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, se on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia. Sen on luokiteltava muut kuin oman pääoman ehtoiset sijoitukset toiseen vastuuryhmään.

4. Edellä 3 kohdassa kuvaillun menetelmän vaihtoehtona laitokset voivat laskea itse tai antaa kolmannen tehtäväksi laskea ja ilmoittaa keskimääräisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän, joka perustuu yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen suojattaviin vastuisiin ja joka lasketaan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti, seuraavien osalta:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahoituslaitoksena tai säilytysyhteisönä toimiva laitos edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä laitoksessa tai rahoituslaitoksessa;

b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö täyttää kaikki 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää 150 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua standardimenetelmää tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artikla mukaisesti.

2 Alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen luottoriskille

153 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen saamisille yrityksiltä, laitoksilta sekä valtioilta ja keskuspankeilta

1. Rajoittamatta 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen erityiskäsittelytapojen soveltamista, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka koskee saamisia yrityksiltä, laitoksilta, valtioilta ja keskuspankeilta, lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$\textit{Riskipainotettujen vastuiden yhteismäärä} = RW \cdot \textit{vastuuarvo}$$

jossa riskipaino (RW) määritellään seuraavasti:

i) jos PD = 0, RW:n on oltava 0;

▼B

ii) jos PD = 1, ts. maksukyvyttömien vastuiden osalta

— jos laitokset soveltavat 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja, RW:n on oltava 0;

▼C2

— jos laitokset käyttävät omia LGD-estimaatteja, RW:n on oltava $RW = (\max\{0; 12{,}5 \cdot (LGD - EL_{BE})\})$;

▼B

jossa parhaan kyvyn mukaan tehty arvio (Expected Loss Best Estimate), jäljempänä 'EL_{BE}', on laitoksen 181 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio maksukyvyttömän vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta;

iii) jos $0 < PD < 1$

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD\right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1\,,5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

jossa

N(x) = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio (eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x);

G (Z) = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio (eli x, kun N(x) = z);

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = maturiteettioikaisukerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

2. Kun on kyse vastuista suurilta finanssialan yhteisöiltä, 1 kohdan iii alakohdan mukainen korrelaatiokerroin kerrotaan kertoimella 1,25. Kun on kyse vastuista sääntelemättömiltä finanssialan yhteisöiltä, 1 kohdan iii alakohdan ja 4 kohdan mukaiset korrelaatiokertoimet kerrotaan kertoimella 1,25.

3. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää kullekin sellaiselle vastuulle, joka täyttää 202 ja 217 artiklassa säädetyt vaatimukset, voidaan mukauttaa seuraavan kaavan mukaan:

▼C3

$$\text{riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä} = RW \cdot \text{vastuuarvo} \cdot (0{,}15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

▼B

jossa

PD_{pp} = luottosuojan tarjoajan maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD).

▼B

Riskipaino (RW) lasketaan soveltamalla 1 kohdassa tarkoitettua sopivaa riskipainokaavaa suojattuun vastuuseen, vastapuolen PD-lukua ja luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-lukua. Maturiteettikerroin (b) lasketaan soveltamalla luottosuojan tarjoajan tai vastapuolen PD-lukua riippuen siitä, kumpi on alhaisempi.

4. Laitokset voivat soveltaa 1 kohdan iii alakohdan mukaista korrelaatiokaavaa laskiessaan yritysvastuiden riskipainoja niiltä yrityksiltä oleviin vastuisiin, jotka kuuluvat ryhmään, jonka vuotuinen kokonaisliikevaihto on alle 50 miljoonaa euroa. Tässä kaavassa S on vuotuinen kokonaisliikevaihto miljoonina euroina, kun 5 miljoonaa euroa ≤ S ≤ 50 miljoonaa euroa. Alle 5 miljoonan euron liikevaihto merkitään kaavaan 5 miljoonan euron liikevaihdoksi. Ostettujen saamisten osalta vuotuinen kokonaisliikevaihto on ryhmän sisältämillä yksittäisillä vastuilla painotettu keskiarvo.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Laitosten on käytettävä konsolidoidun yritysryhmän vuotuisen kokonaisliikevaihdon sijaan taseen loppusummaa, jos vuotuinen kokonaisliikevaihto ei anna riittävää kuvaa yrityksen koosta ja taseen loppusumma on tarkoituksenmukaisempi indikaattori.

5. Erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille, joiden osalta laitos ei pysty osoittamaan, että 6 osassa esitetyt maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät, laitoksen on sovellettava riskipainoja taulukon 1 mukaisesti seuraavasti:

Taulukko 1

Jäljellä oleva maturiteetti	Alaryhmä 1	Alaryhmä 2	Alaryhmä 3	Alaryhmä 4	Alaryhmä 5
Alle 2,5 vuotta	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Vähintään 2,5 vuotta	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Määrittäessään riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyville vastuille laitosten on otettava huomioon seuraavat tekijät: taloudellinen asema, poliittinen ja oikeudellinen ympäristö, liiketoimen ja/tai omaisuuserän ominaispiirteet sekä järjestäjän ja kehittäjän asema mukaan lukien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien synnyttämät tulovirrat ja turvallisuuspaketti.

6. Ostettujen yrityssaamistensa osalta laitosten on noudatettava 184 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Sellaisten ostettujen yrityssaamisten osalta, jotka täyttävät lisäksi 154 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset, ja jos laitoksen olisi käytännössä liian hankala soveltaa 6 jaksossa kyseisenkaltaisille saamisille säädettyjä yrityssaamisten riskinmääritysstandardeja, voidaan käyttää 6 jaksossa säädettyjä vähittäisvastuiden riskinmääritysstandardeja.

▼B

7. Ostettuja yrityssaamisia, hyvitettäviä ostoalennuksia sekä vakuuksia ja osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden ja laimentumisesta aiheutuvien tappioiden suuririskisimmälle osalle, voidaan käsitellä IRB-arvopaperistamiskehyksen mukaisesti suuririskisimpinä positioina.

8. Jos laitos tarjoaa luottoriskin suojausta useille vastuille sillä ehdolla, että n:s saamiseen liittyvä maksukyvyttömyys laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen voimassaolon loppumiseen, ja jos ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut tuotteesta ulkoisen luottoluokituksen, sovelletaan 5 luvussa säädettyjä riskipainoja. Jos ulkoinen luottoluokituslaitos ei ole antanut tuotteesta luottoluokitusta, koriin kuuluvien vastuiden riskipainot lasketaan yhteen (pois lukien n-1 -vastuut), kun 12,5:llä kerrottu odotettujen tappioiden yhteismäärä ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei ylitä 12,5:llä kerrotun luottojohdannaisen tarjoaman suojan nimellismäärää. Yhteenlasketuista vastuista vähennettävät n-1 -vastuut määritetään siten, että niihin sisältyvät ne vastuut, jotka tuottavat alemman riskipainotetun vastuumäärän kuin mikään yhteenlaskettuihin vastuisiin kuuluva riskipainotettu vastuuerä. Positioihin korissa, jolle laitos ei voi määrittää riskipainoa IRB-menetelmällä, on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen, miten laitosten on otettava huomioon 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekijät soveltaessaan riskipainoja erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

154 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vähittäisvastuille

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vähittäisvastuille lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$\textit{Riskipainotettujen vastuiden yhteismäärä} = RW \cdot \textit{vastuuarvo}$$

jossa riskipaino RW määritellään seuraavasti:

i) jos PD = 1, ts. maksukyvyttömien vastuiden osalta RW:n on oltava

$$RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

jolloin EL_{BE} on laitoksen 181 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti parhaan kykynsä mukaan tekemä arvio maksukyvyttömän vastuun aiheuttamasta odotetusta tappiosta;

▼B

ii) jos 0 < PD < 1, ts. minkä tahansa muun kuin i alakohdassa tarkoitetun mahdollisen arvon osalta

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

jossa

N(x) = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio (eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x).

G(z) = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan käänteinen kumulatiivinen kertymäfunktio (eli x, kun N(x) = z).

R = korrelaatiokerroin, joka määritellään seuraavasti:

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kullekin sellaiselle 147 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulle saamiselle pk-yritykseltä, joka täyttää 202 ja 217 artiklassa säädetyt vaatimukset, voidaan laskea 153 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Kiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden osalta 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,15.

4. Jäljempänä olevien a–e alakohdan mukaisten hyväksyttävien uudistettavien vähittäisvastuiden osalta 1 kohdan mukaisen korrelaatiokaavan tuottama luku korvataan korrelaatiokertoimella (R) 0,04.

Vastuut katsotaan uudistettaviksi vähittäissaamisiksi, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

a) saamiset ovat yksityishenkilöiltä;

b) vastuut ovat uusiutuvia, vakuudettomia sekä välittömästi ja ehdoitta laitoksen peruutettavissa siinä määrin kuin varoja ei ole nostettu. Tässä yhteydessä uudistettaviksi vastuiksi katsotaan ne vastuut, joiden määrä vaihtelee asiakkaan nostojen ja takaisinmaksujen mukaan laitoksen määrittämän limiitin puitteissa. Nostamattomia lainoja voidaan pitää ehdoitta peruutettavissa olevina, jos lainaehdoissa annetaan laitokselle mahdollisuus peruuttaa ne kuluttajansuojaa koskevan lainsäädännön ja muiden säännösten asettamia rajoja noudattaen;

c) yhden henkilön uusiutuvat vähittäisvastuut saavat olla enintään 100 000 euroa;

▼B

d) tämän kohdan mukaisen korrelaatiokaavan soveltaminen rajoittuu salkkuihin, joiden tappio-osuuden volatiliteetti on osoittautunut alhaiseksi keskimääräiseen tappio-osuuteen verrattuna erityisesti alhaisilla PD-arvoilla;

e) vastuun määrittely uudistettavaksi vähittäisvastuuksi ei ole ristiriidassa osa-salkun sisältämän riskin kanssa.

Edellä b alakohdasta poiketen vakuudettomuutta koskevasta vaatimuksesta voidaan luopua sellaisten palkkatiliin liittyvien luottojärjestelyjen osalta, joista on olemassa vakuus. Tässä tapauksessa vakuudesta takaisin perittyjä määriä ei oteta huomioon LGD-estimaatissa.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava uusiutuvien vähittäisvastuiden muodostamien osa-salkkujen tappio-osuuksien suhteellista volatiliteettia sekä uudistettavien vähittäisvastuiden koko salkkua ja niiden on myös jaettava eri jäsenvaltioissa tietoja uusiutuvien vähittäissaamisten tappio-osuuksien ominaispiirteistä.

5. Jotta ostettuja saamisia voidaan pitää vähittäisvastuina, niiden on täytettävä 184 artiklassa säädetyt vaatimukset ja seuraavat edellytykset:

a) laitos on ostanut saamiset ulkopuoliselta kolmannelta eikä sen vastuisiin kyseiseltä velalliselta sisälly vastuita, joiden alullepanija laitos itse on suoraan tai välillisesti;

b) myyjän ja velallisen on määritettävä ostettavat saamiset markkinaperusteisesti. Sallittuja eivät ole yritysten väliset myyntisaamiset eivätkä keskenään kauppaa käyvien yritysten väliset saamiset, jotka liittyvät vastatileihin;

c) ostajana toimivalla laitoksella on oikeus saada kaikki ostettujen saamisten tuotot tai suhteellinen osuus tuotoista; ja

d) ostettujen saamisten muodostaman salkun on oltava riittävän hajautettu.

6. Ostettuja saamisia, hyvitettäviä ostoalennuksia sekä vakuuksia ja osittaisia takauksia, jotka tarjoavat suojaa maksukyvyttömyydestä aiheutuvien tappioiden ja laimentumisesta aiheutuvien tappioiden taikka molempien suuririskisimmälle osalle, voidaan käsitellä IRB-arvopaperistamiskehyksen mukaisesti suuririskisimpinä positioina.

7. Ostettujen vähittäissaamisten sammioihin, joiden osalta ostajana toimivat luottolaitokset eivät pysty erottamaan kiinteistövakuudellisia vastuita ja ehdot täyttäviä uudistettavia vähittäisvastuita muista vähittäisvastuista, on sovellettava riskipainofunktiota, joka tuottaa kyseisille vastuille korkeimmat omien varojen vaatimukset.

▼B

155 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä oman pääoman ehtoisille vastuille

1. Laitosten on määritettävä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen menetelmien mukaan riskipainotettujen vastuueriensä yhteismäärä oman pääoman ehtoisille vastuille, lukuun ottamatta toisen osan mukaisesti vähennettyjä sijoituksia tai sijoituksia, joihin sovelletaan 250 prosentin riskipainoa 48 artiklan mukaisesti. Laitos voi soveltaa eri menetelmiä eri osakesalkkuihin, jos laitos itse käyttää sisäisiin riskinhallintatarkoituksiin eri menetelmiä. Jos laitos käyttää eri menetelmiä, PD/LGD-menetelmän tai sisäisten mallien menetelmän valinta on tehtävä johdonmukaisesti, mukaan lukien pitkällä aikavälillä asiaankuuluvien oman pääoman ehtoisten sijoitusten sisäistä riskinvalvontaa varten käytetyn menetelmän kanssa, eikä se saa määräytyä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön perustuvien näkökohtien perusteella.

Laitokset voivat käsitellä avustavia palveluja tuottaviin yrityksiin tehtäviä oman pääoman ehtoisia sijoituksia muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien omaisuuserien tapaan.

2. Käytettäessä yksinkertaisen riskipainon menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava kaavan mukaisesti:

$$\textit{riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä} = RW * \textit{kunkin seuraavan vastuun vastuuarvo},$$

jossa

Riskipaino (RW) = 190 prosenttia riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomavastuille.

Riskipaino (RW) = 290 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisille vastuille.

Riskipaino (RW) = 370 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisille vastuille.

Lyhyillä käteispositioilla ja kaupankäyntivarastoon kuulumattomilla johdannaisinstrumenteilla voidaan nettouttaa samojen yksittäisten osakkeiden pitkiä positioita edellyttäen, että kyseisten välineiden nimenomaisena tehtävänä on suojata nimettyjä oman pääoman ehtoisia vastuita vielä vähintään vuoden ajan. Muita lyhyitä positioita on käsiteltävä kuten pitkiä positioita, ja sovellettavaa riskipainoa on sovellettava kunkin position absoluuttiseen arvoon. Positioihin, joilla on maturiteettiero, on sovellettava 162 artiklan 5 kohdassa säädettyä yritysvastuiden menetelmää.

Laitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoisille vastuille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan 4 luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

3. Käytettäessä PD-/LGD-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan 153 artiklan 1 kohdassa olevan kaavan mukaisesti. Jos laitoksilla ei ole käytettävissä riittävästi tietoja 178 artiklassa annetun maksukyvyttömyyden määritelmän käyttöä varten, riskipainoihin on sovellettava korotuskerrointa 1,5.

▼B

Yksittäisen vastuun tasolla kertoimella 12,5 kerrotun odotetun tappion määrän ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän summa ei saa ylittää kertoimella 12,5 kerrottua vastuuarvoa.

Laitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoisille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan 4 luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti. Suojauksen tarjoajaan kohdistuvalle vastuulle on annettava LGD-arvoksi 90 prosenttia. Hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomavastuisiin liittyvien vastuiden osalta voidaan käyttää 65 prosentin LGD-arvoa. Näissä tapauksissa M on viisi vuotta.

4. Käytettäessä sisäisten mallien menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laitoksen tekemistä oman pääoman ehtoisista vastuista aiheutuva potentiaalinen tappio, joka on määritetty käyttäen markkinariskin sisäisiä malleja sekä laskemalla pitkän aikavälin aineistosta neljännesvuosittaisten tuottojen ja soveltuvan riskittömän tuoton erotuksen 99 prosentin yksisuuntainen luottamusväli kerrottuna kertoimella 12,5. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei saa olla osakesalkun tasolla pienempi kuin seuraavien yhteismäärä:

a) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka vaaditaan PD-/LGD-menetelmän mukaan; sekä

b) vastaava odotettujen tappioiden yhteismäärä kerrottuna kertoimella 12,5.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitetut määrät on laskettava 165 artiklan 1 kohdassa säädettyjen PD-arvojen ja 165 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vastaavien LGD-arvojen perusteella.

Laitokset voivat hyväksyä oman pääoman ehtoisille sijoituksille myönnetyn takauksen luonteisen luottosuojan.

156 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä muille luottovelvoitteisiin kuulumattomille omaisuuserille

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä muille luottovelvoitteisiin kuulumattomille omaisuuserille on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\textit{Riskipainotettujen vastuiden yhteismäärä} = \textit{100 prosenttia vastuuarvosta},$$

lukuun ottamatta seuraavia:

a) käteinen raha ja vastaavat erät sekä kultasaamisten takaamat omissa holveissa säilytetyt tai allokoidut kultaharkot, jolloin on sovellettava 0 prosentin riskipainoa;

b) kun saaminen on leasing-omaisuuserien jäännösarvo, jolloin se lasketaan seuraavasti:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{exposure value}$$

▼B

jossa t on suurempi kuin 1 ja jäljellä olevan leasing-sopimuksen kauden kokonaisten vuosien määrää kuvaava lähin luku.

3 Alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen ostettujen saamisten laimentumisriskille

157 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ostettujen saamisten laimentumisriskille

1. Laitosten on laskettava ostettujen yritys- ja vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 153 artiklan 1 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti.

2. Laitosten on määritettävä riskiparametrit PD ja LGD 4 jakson mukaisesti.

3. Laitosten on määritettävä vastuuarvo 5 jakson mukaisesti.

4. Sovellettaessa tätä artiklaa maturiteetin (M) arvo on yksi vuosi.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on vapautettava laitos ostettujen yritys- tai vähittäissaamisten laimentumisriskin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien laskemisesta ja tunnustamisesta, jos laitos on osoittanut toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että kyseiseen laitokseen liittyvä laimentumisriski on vähäinen tämäntyyppisten vastuiden osalta.

3 Jakso

Odotetut tappiot

158 artikla

Kohtelu vastuutyypeittäin

1. Laskettaessa odotettujen tappioiden yhteismäärää kuhunkin vastuuseen on käytettävä samaa PD-, LGD- ja vastuuarvoa kuin laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 151 artiklan mukaisesti.

2. Odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava arvopaperistetuista vastuista 5 luvun mukaisesti

3. Odotettujen tappioiden yhteismäärän on oltava nolla 147 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään "muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat erät" kuuluvista vastuista.

4. Kun kyse on 152 artiklassa tarkoitetun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (CIU) osuuksien tai osakkeiden muodossa olevista vastuista, odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava tässä artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

▼B

5. Kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista sekä vähittäisvastuista, odotettu tappio (EL) ja odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$Odotettu\ tappio\ (EL) = PD * LGD$$

Odotettujen tappioiden yhteismäärä = EL [kerrottuna] vastuuarvolla.

Jos laitokset käyttävät omia LGD-estimaattejaan, maksukyvyttömien vastuiden (PD = 100 %) EL-arvon on oltava EL_{BE}, eli laitoksen paras estimaatti maksukyvyttömän vastuun odotetulle tappiolle 181 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti.

Edellä olevan 153 artiklan 3 kohdan mukaisesti käsiteltävien vastuiden EL-arvo on 0 %.

6. EL-arvot sellaisille erityisrahoitusvastuille, joiden riskipainoja laskettaessa laitokset soveltavat 153 artiklan 5 kohdan mukaisia menetelmiä, on määritettävä taulukon 2 mukaisesti.

Taulukko 2

Jäljellä oleva maturiteetti	Ryhmä 1	Ryhmä 2	Ryhmä 3	Ryhmä 4	Ryhmä 5
Alle 2,5 vuotta	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Vähintään 2,5 vuotta	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Kun kyse on sellaisista oman pääoman ehtoisista vastuista, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan yksinkertaisen riskipainon menetelmää noudattaen, odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Odotettujen\ tappioiden\ yhteismäärä = EL \cdot vastuuarvo.$$

EL-arvot ovat seuraavat:

Odotettu tappio (EL) = 0,8 prosenttia riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyville pääomasijoituksille

Odotettu tappio (EL) = 0,8 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisille sijoituksille

Odotettu tappio (EL) = 2,4 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisille sijoituksille.

8. Kun kyse on sellaisista oman pääoman ehtoisista vastuista, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan PD/LGD-menetelmää noudattaen, odotettu tappio ja odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$Odotettu\ tappio\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Odotettujen\ tappioiden\ yhteismäärä = EL \cdot vastuuarvo.$$

▼B

9. Kun kyse on sellaisista oman pääoman ehtoisista sijoituksista, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan sisäisten mallien menetelmän mukaisesti, odotettujen tappioiden yhteismäärän on oltava nolla.

10. Odotettujen tappioiden yhteismäärä on laskettava ostettujen saamisten laimentumisriskille seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$Odotettu\ tappio\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Odotettujen\ tappioiden\ yhteismäärä = EL \cdot vastuuarvo.$$

159 artikla

Odotettujen tappioiden yhteismäärän käsittely

Laitosten on vähennettävä 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti laskettu odotettujen tappioiden yhteismäärä näihin vastuisiin liittyvistä yleisistä ja erityisistä luottoriskioikaisuista ja 34 ja 110 artiklan mukaisista muista arvonoikaisuista sekä muista omien varojen vähennyksistä. Maksukyvyttömyyden yhteydessä ostetuista, tase-eriin sisältyvistä saamisista saatuja alennuksia on käsiteltävä 166 artiklan 1 kohdan mukaisesti samalla tavalla kuin erityisiä luottoriskioikaisuja. Maksukyvyttömiin vastuisiin liittyviä erityisiä luottoriskioikaisuja ei saa käyttää kattamaan muista vastuista aiheutuvaa odotettujen tappioiden yhteismäärää. Kyseiseen laskelmaan ei saa sisällyttää arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvää odotettujen tappioiden yhteismäärää eikä kyseisiin vastuisiin kohdistuvia yleisiä tai erityisiä luottoriskioikaisuja.

4 Jakso

PD, LGD ja maturiteetti

1 Alajakso

Yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuut

160 artikla

Maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD)

1. Yritys- tai laitosvastuuseen liittyvän maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) on oltava vähintään 0,03 prosenttia.

2. Sellaisten ostettujen yrityssaamisten, joiden osalta laitos ei pysty arvioimaan PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa asetettuja vaatimuksia, vastuita koskevat PD-luvut on määritettävä seuraavien menetelmien mukaisesti:

a) ostettuja yrityssaamisia koskevien etuoikeudeltaan parempien vaateiden PD-luku on laitoksen EL-estimaatti jaettuna kyseisten saamisten LGD-luvulla;

▼B

b) ostettuja yrityssaamisia koskevien etuoikeudeltaan huonompien vaateiden PD-luku on laitoksen EL-estimaatti;

c) laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yritysvastuisiin 143 artiklan nojalla ja joka pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten EL-estimaattinsa PD- ja LGD-estimaateiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, voi käyttää tämän jakamisen tuloksena saatavaa PD-estimaattia.

3. Maksukyvyttömien vastapuolten PD-luku on 100 prosenttia.

4. Laitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 4 luvun säännösten mukaisesti. Laimentumisriskin osalta voidaan 201 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen luottosuojan tarjoajien lisäksi hyväksyä ostettujen saamisten myyjä suojan tarjoajaksi, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) yrityksellä on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

b) kun kyseessä ovat laitokset, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, yrityksellä ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, mutta yritys on laitoksen sisäisesti luokittelema ja sen PD-luku vastaa hyväksyttyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia, joiden EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti.

5. Omia LGD-estimaattejaan käyttävät laitokset voivat hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan mukauttamalla PD-lukujaan 161 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6. Ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin PD-luvun on oltava yhtä suuri kuin laimentumisriskin EL-estimaatti. Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yritysvastuisiin143 artiklan nojalla ja joka pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, voi käyttää tämän jakamisen tuloksena saatavaa PD-estimaattia. Laitokset voivat ottaa takauksen luonteisen luottosuojan huomioon PD-luvussa 4 luvun säännösten mukaisesti. Laimentumisriskin osalta voidaan 201 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen luottosuojan tarjoajien lisäksi hyväksyä ostettujen saamisten myyjä suojan tarjoajaksi, jos 4 kohdassa asetetut ehdot täyttyvät.

7. Poiketen siitä, mitä 201 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetään, yritykset, jotka täyttävät 4 kohdassa asetetut ehdot, täyttävät kelpoisuusvaatimukset.

▼B

Laitos, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yrityssaamisten laimentumisriskiin 143 artiklan nojalla, voi hyväksyä takauksen luonteisen luottosuojan mukauttamalla PD-lukuja 161 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

161 artikla

Tappio-osuus (LGD)

1. Laitosten on käytettävä seuraavia LGD-arvoja:

a) ylimmän etuoikeusluokan vastuut, joilla ei ole hyväksyttävää vakuutta: 45 %;

b) etuoikeudeltaan huonommat vastuut, joilla ei ole hyväksyttävää vakuutta: 75 %;

c) laitokset voivat hyväksyä vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan LGD-arvossa 4 luvun mukaisesti;

d) katettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joita voidaan kohdella 129 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti, voidaan soveltaa LGD-arvoa, joka on 11,25 prosenttia;

e) ostetut ylimmän etuoikeusluokan yrityssaamiset, joiden osalta laitos ei kykene määrittämään PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa asetettuja vaatimuksia: 45 %;

f) ostetut etuoikeudeltaan huonommat yrityssaamiset, joiden osalta laitos ei kykene määrittämään PD-lukuja tai sen PD-estimaatit eivät täytä 6 jaksossa asetettuja vaatimuksia: 100 %;

g) ostettujen yrityssaamisten laimentumisriski: 75 %.

2. Jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yritysvastuisiin 143 artiklan nojalla ja se pystyy jakamaan ostettujen yrityssaamisten EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisen viranomaisen luotettavana pitämällä tavalla, se voi käyttää laimentumis- ja maksukyvyttömyysriskin osalta tämän jakamisen tuloksena saatavaa LGD-estimaattia ostettuihin yrityssaamisiin.

3. Jos laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuisiin 143 artiklan nojalla, takauksen luonteinen luottosuoja voidaan hyväksyä mukauttamalla PD- tai LGD-lukua 6 jaksossa määritettyjen vaatimusten mukaisesti ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella. Laitos ei saa soveltaa taattuihin vastuisiin mukautettua PD- tai LGD-estimaattia, jos mukautettu riskipaino olisi pienempi kuin vastaava takaajaan kohdistuvan välittömän vastuun riskipaino.

▼B

4. Edellä 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yritysten tapauksessa luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-luku on joko takaajaan tai vastapuoleen kohdistuvan suojaamattoman sopimuksen LGD-luku riippuen siitä, osoittavatko saatavilla olevat todisteet ja takauksen rakenne palautettavan määrän riippuvan takaajan vai vastapuolen taloudellisesta tilanteesta, jos takaaja ja vastapuoli molemmat tulevat maksukyvyttömiksi suojatun liiketoimen voimassaoloaikana.

162 artikla

Maturiteetti

1. Laitosten, jotka eivät ole saaneet lupaa käyttää omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan yritys-, ja laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuisiin, on sovellettava takaisinostotransaktioista tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta aiheutuviin vastuisiin 0,5 vuoden maturiteettiarvoa (M) ja kaikkiin muihin vastuisiin 2,5 vuoden M-arvoa.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaihtoehtoisesti osana 143 artiklassa tarkoitettua lupaa päätettävä, onko laitoksen sovellettava M-arvoa kuhunkin vastuuseen 2 kohdan mukaisesti.

2. Laitosten, jotka ovat saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuisiin 143 artiklan nojalla, on laskettava kullekin vastuulle M-arvo tämän kohdan a–e alakohdassa määritetyllä tavalla, jollei tämän artiklan 3–5 kohdasta muuta johdu. Lukuun ottamatta 384 artiklan 1 kohdan tapauksia, joissa on käytettävä kyseisessä kohdassa erikseen määriteltyä M-arvoa, M-arvo voi olla enintään viisi vuotta:

a) M-arvo lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti rahoitusvälineelle, jonka kassavirta on ennalta tiedossa:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

jossa CF_t kuvaa rahavirtoja (pääoma, korot ja palkkiot), jotka vastapuolen on sopimusperusteisesti maksettava hetkellä t;

b) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvien johdannaisten M on vastuun jäljellä olevan maturiteetin painotettu keskiarvo siten, että M-arvo on vähintään yksi vuosi, ja maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin vastuun nimellisarvoa;

▼B

c) liitteessä II luetelluista kokonaan tai lähes kokonaan vakuudellisista johdannaissopimuksista ja kokonaan tai lähes kokonaan vakuudelliseen limiittiluotonantoon (margin lending) liittyvistä liiketoimista, jotka kuuluvat päänettoutussopimuksen soveltamisalaan, aiheutuviin vastuisiin sovellettava M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 10 päivää;

d) päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvien takaisinostotransaktioiden taikka arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen M-arvo on sellaisten liiketoimien jäljellä olevien maturiteettien painotettu keskiarvo, joissa M-arvo on vähintään 5 päivää. Maturiteettia painotettaessa on käytettävä kunkin liiketoimen nimellisarvoa;

e) kun kyse on laitoksesta, joka on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta 143 artiklan nojalla luvan soveltaa omia PD-estimaattejaan ostettuihin yrityssaamisiin, nostettujen määrien M-arvo on ostettuihin saamisiin liittyvien vastuiden maturiteettien painotettu keskiarvo, siten että M-arvo on vähintään 90 päivää. Tätä samaa M-arvoa on sovellettava myös sitoviin saamisten ostosopimuksiin (committed purchase facility) kuuluviin nostamattomiin määriin, edellyttäen että järjestely sisältää tehokkaat kovenantit, ennenaikaisen kuoletuksen laukaisijat tai muut ominaisuudet, jotka suojaavat ostavaa laitosta sellaisten tulevien saamisten laadun merkittävältä heikkenemiseltä, jotka sen on ostettava järjestelyn voimassaoloaikana. Mikäli tällaista tehokasta suojaa ei ole, nostamattomien määrien M-arvo lasketaan seuraavien tekijöiden summana: pisin ostosopimuksen piiriin kuuluvien potentiaalisten saamisten maturiteeteista ja ostosopimuksen jäljellä oleva maturiteetti, siten että M-arvo on vähintään 90 päivää;

f) muille kuin tässä kohdassa mainituille rahoitusvälineille, tai kun laitos ei pysty laskemaan M-arvoa a alakohdassa määritetyllä tavalla, M-arvo on jäljellä oleva enimmäisaika (vuosia), jonka vastapuoli voi käyttää sopimusvelvoitteidensa täysimääräiseen täyttämiseen, siten että M on vähintään yksi vuosi;

g) Kun kyse on laitoksista, jotka laskevat vastuuarvot käyttämällä 6 luvun 6 jaksossa esitettyä sisäisen mallin menetelmää, M-arvo on laskettava käyttämällä seuraavassa esitettyä kaavaa, kun kyse on vastuista, joihin ne soveltavat kyseistä menetelmää ja joilla nettoutusryhmän pisimmälle päivätyn sopimuksen maturiteetti on pidempi kuin yksi vuosi:

$$M = \min\left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

jossa

S_{t_k} = indikaattorimuuttuja (dummy), jonka arvo tulevana ajanjaksona t_k on 0, jos $t_k > 1$ vuosi, ja 1, jos $t_k \leq 1$;

EE_{t_k} = odotettu vastuu tulevaisuuden ajanjaksona t_k;

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = efektiivinen odotettu vastuu tulevaisuuden ajanjaksona t_k;

df_{t_k} = riskitön diskonttaustekijä tulevaisuuden ajanjaksolle t_k;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

h) laitos, joka laskee vastuun yksipuolisen arvonoikaisun (credit valuation adjustment, CVA) käyttämällä sisäistä mallia, voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää sisäisellä mallilla estimoitua luoton efektiivistä duraatiota M-arvona.

Nettoutusryhmiin, joissa kaikkien sopimusten alkuperäinen maturiteetti on alle vuoden, sovelletaan a alakohdassa olevaa kaavaa, jollei 2 kohdasta muuta johdu;

i) kun kyse on laitoksista, jotka laskevat vastuuarvot käyttämällä 6 luvun 6 jaksossa esitettyä sisäisen mallin menetelmää ja joilla on lupa käyttää sisäistä mallia kaupankäynnin kohteena olevien vieraan pääoman ehtoisten positioiden erityisriskin määrittämiseksi kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti, M-arvon on oltava 1 kaavassa, joka esitetään 153 artiklan 1 kohdassa, edellyttäen että laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että sen 383 artiklan sisäinen malli kaupankäynnin kohteena olevien vieraan pääoman ehtoisten positioiden erityisriskille sisältää luottoluokitusmuutosten vaikutukset;

j) sovellettaessa 153 artiklan 3 kohtaa M-arvo on luottoriskiltä suojautumisen efektiivinen maturiteetti, mutta vähintään 1 vuosi.

3. Jos dokumentointi edellyttää päivittäistä nettoarvon tilitystä ja uudelleenarvostamista ja sisältää säännöksiä, joiden nojalla vakuus voidaan realisoida tai nettouttaa nopeasti maksukyvyttömyystilanteessa tai silloin, kun nettoarvoa ei pystytä tilittämään, M-arvo on vähintään yksi päivä seuraaville:

a) liitteessä II luetellut kokonaan tai lähes kokonaan vakuudelliset johdannaissopimukset;

b) kokonaan tai lähes kokonaan vakuudellinen limiittiluotonanto (margin lending);

c) takaisinostotransaktioihin tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät liiketoimet.

Lisäksi sellaisten hyväksyttävien lyhytaikaisten vastuiden M-arvo, jotka eivät ole osa laitoksen vastapuolelle myöntämää jatkuvaa rahoitusta, on vähintään yksi päivä. Hyväksyttäviin lyhytaikaisiin vastuisiin sisältyvät

a) sellaiset laitosvastuut, jotka johtuvat valuutanvaihtoon liittyvien velvoitteiden selvityksestä;

▼B

b) itsestään kuittaantuvat (self-liquidating) lyhytaikaiset ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät liiketoimet, jotka liittyvät tavaroiden tai palveluiden vaihtoon ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään yksi vuosi ja joita tarkoitetaan 4 artiklan 1 kohdan 80 alakohdassa;

c) sellaisista arvopaperien ostojen ja myyntien selvityksistä aiheutuvat vastuut, joissa tavanomainen toimitusaika on kaksi pankkipäivää;

d) vastuut, jotka aiheutuvat sähköisesti siirrettävistä käteissuorituksista ja sähköisten maksutapahtumien selvityksestä sekä etukäteen maksetuista kustannuksista, mukaan luettuina sellaisista epäonnistuneista liiketoimista aiheutuvat tilinylitykset, jotka eivät ylitä sovittua vähäistä kiinteää pankkipäivien määrää.

4. Kun on kyse sellaisiin unioniin sijoittautuneisiin yrityksiin liittyvistä vastuista, joiden konsolidoitu liikevaihto ja konsolidoidun taseen loppusumma on alle 500 miljoonaa euroa, laitokset voivat päättää määrittää johdonmukaisesti M-arvon 1 kohdan mukaisesti sen sijaan, että ne soveltaisivat 2 kohtaa. Laitokset voivat korvata 500 miljoonan euron taseen loppusumman 1 000 miljoonan euron taseen loppusummalla, kun kyse on sellaisista yrityksistä, jotka ensisijaisesti omistavat ja antavat vuokralle asuinkiinteistöjä ilman keinottelutarkoitusta.

5. Maturiteettieroja on käsiteltävä 4 luvussa säädetyllä tavalla.

2 Alajakso

Vähittäisvastuut

163 artikla

Maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD)

1. Vastuun PD:n on oltava vähintään 0,03 prosenttia.

2. Vastapuolten, tai mikäli luokitellaan vastuita, niin maksukyvyttömien vastuiden PD-luvun on oltava 100 prosenttia.

3. Ostettujen saamisten laimentumisriskin PD:n on oltava yhtä suuri kuin laimentumisriskin EL-estimaatit. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi toimivaltaisten viranomaisten luotettavana pitämällä tavalla, se voi käyttää PD-estimaattia.

4. Takauksen luonteinen luottosuoja voidaan ottaa huomioon mukauttamalla PD-lukuja 164 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Laimentumisriskin osalta voidaan 201 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen luottosuojan tarjoajien lisäksi hyväksyä ostettujen saamisten myyjä suojan tarjoajaksi, jos 160 artiklan 4 kohdassa asetetut ehdot täyttyvät.

▼B

164 artikla

Tappio-osuus (LGD)

1. Laitosten on tuotettava tappio-osuuksia (LGD) kuvaavat estimaattinsa, jotka täyttävät 6 jaksossa asetetut vaatimukset ja jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten 143 artiklan mukaisesti myöntämää lupaa. Ostettujen saamisten laimentumisriskin LGD-luku on 75 prosenttia. Jos laitos pystyy jakamaan ostettujen saamisten laimentumisriskin EL-estimaattinsa PD- ja LGD-luvuiksi luotettavalla tavalla, se voi käyttää omaa LGD-estimaattiaan.

2. Takauksen luonteinen luottosuoja voidaan hyväksyä mukauttamalla PD- ja LGD-estimaatteja yksittäisen vastuun tasolla tai vastuiden ryhmässä (pool) 183 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan vaatimusten mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten luvan mukaisesti. Laitos ei saa soveltaa taattuihin vastuisiin mukautettua PD- tai LGD-estimaattia, jos mukautettu riskipaino olisi pienempi kuin vastaava takaajaan kohdistuvan välittömän vastuun riskipaino.

3. Sovellettaessa 154 artiklan 2 kohtaa, 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luottosuojan tarjoajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD-luku on joko takaajaan tai vastapuoleen kohdistuvan suojaamattoman sopimuksen LGD-luku riippuen siitä, osoittavatko saatavilla olevat todisteet ja takauksen rakenne palautettavan määrän riippuvan takaajan vai vastapuolen taloudellisesta tilanteesta, jos takaaja ja vastapuoli molemmat tulevat maksukyvyttömiksi suojatun liiketoimen voimassaoloaikana.

4. Kaikkien sellaisten asuinkiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden, jotka eivät ole valtioiden takaamia, vastuilla painotettu keskimääräinen LGD-luku ei saa olla alle 10 prosenttia.

Kaikkien liikekiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden, jotka eivät ole valtioiden takaamia, vastuilla painotettu keskimääräinen LGD-luku ei saa olla alle 15 prosenttia.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on 101 artiklan nojalla koottujen tietojen perusteella ja ottaen huomioon kiinteistömarkkinoiden tulevat kehitysnäkymät ja muut oleelliset tekijät arvioitava säännöllisin väliajoin ja vähintään kerran vuodessa, ovatko tämän artiklan 4 kohdassa esitetyt LGD-vähimmäisluvut asianmukaisia niiden alueen asunto- tai liikekiinteistövakuudellisiin vastuisiin nähden. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa rahoitusvakauteen liittyvien näkökohtien perusteella korottaa omalla alueellaan kiinteistövakuudellisille vastuille asetettuja vastuilla painotettuja keskimääräisiä LGD-vähimmäislukuja.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikista LGD-vähimmäislukuihin ensimmäisen alakohdan mukaisesti tekemistään muutoksista, ja EPV:n on julkaistava nämä LGD-luvut.

▼B

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia vahvistaakseen edellytykset, jotka toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon määrittäessään korkeampia LGD-vähimmäislukuja.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Jäsenvaltion laitosten on sovellettava niitä korkeampia LGD-vähimmäislukuja, jotka toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet alueellaan sijaitseville kiinteistövakuudellisille vastuille.

3 Alajakso

Oman pääoman ehtoiset sijoitukset, joihin sovelletaan PD/LGD-menetelmää

165 artikla

Oman pääoman ehtoiset sijoitukset, joihin sovelletaan PD/LDG-menetelmää

1. PD-luvut on määritettävä yritysvastuisiin sovellettavien menetelmien mukaisesti.

Seuraavia PD-vähimmäislukuja on sovellettava:

a) 0,09 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisille sijoituksille, kun sijoitus on osa pitkäaikaista asiakassuhdetta;

b) 0,09 prosenttia muille kuin pörssilistatuille oman pääoman ehtoisille sijoituksille, kun sijoituksen tuotto perustuu säännöllisiin, jaksottaisiin kassavirtoihin, jotka eivät johdu myyntivoitoista;

c) 0,40 prosenttia pörssilistatuille oman pääoman ehtoisille sijoituksille mukaan luettuina muut 155 artiklan 2 kohdassa määritetyt lyhyet positiot;

d) 1,25 prosenttia kaikille muille oman pääoman ehtoisille sijoituksille mukaan luettuina muut 155 artiklan 2 kohdassa määritetyt lyhyet positiot.

2. Riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyviin pääomasijoituksiin liittyviin vastuisiin voidaan soveltaa 65 prosentin LGD-lukua. Kaikkiin muihin tällaisiin vastuisiin on sovellettava 90 prosentin LGD-lukua.

▼B

3. Kaikkien vastuiden M-arvo on viisi vuotta.

5 Jakso

Vastuuarvo

166 artikla

Yritys-, laitos-, valtio-, keskuspankki- ja vähittäisvastuut

1. Jollei muuta säädetä, taseeseen sisältyvien vastuiden vastuuarvon on oltava kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon mahdollisia tehtyjä luottoriskioikaisuja.

Tätä sääntöä on sovellettava myös omaisuuseriin, joiden ostohinta poikkeaa velkamäärästä.

Kun kyse on ostetuista omaisuuseristä, velkamäärän ja omaisuuserää ostettaessa laitoksen taseeseen kirjatun kirjanpitoarvon, joka on jäljellä erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen, erotus on merkittävä alennukseksi, jos velkamäärä on suurempi, ja preemioksi jos velkamäärä on pienempi kuin taseeseen kirjattu määrä.

2. Kun laitokset käyttävät takaisinostotransaktioissa tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantoon tai -ottoon liittyvissä liiketoimissa päänettoutussopimuksia, vastuuarvo on laskettava 4 tai 6 luvun säännösten mukaisesti.

3. Laitosten on laskiessaan vastuuarvoa lainojen ja talletusten taseerien nettouttamiselle sovellettava 4 luvussa säädettyjen menetelmiä.

4. Leasing-sopimusten vastuuarvo muodostuu diskontatuista leasingmaksujen vähimmäismääristä. Leasing-maksujen vähimmäismääriin sisältyvät leasing-kauden maksut, jotka vuokraajaa vaaditaan tai voidaan vaatia maksamaan, mukaan luettuna mahdollinen edullinen osto-optio (eli optio, jonka käyttäminen on kohtuullisen varmaa). Jos muuta sopimuspuolta kuin vuokraajaa voidaan vaatia suorittamaan leasing-vuokratun omaisuuserän jäännösarvoon liittyvä maksu ja tämä maksuvelvoite täyttää 201 artiklan ehdot, jotka koskevat luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyyttä, sekä 213 artiklan mukaiset muiden takaustyyppien tunnistamisen vaatimukset, maksuvelvoite voidaan ottaa huomioon takauksen luonteisena luottosuojana 4 luvun mukaisesti.

5. Liitteessä II luetelluille sopimuksille vastuuarvo on määritettävä soveltaen 6 luvussa esitettyjä menetelmiä, ja mahdollisesti tehtyjä luottoriskioikaisuja ei saa ottaa huomioon.

6. Ostettujen saamisten riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa vastuuarvo on 1 kohdan mukaisesti määritetty arvo, josta on vähennetty laimentumisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ennen luottoriskin vähentämismenetelmien soveltamista.

▼B

7. Kun vastuu muodostuu takaisinostotransaktioiden tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen ja -ottamisen, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisen limiittiluotonannon yhteydessä myydyistä, vakuudeksi asetetuista tai lainatuista arvopapereista tai hyödykkeistä, vastuuarvo on 24 artiklan mukaisesti määritetty arvopaperien tai hyödykkeiden arvo. Kun sovelletaan 223 artiklassa esitettyä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää, vastuuarvoa on korotettava kyseisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin edellä mainitun artiklan mukaisesti soveltuvalla volatiliteettikorjauksella. Takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisen limiittiluotonannon vastuuarvo voidaan määrittää joko 6 luvun tai 220 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8. Seuraavien omaisuuserien vastuuarvo on laskettava kertomalla sitoumukseen kuuluva nostamaton määrä luottovasta-arvokertoimella. Laitosten on käytettävä seuraavia luottovasta-arvokertoimia yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankki vastuisiin 151 artiklan 8 kohdan mukaisesti:

a) limiitillisiin luottosopimuksiin, jotka laitos voi peruuttaa ehdoitta milloin tahansa ilman etukäteisilmoitusta tai jotka voivat peruuntua automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikentymisen vuoksi, on sovellettava 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa. Voidakseen soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa laitosten on tarkkailtava aktiivisesti vastapuolen taloudellista asemaa, ja laitosten on pystyttävä sisäisten valvontajärjestelmiensä avulla välittömästi havaitsemaan vastapuolen luottokelpoisuuden heikentyminen. Nostamattomia limiitillisiä luottosopimuksia voidaan pitää ehdoitta peruutettavissa olevina, jos lainaehdoissa annetaan laitokselle mahdollisuus peruuttaa ne kuluttajansuojalainsäädännön ja muun asiaan liittyvän lainsäädännön mukaisesti;

b) kun kyse on tavaroiden ja hyödykkeiden tuontiin ja vientiin liittyvästä lyhytaikaisesta rahoituksesta, kuten rembursseista, on sovellettava 20 prosentin luottovasta-arvokerrointa sekä rahoituksen myöntävään että varmistavaan laitokseen;

c) kun kyse on sellaisista uusiutuvien ostettujen saamisten nostamattomista ostositoumuksista, jotka laitos voi peruuttaa milloin vain ehdoitta ja ilman etukäteisilmoitusta tai jotka voivat peruuntua automaattisesti, on sovellettava 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa. Voidakseen soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa laitosten on tarkkailtava aktiivisesti vastapuolen taloudellista asemaa, ja laitosten on pystyttävä sisäisten valvontajärjestelmiensä avulla välittömästi havaitsemaan vastapuolen luottokelpoisuuden heikentyminen;

d) muihin limiitillisiin luottosopimuksiin, velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyihin (note issuance facilities, NIF) ja jatkuviin luoton merkintäjärjestelyihin (revolving underwriting facilities, RUF) ►C2 on sovellettava 75 prosentin luottovasta-arvokerrointa.

Laitokset, jotka täyttävät 6 jaksossa määritetyt luottovasta-arvokerrointen omien estimaattien käytön vaatimukset, voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla soveltaa luottovasta- arvokerrointen omia estimaattejaan eri tuotetyyppeihin, jotka mainitaan a–d alakohdassa. ◄

▼B

9. Kun sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, on käytettävä pienempää kahdesta yksittäiseen sitoumukseen liittyvästä luottovasta-arvokertoimesta.

10. Kun kyse on kaikista muista kuin 1–8 kohdassa mainituista taseen ulkopuolisista eristä, vastuuarvon on oltava seuraava prosenttiosuus erän arvosta:

a) 100 prosenttia, jos erään liittyy korkea riski;

b) 50 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen riski;

c) 20 prosenttia, jos erään liittyy keskimääräinen/alhainen riski;

d) 0 prosenttia, jos erään liittyy alhainen riski.

Tätä kohtaa sovellettaessa taseen ulkopuoliset erät on luokiteltava liitteen I mukaisiin riskiluokkiin.

167 artikla

Oman pääoman ehtoiset vastuut

1. Oman pääoman ehtoisten vastuiden vastuuarvo on vastuun kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen.

2. Taseen ulkopuolisten oman pääoman ehtoisten vastuiden vastuuarvo on vastuun nimellisarvo, joka jää jäljelle, kun nimellisarvosta on vähennetty tämän vastuun erityiset luottoriskioikaisut.

168 artikla

Muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat omaisuuserät

Muiden luottovelvoitteisiin kuulumattomien erien vastuuarvo on vastuun kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle erityisten luottoriskioikaisujen soveltamisen jälkeen.

6 Jakso

IRB-menetelmää koskevat vaatimukset

1 Alajakso

Luottoluokitus

169 artikla

Yleiset periaatteet

1. Kun laitos soveltaa useita luottoluokitusmenetelmiä, vastapuolen tai liiketoimen luottoluokitusmenetelmän valinta on dokumentoitava ja valinta on tehtävä asianmukaisesti ja riskiä vastaavasti.

2. Luokituskriteerejä ja -prosesseja on tarkasteltava säännöllisesti, jotta voidaan varmistaa niiden asianmukaisuus suhteessa nykyiseen salkkuun ja ulkoisiin olosuhteisiin.

▼B

3. Jos laitos käyttää riskiparametrien suoria estimaatteja yksittäisiin vastapuoliin tai vastuisiin, niitä voidaan pitää jatkuvaan luokitusasteikkoon sisältyvinä estimaatteina.

170 artikla

Luottoluokituksen rakenne

1. Yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuita koskevan luottoluokituksen rakenteen on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:

a) luokitusjärjestelmässä on otettava huomioon vastapuoleen liittyvän ja transaktion riskin ominaispiirteet;

b) luottoluokitukseen on sisällyttävä vastapuolten luokitusasteikko, jonka perusteella määritetään yksinomaan vastapuolen maksukyvyttömyyden riskiä. Vastapuolten luokitusasteikossa on oltava vähintään seitsemän luokkaa velvoitteensa hoitaville vastapuolille ja yksi luokka maksukyvyttömille vastapuolille;

c) laitoksen on dokumentoitava vastapuoliluokkien väliset suhteet kunkin luokan maksukyvyttömyyden riskin tason mukaisesti ja kriteerit, joita on käytetty eroteltaessa maksukyvyttömyyden riskitasoja eri luokkien välillä;

d) laitoksilla, joiden salkut ovat keskittyneet tietylle markkinasegmentille ja maksukyvyttömyysriskin alueelle, on oltava riittävästi vastapuoliluokkia mainitulla alueella, jotta vältetään vastapuolten liian suuri keskittyminen tiettyyn luokkaan. Merkittävä keskittyminen yhteen luokkaan on perusteltava vankalla empiirisellä todistusaineistolla, joka osoittaa, että vastapuoliluokka kattaa vain kapean PD-alueen ja että kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien vastapuolten maksukyvyttömyysriski mahtuu kyseiselle alueelle;

e) jotta toimivaltainen viranomainen sallii omien LGD-estimaattien käytön omien varojen vaatimusten laskennassa, luottoluokitukseen on sisällyttävä erillinen sopimustyyppien luokitusasteikko, joka yksinomaan ilmaisee liiketoimen LGD:n ominaispiirteet. Sopimustyypin riskiluokan määritelmään on sisällyttävä sekä kuvaus siitä, kuinka vastuut on luokiteltu, että kuvaus kriteereistä, joilla eri luokkien sisältämät riskitasot on määritelty;

f) merkittävä keskittyminen yhteen sopimustyypin riskiluokkaan on perusteltava vankalla empiirisellä todistusaineistolla, joka osoittaa, että sopimustyypin luokitteluasteikko kattaa vain kapean LGD-alueen ja että kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien vastuiden riski sijoittuu kyseiselle alueelle.

2. Laitosten, jotka käyttävät 153 artiklan 5 kohdan mukaisia menetelmiä määrittäessään erityisrahoitukseen liittyvien vastuiden riskipainoja, ei tarvitse laatia vastapuolten luokitusasteikkoa, jonka perusteella määritellään yksinomaan vastapuolten maksukyvyttömyysriski kyseisten vastuiden osalta. Kyseisillä laitoksilla on oltava näitä vastuita varten vähintään neljä luokkaa velvoitteensa hoitaville vastapuolille ja yksi luokka maksukyvyttömille vastapuolille.

▼B

3. Vähittäisvastuiden luottoluokituksen rakenteen on oltava seuraavien vaatimusten mukainen:

a) luottoluokituksesta on käytävä ilmi sekä vastapuoleen että liiketoimeen sisältyvä riski ja kaikki vastapuolen ja liiketoimen asian kannalta merkitykselliset ominaispiirteet;

b) riskin eri tasot on luokiteltava siten, että tietyssä luokassa tai ryhmässä on lukumääräisesti riittävästi vastuita sen varmistamiseksi, että tappioiden ominaispiirteet voidaan kvantifioida ja validoida tarkoituksenmukaisesti luokan tai ryhmän tasolla. Vastuut ja vastapuolet on jaettava luokkiin tai ryhmiin siten, että vältetään liiallista keskittymistä;

c) prosessilla, jolla vastuut luokitellaan luokkiin ja ryhmiin, on voitava erotella riskit tarkoituksenmukaisella tavalla ryhmittelemällä vastuut riittävän homogeenisiin ryhmiin, jotta tappioiden ominaispiirteiden tarkka ja johdonmukainen estimointi on mahdollista luokka- ja ryhmäkohtaisesti. Ostettujen saamisten luokituksen on vastattava myyjän luotonmyöntökäytänteitä ja sen asiakkaiden heterogeenisuutta.

4. Laitosten on otettava huomioon seuraavat riskitekijät jakaessaan vastuita luokkiin tai ryhmiin:

a) vastapuolen riskiominaisuudet;

b) transaktion riskin ominaispiirteet, mukaan luettuna tuotteen tai vakuuden tyyppi tai molemmat. Laitosten on selvitettävä erikseen tapaukset, joissa sama vakuus liittyy useaan vastuuseen

c) erääntyneisyys, paitsi jos laitos osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että erääntyneisyys ei ole kyseisen vastuun osalta olennainen riskitekijä.

171 artikla

Luokittelu luokkiin tai ryhmiin

1. Laitoksella on oltava täsmälliset määritelmät, prosessit ja kriteerit, joilla vastuut jaetaan luokkiin tai ryhmiin luottoluokitusmenetelmässä ja jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) luokkien ja ryhmien määritelmien ja kriteerien on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta ne, joiden vastuulla luokitus on, pystyvät johdonmukaisesti sijoittamaan samanlaisen riskiprofiilin omaavat vastapuolet ja sopimukset samaan luokkaan tai ryhmään. Luokituksen on tapahduttava johdonmukaisesti eri toimialoilla, yksiköissä ja maantieteellisen sijainnin mukaan;

b) luokitusprosessia koskevan dokumentaation on oltava sellainen, että kolmannet osapuolet ymmärtävät, kuinka vastuiden luokittelu luokkiin ja ryhmiin on tehty, voivat itse luokitella vastuita luokkiin ja ryhmiin sekä pystyvät arvioimaan luokituksen asianmukaisuutta;

▼B

c) kriteerien on myös oltava johdonmukaisia laitoksen sisäisten luotonantoohjeistuksen ja ongelmallisten vastapuolten ja sopimusten käsittelyssä sovellettavien menettelyjen kanssa.

2. Laitoksen on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, kun vastapuolia ja sopimuksia jaetaan luokkiin tai ryhmiin. Tietojen on oltava ajantasaisia, ja laitoksen on pystyttävä niiden avulla ennustamaan vastuun tulevaa kehitystä. Mitä vähemmän tietoja laitoksella on, sitä varovaisempi sen on oltava jakaessaan vastuita vastapuolten tai sopimustyyppien riskiluokkiin tai ryhmiin. Jos laitos käyttää ulkopuolisen tekemää luottoluokitusta ensisijaisena perusteena sisäisessä luottoluokituksessa, sen on otettava huomioon myös muut asian kannalta merkitykselliset tiedot.

172 artikla

Vastuiden luokitus

1. Yritys-, laitos- valtio- ja keskuspankkivastuisiin sekä oman pääoman ehtoisiin vastuisiin, kun laitos käyttää 155 artiklan 3 kohdassa esitettyä PD-/LGD-menetelmää, liittyvien vastuiden luokitus on tehtävä seuraavien kriteerien mukaisesti:

a) luoton myöntämisprosessissa jokainen vastapuoli on sijoitettava johonkin vastapuoliluokkaan;

b) niiden vastuiden osalta, joiden kohdalla laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta luvan käyttää omia LGD- ja luottovasta-arvokerroin (CF) -estimaattejaan 143 artiklan nojalla, on osana luoton myöntämisprosessia sijoitettava jokainen vastuu myös johonkin sopimustyypin riskiluokkaan;

c) laitosten, jotka käyttävät 153 artiklan 5 kohdan mukaisia menetelmiä määrittäessään erityisrahoitusvastuiden riskipainoja, on sijoitettava kaikki kyseiset vastuut johonkin luokkaan 170 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

d) laitoksen on luokiteltava erikseen jokainen erillinen oikeushenkilö, jolta sillä on saamisia. Laitoksella on oltava asianmukaiset menettelyt käsitellessään yksittäisiä asiakkaita ja asiakaskokonaisuuksia;

e) samaan vastapuoleen kohdistuvat erilliset vastuut on sijoitettava samaan vastapuoliluokkaan riippumatta yksittäisten liiketoimien luonteessa esiintyvistä eroista. Kuitenkin kun saman vastapuolen vastuut voidaan poikkeuksellisesti sijoittaa useisiin eri luokkiin, on sovellettava seuraavaa:

   i) maariski, joka riippuu siitä, ovatko vastuut kotimaan- vai ulkomaanvaluutan määräisiä;

   ii) vastuuseen liittyvien takausten käsittely voi johtaa vastapuoliluokittelun mukauttamiseen;

▼B

iii) kuluttajansuojaa tai pankkisalaisuutta koskevassa lainsäädännössä tai jossain muussa lainsäädännössä kielletään asiakastietojen vaihto.

2. Kun kyse on vähittäisvastuista, jokainen vastuu on sijoitettava johonkin luokkaan tai ryhmään osana luoton myöntämisprosessia.

3. Laitosten on luokkiin tai ryhmiin jakamisen yhteydessä dokumentoitava tilanteet, joissa asiantuntija-arviot saattavat korvata luokitusprosessissa käytettäviä syötetietoja tai prosessin mukaisia luokituksia, ja ilmoitettava henkilöt, jotka ovat vastuussa kyseisten poikkeusten hyväksymisestä. Laitosten on dokumentoitava nämä poikkeustapaukset ja merkittävä muistiin vastuulliset henkilöt. Laitosten on analysoitava niiden vastuiden luokittelun onnistumista, joiden luokitus on perustunut luokitusprosessin sijaan asiantuntija-arvioon. Laitoksen on analysoitava asiantuntija-arvioin luokiteltuja vastuita myös erikseen jokaisen asiasta vastanneen henkilön osalta.

173 artikla

Luokitusprosessin asianmukaisuus

1. Yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuisiin sekä oman pääoman ehtoisiin vastuisiin, kun laitos käyttää 155 artiklan 3 kohdassa esitettyä PD-/LGD-menetelmää, liittyvien vastuiden luokitus on tehtävä seuraavien asianmukaisuutta koskevien kriteerien mukaisesti:

a) sellaisen riippumattoman osapuolen, joka ei suoraan hyödy luottopäätöksistä, on tehtävä tai hyväksyttävä luokitukset ja säännölliset luokitusten arvioinnit;

b) Laitosten on arvioitava luokitukset vähintään kerran vuodessa ja korjattava luokitusta silloin, kun arvioinnin tulokset eivät oikeuta jatkamaan nykyistä luokitusta. Korkean riskin vastapuolia ja ongelmallisia vastuita on tarkasteltava useammin. Laitosten on luokiteltava vastapuoli tai vastuu uudelleen, jos ne saavat käyttöönsä uutta olennaista tietoa;

c) Laitoksella on oltava toimiva prosessi, jolla hankitaan ja päivitetään merkityksellisiä tietoja, jotka koskevat vastapuolen ominaispiirteitä, jotka vaikuttavat PD-lukuihin, sekä tietoja, jotka koskevat liiketoimen ominaispiirteitä ja vaikuttavat LGD-lukuihin tai luottovasta-arvokertoimiin.

2. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitoksen on tarpeen mukaan arvioitava vähintään kerran vuodessa vastapuolten ja sopimustyyppien riskiluokkia ja korjattava luokitusta silloin, kun arvioinnin tulokset eivät oikeuta jatkamaan nykyistä luokitusta, tai tarkasteltava kunkin nimetyn riskiryhmän tappioiden ominaispiirteitä ja erääntyneisyyttä. Laitoksen on myös selvitettävä vähintään kerran vuodessa kuhunkin ryhmään kuuluvien yksittäisten vastuiden tila tarkastelemalla riittävän edustavaa otosta, millä varmistetaan, että vastuut on jatkuvasti luokiteltu oikeaan ryhmään, ja korjattava luokitusta silloin, kun arvioinnin tulokset eivät oikeuta jatkamaan nykyistä luokitusta.

▼B

3. EPV laatii niitä menetelmiä koskevat teknisten sääntelystandardien luonnokset, joiden avulla toimivaltaiset viranomaiset arvioivat luokitusprosessin asianmukaisuutta ja riskien säännöllistä ja riippumatonta arviointia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

174 artikla

Mallien käyttö

Jos laitos käyttää tilastollisia malleja ja muita mekaanisia menetelmiä luokitellessaan vastapuoliin tai sopimustyyppeihin liittyviä vastuita luokkiin tai ryhmiin, seuraavien vaatimusten on täytyttävä:

a) mallilla on oltava hyvä ennustuskyky, eivätkä pääomavaatimukset saa vääristyä mallin käytön vuoksi. Malliin syötemuuttujien on muodostettava asianmukainen ja tehokas perusta tuloksena syntyville ennusteille. Mallissa ei saa olla merkittävää harhaa;

b) laitoksella on oltava prosessi, jolla voidaan tarkastaa malliin syötettävät tiedot ja muun muassa arvioida tietojen täsmällisyyttä, kattavuutta ja asianmukaisuutta;

c) mallin laadinnassa käytettävien tietojen on oltava edustava otos laitoksen todellisista vastapuolista tai vastuista;

d) laitoksen on validoitava malli säännöllisesti ja samalla seurattava mallin toimivuutta ja vakautta, tarkasteltava mallin määrittelyä ja testattava mallin tuottamia tuotoksia todellisiin toteutumiin;

e) laitoksen on täydennettävä tilastollista mallia asiantuntija-arvioilla ja -valvonnalla, arvioitava malliin perustuvia luottoluokituksia sekä varmistettava mallien asianmukainen käyttö. Arviointimenettelyillä on pyrittävä löytämään mallin heikkouksien aiheuttamia virheitä ja lieventämään niiden vaikutuksia. Asiantuntija-arvioissa on otettava huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, joita malli ei ota huomioon. Laitoksen on dokumentoitava, kuinka asiantuntija-arviot ja mallin tuottamat tulokset yhdistetään.

175 artikla

Luottoluokitusmenetelmien dokumentointi

1. Laitoksen on dokumentoitava luottoluokitusmenetelmiensä rakenne ja toiminnalliset yksityiskohdat. Dokumentaatiosta on käytävä ilmi tässä jaksossa säädettyjen vaatimusten täyttäminen, ja siinä on käsiteltävä muun muassa salkun hajauttamista, luokituskriteereitä, vastapuolia ja vastuita luokittelevien tahojen vastuualueita, luokitusperusteiden arvioinnin toistuvuutta sekä johdon suorittamaa luottoluokitusprosessin valvontaa.

▼B

2. Laitoksen on dokumentoitava luokituskriteerien valinnassa käytetyt perusteet ja valintaa tukenut analyysi. Laitoksen on dokumentoitava kaikki riskiluokitusprosessissa tapahtuneet merkittävät muutokset; dokumentaatiosta on käytävä ilmi muutokset, jotka on tehty riskiluokitusprosessiin toimivaltaisten viranomaisten toteuttaman viimeisimmän arvioinnin jälkeen. Dokumentaatio on laadittava myös luottoluokitusmenetelmän organisoinnista, mukaan luettuina luokitusprosessin kulku ja sisäinen valvontarakenne.

3. Laitoksen on dokumentoitava myös sisäisesti käytettävät maksukyvyttömyyden ja tappion määritelmät ja varmistettava, että ne vastaavat tässä asetuksessa käytettäviä määritelmiä.

4. Jos laitos käyttää luokitusprosessissa tilastollisia malleja, sen on dokumentoitava mallien sisältämät menetelmät. Tässä dokumentaatiossa on

a) annettava yksityiskohtaiset tiedot sovelletusta teoriasta, oletuksista ja matemaattisesta ja empiirisestä perustasta, joiden perusteella asetetaan estimaatit luokille, yksittäisille vastapuolille, vastuille tai ryhmille, sekä mallin estimoinnissa käytetyistä tietolähteistä;

b) esitettävä mallin validoinnissa sovellettava perusteellinen tilastollinen prosessi (mukaan luettuna mallin testaaminen havainnointijakson ulkopuolisella (out-of-time) ja havainnointiaineiston ulkopuolisella (out-of-sample) aineistolla);

c) annettava tiedot olosuhteista, joiden vallitessa malli ei tuota asianmukaisia tuloksia.

5. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että tämän artiklan vaatimukset täyttyvät silloin, kun laitos on ostanut luottoluokituksen tai luottoluokituksessa käytettävän mallin kolmannelta osapuolelta, joka liikesalaisuuteen vedoten kieltää laitokselta pääsyn tai asettaa rajoituksia laitoksen pääsylle kyseisessä luottoluokituksessa tai mallissa käytettäviin menetelmiin liittyviin tietoihin tai tällaisen järjestelmän tai mallin kehittämisessä käytettyihin aineistoihin.

176 artikla

Tietojen kerääminen ja säilyttäminen

1. Laitosten on kerättävä ja säilytettävä sisäisiä luokituksiaan koskevat tiedot kahdeksannen osan vaatimusten mukaisesti.

2. Kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista sekä oman pääoman ehtoisista vastuista silloin, kun laitos käyttää 155 artiklan 3 kohdassa esitettyä PD-/LGD-menetelmää, laitosten on kerättävä ja säilytettävä

a) vastapuolten ja hyväksyttyjen takaajien täydelliset luokitushistoriat;

b) ajankohdat, joina luokitukset tehtiin;

▼B

c) keskeiset tiedot ja menetelmät, joiden perusteella luokitus tehtiin;

d) luokituksesta vastanneen henkilön nimi;

e) tunnistetiedot maksukyvyttömistä vastapuolista ja vastuista;

f) kyseisten maksukyvyttömyyksien ajankohdat ja olosuhteet;

g) tiedot luokkakohtaisista PD-estimaateista ja toteutuneista maksukyvyttömyysasteista sekä luokitusten siirtymistä (siirtymämatriisit).

3. Laitosten, jotka eivät käytä omia LGD- ja CF-estimaattejaan, on kerättävä ja säilytettävä tiedot, jotka koskevat toteutuneiden LGD-lukujen vertailua 161 artiklan 1 kohdan mukaisiin arvoihin, sekä toteutuneiden luottovasta-arvokerrointen vertailua 166 artiklan 8 kohdassa esitettyihin arvoihin.

4. Laitosten, jotka soveltavat omia LGD- ja CF-estimaattejaan, on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:

a) täydelliset historiatiedot sopimustyyppien luokituksista sekä kuhunkin luokkaan liittyvistä LGD- ja CF-estimaateista;

b) ajankohdat, jona luokitukset tehtiin ja estimaatit laskettiin;

c) sopimustyyppien luokituksessa sekä LGD- ja CF-estimaattien laskennassa käytetyt keskeiset aineistot ja menetelmät;

d) sen henkilön nimi, joka suoritti sopimustyypin luokituksen, ja sen henkilön nimi, joka laati LGD- ja CF-estimaatit;

e) kuhunkin maksukyvyttömään vastuuseen liittyvä aineisto estimoiduista ja toteutuneista LGD-luvuista ja luottovasta-arvokertoimista;

f) tiedot vastuun LGD-luvusta ennen ja jälkeen takauksen tai luottojohdannaisen vaikutuksen arviointia niiden laitosten osalta, jotka ottavat huomioon takausten tai luottojohdannaisten luottoriskiä lieventäviä vaikutuksia LGD:ssa;

g) tiedot kunkin maksukyvyttömän vastuun aiheuttaman tappion osatekijöistä.

▼B

5. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitosten on kerättävä ja säilytettävä seuraavat tiedot:

a) tiedot, joita käytetään sijoitettaessa vastuita luokkiin tai ryhmiin;

b) tiedot vastuiden ryhmä- tai luokkakohtaisista PD-, LGD- ja CF-estimaateista;

c) tunnistetiedot maksukyvyttömistä vastapuolista ja vastuista;

d) kun kyse on laiminlyödyistä vastuista, tiedot luokista tai ryhmistä, joihin vastuu oli sijoitettu maksukyvyttömyyttä edeltäneen vuoden aikana, sekä toteutuneet LGD-luvut ja luottovasta-arvokertoimet;

e) tiedot uudistettavien vähittäisvastuiden tappio-osuuksista.

177 artikla

Vakavaraisuuden arvioinnissa käytettävät stressitestit

1. Laitoksella on oltava asianmukaiset prosessit stressitestien hyödyntämiseksi vakavaraisuuden arviointia varten. Stressitesteillä on havaittava sellaiset mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset taloudellisessa toimintaympäristössä, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti laitoksen luottoriskeihin, sekä arvioitava laitoksen kykyä selviytyä näistä muutoksista.

2. Laitoksen on tehtävä säännöllisesti luottoriskin stressitesti, jolla arvioidaan tiettyjen erityisolosuhteiden vaikutusta luottoriskin pääoman kokonaismäärää koskeviin vaatimuksiin. Laitoksen on valittava käytettävä testi, jota viranomaisten tulee valvoa. Testin on oltava tarkoituksenmukainen, ja siinä on tarkasteltava vakavia mutta mahdollisia taloudellisen taantuman skenaarioiden vaikutuksia. Laitoksen on arvioitava luottoluokkien siirtymiä stressitestin skenaarioissa. Valtaosan laitoksen kokonaisvastuista on sisällyttävä stressitestien kohteena oleviin salkkuihin.

3. Laitosten, jotka soveltavat 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua käsittelyä, on tarkasteltava osana toteuttamaansa stressitestausta luottosuojan tarjoajien luottoluokituksen heikkenemisen vaikutusta, erityisesti kun kyse on sellaisista luottosuojan tarjoajista, jotka eivät enää täytä hyväksyttävyyskriteereitä.

2 Alajakso

Riskien kvantifiointi

178 artikla

Vastapuolen maksukyvyttömyys

1. Vastapuoli on katsottava maksukyvyttömäksi jommassakummassa tai molemmissa jäljempänä esitetyissä tilanteissa:

▼B

a) laitoksen arvion mukaan on todennäköistä, ettei vastapuoli maksa luottovelvoitteitaan täysimääräisesti laitokselle, emoyritykselle tai sen tytäryrityksille ilman, että laitos turvautuu toimiin, kuten vakuuden realisointiin;

b) vastapuolen olennaisen luottovelvoitteen hoitoon liittyvä maksusuoritus laitokselle, emoyritykselle tai sen tytäryritykselle on ollut yli 90 päivää erääntyneenä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat korvata 90 päivän lukumäärän 180 päivällä asuinkiinteistövakuudellisten saamisten tai pk-yrityksiä koskevien liikekiinteistövakuudellisten saamisten tapauksessa vähittäisvastuuryhmässä sekä julkisyhteisöjä ja julkisoikeudellisia laitoksia koskevien saamisten tapauksessa. 180 päivän lukumäärää ei sovelleta 127 artiklaa sovellettaessa.

Kun kyse on vähittäisvastuista, laitokset voivat soveltaa ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa esitettyä maksukyvyttömyyden määritelmää pikemminkin yksittäisen luottojärjestelyn tasolla kuin velallisen kokonaisvelvoitteisiin liittyen.

2. Edellä olevaa 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa on sovellettava seuraavia menettelyjä:

a) kun kyse on tilinylityksistä erääntyneiden päivien laskenta aloitetaan heti, kun vastapuoli on ylittänyt sovitun limiitin, sovittu limiitti on alennettu nostettua määrää alhaisemmaksi tai vastapuoli on nostanut varoja ilman lupaa, ja nostettu määrä on huomattava;

b) edellä olevaa a alakohtaa sovellettaessa sovitulla limiitillä tarkoitetaan mitä tahansa laitoksen määrittämää limiittiä, josta se on ilmoittanut vastapuolelle;

c) kun kyse on luottokorteista, erääntyneiden päivien laskenta aloitetaan päivänä, jona vähimmäissumma on maksettava;

d) erääntyneen luottovelvoitteen merkittävyyttä arvioidaan suhteessa toimivaltaisen viranomaisen määrittelemään kynnysarvoon. Tämän kynnysarvon on ilmaistava toimivaltaisen viranomaisen kohtuullisena pitämää riskin tasoa;

e) laitoksilla on oltava dokumentoidut toimintatavat erääntyneiden päivien laskemiseksi, erityisesti kun kyse on järjestelyjen uudelleenerääntymisestä ja pidennysten myöntämisestä, muutoksista ja lykkäyksistä, uusimisista ja olemassa olevien tilien nettouttamisesta. Näitä toimintatapoja on sovellettava koko ajan johdonmukaisesti, ja niiden on oltava laitoksen sisäisten riskienvalvontaprosessien ja päätöksentekoprosessien mukaiset.

3. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa osoituksena epävarmasta takaisinmaksusta on pidettävä muun muassa seuraavia seikkoja:

a) laitos lakkaa kerryttämästä luottovastuulle korkoa;

b) laitos tekee merkittävän luottoriskioikaisun vastuun syntymisen jälkeen havaitun merkittävän luoton laadun heikkenemisen jälkeen;

▼B

c) laitos myy luottovelvoitteen olennaisella luotosta johtuvalla taloudellisella tappiolla;

d) laitos suostuu vastapuolen ahdingosta johtuvaan luottovelvoitteen uudelleenjärjestelyyn, joka todennäköisesti alentaa vastuun arvoa pääoman, korkojen tai mahdollisten palkkioiden olennaisen anteeksiannon tai lykkäyksen vuoksi. Kun kyse on PD/LGD-menetelmällä arvioiduista oman pääoman ehtoisista vastuista, tämä sisältää vaikeuksissa olevan yhtiön oman pääoman uudelleenjärjestelyn;

e) laitos on hakenut vastapuolen konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn joko laitokselle itselleen, sen emoyritykselle tai emoyrityksen tytäryritykselle olevasta vastapuolen luottovelvoitteesta;

f) vastapuoli on hakeutunut tai asetettu konkurssiin tai vastaavaan menettelyyn, joka johtaa siihen, että luottovastuun takaisinmaksu laitokselle, sen emoyritykselle tai emoyrityksen tytäryritykselle viivästyy tai peruuntuu.

4. Laitosten, jotka käyttävät ulkopuolisia aineistoja, jotka eivät ole yhdenmukaisia 1 kohdassa tarkoitetun maksukyvyttömyyden määritelmän kanssa, on tehtävä asianmukaiset mukautukset, jotta aineisto saadaan yleisesti ottaen vastaamaan maksukyvyttömyyden määritelmää.

5. Jos laitos katsoo, että aiemmin maksukyvytön vastuu ei enää täytä maksukyvyttömyyden määritelmää, laitoksen on luokiteltava kyseinen vastapuoli tai sopimustyyppi johonkin maksukykyisten vastuiden luokkaan. Jos määritelmän mukainen maksukyvyttömyys ilmenee myöhemmin, sitä pidettäisiin uutena maksukyvyttömyytenä.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään kriteerit, joiden mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on asetettava 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kynnysarvo.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. EPV antaa ohjeita tämän artiklan soveltamisesta. Ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

179 artikla

Estimaatteja koskevat yleiset vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava seuraavia vaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja, jotka liittyvät vastuiden luokitukseen luokkiin ja ryhmiin:

▼B

a) laitoksen omia riskiparametrien (PD, LGD, CF ja EL) estimaatteja määritettäessä on käytettävä kaikkia merkityksellisiä aineistoja, tietoja ja menetelmiä. Estimaatit eivät saa perustua pelkkiin asiantuntija-arvioihin, vaan ne on johdettava käyttäen sekä aiempia ajanjaksoja koskevia kokemuksia että empiiristä aineistoa. Estimaattien on oltava uskottavia ja perustuttava asiantuntevaan näkemykseen sekä kunkin riskiparametrien olennaisiin tekijöihin. Mitä vähemmän tietoja laitoksella on käytettävissään, sitä varovaisempi estimaatin on oltava;

b) laitoksen on pystyttävä selvittämään, missä määrin kukin riskiparametriestimaatteihin vaikuttava tekijä selittää toteutuneita maksukyvyttömyystapausten määriä, tappio-osuuksia ja luottovasta-arvokertoimia tai tappioita käytettäessä EL-estimaatteja. Laitoksen estimaattien on edustettava pitkän aikavälin kokemusta;

c) on otettava huomioon kaikki muutokset luotonantokäytänteissä tai saatavien perinnässä sovellettavissa prosesseissa tarkasteluajanjaksoina, joita tarkoitetaan 180 artiklan 1 kohdan h alakohdassa ja 2 kohdan e alakohdassa, 181 artiklan 1 kohdan j alakohdassa ja 2 kohdassa ja 182 artiklan 2 ja 3 kohdassa. Laitoksen estimaateissa on otettava huomioon teknisen kehityksen vaikutukset sekä uusi aineisto ja muu informaatio sitä mukaa kuin ne ovat saatavilla. Laitosten on tarkasteltava estimaattejaan, kun uusia tietoja on saatavilla, kuitenkin vähintään kerran vuodessa;

d) estimoinnissa käytetyn aineiston on oltava edustava otos vastuista, aineistoa koottaessa voimassa olleiden luottopolitiikan ohjeistuksen sekä muiden oleellisten ominaisuuksien on vastattava laitoksen vastuita ja ohjeistuksia. Tietojen taustalla olevien taloudellisten olosuhteiden tai markkinaolosuhteiden on vastattava nykyistä ja lähitulevaisuuden toimintaympäristöä. Otokseen kuuluvien vastuiden lukumäärän ja määrällisessä arvioinnissa käytetyn ajanjakson on oltava riittävän kattava, jotta laitos voi luottaa estimaattiensa tarkkuuteen ja vankkuuteen;

e) kun kyse on ostetuista saamisista, estimaatteihin on sisällyttävä kaikki merkitykselliset tiedot, jotka ostavalla laitoksella on käytettävissään saamisten laadusta, mukaan luettuina myyjän, ostavan laitoksen tai ulkoisten tahojen tarjoama aineisto muista samankaltaisista saamisten ryhmistä. Ostavan laitoksen on arvioitava kaikki myyjän toimittamat tiedot, joita käytetään;

f) laitoksen on lisättävä estimaatteihinsa varovaisuusmarginaali, jonka suuruus riippuu estimointivirheiden odotetusta vaihteluvälistä. Silloin kun menetelmiä ja aineistoa ei pidetä riittävinä, odotettavissa olevavirhemarginaali on suurempi ja varovaisuusmarginaalin on oltava suurempi.

Jos laitokset käyttävät erilaisia estimaatteja riskipainojen laskentaan ja sisäisiin tarkoituksiin, tämä on dokumentoitava ja tämän on oltava perusteltua. Jos laitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisilleen, että ennen 1 päivää tammikuuta 2007 kerättyihin tietoihin on tehty asianmukaiset mukautukset, joilla ne saadaan yleisesti ottaen vastaamaan maksukyvyttömyyden määritelmää, josta säädetään 178 artiklassa, tai tappion määritelmää, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille mahdollisuuden joustaa jossain määrin tietoja koskevien vaatimusten soveltamisessa.

▼B

2. Kun laitos käyttää tietoja, jotka on kerätty yhdessä useiden laitosten kanssa, sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) muiden ryhmään kuuluvien laitosten luottoluokitusmenetelmien ja luottoluokituskriteerien on vastattava sen omia menetelmiä ja kriteerejä;

b) ryhmän koostumuksen on vastattava riittävän hyvin salkkua, johon ryhmästä kerättyä aineistoa sovelletaan;

c) laitoksen on käytettävä ryhmistä kerättyä aineistoa johdonmukaisesti koko ajan estimaateissaan;

d) laitoksella säilyy vastuu luottoluokitusmenetelmiensä asianmukaisuudesta;

e) laitoksen henkilöstön on ymmärrettävä riittävän hyvin luottoluokitusmenetelmiensä toiminta, ja sillä on oltava kyky tehokkaasti valvoa ja tarkastaa luokitusprosessia.

180 artikla

Maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimaatteja koskevat vaatimukset

1. Kvantifioidessaan vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokituksessa sovellettavia riskiparametreja laitosten on sovellettava seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti maksukyvyttömyyden todennäköisyyden (PD) estimointia, kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista sekä oman pääoman ehtoisista sijoituksista, joissa laitos käyttää 155 artiklan 3 kohdassa esitettyä PD-/LGD-menetelmää:

a) laitosten on määritettävä vastapuoliluokkien PD-estimaatit käyttäen vuosittaisen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja. PD-estimaateissa, jotka koskevat korkean velkaantumisasteen vastapuolia tai vastapuolia, joiden omaisuuseristä suurin osa on kaupankäynnin kohteena, on otettava huomioon omaisuuserien käyttäytyminen ajanjaksoina, jolloin näiden volatiliteetteihin kohdistuu erityinen paine (stressed volatilities);

b) kun kyse on ostetuista yrityssaamisista, laitokset voivat estimoida EL:n vastapuoliluokille käyttäen vuosittaisen toteutuneen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja;

c) jos laitos määrittää ostettujen yrityssaamisten pitkän aikavälin keskimääräiset PD- ja LGD-estimaatit EL-estimaatin sekä asianmukaisen PD- tai LGD-estimaatin avulla, kokonaistappioiden estimointiprosessin on täytettävä tässä osassa asetetut PD- ja LGD-estimaatin määrittämistä koskevat yleiset vaatimukset, ja lopputuloksen on oltava yhdenmukainen 181 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn LGD:n käsitteen kanssa;

d) laitosten on käytettävä PD-estimaattien määrittämisessä ainoastaan sellaisia menetelmiä, joiden käyttö perustuu asianmukaiseen analyysiin. Laitosten on otettava huomioon asiantuntija-arvioiden merkitys, kun yhdistetään eri menetelmillä saatuja tuloksia ja tehdään eri menetelmien ja tietojen puutteiden edellyttämiä mukautuksia;

▼B

e) jos laitos käyttää PD-estimaattien määrittelyssä tietoja sisäisistä maksukyvyttömyyshavainnoistaan, estimaateissa on huomioitava luotonantostandardit sekä tiedot tuottaneen luottoluokitusmenetelmän ja nykyisen luottoluokitusmenetelmän väliset erot. Jos luotonantostandardit tai luottoluokitusmenetelmät ovat muuttuneet, laitoksen on sisällytettävä PD-estimaattiinsa suurempi varovaisuusmarginaali;

f) jos laitos kuvaa sisäiset luokkansa ulkoisen luottoluokituslaitoksen (ECAI) tai vastaavan organisaation käyttämälle asteikolle ja yhdistää ulkopuolisen organisaation luokille havaitun maksukyvyttömyysasteen omiin luokkiinsa, laitoksen on verrattava sisäisiä luokituskriteereitään ulkopuolisen organisaation käyttämiin luokituskriteereihin sekä verrattava yhteisten vastapuolten sisäisiä ja ulkoisia luokituksia. On vältettävä kuvaukseen (mapping) ja aineistoon liittyvää harhaa ja epäjohdonmukaisuuksia. Ulkoisen organisaation estimointiin käyttämän aineiston kriteerien on kohdistuttava ainoastaan maksukyvyttömyyden riskiin eikä liiketoimen ominaispiirteisiin. Laitoksen analyysiin on sisällyttävä käytettyjen maksukyvyttömyyden määritelmien vertailu ottaen huomioon 178 artiklan vaatimukset. Laitoksen on dokumentoitava kuvauksen perusteet;

g) jos laitos käyttää tilastollisia maksukyvyttömyyden ennustusmalleja, se voi määrittää luokkakohtaiset PD-estimaatit luokassa olevien yksittäisten vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyyden estimaattien keskiarvona. Laitoksen on noudatettava 174 artiklassa määritettyjä standardeja, jos se käyttää maksukyvyttömyyden ennustemalleja;

h) riippumatta siitä, käyttääkö laitos PD-estimaatin määrittämisessä ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä taikka kaikkien edellä mainittujen yhdistelmää, ainakin yhden tietolähteen osalta tarkasteluajanjakson pituuden on oltava vähintään viisi vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseinen aineisto on asian kannalta oleellista, on käytettävä pidempää ajanjaksoa. Tämä kohta koskee myös PD/LGD-menetelmän soveltamista oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin. Laitosten, jotka eivät ole saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta 143 artiklan nojalla lupaa käyttää omia LGD- tai CF-estimaattejaan, voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellista aineistoa on käytettävissä viiden vuoden ajalta.

2. Vähittäisvastuisiin on sovellettava seuraavia vaatimuksia:

a) laitosten on määritettävä vastapuoliluokille tai -ryhmille PD-estimaatit käyttäen vuosittaisen maksukyvyttömyysasteen pitkän aikavälin keskiarvoja;

b) PD-estimaatit voidaan määrittää myös kokonaistappioiden estimaatin ja asianmukaisten LGD-estimaattien perusteella;

▼B

c) laitosten on pidettävä sisäistä aineistoa ensisijaisena jakaessaan vastuita luokkiin ja ryhmiin, joista estimoidaan tappion ominaispiirteet. Laitokset voivat käyttää määrittämisessä ulkoisia tietoja (mukaan luettuina yhdistetyt tiedot) tai tilastollisia malleja, edellyttäen että molempien seuraavien kohtien välillä on kiinteä yhteys:

i) prosessi, jota laitos soveltaa jakaessaan vastuita luokkiin tai ryhmiin, ja ulkoisen tietolähteen soveltama prosessi; ja

ii) laitoksen sisäinen riskiprofiili ja ulkoisten tietojen koostumus;

d) jos laitos määrittää vähittäisvastuiden pitkän aikavälin keskimääräiset PD- ja LGD-estimaatit kokonaistappioiden estimaatin sekä asianmukaisen PD- tai LGD-estimaatin avulla, kokonaistappioiden estimointiprosessin on täytettävä tässä osassa asetetut PD- ja LGD-estimaatin määrittämistä koskevat yleiset vaatimukset, ja lopputuloksen on oltava yhdenmukainen 181 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritetyn LGD:n käsitteen kanssa;

e) riippumatta siitä, käyttääkö laitos tappioiden ominaispiirteiden estimoinnissa ulkoisia, sisäisiä tai yhdistettyjä tietolähteitä tai näiden kolmen yhdistelmää, ainakin yhden tietolähteen osalta tarkasteluajanjakson pituuden on oltava vähintään viisi vuotta. Jos käytettävissä oleva tarkasteluajanjakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset aineistot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä tätä pidempää ajanjaksoa. Laitos voi antaa aiempia ajanjaksoja koskeville aineistoille pienemmän painoarvon, jos tuoreemmat aineistot antavat tarkemman ennusteen tappioiden määrästä. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellisia aineistoja on käytettävissä viiden vuoden ajalta;

f) laitosten on tunnistettava riskiparametrien odotetut muutokset luottovastuiden voimassaolon aikana (ajallinen riippuvuus) ja analysoitava niitä.

Ostettuihin vähittäissaamisiin laitokset voivat soveltaa ulkoisia ja sisäisiä aineistoja. Laitosten on käytettävä vertailukohteina kaikkia merkityksellisiä tietolähteitä.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 1 kohdan h alakohdassa ja 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut luvat;

b) menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava menetelmiä, joita laitos käyttää PD-estimaattien määrittämiseksi 143 artiklan nojalla.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

181 artikla

Laitoksen omia LGD-estimaatteja koskevat vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava seuraavia laitoksen omia LGD-estimaatteja koskevia vaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokitusta varten:

a) laitosten on estimoitava sopimustyyppien riskiluokka- tai -ryhmäkohtaiset LGD-parametrit keskimääräisten riskiluokittain tai ryhmittäin toteutuneiden LGD-parametrien perusteella käyttäen kaikkia tietolähteissä havaittuja maksukyvyttömyystapauksia (maksukyvyttömyydellä painotettu keskiarvo);

b) laitosten on käytettävä LGD-estimaatteja, jotka ovat asianmukaisia talouden laskusuhdanteessa, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo. Jos luottoluokitusmenetelmän odotetaan tuottavan pitkällä aikavälillä samalla tasolla pysyviä, toteutuneita LGD-lukuja luokittain tai ryhmittäin, laitosten on mukautettava riskiparametrien estimaattejaan ryhmittäin tai luokittain rajoittaakseen talouden laskusuhdanteen pääomavaikutusta;

c) laitosten on harkittava, onko vastapuoleen liittyvä riski riippuvuussuhteessa vakuuteen tai vakuuden asettajaan liittyvään riskiin. Tapauksiin, joissa riippuvuussuhde on vahva, on suhtauduttava varovaisuudella;

d) jos kyseessä oleva vastuu ja vakuus ovat eri valuutan määräisiä, niihin on suhtauduttava varovaisuudella laitoksen laatiessa LGD-arviota;

e) jos vakuudet otetaan LGD-estimaateissa huomioon, estimaatit eivät saa perustua yksinomaan vakuuden arvioituun markkina-arvoon. LGD-estimaatteja laadittaessa on otettava huomioon se, että laitokset eivät mahdollisesti saa vakuutta pikaisesti hallintaansa ja pysty realisoimaan sitä nopeasti;

f) jos LGD-estimaateissa otetaan huomioon vakuuden olemassaolo, laitosten on määritettävä vakuuksien hallinnalle, oikeusvarmuudelle ja riskienvalvonnalle sisäisiä vaatimuksia, jotka vastaavat yleisesti 4 luvun 3 jaksossa asetettuja vaatimuksia;

g) jos laitokset ottavat huomioon vakuudet määrittäessään vastapuoliriskin vastuuarvoa 6 luvun 5 tai 6 jakson mukaisesti, niin määriä, jotka odotetaan saatavan perityksi tällaisesta vakuudesta, ei saa ottaa huomioon LGD-estimaateissa;

▼B

h) kun kyse on vastapuolten vastuista, jotka ovat jo maksukyvyttömiä, laitosten on parhaan kykynsä mukaan arvioitava kunkin vastuun tuottama odotettu tappio (paras estimaatti tappiolle) ja näiden yhteismäärä ottaen huomioon vallitsevat taloudelliset olosuhteet, vastuun tilan ja estimaattinsa tappioasteen kasvusta, joka johtuu mahdollisista uusista odottamattomista tappioista perintäkaudella, eli kaudella, joka syntyy maksukyvyttömyyden toteamisen ja vastuun lopullisen realisoinnin välisestä ajanjaksosta;

i) jos maksamattomat myöhässä olevat palkkiot on kirjattu laitoksen tuloslaskelmaan, ne on lisättävä laitoksen vastuun ja tappion arvioihin;

j) kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista, LGD-estimaattien on perustuttava vähintään yhden tietolähteen osalta vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin, ja kyseistä havainnointijaksoa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella käyttöönotosta lähtien, kunnes se on vähintään seitsemän vuotta. Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset aineistot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa.

2. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitokset voivat

a) määrittää LGD-estimaatit toteutuneiden tappioiden ja asianmukaisten PD-estimaattien perusteella;

b) ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimissaan tai LGD-estimaateissaan;

c) soveltaa ostettuihin vähittäissaamisiin ulkoisia ja sisäisiä aineistoja LGD-estimaattien määrittämiseksi.

Kun kyse on vähittäisvastuista, LGD-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin. Laitos voi antaa aiempia ajanjaksoja koskeville aineistoille pienemmän painoarvon, jos tuoreemmat aineistot antavat tarkemman ennusteen tappio-osuuden määrästä. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla oleellista aineistoa kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellista aineistoa on käytettävissä viiden vuoden ajalta.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) 1 kohdassa tarkoitetun talouden laskusuhdanteen luonne, vakavuus ja kesto;

▼C2

b) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen 2 kohdan nojalla käyttää IRB-menetelmään siirtyessään merkityksellisiä aineistoja kahden vuoden ajalta.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

182 artikla

Laitoksen omia CF-estimaatteja koskevat vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava seuraavia laitoksen omia CF-estimaatteja koskevia erityisvaatimuksia kvantifioidessaan riskiparametreja vastuiden luokkiin tai ryhmiin luokitusta varten:

a) laitosten on estimoitava luottovasta-arvokertoimet sopimustyyppien riskiluokittain tai -ryhmittäin maksukyvyttömyydellä painotettuna keskiarvona luokittain tai ryhmittäin toteutuneiden luottovasta-arvokerrointen perusteella käyttäen kaikkia havaittuja maksukyvyttömyystapauksia eri tietolähteistä;

b) laitosten on käytettävä CF-estimaatteja, jotka ovat asianmukaisia talouden laskusuhdanteessa, jos ne tuottavat varovaisemman lopputuloksen kuin pitkän aikavälin keskiarvo. Jos luottoluokitusmenetelmän odotetaan tuottavan pitkällä aikavälillä samalla tasolla pysyviä, toteutuneita CF-lukuja luokittain tai ryhmittäin, laitosten on mukautettava riskiparametrien estimaattejaan ryhmittäin tai luokittain rajoittaakseen talouden laskusuhdanteen pääomavaikutusta;

c) laitosten CF-estimaateissa on otettava huomioon vastapuolen mahdolliset lisänostot maksukyvyttömyyden ilmenemiseen saakka ja sen jälkeen. CF-estimaattiin on sisällyttävä suurempi varovaisuusmarginaali, jos maksukyvyttömyystiheyden ja luottovasta-arvokertoimen suuruuden välillä voidaan kohtuudella olettaa olevan vahva positiivinen korrelaatio;

d) laitosten on CF-estimaatteja määrittäessään otettava huomioon tilien valvontaan ja maksujen käsittelyyn liittyvät erityiset menettelynsä ja strategiansa. Laitosten on myös harkittava, kuinka kykeneviä ja halukkaita ne ovat estämään lisänostot, kun tapahtuu kovenanttien rikkoutumista tai ilmenee muita teknisiä maksukyvyttömyystapahtumia, mikä ei vielä merkitse maksukyvyttömyyttä;

e) laitoksilla on oltava asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt, joilla seurataan sopimuksiin liittyviä määriä, nostettuja määriäsi suhteessa limiitteihin sekä nostettujen määrien muutoksia vastapuolittain ja luokittain. Laitoksen on pystyttävä seuraamaan nostettuja määriä päivittäin;

▼B

f) jos laitokset käyttävät erilaisia CF-estimaatteja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan ja sisäisiin tarkoituksiin, tämä on dokumentoitava ja tämän on oltava perusteltua.

2. Kun kyse on yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuista, CF-estimaattien on perustuttava ainakin yhden tietolähteen osalta vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin, ja kyseistä aikarajaa on pidennettävä vuosittain yhdellä vuodella estimaatin käyttöönotosta lähtien, kunnes se on vähintään seitsemän vuotta. Jos käytettävissä oleva havainnointijakso on jonkin tietolähteen osalta tätä pidempi ja kyseiset aineistot ovat asian kannalta merkityksellisiä, on käytettävä pidempää ajanjaksoa.

3. Kun kyse on vähittäisvastuista, laitokset voivat ottaa tulevat nostot huomioon joko luottovasta-arvokertoimissaan tai LGD-estimaateissaan.

Kun kyse on vähittäisvastuista, CF-estimaattien on perustuttava vähintään viiden vuoden ajalta kerättyihin aineistoihin. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, laitos voi antaa aiempia ajanjaksoja koskeville tiedoille pienemmän painoarvon, jos tuoreemmat tiedot antavat tarkemman ennusteen nostettavista määristä. Laitokset voivat IRB-menetelmään siirtyessään käyttää toimivaltaisten viranomaisten luvalla merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta. Ajanjaksoa pidennetään vuosittain yhdellä vuodella, kunnes oleellista aineistoa on käytettävissä viiden vuoden ajalta.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

a) 1 kohdassa tarkoitetun talouden laskusuhdanteen luonne, vakavuus ja kesto;

b) perusteet, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen voi sallia laitoksen käyttää IRB-menetelmää ensimmäistä kertaa soveltaessaan merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

183 artikla

Vaatimukset laitoksen omia LGD-estimaatteja hyödyntäviin yritys-, laitos-, valtio- ja keskuspankkivastuisiin sekä vähittäisvastuisiin liittyvien takausten ja luottojohdannaisten vaikutusten arviointia varten

1. Hyväksyttäviin takaajiin ja takauksiin on sovellettava seuraavia vaatimuksia:

▼B

a) laitoksilla on oltava selvästi määritellyt kriteerit sille, minkä tyyppisiä takaajia ne hyväksyvät laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää;

b) hyväksyttyihin takaajiin on sovellettava vastapuolten tapaan 171, 172 ja 173 artiklan mukaisia sääntöjä;

c) takauksesta on laadittava asiakirja, takaaja ei saa kyetä mitätöimään takausta, takauksen on oltava voimassa, kunnes kaikki velvoitteet on täytetty täysimääräisesti (takauksen määrän ja takauksen keston puitteissa), ja takauksen on oltava takaajan osalta lainmukaisesti täytäntöönpanokelpoinen sillä lainkäyttöalueella, jossa takaajalla on ulosmittauskelpoista varallisuutta ja jossa tuomio voidaan panna täytäntöön. Ehdolliset takaukset, joihin sisältyy ehtoja, joiden mukaan takaaja ei ole välttämättä velvoitettu suorituksiin, voidaan hyväksyä toimivaltaisten viranomaisten luvalla. Luokituskriteereissä on otettava asianmukaisesti huomioon riskin mahdollinen lievempi väheneminen.

2. Laitoksella on oltava selvästi määritellyt kriteerit, joilla mukautetaan luokkia, ryhmiä tai LGD-estimaatteja sekä vähittäissaamisten ja hyväksyttävien ostettujen saamisten osalta vastuiden luokitusta riskiluokkiin tai -ryhmiin, jotta takausten vaikutus riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan voidaan ottaa huomioon. Näiden kriteerien on oltava 171, 172 ja 173 artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisia.

Kriteerien on oltava uskottavia ja perustuttava asiantuntevaan näkemykseen. Niillä on pystyttävä arvioimaan takaajan kykyä ja halukkuutta täyttää takaukseen liittyvät velvoitteet, takaajan suorittamien maksujen todennäköistä ajankohtaa, takaajan velvoitteidentäyttökyvyn yhteyttä vastapuolen takaisinmaksukykyyn sekä sitä, missä määrin vastapuoleen kohdistuu jäännösriskiä.

3. Takauksille tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös yhteen riskikohteeseen perustuviin luottojohdannaisin (single name -luottojohdannaisiin). Mikäli suojattava omaisuus ja luottojohdannaisen referenssiomaisuus tai omaisuuserä, jota käytetään määritettäessä, onko maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma sattunut, poikkeavat toisistaan, on sovellettava 216 artiklan 2 kohdan mukaisia vaatimuksia. Kun kyse on vähittäisvastuista ja hyväksyttävistä ostetuista saamisista, tämän kohdan säännöksiä on sovellettava luokiteltaessa vastuita riskiluokkiin tai -ryhmiin.

Kriteereissä on käsiteltävä luottojohdannaisen maksujärjestelyä ja arvioitava varovasti vaikutusta, joka sillä on palautusten määrän ja ajankohtaan. Laitoksen on arvioitava, missä määrin muuntyyppisiä jäännösriskejä esiintyy.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia ei sovelleta takauksiin, joiden myöntäjinä ovat laitokset, valtiot tai keskuspankit taikka yritykset, jotka täyttävät 201 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetyt vaatimukset, jos laitos on saanut 148 ja 150 artiklan nojalla luvan soveltaa standardimenetelmää kyseisiltä yhteisöiltä oleviin vastuisiin. Tässä tapauksessa on sovellettava 4 luvun mukaisia vaatimuksia.

▼B

5. Kun kyse on vähittäisvastuiden takauksista, 1, 2 ja 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös sijoitettaessa vastuita luokkiin tai ryhmiin sekä määritettäessä PD-estimaattia.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan ehdollisten takausten hyväksymiseen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

184 artikla

Ostettuja saamisia koskevat vaatimukset

1. Laitosten on kvantifioidessaan luokka- ja ryhmäkohtaisia riskiparametreja, joita sovelletaan ostettuihin saamisiin, varmistettava 2–6 kohdassa asetettujen vaatimusten täyttyminen.

2. Sopimuksen rakenteella on varmistettava, että laitoksella on kaikissa ennakoitavissa olosuhteissa todellinen omistusoikeus ja määräysvalta kaikkiin saamisista saataviin rahasuorituksiin. Kun vastapuoli suorittaa maksuja suoraan myyjälle tai hallinnoijalle, laitoksen on säännöllisesti todennettava, että maksut vältetään täysimääräisinä ja sopimuksen ehtojen mukaisesti. Laitoksella on oltava menettelyt, joilla varmistetaan, että saamisten ja käteissuoritusten omistusoikeus on suojattu konkurssimenettelyjen aiheuttamilta lykkäyksiltä tai asioiden riitauttamiselta, jotka saattaisivat olennaisesti lykätä lainanantajan mahdollisuuksia muuttaa saamisia rahaksi, ulosmitata niitä tai saada käteisvaroja haltuunsa.

3. Laitoksen on valvottava sekä ostettujen saamisten laatua että myyjän ja hallinnoijan taloudellista asemaa. Sovelletaan seuraavaa:

a) laitoksen on arvioitava ostettujen saamisten laadun ja myyjän sekä hallinnoijan taloudellisen aseman välistä korrelaatiota; sillä on oltava sisäiset käytänteet ja menettelyt, jotka tarjoavat asianmukaisen suojan näiden epävarmuustekijöiden varalta, mukaan luettuna sisäisen riskiluokituksen laatiminen kullekin myyjälle ja hallinnoijalle;

b) laitoksella on oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla määritetään myyjän ja hallinnoijan hyväksyttävyys. Laitoksen tai sen asiamiehen on säännöllisesti tarkasteltava myyjien ja hallinnoijien toimintaa todentaakseen niiden tuottamien raporttien täsmällisyyden, havaitakseen petokset tai operatiiviset heikkoudet sekä todentaakseen myyjän luottokäytänteiden sekä hallinnoijan perintäkäytänteiden ja -menettelyjen laadun. Tarkastelun aikana tehdyt havainnot on dokumentoitava;

▼B

c) laitoksen on arvioitava ostettujen saamisten ryhmien ominaispiirteitä (mukaan lukien over-advances -erät), myyjän aiempia maksurästejä, luottotappioita ja luottotappiovarauksia, maksuehtoja ja mahdollisia vastatilejä;

d) laitoksella on oltava tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla seurataan kokonaisuutena yhden vasta-puolen aiheuttamia keskittymiä ostettujen saamisten ryhmien sisällä ja niiden välillä;

e) laitoksen on varmistettava, että se saa hallinnoijalta oikea-aikaisesti riittävän yksityiskohtaiset raportit saamisten vanhentumisesta ja laimentumisesta, jotta varmistetaan, että pystytään täyttämään laitoksen soveltamia ostettuja saamisia koskevat hyväksymiskriteerit (ml. "advancing policies") ja valvomaan tehokkaasti laimentumista ja myyjän myyntiehtoja ja vahvistamaan ne.

4. Laitoksella on oltava järjestelmät ja menettelyt, joiden avulla havaitaan varhaisessa vaiheessa myyjän taloudellisen aseman ja ostettujen saamisten laadun heikentyminen, ja paneudutaan ongelmiin ennakoivasti. Laitoksella on erityisesti oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet, menettelyt ja tietojärjestelmät, joilla seurataan kovenanttien rikkoutumista sekä selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joita sovelletaan oikeusprosessien käynnistämisessä ja ongelmallisten ostettujen saamisten käsittelyssä.

5. Laitoksella on oltava selkeät ja tehokkaat käytänteet ja menettelyt, joilla hallitaan ostettuja saamisia, luottoja ja käteisvaroja. Sisäisillä asiakirjoihin perustuvilla käytänteillä on määriteltävä ostettujen saamisten ohjelman kaikki olennaiset osat, mukaan lukien "advancing rates"), hyväksyttävät vakuudet, tarvittavat asiakirjat, keskittymärajat ja käteissuoritusten käsittelyssä sovellettavat menetelmät. Näissä käytänteissä on otettava asianmukaisesti huomioon kaikki olennaiset tekijät, mukaan luettuina myyjän ja hallinnoijan taloudellinen asema, riskikeskittymät sekä ostettujen saamisten laadussa ja myyjän asiakaskunnassa ajan mittaan tapahtuvat muutokset; sisäisillä järjestelmillä on varmistettava, että varat maksetaan ainoastaan yksilöityjä vakuuksia ja asiakirjoja vastaan.

6. Laitoksella on oltava tehokkaat sisäiset prosessit, joilla arvioidaan kaikkien sisäisten käytänteiden ja menettelyjen noudattamista. Prosessiin on sisällyttävä laitoksen saamisten osto-ohjelman kaikkien kriittisten vaiheiden säännölliset tarkastukset; seuraavien tehtävien eriyttämisen todentaminen: 1) myyjän ja hallinnoijan sekä vastapuolen arviointi ja 2) myyjän ja hallinnoijan arviointi sekä myyjän ja hallinnoijan paikan päällä tapahtuva tarkastus; back-office-toimintojen arviointi keskittyen erityisesti ammattitaitoon, kokemukseen, henkilökunnan määrään ja toimintaa tukeviin automatisoituihin järjestelmiin.

▼B

3 Alajakso

Sisäisten estimaattien validointi

185 artikla

Sisäisten estimaattien validointi

Laitosten on validoitava sisäiset estimaattinsa seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) laitoksilla on oltava luotettavat järjestelmät, joilla validoidaan luottoluokitusmenetelmien, prosessien sekä kaikkien merkityksellisten riskiparametrien estimoinnin tarkkuus ja johdonmukaisuus. Laitosten on pystyttävä sisäisen validointiprosessin avulla arvioimaan luokituksessa ja riskin estimoinnissa sovellettavien sisäisten järjestelmien suorituskykyä johdonmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti;

b) laitosten on verrattava säännöllisesti kunkin luokan PD-estimaattia toteutuneisiin maksukyvyttömyystapausten osuuksiin; jos toteutuneiden maksukyvyttömyystapausten määrä on luokan mukaisen odotetun vaihteluvälin ulkopuolella, laitosten on selvitettävä yksityiskohtaisesti poikkeaman syyt. Omia LGD- ja CF-estimaatteja käyttävien laitosten on toteutettava vastaava analyysi myös näiden estimaattien osalta. Vertailussa on käytettävä ajallisesti mahdollisimman kattavaa tietoaineistoa. Laitosten on dokumentoitava menetelmät ja tietoaineisto, jota vertailussa on käytetty. Analyysi on toteutettava ja dokumentaatio päivitettävä vähintään vuosittain;

c) laitosten on sovellettava myös muita kvantitatiivisia validointimenetelmiä ja vertailuja asianmukaisiin ulkoisiin tietolähteisiin. Näiden analyysien on perustuttava säännöllisesti päivitettävään salkkua vastaavaan tietoaineistoon, joka kattaa riittävän pitkän tarkasteluajanjakson. Laitosten luottoluokitusmenetelmien suorituskyvyn sisäisen arvioinnin on perustuttava mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta kerättyyn aineistoon;

d) kvantitatiivisessa validoinnissa käytettävien menetelmien ja tietoaineiston on oltava ajallisesti johdonmukaisia. Estimointi- ja validointimenetelmiä ja aineistoa (sekä tietolähteitä että ajanjaksoja) koskevat muutokset on dokumentoitava;

e) laitoksilla on oltava kattava sisäinen ohjeistus niitä tilanteita varten, joissa toteutuneet PD- ja LGD-arvot, luottovasta-arvokertoimet ja EL-lukua käytettäessä kokonaistappiot poikkeavat odotuksista niin paljon, että on syytä epäillä estimaattien paikkansapitävyyttä. Ohjeistuksessa on otettava huomioon suhdannevaihtelut ja muu vastaava järjestelmällinen vaihtelu maksukyvyttömyyden tasossa. Jos toteutuneet arvot ovat jatkuvasti ennustettuja arvoja suuremmat, laitosten on tarkistettava estimaatteja ylöspäin, jotta ne vastaavat paremmin laitosten maksukyvyttömyys- ja luottotappiohavaintoja.

▼B

4 Alajakso

Oman pääoman ehtoisia vastuita koskevat vaatimukset sisäistä mallia sovellettaessa

186 artikla

Omien varojen vaatimus ja riskin kvantifiointi

Laitosten on täytettävä omien varojen vaatimusten laskennassa seuraavat vaatimukset:

a) potentiaalisen tappion estimaatin on oltava realistinen suhteessa markkinoiden epäsuotuisaan kehitykseen, joka voi vaikuttaa laitoksen omistusosuuksien pitkän aikavälin riskiprofiiliin. Tuottojakaumaa laadittaessa käytettävät tiedot on kerättävä mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta, ja niiden on kuvattava tarkoituksenmukaisesti laitoksen oman pääoman ehtoisten vastuiden riskiprofiilia. Käytettävien tietojen on oltava sellaisia, että niiden perusteella voidaan laatia varovaisia, tilastollisesti luotettavia ja realistisia tappioestimaatteja, jotka eivät perustu pelkästään harkintaan tai subjektiivisiin arvioihin. Tappioestimaatin on tuotettava varovainen arvio potentiaalisista tappioista toimialan tai markkinoiden suhdannekierron ajalta. Laitoksen on yhdistettävä käytettävissä olevien tietojen empiirinen analyysi useisiin tekijöihin perustuviin mukautuksiin, jotta malli tuottaa riittävän realistisia ja varovaisia tuotoksia. Kun laitos laatii potentiaalisia neljännesvuosittaisia tappioita estimoivia markkinariskin sisäisiä malleja (Value-at-Risk, VaR), se voi käyttää neljännesvuosittaisia tietoja tai muuntaa lyhyemmältä ajanjaksolta kerättyjä tietoja neljännesvuosittaisiksi käyttämällä analyyttisesti asianmukaisia menetelmiä, joita tuetaan empiirisellä aineistolla sekä pitkälle kehitetyllä ja dokumentoidulla prosessilla ja analyysillä. Kyseistä menetelmää on sovellettava pitkällä aikavälillä varovaisesti ja johdonmukaisesti. Jos asian kannalta merkityksellisiä tietoja on rajoitetusti käytettävissä, laitoksen on käytettävä asianmukaista varovaisuusmarginaalia;

b) käytetyillä malleilla on pystyttävä kuvaamaan riittävän hyvin kaikkia oman pääoman ehtoisten vastuiden tuottoihin sisältyviä olennaisia riskejä, mukaan luettuina yleinen markkinariski ja laitoksen osakesalkkuun sisältyvät erityiset riskit. Sisäisten mallien on kuvattava riittävän hyvin aiempia hintojen muutoksia ja potentiaalisten keskittymien suuruutta ja niissä tapahtuvia muutoksia; malleissa on myös otettava realistisesti huomioon epäsuotuisat markkinaympäristöt. Estimoinnissa käytettäviin tietoihin sisältyvien riskien on vastattava hyvin laitoksen oman pääoman ehtoisia vastuita tai oltava vähintään vertailukelpoinen niiden kanssa;

c) sisäisen mallin on oltava tarkoituksenmukainen suhteessa laitoksen osakesalkun monimutkaisuuteen ja riskiprofiiliin. Jos laitoksella on olennaisia omistusosuuksia, jotka ovat arvonsa suhteen hyvin ei-lineaarisia, sisäisillä malleilla on pystyttävä kuvaamaan riittävän hyvin kyseisiin rahoitusvälineisiin liittyviä riskejä;

d) yksittäisten positioiden kuvaaminen niiden arvoa jäljittelevien muuttujien, markkinaindeksien ja riskitekijöiden avulla on tapahduttava uskottavasti sekä asiantuntevaan näkemykseen ja vankkaan käsitteistöön perustuen;

▼B

e) laitosten on osoitettava empiirisillä analyyseilla riskitekijöiden asianmukaisuus, mukaan luettuna niiden kyky kattaa sekä yleiset että erityiset riskit;

f) oman pääoman ehtoisten vastuiden tuoton volatiliteettia koskevissa arvioissa on käytettävä merkityksellisiä saatavilla olevia tilastotietoja, muuta informaatiota ja menetelmiä. Myös riippumattoman tahon tarkastamia sisäisiä tietoja tai ulkoisista lähteistä saatavia tietoja (ml. yhdistetyt tietolähteet) on käytettävä;

g) laitoksen on sovellettava tiukkaa ja kattavaa stressitestien ohjelmaa.

187 artikla

Riskienhallintaprosessi ja valvonta

Kehittäessään ja soveltaessaan omien varojen vaatimuksiin liittyviä sisäisiä malleja laitosten on laadittava käytänteet, menettelyt ja valvontajärjestelyt, joilla varmistetaan mallin ja mallintamisprosessin asianmukaisuus. Näihin käytänteisiin, menettelyihin ja valvontajärjestelyihin on sisällyttävä seuraavat osatekijät:

a) sisäinen malli on sisällytettävä kokonaisuudessaan laitoksen johdon tietojärjestelmiin sekä muuhun kuin kaupankäyntivarastoon liittyvän osakesalkun hoitoon. Sisäiset mallit on integroitava kokonaisuudessaan laitoksen riskienvalvontainfrastruktuuriin erityisesti, jos niitä käytetään seuraavissa: osakesalkun suorituskyvyn arviointi (mukaan luettuna riskimukautettu suorituskyky), taloudellisen pääoman kohdentaminen oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sekä pääoman yleisen riittävyyden ja sijoitusten hallintaprosessin arviointi;

b) vakiintuneet johtamisjärjestelmät, menettelyt ja valvontatoiminnot, joilla varmistetaan sisäisen mallintamisprosessin kaikkien osien säännöllinen ja riippumaton tarkastelu, mukaan luettuina malliin tehtävien tarkistusten hyväksyminen sekä malliin syötettävän tiedon ja tulosten tarkastelu, kuten riskilaskelmien välitön todentaminen. Näissä tarkasteluissa on arvioitava mallin panosten ja sen tulosten asianmukaisuutta, tarkkuutta ja täsmällisyyttä, ja niiden aikana on keskityttävä havaitsemaan potentiaalisia virheitä, jotka liittyvät tiedossa oleviin heikkouksiin, ja rajoittamaan niiden vaikutuksia; lisäksi on pyrittävä havaitsemaan malliin sisältyvät toistaiseksi tuntemattomat heikkoudet. Näiden tarkastelujen toteuttajan on oltava joko sisäinen riippumaton yksikkö tai riippumaton ulkoinen taho;

c) asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt, joilla seurataan sijoituksiin liittyviä raja-arvoja ja oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin sisältyviä riskejä;

d) mallin suunnittelusta ja soveltamisesta vastaavien yksiköiden on oltava toiminnallisesti riippumattomia yksittäisten sijoitusten hoidosta vastuussa olevista yksiköistä;

e) kaikkien mallintamisprosessiin osallistuvien tahojen on oltava riittävän ammattitaitoisia. Laitoksen johdon on osoitettava mallintamistoimintoon riittävästi ammattitaitoisia resursseja.

▼B

188 artikla

Validointi ja dokumentointi

Laitoksilla on oltava luotettavat järjestelmät, joilla validoidaan sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuutta ja johdonmukaisuutta. Kaikki sisäisten mallien, mallintamisprosessin ja validoinnin olennaiset osat on dokumentoitava.

Laitosten sisäisten mallien ja mallintamisprosessien validoinnissa ja dokumentoinnissa on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) laitosten on arvioitava sisäisen validointiprosessin avulla sisäisten mallien ja prosessien suorituskykyä johdonmukaisesti ja tarkoituksenmukaisesti;

b) kvantitatiivisessa validoinnissa käytettävien menetelmien ja tietoaineiston on oltava ajallisesti johdonmukaisia. Estimointi- ja validointimenetelmiä sekä tietolähteitä ja ajanjaksoja koskevat muutokset on dokumentoitava;

c) laitosten on säännöllisesti verrattava oman pääoman ehtoisten vastuiden todellisia tuottoja (jotka on laskettu toteutuneista ja toteutumattomista voitoista ja tappioista) mallin tuottamiin estimaatteihin. Vertailussa on käytettävä ajallisesti mahdollisimman kattavaa tietoaineistoa. Laitosten on dokumentoitava menetelmät ja tietoaineisto, jota vertailussa on käytetty. Analyysi on toteutettava ja dokumentaatio päivitettävä vähintään vuosittain;

d) laitosten on sovellettava myös muita kvantitatiivisia validointimenetelmiä ja tehtävä vertailuja ulkoisiin tietolähteisiin. Näiden analyysien on perustuttava säännöllisesti päivitettävään salkkua vastaavaan tietoaineistoon, joka kattaa riittävän pitkän tarkasteluajanjakson. Laitosten käyttämien mallien suorituskyvyn sisäisen arvioinnin on perustuttava mahdollisimman pitkältä ajanjaksolta kerättyyn aineistoon;

e) laitoksilla on oltava luotettava sisäinen ohjeistus niitä tilanteita varten, joissa oman pääoman ehtoisten vastuiden todellisten tuottojen vertailu mallien tuottamiin estimaatteihin kyseenalaistaa estimaattien tai mallien luotettavuuden. Ohjeistuksessa on otettava huomioon suhdannevaihtelut ja muu vastaava järjestelmällinen vaihtelu oman pääoman ehtoisten vastuiden tuotoissa. Kaikista sisäisiin malleihin niiden tarkastelun perusteella tehdyistä mukautuksista on laadittava asiakirjat, ja mukautusten on oltava laitoksen mallien tarkasteluun soveltaman ohjeistuksen mukaisia;

f) sisäiset mallit ja mallintamisprosessit on dokumentoitava, mukaan luettuina mallintamiseen osallistuvien tahojen vastuualueet sekä mallien hyväksymis- ja tarkasteluprosessi.

▼B

5 Alajakso

Sisäinen hallinnointi ja valvonta

189 artikla

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä

1. Laitoksen johdon tai sen alaisen valiokunnan sekä toimivan johdon on hyväksyttävä luottoluokitus- ja estimointiprosessin kaikki olennaiset osat. Edellä mainittujen osapuolten on ymmärrettävä yleisellä tasolla laitoksen luottoluokitusmenetelmä sekä syvällisesti niihin liittyvä johdon raportointi.

2. Toimivan johdon on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sen on ilmoitettava ylimmälle johdolle tai sen alaiselle valiokunnalle vakiintuneisiin käytänteisiin tehtävistä olennaisista muutoksista tai niistä poikkeamisesta, jos tällä on olennainen vaikutus laitoksen luottoluokitusmenetelmien toimintaan;

b) sen on oltava ymmärrettävä hyvin luottoluokitusmenetelmien rakenne ja toiminta;

c) sen on jatkuvasti varmistettava, että luottoluokitusmenetelmät toimivat asianmukaisesti.

Toimivan johdon on saatava luottoriskin valvontayksiköiltä jatkuvasti tietoja luokitusprosessin toiminnasta, eri osa-alueiden parannustarpeista sekä edistymisestä aiemmin havaittujen puutteiden korjaamisessa.

3. Sisäiseen luottoluokitukseen perustuva analyysi laitoksen luottoriskiprofiilista muodostaa keskeisen osan johdon raportoinnista näille tahoille. Raporteista on käytävä ilmi ainakin luottoluokkien riskiprofiilit, siirtymät luokkien välillä, luottoluokkien keskeisten riskiparametrien estimaatit sekä toteutuneiden maksukyvyttömyysasteiden ja, siltä osin kuin käytetään omia estimaatteja, toteutuneiden LGD-lukujen ja luottovastaarvokertoimien vertailu odotusarvoihin ja stressitestien tuloksiin. Raportoinnin tiheys riippuu siitä, minkä tyyppisiä ja kuinka merkittäviä tiedot ovat, ja millainen tietojen vastaanottajien asiantuntemuksen taso on.

190 artikla

Luottoriskin valvonta

1. Luottoriskin valvontayksikön on oltava riippumaton niistä henkilöistä ja liikkeenjohdon elimistä, jotka ovat vastuussa vastuiden alullepanosta tai uusimisesta; yksikön on raportoitava suoraan toimivalle johdolle. Yksikkö on vastuussa luottoluokitusmenetelmien suunnittelusta tai valinnasta, täytäntöönpanosta, valvonnasta ja suorituskyvystä. Sen on säännöllisesti tuotettava ja analysoitava raportteja luottoluokitusmenetelmien tuottamista tuloksista.

▼B

2. Luottoriskin valvontayksikön tai -yksiköiden vastuualueisiin kuuluvat seuraavat tehtävät:

a) riskiluokkien ja -ryhmien testaus ja seuranta;

▼C2

b) laitoksen luottoluokitusmenetelmien tiivistelmäraporttien tuottaminen ja analysointi;

▼B

c) niiden menettelyjen täytäntöönpano, joilla todennetaan, että riskiluokan ja -ryhmän määritelmiä sovelletaan johdonmukaisesti eri yksiköissä ja maantieteellisillä alueilla;

d) luokitusprosessia koskevien muutosten tarkastelu ja dokumentointi, mukaan luettuina muutosten syyt;

e) luokituskriteerien tarkastelu sen selvittämiseksi, ennustavatko ne edelleen riskiä asianmukaisesti. Luokitusprosessiin, kriteereihin tai yksittäisiin luokitusparametreihin tehtävät muutokset on dokumentoitava ja dokumentaatio on säilytettävä;

f) aktiivinen osallistuminen luokitusprosessissa käytettävien mallien suunnitteluun, valintaan, täytäntöönpanoon ja validointiin;

g) luokitusprosessissa käytettävien mallien valvonta ja tarkkailu;

h) luokitusprosessissa käytettävien mallien jatkuva arviointi ja niihin tehtävät muutokset.

3. Laitokset, jotka käyttävät 179 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhdistettyjä tietoja, voivat ulkoistaa seuraavat tehtävät:

a) riskiluokkien ja -ryhmien testauksessa ja seurannassa tarvittavien tietojen tuottaminen;

▼C2

b) laitoksen luottoluokitusmenetelmien tiivistelmäraporttien tuottaminen;

▼B

c) niiden tietojen tuottaminen, joita tarvitaan luokituskriteerien tarkastelussa sen selvittämiseksi, ennustavatko ne edelleen riskiä asianmukaisesti;

d) asiakirjojen laatiminen luokitusprosessiin, kriteereihin tai yksittäisiin luokitusparametreihin tehtävistä muutoksista;

e) niiden tietojen tuottaminen, jotka ovat merkityksellisiä luokitusprosessissa käytettävien mallien jatkuvassa arvioinnissa ja niihin tehtävissä muutoksissa.

4. Laitosten, jotka soveltavat 3 kohtaa, on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on pääsy kolmannen osapuolen kaikkeen oleelliseen tietoon, joka on tarpeen arvioitaessa vaatimusten täyttämistä; toimivaltaisille viranomaisille on annettava myös mahdollisuus tehdä paikalla tapahtuvia tarkastuksia samassa laajuudessa kuin laitoksen osalta.

▼B

191 artikla

Sisäinen tarkastus

Sisäisestä tarkastuksesta vastaavien tai muun vastaavan riippumattoman tarkastusyksikön on tarkasteltava vähintään kerran vuodessa laitoksen luottoluokitusmenetelmät ja niiden toiminnot, mukaan lukien luotto-organisaation toiminnot sekä PD-, LGD- ja EL-lukujen ja luottovasta-arvokertoimien estimointi. Tarkastelussa on arvioitava myös kaikkien sovellettavien vaatimusten täyttämistä.

4 LUKU

Luottoriskien vähentäminen

1 Jakso

Määritelmät ja yleiset vaatimukset

192 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

1) 'luottoa myöntävällä laitoksella' laitosta, jolla on kyseinen vastuu;

2) 'vakuudellisella luotonannolla' liiketoimea, joka aiheuttaa vastuun, joka on suojattu vakuudella, jonka ehdoissa laitokselle ei anneta oikeutta vähittäin päivittäin saatavaan tuottoon;

3) 'pääomamarkkinalähtöisellä liiketoimella' liiketoimea, joka aiheuttaa vastuun, joka on suojattu vakuudella, jonka ehdoissa laitokselle annetaan oikeus vähittäin päivittäin saatavaan tuottoon;

4) 'kohde-etuutena olevalla CIU:lla' CIU:ta, jonka osuuksiin tai osakkeisiin toinen CIU on sijoittanut.

193 artikla

Riskienvähentämismenetelmien vaikutuksen hyväksymistä koskevat periaatteet

1. Mikään vastuu, johon laitos soveltaa riskien vähentämistekniikkaa, ei saa johtaa korkeampaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään tai odotettujen tappioiden yhteismäärään kuin muuten samanlainen vastuu, johon laitos ei sovelleta riskien vähentämistekniikkaa.

2. Jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään on jo sisällytetty luottosuoja tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti, laitokset eivät saa sisällyttää tätä luottosuojaa tämän luvun mukaisiin laskelmiin.

3. Kun 2 ja 3 jakson säännösten edellytykset täyttyvät, laitokset voivat muuttaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaista laskutapaa ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaista laskutapaa 4, 5 ja 6 jakson säännösten mukaisesti.

▼B

4. Laitosten on käsiteltävä arvopaperien takaisinostotransaktioiden tai lainaksiantamisen ja -ottamisen yhteydessä ostetut, lainatut tai vastaanotetut käteinen raha, arvopaperit tai hyödykkeet vakuuksina.

5. Kun laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, soveltaa yksittäiseen vastuuseen useampaa kuin yhtä luottoriskin vähentämismenetelmää, sen on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

a) jaettava vastuu osiin sen perusteella, mitä yksittäistä luottoriskin vähentämismenetelmää on sovellettu;

b) laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erikseen kullekin a alakohdan mukaisesti saadulle osalle 2 luvun ja tämän luvun säännösten mukaisesti.

6. Kun laitos, joka laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, soveltaa yksittäiseen vastuuseen yksittäisen suojan tarjoajan tarjoamaa luottosuojakokonaisuutta, jolla on eri maturiteetteja, sen on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

a) jaettava vastuu osiin sen perusteella, mitä yksittäistä luottoriskin vähentämismenetelmää on sovellettu;

b) laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä erikseen kullekin a alakohdan mukaisesti saadulle osalle 2 luvun ja tämän luvun säännösten mukaisesti.

194 artikla

Riskienvähentämismenetelmien hyväksyttävyyttä koskevat periaatteet

1. Luottosuojaa tarjoavan tekniikan on yhdessä luottoa myöntävän laitoksen toteuttamien toimenpiteiden, menettelyjen ja toimintalinjojen kanssa johdettava oikeudellisesti päteviin ja kaikilla merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisiin luottosuojajärjestelyihin.

Luottoa myöntävän laitoksen on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava ajantasainen puolueeton, kirjallinen ja perusteltu oikeudellinen lausunto tai oikeudelliset lausunnot, jota tai joita käyttäen se on määritellyt, täyttääkö sen luottosuojajärjestely tai täyttävätkö sen luottosuojajärjestelyt ensimmäisessä alakohdassa säädetyn edellytyksen.

2. Luottoa myöntävän laitoksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen luottosuojajärjestelyn tehokkuuden ja hallitakseen siihen liittyvät riskit.

3. Laitokset voivat hyväksyä vastikkeellisen luottosuojan luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskennassa ainoastaan silloin, jos luottosuojana käytetyt omaisuuserät täyttävät molemmat seuraavista vaatimuksista:

▼B

a) omaisuuserien on sisällyttävä tapauksen mukaan 197–200 artiklassa lueteltuihin hyväksyttäviin omaisuuseriin;

b) omaisuuserien on oltava riittävän likvidejä, ja niiden arvon on oltava pitkällä aikavälillä riittävän vakaa, jotta ne tarjoavat asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen käytettävä menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste.

4. Laitokset voivat hyväksyä vastikkeellisen luottosuojan luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskennassa, jos luottoa myöntävällä laitoksella on oikeus realisoida tai ottaa haltuunsa kohtuullisessa ajassa luottosuojan tarjoavat omaisuuserät vastapuolen tai vakuuden haltijana toimivan säilytysyhteisön maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- tai konkurssitilanteessa – tai muussa liiketoimidokumentaatiossa mainitussa maksuvelvollisuuden aiheuttavassa tilanteessa. Luottosuojana käytettävien omaisuuserien arvo ei saa olla liikaa riippuvainen vastapuolen luottokelpoisuudesta.

5. Takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa luottosuojan tarjoajaa pidetään hyväksyttävänä luottosuojan tarjoajana vain, jos luottosuojan tarjoaja on sisällytetty tapauksen mukaan 201 tai 202 artiklassa lueteltuihin hyväksyttäviin luottosuojan tarjoajiin.

6. Takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa luottosuojasopimusta pidetään hyväksyttävänä luottosuojasopimuksena vain, jos molemmat seuraavista vaatimuksista täyttyvät:

a) luottosuojasopimuksen on sisällyttävä 203 artiklassa ja 204 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin hyväksyttäviin luottosuojasopimuksiin;

b) luottosuojasopimuksen on oltava asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen, jotta se tarjoaa asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen käytettävä menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste;

c) luottosuojan tarjoaja täyttää 5 kohdassa esitetyt vaatimukset.

7. Luottosuojan on täytettävä 3 jaksossa asetetut vaatimukset soveltuvin osin.

8. Laitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että sillä on asianmukaiset riskienvalvontaprosessit, joilla valvotaan riskejä, joille laitos saattaa altistua luottoriskin vähentämismenetelmien soveltamisen vuoksi.

9. Sen lisäksi, että luottoriskin vähentäminen on otettu huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja tarvittaessa odotettujen tappioiden yhteismäärää laskettaessa, laitosten on jatkettava täysipainoisesti suojattavan vastuuseen liittyvien riskien arviointia ja pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että tämä vaatimus on täytetty. Takaisinostotransaktioiden ja arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen tapauksessa suojattavan vastuun on katsottava – ainoastaan tätä kohtaa sovellettaessa – muodostuvan vastuun nettomäärästä.

▼B

10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, mikä katsotaan riittävän likvideiksi omaisuuseriksi ja milloin omaisuuserien arvojen voidaan katsoa olevan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla riittävän vakaat;

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 Jakso

Hyväksyttävät luottoriskin vähentämisen muodot

1 Alajakso

Vastikkeellinen luottosuoja

195 artikla

Tase-erien nettoutus

Laitos voi soveltaa hyväksyttävänä luottoriskin vähentämisen muotona tase-erien nettoutusta laitoksen itsensä ja sen vastapuolen välisiin keskinäisiin saamisiin.

Hyväksyttäviä ovat ainoastaan laitoksen ja sen vastapuolen väliset vastavuoroiset käteissaldot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 196 artiklan soveltamista. Laitokset voivat muuttaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja tapauksen mukaan odotettujen tappioiden yhteismäärää ainoastaan, kun kyse on sellaisista luotoista ja talletuksista, jotka ne ovat itse saaneet ja joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta koskevaa sopimusta.

196 artikla

Päänettoutussopimukset, joilla suojataan takaisinostotransaktioita tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia

Rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää 223 artiklan mukaisesti soveltavat laitokset voivat ottaa huomioon vastapuolen kanssa tehtäviä takaisinostotransaktioita, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia suojaavien kahdenvälisten nettoutussopimusten vaikutukset. Kyseisten sopimusten tai liiketoimien nojalla asetettujen vakuuksien ja lainattujen arvopaperien tai hyödykkeiden on oltava vakuuksien hyväksyttävyyttä koskevien 197 ja 198 artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 299 artiklan säännösten soveltamista.

197 artikla

Kaikkien lähestymistapojen ja menetelmien mukaisesti hyväksyttävä vakuus

1. Laitokset voivat käyttää seuraavia omaisuuseriä kaikkien lähestymistapojen ja menetelmien mukaisesti hyväksyttävinä vakuuksina:

▼B

a) luottoa myöntävään laitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat käteiseen verrattavat instrumentit;

b) valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista 2 luvun soveltamista varten virallisesti hyväksytty ulkoinen luottoluokituslaitos tai vientitakuulaitos on antanut luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 4 valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

c) laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitosvastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

d) muiden yhteisöjen liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

e) vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut lyhytaikaisen luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 lyhytaikaisten vastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

f) pääindeksiin sisältyvät osakkeet tai vaihtovelkakirjalainat;

g) kulta;

h) arvopaperistamispositiot, jotka eivät ole uudelleenarvopaperistamispositioita ja joista ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut ulkoisen luottoluokituksen, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 arvopaperistamisvastuiden riskipainotuksesta annettujen 5 luvun 3 jakson 3 alajaksoon sisältyvän menetelmän sääntöjen mukaisesti.

2. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa "valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin" kuuluvat

a) aluehallinnon tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita kohdellaan 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella aluehallinto tai paikallisviranomaiset toimivat;

b) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään saamisina valtioilta 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

c) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;

d) kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 118 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

▼B

3. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa "laitosten liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin" kuuluvat

a) aluehallinnon tai ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka ovat muita kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita;

b) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään 116 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;

c) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

4. Laitos voi käyttää hyväksyttävänä vakuutena sellaisia muiden laitosten liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille ulkoinen luottoluokituslaitos ei ole antanut luottoluokitusta, jos kyseiset arvopaperit täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) ne ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä;

b) ne katsotaan etuoikeusasemaltaan parhaimmassa asemassa oleviksi veloiksi;

c) kaikilla muilla liikkeeseenlaskijalaitoksen samaan etuoikeusasemaan kuuluvilla liikkeeseenlaskuilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitos- tai lyhytaikaisten vastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

d) luottoa myöntävällä laitoksella ei ole tietoja, joiden perusteella liikkeeseenlaskulle tulisi antaa c alakohdan mukaista alempi luottoluokitus;

e) rahoitusvälineellä on tähän tarkoitukseen riittävä markkinalikviditeetti.

5. Laitokset voivat käyttää yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (CIU) osuuksia tai osakkeita hyväksyttävänä vakuutena, kun kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) osuuksien tai osakkeiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin;

▼C2

b) CIU:t sijoittavat ainoastaan rahoitusvälineisiin, jotka ovat 1 ja 4 kohdan mukaan hyväksyttäviä;

▼B

c) CIU:t täyttävät 132 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset.

Kun CIU sijoittaa toisen CIU:n osuuksiin tai osakkeisiin, ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa asetettuja vaatimuksia on sovellettava myös tällaiseen kohde-etuutena olevaan CIU:hun.

Jos CIU käyttää johdannaissopimuksia sallittujen sijoitusten suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen osuuksien tai osakkeiden hyväksyttävyyteen vakuudeksi.

▼B

6. Jos CIU:n, jäljempänä 'alkuperäinen CIU', tai sen kohde-etuutena olevien CIU:den sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusvälineisiin, joita pidetään hyväksyttävinä 1 ja 4 kohdan mukaisesti, laitokset voivat 5 kohtaa sovellettaessa käyttää tällaisen CIU:n osuuksia tai osakkeita kyseisen CIU:n hallussa olevien hyväksyttävien omaisuuserien arvon enimmäismäärään saakka sillä edellytyksellä, että CIU tai sen kohde-etuutena olevat CIU:t ovat sijoittaneet valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän hyväksymättömiin omaisuuseriin.

Kun jollakin kohde-etuutena olevalla CIU:lla on omia kohde-etuutena olevia CIU:ita, laitokset voivat käyttää alkuperäisen CIU:n osuuksia tai osakkeita hyväksyttävänä vakuutena edellyttäen, että ne soveltavat ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä menetelmiä.

Jos hyväksymättömien omaisuuserien arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, laitosten on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

a) laitosten on laskettava hyväksymättömien omaisuuserien kokonaisarvo;

b) jos a alakohdan mukaisesti saatu määrä on negatiivinen, laitosten on vähennettävä kyseisen määrän absoluuttinen arvo hyväksyttävien omaisuuserien kokonaisarvosta.

7. Jos 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetuista arvopapereista on annettu kaksi ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusta, laitosten on käytettävä niistä alhaisempaa. Jos arvopaperista on annettu enemmän kuin kaksi ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusta, laitosten on käytettävä niistä kahta korkeinta. Jos kaksi korkeinta luottoluokitusta poikkeavat toisistaan, laitosten on käytettävä niistä alhaisempaa.

8. EAMV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään

a) tämän artiklan 1 kohdan f alakohdassa, 198 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 224 artiklan 1 ja 4 kohdassa sekä 299 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut pääindeksit;

b) edellä tämän artiklan 4 kohdan a alakohdassa, 198 artiklan 1 kohdassa, 224 artiklan 1 ja 4 kohdassa, 299 artiklan 2 kohdan e alakohdassa, 400 artiklan 2 kohdan k alakohdassa, 416 artiklan 3 kohdan e alakohdassa, 428 artiklan 1 kohdan c alakohdassa sekä liitteessä III olevassa 12 kohdassa tarkoitetut virallisesti hyväksytyt pörssit 4 artiklan 1 kohdan 72 alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

EAMV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

198 artikla

Muut hyväksyttävät vakuudet rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Kun laitos soveltaa 223 artiklassa säädettyä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää, laitos voi käyttää 197 artiklassa lueteltujen vakuuksien lisäksi hyväksyttävinä vakuuksina seuraavia omaisuuseriä:

a) osakkeet tai vaihtovelkakirjalainat, jotka eivät sisälly pääindeksiin, mutta joilla käydään kauppaa virallisesti hyväksytyssä pörssissä;

b) CIU:n osuudet tai osakkeet, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

i) osuuksien tai osakkeiden hinta noteerataan julkisesti päivittäin;

ii) CIU sijoittaa ainoastaan rahoitusvälineisiin, jotka voidaan hyväksyä 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, ja tämän alakohdan a alakohdassa mainittuihin omaisuuseriin.

Jos CIU sijoittaa toisen CIU:n osuuksiin tai osakkeisiin, tämän kohdan a ja b alakohdan säännökset koskevat myös tällaista kohde-etuutena olevaa CIU:ta.

Jos CIU käyttää johdannaissopimuksia sallittujen sijoitusten suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen osuuksien tai osakkeiden hyväksyttävyyteen vakuudeksi.

2. Jos CIU:n tai sen kohde-etuutena olevien CIU:iden sijoitustoimintaa ei ole rajattu yksinomaan rahoitusvälineisiin, joita pidetään hyväksyttävinä 197 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, ja tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittuihin omaisuuseriin, laitokset voivat käyttää tällaisen CIU:n osuuksia tai osakkeita kyseisen CIU:n hallussa olevien hyväksyttävien omaisuuserien arvon enimmäismäärään saakka sillä edellytyksellä, että CIU tai sen kohde-etuutena olevat CIU:t ovat sijoittaneet valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän hyväksymättömiin omaisuuseriin.

Jos hyväksymättömien omaisuuserien arvo voi olla negatiivinen omistuksesta johtuvien velkojen tai ehdollisten velkojen vuoksi, laitosten on toteutettava molemmat seuraavista toimista:

a) laitosten on laskettava hyväksymättömien omaisuuserien kokonaisarvo;

b) jos a alakohdan mukaisesti saatu määrä on negatiivinen, laitosten on vähennettävä kyseisen määrän absoluuttinen arvo hyväksyttävien omaisuuserien kokonaisarvosta.

199 artikla

Muut hyväksyttävät vakuudet IRB-menetelmää sovellettaessa

1. Laitokset, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, voivat käyttää 197 ja 198 artiklassa tarkoitettujen vakuuksien lisäksi myös seuraavia vakuusmuotoja:

▼B

a) kiinteistövakuus 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;

b) saatavat 75kohdan mukaisesti;

c) muut reaalivakuudet 6 ja 8 kohdan mukaisesti;

d) leasing-toiminta 7 kohdan mukaisesti.

2. Jollei 124 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä vakuutena asuinkiinteistöä, joka on tai tulee olemaan kiinteistön omistajan tai henkilökohtaisten sijoitusyhtiöiden tapauksessa edunsaajaomistajan käytössä tai vuokralle antama, ja liikekiinteistöä eli toimisto- ja muita liiketiloja, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) vakuutena olevan kiinteistön arvo ei riipu olennaisesti vastapuolen luottokelpoisuudesta. Laitokset voivat jättää tällaisen riippuvuuden olennaisuuden määrityksen ulkopuolelle tilanteet, joissa ainoastaan makrotaloudelliset tekijät vaikuttavat sekä kiinteistön arvoon että velallisen kykyyn selvitä velvoitteistaan;

b) velallisen riski ei riipu olennaisesti kiinteistön tai hankkeen arvon kehityksestä vaan velallisen kyvystä maksaa velka muista lähteistä saaduilla tuloilla; näin ollen velan takaisinmaksu ei riipu olennaisesti vakuutena olevan kiinteistön tuottamasta kassavirrasta.

3. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdan säännöksistä, kun kyse on vastuista, joiden vakuutena on sellaisen jäsenvaltion alueella sijaitseva asuinkiinteistö, jonka toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteen siitä, että kyseisellä alueella toimii hyvin kehittyneet ja vakiintuneet asuntomarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä seuraavia raja-arvoja:

►C3 a) asuinkiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 80 prosenttia markkina-arvosta tai 80 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, jollei ◄ 124 artiklan 2 kohdassa muuta säädetä, eivät ylitä 0,3:a prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana;

b) asuinkiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat kokonaistappiot eivät ylitä 0,5:tä prosenttia asuinkiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.

Jos jompikumpi ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan vaatimuksista ei täyty tiettynä vuonna, laitokset eivät saa käyttää kyseisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä ennen kuin molemmat vaatimukset täyttyvät jonkin tulevan vuoden aikana.

4. Laitokset voivat poiketa 2 kohdan b alakohdan säännöksistä, kun kyse on sellaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevasta liikekiinteistöstä, jonka toimivaltainen viranomainen on julkaissut todisteen siitä, että kyseisellä alueella toimii hyvin kehittyneet ja vakiintuneet liikekiinteistömarkkinat, joilla tappioiden määrät eivät ylitä mitään seuraavista raja-arvoista:

▼B

►C3 a) liikekiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat tappiot, jotka ovat enintään 50 prosenttia markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluottoarvosta, eivät ◄ ylitä 0,3:a prosenttia liikekiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana;

b) liikekiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat kokonaistappiot eivät ylitä 0,5:tä prosenttia liikekiinteistövakuudellisten luottojen kokonaismäärästä vuoden aikana.

Jos jompikumpi ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan vaatimuksista ei täyty tiettynä vuonna, laitokset eivät saa käyttää kyseisessä alakohdassa säädettyä käsittelyä ennen, kuin molemmat vaatimukset täyttyvät jonkin tulevan vuoden aikana.

5. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävä vakuutena saamista, joka liittyy liiketoimeen tai -toimiin, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi. Hyväksyttäviin saamisiin eivät kuulu saamiset, jotka liittyvät arvopaperistamiseen, sub-participation-eriin, luottojohdannaisiin tai saamisiin sidosyhteisöiltä.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitokselle mahdollisuus käyttää hyväksyttävänä vakuutena muuntyyppisiä reaalivakuuksia kuin 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) kyseisillä vakuutena olevilla omaisuuserillä on oltava likvidit markkinat, joilla todistetusti käydään säännöllistä kauppaa omaisuuserän tyyppi huomioon ottaen ja joilla omaisuuserä voidaan myydä nopeasti ja taloudellisesti tehokkaalla tavalla. Laitosten on arvioitava tämän vaatimuksen täyttymistä säännöllisesti ja aina, kun tietojen perusteella markkinoilla on tapahtunut olennaisia muutoksia;

b) vakuutena olevalle omaisuuserälle on oltava julkisesti saatavilla olevat realistiset markkinahinnat. Laitokset voivat pitää markkinahintoja realistisina, jos ne ovat peräisin luotettavista tietolähteistä kuten julkisista indekseistä ja ne ilmaisevat normaaleissa olosuhteissa käytävän kaupan hintatason. Laitokset voivat pitää markkinahintoja julkisesti saatavina, jos tällaiset hinnat ovat julkaistuja ja saatavilla helposti ja säännöllisesti ilman kohtuutonta hallinnollista tai taloudellista rasitusta;

c) laitoksen on analysoitava markkinahinnat sekä arvioitava vakuuden realisointiin tarvittava aika ja siitä aiheutuvat kustannukset sekä vakuuden realisoinnista saatava tuotto;

d) laitoksen on osoitettava, että vakuuden realisoinnista saatava tuotto ei ole alle 70:tä prosenttia vakuuden arvosta yli 10 prosentissa kyseisentyyppisen vakuuden realisointitapauksista. Jos markkinahintoihin liittyy olennainen volatiliteetti, laitoksen on osoitettava toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että se on noudattanut riittävää varovaisuutta määrittäessään vakuuden arvon.

Laitosten on dokumentoitava ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa ja 210 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttyminen.

▼B

7. Jollei 230artiklan 2 kohdan säännöksistä muuta johdu ja kun 211 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät, vastuita, jotka liittyvät sopimuksiin, joiden nojalla laitos vuokraa omaisuutta kolmannelle, voidaan käsitellään samalla tavalla kuin luottoja, joiden vakuutena on samantyyppistä omaisuutta kuin kyseinen vuokrattava omaisuus.

8. EPV:n on julkaistava luettelo reaalivakuuksien tyypeistä, joita osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat olettaa, että 6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

200 artikla

Muu vastikkeellinen luottosuoja

Laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä vakuutena seuraavia muun vastikkeellisen luottosuojan tyyppejä:

a) kolmanteen laitokseen tehdyt käteistalletukset tai sen hallussa olevat käteiseen verrattavat instrumentit, jotka on pantattu luottoa myöntävälle laitokselle;

b) luottoa myöntävälle laitokselle pantatut henkivakuutukset;

c) kolmannen laitoksen liikkeeseen laskemat rahoitusvälineet, jotka kyseinen laitos ostaa takaisin pyynnöstä.

2 Alajakso

Takauksen luonteinen luottosuoja

201 artikla

Hyväksyttävät luottosuojan tarjoajat mitä tahansa menetelmää sovellettaessa

1. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävinä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina seuraavia:

a) valtiot ja keskuspankit;

b) aluehallintoa tai paikallisviranomaisia;

c) kansainvälisiä kehityspankkeja;

d) kansainvälisiä organisaatioita, joiden vastuisiin sovelletaan 117 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa;

e) julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia, joilta olevia saamisia käsitellään 116 artiklan mukaisesti;

f) laitoksia, ja rahoituslaitoksia, joiden saamisia rahoituslaitokselta kohdellaan 119 artiklan 5 kohdan mukaisesti saamisina laitoksilta;

g) muita yrityksiä, mukaan luettuina laitoksen emo-, tytär- ja omistusyhteysyritykset, jos toinen seuraavista vaatimuksista täyttyy:

▼B

i) kyseisillä muilla yrityksillä on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus;

ii) kun kyseessä ovat laitokset, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, kyseisillä muilla yrityksillä ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, mutta niille antaa sisäisen luokituksen laitos;

h) keskusvastapuolet.

2. Jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, takaajalla on voidakseen toimia hyväksyttävänä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajana oltava sisäinen luokitus, jonka laitos on antanut 3 luvun 6 jakson säännösten mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava tällaisista 1 kohdan f alakohdan mukaisista hyväksyttävistä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajista tai niiden yksilöimiseksi sovellettavista peruskriteereistä luettelo sekä kuvaus sovellettavista vakavaraisuusvaatimuksista; toimivaltaisten viranomaisten on ylläpidettävä luetteloa ja toimitettava se muille toimivaltaisille viranomaisille direktiivin 2013/36/EU 117 artiklan mukaisesti;

202 artikla

Luottosuojan tarjoajien hyväksyttävyys 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun käsittelyyn IRB-menetelmää sovellettaessa

Laitos voi käyttää laitoksia, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja vientiluottolaitoksia hyväksyttävinä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajina, joihin voidaan soveltaa 153 artiklan 3 kohdan mukaista käsittelyä, kun ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) niillä on oltava riittävä kokemus takauksen luonteisen luottosuojan tarjoamisesta;

b) niihin sovelletaan tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä vastaavaa sääntelyä tai niillä on luottosuojan tarjoamisajankohtana ollut virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka EPV on määrittänyt vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

c) niillä on luottosuojan tarjoamisajankohtana tai koska tahansa sen jälkeen ollut sisäinen luokitus, jossa niiden PD-luku on enintään yhtä suuri kuin luottoluokassa 2 tai sitä ylemmissä luottoluokissa yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti;

d) niillä on sisäinen luokitus, jossa PD-luku on enintään yhtä suuri kuin luottoluokassa 3 tai sitä ylemmissä luottoluokissa yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti.

▼B

Tätä artiklaa sovellettaessa vientiluottolaitosten tarjoamalla luottosuojalla ei saa olla valtion nimenomaista vastatakausta.

203 artikla

Takausten hyväksyttävyys takauksen luonteisena luottosuojana

Laitokset voivat käyttää takauksia hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana.

3 Alajakso

Johdannaisten tyypit

204 artikla

Luottojohdannaisten hyväksyttävät tyypit

1. Laitokset voivat käyttää hyväksyttävänä luottosuojana seuraavan tyyppisiä luottojohdannaisia ja rahoitusvälineitä, jotka voivat koostua kyseisistä luottojohdannaisista tai jotka ovat taloudellisessa mielessä käytännössä vastaavia:

a) luottoriskinvaihtosopimukset;

b) tuottojenvaihtosopimukset;

c) luottoriskin vaihtolainat niiden käteisrahoituksen osalta.

Kun laitos ostaa luottosuojaa tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaa vaihtosopimuksen perusteella saadut maksut nettotuloiksi, mutta ei kirjaa vastaavaa suojattavan omaisuuserän arvon alentumista joko käyvän arvon alennuksena tai varausten lisäyksenä, luottosuojaa ei pidetä hyväksyttävänä.

2. Kun laitos toteuttaa sisäisen suojauksen luottojohdannaista käyttäen, kaupankäyntivarastoon siirretty luottoriski on siirrettävä kolmannelle tai kolmansille, jotta luottosuojaa voidaan pitää hyväksyttävänä tätä lukua sovellettaessa.

Kun laitos on toteuttanut sisäisen suojauksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ja tässä luvussa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitoksen on takauksen luonteista luottosuojaa hankkiessaan sovellettava 4–6 jaksossa esitettyjä sääntöjä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta.

▼B

3 Jakso

Vaatimukset

1 Alajakso

Vastikkeellinen luottosuoja

205 artikla

Muita tase-erien nettoutussopimuksia kuin 206 artiklassa tarkoitettuja päänettoutussopimuksia koskevat vaatimukset

Muita tase-erien nettoutussopimuksia kuin 206 artiklassa tarkoitettuja päänettoutussopimuksia voidaan pitää hyväksyttävänä luottoriskin vähentämistapana, kun seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) kyseisten sopimusten on oltava oikeudellisesti päteviä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisia myös, jos vastapuoli todetaan maksukyvyttömäksi tai asetetaan konkurssiin;

b) laitosten on pystyttävä milloin tahansa määrittämään, mitkä varat ja velat ovat kyseisten sopimusten kohteena;

c) laitosten on seurattava ja valvottava jatkuvasti luottosuojan lopettamiseen liittyviä riskejä;

d) laitosten on seurattava ja valvottava kyseisiä vastuita nettoperusteisesti ja jatkuvasti.

206 artikla

Päänettoutussopimusten alaisia takaisinostotransaktioita tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia koskevat vaatimukset

Päänettoutussopimusten alaisia takaisinostotransaktioita tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia voidaan pitää hyväksyttävänä luottoriskin vähentämistapana, kun kyseisten sopimusten nojalla annettu vakuus täyttää kaikki 207 artiklan 2–4 kohdassa asetetut vaatimukset ja kun kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) niiden on oltava oikeudellisesti päteviä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisia myös, jos vastapuoli todetaan maksukyvyttömäksi tai asetetaan konkurssiin;

b) niiden on annettava saajaosapuolelle oikeus päättää oikea-aikaisesti kaikki sopimuksenmukaiset liiketoimet, jos vastapuoli laiminlyö maksunsa, on maksukyvytön tai asetetaan konkurssiin;

c) niiden on annettava mahdollisuus nettouttaa sopimuksen mukaisesti keskeytetyistä liiketoimista aiheutuneet voitot ja tappiot siten, että osapuoli on toiselle osapuolelle velkaa yhden nettosumman.

▼B

207 artikla

Rahoitusvakuuksia koskevat vaatimukset

1. Sovellettaessa mitä tahansa menetelmää rahoitusvakuuksia ja kultaa voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, kun kaikki 2–4 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

2. Vastapuolen luottokelpoisuudella ja vakuuden arvolla ei saa olla olennaista positiivista korrelaatiota. Mikäli vakuuden arvo merkittävästi vähenee, yksinomaan tämä ei saa merkitä vastapuolen luoton laadun merkittävää heikentymistä. Mikäli vastapuolen luoton laatu muuttuu kriittiseksi, yksinomaan tämä ei saa merkitä vakuuden arvon merkittävää vähenemistä.

Vastapuolen tai siihen yhteydessä olevan konserniyhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita ei saa pitää hyväksyttävänä vakuutena. Tästä huolimatta 129 artiklan säännösten mukaisia vastapuolen itse liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, kun ne on asetettu takaisinostotransaktion vakuudeksi, edellyttäen että ne täyttävät ensimmäisessä alakohdassa asetetun vaatimuksen.

3. Laitosten on täytettävä kaikki sopimuksiin ja lainsäädäntöön sisältyvät velvoitteet ja toteutettava kaikki tarpeelliset toimet, joilla varmistetaan vakuussopimusten täytäntöönpanokelpoisuus sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan laitosten vakuutta koskevaan osuuteen.

Laitosten on toteuttava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan vakuusjärjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla. Laitosten on toteutettava edellä mainittu tarkastelu uudestaan, jos se on tarpeen täytäntöönpanokelpoisuuden varmistamiseksi.

4. Laitosten on täytettävä seuraavat operatiiviset vaatimukset:

a) niiden on dokumentoitava vakuusjärjestelyt asianmukaisesti, ja niillä on oltava selkeät ja tehokkaat menettelyt, joita sovelletaan vakuuden oikea-aikaiseen rahaksi muuttamiseen;

b) niiden on sovellettava tehokkaita menettelyjä ja prosesseja, joilla hallitaan vakuuden käytöstä syntyviä riskejä, mukaan luettuina epäonnistuneen tai heikentyneen luottosuojan aiheuttamat riskit, arvostusriskit, luottosuojan päättämisestä aiheutuvat riskit sekä vakuuden käytöstä aiheutuva keskittymäriski ja vaikutukset laitoksen yleiseen riskiprofiiliin;

c) niillä on oltava hyväksyttyjen vakuuksien tyyppejä ja määriä koskevat dokumentoidut käytänteet ja menettelyt;

d) niiden on laskettava vakuuden markkina-arvo ja tehtävä tarvittaessa uudelleenarvostus vähintään kuuden kuukauden välein tai aina, kun niillä on syytä epäillä, että vakuuden markkina-arvo on vähentynyt merkittävästi;

e) jos vakuus on kolmannen hallussa, niiden on varmistettava asianmukaisesti, että kyseinen kolmas taho pitää vakuuden erillään omista omaisuuseristään;

▼B

f) niiden on varmistettava, että ne suuntaavat riittävät resurssit huolehtimaan OTC-johdannaisiin ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastapuoliin liittyvien vakuusvajesopimusten asianmukaisesta toiminnasta, jota mitataan laitosten ulkopuolisille tahoille osoittamien vakuuksien muutospyyntöjen oikea-aikaisuudella ja tarkkuudella ja saapuneiden vakuuksien muutospyyntöjen vastausajalla;

g) niillä on oltava vakuudenhallintakäytänteet, joilla huolehditaan seuraavien seikkojen valvonnasta, seurannasta ja raportoinnista:

i) vakuusvajesopimuksista laitoksille aiheutuvat riskit;

ii) tietyntyyppisistä vakuutena käytetyistä omaisuuseristä johtuva keskittymäriski;

iii) vakuuksien uudelleenkäyttö, mukaan luettuina vastapuolilta saatujen vakuuksien uudelleenkäytöstä mahdollisesti aiheutuvat likviditeettivaikeudet;

iv) vastapuolille asetettuihin vakuuksiin liittyvistä oikeuksista luopuminen.

5. Edellä 2–4 kohdassa asetettujen kaikkien vaatimusten täyttämisen lisäksi luottosuojan jäljellä olevan maturiteetin on oltava vähintään yhtä pitkä kuin vastuun jäljellä oleva maturiteetti, jotta rahoitusvakuutta voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää sovellettaessa.

208 artikla

Kiinteistövakuuksia koskevat vaatimukset

1. Kiinteistöä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena vain, jos kaikki 2–5 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

2. Seuraavien oikeusvarmuutta koskevien vaatimusten on täytyttävä:

a) kiinnityksen on oltava täytäntöönpanokelpoinen luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla, ja se on rekisteröitävä asianmukaisesti aikarajoja noudattaen;

b) kaikkien pantiksi antamista koskevien oikeudellisten vaatimusten on täytyttävä;

c) luottosuojasta tehdyn sopimuksen ja sen perustana olevan oikeusprosessin on annettava laitokselle mahdollisuus realisoida suojan arvo kohtuullisessa ajassa.

3. Seuraavien kiinteistön arvon seurantaa ja arvioimista koskevien vaatimusten on täytyttävä:

a) laitosten on seurattava kiinteistön arvon kehitystä säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa liikekiinteistöjen osalta ja kerran kolmessa vuodessa asuinkiinteistöjen osalta. Laitosten on harjoitettava seurantaa useammin, jos markkinaolosuhteet muuttuvat merkittävästi;

▼B

b) kiinteistön arvo on arvioitava uudelleen, jos laitosten käytettävissä olevista tiedoista ilmenee, että kiinteistön arvo on saattanut alentua olennaisesti suhteessa yleisiin markkinahintoihin; uudelleenarvioinnin on tapahduttava sellaisen arvioijan toimesta, jolla on arvon arvioimisen edellyttämä ammattitaito ja kokemus ja joka on riippumaton suhteessa luottopäätösprosessiin. Niiden lainojen tapauksessa, jotka ylittävät kolme miljoonaa euroa tai viisi prosenttia laitoksen omista varoista, arvioijan on arvioitava uudelleen kiinteistön arvo vähintään joka kolmas vuosi.

▼C2

Laitokset voivat käyttää tilastollisia menetelmiä kiinteän omaisuuden arvon seurannassa ja arvon uudelleenarvostusta edellyttävän kiinteän omaisuuden havaitsemiseksi.

▼B

4. Laitosten on dokumentoitava selkeästi hyväksymiensä asuin- ja liikekiinteistöjen tyypit ja luotonmyöntämiskäytänteensä.

▼C2

5. Laitoksilla on oltava menettelyt, joilla seurataan, että luottosuojana olevalla kiinteällä omaisuudella on riittävä vakuutusturva vahinkojen varalta.

▼B

209 artikla

Saamisia koskevat vaatimukset

1. Saamisia voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, jos kaikki 2 ja 3 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

2. Seuraavien oikeusvarmuutta koskevien vaatimusten on täytyttävä:

a) oikeudellisten järjestelyjen, joilla vakuus asetetaan luottoa myöntävälle laitokselle, on oltava vankkoja ja tehokkaita ja niillä on varmistettava, että kyseisellä laitoksella on selvät oikeudet vakuuteen, mukaan lukien oikeus vakuutta koskeviin myyntituloihin;

b) laitosten on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että kaikki vakuuksien täytäntöönpanokelpoisuutta koskevat paikalliset vaatimukset täyttyvät. Luottoa myöntävillä laitoksilla on oltava etuoikeus vakuuteen, vaikkakin lakisääteisten etuoikeutettujen velkojien vaateet saattavat mennä etuoikeutettujen saamisten edelle;

c) laitosten on toteutettava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan vakuusjärjestelyjen täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;

d) laitosten on dokumentoitava asianmukaisesti vakuusjärjestelynsä ja niillä on oltava selkeät ja tehokkaat menettelyt, joita sovelletaan vakuuden oikea-aikaiseen perintään;

e) laitoksilla on oltava menettelyt, joilla varmistetaan, että lainsäädännössä asetettuja velallisen maksukyvyttömyyden toteamista ja vakuuden oikea-aikaista perintää koskevia ehtoja noudatetaan;

▼B

f) jos velallinen joutuu taloudellisiin vaikeuksiin tai maksukyvyttömäksi, laitoksilla on oltava lainmukainen oikeus myydä tai siirtää saamiset muille tahoille ilman niiden vastapuolten hyväksyntää, joilta saaminen on.

3. Seuraavien riskienvalvontaa koskevien vaatimusten on täytyttävä:

a) laitoksella on oltava asianmukainen prosessi, jolla määritetään saamisiin liittyvä luottoriski. Tällaiseen prosessiin on sisällyttävä analyysit velallisen liiketoiminnasta ja toimialasta sekä asiakkaista, joiden kanssa velallinen harjoittaa liiketoimintaa. Jos laitos tukeutuu velalliselta saatuihin tietoihin määrittääkseen tämän asiakkaisiin liittyvän luottoriskin, laitoksen on tarkasteltava velallisen luottokäytänteitä uudelleen todetakseen, että ne ovat asianmukaisia ja luotettavia;

b) vastuun määrän ja saamisten arvon erotus on määritettävä ottaen huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tekijät, mukaan luettuina perintäkulut, yksittäisen velallisen pantiksi antamiin saamisryhmiin sisältyvät keskittymät sekä laitoksella olevien vastuiden kokonaismäärään sisältyvä potentiaalinen keskittymäriski, joka ylittää laitoksen yleisillä menetelmillä hallitun kokonaisriskin. Laitoksen on jatkuvasti sovellettava saamisten luonteen edellyttämää seurantaprosessia. Laitoksen on myös säännöllisesti tarkasteltava lainakovenanttien, ympäristön tilaan liittyvien rajoitusten ja muiden lainsäädännöllisten vaatimusten täyttämistä;

c) velallisen panttaamien saamisten on oltava hajautettuja, eikä niiden ja velallisen välillä saa olla tarpeettoman suurta riippuvuussuhdetta. Olennaisen positiivisen korrelaation toteutuessa laitoksen on otettava huomioon asiaan liittyvät riskit määrittäessään marginaaleja koko vakuusryhmälle;

d) laitos ei saa käyttää hyväksyttävänä luottosuojana saamisia velalliseen sidoksissa olevilta tahoilta, tytäryritykset ja työntekijät mukaan luettuina;

e) laitoksella on oltava dokumentoitu prosessi, jolla saamisten perintä varmistetaan vaikeissa olosuhteissa. Laitoksilla on oltava vaadittavat perintäjärjestelyt, vaikka se yleensä jättäisi perinnän velallisen tehtäväksi.

210 artikla

Muita reaalivakuuksia koskevat vaatimukset

Muuta reaalivakuutta kuin kiinteistöä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena IRB-menetelmää sovellettaessa, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) vakuussopimuksen, jolla reaalivakuus annetaan laitokselle, on oltava kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen, ja sen on annettava laitokselle mahdollisuus realisoida vakuuden arvo kohtuullisessa ajassa;

▼B

b) 209 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja etuoikeutettuja vaateita yksinomaisesti lukuun ottamatta vain vakuuteen liittyviä ensisijaisia pantteja tai kiinnityksiä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, ja laitoksella on oltava etuoikeus vakuuden realisoinnista saatavaan tuottoon suhteessa kaikkiin muihin luotonantajiin;

c) laitosten on seurattava vakuuden arvon kehitystä säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa. Laitosten on harjoitettava seurantaa useammin, jos markkinaolosuhteet muuttuvat merkittävästi;

d) luottosopimukseen on sisällyttävä yksityiskohtainen kuvaus vakuudesta sekä yksityiskohtainen erittely vakuuden arvon uudelleenarvostuksen toteutustavasta ja tiheydestä;

e) laitosten on osana sisäisiä luottokäytänteitään ja -menettelyjään selkeästi dokumentoitava hyväksymiensä reaalivakuuksien tyypit sekä käytänteet ja menettelyt, joita ne soveltavat, jotta kunkin vakuustyypin määrä on asianmukainen suhteessa vastuumäärään;

f) liiketoimirakenteeseen liittyvistä laitoksen luottokäytänteistä on käytävä ilmi seuraavat:

   i) asianmukaiset vakuusvaatimukset suhteessa vastuumäärään,

   ii) kyky muuttaa vakuus nopeasti rahaksi,

   iii) kyky määrittää objektiivinen hinta tai markkina-arvo,

   iv) tieto siitä, kuinka usein arvotiedot ovat käytettävissä (mukaan luettuna asiantuntijan arvio),

   v) vakuuden arvon volatiliteetti tai arvio volatiliteetista;

g) laitosten on vakuuden arvon arvioimisessa ja uudelleenarvostuksessa otettava täysimääräisesti huomioon vakuuden arvon heikentyminen tai vakuuden vanhentuminen ja kiinnitettävä erityistä huomiota ajan kulumisen vaikutuksiin niiden vakuuksien osalta, joiden arvo on selvästi aikasidonnainen;

h) laitoksilla on oltava oikeus tarkastaa vakuus paikan päällä. Niillä on myös oltava käytänteet ja menettelyt, joita sovelletaan niiden oikeuteen tarkastaa vakuus paikan päällä;

i) luottosuojaksi valitun vakuuden on oltava asianmukaisesti vakuutettu, ja laitoksilla on oltava menettelyt tämä seuraamiseksi.

211 artikla

Vakuudellisiksi katsottavia leasing-vastuita koskevat vaatimukset

Laitokset voivat käsitellä leasing-liiketoimista johtuvia vastuita vakuudellisina vuokratun omaisuustyypin mukaisesti, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

▼B

a) tapauksen mukaan 208 tai 210 artiklassa asetettujen vaatimusten on täytyttävä, jotta leasing-sopimuksen kohteena olevaa omaisuustyyppiä voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena;

b) vuokralleantajalla on oltava tehokkaat riskienvalvontamenettelyt, jotka koskevat vuokratun omaisuuden käyttötarkoitusta, ikää sekä suunniteltua käyttöaikaa, mukaan luettuna vakuuksien arvon asianmukainen seuranta;

c) vuokralleantajalla on oltava laillinen omistusoikeus ja mahdollisuus käyttää oikea-aikaisesti omistajalle kuuluvia oikeuksiaan;

d) hyvittämättömän määrän arvon ja vakuuksien markkina-arvon välinen ero ei ole niin suuri, että vuokratun omaisuuden luottoriskiä vähentävä vaikutus tulee liioitellun suureksi, jos eroa ei ole jo todennettu LGD-tason laskennassa.

212 artikla

Muuta vastikkeellista luottosuojaa koskevat vaatimukset

1. Kolmanteen laitokseen tehtyihin käteistalletuksiin tai sen hallussa oleviin käteiseen verrattaviin instrumentteihin on sovellettava 232 artiklan 1 kohdan mukaista käsittelyä, kun kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) luotonottajan vaateen kolmatta laitosta kohtaan on oltava virallisesti pantattu tai luovutettu luottoa myöntävälle laitokselle, ja tällaisen pantin tai luovutuksen on oltava oikeudellisesti pätevä ja kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoinen sekä varaukseton ja peruuttamaton;

b) kyseiselle kolmannelle laitokselle on oltava ilmoitettu panttauksesta tai luovutuksesta;

c) kolmas laitos voi ilmoituksen perusteella suorittaa maksuja ainoastaan luottoa myöntävälle laitokselle tai sen antamalla etukäteisellä suostumuksella muille tahoille.

2. Luottoa myöntävälle laitokselle pantattuja henkivakuutuksia voidaan pitää hyväksyttävänä vakuutena, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) henkivakuutuksen on oltava virallisesti pantattu tai siirretty luottoa myöntävälle laitokselle;

b) henkivakuutuksen myöntäneelle yhtiölle on ilmoitettu panttauksesta tai siirrosta, eikä se ilmoituksen perusteella voi suorittaa sopimuksen mukaisia maksuja ilman luottoa myöntävän laitoksen suostumusta;

c) luottoa myöntävällä laitoksella on oltava oikeus irtisanoa vakuutus ja saada itselleen takaisinostoarvo velallisen maksukyvyttömyyden tapauksessa;

d) luottoa myöntävälle laitokselle on ilmoitettava, jos vakuutuksenottaja laiminlyö vakuutusmaksunsa;

▼B

e) luottosuojan on katettava luoton koko maturiteetti. Jos tämä ei ole mahdollista, koska vakuutussuhde päättyy jo ennen luottosuhteen loppumista, laitoksen on varmistettava, että vakuutussopimuksesta peräisin oleva rahamäärä toimii vakuutena laitokselle luottosopimuksen päättymiseen asti;

f) pantin tai luovutuksen on oltava oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;

g) henkivakuutuksen myöntäneen yhtiön on ilmoitettava takaisinostoarvo, jota ei voida vähentää;

h) henkivakuutuksen myöntäneen yhtiön on maksettava takaisinostoarvo kohtuullisessa ajassa pyydettäessä.

i) takaisinostoarvon maksamista ei voida pyytää ilman laitoksen etukäteistä suostumusta;

j) henkivakuutuksen myöntäneeseen yhtiöön on sovellettava direktiiviä 2009/138/EY tai sitä valvoo sellaisen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, joka soveltaa valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä, jotka vähintään vastaavat unionissa sovellettavia järjestelyjä.

2 Alajakso

Takauksen luonteinen luottosuoja ja luottoriskin vaihtolainat

213 artikla

Takauksia ja luottojohdannaisia koskevat yhteiset vaatimukset

1. Jollei 214 artiklan 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, takauksen tai luottojohdannaisen muodossa hankittua luottosuojaa voidaan pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) luottosuojan on oltava välitön;

b) luottosuojan laajuuden on oltava selvästi määritelty ja kiistaton;

c) luottosuojasopimukseen ei saa sisältyä ehtoja, joiden täyttämiseen luotonantaja ei voi suoraan vaikuttaa ja jotka

i) antavat luottosuojan tarjoajalle yksipuolisen oikeuden peruuttaa luottosuoja;

ii) nostavat suojan todellisia kustannuksia, jos suojattavan vastuun luottoluokka heikentyy;

iii) voisivat vapauttaa luottosuojan tarjoajan velvoitteesta suorittaa maksut kohtuullisessa ajassa alkuperäisen vastapuolen laiminlyötyä maksut tai leasing-sopimuksen voimassaolon päätyttyä vakuudellisen jäännösarvon hyväksymiseksi 134 artiklan 7 kohdan ja 166 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

iv) voisivat antaa luottosuojan tarjoajalle oikeuden lyhentää luottosuojan maturiteettia;

▼B

d) luottosuojasopimuksen on oltava oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla luottosopimuksen tekohetkellä asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla.

2. Laitoksen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, että sillä on järjestelmät, joilla hallitaan potentiaalisia riskikeskittymiä, jotka johtuvat laitoksen käyttämistä takauksista ja luottojohdannaisista. Laitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, millainen vuorovaikutus sen luottojohdannaisten ja takausten käyttöä koskevalla strategialla on laitoksen yleisen riskiprofiilin hallinnan kanssa.

3. Laitoksen on täytettävä kaikki sopimuksiin ja lainsäädäntöön sisältyvät velvoitteet ja toteutettava toimet, joilla varmistetaan takauksen luonteisen luottosuojan täytäntöönpanokelpoisuus sen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan laitoksen luottosuojaa koskevaan osuuteen.

Laitoksen on toteutettava riittävä oikeudellinen tarkastelu, jolla varmistetaan takauksen luonteisen luottosuojan täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla. Laitoksen on toistettava tällainen tarkastelu, jos se on tarpeen täytäntöönpanokelpoisuuden varmistamiseksi.

214 artikla

Valtioiden ja muun julkisen sektorin vastatakaukset

1. Laitokset voivat käsitellä 2 kohdassa tarkoitettua vastuuta kyseisessä kohdassa lueteltujen yhteisöjen myöntämällä takauksella suojattuna vastuuna, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) vastatakauksen on katettava kaikki saamiseen sisältyvät luottoriskin osatekijät;

b) sekä alkuperäisen takauksen että vastatakauksen on täytettävä takauksille 213 artiklassa ja 215 artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset, paitsi että vastatakauksen ei tarvitse olla suora;

c) suojan on oltava kattava, eivätkä aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot saa viitata siihen, että vastatakauksen tarjoama suoja ei kattavuudeltaan vastaisi kyseisen yhteisön myöntämää suoraa takausta.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä käsittelyä on sovellettava sellaisella takauksella suojattuihin vastuisiin, jolle on otettu vastatakaus joltakin seuraavista yhteisöistä:

a) keskushallinto tai keskuspankki;

b) aluehallinto tai paikallisviranomaiset;

c) julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jolta olevia saamisia käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta;

▼B

d) kansainvälinen kehityspankki tai kansainvälinen järjestö, johon sovelletaan 117 artiklan 2 kohdan ja 118 artiklan mukaisesti tai niiden nojalla 0 prosentin riskipainoa;

e) julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jolta olevia saatavia käsitellään 116 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

3. Laitosten on sovellettava 1 kohdassa vahvistettua käsittelyä myös vastuisiin, joille 2 kohdassa luetellut yhteisöt eivät ole antaneet vastatakausta, jos vastuun vastatakauksella on puolestaan yhden 1 kohdassa luetellun yhteisön suora takaus ja kyseisessä kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

215 artikla

Takauksia koskevat lisävaatimukset

1. Takauksia pidetään hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki 213 artiklassa asetetut vaatimukset ja kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) vastapuolen maksukyvyttömyys- tai maksulaiminlyöntitilanteessa luottoa myöntävällä laitoksella on oltava oikeus vaatia takaajaa suorittamaan kohtuullisessa ajassa kaikki saamiseen liittyvät erääntyneet maksut, jotka kuuluvat suojan piiriin, ja takaajan maksuvelvollisuuden edellytyksenä ei saa olla se, että luottoa myöntävän laitoksen pitää periä maksua ensin vastapuolelta.

   Kun kyseessä on asuntoluottoihin liittyvä takauksen luonteinen luottosuoja 213 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan vaatimukset on täytettävä 24 kuukauden kuluessa;

b) takauksen on oltava selvästi dokumentoitu velvoite, jonka takaaja on ottanut vastuulleen;

c) toisen seuraavista vaatimuksista on täytyttävä:

   i) takauksen on katettava kaikki maksut, jotka vastapuolen odotetaan suorittavan saamisen osalta;

   ii) jos tietyntyyppiset maksut on rajattu takauksen ulkopuolelle, luottoa myöntävän laitoksen on mukautettava takauksen arvoa vastaamaan rajoitettua takausta.

2. Kun kyse on osana keskinäisiä takausjärjestelmiä myönnetyistä takauksista tai takauksista, jotka 214 artiklan 2 kohdassa luetellut yhteisöt ovat antaneet tai joille ne ovat antaneet vastatakauksen, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten on katsottava täyttyneen, jos toinen seuraavista vaatimuksista täyttyy:

a) luottoa myöntävällä laitoksella on oikeus saada takaajalta kohtuullisessa ajassa alustava maksu, joka täyttää molemmat seuraavista vaatimuksista:

▼B

i) sen on perustuttava realistiseen arvioon kokonaistappiosta, mukaan luettuina tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä ja jotka koituvat todennäköisesti luottoa myöntävän laitoksen tappioksi;

ii) sen on oltava suhteessa takauksen kattavuuteen;

b) luottoa myöntävä laitos voi osoittaa toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että takaus tarjoaa riittävän hyvän suojan tappioiden varalta, mukaan luettuina tappiot, jotka johtuvat korkojen ja muiden velallisen velvoitteisiin kuuluvien maksujen laiminlyönnistä, mikä oikeuttaa kyseisen kohtelun.

216 artikla

Luottojohdannaisia koskevat lisävaatimukset

1. Luottojohdannaista pidetään hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, jos kaikki 213 artiklassa asetetut vaatimukset ja kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) luottojohdannaisen ehdoissa maksuvelvollisuuden laukaiseviin tapahtumiin on kuuluttava

i) suojattavaan omaisuuteen liittyvien ehtojen, jotka ovat voimassa maksun laiminlyönnin tapahtuessa, mukaisten maksujen laiminlyöminen, mukaan luettuna maksuajan pidennys, joka vastaa suojattavalle omaisuudelle myönnettyä maksuajan pidennystä tai on sitä lyhyempi;

ii) vastapuolen konkurssi, selvitystila tai kyvyttömyys maksaa velkansa tai vastapuolen maksusuorituksen laiminlyönti tai kirjallinen ilmoitus sen yleisestä kyvyttömyydestä maksaa velkansa eräpäivinä, ja vastaavat tapahtumat;

iii) suojattavan omaisuuden uudelleenjärjestely, johon sisältyy pääoman, korkojen tai palkkioiden maksusta vapauttaminen tai sen lykkäys, joka johtaa luottotappioon;

b) jos luottojohdannaisen ehdoissa sallitaan käteismaksu

i) laitoksilla on oltava tehokas arviointiprosessi, jolla tappion määrä voidaan arvioida luotettavasti;

ii) ehdoissa on määritettävä selvästi ajanjakso, jonka aikana suojattavan omaisuuden arvo voidaan määrittää maksuvelvoitteen laukaisevan tapahtuman jälkeen;

c) jos käteismaksun edellytyksenä on, että luottosuojan ostajalla on oikeus ja mahdollisuus siirtää suojattava omaisuus luottosuojan tarjoajalle, alkuperäisen velvoitteen ehdoissa on määrättävä, että kyseistä siirtoa ei saa kieltää kohtuuttomin perustein;

d) ne tahot, jotka ovat vastuussa maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteamisesta, on nimettävä selvästi;

e) maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteaminen ei saa olla ainoastaan luottosuojan tarjoajan vastuulla;

▼B

f) luottosuojan ostajalla on oltava oikeus ja mahdollisuus ilmoittaa luottosuojan tarjoajalle maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisesta.

Jos maksuvelvollisuuden laukaiseviin tapahtumiin ei sisälly a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua suojattavan omaisuuden uudelleenjärjestelyä, se voi tästä huolimatta olla hyväksyttävä luottosuoja, jos suojan arvoa alennetaan 233 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Luottojohdannaisen ehtojen mukainen suojattava omaisuus ja referenssiomaisuus tai suojattava omaisuus ja maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrityksessä käytettävä omaisuus voivat erota toisistaan ainoastaan, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) referenssiomaisuus tai maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrityksessä käytettävä omaisuus on etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi kuin suojattava omaisuus;

b) suojattavalla omaisuudella ja referenssiomaisuudella tai maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutumisen määrityksessä käytettävällä omaisuudella on oltava sama vastapuoli, ja on sovellettava oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ristikkäisiä maksukyvyttömyysperusteita tai ristikkäisiä erääntymisperusteita.

217 artikla

Vaatimukset, joiden on täytyttävä 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua käsittelyä varten

1. Jotta takaukseen tai luottojohdannaiseen perustuva luottosuoja voitaisiin käsitellä 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) suojattavan omaisuuden on oltava jokin seuraavista vastuista:

   i) 147 artiklassa tarkoitettu yritysvastuu, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä lukuun ottamatta;

   ii) sellainen aluehallinnon, paikallisviranomaisen, julkisyhteisön tai julkisoikeudellisen laitoksen vastuu, jota ei käsitellä 147 artiklassa tarkoitettuna saamisena valtioilta tai keskuspankeilta;

   iii) 147 artiklan 5 kohdan mukaisesti vähittäisvastuuksi luokiteltu saaminen pk-yritykseltä;

b) kohde-etuuden vastapuolet eivät saa olla saman konsernin jäseniä kuin luottosuojan tarjoaja;

c) vastuu on suojattava jollakin seuraavista rahoitusvälineistä

   i) takauksen luonteiset yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaiset tai yhteen riskikohteeseen perustuvat takaukset (single-name);

   ii) korimuotoiset ensimmäisen tappion sijoitustuotteet (first-to-default -tuotteet)

   iii) korimuotoiset n:nen tappion sijoitustuotteet (nth-to-default -tuotteet);

▼B

d) luottosuojan on täytettävä soveltuvin osin 213, 215 ja 216 artiklassa esitetyt vaatimukset;

e) vastuulle ennen 153 artiklan 3 kohdassa säädetyn käsittelyn soveltamista osoitettua riskipainoa ei vielä ole otettu huomioon luottosuojassa;

f) laitoksella on oikeus odottaa saavansa maksu luottosuojan tarjoajalta ilman, että sen on ryhdyttävä oikeustoimiin velvoittaakseen vastapuolen suorittamaan maksun. Laitoksen on varmistettava mahdollisuuksien mukaan, että luottosuojan tarjoaja on valmis maksamaan nopeasti maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman ilmetessä;

g) ostetun luottosuojan on katettava kaikki suojattuun vastuuseen liittyvät luottotappiot, jotka johtuvat sopimuksessa määritettyjen maksuvelvollisuuden laukaisevien tapahtumien ilmenemisestä;

h) jos fyysinen selvitys on hyväksytty luottosuojan maksujärjestelyssä, lainan, joukkovelkakirjalainan tai ehdollisten velkojen fyysistä selvittämistä on koskettava oikeusvarmuus;

i) jos laitos aikoo selvittää fyysisesti muun velvoitteen kuin suojattavan vastuun, sen on varmistettava, että fyysisesti selvitettävä velvoite on riittävän likvidi, jotta laitos voisi ostaa sen fyysisesti selvitettäväksi sopimuksen mukaan;

j) sekä luottosuojan tarjoajan että laitoksen on vahvistettava luottosuojajärjestelyjä koskevat ehdot oikeudellisesti kirjallisella sopimuksella;

k) laitoksilla on menetelmä, jolla havaitaan luottosuojan tarjoajan ja vastapuolen luottokelpoisuuden liian suuri keskinäinen riippuvuus, joka johtuu siitä, että niiden suorituskyky riippuu järjestelmäriskitekijää pitemmälle menevistä yhteisistä tekijöistä;

l) kun kyseessä on suojaus laimentumisriskiä vastaan, ostettujen saamisten myyjä ei saa kuulua samaan konserniin kuin luottosuojan tarjoaja.

2. Laitosten on 1 kohdan c alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa sovellettava 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua käsittelyä sellaisiin koriin kuuluviin varoihin, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on alhaisin.

3. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohdan iii alakohtaa saatu luottosuoja voidaan hyväksyä tämän kehyksen mukaiseen käsittelyyn ainoastaan silloin, kun hyväksyttävä (n-1):en luottotappiosuoja on myös saatu tai kun (n-1) osa koriin kuuluvista varoista on jo johtanut luottotappioihin. Tällaisessa tapauksessa 153 artiklan 3 kohdassa esitettyä käsittelyä sovelletaan sellaisiin koriin sisältyviin varoihin, joiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on alhaisin.

▼B

4 Jakso

Luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskeminen

1 Alajakso

Vastikkeellinen luottosuoja

218 artikla

Luottoriskin vaihtolainat

Sijoituksia luottoa myöntävän laitoksen liikkeeseenlaskemiin luottoriskin vaihtolainoihin voidaan käsitellä kuten käteisvakuuksia, kun vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksia lasketaan tämän alajakson mukaisesti, edellyttäen että luottoriskin vaihtolainaan sisältyvää luottoriskinvaihtosopimusta voidaan pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana. Määriteltäessä, voidaanko luottoriskin vaihtolainaan sisältyvää luottoriskinvaihtosopimusta pitää hyväksyttävänä takauksen luonteisena luottosuojana, laitos voi edellyttää, että 194 artiklan 6 kohdan c alakohdassa esitetyn vaatimuksen on täytyttävä.

219 artikla

Tase-erien nettoutus

Luottoa myöntävään laitokseen tehtyjä talletuksia ja sille myönnettyjä lainoja, joihin sovelletaan tase-erien nettoutusta, on kyseisen laitoksen toimesta käsiteltävä käteisvakuuksina laskettaessa kyseisten samana valuuttana olevien luottoa myöntävän laitoksen talletusten ja lainojen vastikkeellisen luottosuojan vaikutuksia.

220 artikla

Valvojan määrittämän vakioarvon leikkauksen tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmän käyttö päänettoutussopimuksissa

1. Kun laitokset laskevat vastuun täysin mukautettua arvoa (E*) vastuille, joihin sovelletaan hyväksyttävien päänettoutussopimusten alaisia takaisinostotransaktioita tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia, laitosten on laskettava tehtävät volatiliteettikorjaukset joko soveltamalla valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, kuten rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän tapauksessa 223–226 artiklassa säädetään.

Omat arvonleikkaustekijät -menetelmää sovellettaessa on täytettävä samat ehdot ja vaatimukset kuin rahoitusvakuuksien kattavassa menetelmässä.

2. E*-arvoa laskettaessa laitosten on

a) laskettava kunkin arvopaperiryhmän tai hyödyketyypin nettopositio vähentämällä ii alakohdan mukainen määrä i alakohdan mukaisesta määrästä:

▼B

i) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiannettujen, myytyjen tai luovutettujen arvopaperien ryhmän tai samantyyppisten hyödykkeiden kokonaisarvo;

ii) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopaperien ryhmän tai samantyyppisten hyödykkeiden kokonaisarvo;

b) laskettava nettopositio kunkin valuutan (päänettoutussopimuksen selvitysvaluuttaa lukuun ottamatta) mukaisesti vähentämällä ii alakohdan mukainen määrä i alakohdan mukaisesta määrästä:

i) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiannettujen, myytyjen tai luovutettujen tietyn valuutan määräisten arvopaperien kokonaisarvo, johon on lisätty kyseisen sopimuksen mukaisesti lainaksiannetun tai siirretyn kyseisen valuutan määrä;

ii) päänettoutussopimuksen mukaisesti lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen tietyn valuutan määräisten arvopaperien kokonaisarvo, johon on lisätty kyseisen sopimuksen mukaisesti lainaksiotetun tai vastaanotetun kyseisen valuutan määrä;

c) sovellettava tiettyyn arvopaperiryhmään tai käteispositioon soveltuvaa volatiliteettikorjausta kyseisen ryhmän arvopaperien positiivisen tai negatiivisen nettoposition absoluuttiseen arvoon;

d) sovellettava valuuttariskin (fx) volatiliteettikorjausta kunkin valuutan (lukuun ottamatta päänettoutussopimuksen selvitysvaluuttaa) positiiviseen tai negatiiviseen nettopositioon.

3. Laitosten on laskettava E* seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max\left\{0\ ,\ \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

jossa

E_i = kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun i vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa, kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti tai kun ne laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti;

C_i = lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen kunkin ryhmän arvopaperien arvo tai samantyyppisten hyödykkeiden arvo kunkin vastuun i osalta;

E_j^{sec} = tietyn arvopaperien ryhmän j (positiivinen tai negatiivinen) nettopositio;

E_k^{fx} = tietyn valuutan k (lukuun ottamatta sopimuksen selvitysvaluuttaa) 2 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu (positiivinen tai negatiivinen) nettopositio;

▼B

H_j^{sec} = tietyn arvopaperien ryhmän j edellyttämä volatiliteettikorjaus;

H_k^{fx} = valuutan k volatiliteettikorjaus.

4. Laitosten on päänettoutussopimusten kattamien takaisinostotransaktioiden tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien liiketoimien tai muiden pääomamarkkinapohjaisten liiketoimien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemiseksi käytettävä 113 artiklan mukaisessa standardimenetelmän mukaisessa laskennassa ja 3 luvun mukaisesti IRB-menetelmän mukaisessa laskennassa 3 kohdan mukaisesti laskettua E*-arvoa vastuuarvona sellaiselle vastapuolelta olevalle vastuulle, joka liittyy päänettoutussopimuksen alaisiin liiketoimiin.

5. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa 'arvopaperien ryhmällä' tarkoitetaan saman yhteisön liikkeeseen laskemia arvopapereita, joilla on sama liikkeeseenlaskuajankohta, sama maturiteetti ja joihin sovelletaan samoja ehtoja ja realisointiaikoja kuin 224 ja 225 artiklassa.

221 artikla

Sisäisten mallien menetelmän käyttö päänettoutussopimuksissa

1. Sen sijaan, että sovelletaan valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää laskettaessa täysin mukautettua vastuuarvoa (E*), joka saadaan sovellettaessa hyväksyttävän päänettoutussopimuksen alaisia takaisinostotransaktioita tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyviä liiketoimia tai muita pääomamarkkinalähtöisiä liiketoimia (lukuun ottamatta johdannaissopimuksia), laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää sisäisten mallien menetelmää, jossa otetaan huomioon päänettoutussopimukseen kuuluvien arvopaperipositioiden väliset korrelaatiovaikutukset sekä rahoitusvälineiden likvidiys.

2. Laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää sisäisiä mallejaan myös vakuudellisen limiittiluotonannon tapauksessa, jos kyseiset liiketoimet on katettu kahdenvälisellä päänettoutussopimuksella, joka täyttää 6 luvun 7 jaksossa asetetut vaatimukset.

3. Laitos voi päättää soveltaa sisäisten mallien menetelmää riippumatta siitä, onko se päättänyt soveltaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen standardimenetelmää vai IRB-menetelmää. Jos laitos päättää soveltaa sisäisten mallien menetelmää, sen on sovellettava sitä kaikkiin vastapuoliin ja arvopapereihin lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin se voi soveltaa 220 artiklassa säädettyjä valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää.

►C2 Laitokset, jotka ovat saaneet luvan käyttää sisäistä riskienarviointimallia IV osaston 5 luvun mukaisesti, voivat soveltaa sisäisten mallien menetelmää. ◄ Jos laitos ei ole saanut tällaista lupaa, se voi yhä hakea toimivaltaisilta viranomaisilta lupaa soveltaa sisäisten mallien menetelmää tämän artiklan soveltamiseksi.

▼B

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitokselle luvan soveltaa sisäisten mallien menetelmää ainoastaan, jos ne katsovat, että laitoksen riskienhallintajärjestelmä, jota sovelletaan päänettoutussopimuksen alaisiin liiketoimiin sisältyviin riskeihin, on rakenteeltaan asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti ja siinä on seuraavat laadulliset ominaisuudet:

a) liiketoimien potentiaalisen hintavolatiliteetin laskennassa käytetty sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitetty laitoksen päivittäiseen riskienhallintaprosessiin, ja sen perusteella vastuisiin sisältyvistä riskeistä ilmoitetaan laitoksen toimivalle johdolle;

b) laitoksella on riskienvalvontayksikkö, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

   i) sen on oltava riippumaton kaupankäyntiyksiköistä ja raportoitava suoraan toimivalle johdolle

   ii) sen on vastattava laitoksen riskienhallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteutuksesta;

   iii) sen on laadittava ja analysoitava päivittäin raportteja, jotka koskevat riskienmittausmallin tuloksia ja positioiden limiitteihin liittyviä asianmukaisia toimenpiteitä;

c) johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä otettuja positioita että kokonaisriskiä;

d) laitoksella on riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, joka pystyy käyttämään kehittyneitä malleja riskienvalvontayksikössä;

e) laitos on ottanut käyttöön menettelyt sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että riskienmittausjärjestelmän yleistä toimintaa koskevia, dokumentoituja sisäisiä toiminta- ja valvontaperiaatteita noudatetaan;

f) voidaan osoittaa, että laitoksen malleilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit tekemällä vähintään yhden vuoden ajalta toteumatestejä mallin tuotoksilla;

g) laitos toteuttaa tihein välein systemaattisen stressitestiohjelman, ja toimiva johto tarkastelee siitä saatuja tuloksia ja ottaa ne huomioon päättäessään toimintatavoista ja limiiteistä;

h) laitos tekee osana tavanomaista sisäistä tarkastustaan riippumattoman riskienmittausjärjestelmän tarkastelu. Tarkastelussa on käsiteltävä sekä kaupankäyntiyksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toimintaa;

▼B

i) laitos tarkastaa riskienvalvontajärjestelmänsä vähintään kerran vuodessa;

j) sisäinen malli täyttää 292 artiklan 8 ja 9 kohdassa ja 294 artiklassa asetetut vaatimukset

5. Laitoksen sisäiseen riskienarviointimalliin on sisällyttävä riittävästi riskitekijöitä, jotta kaikki olennaiset hintariskit voidaan ottaa huomioon.

Laitos voi käyttää empiirisiä korrelaatioita riskiluokkien sisällä ja riskiluokkien välillä, jos sen käyttämä korrelaatioiden mittausmenetelmä on asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti.

6. Sisäisten mallien menetelmää käyttävien laitosten on laskettava E* seuraavan kaavan mukaisesti:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \textit{potentiaalinen arvonmuutos}\right\}$$

jossa

E_i = kunkin sopimukseen kuuluvan yksittäisen vastuun i vastuuarvo, jota sovellettaisiin luottosuojan puuttuessa, kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti tai kun ne laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti;

C_i = kuhunkin vastuuseen i sisältyvä lainaksiotettujen, ostettujen tai vastaanotettujen arvopaperien tai lainaksiotetun tai vastaanotetun käteisen rahan arvo.

Kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismääriä sisäisten mallien avulla, niiden on käytettävä mallin tuotosta edelliseltä pankkipäivältä.

7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettua potentiaalista arvonmuutosta koskevassa laskelmassa on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) se on tehtävä vähintään kerran päivässä;

b) sen on perustuttava 99 prosentin yksisuuntaiseen luottamustasoon;

c) sen on perustuttava viiden päivän realisointiaikaan lukuun ottamatta muita kuin arvopaperien takaisinostotransaktioita tai arvopaperien lainaksiantamista tai -ottamista koskevia liiketoimia, jolloin on sovellettava 10 päivän realisointiaikaa;

d) sen on perustuttava vähintään yhden vuoden pituiseen toteutuneeseen havaintojaksoon lukuun ottamatta tapauksia, joissa lyhyempi havaintojakso on aiheellinen hintavolatiliteetin merkittävän lisääntymisen vuoksi;

e) laskennassa käytettävät tiedot on päivitettävä kolmen kuukauden välein.

▼B

Kun laitoksella on takaisinostotransaktio, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvä liiketoimi tai limiittiluotonantoon liittyvä tai samankaltainen liiketoimi tai nettoutusryhmä, joka täyttää 285 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut kriteerit, vähimmäispitoaika on yhdenmukaistettava sellaisen riskivakuusjakson kanssa, jota sovellettaisiin kyseisten kohtien mukaisesti yhdessä 285 artiklan 5 kohdan kanssa.

8. Laitosten on päänettoutussopimusten kattamien takaisinostotransaktioiden tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien liiketoimien tai muiden pääomamarkkinapohjaisten liiketoimien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemiseksi käytettävä 113 artiklan mukaisessa standardimenetelmän mukaisessa laskennassa ja 3 luvun mukaisesti IRB-menetelmän mukaisessa laskennassa 6 kohdan mukaisesti laskettua E*-arvoa vastuuarvona sellaiselle vastapuolelta olevalle vastuulle, joka liittyy päänettoutussopimuksen alaisiin liiketoimiin.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) mitä pidetään merkitykseltään vähäisenä salkkuna 3 kohtaa sovellettaessa;

b) kriteerit sen määrittämiseksi, onko sisäinen malli luotettava ja sovelletaanko sitä kattavasti 4 ja 5 kohdan ja päänettoutussopimusten mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

222 artikla

Rahoitusvakuuksia koskeva yksinkertainen menetelmä

1. Laitokset voivat soveltaa rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää ainoastaan silloin, kun ne laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti. Laitos ei saa soveltaa sekä rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää että rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää, paitsi 148 artiklan 1 kohtaa ja 150 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa. Laitokset eivät saa soveltaa tätä poikkeusta valikoivasti alhaisempien omien varojen vaatimusten aikaansaamiseksi eikä käyttääkseen hyväksi sääntelyn katvealueita.

2. Soveltaessaan rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää laitosten on annettava hyväksyttävän rahoitusvakuuden arvoksi sen markkina-arvo, joka on määritetty 202 artiklan 4 kohdan d alakohdan mukaisesti.

3. Laitosten on annettava vastuuarvojen niille osille, joilla on hyväksytty markkina-arvoon arvostettu vakuus, riskipaino, jota ne soveltaisivat 2 luvun mukaisesti, jos luottoa myöntävällä laitoksella olisi vakuusinstrumenttiin kohdistuva välitön vastuu. Tässä tarkoituksessa liitteessä I mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia erän arvosta 111 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta.

▼B

Vakuudellisen osan riskipainon on oltava vähintään 20 prosenttia lukuun ottamatta 4–6 kohdassa mainittuja tapauksia. Laitosten on sovellettava vastuuarvon muulle osalle riskipainoa, jota ne soveltaisivat 2 luvun mukaisesti vastapuolelta olevaan vakuudettomaan vastuuseen.

4. Laitosten on annettava 227 artiklan kriteerit täyttävistä takaisinostotransaktioista tai arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvistä liiketoimista johtuvan vastuun vakuudelliselle osuudelle riskipainoksi 0 prosenttia. Jos liiketoimen vastapuoli ei ole keskeinen markkinatoimija, laitosten on sovellettava 10 prosentin riskipainoa.

5. Kun kyse on liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten 6 luvun mukaisesti määritettävistä vastuuarvoista, laitosten on sovellettava 0 prosentin riskipainoa vastuiden vakuudelliseen osaan, edellyttäen että johdannaisvälineet arvostetaan päivittäin markkinahintaan ja vakuutena on käteistä rahaa tai muita käteiseen verrattavia instrumentteja eivätkä vastuu ja vakuus ole eri valuutan määräisiä.

Laitosten on annettava 10 prosentin riskipaino sellaisiin kyseisiin liiketoimiin liittyvien vastuuarvojen vakuudelliselle osalle, joiden vakuutena on valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille annetaan 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino.

6. Kun kyse on muista kuin 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista liiketoimista, laitokset voivat antaa 0 prosentin riskipainon, kun vastuu ja vakuus ovat saman valuutan määräisiä ja toinen seuraavista vaatimuksista täyttyy:

a) vakuutena on käteistalletus tai muu käteiseen verrattava väline;

b) vakuutena on valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, joille voidaan 114 artiklan mukaisesti antaa 0 prosentin riskipaino, ja vakuuden markkina-arvoa on alennettu 20 prosenttia.

7. Sovellettaessa 5 ja 6 kohtaa valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin katsotaan kuuluvan

a) alue- ja paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin liittyviä vastuita pidetään 115 artiklan mukaisesti saamisina siltä valtiolta, jonka lainkäyttöalueella alue- tai paikallisviranomaiset toimivat;

b) kansainvälisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai sen nojalla 0 prosentin riskipainoa;

▼B

c) kansainvälisten organisaatioiden liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joihin sovelletaan 118 artiklan mukaisesti 0 prosentin riskipainoa.

d) julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten liikkeelle laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joita käsitellään valtiovastuina 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

223 artikla

Rahoitusvakuuksien kattava menetelmä

1. Kun laitokset arvostavat rahoitusvakuuksia rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti, niiden on tehtävä vakuuden markkina-arvoon volatiliteettikorjauksia jäljempänä olevien 224–227 artiklan mukaisesti, jotta hintavolatiliteetin vaikutukset voidaan ottaa huomioon.

Kun vakuus on eri valuutan määräinen kuin suojattava omaisuus, laitosten on lisättävä vakuuden arvoon 224–227 artiklan mukaisesti tehtävään volatiliteettikorjaukseen valuutan volatiliteetin edellyttämä mukautus.

Kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, jotka kuuluvat 6 luvun mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien nettoutussopimusten piiriin, laitosten on tehtävä valuutan volatiliteetin edellyttämä volatiliteettikorjaus, kun vakuuden valuutta ja selvitysvaluutta poikkeavat toisistaan. Myös silloin, kun nettoutussopimuksen piiriin kuuluvissa liiketoimissa käytetään useita valuuttoja, laitosten on tehtävä ainoastaan yksi volatiliteettikorjaus.

2. Laitosten on laskettava vakuuden volatiliteettikorjattu arvo (C_{VA}) seuraavasti:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

jossa

C = vastuun arvo;

H_C = vakuuteen tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 224 ja 227 artiklan mukaisesti.

H_{fx} = valuuttaeron vuoksi tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 224 ja 227 artiklan mukaisesti.

Laitosten on käytettävä tässä kohdan laskukaavaa laskiessaan vakuuden volatiliteettikorjattua arvoa kaikille liiketoimille lukuun ottamatta hyväksytyn päänettoutussopimuksen alaisia liiketoimia, jolloin sovelletaan 220 ja 221 artiklan mukaisia säännöksiä.

3. Laitosten on laskettava vakuuden volatiliteettikorjattu arvo (E_{VA}) seuraavasti:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

jossa

E = tapauksen mukaan 2 tai 3 luvun mukaisesti määritetty vastuuarvo tilanteessa, jossa vastuu olisi vakuudeton;

H_E = vastuuseen tehtävä volatiliteettikorjaus, joka lasketaan 224 ja 227 artiklan mukaisesti.

Kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, laitosten on laskettava E_{VA} seuraavasti:

$$E_{VA} = E.$$

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun E:n laskemiseksi on sovellettava seuraavaa:

a) kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, liitteessä I mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia erän arvosta 111 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

b) kun laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, niiden on laskettava 166 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa lueteltujen erien vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa kyseisissä kohdissa mainittujen luottovasta-arvokertoimien tai prosenttimäärien sijasta.

5. Laitosten on laskettava täysin mukautettu vastuuarvo (E*), jossa otetaan huomioon sekä vakuuden volatiliteetti että vakuuden riskiä vähentävät vaikutukset, seuraavasti:

$$E^* = \max\{0,\ E_{VA} - C_{VAM}\}$$

jossa

E_{VA} = 3 kohdan mukaisesti laskettu vakuuden volatiliteettikorjattu vastuuarvo;

C_{VAM} = C_{VA}, johon on tehty maturiteettien mahdollisten erojen edellyttämä korjaus 5 jakson säännösten mukaisesti;

6. Laitokset voivat laskea volatiliteettikorjaukset joko soveltamalla 224 artiklassa tarkoitettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta tai 225 artiklassa tarkoitettua omat arvonleikkaustekijät -menetelmää.

Laitos voi päättää soveltaa valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää riippumatta siitä, onko se päättänyt soveltaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen standardimenetelmää vai IRB-menetelmää.

▼B

Jos luottolaitos soveltaa omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, sen on sovellettava sitä kaikkiin rahoitusvälineiden tyyppeihin lukuun ottamatta merkitykseltään vähäisiä salkkuja, joihin se voi soveltaa valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta.

7. Kun vakuus koostuu useista hyväksyttävistä omaisuuseristä, laitosten on laskettava volatiliteettikorjaus (H) seuraavasti:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

jossa

a_i = hyväksyttävän omaisuuserän i osuus vastuun kokonaisarvosta;

H_i = volatiliteettikorjaus, jota sovelletaan hyväksyttävään omaisuuserään i.

224 artikla

Valvojan määrittämä vakioarvon leikkaus rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Volatiliteettikorjaukset, joita laitosten on sovellettava, kun ne soveltavat valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, (oletuksena päivittäinen arvonmääritys) esitetään tämän kohdan taulukoissa 1–4.

VOLATILITEETTIKORJAUKSET

Taulukko 1

Luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	Jäljellä oleva maturiteetti	197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			197 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			Arvopaperistamispositioihin tehtävät volatiliteettikorjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa esitetyt vaatimukset		
		20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
1	≤ 1 vuosi	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	>1 ≤ 5 vuotta	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 vuotta	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 vuosi	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	>1 ≤ 5 vuotta	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 vuotta	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 vuosi	21,213	15	10,607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta
	>1 ≤ 5 vuotta	21,213	15	10,607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta
	> 5 vuotta	21,213	15	10,607	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

▼B

Taulukko 2

Luottoluokka, johon lyhytaikaisen vieraan pääoman ehtoisen arvopaperin luottoluokitus kuuluu	197 osan 1 kohdan b alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			197 osan 1 kohdan c ja d alakohdassa mainittujen yhteisöjen liikkeeseen laskemiin lyhytaikaisen luottoluokituksen saaneisiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin tehtävät volatiliteettikorjaukset			Arvopaperistamispositioihin tehtävät volatiliteettikorjaukset, jotka täyttävät 197 artiklan 1 kohdan h alakohdassa esitetyt vaatimukset		
	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Taulukko 3

Muuntyyppiset vakuudet ja vastuut

	20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
Pääindeksiin sisältyvät osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	21,213	15	10,607
Muut virallisesti hyväksytyssä pörssissä kaupankäynnin kohteena olevat osakkeet ja vaihtovelkakirjalainat	35,355	25	17,678
Käteinen raha	0	0	0
Kulta	21,213	15	10,607

Taulukko 4

Valuuttaeroista johtuvat volatiliteettikorjaukset

20 päivän realisointiaika (%)	10 päivän realisointiaika (%)	5 päivän realisointiaika (%)
11,314	8	5,657

2. Laskettaessa volatiliteettikorjauksia 1 kohdan mukaisesti on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) vakuudellisen luotonannon tapauksessa realisointiajan on oltava 20 pankkipäivää;

b) takaisinostotransaktioiden (lukuun ottamatta sopimuksia, joihin sisältyy hyödykkeiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen liittyvien taattujen oikeuksien luovutus) ja arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien liiketoimien tapauksessa realisointiajan on oltava viisi pankkipäivää;

c) muiden pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien tapauksessa realisointiajan on oltava 10 pankkipäivää.

Jos laitoksella on liiketoimi tai nettoutusryhmä, joka täyttää 285 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut kriteerit, vähimmäispitoaika on yhdenmukaistettava sellaisen riskivakuusjakson kanssa, jota sovellettaisiin kyseisten kohtien mukaisesti.

▼B

3. Edellä olevan 1 kohdan taulukoissa 1–4 sekä 4, 5 ja 6 kohdassa luottoluokka, johon vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi kuuluu, on luottoluokka, jota EPV on 2 luvun mukaisesti todennut luottoluokituksen vastaavan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luottoluokan, johon vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi kuuluu, määrittämiseen sovelletaan myös 197 artiklan 7 kohtaa.

4. Hyväksymättömille arvopapereille tai hyödykkeille, jotka on lainattu tai myyty takaisinostotransaktioiden tai arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien liiketoimien yhteydessä, tehdään sama volatiliteettikorjaus kuin pääindeksin ulkopuolisille osakkeille, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi virallisesti hyväksytyssä pörssissä.

5. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (CIU) hyväksyttäviin osuuksiin tehdään volatiliteettikorjaus, joka vastaa painotettuja keskimääräisiä volatiliteettikorjauksia, jotka tehtäisiin omaisuuseriin, joihin rahasto on sijoittanut ottaen huomioon 2 kohdassa säädetty liiketoimen realisointiaika.

Jos omaisuuserät, joihin rahasto on sijoittanut, eivät ole laitoksen tiedossa, tehdään volatiliteettikorjaus, joka vastaa suurinta volatiliteettikorjausta, joka tehtäisiin omaisuuseriin, joihin rahastolla on oikeus sijoittaa.

6. Laitosten liikkeeseen laskemiin luokittelemattomiin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin, jotka täyttävät 197 artiklan 4 kohdassa asetetut hyväksyttävyysvaatimukset, tehdään samat volatiliteettikorjaukset kuin laitosten ja yritysten liikkeeseen laskemiin arvopapereihin, joille on annettu luottoluokkaa 2 tai 3 vastaava ulkoinen luottoluokitus.

225 artikla

Omat volatiliteettikorjausten estimaatit rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitoksille, jotka täyttävät 2 ja 3 kohdassa asetetut vaatimukset, lupa soveltaa omia volatiliteettiestimaattejaan laskettaessa vakuuksiin ja vastuisiin tehtäviä volatiliteettikorjauksia. Laitokset, jotka ovat saaneet luvan soveltaa omia volatiliteettiestimaattejaan, saavat soveltaa muita menetelmiä ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

Kun kyseessä ovat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa sijoitusluokkaa (investment grade) tai on sitä parempi, luottolaitokset voivat laskea jokaiselle arvopaperiluokalle oman volatiliteettiestimaatin.

Kun kyseessä ovat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joilla on ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka on heikompi kuin sijoitusluokka, ja muut hyväksyttävät vakuudet, laitosten on laskettava volatiliteettikorjaukset on laskettava kullekin yksittäiselle omaisuuserälle erikseen.

Laitosten, jotka käyttävät omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, on arvioitava vakuuden volatiliteetti tai valuuttaero ottamatta huomioon vakuudettomien vastuiden, vakuuksien tai valuuttojen välistä korrelaatiota.

▼B

Luokkia määritettäessä laitosten on otettava huomioon arvopaperin liikkeeseenlaskijan tyyppi, arvopaperien ulkoinen luottoluokitus, niiden jäljellä oleva maturiteetti sekä niiden muunnettu duraatio. Volatiliteettiestimaattien on vastattava arvopapereita, jotka laitos on sisällyttänyt kuhunkin luokkaan.

2. Volatiliteettikorjauksia laskettaessa on kaikkien seuraavien vaatimusten täytyttävä:

a) laitosten on perustettava laskenta 99 prosentin yksisuuntaiseen luottamustasoon;

b) laitosten on sovellettava laskennassa seuraavia realisointiaikoja:

   i) 20 pankkipäivää vakuudellisen luotonannon tapauksessa;

   ii) viisi pankkipäivää takaisinostotransaktioiden (lukuun ottamatta sopimuksia, joihin sisältyy hyödykkeiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen liittyvien taattujen oikeuksien luovutus) ja arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvien liiketoimien tapauksessa;

   iii) 10 pankkipäivää muiden pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien tapauksessa;

c) laitokset voivat käyttää volatiliteettikorjauksessa lukuja, jotka on laskettu lyhyempiin tai pidempiin realisointiaikoihin perustuen kuin mitä b alakohdassa on säädetty kyseessä oleville sopimustyypeille, skaalaamalla säädettyä volatiliteettikorjausta ylöspäin tai alaspäin seuraavan ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

jossa

T_M = todellinen realisointiaika;

H_M = realisointiaikaan T_M perustuva volatiliteettikorjaus;

H_N = realisointiaikaan T_N perustuva volatiliteettikorjaus;

d) laitosten on otettava huomioon laadultaan heikompien omaisuuserien vähäisempi likvidiys. Niiden on tarkistettava realisointiaikaa ylöspäin, jos vakuuden likvidiydestä on epävarmuutta. Niiden on myös ilmoitettava, jos potentiaalinen volatiliteetti on aiemmissa tiedoissa arvioitu liian alhaiseksi. Näihin tapauksiin on sovellettava stressiskenaariota;

e) laitosten on käytettävä volatiliteettikorjauksia laskettaessa havaintojaksoa, jonka pituus on vähintään yksi vuosi. Laitoksilla, jotka käyttävät havaintojakson määrittelyssä painotusjärjestelmää tai muita menetelmiä, toteutuneen havaintojakson pituuden on oltava vähintään yksi vuosi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös edellyttää, että laitokset laskevat volatiliteettikorjauksensa lyhyemmältä havaintokaudelta, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tämän olevan perusteltua hintavolatiliteetin merkittävän lisääntymisen vuoksi;

▼B

f) laitosten on päivitettävä tietonsa ja laskettava volatiliteettikorjaukset vähintään kolmen kuukauden välein. Niiden on arvioitava tietonsa uudelleen myös silloin, kun markkinahinnat muuttuvat olennaisesti.

3. Volatiliteettikorjausten estimoinnissa kaikkien seuraavien laadullisten vaatimusten on täytyttävä:

a) laitoksen on käytettävä volatiliteettiestimaatteja päivittäisessä riskienvalvontaprosessissa, mukaan luettuna sen sisäiset vastuulimiitit;

b) jos laitoksen päivittäisessä riskienvalvontaprosessissaan käyttämä realisointiaika on pidempi kuin kyseiselle liiketoimityypille tässä jaksossa säädetty realisointiaika, laitoksen on korotettava volatiliteettikorjauksiaan 2 kohdan c alakohdassa vahvistetun ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti;

c) laitoksella on oltava vakiintuneet menettelyt, joilla seurataan dokumentoitujen käytänteiden ja valvontatoimien noudattamista; käytänteillä ja valvontatoimilla hallitaan järjestelmää, jolla estimoidaan volatiliteettikorjauksia ja integroidaan estimaatit laitoksen riskienvalvontaprosessiin;

d) laitoksen omaan sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti tehtävä volatiliteettikorjausten estimointijärjestelmän riippumaton tarkastelu. Volatiliteettikorjausten estimoinnissa ja estimaattien integroinnissa laitoksen riskienvalvontaprosessiin käytettävän kokonaisjärjestelmän tarkastelu on tehtävä vähintään kerran vuodessa. Tarkasteluun on sisällyttävä ainakin seuraavat toimet:

   i) volatiliteettikorjausten estimaattien integrointi päivittäiseen riskienvalvontaan;

   ii) volatiliteettikorjausten estimointiprosessissa tapahtuneiden merkittävien muutosten validointi;

   iii) volatiliteettikorjausten estimointijärjestelmässä käytettävien tietolähteiden johdonmukaisuuden, oikea-aikaisuuden, luotettavuuden ja riippumattomuuden varmistaminen;

   iv) volatiliteettioletusten paikkansapitävyys ja tarkoituksenmukaisuus.

226 artikla

Volatiliteettikorjausten korottaminen rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

Laitoksen on sovellettava 224 artiklassa säädettyjä volatiliteettikorjauksia, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin. Jos laitos käyttää 225 artiklan mukaisesti omia volatiliteettikorjausten estimaatteja, ne on ensisijaisesti laskettava päivittäisten arvonmääritysten perusteella. Jos arvostus tehdään harvemmin kuin kerran päivässä, laitosten on sovellettava suurempia volatiliteettikorjauksia. Laitosten on laskettava korottamalla päivittäin arvostettuja volatiliteettikorjauksia seuraavan, ajan neliöjuureen perustuvan kaavan mukaisesti:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

jossa

H = sovellettava volatiliteettikorjaus;

H_M = volatiliteettikorjaus, kun arvonmääritys tapahtuu päivittäin;

N_R = arvonmääritysten välinen aika pankkipäivinä;

T_M = kyseisen liiketoimityypin realisointiaika.

227 artikla

Nollan prosentin volatiliteettikorjauksen soveltamista koskevat vaatimukset rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Kun laitos soveltaa takaisinostotransaktioissa sekä arvopaperien lainaksiantamisessa tai -ottamisessa valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta 224 artiklan mukaisesti tai omat arvonleikkaustekijät -menetelmää 225 artiklan mukaisesti ja 2 kohdan a–h alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, se voi soveltaa 224–226 artiklan mukaisesti laskettujen volatiliteettikorjausten sijasta 0 prosentin volatiliteettikorjausta. Laitokset, jotka käyttävät 221 artiklassa säädettyä sisäisten mallien menetelmää, eivät saa soveltaa tässä artiklassa säädettyä käsittelyä.

2. Laitokset voivat soveltaa 0 prosentin volatiliteettikorjausta, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) sekä vastuun että vakuuden on oltava 197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käteistä rahaa tai valtioiden tai keskuspankkien liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita, ja niille voidaan antaa 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino;

b) sekä vastuun että vakuuden on oltava saman valuutan määräisiä;

c) liiketoimen maturiteetti ei saa olla yhtä päivää pidempi tai sitten sekä vastuun että vakuuden markkina-arvon määrityksen tai nettoarvon tilityksen on tapahduttava päivittäin;

d) vastapuolen laiminlyömää nettoarvon tilitystä edeltäneen viimeisimmän markkina-arvon määrittämisen ja vakuuden rahaksi muuttamisen välinen aika ei saa ylittää neljää pankkipäivää;

e) liiketoimi on selvitettävä kyseiselle liiketoimityypille hyväksytyssä selvitysjärjestelmässä;

f) sopimukseen tai liiketoimeen kuuluvan dokumentaation on oltava kyseisellä arvopaperityypillä toteutettavissa takaisinostotransaktioissa tai arvopaperien lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvissä liiketoimissa käytettävä vakiomuotoinen markkinadokumentaatio;

▼B

g) liiketoimeen on sovellettava dokumentaatiota, jossa todetaan, että vastapuolen laiminlyödessä velvoitteensa tilittää käteinen raha, arvopaperit tai nettoarvo tai muu vastike, liiketoimi voidaan purkaa välittömästi;

h) toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä vastapuolta keskeisenä markkinatoimijana.

3. Edellä 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuilla keskeisillä markkinatoimijoilla tarkoitetaan seuraavia yhteisöjä:

a) 197 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitut yhteisöt, joilta oleville vastuille annetaan 2 luvun mukaisesti 0 prosentin riskipaino;

b) laitokset;

c) muut direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 25 kohdan b ja d alakohdan mukaiset rahoitusalan yritykset, joilta oleville vastuille annetaan standardimenetelmän mukaisesti 20 prosentin riskipaino, tai jos kyse on laitoksista, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, laitoksilla ei ole virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, mutta joille sisäisen luokituksen antaa laitos;

d) säännellyt yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (CIU), joihin sovelletaan pääomaa tai velkaantuneisuutta koskevia vaatimuksia;

e) säännellyt eläkerahastot;

f) virallisesti hyväksytyt selvitysorganisaatiot.

228 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää sovellettaessa

1. Standardimenetelmää sovellettaessa laitosten on käytettävä 223 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettua E*-arvoa vastuuarvona 113 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin. Kun kyseessä ovat liitteessä I luetellut taseen ulkopuoliset erät, laitosten on käytettävä E*-arvoa arvona, johon sovelletaan 111 artiklan 1 kohdassa eriteltyjä prosenttimääriä, jotta vastuuarvo saadaan laskettua.

2. IRB-menetelmää sovellettaessa laitosten on käytettävä efektiivistä LGD-arvoa (LGD*-arvoa) LGD-arvona 3 luvussa säädettyihin tarkoituksiin. Laitosten on laskettava LGD* seuraavasti:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

jossa

LGD = tappio-osuus, jota sovellettaisiin vastuuseen 3 luvun mukaisesti, jos vastuulla ei olisi vakuutta;

▼B

E = 223 artiklan 3 kohdan mukainen vastuuarvo;

E* = 223 artiklan 5 kohdan mukainen täysin mukautettu vastuuarvo.

229 artikla

Muita hyväksyttäviä vakuuksia koskevat arvostusperiaatteet IRB-menetelmää sovellettaessa

1. Riippumattoman arvioijan on arvostettava kiinteistövakuus markkina-arvoon tai sitä alhaisempaan arvoon. Laitoksen on vaadittava riippumatonta arvioijaa dokumentoimaan markkina-arvo avoimella ja selkeällä tavalla.

►C2 Niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista, riippumaton arvioija voi arvostaa kiinteän omaisuuden sen kiinteistöluottoarvoon tai sitä alhaisempaan arvoon. ◄ Laitosten on vaadittava, että riippumaton arvioija ei ota huomioon spekulatiivisia tekijöitä arvioidessaan kiinnitysluottoarvoa ja että se dokumentoi kyseisen arvon avoimella ja selkeällä tavalla.

▼C2

Vakuuden arvon on oltava tapauksesta riippuen markkina-arvo tai kiinnitysluottoarvo, jota on tarpeen mukaan pienennetty 208 artiklan 3 kohdassa edellytetyn kiinteän omaisuuden arvon seurannan johdosta ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvien mahdollisten etuoikeutettujen vaateiden huomioon ottamiseksi.

▼B

2. Saamisten arvon on oltava niiden rahallinen määrä.

3. Laitosten on arvostettava muu reaalivakuus kuin kiinteistö markkina-arvoonsa. Tätä artiklaa sovellettaessa markkina-arvo on estimoitu hinta, jolla omaisuus voitaisiin myydä arviointipäivänä myyjän ja hänestä riippumattoman ostajan välisellä vapaaehtoisella sopimuksella.

230 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen muille hyväksyttäville vastuille IRB-menetelmää sovellettaessa

1. Laitosten on käytettävä tämän ja 2 kohdan mukaisesti laskettua LGD*-arvoa LGD-arvona 3 luvun tarkoituksia varten.

Jos vakuuden arvo (C) suhteessa vastuuarvoon (E) jää alle taulukossa 5 vahvistetun vastuulta vaaditun vakuudellisuuden vähimmäistason (C*), LGD*-arvon on oltava LGD-arvo, joka on vahvistettu 3 luvussa vastapuolelta oleville vakuudettomille vastuille. Tässä tarkoituksessa laitosten on laskettava 166 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa lueteltujen omaisuuserien vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa tai prosenttimäärää kyseisissä kohdissa mainittujen luottovasta-arvokertoimien tai prosenttimäärien sijasta.

▼B

Jos vakuuden arvo suhteessa vastuuarvoon ylittää toisen, taulukossa 5 vahvistetun korkeamman raja-arvon C**, LGD*-arvon on oltava taulukossa 5 vahvistettu arvo.

Jos vakuudellisuuden C** vaadittua tasoa ei saavuteta koko vastuun osalta, laitosten on pidettävä vastuuta kaksiosaisena: toisella osalla on vaadittu vakuuden taso C** ja toisella se, mikä jää jäljelle.

2. Tämän kohdan taulukossa 5 esitetään vastuiden vakuudellisiin osiin sovellettavat LGD*-arvot ja vaaditut vakuudellisuuden tasot.

Taulukko 5

Vastuiden vakuudellisten osien LGD:n vähimmäistaso

	Ylimmän etuoikeusluokan vastuun LGD*	Etuoikeudeltaan huonompien vastuiden LGD*	Vastuulta vaadittu vakuudellisuuden vähimmäistaso (C*)	Vastuulta vaadittu vakuudellisuuden vähimmäistaso (C**)
Saamiset	35 %	65 %	0 %	125 %
Asuinkiinteistö/ liikekiinteistö	35 %	65 %	30 %	140 %
Muu vakuus	40 %	70 %	30 %	140 %

►C2 3. Vaihtoehtona 1 ja 2 kohdassa säädetylle käsittelylle ja jollei 124 artiklan 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu ja kun kaikki 199 artiklan 3 tai 4 kohdassa asetetut vaatimukset ◄ täyttyvät, laitokset voivat soveltaa 50 prosentin riskipainoa vastuun siihen osaan, jonka täytenä vakuutena on 125 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja 126 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetyin rajoituksin jäsenvaltion alueella sijaitseva asuin- tai liikekiinteistö.

231 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen eri vakuuksista muodostuvan ryhmän tapauksessa

1. Laitoksen on laskettava 2 ja 3 kohdan mukaisesti LGD*-arvo, jota sen on käytettävä LGD-arvona 3 luvun tarkoituksia varten, kun molemmat seuraavista vaatimuksista täyttyvät:

a) laitoksen on sovellettava IRB-menetelmää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemiseksi;

b) vastuun vakuutena on oltava sekä rahoitusvakuus että muu hyväksyttävä vakuus.

2. Laitosten on jaettava volatiliteettikorjattu vastuuarvo (eli arvo, joka saadaan, kun volatiliteettikorjausta sovelletaan 223 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla vastuuarvoon) osiin, jotta tuloksena on tapauksen mukaan osa, jonka vakuutena on hyväksyttävä rahoitusvakuus, osa, jonka vakuutena on saamisia, osa, jonka vakuutena on liike- tai asuinkiinteistövakuus, osa, jonka vakuutena on muu hyväksyttävä vakuus, ja osa, joka on vakuudeton.

▼B

3. Laitosten on laskettava vastuun jokaisen 2 kohdan mukaisesti saadun osan LGD*-arvo erikseen tämän luvun asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

232 artikla

Muu vastikkeellinen luottosuoja

1. Jos 212 artiklan 1 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, kolmansiin laitoksiin tehtyjä talletuksia voidaan käsitellä kuten kolmannen laitoksen antamaa takausta.

2. Jos 212 artiklan 2 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitosten on käsiteltävä vastuun osaa, jonka vakuutena on luottoa myöntävälle laitokselle pantattujen henkivakuutusten nykyhetken takaisinostoarvo, seuraavasti:

a) jos vastuuseen sovelletaan standardimenetelmää, se on riskipainotettava soveltamalla 3 kohdassa säädettyjä riskipainoja;

b) jos vastuuseen sovelletaan IRB-menetelmää muttei laitoksen omia LGD-estimaatteja, siihen on sovellettava 40 prosentin LGD-arvoa.

Valuuttaeron tapauksessa laitosten on alennettava nykyhetken takaisinostoarvoa 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jolloin luottosuojan arvo on henkivakuutuksen nykyhetken takaisinostoarvo.

3. Edellä olevan 2 kohdan a alakohtaa sovellettaessa laitosten on sovellettava seuraavia riskipainoja henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettavan riskipainon perusteella:

a) 20 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 20 prosentin riskipainoa;

b) 35 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 50 prosentin riskipainoa;

c) 70 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 100 prosentin riskipainoa;

d) 150 prosentin riskipaino, kun henkivakuutuksen myöntäneeltä yritykseltä olevaan etuoikeusasemaltaan parhaassa asemassa olevaan vakuudettomaan vastuuseen sovelletaan 150 prosentin riskipainoa.

4. Laitokset voivat käsitellä pyynnöstä takaisin ostettuja instrumentteja, jotka voidaan hyväksyä 200 artiklan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, kuten liikkeeseen laskevan laitoksen antamaa takausta. Hyväksyttävän luottosuojan arvon on oltava seuraava:

a) jos instrumentin takaisinostohinta on sen nimellisarvo, suojan arvon on oltava kyseinen määrä;

▼B

b) jos instrumentin takaisinostohinta on sen markkinahinta, suojan arvon on oltava instrumentin arvo, joka arvostetaan samalla tavalla kuin vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka täyttävät 197 artiklan 4 kohdan vaatimukset.

2 Alajakso

Takauksen luonteinen luottosuoja

233 artikla

Arvostus

1. Laskettaessa takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia tämän alajakson mukaisesti takauksen luonteisen luottosuojan (G) arvo on määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan velallisen maksukyvyttömyyden tai maksulaiminlyönnin seurauksena tai muiden erikseen määritettyjen maksuvelvollisuuden laukaisevien tapahtumien sattuessa.

2. Kun kyseessä on luottojohdannainen, jonka ehdoissa ei pidetä maksuvelvollisuuden laukaisevana tapahtumana suojattavaan omaisuuteen liittyvää uudelleenjärjestelyä, johon sisältyy pääoman, korkojen tai palkkioiden maksusta vapauttaminen tai sen lykkäys, sovelletaan seuraavaa:

a) jos määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan, ei ole vastuuarvoa korkeampi, laitosten on alennettava 1 kohdan mukaisesti laskettua luottosuojan arvoa 40 prosenttia;

b) jos määrä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan, on vastuuarvoa korkeampi, luottosuojan arvo on enintään 60 prosenttia vastuuarvosta.

3. Jos takauksen luonteinen luottosuoja on eri valuutassa kuin vastuu, laitosten on alennettava luottosuojan arvoa soveltamalla volatiliteettikorjausta seuraavasti:

$$G^{*} = G \cdot (1 - \mathrm{H_{fx}})$$

jossa

G* = luottosuojan määrä, jota on mukautettu valuuttariskin varalta;

G = luottosuojan nimellismäärä;

$\mathrm{H_{fx}}$ = luottosuojan ja suojattavan omaisuuden mahdollisten valuuttaerojen vuoksi tehty, 4 kohdan mukaisesti määritetty volatiliteettikorjaus.

Jos valuuttaeroa ei ole, $\mathrm{H_{fx}}$ on nolla.

4. Laitosten on perustettava valuuttaerojen vuoksi tehtävät volatiliteettikorjaukset 10 pankkipäivän realisointiaikaan siten, että oletuksena on päivittäinen arvonmääritys, ja ne voivat laskea ne soveltamalla 224 artiklassa vahvistettua valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta tai 225 artiklassa vahvistettua omat arvonleikkaustekijät -menetelmää. Laitosten on korotettava volatiliteettikorjauksia 226 artiklan mukaisesti.

▼B

234 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen osittaisen suojan ja etuoikeusluokkiin jakamisen tapauksessa

Jos laitos siirtää osan lainaan sisältyvästä riskistä yhteen tai useampaan etuoikeusluokkaan, on sovellettava 5 luvun säännöksiä. Laitokset voivat katsoa maksujen kynnysarvojen, joita pienempiä maksuja ei suoriteta luottotappion toteutuessa, vastaavan suuririskisintä osaa ja johtavan siihen, että riski katsotaan siirretyksi etuoikeusluokkiin.

235 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen standardimenetelmän mukaisesti

1. Sovellettaessa 113 artiklan 3 kohtaa laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä seuraavalla kaavalla:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

jossa

E = 111 artiklan mukainen vastuuarvo; tässä tapauksessa liitteessä I luetellun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvon on oltava 100 prosenttia sen arvosta 111 artiklan 1 kohdassa mainitun vastuuarvon sijasta;

G_A = 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu luottoriskinsuojan arvo (G*), jota on mukautettu 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta;

R = velalliseen liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään;

G = luottosuojan tarjoajaan liittyvien vastuiden riskipaino, kuten 2 luvussa määritetään.

2. Jos suojattu määrä (G_A) on pienempi kuin vastuu (E), laitokset voivat soveltaa 1 kohdassa täsmennettyä kaavaa ainoastaan, jos vastuun suojatuilla ja suojaamattomilla osilla on sama etuoikeusluokka.

3. Laitokset voivat laajentaa 114 artiklan 4 ja 7 kohdassa säädetyn menettelyn valtioiden ja keskuspankkien takaamiin vastuisiin tai niiden osiin, kun takaus on velallisen kotimaan valuutan määräinen ja vastuu on rahoitettu kyseisessä valuutassa.

236 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskeminen IRB-menetelmän mukaisesti

1. Vastuuarvon (E) suojatun osan (joka perustuu luottosuojan (G_A) korjattuun arvoon) PD-luku voi 3 luvun 4 jaksoa sovellettaessa olla luottosuojan tarjoajan PD tai velallisen ja takaajan PD-lukujen välissä oleva luku, jos täydelle korvattavuudelle ei katsota olevan perusteita. Etuoikeusasemaltaan heikommassa asemassa olevien vastuiden ja paremmassa etuoikeusasemassa olevan takauksen luonteisen luottosuojan osalta LGD-lukuna, jota laitosten on sovellettava 3 luvun 4 jaksoa sovellettaessa, voidaan pitää ylimmän etuoikeusluokan saamisten LGD-lukua.

▼B

2. Vastuuarvon (E) suojaamattoman osan PD on velallisen PD ja LGD on suojattavan vastuun LGD.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa GA on 233 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu G*:n arvo, jota on mukautettu 5 jaksossa tarkoitetulla tavalla maturiteettierojen varalta. E on 3 luvun 5 jakson mukaisesti määritetty vastuuarvo. Tässä tarkoituksessa laitosten on laskettava 166 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa lueteltujen omaisuuserien vastuuarvo käyttäen 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa tai prosenttimäärää kyseisissä kohdissa mainittujen luottovasta-arvokertoimien tai prosenttimäärien sijasta.

5 Jakso

Maturiteettierot

237 artikla

Maturiteettiero

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismääriä laskettaessa maturiteettieroja syntyy, kun luottosuojan jäljellä oleva maturiteetti on lyhyempi kuin suojattavan vastuun. Jos suojan jäljellä oleva maturiteetti on alle kolme kuukautta ja suojan maturiteetti on lyhyempi kuin suojattavan vastuun maturiteetti, kyseistä suojaa ei hyväksytä luottosuojaksi.

2. Jos maturiteettieroja on, luottosuojaa ei hyväksytä, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) suojan alkuperäinen maturiteetti on alle vuoden pituinen;

b) vastuu on lyhytaikainen vastuu, johon on toimivaltaisten viranomaisten mukaan sovellettava yhden vuoden alarajan sijaan yhden päivän alarajaa 162 artiklan 3 kohdan mukaisen maturiteettiarvon (M) osalta.

238 artikla

Luottosuojan maturiteetti

1. Vastuun todelliseksi maturiteetiksi katsotaan pisin mahdollinen jäljellä oleva aika, jonka kuluessa vastapuolen on täytettävä velvoitteensa, kuitenkin enintään viisi vuotta. Jollei 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu, luottosuojan maturiteetiksi katsotaan aikaisin mahdollinen ajankohta, jona suoja voi päättyä tai jona se voidaan päättää.

2. Jos luottosuoja on mahdollista päättää suojan myyjän harkinnan mukaan, laitosten on katsottava suojan maturiteetin päättyvän aikaisimpana mahdollisena ajankohtana, jona kyseinen optio voidaan toteuttaa. Jos luottosuoja on mahdollista päättää suojan ostajan harkinnan mukaan käyttämällä optiota ja suojan alullepanoa koskeviin ehtoihin sisältyy laitoksen näkökulmasta positiivinen kannustin sopimuksen voimassaolon päättämiseksi ennen alkuperäisen maturiteetin päättymistä, laitoksen on katsottava suojan maturiteetin päättyvän aikaisimpana ajankohtana, jona optio voidaan toteuttaa; muussa tapauksessa laitos voi katsoa, ettei optio vaikuta suojan maturiteettiin.

▼B

3. Jos luottojohdannaisen ehdoissa ei ole estetty sen voimassaolon päättämistä ennen sellaisen maksuajan pidennyksen päättymistä, joka on maksukyvyttömyyden toteamisen ehto alkuperäistä velvoitetta koskevan laiminlyönnin tapahduttua, laitosten on lyhennettävä suojan maturiteettia maksuajan pidennystä vastaavalla ajalla.

239 artikla

Suojan arvostaminen

1. Kun kyseessä ovat rahoitusvakuuksia koskevan yksinkertaisen menetelmän mukaiset vastikkeellisen luottosuojan alaiset sopimukset ja jos vastuun maturiteetti poikkeaa suojan maturiteetista, vakuutta ei hyväksytä vastikkeelliseksi luottosuojaksi.

2. Kun kyseessä ovat rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaiset vastikkeellisen luottosuojan alaiset sopimukset, laitosten on otettava luottosuojan ja vastuun maturiteetit huomioon vakuuden tarkistetussa arvossa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

jossa

C_{VA} = vakuuden volatiliteettikorjattu arvo, kuten 223 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, tai vastuun määrä, riippuen siitä kumpi on alhaisempi;

t = luottosuojan 238 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai T:n arvo riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

T = vastuun 238 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai viisi vuotta riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

t* = 0,25.

Laitosten on käytettävä C_{VAM}:ia C_{VA}:na, jota on mukautettu maturiteettierojen varalta, 223 artiklan 5 kohdan mukaisessa kaavassa, jolla lasketaan täysin mukautettu vastuuarvo (E*).

3. Kun kyseessä ovat takauksen luonteisen luottosuojan alaiset sopimukset, laitosten on otettava luottosuojan ja vastuun maturiteetit huomioon luottosuojan tarkistetussa arvossa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

jossa

G_A = G*, jota on mukautettu maturiteettierojen varalta;

G* = suojan määrä, jota on mukautettu valuuttaerojen varalta;

▼B

t = luottosuojan 238 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai T:n arvo riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

T = vastuun 238 artiklan mukaisesti laskettu maturiteetin jäljellä oleva osuus vuosina laskettuna tai viisi vuotta riippuen siitä, kumpi on alhaisempi;

t* = 0,25.

Laitosten on käytettävä G_A:ta suojan arvona sovellettaessa 233–236 artiklaa.

6 Jakso

Saamisten koriin sovellettavat luottoriskin vähentämismenetelmät

240 artikla

Ensimmäisen tappion luottojohdannaissopimukset (first-to-default -luottojohdannaissopimukset)

Jos laitos on hankkinut useille vastuille luottosuojan sellaisin ehdoin, että ensimmäinen vastuiden joukossa esiintyvä maksukyvyttömyys laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen laiminlyönti johtaa sopimuksen purkamiseen, laitos voi ottaa luottosuojan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän laskentatavassa, joka tuottaisi luottosuojan puuttuessa alhaisimman riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän luvun mukaisesti:

a) kun laitokset käyttävät standardimenetelmää, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on standardimenetelmän mukaisesti laskettu;

b) kun laitokset käyttävät IRB-menetelmää, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on IRB-menetelmän mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lisättynä määrällä, joka on odotettujen tappioiden yhteismäärä kerrottuna 12,5:llä.

Tässä artiklassa säädettyä kohtelua sovelletaan vain, kun vastuuarvo on yhtä suuri tai pienempi kuin luottosuojan arvo.

241 artikla

N:nnen tappion korista muodostuvat luottojohdannaissopimukset (nth-to-default -luottojohdannaissopimukset)

Jos n:s maksukyvyttömyys vastuiden joukossa laukaisee luottosuojan mukaisen maksuvelvollisuuden, suojan ostava laitos voi hyväksyä luottosuojan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän laskemista varten ainoastaan siinä tapauksessa, että suojaus on tehty myös maksukyvyttömyyksiin 1:stä n–1:een tai kun n–1 -maksukyvyttömyydet ovat jo tapahtuneet. Tällaisissa tapauksissa laitos voi ottaa luottosuojan huomioon riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän laskentatavassa, joka tuottaisi luottosuojan puuttuessa n:nneksi alhaisimman, tämän luvun mukaisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän. Laitosten on laskettava n:nneksi alhaisin määrä 240 artiklan a ja b alakohdassa esitetyn mukaisesti.

▼B

Tässä artiklassa säädettyä kohtelua sovelletaan vain, kun vastuuarvo on yhtä suuri tai pienempi kuin luottosuojan arvo.

Kaikkien korissa olevien vastuiden on täytettävä 204 artiklan 2 kohdassa ja 216 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt vaatimukset.

5 LUKU

Arvopaperistaminen

1 Jakso

Määritelmät

242 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

1) 'hintaerolla' perittäviä rahoituskuluja ja muita arvopaperistetuista vastuista saatuja palkkioita, joista on vähennetty kulut ja muut kustannukset;

2) 'alullepanijan takaisinlunastusmenettelyllä' (clean-up call option) sopimusvelvoitetta, jonka mukaan jäljellä olevien vastuiden määrän alittaessa määrätyn tason alullepanija voi ostaa arvopaperistamispositiot takaisin tai kuolettaa ne ennen kuin kaikki arvopaperistetut vastuut on maksettu takaisin;

3) 'likviditeettisopimuksella' arvopaperistamispositiota, joka syntyy sellaisella sopimuksella, jolla hankitaan oikea-aikaiset rahavirrat sijoittajille varmistavaa rahoitusta;

4) 'K_{IRB}:lla' kahdeksaa prosenttia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä, joka laskettaisiin 3 luvun mukaisesti arvopaperistetuille vastuille, jos niitä ei olisi arvopaperistettu, lisättynä kyseisen luvun mukaisesti lasketulla kyseisiin vastuisiin liittyvillä odotetuilla tappioilla;

5) 'luottoluokitukseen perustuvalla arviointimallilla' menetelmää, jolla lasketaan arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 261 artiklan mukaisesti;

6) 'valvontaviranomaisen kehittämällä arviointimallilla' menetelmää, jolla lasketaan arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 262 artiklan mukaisesti;

7) 'luokittelemattomalla positiolla' arvopaperistamispositiota, jolla ei ole 4 jaksossa tarkoitetun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta;

8) 'luokitellulla positiolla' arvopaperistamispositiota, jolla on 4 jaksossa tarkoitetun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus;

▼C2

9) 'yritystodistusten arvopaperistamisohjelmalla' tai 'ABCP-ohjelmalla' arvopaperistamisohjelmaa, jonka kautta liikkeeseen lasketut arvopaperit ovat pääasiallisesti arvopapereita, joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi;

▼B

10) 'perinteisellä arvopaperistamisella' arvopaperistamista, jossa arvopaperistettavat vastuut siirretään taloudellisesti. Tämä toteutetaan siirtämällä arvopaperistettujen vastuiden omistusoikeus alullepanevalta laitokselta arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle tai arvopaperistamista varten perustetun erillisyhtiön osittaisen omistusyhteyden kautta. Liikkeeseenlasketut arvopaperit eivät aiheuta maksuvelvoitteita alullepanevalle laitokselle;

11) 'synteettisellä arvopaperistamisella' arvopaperistamista, jossa riskin siirto tapahtuu käyttämällä luottojohdannaisia tai takauksia ja arvopaperistettavat vastuut säilyvät alullepanevan laitoksen vastuina;

12) 'uudistettavalla vastuulla' vastuuta, jonka määrä saa sovittuun limiittiin asti vaihdella asiakkaiden nostojen ja takaisinmaksujen mukaan;

13) 'uudistettavalla arvopaperistamisella' arvopaperistamista, jossa itse arvopaperistamisrakenne uusiutuu (eli vastuu lisätään vastuuryhmään tai poistetaan siitä) ja jossa perustana olevat vastuut saattavat uusiutua tai jäädä uusiutumatta;

14) 'ennenaikaista kuoletusta koskevilla ehdoilla' uudistettavien vastuiden arvopaperistamisessa tai uudistettavassa arvopaperistamisessa olevaa sopimuslauseketta, jossa edellytetään, että sijoittajan positioita lunastetaan tietyissä tilanteissa ennen kuin liikkeeseenlaskettujen arvopapereiden alkuperäinen maturiteetti päättyy;

15) 'suuririskisimmällä etuoikeusluokalla' arvopaperistamisen heikointa etuoikeusluokkaa, joka kantaa ensimmäisenä tappion arvopaperistetuissa vastuissa ja suojaa näin ollen riskiltään toiseksi suurinta etuoikeusluokkaa tai tapauksen mukaan parempia etuoikeusluokkia.

2 Jakso

Merkittävän riskinsiirron tunnustaminen

243 artikla

Perinteinen arvopaperistaminen

1. Perinteisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos voi jättää arvopaperistetut vastuut huomiotta laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ja odotettujen tappioiden yhteismäärää, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:

a) arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvä merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi kolmansille osapuolille;

b) alullepaneva laitos soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa kaikkiin kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämiinsä arvopaperistamispositioihin tai vähentää nämä arvopaperistamispositiot ydinpääomasta (CET1) 36 artiklan l kohdan k alakohdan mukaisesti.

▼B

2. Merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi seuraavissa tapauksissa:

a) alullepanevan laitoksen kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei ole suurempi kuin 50 prosenttia kyseisen arvopaperistamisen kaikkien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä;

b) jos kyseiseen arvopaperistamiseen ei liity välivaiheen arvopaperistamispositioita ja alullepanija voi osoittaa, että sellaisten arvopaperistamispositioiden vastuuarvo, jotka vähennetään ydinpääomasta (CET1) tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, ylittää arvopaperistetuista vastuista aiheutuvien odotettujen tappioiden perustellun arvion selvästi, alullepaneva laitos pitää hallussaan enintään 20 prosenttia sellaisten arvopaperistamispositioiden vastuuarvosta, jotka vähennetään ydinpääomasta (CET1) tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa.

Jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän mahdollista vähentämistä, jonka alullepaneva laitos saavuttaisi tällä arvopaperistamisella, ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää tapauskohtaisesti, ettei merkittävää luottoriskiä katsota siirretyksi kolmansille osapuolille.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa välivaiheen arvopaperistamispositioilla tarkoitetaan arvopaperistamispositioita, joihin sovelletaan alle 1 250 prosentin riskipainoa ja jotka ovat etuoikeusasemaltaan heikompia kuin ylimmässä etuoikeusluokassa oleva positio kyseisessä arvopaperistamisessa ja etuoikeusasemaltaan heikompia kuin mikä tahansa muu sellainen arvopaperistamispositio kyseisessä arvopaperistamisessa, jolle on osoitettu jompikumpi seuraavista 4 jakson mukaisesti:

a) 3 jakson 3 alajakson soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistamisposition tapauksessa luottoluokaksi 1;

b) 3 jakson 4 alajakson soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistamisposition tapauksessa annetaan luottoluokaksi 1 tai 2.

4. Vaihtoehtona 2 ja 3 kohdalle toimivaltaisten viranomaisten on annettava alullepaneville laitoksille lupa katsoa, että merkittävä luottoriski on siirretty, jos alullepaneva laitos voi osoittaa kaikissa arvopaperistamisissa, että omien varojen vaatimusten aleneminen, jonka alullepanija saavuttaa arvopaperistamisella, voidaan perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille.

Lupa annetaan ainoastaan, jos laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) laitoksella on käytössä tarkoituksenmukaisen riskiherkät toimintatavat ja menetelmät arvioidakseen riskinsiirtoa;

b) laitos on myös hyväksynyt luottoriskin siirron kolmansille osapuolille kussakin tapauksessa osana laitoksen sisäistä riskienvalvontaa ja pääoman sisäistä kohdentamista.

5. Sen lisäksi, että 1–4 kohdassa vahvistetut vaatimukset tapauksen mukaan täyttyvät, kaikkien seuraavien edellytysten on täytyttävä:

▼B

a) arvopaperistamisesta laaditut asiakirjat vastaavat sopimuksen taloudellista sisältöä;

b) arvopaperistetut vastuut ovat järjestelyn myötä alullepanevan laitoksen ja sen velkojien ulottumattomissa myös konkurssin ja konkurssihallinnon aikana. Tästä on saatava pätevän oikeudellisen neuvonantajan lausunto;

c) liikkeeseenlasketut arvopaperit eivät aiheuta maksuvelvoitteita alullepanevalle laitokselle;

d) alullepanevalle laitokselle ei jää välitöntä tai välillistä määräysvaltaa siirrettyihin vastuisiin. Alullepanijalla katsotaan olevan välitön määräysvalta siirrettyihin vastuisiin, jos sillä on oikeus ostaa aiemmin siirretyt vastuut takaisin siirronsaajalta ja realisoida ne, tai jos se on velvoitettu ottamaan siirretyn riskin uudestaan vastuulleen. Vaikka alullepaneva laitos pitäisi itsellään vastuisiin liittyviä hallinnointioikeuksia tai velvoitteita, tämä ei merkitse, että sillä on välillinen määräysvalta vastuisiin;

e) arvopaperistamisesta laaditut asiakirjat täyttävät seuraavat edellytykset:

   i) niihin ei sisälly lausekkeita, joissa muuten kuin ennenaikaista kuoletusta koskevien ehtojen osalta edellytetään, että alullepanevan laitoksen on parannettava arvopaperistettuja positioita muun muassa arvopaperistettavia luottovastuita muuttamalla tai maksamalla sijoittajille korkeampaa tuottoa arvopaperistettavien vastuiden laadun heikkenemisen perusteella tai muulla tavalla;

   ii) niihin ei sisälly lausekkeita, joissa määrätään arvopaperistamispositioiden haltijoille maksettavasta korkeammasta tuotosta, joka perustuu arvopaperistettavien luottojen laadun heikkenemiseen;

   iii) niissä tehdään tapauksen mukaan selväksi, että jos alullepanija tai järjestäjä ostaa tai ostaa takaisin arvopaperistamispositioita yli sopimusvelvoitteensa, tämä on poikkeuksellinen toimenpide, joka on tehtävä riippumattomin ehdoin;

f) alullepanijan takaisinlunastusmenettelyssä seuraavien edellytysten on myös täytyttävä:

   i) menettely on alullepanevan laitoksen päätösvallassa;

   ii) menettelyä voidaan soveltaa ainoastaan silloin, kun arvopaperistettujen vastuiden alkuperäisestä arvosta on kuolettamatta enintään kymmenen prosenttia;

   iii) menettelyä ei ole strukturoitu tavoitteena välttää tappioiden kohdentamista erillisiin takauspositioihin tai muihin sijoittajien hallussa oleviin positioihin eikä sitä ole strukturoitu muulla tavoin erillisen takauksen antamiseksi.

▼B

6. Toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava EPV:lle 2 kohdassa tarkoitetuista erityistapauksista, joissa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän mahdollista vähentämistä ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, ja miten laitokset soveltavat 4 kohtaa. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita. EPV tarkastelee näiden ohjeiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja neuvoo komissiota 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä siitä, tarvitaanko sitovaa teknistä standardia.

244 artikla

Synteettinen arvopaperistaminen

1. Synteettisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos voi laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän arvopaperistetuille vastuille 249 artiklan mukaisesti, jos jompikumpi seuraavista ehdoista täyttyy:

a) merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi kolmansille osapuolille joko vastikkeellisen luottosuojan tai takauksen luonteisen luottosuojan muodossa;

b) alullepaneva laitos soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa kaikkiin kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämiinsä arvopaperistamispositioihin tai vähentää nämä arvopaperistamispositiot ydinpääomasta (CET1) 36 artiklan l kohdan k alakohdan mukaisesti.

2. Merkittävä luottoriski katsotaan siirretyksi, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) alullepanevan laitoksen kyseisessä arvopaperistamisessa hallussaan pitämien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ei ole suurempi kuin 50 prosenttia kyseisen arvopaperistamisen kaikkien välivaiheen arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä;

b) jos kyseiseen arvopaperistamiseen ei liity välivaiheen arvopaperistamispositioita ja alullepanija voi osoittaa, että sellaisten arvopaperistamispositioiden vastuuarvo, jotka vähennetään ydinpääomasta (CET1) tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, ylittää arvopaperistetuista vastuista aiheutuvien odotettujen tappioiden perustellun arvion selvästi, alullepaneva laitos pitää hallussaan enintään 20 prosenttia sellaisten arvopaperistamispositioiden vastuuarvosta, jotka vähennetään ydinpääoman (CET1) eristä tai joihin sovelletaan ►C2 1 250 prosentin riskipainoa.

Jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän mahdollista vähentämistä, jonka alullepaneva laitos saavuttaisi tällä arvopaperistamisella, ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, toimivaltainen viranomainen voi päättää tapauskohtaisesti, ettei merkittävää luottoriskiä katsota siirretyksi kolmansille osapuolille. ◄

▼B

3. Sovellettaessa 2 kohtaa välivaiheen arvopaperistamispositioilla tarkoitetaan arvopaperistamispositioita, joihin sovelletaan alle 1 250 prosentin riskipainoa ja jotka ovat etuoikeusasemaltaan heikompia kuin ylimmässä etuoikeusluokassa oleva positio kyseisessä arvopaperistamisessa ja etuoikeusasemaltaan heikompia kuin mikä tahansa muu sellainen arvopaperistamispositio kyseisessä arvopaperistamisessa, jolle on annettu 4 jakson mukaisesti jompikumpi seuraavista:

a) 3 jakson 3 alajakson soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistamisposition tapauksessa luottoluokaksi 1;

b) 3 jakson 4 alajakson soveltamisalaan kuuluvan arvopaperistamisposition tapauksessa luottoluokaksi 1 tai 2.

4. Vaihtoehtona 2 ja 3 kohdalle toimivaltaisten viranomaisten on annettava alullepaneville laitoksille lupa katsoa, että merkittävä luottoriski on siirretty, jos alullepaneva laitos voi osoittaa kaikissa arvopaperistamisissa, että omien varojen vaatimusten aleneminen, jonka alullepanija saavuttaa arvopaperistamisella, voidaan perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille.

Lupa annetaan ainoastaan, jos laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) laitoksella on käytössä tarkoituksenmukaisen riskiherkät toimintatavat ja menetelmät arvioidakseen riskinsiirtoa;

b) laitos on myös hyväksynyt luottoriskin siirron kolmansille osapuolille kussakin tapauksessa osana laitoksen sisäistä riskienvalvontaa ja pääoman sisäistä kohdentamista.

5. Sen lisäksi, että 1–4 kohdassa vahvistetut vaatimukset tapauksen mukaan täyttyvät, siirron on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) arvopaperistamisesta laaditut asiakirjat vastaavat sopimuksen taloudellista sisältöä;

b) luottosuoja, jolla luottoriski siirretään, noudattaa 247 artiklan 2 kohtaa;

c) luottoriskin siirrossa käytettäviin instrumentteihin ei saa liittyä ehtoja,

   i) joissa asetetaan huomattavia kynnysarvoja, joiden alittuessa luottosuojan ei katsota astuvan voimaan maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman sattuessa;

   ii) joiden mukaan suojan voimassaolo voidaan päättää arvopaperistettujen luottojen laadun heikkenemisen vuoksi;

   iii) joissa edellytetään alullepanevan laitoksen parantavan arvopaperistamispositioiden laatua (pois lukien ennenaikaista kuoletusta koskevat ehdot);

   iv) joissa korotetaan laitokselle luottosuojasta aiheutuvia kustannuksia tai määrätään arvopaperistamispositioiden haltijoille maksettavasta korkeammasta tuotosta, joka perustuu arvopaperistettujen luottojen laadun heikkenemiseen;

▼B

d) pätevä oikeudellinen neuvonantaja on vahvistanut luottosuojan olevan täytäntöönpanokelpoinen kaikilla asian kannalta merkityksellisillä lainkäyttöalueilla;

e) arvopaperistamisesta laadituissa asiakirjoissa tehdään tapauksen mukaan selväksi, että jos alullepanija tai järjestäjä ostaa tai ostaa takaisin arvopaperistamispositioita yli sopimusvelvoitteensa, tämä on tehtävä riippumattomin ehdoin;

f) alullepanijan takaisinlunastusmenettelyssä kaikkien seuraavien edellytysten on täytyttävä:

i) menettely on alullepanevan laitoksen päätösvallassa;

ii) menettelyä voidaan soveltaa ainoastaan silloin, kun arvopaperistettujen vastuiden alkuperäisestä arvosta on kuolettamatta enintään kymmenen prosenttia;

iii) menettelyä ei ole strukturoitu tavoitteena välttää tappioiden kohdentamista erillisiin takauspositioihin tai muihin sijoittajien hallussa oleviin positioihin eikä sitä ole strukturoitu muulla tavoin erillisen takauksen antamiseksi.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava EPV:lle 2 kohdassa tarkoitetuista erityistapauksista, joissa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän mahdollista vähentämistä ei voida perustella luottoriskin yhdenmukaisella siirrolla kolmansille osapuolille, ja miten laitokset soveltavat 4 kohtaa. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita. EPV tarkastelee näiden ohjeiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja neuvoo komissiota 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä siitä, tarvitaanko sitovaa teknistä standardia.

3 Jakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1 Alajakso

Periaatteet

245 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen

1. Kun alullepaneva laitos on siirtänyt arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvän merkittävän luottoriskin 2 jakson mukaisesti, kyseinen laitos voi

a) perinteisen arvopaperistamisen tapauksessa olla sisällyttämättä arvopaperistettuja vastuita riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän laskentaan;

b) synteettisen arvopaperistamisen tapauksessa laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän arvopaperistettujen vastuiden osalta 249 ja 250 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Kun alullepaneva laitos on päättänyt soveltaa 1 kohtaa, sen on laskettava tässä luvussa kuvailtu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä positioiden osalta, jotka sillä on arvopaperistamisessa.

Jos alullepaneva laitos ei ole siirtänyt merkittävää luottoriskiä tai on päättänyt olla soveltamatta 1 kohtaa, sen ei tarvitse laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä positioiden osalta, jotka sillä on kyseisessä arvopaperistamisessa, vaan sen on edelleen sisällytettävä arvopaperistetut vastuut riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

3. Kun vastuut liittyvät arvopaperistamisen eri etuoikeusluokkiin, kuhunkin etuoikeusluokkaan liittyvä vastuu katsotaan erilliseksi arvopaperistamispositioksi. Arvopaperistamispositioille luottosuojaa tarjoavilla on katsottava olevan positioita arvopaperistamisessa. Arvopaperistamispositioiden on sisällettävä vastuut, jotka liittyvät arvopaperistettuihin korkosopimuksiin tai valuuttajohdannaisiin.

4. Jollei arvopaperistamispositiota vähennetä ydinpääomana (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on sisällytettävä laitoksen kaikkien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään sovellettaessa 92 artiklan 3 kohtaa.

5. Arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava soveltamalla asianmukaista kokonaisriskipainoa 246 artiklassa säädetyn mukaisesti laskettuun positioiden vastuuarvoon.

6. Kokonaisriskipaino on määriteltävä tässä luvussa vahvistetun riskipainon ja 407 artiklan mukaisen mahdollisen ylimääräisen riskipainon summana.

246 artikla

Vastuuarvo

1. Vastuuarvo on laskettava seuraavasti:

a) kun laitos laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 3 alajakson mukaisesti, taseeseen sisältyvän arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle 110 artiklan mukaisesti tehtyjen erityisten luottoriskioikaisujen jälkeen;

b) kun laitos laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 4 alajakson mukaisesti, taseeseen sisältyvän arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon 110 artiklan mukaisesti mahdollisia tehtyjä luottoriskioikaisuja;

c) kun laitos laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 3 alajakson mukaisesti, taseen ulkopuolisen arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position nimellisarvo, josta on vähennetty kyseisen arvopaperistamisposition mahdollinen erityinen luottoriskioikaisu ja joka on kerrottu tässä luvussa kuvatulla luottovasta-arvokertoimella. Jollei toisin mainita, tämä kerroin on 100 prosenttia;

▼B

d) kun laitos laskee riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 4 alajakson mukaisesti, taseen ulkopuolisen arvopaperistamisposition vastuuarvon on oltava position nimellisarvo kerrottuna tässä luvussa kuvatulla luottovasta-arvokertoimella. Jollei toisin mainita, tämä kerroin on 100 prosenttia;

e) liitteessä II mainitun johdannaissopimuksen vastapuoliriskin vastuuarvo on määritettävä 6 luvun mukaisesti.

2. Jos laitoksella on kaksi tai useampia päällekkäisiä arvopaperistamispositioita, sen on päällekkäisyyden osalta sisällytettävä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan vain ne positiot tai positioiden osat, jotka tuottavat suuremman riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän. Laitos voi myös ottaa huomioon kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin liittyvää erityisriskiä koskevien omien varojen vaatimusten ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita koskevien omien varojen vaatimusten välisen päällekkäisyyden edellyttäen, että laitos pystyy laskemaan ja vertaamaan kyseisiä positioita koskevat omien varojen vaatimukset. Tässä kohdassa 'päällekkäisyydellä' tarkoitetaan sitä, että positioihin kohdistuu kokonaan tai osittain sama riski, joten päällekkäisyyden osalta on kyse samasta vastuusta.

3. Jos 268 artiklan c alakohtaa sovelletaan ABCP-ohjelmiin kuuluviin positioihin, laitos voi käyttää likviditeettisopimukselle annettua riskipainoa laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ABCP-ohjelmalle edellyttäen, että 100 prosenttia ohjelman puitteissa liikkeeseenlasketuista ABCP-välineistä katetaan kyseisellä tai muulla likviditeettisopimuksella ja kaikki nämä likviditeettisopimukset ovat etuoikeusasemaltaan samoja kuin ABCP-väline, siten että ne muodostavat päällekkäiset positiot.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, miten se soveltaa tätä käsittelytapaa.

247 artikla

Arvopaperistamispositioiden luottoriskin vähentämisen hyväksyminen

1. Laitos voi hyväksyä vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan, joka on saatu arvopaperistamispositiolle 4 luvun mukaisesti, edellyttäen että tässä luvussa ja 4 luvussa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

Vastikkeellinen luottosuoja voidaan hyväksyä vain niiden rahoitusvakuuksien osalta, jotka voidaan hyväksyä laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 2 luvun mukaisesti, kuten 4 luvussa säädetään, ja hyväksymisen ehtona on 4 luvussa säädettyjen asianmukaisten vaatimusten täyttyminen.

2. Hyväksytty takauksen luonteinen luottosuoja ja sen tarjoajat rajataan 4 luvun mukaiseen luottosuojaan, ja hyväksymisessä on noudatettava 4 luvussa säädettyjä asianmukaisia vaatimuksia.

▼B

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, 201 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa luetelluilla hyväksyttävillä takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajilla, paitsi ehdot täyttävillä keskusvastapuolilla, on oltava virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, jonka on 136 artiklan mukaisesti määritelty vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 ja joka vastasi vähintään luottoluokkaa 2, kun luottosuoja ensimmäisen kerran hyväksyttiin. Laitokset, joilla on lupa soveltaa IRB-menetelmää luottosuojan tarjoajaan liittyvään välittömään vastuuseen, voivat arvioida ensimmäisen virkkeen mukaista hyväksyttävyyttä siltä perustalta, että luottosuojan tarjoajan PD-luku vastaa 136 artiklassa tarkoitettuihin luottoluokkiin liittyvää PD-lukua.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt hyväksytään luottosuojan tarjoajiksi, jos niillä on omaisuuseriä, jotka hyväksytään rahoitusvakuuksiksi ja joihin ei kohdistu oikeuksia tai ehdollisia oikeuksia, jotka olisivat etuoikeutetussa asemassa tai tasavertaisia verrattuna takauksen luonteisen luottosuojan saavan laitoksen ehdollisiin oikeuksiin, ja jos kaikki 4 luvun mukaiset rahoitusvakuuksien hyväksymistä koskevat vaatimukset täyttyvät. Kyseisissä tapauksissa GA (luottosuojan arvo, johon on tehty 4 luvun mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista johtuvat korjaukset) rajoittuu kyseisten omaisuuserien volatiliteettikorjattuun markkina-arvoon, ja g (suojan tarjoajaan kohdistuvien vastuiden riskipaino, kuten standardimenetelmässä on määritelty) määritetään painotetuksi keskimääräiseksi riskipainoksi, jota sovellettaisiin kyseisiin omaisuuseriin rahoitusvakuutena standardimenetelmän mukaisesti.

248 artikla

Epäsuora tuki

1. Järjestävä laitos tai sellainen alullepaneva laitos, joka on soveltanut arvopaperistamisen osalta 245 artiklan 1 ja 2 kohtaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa tai myynyt rahoitusvälineitä kaupankäyntivarastostaan siten, että sitä ei enää vaadita pitämään omia varoja kyseisten rahoitusvälineiden riskiä varten, ei saa tarjota arvopaperistamiselle sopimusvelvoitteensa ylittävää tukea vähentääkseen todellisia tai mahdollisia tappioita sijoittajille. Liiketoimen ei katsota tarjoavan tukea, jos se tehdään riippumattomin ehdoin ja se otetaan huomioon arvioitaessa merkittävää riskinsiirtoa. Kaikista tällaisista liiketoimista on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille riippumatta siitä, tarjoavatko ne tukea, ja ne edellyttävät laitoksen soveltaman luottojen tarkastus- ja hyväksymismenettelyn läpikäymistä. Kun laitos tekee arvion tarkastaakseen, ettei liiketointa ole strukturoitu tarjoamaan tukea, sen on riittävällä tavalla otettava huomioon vähintään seuraavat:

a) takaisinoston hinta;

b) laitoksen pääoma- ja maksuvalmiuspositio ennen takaisinostoa ja sen jälkeen;

c) arvopaperistettujen vastuiden kehittyminen;

d) arvopaperistamispositioiden kehittyminen.

e) tuen vaikutus tappioihin, joita alullepanijalle odotetaan aiheutuvan suhteessa sijoittajiin.

▼B

2. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, mitä pidetään riippumattomina ehtoina ja milloin liiketointa ei ole strukturoitu tarjoamaan tukea.

3. Jos alullepaneva laitos tai järjestävä laitos ei noudata 1 kohtaa arvopaperistamisen osalta, sillä on vähintään oltava omia varoja kaikkia arvopaperistettuja vastuita vastaan siten kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

2 Alajakso

Alullepanevien laitosten laskemat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät vastuille, jotka on arvopaperistettu synteettisen arvopaperistamisen kautta

249 artikla

Yleinen kohtelu

Kun lasketaan arvopaperistettuihin vastuisiin sisältyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 244 artiklassa vahvistettujen edellytysten täyttyessä, synteettisen arvopaperistamisen alullepanevan laitoksen on – jollei 250 artiklan säännöksistä muuta johdu – sovellettava tässä jaksossa vahvistettuja asiaan liittyviä laskentamenetelmiä 2 luvun mukaisten menetelmien sijaan. Laitoksilla, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, odotettujen tappioiden yhteismäärä on nolla kyseisten vastuiden osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa vahvistettuja vaatimuksia sovelletaan arvopaperistamiseen sisältyvään määritettyyn vastuiden ryhmään. Jollei 250 artiklasta muuta johdu, alullepanevan laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä arvopaperistamisen kaikkien etuoikeusluokkien osalta tämän jakson säännösten mukaisesti mukaan lukien ne määrät, joiden osalta laitos hyväksyy 247 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen, jolloin kyseiseen positioon sovellettavaa riskipainoa voidaan mukauttaa 4 luvun mukaisesti, jollei tässä luvussa vahvistetuista vaatimuksista muuta johdu.

250 artikla

Maturiteettierojen käsittely synteettisessä arvopaperistamisessa

Kun lasketaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 249 artiklan mukaisesti, maturiteettierot luottosuojan, joka muodostaa etuoikeusluokan ja johon riskinsiirto perustuu, ja arvopaperistettujen vastuiden välillä on otettava huomioon seuraavasti:

a) arvopaperistettujen vastuiden maturiteetti on pisin yksittäisen vastuun maturiteetti tai enintään viisi vuotta. Luottosuojan maturiteetti on määritettävä 4 luvun mukaisesti;

▼B

b) alullepanevan laitoksen on jätettävä huomiotta mahdolliset maturiteettierot, kun lasketaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää etuoikeusluokille, joiden riskipainoksi on tämän jakson mukaisesti määritetty 1 250 prosenttia. Kaikkien muiden etuoikeusluokkien osalta on sovellettava 4 luvun maturiteettierokäsittelyä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

jossa

RW* = 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä;

RW_{Ass} = riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jota sovellettaisiin tasasuhteessa saamisiin, jos niitä ei olisi arvopaperistettu;

RW_{SP} = 249 artiklan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jota sovellettaisiin jos maturiteettieroa ei olisi;

T = vuosina ilmaistu arvopaperistettujen vastuiden maturiteetti;

t = vuosina ilmaistu luottosuojan maturiteetti;

t* = 0,25.

3 Alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen standardimenetelmän mukaisesti

251 artikla

Riskipainot

Jollei 252 artiklasta muuta johdu, laitoksen on laskettava luokiteltuihin arvopaperistamispositioihin tai uudelleenarvopaperistamispositioihin sisältyvä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä soveltamalla vastuuarvoon asianomaista riskipainoa.

Asianomainen riskipaino on taulukossa 1 vahvistettu riskipaino, johon liittyvä position luottoluokitus on tehty 4 jakson mukaisesti.

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4 (Muut kuin lyhytaikaiset luotto-luokitukset)	Kaikki muut luottoluokat
Arvopaperistamispositiot	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Uudelleenarvopaperistamispositiot	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

▼B

Jollei 252–255 artiklasta muuta johdu, luokittelemattomiin arvopaperistamispositioihin sisältyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa.

252 artikla

Alullepanevat ja järjestävät laitokset

Alullepanevalla laitoksella tai järjestävällä laitoksella yksittäisessä arvopaperistamisessa olevien arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä voidaan rajoittaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, joka laskentahetkellä laskettaisiin arvopaperistettujen vastuiden osalta, jos vastuita ei olisi arvopaperistettu, ja olettaen, että 150 prosentin riskipainoa sovelletaan seuraaviin:

a) kaikki laskentahetkellä maksukyvyttömät erät;

b) kaikki arvopaperistettujen vastuiden erät, joihin liittyy 128 artiklan mukainen erityisen suuri riski.

253 artikla

Luokittelemattomien positioiden käsittely

1. Luokittelemattoman arvopaperistamisposition riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi laitos voi soveltaa 2 kohdassa tarkoitetulla keskittymäsuhteella painotettua keskimääräistä riskipainoa, jota vastuita hallussaan pitävä laitos soveltaisi arvopaperistettuihin vastuisiin 2 luvun mukaisesti. Tässä tarkoituksessa laitoksen on oltava arvopaperistettujen vastuiden muodostaman ryhmän koostumuksesta jatkuvasti selvillä.

2. Keskittymäsuhde on kaikkien etuoikeusluokkien nimellismäärien summa jaettuna niiden etuoikeusluokkien nimellismäärien summalla, jotka ovat etuoikeusluokaltaan samoja tai heikompia kuin etuoikeusluokka, johon positiot sijoittuvat, mukaan lukien kyseinen etuoikeusluokka. Tuloksena saatava riskipaino saa olla enintään 1 250 prosenttia eikä se saa olla alhaisempi kuin ylempään etuoikeusluokkaan sovellettava riskipaino. Jos laitos ei pysty määrittämään riskipainoja, joita sovellettaisiin arvopaperistettuihin vastuisiin 2 luvun mukaisesti, sen on sovellettava positioihin 1 250 prosentin riskipainoa.

254 artikla

Riskiltään toiseksi suurimpaan tai parempaan etuoikeusluokkaan kuuluvien arvopaperistamispositioiden kohtelu ABCP-ohjelmassa

Jollei 255 artiklan mukaisesti luokittelemattomiin likviditeettisopimuksiin voida soveltaa edullisempaa kohtelua, laitos voi soveltaa seuraavat edellytykset täyttäviin arvopaperistamispositioihin riskipainoa, joka on 100 prosenttia tai suurin niistä riskipainoista, joita vastuita hallussaan pitävä laitos soveltaisi arvopaperistettuihin vastuisiin 2 luvun mukaisesti, sen mukaan, kumpi niistä on suurempi:

▼B

a) arvopaperistamisposition on oltava etuoikeusluokassa, joka on arvopaperistamisessa taloudellisesta näkökulmasta riskiltään toiseksi suuremmassa tai paremmassa positiossa; suurimman etuoikeusluokan on tarjottava tarkoituksenmukainen erillinen takaus riskiltään toiseksi suurimmalle etuoikeusluokalle;

b) arvopaperistamisposition on oltava laadultaan standardimenetelmän luottoluokkaa 3 vastaava tai parempi;

c) arvopaperistamisposition oltava sellaisen laitoksen hallussa, jolla ei ole positioita suurimmassa etuoikeusluokassa.

255 artikla

Luokittelemattomien likviditeettisopimusten käsittely

1. Laitokset voivat soveltaa 50 prosentin luottovasta-arvokerrointa luokittelemattoman likviditeettisopimuksen nimellismäärään likviditeettisopimuksen vastuuarvon määrittelemiseksi, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) likviditeettisopimuksesta laadittavissa asiakirjoissa on selvästi nimettävä ja rajattava olosuhteet, joissa sopimusta voidaan soveltaa;

b) sopimusta ei saa käyttää tarkoituksena tarjota luottotukea kattamalla tappioita, jotka ovat jo syntyneet sopimuksen soveltamishetkellä, jottei erityisesti tarjottaisi likviditeettiä vastuille, jotka on jo laiminlyöty sopimuksen soveltamishetkeen mennessä, tai hankittaisi omaisuuseriä käypää arvoa kalliimmalla hinnalla;

c) sopimusta ei saa käyttää pysyvän tai säännöllisen rahoituksen tarjoamiseen arvopaperistamiselle;

d) sopimuksen mukaisesti nostettujen summien takaisinmaksu saa olla heikommassa etuoikeusasemassa ainoastaan niihin sijoittajien vaateisiin nähden, jotka liittyvät korko- tai valuuttajohdannaissopimuksiin, palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin; takaisinmaksuun ei saa soveltaa lykkäystä eikä vaateesta luopumista;

e) sopimusta ei saa käyttää sen jälkeen, kun kaikki mahdolliset likviditeettisopimukseen edullisesti vaikuttavat erilliset takaukset on käytetty;

f) sopimuksen on sisällettävä määräys, joka johtaa sopimuksen mukaisesti nostettavan määrän automaattiseen vähentämiseen laiminlyötyjä vastuita vastaavalla määrällä, kun kyseessä on 3 luvussa tarkoitettu laiminlyönti; arvopaperistettujen vastuiden ryhmän koostuessa luokitelluista rahoitusvälineistä sopimukseen on myös sisällyttävä määräys, joka johtaa sopimuksen purkamiseen ryhmän keskimääräisen laadun alittaessa sijoitusluokan (investment grade).

Sovellettavan riskipainon on oltava suurin riskipaino, jota vastuita hallussaan pitävä laitos soveltaisi arvopaperistettaviin vastuisiin 2 luvun mukaisesti.

2. Likviditeettisopimusten vastuuarvoa määritettäessä 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa voidaan soveltaa sellaisen likviditeettisopimuksen, joka voidaan 1 kohdan edellytysten täyttyessä purkaa ehdoitta, nimellismäärään, jos sopimukseen liittyvien nostojen takaisinmaksu on paremmassa etuoikeusasemassa kuin muut arvopaperistetuista vastuista saataviin rahavirtoihin perustuvat vaateet.

▼B

256 artikla

Uudistettavien vastuiden, joihin liittyy ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja, arvopaperistamiseen sovellettavat täydentävät omien varojen vaatimukset

1. Jos ennenaikaista kuoletusta koskevien ehtojen piiriin kuuluvia uudistettavia vastuita arvopaperistetaan, alullepanevan laitoksen on laskettava tämän artiklan mukaisesti ylimääräinen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sen riskin varalta, että luottoriskin taso, jolle se altistuu, voi nousta ennenaikaista kuoletusta koskevien ehtojen vaikutuksesta.

2. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä alullepanijan ja sijoittajan osuuksien vastuuarvojen summasta.

Arvopaperistamisjärjestelyissä, joissa arvopaperistettaviin vastuisiin kuuluu uudistettavia ja ei-uudistettavia vastuita, alullepanevan laitoksen on sovellettava 3–6 kohdassa vahvistettua käsittelyä arvopaperistettavien vastuiden siihen osaan, johon sisältyy uudistettavia vastuita.

Alullepanijan osuuden vastuuarvo on arvopaperistettavaksi myytyjen nostettujen määrien ryhmän sen osan vastuuarvo, jonka suhde järjestelyyn myydyn koko ryhmän arvoon määrittää sen osuuden perittyjen pääomien ja korkojen ja muiden niihin liittyvien määrien tuottamista rahavirroista, joka ei ole käytettävissä maksujen suorittamiseen niille, joilla on arvopaperistamispositioita. Alullepanijan osuudella ei saa olla heikompi etuoikeusasema kuin sijoittajan osuudella. Sijoittajan osuuden vastuuarvo on nostettujen määrien muodostaman ryhmän jäljellä oleva vastuuarvo.

Alullepanijan osuuden vastuuarvoon liittyvä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava suhteellisena osuutena arvopaperistetuista vastuista, joita on käsiteltävä ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu.

3. Seuraavantyyppisten arvopaperistamisten alullepanijat on vapautettu 1 kohdan mukaisen ylimääräisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennasta:

a) uudistettavien vastuiden arvopaperistaminen, kun sijoittajat altistuvat edelleenkin täysimääräisesti velallisten tulevien nostojen riskille eikä arvopaperistettaviin sopimuksiin liittyvä riski palaudu alullepanevalle laitokselle, vaikka ennenaikaisen kuoletuksen laukaiseva tapahtuma sattuisi;

b) arvopaperistamiset, joissa ennenaikaista kuoletusta koskevien ehtojen laukaisijoina toimivat tapahtumat eivät liity arvopaperistettujen omaisuuserien eivätkä alullepanevan laitoksen suorituskykyyn (esimerkiksi verolainsäädännön olennaiset muutokset).

▼B

4. Alullepanevan laitoksen, johon sovelletaan 1 kohdan mukaisesti ylimääräistä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaa, sijoittajan osuuteen kuuluvien positioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja 1 kohdan mukaisesti laskettujen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän summa ei saa olla suurempi kuin suurempi seuraavista:

a) sijoittajan osuuteen kuuluvien laitoksen positioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä;

b) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, jonka vastuita hallussaan pitävä laitos laskisi arvopaperistettujen vastuiden osalta olettaen, että niitä ei ole arvopaperistettu, sijoittajan osuutta vastaavan määrän osalta.

Edellä olevan 32 artiklan 1 kohdan mukaista mahdollisten ennakoitujen tulojen aktivoinnista saatavien nettovoittojen vähentämistä ei sisällytetä edellisen alakohdan mukaiseen enimmäismäärään.

5. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä saadaan kertomalla sijoittajien osuuden vastuuarvo 6–9 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen luottovasta-arvokertoimen ja painotetun keskimääräisen riskipainon tulona, jota sovellettaisiin arvopaperistettuihin vastuisiin, jos niitä ei olisi arvopaperistettu.

Ennenaikaista kuoletusta koskevien ehtojen katsotaan olevan hallittuja, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) alullepanevalla laitoksella on asianmukainen omia varoja / likviditeettiä koskeva suunnitelma, jolla varmistetaan, että sillä on riittävästi omia varoja ja likviditeettiä ennenaikaisen kuoletuksen varalta;

b) alullepanijalle ja sijoittajille on määritetty koko sopimuksen voimassaoloajaksi suhteelliset osuudet koron ja pääoman maksuista, kuluista, tappioista ja perityistä määristä, jotka perustuvat jäljellä olevien saamisten määrään yhtenä tai useampana kuukauden jaksoon sisältyvänä viiteajankohtana;

c) kuoletusajan katsotaan olevan riittävä 90 prosentille ennenaikaisen kuoletusajan alussa jäljellä olevasta kokonaisvelasta (alullepanijan ja sijoittajien osuus), jotta kyseinen osuus velasta olisi voitu maksaa tai virallisesti todeta laiminlyödyksi;

d) takaisinmaksuja ei suoriteta nopeammin kuin ne suoritettaisiin tasakuoletuksin c alakohdassa mainittuna aikana.

6. Kun arvopaperistamiseen sovelletaan vähittäisvastuiden ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja ja ne ovat sitoumuksettomia ja ehdoitta peruutettavissa olevia ilman etukäteisilmoitusta ja kun ennenaikaisen kuoletuksen laukaisee tietylle tasolle laskenut hintaero, laitosten on verrattava kolmen kuukauden keskimääräistä hintaeroa hintaeroihin, jotka laukaisevat hälytyksen.

Niissä tapauksissa, joissa arvopaperistamisessa ei edellytetä hintaeron hälytyksen laukeamista, hälytysrajan on oltava 4,5 prosenttiyksikköä korkeampi kuin hintaeron tason, jolla ennenaikainen kuoletus laukeaa.

▼B

Sovellettava luottovasta-arvokerroin määritetään kolmen kuukauden toteutuneen keskimääräisen hintaeron perusteella taulukon 2 mukaisesti.

Taulukko 2

	Arvopaperistamiset, joihin sovelletaan hallittuja ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja	Arvopaperistamiset, joihin sovelletaan muuta kuin hallittuja ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja
Kolmen kuukauden keskimääräinen hintaero	Luottovasta-arvokerroin	Luottovasta-arvokerroin
Tason A yläpuolella	0 %	0 %
Taso A	1 %	5 %
Taso B	2 %	15 %
Taso C	10 %	50 %
Taso D	20 %	100 %
Taso E	40 %	100 %

jossa

a) 'taso A' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 133,33 prosenttia mutta vähintään 100 prosenttia hintaeron hälytysrajasta;

b) 'taso B' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 100 prosenttia mutta vähintään 75 prosenttia hintaeron hälytysrajasta;

c) 'taso C' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 75 prosenttia mutta vähintään 50 prosenttia hintaeron hälytysrajasta;

d) 'taso D' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 50 prosenttia mutta vähintään 25 prosenttia hintaeron hälytysrajasta;

e) 'taso E' tarkoittaa hintaeroja, jotka ovat alle 25 prosenttia hintaeron hälytysrajasta.

7. Jos arvopaperistettavina ovat ennenaikaisen kuoletuksen ehtojen piiriin kuuluvat vähittäisvastuut, jotka ovat sitoumuksettomia ja ennalta ilmoittamatta ehdoitta peruutettavissa, ja kun ennenaikaisen kuoletuksen perusteena on kvantitatiivinen arvo, joka liittyy johonkin muuhun kuin kolmen kuukauden keskimääräiseen hintaeroon, laitokset voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla soveltaa kyseisen luottovasta-arvokertoimen määrittämiseksi kohtelua, joka vastaa 6 kohdassa kuvailtua menetelmää. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää luvan vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) tällainen kohtelu on tarkoituksenmukaisempi, sillä laitos pystyy soveltamaan kvantitatiivista toimenpidettä, joka vastaa – suhteessa ennenaikaisen kuoletuksen perusteena olevaan kvantitatiiviseen arvoon – hintaeron hälytysrajaa;

b) tällainen kohtelu johtaa sen riskin, että luottoriskin taso, jolle laitos altistuu, voi nousta ennenaikaista kuoletusta koskevien ehtojen vaikutuksesta yhtä varovaiseen tasoon kuin 6 kohdan mukaisesti laskettuna.

8. Kaikkiin muihin arvopaperistamisiin, joihin sovelletaan uudistettavien vastuiden hallittuja ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja, on sovellettava 90 prosentin luottovasta-arvokerrointa.

▼B

9. Kaikkiin muihin arvopaperistamisiin, joihin sovelletaan uudistettavien vastuiden muuta kuin hallittuja ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja, on sovellettava 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa.

257 artikla

Luottoriskin vähentäminen, kun arvopaperistamispositioihin sovelletaan standardimenetelmää

Kun arvopaperistamispositioille on hankittu luottosuoja, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentatapaa voidaan muuttaa 4 luvun mukaisesti.

258 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vähentäminen

Jos arvopaperistamispositioihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, laitosten ei 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti tarvitse ottaa positioita huomioon laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää vaan ne voivat vähentää positioihin sisältyvän vastuuarvon ydinpääomastaan (CET1). Tässä tapauksessa vastuuarvoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja 257 artiklan mukaisella tavalla.

Jos alullepaneva laitos soveltaa tätä vaihtoehtoa, se voi vähentää 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti vähennetyn määrän kerrottuna 12,5:llä 252 artiklassa määritetystä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä, joka laskentahetkellä laskettaisiin arvopaperistettujen vastuiden osalta, jos niitä ei olisi arvopaperistettu.

4 Alajakso

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen irb-menetelmän mukaisesti

259 artikla

Menetelmien hierarkia

1. Laitosten on sovellettava menetelmiä seuraavan hierarkian mukaisesti:

a) luokiteltuihin positioihin tai positioihin, joihin voidaan soveltaa johdettua luottoluokitusta, on sovellettava 261 artiklassa vahvistettua luottoluokitukseen perustuvaa arviointimallia laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää;

b) luokittelemattoman position osalta laitos voi soveltaa 262 artiklassa vahvistettua valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia, jos se pystyy tuottamaan PD-estimaatteja, ja tapauksen mukaan käyttää vastuuarvoa ja LGD:tä parametreina valvontaviranomaisen kehittämässä arviointimallissa niiden vaatimusten mukaisesti, jotka koskevat kyseisten parametrien estimointia sisäisten luottoluokitusten menetelmän ja 3 jakson mukaisesti. Muu kuin alullepaneva laitos voi soveltaa valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia vasta saatuaan siihen toimivaltaisten viranomaisten etukäteisen luvan; etukäteinen lupa on myönnettävä vain, jos laitos täyttää tämän alakohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn edellytyksen;

▼B

c) vaihtoehtona b kohdalle ja ainoastaan ABCP-ohjelmiin kuuluvien luokittelemattomien positioiden osalta laitos voi soveltaa 4 kohdan mukaista sisäisen arvioinnin lähestymistapaa, jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt siihen luvan;

d) luokittelemattomiin arvopaperistamispositioihin on aina muulloin sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa;

e) sen estämättä, mitä d alakohdassa säädetään, ja toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla laitos voi laskea luokittelemattoman position riskipainon ABCP-ohjelmassa 253 tai 254 artiklan mukaisesti, jos luokittelematonta positiota ei mainita yritystodistuksessa ja se kuuluu sisäisen arvioinnin lähestymistavan, jolle lupaa on haettu, soveltamisalaan. Tässä poikkeuksessa käsitellyt yhdistetyt vastuuarvot eivät saa olla olennaisia ja niiden on oltava joka tapauksessa alle 10 prosenttia laitoksen sisäisen arvioinnin lähestymistavan mukaisesti käsittelemistä yhdistetyistä vastuuarvoista. Laitoksen on luovuttava tämän tavan käytöstä, kun lupa asiaankuuluvalle sisäisen arvioinnin lähestymistavalle on evätty.

2. Käyttäessään johdettuja luottoluokituksia laitoksen on annettava luokittelemattomalle positiolle johdettu luottoluokitus, joka vastaa sellaisen luokitellun vertailuposition luottoluokitusta, joka on kyseiseen luokittelemattomaan arvopaperistamispositioon nähden kaikilta osin alhaisempaan etuoikeusluokkaan kuuluvista positioista korkeimmassa etuoikeusluokassa ja täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) vertailupositioiden on oltava kaikilta osin alhaisemmassa etuoikeusluokassa luokittelemattomaan arvopaperistamispositioon nähden;

b) vertailupositioiden maturiteetin on oltava yhtä pitkä tai pidempi kuin kyseisen luokittelemattoman position;

c) johdettuja luottoluokituksia on päivitettävä säännöllisesti, jotta voidaan ottaa huomioon arvopaperistettujen vertailupositioiden luottoluokituksissa tapahtuneet muutokset.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille lupa soveltaa 4 kohdassa vahvistettua sisäisen arvioinnin lähestymistapaa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen laskettujen yritystodistusten positioiden on oltava luokiteltuja positioita;

b) sisäisen arvion positioon sisältyvien luottojen laadusta on vastattava yhden tai useamman ulkoisen luottoluokituslaitoksen yleisesti saatavilla olevia luottoluokitusmenetelmiä, kun luokitellaan arvopapereita, joiden vakuutena on arvopaperistettavien kaltaisia vastuita;

c) ulkoisiin luottoluokituslaitoksiin, joiden menetelmät on otettava b alakohdassa tarkoitetulla tavalla huomioon, on kuuluttava ulkoisten luottoluokituslaitosten, jotka ovat antaneet ulkoisen luottoluokituksen ABCP-ohjelman puitteissa liikkeeseen lasketulle yritystodistukselle. Stressitekijöiden kaltaisten kvantitatiivisten tekijöiden, joita käytetään arvioitaessa positiolle kuuluvaa luottoluokkaa, on oltava vähintään yhtä varovaisia kuin niiden tekijöiden, joita sovelletaan kyseisen ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitusmenetelmissä;

▼B

d) laitoksen on sisäistä arviointimenetelmäänsä kehittäessään otettava huomioon ABCP-ohjelmaan kuuluvia yritystodistuksia luokittavien ulkoisten luottoluokituslaitosten julkistamat asiaankuuluvat luokitusmenetelmät. Laitoksen on laadittava näistä seikoista asiakirjat ja päivitettävä ne säännöllisesti g alakohdassa kuvatulla tavalla;

e) laitoksen sisäisiin arviointimenetelmiin on sisällyttävä luottoluokkien määrittäminen. Kyseisten luottoluokkien on vastattava ulkoisten luottoluokituslaitosten määrittämiä luottoluokituksia. Tästä vastaavuudesta on laadittava selkeät asiakirjat;

f) sisäisiä arviointimenetelmiä on käytettävä laitoksen sisäisissä riskienvalvontaprosesseissa mukaan lukien sen päätöksentekoprosessit, johdolle tarkoitetun informaation tuottaminen sekä sisäisen pääoman kohdentamisprosessit;

g) sisäisten tarkastajien tai ulkoisten tilintarkastajien, ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai laitoksen sisäisen luottojentarkastus- tai riskienvalvontatoiminnon on tarkasteltava säännöllisesti sisäistä arviointiprosessia sekä ABCP-ohjelmaan sisältyvien laitoksen vastuiden laadun sisäisen arvioinnin tasoa. Jos laitoksen sisäinen tarkastus, luottojentarkastus tai riskienvalvontatoiminto suorittaa tarkastelun, kyseisten toimintojen on oltava riippumattomia ABCP-ohjelman liiketoiminta-alueesta ja asiakassuhteista;

h) laitoksen on seurattava sisäisten luokitustensa suorituskykyä, jotta se voi arvioida sisäisten arviointimenetelmiensä käyttökelpoisuutta ja tehdä menetelmiin tarvittaessa korjauksia, jos vastuiden kehitys poikkeaa jatkuvasti sisäisten luokitusten mukaisesta tasosta;

i) ABCP-ohjelmaan on sisällyttävä luotonmyöntämiskäytäntö luotto- ja sijoitussuuntaviivojen sekä -ohjeistuksen muodossa. ABCP-ohjelman hallinnoijan on omaisuuserien ostopäätöksiä tehtäessä tarkasteltava ostettavien omaisuuserien tyyppejä, likviditeettisopimuksista ja erillisten takausten tarjoamisesta syntyvien vastuiden tyyppejä ja rahallista arvoa, tappioiden jakautumista sekä siirrettävien omaisuuserien oikeudellista ja taloudellista eriyttämistä omaisuuserät myyvän yhteisön organisaatiosta. Omaisuuserien myyjän riskiprofiilista on tehtävä luottoanalyysi ja siihen on sisällyttävä analyysi aiemmasta ja tulevasta taloudellisesta tuloksesta, nykyisestä markkina-asemasta, kilpailukyvyn odotetusta tulevasta kehityksestä, velkaantuneisuudesta, rahavirroista, korkokatteesta sekä velkaluokituksesta. Lisäksi on tarkasteltava myyjän luotonmyöntämiskäytäntöä ja -ohjeistusta, velanhoitokykyä ja perintämenetelmiä;

j) ABCP-ohjelman luotonmyöntämiskäytännössä ja -ohjeistuksessa on määritettävä omaisuuserien hyväksyttävyyden vähimmäiskriteerit, joissa erityisesti

   i) kielletään sellaisten omaisuuserin ostaminen, joihin liittyvät velvoitteet on laiminlyöty tai maksut ovat merkittävästi myöhässä;

   ii) estetään liialliset keskittymät yksittäisiin vastapuoliin tai maantieteellisiin alueisiin;

   iii) rajoitetaan ostettavien omaisuuserien maturiteettia;

▼B

k) ABCP-ohjelmaan on sisällyttävä perintäkäytänteet ja -menettelyt, joissa otetaan huomioon hallinnoijan operatiivinen toimintakyky ja luoton laatu. ABCP-ohjelmaa toteutettaessa myyjän ja hallinnoijan toimintaan liittyvää riskiä on vähennettävä erilaisilla menetelmillä, kuten luoton nykyiseen laatuun perustuvilla hälytysrajoilla, jotka estävät omaisuuserien sekoittamisen keskenään;

l) arvioitaessa ABCP-ohjelmaan mahdollisesti ostettavien omaisuuserien muodostaman ryhmän potentiaalisia kokonaistappioita on otettava huomioon kaikki potentiaaliset riskit, kuten luotto- ja laimentumisriski. Jos myyjän tarjoama erillinen takaus on tarkoitettu ainoastaan luottoon liittyvien tappioiden kattamiseen, laimentumisriskille on muodostettava erillinen varaus, jos laimentumisriski on olennainen yksittäiselle vastuuryhmälle. Lisäksi kun määritetään vaadittavan erillisen takauksen tasoa, ohjelman puitteissa on tarkasteltava tietoja useammalta aiemmalta vuodelta mukaan lukien tappiot, maksulaiminlyönnit, laimentumiset sekä saamisten kiertonopeus;

m) ABCP-ohjelmassa on liitettävä ostettaviin vastuisiin rakenteellisia tekijöitä (kuten 'wind-down triggers'), joilla lievennetään kohdeetuutena olevan salkun laadun potentiaalista heikentymistä.

4. Sisäisen arvioinnin lähestymistapaa sovellettaessa laitoksen on sijoitettava luokittelematon positio johonkin 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista luottoluokista. Positiolle annettavan, sisäiseen arviointiin perustuvan luottoluokituksen on oltava sama kuin kyseistä luottoluokkaa vastaavat luottoluokitukset, kuten 3 kohdan e alakohdassa säädetään. Jos kyseinen johdettu luottoluokitus on arvopaperistamisen alussa sijoitusluokan tasolla tai parempi, sen on katsottava vastaavan ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää.

5. Sisäisen arvioinnin lähestymistavan käyttöön luvan saaneet laitokset saavat soveltaa muita menetelmiä ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitos on osoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle sen hyväksymällä tavalla, että laitoksella on hyvä syy toimia näin;

b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

260 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien suurin mahdollinen yhteismäärä

Alullepaneva laitos, järjestävä laitos tai muu laitos, joka pystyy laskemaan KIRB-arvon, voi rajoittaa arvopaperistetuista positioista lasketun riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän määrään, joka tuottaisi 92 artiklan 3 kohdan mukaisen omien varojen vaatimuksen, joka vastaa 8:aa prosenttia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä, jonka laskelma tuottaisi, jos omaisuuseriä ei olisi arvopaperistettu ja ne kirjattaisiin laitoksen taseeseen, lisättynä kyseisiin vastuisiin liittyvillä odotettujen tappioiden yhteismäärillä.

▼B

261 artikla

Luottoluokitukseen perustuva arviointimalli

1. Sovellettaessa luottoluokitukseen perustuvaa arviointimallia laitoksen on laskettava luokiteltuihin arvopaperistamispositioihin tai uudelleenarvopaperistamispositioihin sisältyvä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä soveltamalla vastuuarvoon asianomaista riskipainoa ja kertomalla tulos 1,06:lla.

Asianomainen riskipaino on taulukossa 4 vahvistettu riskipaino, johon liittyvä position luottoluokitus on tehty 4 jakson mukaisesti.

Taulukko 4

Luottoluokka		Arvopaperistamispositiot			Uudelleenarvo-paperistamispositiot	
Muut kuin lyhyen aikavälin luottoluokitukset	Lyhyen aikavälin luottoluokitukset	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Kaikki muut ja luokittelemattomat		1 250 %				

Taulukossa 4 olevaan C-sarakkeeseen sisältyviä riskipainoja on sovellettava, kun arvopaperistamispositiot eivät ole uudelleenarvopaperistamispositioita ja kun arvopaperistettavia vastuita on alle kuusi.

Muihin arvopaperistamispositioihin, jotka eivät ole uudelleenarvopaperistamispositioita, on sovellettava B-sarakkeeseen sisältyviä riskipainoja, paitsi jos positio on arvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa, jolloin on sovellettava A-sarakkeeseen sisältyviä riskipainoja.

Uudelleenarvopaperistamispositioihin on sovellettava E-sarakkeeseen sisältyviä riskipainoja, paitsi jos uudelleenarvopaperistamispositiot ovat uudelleenarvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa eikä yksikään suojattavista vastuista sinällään kuulu uudelleenarvopaperistettuihin vastuihin, jolloin on sovellettava D-sarakkeeseen sisältyviä riskipainoja.

▼B

Määritettäessä sitä, onko kyseessä ylin etuoikeusluokka, ei tarvitse ottaa huomioon määriä, jotka on maksettava korko- tai valuuttajohdannaissopimuksen perusteella, eikä määriä, jotka perustuvat palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin.

Kun lasketaan arvopaperistettavien vastuiden efektiivistä lukumäärää, yhden vastapuolen useita vastuita käsitellään yhtenä vastuuna. Vastuiden efektiivinen lukumäärä lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

jossa EAD_i on kaikkien i:nteen vastapuoleen kohdistuvien vastuuarvojen summa. Jos suurimman vastuun C_1 osuus salkusta on tiedossa, laitos voi katsoa N:n olevan yhtä kuin $1/C_1$.

2. Arvopaperistamispositioihin liittyvä luottoriskin vähentäminen voidaan hyväksyä 264 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti, jollei 247 artiklassa vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu.

262 artikla

Valvontaviranomaisen kehittämä arviointimalli

1. Sovellettaessa valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia arvopaperistamisposition riskipaino on laskettava seuraavasti siten, että uudelleenarvopaperistamispositioiden riskipainon on kuitenkin oltava vähintään 20 prosenttia ja muiden arvopaperistamispositioiden vähintään 7 prosenttia:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

jossa

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

jossa

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1$$

▼B

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta\left[K_{IRBR};\ a,\ b\right])$$

$$K\left[x\right] = (1 - h) \cdot \left(\left(1 - Beta\left[x; a, b\right]\right) \cdot x + Beta\left[x;\ a + 1, b\right] \cdot c\right)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = x:lle laskettu kumulatiivisen beetajakaumafunktion arvo parametreilla a ja b;

T = sen etuoikeusluokan tiheys (thickness), jossa positio on, lasketaan etuoikeusluokan nimellismäärän (a) suhteena arvopaperistettujen saamisten nimellismäärien summaan (b). Liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten osalta käytetään nimellismäärän sijasta nykyisen jälleenhankintakustannuksen ja mahdollisen tulevan luottoriskin summaa, joka lasketaan 6 luvun mukaisesti;

K_{IRBR} = K_{IRB}-arvon (a) suhde arvopaperistettujen saamisten vastuuarvon summaan (b); ilmaistaan desimaalilukuna;

L = erillisen takauksen taso, laskettuna kaikkien niiden etuoikeusluokkien, jotka ovat position etuoikeusluokkaa heikommassa etuoikeusluokassa, nimellismäärän suhteena arvopaperistettujen saamisten nimellismäärien summaan. Aktivoituja tulevia tuloja ei sisällytetä L:n arvoon. Liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten vastapuolten maksettaviksi tulevat määrät, jotka kuuluvat etuoikeusluokkiin, jotka ovat heikommassa etuoikeusluokassa kuin kyseinen etuoikeusluokka, voidaan arvostaa erillisen takauksen tasoa laskettaessa nykyiseen jälleenhankinta-arvoonsa ilman potentiaalista tulevaa luottoriskiä;

N = 261 artiklan mukaisesti laskettujen vastuiden efektiivinen lukumäärä. Kun kyseessä on uudelleenarvopaperistaminen, laitoksen on tarkasteltava ryhmään kuuluvien arvopaperistettujen vastuiden lukumäärää eikä niiden alkuperäisiin ryhmiin kuuluvien arvopaperistettujen vastuiden lukumäärää, joista uudelleen arvopaperistetut vastuut ovat peräisin;

ELGD = vastuilla painotettu keskimääräinen tappio-osuus, joka lasketaan seuraavasti:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼B

jossa

LGD_i = i:nnen velallisen kaikkiin vastuisiin sisältyvä keskimääräinen tappio-osuus, kun tappio-osuus määritetään 3 luvun mukaisesti. Kun kyseessä on uudelleenarvopaperistaminen, arvopaperistettuihin positioihin sovelletaan 100 prosentin tappio-osuutta. Kun ostettujen saamisten maksukyvyttömyys- ja laimentumisriskiä käsitellään arvopaperistamisessa kokonaisuutena, LGD_i:n arvona on pidettävä luottoriskin LGD:n painotettua keskiarvoa sekä 75:tä prosenttia laimentumisriskin LGD:stä. Riskipainot ovat luottoriskin ja laimentumisriskin konsolidoimattomia omien varojen vaatimuksia.

2. Jos suurimman arvopaperistetun vastuun (C_1) nimellismäärä on enintään kolme prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellismäärän summasta, valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia sovellettaessa laitos voi määrittää LGD:n arvoksi 50 prosenttia arvopaperistamisissa, jotka ovat muita kuin uudelleenarvopaperistamisia, ja N:n arvoksi jompikumpi seuraavista:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

jossa

C_m= suurimpien "m"-vastuiden nimellismäärien summan suhde arvopaperistettujen saamisten nimellismäärien summaan. Laitos voi määrittää "m":n tason.

Jos arvopaperistamisessa arvopaperistetut vastuut ovat olennaisilta osin vähittäisvastuita, laitokset voivat toimivaltaisen viranomaisen luvalla soveltaa valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia käyttämällä yksinkertaistuksia h = 0 ja v = 0 edellyttäen, ettei vastuiden efektiivinen lukumäärä ole pieni eivätkä vastuut ole hyvin keskittyneitä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tiedotettava EPV:lle, miten laitokset soveltavat 2 kohtaa. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita.

4. Arvopaperistamispositioihin liittyvä luottoriskin vähentäminen voidaan hyväksyä 264 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti, jollei 247 artiklassa vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu.

263 artikla

Likviditeettisopimukset

1. Määritettäessä luokittelemattomiin arvopaperistamispositioihin sisältyvää vastuuarvoa, kun kyseessä ovat likviditeettisopimukset, voidaan soveltaa 0 prosentin luottovasta-arvokerrointa 255 artiklan 2 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävään likviditeettisopimuksen nimellismäärään.

▼B

2. Jos laitoksen ei ole mahdollista laskea arvopaperistettujen vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää ikään kuin vastuita ei olisi arvopaperistettu, laitos voi poikkeuksellisesti ja toimivaltaisen viranomaisen luvalla väliaikaisesti soveltaa 3 kohdassa vahvistettua menetelmää laskiessaan luokittelemattomien arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, kun kyseessä on likviditeettisopimus, joka täyttää 255 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ensimmäisen virkkeen soveltamisesta sekä esitettävä asian perustelut ja aiottu soveltamisaika.

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemista ei yleensä ole pidettävä mahdollisena, jos johdettua luottoluokitusta, sisäisen arvioinnin lähestymistapaa ja valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia ei ole laitoksen käytettävissä.

3. Edellä 255 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävään likviditeettisopimukseen liittyviin arvopaperistamispositioihin voidaan soveltaa suurinta riskipainoa, jota sovellettaisiin 2 luvun mukaisesti johonkin arvopaperistetuista vastuista, jos niitä ei olisi arvopaperistettu. Position vastuuarvoa määritettäessä on sovellettava 100 prosentin luottovasta-arvokerrointa.

264 artikla

Luottoriskin vähentäminen, kun arvopaperistamispositioihin sovelletaan IRB-menetelmää

1. Kun riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan luottoluokitukseen perustuvalla arviointimallilla, vastuuarvoa tai arvopaperistamispositioiden, jotka on suojattu luottoriskiltä, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää voidaan muuttaa 4 luvun säännösten mukaisesti, siinä määrin kuin niitä sovelletaan 2 luvun mukaisesti riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa.

2. Täyden luottosuojan tapauksessa, jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan valvontaviranomaisen kehittämän arviointimallin mukaisesti, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksen on määritettävä position "efektiivinen riskipaino". Efektiivinen riskipaino lasketaan jakamalla positioon sisältyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä position vastuuarvolla ja kertomalla tulos sadalla;

b) vastikkeellisen luottosuojan osalta arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan kertomalla position vastikkeellisen luottosuojan mukaisesti korjattu vastuuarvo (E*), joka on laskettu 4 luvun mukaisesti noudattaen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennalle 2 luvussa vahvistettuja säännöksiä, ja kun arvopaperistamispositioiden arvo on E, efektiivisellä riskipainolla;

c) takauksen luonteisen luottosuojan osalta arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan kertomalla GA (luottosuojan arvo, johon on tehty 4 luvun mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista johtuvat korjaukset) luottosuojan tarjoajan riskipainolla; lukuun lisätään määrä, joka saadaan kertomalla efektiivisellä riskipainolla arvopaperistamispositioiden arvo, josta on vähennetty GA.

▼B

3. Osittaisen suojan tapauksessa, jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan valvontaviranomaisen kehittämän arviointimallin mukaisesti, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) jos luottoriskin vähentämisellä suojataan suhteellinen osuus arvopaperistamispositioiden suuririskisimmästä osasta tai osista, laitos voi soveltaa 2 kohtaa;

b) muissa tapauksissa laitoksen on käsiteltävä arvopaperistamispositioita kahtena tai useampana positiona, joiden suojaamattoman osan katsotaan kuuluvan alempaan luottoluokkaan. Laskettaessa kyseisen position riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää on sovellettava 262 artiklan säännöksiä lukuun ottamatta seuraavia poikkeuksia: T mukautetaan e*:n arvoksi vastikkeellista luottosuojaa sovellettaessa ja T-g:ksi takauksen luonteista luottosuojaa sovellettaessa, ja e* on E*:n suhde arvopaperistetun vastuuryhmän kokonaisnimellismäärään, ja E* on arvopaperistamispositioiden korjattu vastuuarvo, joka on laskettu 4 luvun säännösten mukaisesti siten, kuin niitä sovelletaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 2 luvun mukaiseen laskentaan, kun arvopaperistamispositioiden arvo on E ja kun g on luottosuojan nimellismäärän (johon on tehty 4 luvun mukaisesti valuutta- ja maturiteettieroista johtuvat korjaukset) suhde arvopaperistettujen saamisten vastuuarvojen summaan. Takauksen luonteista luottosuojaa sovellettaessa luottosuojan tarjoajan riskipainoa on sovellettava position siihen osaan, joka ei kuulu T:n oikaistun arvon piiriin.

4. Jos takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet laitokselle luvan laskea luottosuojan tarjoajaan kohdistuviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 3 luvun mukaisesti, luottosuojan tarjoajaan kohdistuvien vastuiden 235 artiklan mukainen riskipaino g on määriteltävä 3 luvussa täsmennetyllä tavalla.

265 artikla

Uudistettavien vastuiden, joihin liittyy ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja, arvopaperistamiseen sovellettavat täydentävät omien varojen vaatimukset

1. Arvopaperistamispositioihin liittyvien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemisen lisäksi alullepanevan laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä 256 artiklassa vahvistettujen menetelmien mukaisesti silloin, kun se myy uudistettavia vastuita arvopaperistamiseen, johon liittyy ennenaikaista kuoletusta koskevia ehtoja.

2. Poiketen siitä, mitä 256 artiklassa säädetään, alullepanijan osuuden vastuuarvon on oltava seuraavien seikkojen summa:

a) arvopaperistettavaksi myytyjen nostettujen määrien ryhmän sen osan vastuuarvo, jonka suhde järjestelyyn myydyn koko ryhmän arvoon määrittää sen osuuden perittyjen pääomien ja korkojen ja muiden niihin liittyvien määrien tuottamista rahavirroista, jotka eivät ole käytettävissä maksujen suorittamiseen niille, joilla on arvopaperistamispositioita;

▼B

b) limiitillisten luottosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomien määrien ryhmän sen osan vastuuarvo, jonka suhde kyseisten nostamattomien määrien kokonaisarvoon on sama kuin a alakohdassa mainitun vastuuarvon suhde arvopaperistettaviksi myytyjen nostettujen määrien ryhmän vastuuarvoon.

Alullepanijan osuudella ei saa olla heikompi etuoikeusasema kuin sijoittajan osuudella.

Sijoittajan osuuden vastuuarvo on nostettujen määrien muodostaman ryhmän osan vastuuarvo, joka ei kuulu a alakohdan piiriin, lisättynä limiitillisten luotosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomien määrien ryhmän sen osan vastuuarvolla, joka ei sisälly b alakohtaan.

3. Alullepanijan osuuden vastuuarvoon liittyvä 2 kohdan a alakohdan mukainen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä on laskettava suhteellisena osuutena arvopaperistettuihin nostettuihin määriin sisältyvistä vastuista, joita on käsiteltävä ikään kuin niitä ei olisi arvopaperistettu, ja suhteellisena osuutena limiitillisten luottosopimusten, joiden nostetut määrät on myyty arvopaperistettaviksi, nostamattomiin määriin liittyvistä vastuista.

266 artikla

Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vähentäminen

1. Arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, johon sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, voidaan vähentää määrällä, joka on laitoksen arvopaperistettuihin vastuisiin mahdollisesti tekemien, 110 artiklan mukaisten erityisten luottoriskioikaisujen jälkeen määrä kerrottuna 12,5:llä. Jos erityiset luottoriskioikaisut otetaan edellä mainitulla tavalla huomioon, niitä ei saa ottaa huomioon 159 artiklassa säädetyissä laskelmissa.

2. Arvopaperistamispositioiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää voidaan vähentää laitoksen kyseisille positioille tekemien ja 110 artiklan mukaisesti kohdeltujen mahdollisten erityisten luottoriskioikaisujen 12,5:llä kerrotulla määrällä.

3. Kuten 36 artiklan 1 kohdan k alakohdassa säädetään, niiden arvopaperistamispositioiden osalta, joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, laitosten ei tarvitse ottaa positioita huomioon laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, vaan ne voivat vähentää positioon sisältyvän vastuuarvon omista varoistaan seuraavien edellytysten mukaisesti:

a) position vastuuarvo voidaan johtaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä ottaen huomioon 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyt vähennykset;

b) vastuuarvoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon hyväksytty vastikkeellinen luottosuoja 247 ja 264 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti;

▼B

c) kun riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa sovelletaan valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia ja $L < K_{IRBR}$ ja $[L+T] > K_{IRBR}$, positiota voidaan käsitellä kahtena positiona, jolloin paremmassa etuoikeusasemassa olevan position L on K_{IRBR}.

4. Jos laitos soveltaa 3 kohdan mukaista vaihtoehtoa, se voi vähentää kyseisen kohdan mukaisesti vähennetyn määrän kerrottuna 12,5:llä 260 artiklassa määritetystä määrästä, johon sillä jossakin arvopaperistamisessa oleviin positioihin liittyvä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä voidaan rajoittaa.

4 Jakso

Ulkoiset luottoluokitukset

267 artikla

Ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttö

Laitokset voivat käyttää luottoluokitusta arvopaperistamispositioiden riskipainon määrittämiseksi ainoastaan, jos luottoluokituksen on antanut tai sen on vahvistanut ulkoinen luottoluokituslaitos asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti.

268 artikla

Ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokituksiin sovellettavat vaatimukset

Laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 3 jakson mukaisesti laitosten on käytettävä ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luottoluokitukseen liittyvien maksutyyppien ja niiden maksutyyppien, joihin laitos on oikeutettu arvopaperistamispositiot määrittävän sopimuksen perusteella, välillä ei saa olla eroja;

b) ulkoisen luottoluokituslaitoksen on myös pitänyt julkaista tappio- ja kassavirta-analyysi ja luokitusten herkkyys perustana olevien luokitusoletusten muutoksille, mukaan lukien omaisuuserien ryhmien kehitys, sekä luokitusten perustana olevat luottoluokitukset, menettelyt, menetelmät, oletukset ja luokituksen perustana olevat tärkeimmät osatekijät asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti. Tietoja, jotka ovat vain tiettyjen yhteisöjen saatavilla, ei katsota julkaistuiksi. Luottoluokitukset on sisällytettävä ulkoisen luottoluokituslaitoksen siirtymämatriisiin;

c) luottoluokitus ei saa kokonaan eikä osittain perustua laitoksen itsensä tarjoamaan takauksen luonteiseen tukeen. Tällöin laskettaessa kyseisen position riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää 3 jakson mukaisesti laitoksen on katsottava, ettei kyseisellä positiolla ole luottoluokitusta.

Ulkoisen luottoluokituslaitoksen on oltava sitoutunut julkaisemaan selvitykset siitä, miten omaisuuserien ryhmän kehitys vaikuttaa tähän luottoluokitukseen.

▼B

269 artikla

Luottoluokitusten käyttö

1. Laitos voi valita yhden tai useamman ulkoisen luottoluokituslaitoksen, jonka/joiden luottoluokituksia on käytettävä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa tämän luvun mukaisesti, jäljempänä 'valittu ulkoinen luottoluokituslaitos'.

2. Laitoksen on sovellettava luottoluokituksia johdonmukaisesti eikä valikoivasti kaikkiin arvopaperistamispositioihinsa seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) laitos ei saa soveltaa yhden ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia joissakin etuoikeusluokissa oleviin positioihinsa ja toisen luottoluokituslaitoksen luottoluokituksia saman arvopaperistamisen muissa etuoikeusluokissa oleviin positioihin, joilla saattaa olla ensin mainitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus;

b) jos positiosta on kahden valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamat luottoluokitukset, laitoksen on sovellettava niistä alhaisempaa;

c) jos positiosta on useamman kuin kahden valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitus, on sovellettava niistä kahta korkeinta. Jos kaksi korkeinta luottoluokitusta poikkeavat toisistaan, on käytettävä niistä alhaisinta;

d) laitos ei saa aktiivisesti pyytää alhaisempien luokitusten peruuttamista.

3. Jos arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle tarjotaan suoraan 4 luvun mukaisesti hyväksyttyä luottosuojaa ja valittu ulkoinen luottoluokituslaitos on ottanut suojan huomioon positiosta laaditussa luottoluokituksessa, voidaan käyttää kyseisen luottoluokituksen mukaista riskipainoa. Jos suojaa ei voida hyväksyä 4 luvun mukaisesti, myöskään luottoluokitusta ei voida hyväksyä. Jos luottosuojaa ei tarjota arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle vaan suoraan arvopaperistamispositiolle, luottoluokitusta ei voida hyväksyä.

270 artikla

Kuvaus eli mapping

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta kaikkien ulkoisten luottoluokituslaitosten osalta voidaan määrittää tässä luvussa vahvistettujen luottoluokkien vastaavuus ulkoisten luottoluokituslaitosten asianomaisten luottoluokitusten kanssa. Näiden määritysten on oltava objektiivisia ja johdonmukaisia, ja ne on tehtävä seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) EPV erittelee kunkin luottoluokituksen sisältämän riskin suhteellisen määrän;

▼B

b) EPV harkitsee määrällisiä tekijöitä, kuten maksukyvyttömyystapausten ja/tai tappioiden määrää ja kunkin ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten aikaisempaa tuloskehitystä eri omaisuusluokissa;

c) EPV harkitsee kvalitatiivisia tekijöitä, kuten ulkoisten luottoluokituslaitoksen arvioimien liiketoimien valikoimaa, ulkoisten luottoluokituslaitoksen menetelmiä ja sen luottoluokitusten tarkoituksenmukaisuutta, erityisesti onko perustana odotettu tappio vai ensimmäinen euro-tappio, ja korkojen maksamista kohtuullisessa ajassa tai korkojen lopullista maksamista;

d) EPV pyrkii varmistamaan, että arvopaperistamispositioihin, joihin sovelletaan ulkoisten luottoluokituslaitosten luottoluokitusten perusteella samaa riskipainoa, sisältyy samansuuruinen luottoriski. EPV myös tarpeen mukaan muuttaa määritystään siitä, mitä luottoluokkaa tietty luottoluokitus vastaa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6 LUKU

Vastapuoliriski

1 Jakso

Määritelmät

271 artikla

Vastuuarvon määrittäminen

1. Laitoksen on määritettävä liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvo tämän luvun mukaisesti.

2. Laitos voi määrittää takaisinostotransaktioiden, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisen limiittiluotonannon (margin lending) vastuuarvot tämän luvun mukaisesti sen sijaan, että se soveltaisi 4 lukua.

272 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa ja tämän osan VI osastossa tarkoitetaan:

Yleiset termit

1) 'vastapuoliriskillä (counterparty credit risk, CCR)' riskiä siitä, että liiketoimen vastapuoli saattaa tulla maksukyvyttömäksi ennen kuin liiketoimen kassavirrat on lopullisesti selvitetty;

▼B

Liiketoimityypit

2) 'pitkän selvitysajan liiketoimilla' liiketoimia, joissa vastapuoli sitoutuu toimittamaan arvopaperin tai hyödykkeen tai suorittamaan ulkomaanvaluutan määräisen summan käteissuorituksen tai muiden rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden vastikkeeksi tai päinvastoin määritys- tai toimituspäivänä, jonka on sopimuksessa määritelty olevan myöhemmin kuin on markkinakäytäntö kyseiselle nimenomaiselle liiketoimityypille tai myöhemmin kuin viisi pankkipäivää siitä päivästä, jolloin laitos aloittaa liiketoimen, sen mukaan, kumpi näistä päivämääristä on aikaisempi;

3) 'vakuudellisilla limiittiluotonannolla' liiketoimia, joissa laitos myöntää luottoa liittyen arvopapereiden ostamiseen, myyntiin, hallussapitoon tai kaupankäyntiin niillä. Vakuudelliseen limiittiluotonantoon eivät kuulu muut lainat, joiden vakuutena on arvopaperivakuus;

Nettoutusryhmät, suojausryhmät ja niihin liittyvät termit

4) 'nettoutusryhmällä' laitoksen ja yhden vastapuolen välisten liiketoimien muodostamaa ryhmää, joka kuuluu 7 jakson ja 4 luvun mukaisesti hyväksytyn oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen kahdenvälisen nettoutusjärjestelyn alaisuuteen.

Jokaista liiketointa, joka ei kuulu 7 jakson mukaisesti hyväksytyn oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisen kahdenvälisen nettoutusjärjestelyn alaisuuteen, on käsiteltävä omana nettoutusryhmänään tätä lukua sovellettaessa.

Tämän luvun 6 jaksossa säädetyssä sisäisen mallin menetelmässä kaikkia samaan vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä voidaan käsitellä yhtenä nettoutusryhmänä, jos yksittäisten nettoutusryhmien negatiiviset simuloidut markkina-arvot on vahvistettu nollaan odotettua vastapuoliriskiä (EE) koskevassa arviossa;

5) 'riskipositiolla' riskilukua, joka annetaan liiketoimille 5 jaksossa vahvistetun standardimenetelmän mukaisesti soveltaen ennalta määrättyä algoritmia;

6) 'suojausryhmällä' riskipositioiden ryhmää, jonka muodostavat yhden nettoutusryhmän liiketoimet, kun ainoastaan kyseisten riskipositioiden saldolla on merkitystä määritettäessä vastuuarvoa 5 jaksossa vahvistetun standardimenetelmän mukaisesti;

7) 'vakuusvajesopimuksella (margin agreement)' sopimusta tai sopimuksen määräyksiä, joiden mukaan vastapuolen on annettava toiselle vastapuolelle vakuus, kun kyseisen toisen vastapuolen ensin mainittuun vastapuoleen kohdistuvat vastuut ylittävät määrätyn rajan;

8) 'vakuusvajerajalla (margin threshold)' vastuun suurinta määrää, jonka ylittyessä sopimuspuolella on oikeus vaatia vakuutta;

▼B

9) 'riskivakuusjaksolla (margin period of risk)' ajanjaksoa, joka alkaa viimeisimmästä maksukyvyttömän vastapuolen kanssa toteutettavien liiketoimien nettoutusryhmää kattavan vakuuden toimittamisesta ja päättyy siihen, että liiketoimet suljetaan ja siitä aiheutuva markkinariski suojataan uudelleen;

▼C2

10) 'efektiivisellä maturiteetilla', joka sisäisen mallin menetelmän mukaisesti koskee nettoutusryhmää, jonka maturiteetti on enemmän kuin yksi vuosi, nettoutusryhmään sisältyvien liiketoimien maturiteettiin sisältyvän odotetun vastapuoliriskin riskittömällä tuotolla diskontattua yhteismäärää jaettuna nettoutusryhmään vuoden kuluessa sisältyvän odotetun vastapuoliriskin riskittömällä tuotolla diskontatulla yhteismäärällä.

▼B

11) 'tuotteiden ristikkäisnettoutuksella (cross-product netting)' eri tuoteluokkiin kuuluvien liiketoimien sisällyttämistä samaan nettoutusryhmään tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevien tässä luvussa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;

12) 'markkina-arvolla (current market value, CMV)' 5 jaksoa sovellettaessa samaan nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien muodostaman salkun nettomarkkina-arvoa, ja markkina-arvoa laskettaessa voidaan päätyä sekä positiivisiin että negatiivisiin markkina-arvoihin;

Jakaumat

13) 'markkina-arvojen jakaumalla' ennustetta samaan nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien nettomarkkina-arvojen todennäköisyysjakaumasta jonakin tulevana ajankohtana (ennustehorisontti), kun otetaan huomioon kyseisten liiketoimien realisoituneet markkina-arvot ennustehetkeen saakka;

14) 'vastapuoliriskin riskijakaumalla (distribution of exposures)' markkina-arvojen todennäköisyysjakauman ennustetta, joka määritetään antamalla negatiivisille nettomarkkina-arvoille arvoksi nolla;

15) 'riskineutraalilla jakaumalla (risk-neutral distribution)' markkina-arvojen tai riskien jakaumaa tulevana ajanjaksona, kun jakaumaa laskettaessa käytetään laskennallisia markkina-arvoja, esimerkiksi laskennallisia volatiliteetteja;

16) 'toteutuneella jakaumalla (actual distribution)' markkina-arvojen tai riskien jakaumaa tulevana ajanjaksona, kun jakaumaa laskettaessa käytetään aikaisempia tai realisoituneita arvoja, kuten aiempien hintojen tai korkojen muutosten perusteella laskettuja volatiliteetteja;

Riskin mittaaminen ja mukauttaminen

17) 'nykyhetken vastapuoliriskillä (current exposure)' nollaa tai – jos seuraavaksi mainittu luku on suurempi – vastapuoleen liittyvän samaan nettoutusryhmään kuuluvan liiketoimen tai liiketoimisalkun markkina-arvoa, joka menetettäisiin vastapuolen tullessa maksukyvyttömäksi olettaen, että liiketoimien arvosta ei saataisi perittyä mitään maksukyvyttömyys- tai selvitystilamenettelyssä;

▼B

18) 'suurimmalla vastapuoliriskillä (peak exposure)' vastapuoliriskin riskijakauman suurinta prosenttipistettä jonakin tulevana ajankohtana ennen nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän liiketoimen erääntymistä;

19) 'odotetulla vastapuoliriskillä (expected exposure, EE)' vastapuoliriskin riskijakauman keskiarvoa jonakin tulevana ajankohtana ennen nettoutusryhmän maturiteetiltaan pisimmän liiketoimen erääntymistä;

20) 'tietyn ajankohdan efektiivisellä odotetulla vastapuoliriskillä (effective expected exposure at a specific date)', jäljempänä 'efektiivinen EE', suurinta odotettua vastapuoliriskiä, joka toteutuu kyseisenä ajankohtana tai ennen sitä; vaihtoehtoisesti se voidaan määritellä jonkin ajankohdan odotetuksi vastapuoliriskiksi tai efektiiviseksi odotetuksi vastapuoliriskiksi ennen sitä sen mukaan, kumpi on suurempi;

21) 'odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä (expected positive exposure, EPE)' odotettujen vastapuoliriskien pitkän aikavälin painotettua keskiarvoa, kun painotus tehdään sen mukaan, mikä osuus yksittäisellä odotetulla vastapuoliriskillä on koko aikavälillä.

Omien varojen vaatimusta laskettaessa laitosten on laskettava keskiarvo ensimmäiseltä vuodelta tai, jos kaikki nettoutusryhmän sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen kattaman ajanjakson erääntymiseen;

22) 'efektiivisellä odotetulla positiivisella vastapuoliriskillä', jäljempänä 'efektiivinen EPE', efektiivisen odotetun vastapuoliriskin painotettua keskiarvoa nettoutusryhmän ensimmäiseltä vuodelta tai, jos kaikki nettoutusryhmän sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, nettoutusryhmään kuuluvan maturiteetiltaan pisimmän sopimuksen kattamalta ajanjaksolta, kun painotus tehdään sen mukaan, mikä osuus yksittäisellä odotetulla vastapuoliriskillä on koko aikavälillä;

Vastapuoliriskit

23) 'rollover-riskillä' määrää, jonka verran odotettu positiivinen vastapuoliriski aliarvostetaan, kun vastapuolen kanssa aiotaan tulevaisuudessa toteuttaa liiketoimia jatkuvasti.

Tulevien liiketoimien aiheuttamaa lisäriskiä ei oteta huomioon laskettaessa odotettua positiivista vastapuoliriskiä;

24) 'vastapuolella' 7 jaksoa sovellettaessa kaikkia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka tekevät nettoutussopimuksen ja joilla on sopimusperusteinen valta tehdä niin;

25) 'tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevalla sopimuksella' laitoksen ja vastapuolen kahdenvälistä sopimusta, jonka perusteella syntyy yksi, yhtenäinen oikeudellinen velvoite (perustuen katettujen liiketoimien nettoutukseen), joka kattaa kaikki sopimuksen kattamat vastapuolen kanssa solmitut kahdenväliset pääsopimukset ja eri tuoteluokkiin kuuluvat liiketoimet;

▼B

Tässä määritelmässä 'eri tuoteluokilla' tarkoitetaan

a) takaisinostotransaktioita sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamista ja -ottamista;

b) vakuudellinen limiittiluotonanto;

c) liitteessä II luetellut sopimukset;

26) 'maksuvelvoitteella' maksua, josta on sovittu sellaisessa OTC-johdannaistransaktiossa, jolla on lineaarinen riskiprofiili ja jonka ehdoissa määrätään rahoitusvälineen toimittamisesta maksua vastaan.

Liiketoimissa, joiden ehdoissa määrätään kahden maksun suorittamisesta, nämä kaksi maksuvelvoitetta muodostuvat sopimuksessa sovituista bruttomaksuista, mukaan lukien liiketoimen nimellismäärä.

2 Jakso

Menetelmät vastuuarvon laskemiseksi

273 artikla

Menetelmät vastuuarvon laskemiseksi

1. Laitosten on määritettävä liitteessä II lueteltujen sopimusten vastuuarvo jonkin 3–6 jaksossa esitetyn menetelmän perusteella tämän artiklan mukaisesti.

Jos laitoksen osalta ei hyväksytä 94 artiklan mukaista kohtelua, se ei saa käyttää 4 jaksossa esitettyä menetelmää. Määritettäessä liitteessä II olevassa 3 kohdassa lueteltujen sopimusten vastuuarvoja laitos ei saa käyttää 4 jaksossa esitettyä menetelmää. Laitokset voivat ryhmänä käyttää 3–6 jaksossa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä jatkuvalta perustalta. Yksittäinen laitos ei saa käyttää 3–6 jaksoissa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä jatkuvasti, mutta se saa käyttää 3 ja 5 jaksoissa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä, kun yhtä menetelmistä käytetään 282 artiklan 6 kohdassa vahvistetuissa tapauksissa.

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset antavat siihen luvan 283 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, laitos voi määrittää seuraavien erien vastuuarvon käyttäen 6 jaksossa esitettyä sisäisen mallin menetelmää:

a) liitteessä II luetellut sopimukset;

b) takaisinostotransaktiot;

c) arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantaminen ja -ottaminen;

d) vakuudellinen limiittiluotonanto;

e) pitkän selvitysajan liiketoimet.

▼B

3. Jos laitos ostaa luottojohdannaisen välityksellä suojan kaupankäyntivaraston ulkopuolista luottoriskiä tai vastapuoliriskiä vastaan, se voi laskea suojattuun vastuuseen liittyvän omien varojen vaatimuksen noudattaen jompaakumpaa seuraavista:

a) 233–236 artikla;

b) 153 artiklan 3 kohta tai 183 artikla, jos lupa on myönnetty 143 artiklan mukaisesti.

Kyseisissä luottojohdannaisissa vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla, paitsi jos laitos soveltaa 299 artiklan 2 kohdan h alakohdan ii alakohtaa.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, laskiessaan vastapuoliriskiin liittyvien omien varojen vaatimuksia laitos voi valintansa mukaan johdonmukaisesti sisällyttää laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon kuulumattomat luottojohdannaiset, jotka on ostettu suojana kaupankäyntivaraston ulkopuoliselle vastuulle tai vastapuoliriskille, jos luottosuoja on hyväksytty tämän asetuksen mukaisesti.

5. Kun laitos käsittelee jonkin laitoksen myymiä luottoriskinvaihtosopimuksia kyseisen laitoksen antamana luottosuojana ja niitä koskee kohde-etuuden luottoriskiin liittyvä omien varojen vaatimus koko nimellismäärän osalta, niiden kaupankäyntivaraston ulkopuolinen vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla.

6. Kaikissa 3–6 jaksossa vahvistetuissa menetelmissä tietyn vastapuolen vastuuarvo on sama kuin kyseisen vastapuolen kullekin nettoutusryhmälle laskettujen vastuuarvojen summa.

Tietylle vastapuolelle liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten tietylle nettoutusryhmälle tämän luvun mukaisesti laskettu vastuuarvo on nolla tai – jos seuraavaksi mainittu luku on suurempi – vastapuoleen liittyvien kaikkien nettoutusryhmien vastuuarvojen summan ja kyseiseen vastapuoleen liittyvän sellaisen vastuun arvonoikaisun (CVA) summan, jonka laitos hyväksyy tapahtuneeksi arvonalennukseksi, välinen erotus. Vastuiden arvonoikaisut on laskettava ilman, että otetaan huomioon tätä kuittaavaa velan arvonoikaisua, joka kohdistuisi yrityksen omaan luottoriskiin ja jonka yritys on jo vähentänyt omista varoista 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

7. Laitosten on määriteltävä pitkän selvitysajan liiketoimista aiheutuvien vastuiden vastuuarvot käyttäen mitä tahansa 3–6 jaksossa vahvistettua menetelmää riippumatta menetelmästä, jonka laitos on valinnut OTC-johdannaisille ja takaisinostotransaktioille, arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamiselle tai -ottamiselle sekä vakuudelliselle limiittiluotonannolle. Laskiessaan omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät pitkän selvitysajan liiketoimiin, laitos, joka käyttää 3 luvussa vahvistettua menetelmää, voi soveltaa riskipainoja 2 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti jatkuvasti ja tällaisten positioiden olennaisuudesta riippumatta.

▼B

8. Tämän luvun 3 ja 4 jaksossa vahvistettujen menetelmien osalta laitoksen on otettava käyttöön yhdenmukaiset menetelmät nimellismäärän määrittämiseksi eri tuotetyypeille ja varmistettava, että huomioon otettava nimellismäärä mittaa tarkoituksenmukaisella tavalla sopimukseen sisältyvää riskiä. Jos sopimus johtaa kassavirtojen moninkertaistumiseen, laitoksen on mukautettava nimellismäärää sellaisten vaikutusten huomioonottamiseksi, joita moninkertaistumisella on kyseisen sopimuksen riskirakenteeseen.

Tämän luvun 3–6 jaksossa vahvistettujen menetelmien osalta laitosten on käsiteltävä liiketoimia, joissa on havaittu wrong-way -erityisriski, tapauksen mukaan 291 artiklan 4, 5 tai 6 kohdan mukaisesti.

3 Jakso

Käyvän arvon menetelmä

274 artikla

Käyvän arvon menetelmä

1. Määrittääkseen kaikkien niiden sopimusten nykyisen jälleenhankinta-arvon, joilla on positiivinen markkina-arvo, laitosten on arvostettava sopimukset markkina-arvoon.

2. Määrittääkseen tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin laitosten on kerrottava tapauksen mukaan nimellismäärät tai kohde-etuuden arvot taulukossa 1 esitetyillä prosenttimäärillä ja seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) sopimuksia, jotka eivät kuulu mihinkään taulukossa 1 esitetyistä viidestä luokasta, on käsiteltävä muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevina sopimuksina;

b) sopimusten, joiden pääoma vaihdetaan useaan kertaan, prosenttiluvut on kerrottava sopimuksen mukaisten vielä jäljellä olevien maksujen lukumäärällä;

c) sopimuksissa, jotka on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo kyseisinä määrättyinä päivinä on nolla, jäljellä oleva maturiteetti on sama kuin seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika. Sellaisissa korkosopimuksissa, jotka täyttävät kyseiset vaatimukset ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli vuosi, prosenttiluku ei saa olla alhaisempi kuin 0,5 prosenttia.

Taulukko 1

Jäljellä oleva maturiteetti	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset	Osakkeita koskevat sopimukset	Muita jalometalleja kuin kultaa koskevat sopimukset	Muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevat sopimukset
Vuosi tai vähemmän	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Yli vuoden ja enintään 5 vuotta	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Yli 5 vuotta	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼B

3. Muihin hyödykkeisiin kuin kultaan liittyvien, liitteessä II olevassa 3 kohdassa tarkoitettujen sopimusten osalta laitos voi soveltaa taulukossa 2 esitettyjä prosenttilukuja taulukossa 1 esitettyjen prosenttilukujen sijaan edellyttäen, että kyseinen laitos noudattaa 361 artiklassa vahvistettua kehittynyttä maturiteettipohjaista menetelmää näiden sopimusten osalta.

Taulukko 2

Jäljellä oleva maturiteetti	Jalometallit (paitsi kulta)	Perusmetallit	Maatalous-hyödykkeet (softs)	Muut, ml. energiatuotteet
Vuosi tai vähemmän	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Yli vuoden ja enintään 5 vuotta	5 %	4 %	5 %	6 %
Yli 5 vuotta	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Nykyisen jälleenhankinta-arvon ja mahdollisen tulevan luottoriskin summa on vastuuarvo.

4 Jakso

Alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä

275 artikla

Alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä

1. Vastuuarvo on kunkin instrumentin nimellismäärä kerrottuna taulukossa 3 esitetyillä prosenteilla:

Taulukko 3

Alkuperäinen maturiteetti	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset
Vuosi tai vähemmän	0,5 %	2 %
Yli vuoden ja enintään 2 vuotta	1 %	5 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	1 %	3 %

2. Laskeakseen korkosopimusten vastuuarvon laitos voi valita joko alkuperäisen tai jäljellä olevan maturiteetin.

5 Jakso

Standardimenetelmä

276 artikla

Standardimenetelmä

1. Laitokset eivät voi käyttää standardimenetelmää muuta kuin OTC-johdannaisten ja pitkän selvitysajan liiketoimien vastuuarvon laskemiseksi.

▼B

2. Standardimenetelmää käyttäessään laitosten on laskettava vastuuarvo erikseen kullekin nettoutusryhmälle, ilman vakuuksia, seuraavasti:

$$vastuuarvo = \beta \cdot \max\left\{ CMV - CMC \, , \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

jossa

CMV = vastapuolen kanssa toteutettavien liiketoimien salkun muodostaman nettoutusryhmän markkina-arvo vakuudet mukaan laskettuina, jossa

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

jossa

CMV_i = liiketoimen i markkina-arvo;

CMC = nettoutusryhmälle osoitettujen vakuuksien markkina-arvo, jossa

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

jossa

CMC_l = vakuuden l markkina-arvo;

i = liiketoimeen sovellettava indeksi;

l = vakuuteen sovellettava indeksi;

j = suojausryhmän luokkaan sovellettava indeksi;

Tässä tarkoituksessa suojausryhmät edustavat riskitekijöitä, joita vastaan positiivisia ja negatiivisia riskipositioita voidaan kuitata, jotta saadaan nettoriskipositio, johon vastuuarvon laskeminen perustuu.

RPT_{ij} = liiketoimen i riskipositio suojausryhmän j osalta;

RPC_{lj} = vakuuden l riskipositio suojausryhmän j osalta;

$CCRM_j$ = taulukossa 5 esitetty vastapuoliriskin (CCR) kerroin suojausryhmän j osalta;

β = 1,4.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaista laskentaa varten

a) vastapuolelta saadun hyväksytyn vakuuden merkki on positiivinen; vastapuolelle asetetun vakuuden merkki on negatiivinen;

▼B

b) standardimenetelmässä voidaan käyttää ainoastaan vakuutta, joka on hyväksytty 197, 198 artiklan ja 299 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti;

c) laitos voi jättää huomiotta sellaisten maksuvelvoitteiden korkoriskit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle vuoden pituinen;

d) laitos voi käsitellä kahdesta maksuvelvoitteesta, jotka ovat saman valuutan määräisiä, koostuvat liiketoimet yhtenä yhdistettynä liiketoimena. Maksuvelvoitteiden käsittelyä sovelletaan yhdistettyyn liiketoimeen.

277 artikla

Liiketoimet, joilla on lineaarinen riskiprofiili

1. Laitosten on sijoitettava liiketoimet, joilla on lineaarinen riskiprofiili, riskipositioihin seuraavien säännösten mukaisesti:

a) liiketoimet, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joissa kohde-etuus muodostuu osakkeista (mukaan luettuina osakeindeksit), kullasta, muista jalometalleista tai muista hyödykkeistä, on sijoitettava osaketta (tai osakeindeksiä) tai hyödykettä vastaavaan riskipositioon sekä korkoriskipositioon maksuvelvoitteen osalta;

b) liiketoimet, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joissa kohde-etuutena toimiva rahoitusväline on vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline, on sijoitettava kyseisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen korkoriskipositioon sekä toiseen korkoriskipositioon maksuvelvoitteen osalta;

c) liiketoimet, joilla on lineaarinen riskiprofiili ja joiden ehdoissa määrätään kahden maksun suorittamisesta (mukaan luettuina valuuttatermiinisopimukset) on sijoitettava kummankin maksuvelvoitteen osalta korkoriskipositioon.

Jos a, b tai c alakohdassa mainitussa liiketoimessa maksuvelvoite tai kohde-etuutena toimiva vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline on ulkomaanvaluutan määräinen, kyseinen kohde-etuutena toimiva maksuvelvoite tai rahoitusväline on myös sijoitettava riskipositioon kyseisen valuutan määräisenä.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa liiketoimista, jolla on lineaarinen riskiprofiili, aiheutuva riskipositio on kohde-etuutena toimivan rahoitusvälineen tai hyödykkeen efektiivinen nimellisarvo (markkinahinta kerrottuna lukumäärällä), joka muunnetaan laitoksen kotivaluutaksi kertomalla se asianomaisella valuuttakurssilla, lukuun ottamatta vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä.

3. Vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden ja maksuvelvoitteiden riskipositio on tulevien bruttomaksujen efektiivinen nimellisarvo (mukaan lukien nimellismäärä), joka muunnetaan kotijäsenvaltion valuutaksi ja kerrotaan tapauksen mukaan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tai maksuvelvoitteen muutetulla duraatiolla.

▼B

4. Luottoriskinvaihtosopimuksesta aiheutuva riskipositio on vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen nimellisarvo kerrottuna luottoriskinvaihtosopimuksen jäljellä olevalla maturiteetilla.

278 artikla

Liiketoimet, joilla on epälineaarinen riskiprofiili

1. Kun kyseessä ovat liiketoimet, joilla on epälineaarinen riskiprofiili, laitosten on määritettävä niiden riskipositiot seuraavien kohtien mukaisesti.

2. OTC-johdannaisesta (mukaan luettuina optiot ja swaptiot), jolla on epälineaarinen riskiprofiili ja jonka kohde-etuutena toimiva rahoitusväline ei ole vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline tai maksuvelvoite, aiheutuva riskipositio on yhtä kuin 280 artiklan 1 kohdan mukainen liiketoimen kohde-etuutena toimivan rahoitusvälineen efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvo.

3. OTC-johdannaisen (mukaan luettuina optiot ja swaptiot), jolla on epälineaarinen riskiprofiili ja jonka kohde-etuutena toimiva rahoitusväline on vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline tai maksuvelvoite, riskipositio on yhtä kuin rahoitusvälineen tai maksuvelvoitteen efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvo kerrottuna tapauksen mukaan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tai maksuvelvoitteen muutetulla duraatiolla.

279 artikla

Vakuuden käsittely

Riskipositioiden määrittämistä varten laitosten on käsiteltävä vakuuksia seuraavasti:

▼C2

a) vastapuolelta saatua vakuutta on pidettävä määrittämispäivänä erääntyvänä johdannaissopimuksen mukaisena vastapuolta koskevana velvoitteena (lyhyt positio);

b) vastapuolelle asetettua vakuutta on pidettävä määrittämispäivänä erääntyvänä vaateena vastapuolelle (pitkä positio).

▼B

280 artikla

Riskipositioiden laskenta

1. Laitoksen on määritettävä riskiposition koko ja etumerkkisyys seuraavasti:

a) kun on kyse muusta kuin vieraan pääoman ehtoisesta rahoitusvälineestä:

i) efektiivisenä nimellisarvona, kun kyseessä on liiketoimi, jolla on lineaarinen riskiprofiili;

ii) efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvona, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, kun kyseessä on liiketoimi, jolla on epälineaarinen riskiprofiili,

▼B

jossa

P_{ref} = kohde-etuutena toimivan rahoitusvälineen hinta ilmaistuna viitevaluutassa;

V = rahoitusvälineen arvo (kun on kyse optiosta: option hinta);

p = kohde-etuutena toimivan rahoitusvälineen hinta, ilmaistuna samassa valuutassa kuin V;

b) kun on kyse vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä tai kaikkien liiketoimien maksuvelvoitteista:

i) muutetulla duraatiolla kerrottuna efektiivisenä nimellisarvona, kun kyseessä on liiketoimi, jolla on lineaarinen riskiprofiili;

ii) muutetulla duraatiolla kerrottuna efektiivisen nimellisarvon deltavasta-arvona, $\frac{\partial V}{\partial r}$, kun kyseessä on liiketoimi, jolla on epälineaarinen riskiprofiili,

jossa

V = rahoitusvälineen arvo (kun on kyse optiosta: option hinta);

r = korkotaso.

Jos V on muun kuin viitevaluutan määräinen, johdannainen on muunnettava viitevaluuttaan kertomalla se asianmukaisella valuuttakurssilla.

2. Laitosten on ryhmiteltävä riskipositiot suojausryhmiksi. Kunkin suojausryhmän osalta on laskettava absoluuttinen arvo eli kaikkien riskipositioiden summa. Laskutoimituksen tuloksena saadaan nettoriskipositio, joka lasketaan 276 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi seuraavasti:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

281 artikla

Korkoriskipositiot

1. Korkoriskiposition laskemiseksi laitosten on noudatettava seuraavia säännöksiä.

2. Kun korkoriskipositiot aiheutuvat seuraavista:

a) vastapuolelta vakuutena saadut rahatalletukset;

b) maksuvelvoitteet;

c) kohde-etuutena toimivat vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet,

▼B

joihin kussakin tapauksessa sovelletaan enintään 1,60 prosentin pääomavaatimusta 336 artiklassa olevan taulukon 1 mukaisesti, laitosten on sijoitettava nämä positiot yhteen kuudesta taulukossa 4 esitetystä suojausryhmästä kunkin valuutan osalta.

Taulukko 4

	Valtion viitekorot	Muut kuin valtion viitekorot
Maturiteetti	< 1 vuosi	< 1 vuosi
	> 1 ≤ 5 vuotta	> 1 ≤ 5 vuotta
	> 5 vuotta	> 5 vuotta

3. Kohde-etuuksina toimivista vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä tai maksuvelvoitteista, joiden osalta korko määräytyy yleisiä markkinakorkoja edustavan viitekoron perusteella, aiheutuvien korkoriskipositioiden jäljellä oleva maturiteetti on seuraavaan korontarkistukseen ulottuva ajanjakso. Kaikissa muissa tapauksissa maturiteetti on kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen jäljellä oleva voimassaoloaika tai – maksuvelvoitteen osalta – liiketoimen jäljellä oleva voimassaoloaika.

282 artikla

Suojausryhmät

1. Laitosten on laadittava suojausryhmät 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Kullekin luottoriskinvaihtosopimuksen kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijalle on oltava yksi suojausryhmä.

Korimuotoisia n:nnen tappion luottoriskinvaihtosopimuksia on käsiteltävä seuraavasti:

a) n:nnen tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen riskipositio on yhtä kuin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen efektiivinen nimellisarvo kerrottuna n:nnen tappion johdannaisen muutetulla duraatiolla suhteessa vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen luottoriskimarginaalin muutokseen;

b) n:nnen tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevalle kullekin vieraan pääoman ehtoiselle referenssirahoitusvälineelle on oltava yksi suojausryhmä. Eri n:nnen tappion luottoriskinvaihtosopimusten riskipositioita ei saa sisällyttää samaan suojausryhmään;

c) vastapuoliriskikerroin, jota sovelletaan kuhunkin suojausryhmään, joka on luotu yhdelle n:nnen tappion johdannaisen vieraan pääoman ehtoiselle referenssirahoitusvälineelle, on seuraavanlainen:

▼B

i) 0,3 prosenttia, kun vieraan pääoman ehtoisella referenssirahoitusvälineellä on virallisesti hyväksytyn ulkoisen luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa luottoluokkaa 1–3;

ii) 0,6 prosenttia muiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.

3. Kun korkoriskipositiot aiheutuvat seuraavista:

a) vastapuolelle vakuudeksi osoitetut rahatalletukset tapauksissa, joissa kyseisellä vastapuolella ei ole alhaisen erityisriskin lainavelvoitteita;

b) kohde-etuuksina toimivat vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joihin 336 artiklassa olevan taulukon 1 mukaisesti sovelletaan yli 1,60 prosentin pääomavelvoitetta;

Kullekin liikkeeseenlaskijalle on oltava yksi suojausryhmä.

Jos maksuvelvoite jäljittelee tällaista vieraan pääoman ehtoista rahoitusvälinettä, myös tällöin on oltava yksi suojausryhmä kutakin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa kohti.

Laitos voi sijoittaa samaan suojausryhmään riskipositiot, jotka aiheutuvat tietyn liikkeeseenlaskijan vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä tai saman liikkeeseenlaskijan vieraan pääoman ehtoisista referenssirahoitusvälineistä, joita maksuvelvoitteet jäljittelevät tai jotka ovat luottoriskinvaihtosopimusten kohde-etuuksia.

4. Muut kohde-etuuksina toimivat rahoitusvälineet kuin vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet sijoitetaan samoihin suojausryhmiin ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat identtisiä tai samankaltaisia rahoitusvälineitä. Muissa tapauksissa ne sijoitetaan eri suojausryhmiin.

Sovellettaessa tätä kohtaa laitosten on määritettävä, ovatko kohde-etuuksina toimivat rahoitusvälineet samankaltaisia, seuraavia periaatteita noudattaen:

a) osakkeiden osalta kohde-etuudet katsotaan samanlaisiksi, jos ne ovat saman liikkeeseenlaskijan liikkeeseenlaskemia. Osakeindeksi on katsottava erilliseksi liikkeeseenlaskijaksi;

b) jalometallien osalta kohde-etuudet katsotaan samanlaisiksi, jos ne muodostuvat samasta metallista. Jalometalli-indeksi on katsottava erilliseksi jalometalliksi;

c) sähkövoiman osalta kohde-etuudet katsotaan samanlaisiksi, jos toimitusoikeudet ja -velvollisuudet viittaavat samaan huippukuormaajan tai pienen kuorman ajan toimitusaikaväliin 24 tunnin aikana;

d) hyödykkeiden osalta kohde-etuudet katsotaan samanlaisiksi, jos ne muodostuvat samasta hyödykkeestä. Hyödykeindeksi on katsottava erilliseksi indeksiksi.

5. Eri suojausryhmien luokille määritetään vastapuoliriskikertoimet (CCR-kertoimet), seuraavassa taulukossa esitetyllä tavalla:

▼B

Taulukko 5

	Suojausryhmien luokat	CCR-kerroin
1.	Korot	0,2 %
2.	Luottoriskinvaihtosopimuksen kohde-etuutena toimivasta vieraan pääoman ehtoisesta referenssirahoitusvälineestä aiheutuvien riskipositioiden korot, kun referenssirahoitusvälineeseen sovelletaan IV osaston 2 luvussa esitetyn taulukon 1 mukaisesti enintään 1,60 prosentin pääomavaatimusta.	0,3 %
3.	Vieraan pääoman ehtoisesta rahoitusvälineestä tai vieraan pääoman ehtoisesta referenssirahoitusvälineestä aiheutuvien riskipositioiden korot, kun mainittuihin välineisiin sovelletaan IV osaston 2 luvussa esitetyn taulukon 1 mukaisesti yli 1,60 prosentin pääomavaatimusta.	0,6 %
4.	Valuuttakurssit	2,5 %
5.	Sähkövoima	4 %
6.	Kulta	5 %
7.	Osakkeet	7 %
8.	Jalometallit (paitsi kulta)	8,5 %
9.	Muut hyödykkeet (paitsi jalometallit ja sähkövoima)	10 %
10.	OTC-johdannaisten kohde-etuuksina toimivat rahoitusvälineet, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luokkiin.	10 %

Taulukossa 5 (10 kohta) tarkoitetut OTC-johdannaisten kohde-etuuksina toimivat rahoitusvälineet sijoitetaan kunkin kohde-etuutena toimivan rahoitusvälineen luokan osalta erillisiin yksittäisiin suojausryhmiin.

6. Liiketoimien joukossa saattaa olla sellaisia, joilla on epälineaarinen riskiprofiili ja joiden osalta laitos ei pysty määrittämään delta-lukua tai – tapauksen mukaan kohde-etuuksina toimivien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden tai maksuvelvoitteiden osalta – muutettua duraatiota välinemallilla, jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt markkinariskin omien varojen vaatimusten määrittämistä varten; näissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on joko määritettävä riskiposition koko ja sovellettavat vastapuoliriskin (CCR) kertoimet suojausryhmän j osalta (CCRMj) varovaisesti tai vaadittava laitosta soveltamaan 3 jaksossa vahvistettua menetelmää. Nettoutusta ei hyväksytä, eli vastuuarvo on määritettävä ikään kuin olisi olemassa nettoutusryhmä, joka käsittää juuri kyseisen yksittäisen liiketoimen.

7. Laitoksella on oltava sisäiset menettelyt sen todentamiseksi, että ennen kuin liiketoimi sisällytetään suojausryhmään, se on katettu oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisella nettoutussopimuksella, joka täyttää 7 jaksossa asetetut vaatimukset.

8. Laitoksella, joka käyttää vakuuksia vastapuoliriskinsä vähentämiseksi, on oltava sisäiset menettelyt sen varmistamiseksi, että ennen kuin vakuuden vaikutus otetaan huomioon laskennassa, vakuus täyttää 4 luvussa asetetut oikeusvarmuutta koskevat vaatimukset.

▼B

6 Jakso

Sisäisen mallin menetelmä

283 artikla

Lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää

1. Edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset ovat todenneet laitoksen täyttävän 2 kohdassa vahvistetun vaatimuksen, niiden on annettava laitokselle lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää laskeakseen vastuuarvon mille tahansa seuraavista liiketoimista:

a) 273 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiset liiketoimet;

b) 273 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdan mukaiset liiketoimet;

c) 273 artiklan 2 kohdan a–d alakohdan mukaiset liiketoimet.

Jos laitoksella on lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää laskeakseen minkä tahansa ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa mainitun liiketoimen vastuuarvon, se voi myös soveltaa sisäisen mallin menetelmää 273 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisissa liiketoimissa.

Sen estämättä, mitä 273 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, laitos voi halutessaan olla soveltamatta tätä menetelmää vastuisiin, joilla on suuruutensa ja riskinsä puolesta vähäinen merkitys. Tällöin laitoksen on sovellettava näihin vastuisiin jotakin 3, 4 tai 5 jaksossa vahvistetuista menetelmistä, kun kutakin menetelmää koskevat asiaankuuluvat vaatimukset täyttyvät.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitoksille lupa soveltaa sisäisen mallin menetelmää 1 kohdassa tarkoitetuissa laskelmissa ainoastaan, jos laitos on osoittanut, että se täyttää tässä jaksossa vahvistetut vaatimukset, ja toimivaltainen viranomainen on todentanut, että laitoksen vastapuoliriskin hallitsemiseksi ylläpitämät järjestelmät ovat moitteettomia ja asianmukaisesti toteutettuja.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan soveltaa sisäisen mallin menetelmää rajoitetun ajan vaiheittain eri liiketoimityyppeihin. Tämän vaiheittaisen soveltamiskauden aikana laitokset voivat soveltaa 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä niihin liiketoimityyppeihin, joiden osalta ne eivät käytä sisäisen mallin menetelmää.

4. Laitoksen on sovellettava 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä kaikkiin sellaisiin OTC-johdannaisliiketoimiin ja pitkän selvitysajan liiketoimiin, joihin se ei ole saanut 1 kohdan mukaista lupaa soveltaa sisäisen mallin menetelmää.

Näitä menetelmiä voidaan käyttää yhdistelmänä jatkuvalta perustalta ryhmän sisällä. Laitoksen sisällä näitä menetelmiä voidaan käyttää yhdistelmänä ainoastaan, jos yhtä menetelmistä käytetään 282 artiklan 6 kohdassa vahvistetuissa tapauksissa.

▼B

5. Jos laitokselle on 1 kohdan mukaisesti annettu lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää, se ei saa palata käyttämään 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä, jollei toimivaltainen viranomainen anna tähän lupaa. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tällainen lupa, jos laitos esittää perustellun syyn.

6. Jos laitos ei enää täytä tässä jaksossa vahvistettuja vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja tehtävä jokin seuraavista:

a) esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää vaatimukset pian uudelleen;

b) osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen.

284 artikla

Vastuuarvo

1. Jos laitoksella on 283 artiklan 1 kohdan mukainen lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää laskeakseen joidenkin tai kaikkien kyseisessä kohdassa mainittujen liiketoimien vastuuarvon, sen on laskettava kyseisten liiketoimien vastuuarvo nettoutusryhmän tasolla.

Laitoksen tässä tarkoituksessa käyttämällä mallilla on

a) määriteltävä nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksille ennustejakauma, joka perustuu merkityksellisten markkinamuuttujien yhteismuutoksiin (esimerkiksi korkojen, valuuttakurssien muutokset);

b) laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo kunakin tulevista ajankohdista ottaen huomioon markkinamuuttujien yhteismuutokset.

2. Jotta mallilla voidaan ottaa huomioon vakuuksien (margining) vaikutukset, vakuusarvon mallin on täytettävä sisäisen mallin menetelmän määrälliset, laadulliset ja tietoja koskevat vaatimukset tämän jakson mukaisesti, ja laitos voi sisällyttää nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksien ennustejakaumaan ainoastaan 197 ja 198 artiklassa sekä 299 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut hyväksytyt rahoitusvakuudet.

3. Kun kyseessä ovat vastapuoliriskit, joihin laitos soveltaa sisäisen mallin menetelmää, vastapuoliriskiä koskeva omien varojen vaatimus on korkeampi seuraavista:

a) kyseisiä vastuita koskeva omien varojen vaatimus laskettuna efektiivisen EPE:n perusteella käyttäen nykyhetken markkinatietoja;

b) kyseisiä vastuita koskeva omien varojen vaatimus laskettuna efektiivisen EPE:n perusteella käyttäen yhtä yhdenmukaista stressikalibrointia kaikkien niiden vastapuoliriskien osalta, joihin laitos soveltaa sisäisen mallin menetelmää.

▼B

4. Lukuun ottamatta niitä vastapuolia, joilla katsotaan olevan wrong-way -erityisriski ja joihin sovelletaan 291 artiklan 4 ja 5 kohtaa, laitosten on laskettava vastuuarvo tulona, joka saadaan kertomalla alfa (α) efektiivisellä EPE:llä seuraavasti:

$$vastuuarvo = \alpha \cdot efektiivinen\ EPE$$

jossa

α = 1,4, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi suurempaa alfaa tai anna laitoksille lupaa käyttää omia estimaattejaan 9 kohdan mukaisesti.

Efektiivinen EPE lasketaan arvioimalla odotettu vastapuoliriski (EEt) keskimääräisenä riskinä tulevana ajankohtana t, missä keskiarvo määritetään merkityksellisten markkinariskitekijöiden mahdollisista tulevista arvoista.

Mallissa EE on arvioitava useille tuleville ajankohdille (t1, t2, t3…).

5. Efektiivinen EE on laskettava rekursiivisesti:

$$Effective\ EE_{tk} = \max\{Effective\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

jossa

nykyhetki on t_0;

Efektiivinen EE_{t0} on yhtä kuin nykyhetken vastapuoliriski.

6. Efektiivinen EPE on keskimääräinen efektiivinen EE tulevan riskin ensimmäisen voimassaolovuoden aikana. Jos kaikki nettoutusryhmään kuuluvat sopimukset erääntyvät alle yhden vuoden kuluessa, EPE on keskimääräinen EE siihen saakka, kun kaikki nettoutusryhmään kuuluvat sopimukset erääntyvät. Efektiivinen EPE lasketaan efektiivisen EE:n painotettuna keskiarvona:

▼C3

$$Effective\ EPE = \frac{1}{min\{1\ year,\ maturity\}} \cdot \sum_{k=1}^{min\{1\ year,\ maturity\}} Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

▼B

jossa painot $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ mahdollistavat tapaukset, joissa tuleva riski lasketaan ajankohtina, jotka eivät jakaannu tasaisesti ajan mittaan.

7. Laitosten on perustettava odotetun vastapuoliriskin tai suurimman vastapuoliriskin laskeminen vastapuoliriskien riskijakaumaan, jossa otetaan huomioon riskijakauman mahdollinen ei-normaalisuus.

8. Laitos voi käyttää sisäisellä mallilla laskettua jakaumalukua, joka on varovaisempi kuin 4 kohdassa esitetyn yhtälön mukainen luku, joka saadaan kertomalla alfa efektiivisellä EPE:llä, kaikkien vastapuolten osalta.

9. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät omia alfan estimaattejaan, joissa:

▼B

a) alfa on kaikkien vastapuolten osalta vastapuoliriskin täydellisenä simulaationa lasketun sisäisen pääoman (osoittaja) suhde EPE:hen perustuvaan sisäiseen pääomaan (nimittäjä);

b) nimittäjässä olevaa EPE:tä käytetään laskennassa ikään kuin se olisi kiinteä lainamäärä.

Tämän kohdan mukaisissa estimaateissa alfan on oltava vähintään 1,2.

10. Estimoidessaan alfan 9 kohdan mukaisesti laitoksen on varmistettava, että osoittaja ja nimittäjä lasketaan johdonmukaisesti suhteessa mallintamismenetelmään, parametrien määritelmiin ja salkun koostumukseen. Alfan estimointiin sovellettavan lähestymistavan on perustuttava laitoksen sisäisen pääoman menetelmään, se on dokumentoitava asianmukaisesti ja sen on oltava riippumattoman tahon validoima. Lisäksi laitoksen on tarkistettava alfan estimaattinsa vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos salkun koostumus vaihtelee ajan mittaan. Laitoksen on myös arvioitava malliriski.

11. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että sen sisäiset alfan estimaatit kuvaavat osoittajassa riittävän hyvin riippuvuuden olennaisia lähteitä sen jälkeen, kun liiketoimien tai liiketoimisalkkujen markkina-arvoista on laskettu jakauma kaikkien vastapuolten osalta. Sisäisissä alfan estimaateissa on otettava huomioon salkkuihin sisältyvien vastuiden keskittyneisyys.

12. Valvoessaan 9 kohdan mukaisten estimaattien käyttöä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon alfan estimaattien merkittävä vaihtelu, jota aiheutuu mahdollisista epätarkkuuksista osoittajassa käytetyissä malleissa, varsinkin jos esiintyy konveksisuutta.

13. Markkina- ja luottoriskin yhteismallintamisessa käytettyjen markkinariskitekijöiden volatiliteeteissa ja korrelaatioissa otetaan tarvittaessa huomioon luottoriskitekijä, jotta niissä ilmenisi volatiliteetin tai korrelaation mahdollinen lisäys talouden laskusuhdanteessa.

285 artikla

Nettoutusryhmien vastuuarvo, jos nettoutusryhmiin sovelletaan vakuusvajesopimusta

▼C2

1. Jos nettoutusryhmään sovelletaan vakuusvajesopimusta (margin agreement) ja ne arvostetaan päivittäin markkinahintaan, laitoksen on laskettava efektiivinen EPE tässä kohdassa säädetyllä tavalla. Jos sisäisessä mallissa otetaan huomioon vakuuksien vaikutukset estimoitaessa EE:n arvoa, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää mallin tuottamaa EE:n arvoa sellaisenaan 284 artiklan 5 kohtaan sisältyvässä laskelmassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tällaisen luvan ainoastaan, jos ne todentavat, että sisäisessä mallissa otetaan asianmukaisesti huomioon vakuuksien vaikutukset estimoitaessa EE:n arvoa. Laitoksen, joka ei ole saanut tällaista lupaa, on käytettävä yhtä seuraavista efektiivisistä EPE-luvuista:

a) efektiivinen EPE laskettuna ottamatta huomioon mahdollista vakuutta, joka on hallussa tai asetettu vakuusvaatimuksen vuoksi, lisättynä mahdollisella vakuudella, joka on asetettu vastapuolelle riippumatta päivittäisestä arvostus- ja vakuusmenettelystä tai nykyhetken vastapuoliriskistä;

▼C2

b) efektiivinen EPE, laskettuna riskin potentiaalisena kasvuna riskivakuusjakson aikana lisättynä suuremmalla seuraavista:

i) nykyhetken vastapuoliriski mukaan lukien kaikki mahdolliset hallussa olevat tai asetetut vakuudet, paitsi vaaditut tai kiistanalaiset vakuudet;

ii) suurin nettoriski, mukaan lukien vakuusvajesopimuksen mukainen vakuus, joka ei laukaisisi vakuuden vaatimista. Tässä määrässä on näyttävä kaikki vakuusvajesopimuksen mukaiset sovellettavat kynnykset, siirron vähimmäismäärät, itsenäiset määrät ja alkumarginaalit.

▼B

Sovellettaessa b alakohtaa laitosten on laskettava korotukset liiketoimien markkinahinnan odotettuna positiivisena muutoksena riskivakuusjakson aikana. ►C2 Vakuusarvon muutokset on otettava huomioon käyttäen 4 luvun 4 jakson mukaista valvojan ◄ määrittämää vakioarvon leikkausta tai rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaista omat arvonleikkaustekijät -lähestymistapaa, mutta vakuusmaksuja ei oleteta tehtäväksi riskivakuusjakson aikana. Riskivakuusjaksoon sovelletaan 2–5 kohdassa vahvistettuja vähimmäisaikoja.

2. Niiden liiketoimien, joiden nettoarvo tilitetään päivittäin ja jotka arvostetaan päivittäin markkinahintaan, riskivakuusjakson on oltava vakuusarvoa vakuusvajesopimuksissa mallinnettaessa vähintään

a) 5 pankkipäivää, kun kyseessä ovat nettoutusryhmät, jotka koostuvat ainoastaan takaisinostotransaktioista, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta ja vakuudellisesta limiittiluotonannosta;

b) 10 pankkipäivää kaikkien muiden nettoutusryhmien osalta.

3. Edellä olevan 2 kohdan a ja b alakohtaan sovelletaan seuraavia poikkeuksia:

a) kaikissa niissä nettoutusryhmissä, joissa liiketoimien määrä ylittää 5 000 liiketointa milloin tahansa vuosineljänneksellä, seuraavan vuosineljänneksen riskivakuusjakson on oltava vähintään 20 pankkipäivää. Tätä poikkeusta ei sovelleta laitoksen kaupankäyntivastuisiin;

b) niissä nettoutusryhmissä, joissa vähintään yhteen liiketoimeen liittyy joko epälikvidi vakuus tai OTC-johdannainen, jota ei voida helposti korvata, riskivakuusjakson on oltava vähintään 20 pankkipäivää.

▼B

Laitoksen on määritettävä, onko vakuus epälikvidi tai ovatko OTC-johdannaiset sellaisia, ettei niitä ole helppo korvata stressikausien markkinaolosuhteissa, joille on ominaista sellaisten jatkuvasti aktiivisten markkinoiden puuttuminen, joilla vastapuoli saisi korkeintaan kahden päivän kuluessa useita hintatarjouksia, jotka eivät aiheuttaisi markkinamuutoksia tai joiden hinnassa ei näkyisi markkinoiden diskonttaus (jos kyseessä on vakuus) tai preemio (jos kyseessä on OTC-johdannainen).

Laitoksen on harkittava, ovatko sen hallussa vakuutena olevat kauppasopimukset tai arvopaperit keskittyneet johonkin tiettyyn vastapuoleen ja, jos kyseinen vastapuoli poistuisi markkinoilta äkillisesti, pystyisikö laitos korvaamaan kyseiset sopimukset tai arvopaperit.

4. Jos laitos on ollut juuri edeltäneiden kahden vuosineljänneksen aikana osallisena vähintään kahdessa vakuuksien muutospyyntöjä koskevassa kiistassa, jotka liittyvät tiettyyn nettoutusryhmään, ja kiistat ovat kestäneet pidempään kuin 2 ja 3 kohdan mukainen sovellettava riskivakuusjakso, laitoksen on seuraavan kahden vuosineljänneksen aikana käytettävä kyseisen nettoutusryhmän osalta riskivakuusjaksoa, joka on vähintään kaksi kertaa niin pitkä kuin 2 ja 3 kohdassa täsmennetty jakso.

5. Kun nettoarvon tilitys tehdään N päivän välein, riskivakuusjakson on oltava vähintään sama kuin 2 ja 3 kohdassa täsmennetty jakso F lisättynä N päivällä ja vähennettynä yhdellä päivällä. Eli:

$$riskivakuusjakso = F + N - 1$$

6. Jos sisäisessä mallissa otetaan huomioon vakuuksien vaikutukset nettoutusryhmän markkina-arvon muutoksiin, laitoksen on mallinnettava vakuus, paitsi käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu, yhdessä vastuun kanssa laskiessaan vastuuarvon OTC-johdannaisille ja arvopapereilla toteutettaville rahoitustoimille.

7. Jos laitos ei pysty mallintamaan vakuutta yhdessä vastuun kanssa, se ei laskiessaan OTC-johdannaisten ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastuuarvoa saa ottaa huomioon vakuuksien vaikutuksia, paitsi jos vakuus on käteinen, joka on samassa valuutassa kuin itse vastuu, jollei laitos 4 luvun mukaisesti joko käytä volatiliteettikorjauksia, jotka täyttävät rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaiset vaatimukset omat arvonleikkaustekijät -menetelmällä, tai valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta.

8. Kun laitos käyttää sisäisen mallin menetelmää, sen on malleissaan jätettävä huomiotta vastuuarvon alenemisen vaikutukset, kun arvon aleneminen johtuu jostain vakuussopimuksen lausekkeesta, jossa vaaditaan vakuuden vastaanottamista, kun vastapuolen luottoluokitus heikkenee.

286 artikla

Vastapuoliriskin hallitseminen – toimintatavat, prosessit ja järjestelmät

1. Laitoksen on otettava käyttöön ja säilytettävä vastapuoliriskin hallintajärjestelmä, joka koostuu seuraavista:

▼B

a) toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla varmistetaan vastapuoliriskin tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, hyväksyminen ja sitä koskeva sisäinen raportointi;

b) menettelyt sen varmistamiseksi, että kyseisiä toimintatapoja, prosesseja ja järjestelmiä noudatetaan.

Kyseisten toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava rakenteeltaan asianmukaisia, niitä on sovellettava kattavasti ja niiden on oltava dokumentoituja. Dokumentaation on sisällettävä selvitys vastapuoliriskin mittaamisessa käytettävistä empiirisistä menetelmistä.

2. Edellä 1 kohdassa edellytetyssä vastapuoliriskin valvontajärjestelmässä on katettava markkinariskit, likviditeettiriskit, oikeudelliset riskit ja operatiiviset riskit, joiden katsotaan liittyvän vastapuoliriskiin. Valvontajärjestelmässä on erityisesti varmistettava, että laitos noudattaa seuraavia periaatteita:

a) laitos ei harjoita liiketoimintaa vastapuolen kanssa arvioimatta tämän luottokelpoisuutta;

b) laitos ottaa asianmukaisesti huomioon selvitykseen liittyvän luottoriskin ja selvitystä edeltävän luottoriskin;

c) laitos hallitsee tällaisia riskejä niin kattavasti kuin käytännössä on mahdollista sekä vastapuolen (yhdistämällä vastapuoliriskit ja muut luottoriskit) että yrityksen tasolla.

3. Sisäisen mallin menetelmää käyttävän laitoksen on varmistettava, että sen vastapuoliriskin valvontajärjestelmä kattaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla likviditeettiriskit kaikkien seuraavien osalta:

a) mahdolliset sisään tulevat vakuuksien muutospyynnöt, jos tehdään vakuusmarginaalin tai muun vakuustyypin (kuten alkumarginaalin tai itsenäisen marginaalin) vaihto epäsuotuisissa markkinaolosuhteissa;

b) mahdolliset sisään tulevat pyynnöt vastapuolten asettamien ylimääräisten vakuuksien palauttamiseksi;

c) pyynnöt, jotka johtuvat sen oman ulkoisen luottoluokituksen heikkenemisestä.

Laitoksen on varmistettava, että vakuuksien uudelleenkäytön luonne ja horisontti vastaavat sen likviditeettitarpeita eivätkä vaaranna sen kykyä asettaa tai palauttaa vakuuksia oikeaan aikaan.

4. Laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on oltava aktiivisesti mukana vastapuoliriskin hallinnassa ja varmistettava, että järjestelmään osoitetaan riittävät resurssit. Toimivan johdon on oltava tietoinen käytettyyn malliin liittyvistä rajoituksista ja sen perustana olevista oletuksista sekä siitä, miten nämä rajoitukset ja oletukset voivat vaikuttaa muodollisella prosessilla tuotettujen tietojen luotettavuuteen. Toimivan johdon on myös oltava tietoinen markkinaympäristöön liittyvistä epävarmuustekijöistä ja operatiivisista näkökohdista sekä siitä, miten nämä on otettu huomioon mallissa.

▼B

5. Jäljempänä olevan 287 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiset päivittäiset raportit laitoksen vastapuoliriskeistä on käsiteltävä johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten luottovaltuutettujen tai kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen yhteenlaskettua vastapuoliriskiä.

6. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti perustettua laitoksen vastapuoliriskin hallintajärjestelmää on käytettävä yhdessä sisäisten luotto- ja kaupankäyntilimiittien kanssa. Luotto- ja kaupankäyntilimiittien on oltava yhteydessä laitoksen riskienmittausmalliin tavalla, joka säilyy ajan kuluessa johdonmukaisena ja josta luottovaltuutetut, kaupankäyntiä hoitavat henkilöt ja toimiva johto ovat hyvin perillä. Laitoksen on sovellettava muodollista prosessia, jolla riskilimiittien ylittymisestä raportoidaan tarkoituksenmukaiselle johtotasolle.

7. Laitoksen vastapuoliriskin mittaukseen on kuuluttava limiitillisten luottosopimusten käytön päivittäinen ja päivän sisäinen mittaaminen. Laitoksen on mitattava nykyhetken vastapuoliriskiä hallussa olevat vakuudet sisältävänä bruttomääränä ja nettomääränä, joka ei sisällä kyseisiä vakuuksia. Salkun ja vastapuolen tasolla laitoksen on laskettava suurin vastapuoliriski tai tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski ja seurattava niitä valitsemallaan luottamusvälillä. Laitoksen on otettava huomioon suuret ja keskittyneet positiot, joihin kuuluvat muun muassa toisiinsa yhteydessä olevien vastapuolten muodostamien ryhmien tai yksittäisten toimialojen taikka markkinoiden positiot.

8. Laitoksella on oltava vakiintuneessa käytössä tarkka stressitestiohjelma. Toimivan johdon on arvioitava stressitestien tulokset säännöllisesti ja vähintään neljännesvuosittain, ja ne on otettava huomioon ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon vahvistamissa vastapuoliriskiä koskevissa menettelytavoissa ja limiiteissä. Jos stressitestit osoittavat erityistä herkkyyttä tietyille olosuhdeyhdistelmille, laitoksen on viipymättä toteuttava toimet kyseisten riskien asianmukaiseksi hallitsemiseksi.

287 artikla

Organisatoriset rakenteet vastapuoliriskin hallitsemiseksi

1. Sisäisen mallin menetelmää käyttävän laitoksen on perustettava ja säilytettävä

a) 2 kohdan mukainen luottoriskin valvontayksikkö;

b) 3 kohdan mukainen vakuuksien hallintayksikkö;

2. Luottoriskin hallintayksikön on vastattava laitoksen vastapuoliriskin valvontajärjestelmän suunnittelusta ja toteuttamisesta, mihin kuuluvat myös mallin ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointi, ja sen on suoritettava seuraavat tehtävät ja täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sen on vastattava laitoksen vastapuoliriskin valvontajärjestelmän suunnittelusta ja toteuttamisesta;

b) sen on laadittava ja analysoitava päivittäin raportteja, jotka koskevat laitoksen riskienmittausmallilla tuotettuja tuloksia. Tähän analyysiin on kuuluttava vastapuoliriskin vastuuarvojen ja kaupankäyntilimiittien mittareiden välisen suhteen arviointi;

▼B

c) sen on valvottava syöttötietojen kattavuutta sekä laadittava ja analysoitava raportteja laitoksen riskienmittausmallilla tuotetuista tiedoista, mihin kuuluu myös riskimittareiden sekä luotto- ja kaupankäyntilimiittien välisen suhteen arviointi;

d) sen on oltava riippumaton liiketoiminnallisista luotto- ja kaupankäyntiyksiköistä sekä muiden tahojen vaikutusvallasta;

e) sillä on oltava riittävä henkilöstö;

f) sen on raportoitava suoraan laitoksen toimivalle johdolle;

g) sen toiminta on liitettävä kiinteästi laitoksen päivittäiseen luottoriskienvalvontaprosessiin;

h) sen tuottamien tietojen on kuuluttava erottamattomana osana laitoksen luottoriskiprofiilin ja kokonaisriskiprofiilin suunnitteluun, seurantaan ja valvontaan.

3. Vakuuksien hallintayksikön on suoritettava seuraavat tehtävät ja toiminnot:

a) laskettava ja esitettävä vakuuksien muutospyynnöt, hallinnoitava vakuuksien muutospyyntöjä koskevia kiistoja ja raportoitava itsenäisten määrien, alkumarginaalien ja vakuusmarginaalien taso tarkasti päivittäin;

b) valvottava vakuuksien muutospyyntöjen esittämiseksi käytettyjen tietojen kattavuutta ja varmistettava, että tiedot ovat johdonmukaiset ja ne sovitetaan säännöllisesti yhteen laitoksen kaikkiin merkityksellisiin tietolähteisiin;

c) seurattava vakuuksien uudelleenkäyttöä ja mahdollisia muutoksia laitoksen oikeuksissa, jotka kohdistuvat tai liittyvät sen asettamiin vakuuksiin;

d) raportoitava tarkoituksenmukaiselle johtotasolle vakuutena uudelleenkäytettyjen omaisuuserien tyypeistä ja tällaisen uudelleenkäytön ehdoista, mukaan lukien instrumentti sekä luoton laatu ja maturiteetti;

e) jäljitettävä keskittymät laitoksen hyväksymien vakuutena asetettujen omaisuuserien yksittäisiin tyyppeihin;

f) raportoitava vakuushallintaa koskevat tiedot säännöllisesti, vähintään neljännesvuosittain, toimivalle johdolle, mukaan lukien tiedot vastaanotettujen ja asetettujen vakuuksien tyypistä, koosta, vanhentumisesta ja vakuuksien muutospyyntöjä koskevien kiistojen syistä. Tässä sisäisessä raportoinnissa on myös kerrottava näihin lukuihin liittyvistä kehityssuuntauksista.

▼B

4. Toimivan johdon on osoitettava vakuuksien hallintayksikölle 1 kohdan b alakohdassa edellytetyt riittävät resurssit sen varmistamiseksi, että yksikön järjestelmät toimivat tarkoituksenmukaisella tasolla mitattuna sillä, miten oikea-aikaisia ja tarkkoja laitoksen esittämät vakuuksien muutospyynnöt ovat ja miten oikea-aikaisesti laitos vastaa vastapuoltensa esittämiin vakuuksien muutospyyntöihin. Toimivan johdon on varmistettava, että yksiköllä on riittävä henkilöstö niin, että se voi käsitellä pyynnöt ja kiistat oikea-aikaisesti myös vaikeissa markkinaolosuhteissa ja pystyy rajoittamaan kaupan volyymeistä johtuvaa laajojen kiistojen määrää.

288 artikla

Vastapuoliriskin valvontajärjestelmän tarkastelu

Laitoksen on toteutettava säännöllisin väliajoin vastapuoliriskin valvontajärjestelmänsä riippumaton arviointi osana omaa sisäistä tarkastustaan. Kyseisessä tarkastelussa on katettava niin 287 artiklassa edellytetyn luottoriskin valvontayksikön kuin vakuuksien hallintayksikön toiminta, ja siinä on erityisesti käsiteltävä ainakin seuraavia seikkoja:

a) 286 artiklassa edellytettyjä vastapuoliriskin valvontajärjestelmää ja -prosessia koskevan dokumentaation riittävyys;

b) 287 artiklan 1 kohdan a alakohdassa edellytetyn vastapuoliriskin valvontayksikön organisaatio;

c) 287 artiklan 1 kohdan b alakohdassa edellytetyn vakuuksien hallintayksikön organisaatio;

d) vastapuoliriskin mittaamisen liittäminen osaksi päivittäistä riskienvalvontaa;

e) front office- ja back office -henkilöstön käyttämien riskin hinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettely;

f) vastapuoliriskin mittausprosessissa tapahtuneiden merkittävien muutosten validointi;

g) riskienmittausmallin kattamat vastapuoliriskit;

h) johdon tietojärjestelmän kattavuus;

i) vastapuoliriskiä koskevien tietojen tarkkuus ja aukottomuus;

j) vakuus- ja nettoutussopimuksiin sisällytettyjen oikeudellisten käsitteiden ottaminen tarkasti huomioon vastuuarvon mittauksissa;

k) sisäisten mallien perustana olevien tietolähteiden johdonmukaisuuden, oikea-aikaisuuden ja luotettavuuden sekä niiden riippumattomuuden todentaminen;

l) volatiliteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja asianmukaisuus;

▼B

m) arvostuslaskelmien ja riskin muuntolaskelmien tarkkuus;

n) mallin tarkkuuden todentaminen usein suoritettavilla toteutumatesteillä, kuten 293 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa säädetään;

o) täyttävätkö vastapuoliriskin valvontayksikkö ja vakuuksien hallintayksikkö asianmukaiset sääntelyvaatimukset.

289 artikla

Käyttötesti

1. Laitosten on varmistettava, että efektiivisen EPE:n laskennassa käytettävä, mallilla tuotettu vastapuoliriskin riskijakauma on kiinteästi liitettynä laitoksen vastapuoliriskin päivittäiseen valvontaprosessiin ja että mallilla tuotetut tiedot otetaan huomioon laitoksen luottojen hyväksynnässä, vastapuoliriskin hallinnassa, sisäisen pääoman kohdentamisessa ja hallinto- ja ohjausjärjestelmässä.

2. Laitoksen on osoitettava toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että se on vähintään yhden vuoden ajan ennen toimivaltaisten viranomaisten 283 artiklan mukaisesti sisäisen mallin käyttämiseksi antamaa lupaa laskenut EPE:n laskentaperusteena olevat vastapuoliriskin riskijakaumat käyttämällä sisäistä mallia, joka yleisesti ottaen vastaa tässä jaksossa asetettuja vaatimuksia.

3. Vastapuoliriskin riskijakauman tuottamisessa käytetyn mallin on oltava osa 286 artiklassa edellytettyä vastapuoliriskin valvontajärjestelmää. Järjestelmään on kuuluttava limiitillisten luottosopimusten käytön (yhdistämällä vastapuoliriskit ja muut luottoriskit) ja sisäisen pääoman kohdentamisen mittaaminen.

4. EPE:n lisäksi laitoksen on mitattava ja hallittava nykyhetken vastapuoliriskiä. Laitoksen on tarvittaessa mitattava nykyhetken vastapuoliriskiä hallussa olevat vakuudet sisältävänä bruttomääränä ja nettomääränä, joka ei sisällä kyseisiä vakuuksia. Käyttötestin vaatimus täyttyy, jos laitos käyttää muita EPE:n laskennassa käytetyllä mallilla tuotettuun vastapuoliriskin riskijakaumaan perustuvia vastapuoliriskin mittareita, kuten suurinta vastapuoliriskiä.

5. Laitoksen on pystyttävä estimoimaan odotettu vastapuoliriski (EE) tarvittaessa päivittäin, jollei se osoita toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että harvemmin suoritettava laskenta on sen vastapuoliriskin vuoksi perusteltua. Laitoksen on laskettava odotettu vastapuoliriski (EE) sellaisella aikahorisontilla, jossa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon tulevien rahavirtojen aikarakenne ja sopimusten voimassaoloajan päättyminen, ja siten, että laskenta vastaa riskin olennaisuutta ja koostumusta.

6. Vastapuoliriskiä on mitattava, seurattava ja valvottava kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien sopimusten koko voimassaoloajalta (ei siis vain yhden vuoden aikahorisontilta). Laitoksella on oltava menettelyt, joilla vastapuoliriskit voidaan tunnistaa ja joilla niitä voidaan valvoa silloin, kun riski kasvaa yhden vuoden aikahorisontin jälkeen. Riskin ennustettu kasvu on sisällytettävä laitoksen sisäisen pääoman malliin.

▼B

290 artikla

Stressitestit

1. Laitoksella on oltava käytössään vastapuoliriskin arviointia varten kattava stressitestiohjelma, jota käytetään muun muassa arvioitaessa vastapuoliriskiin liittyviä omien varojen vaatimuksia ja joka täyttää 2–10 kohdassa vahvistetut vaatimukset.

2. Ohjelmalla on havaittava mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset taloudellisessa toimintaympäristössä, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti laitoksen luottoriskeihin, sekä arvioitava laitoksen kykyä selviytyä näistä muutoksista.

3. Ohjelman stressimittareita on verrattava riskilimiitteihin, ja laitoksen on otettava ne huomioon osana direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa vahvistettua prosessia.

4. Ohjelmaan on sisällytettävä kattavasti liiketoimet ja vastuiden yhteismäärät kaikkien vastapuoliriskien eri muotojen osalta tiettyjen vastapuolten tasolla riittävällä aikajanalla, jotta tavanomainen stressitestaus voidaan tehdä.

5. Ohjelmaan on sisällytettävä vähintään kerran kuussa tehtävät keskeisiin markkinariskitekijöihin (kuten korot, valuuttakurssit, osakkeet, luottoriskimarginaalit ja hyödykehinnat) liittyvien riskien stressitestaukset laitoksen kaikkien vastapuolten osalta, jotta voidaan tunnistaa liian suuret keskittymät erityisiin hintariskeihin ja laitos voi tarpeen mukaan vähentää niitä. Riskien stressitestaus – mukaan lukien yksittäisiin tekijöihin ja useisiin tekijöihin liittyvät riskit sekä olennaiset hintaan liittymättömät riskit – ja riskien ja luottokelpoisuuden yhteisstressaus on tehtävä kutakin vastapuolta, vastapuoliryhmiä ja laitosta kokonaisuudessaan arvioivilla vastapuoliriskin tasoilla.

6. Ohjelmassa on sovellettava vähintään neljännesvuosittaisia useihin tekijöihin perustuvia stressitestausskenaarioita ja arvioitava olennaisia hintaan liittymättömiä riskejä, mukaan lukien tuottokäyrään liittyvä riskit ja perusriskit. Useisiin tekijöihin perustuvaan stressitestaukseen on sisällytettävä ainakin seuraavat skenaariot ja tapahtumat:

a) on tapahtunut vakavia talouteen tai markkinoihin liittyviä tapahtumia;

b) laaja markkinalikviditeetti on vähentynyt tuntuvasti;

c) merkittävä rahoituksen välittäjä muuttaa parhaillaan positioitaan rahaksi.

7. Riskitekijöihin kohdistettavien häiriöiden vakavuuden on vastattava stressitestin tarkoitusta. Kun stressitilanteeseen liittyvää vakavaraisuutta arvioidaan, riskitekijöihin kohdistettavien häiriöiden on oltava riittävän vakavia kattamaan ennätykselliset äärimmäiset markkinaolosuhteet ja äärimmäiset mutta uskottavat stressikausien markkinaolosuhteet. Stressitesteissä on arvioitava tällaisten häiriöiden vaikusta omiin varoihin, omien varojen vaatimuksiin ja tuloihin. Salkun päivittäistä seurantaa, suojausta ja keskittymien hallintaa varten testausohjelmassa on myös otettava huomioon skenaariot, jotka ovat vähemmän vakavia mutta todennäköisempiä.

▼B

8. Ohjelmaan olisi sisällytettävä käänteiset stressitestit, joilla tarpeen mukaan yksilöidään äärimmäiset mutta uskottavat skenaariot, jotka voisivat johtaa merkittäviin kielteisiin tuloksiin. Käänteisissä stressitesteissä on otettava huomioon olennaisen epälineaarisuuden vaikutukset salkussa.

9. Ohjelman mukaisen stressitestauksen tuloksista on raportoitava säännöllisesti, ainakin neljännesvuosittain, toimivalle johdolle. Raporttien ja tulosten analysoinnin on katettava laajimmat vastapuolitason vaikutukset koko salkussa, olennaiset keskittymät salkun segmenteissä (samalla toimialalla tai alueella) ja merkitykselliset salkku- ja vastapuolikohtaiset kehityssuuntaukset.

10. Toimivan johdon on otettava johtava rooli stressitestien sisällyttämisessä riskienvalvontajärjestelmään ja laitoksen riskikulttuuriin sekä varmistettava, että tulokset ovat mielekkäitä ja että niitä käytetään vastapuoliriskin valvomiseksi. Merkittävien riskien stressitestauksen tuloksia on arvioitava ottaen huomioon ohjeet laitoksen riskinottohalusta ja ne on toimitettava toimivalle johdolle niistä keskustelemiseksi ja toimien toteuttamiseksi niiden johdosta, jos havaitaan liiallisia tai keskittyneitä riskejä.

291 artikla

Wrong-way -riski

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) 'wrong-way -yleisriskillä' riskiä, joka aiheutuu silloin, kun vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä on positiivinen korrelaatio yleisten markkinariskitekijöiden kanssa;

b) 'wrong-way -erityisriskillä' riskiä, joka aiheutuu silloin, kun tietystä vastapuolesta aiheutuvalla tulevalla riskillä on positiivinen korrelaatio vastapuolen PD:n kanssa kyseisen vastapuolen kanssa toteutettavien liiketoimien luonteen vuoksi. Laitoksen katsotaan altistuvan wrong-way -erityisriskille, jos tietystä vastapuolesta aiheutuvan tulevan riskin odotetaan olevan korkea ja samalla myös kyseisen vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyys on korkea.

2. Laitoksen on otettava asianmukaisella tavalla huomioon vastuut, joista aiheutuu merkittävä wrong-way -erityisriski tai wrong-way -yleisriski.

3. Wrong-way -yleisriskin tunnistamiseksi laitoksen on suunniteltava stressitestaus ja skenaarioanalyysit stressatakseen riskitekijät, jotka ovat kielteisellä tavalla liitoksissa vastapuolen luottokelpoisuuteen. Tällaisessa testauksessa on käsiteltävä sitä mahdollisuutta, että vakavia häiriöitä voi aiheutua, jos riskitekijöiden väliset suhteet ovat muuttuneet. Laitoksen on seurattava wrong-way -yleisriskiä tuotteittain, alueittain, toimialoittain taikka luokittain, jotka ovat olennaisia yrityksen kannalta.

4. Laitoksella on oltava menettelyt wrong-way -erityisriskin tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi jokaisen oikeushenkilön osalta liiketoimen alkamisajankohdasta sen päättymisajankohtaan asti.

▼B

5. Jos wrong-way -erityisriski on havaittu, laitosten on laskettava seuraavien periaatteiden mukaisesti vastapuoliriskiä liiketoimien osalta koskevat omien varojen vaatimukset ja kun vastapuolen ja OTC-johdannaisen kohde-etuuden liikkeeseenlaskijan tai 273 artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien kohde-etuuden liikkeeseenlaskijan välillä on olemassa oikeudellinen yhteys:

a) instrumentteja, joiden osalta on wrong-way -erityisriski, ei saa sisällyttää samaan nettoutusryhmään kuin muita vastapuolen kanssa tehtäviä liiketoimia, vaan niitä on käsiteltävä erillisenä nettoutusryhmänä;

b) tällaisen erillisen nettoutusryhmän sisällä yhteen riskikohteeseen perustuvissa (single-name) luottoriskinvaihtosopimuksissa vastuuarvo on sama kuin arvon odotettu kokonaistappio kohde-etuutena toimivien rahoitusvälineiden jäljellä olevassa käyvässä arvossa olettaen, että kohde-etuuden liikkeeseenlaskija on selvitystilassa;

c) jos laitos käyttää 3 luvussa vahvistettua lähestymistapaa, LGD on 100 prosenttia tällaisissa luottoriskinvaihtosopimuksissa;

d) jos laitos käyttää 2 luvussa vahvistettua lähestymistapaa, sovellettava riskipaino on vakuudettoman transaktion riskipaino;

e) kaikkien muiden liiketoimien osalta, joissa referenssinä on yksi riskikohde missä tahansa tällaisessa erillisessä nettoutusryhmässä, vastuuarvon laskemisessa on otettava huomioon oletus kohde-etuutena toimivaa omaisuutta koskevasta äkillisestä laiminlyönnistä, kun liikkeeseenlaskijan ja vastapuolen välillä on olemassa oikeudellinen yhteys. Niiden liiketoimien osalta, joissa referenssinä on riskikohteista koostuva kori tai indeksi, on sovellettava oletusta kutakin kohde-etuutena toimivaa omaisuutta koskevasta äkillisestä laiminlyönnistä, kun liikkeeseenlaskijan ja vastapuolen välillä on olemassa oikeudellinen yhteys, jos oletus on merkittävä;

f) sikäli kuin IV osaston 5 luvun 4 jaksossa esitettyjen maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin kattamiseen tarvittavien omien varojen vaatimusten osalta käytetään markkinariskiä koskevia olemassa olevia laskelmia, joihin jo sisältyy LGD-oletus, LGD on käytetyssä kaavassa 100 prosenttia.

6. Laitosten on esitettävä toimivalle johdolle ja ylimmän hallintoelimen asianmukaiselle komitealle säännöllisesti raportit niin wrong-way -erityisriskeistä kuin wrong-way -yleisriskeistä sekä siitä, mihin toimiin näiden riskien hallitsemiseksi on ryhdytty.

292 artikla

Mallintamisprosessin kattavuus

1. Laitoksen on varmistettava 284 artiklassa esitetyn mallintamisprosessin kattavuus toteuttamalla vähintään seuraavat toimenpiteet:

a) sisäisen mallin on ilmennettävä transaktion ehtoja ja määrittelyä oikea-aikaisesti, aukottomasti ja varovaisesti;

b) tällaisiin ehtoihin on kuuluttava muun muassa sopimusten nimellismäärät, maturiteetti, referenssiomaisuus sekä vakuus- ja nettoutusjärjestelyt;

▼B

c) ehtoja ja määrittelyjä koskevat tiedot on säilytettävä tietokannassa, joka tarkastetaan virallisesti säännöllisin väliajoin;

d) nettoutusjärjestelyjä varten on prosessi, jossa edellytetään oikeudellisen henkilöstön todentavan, että kyseiset järjestelyt ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia;

e) jonkin itsenäisen yksikön on kirjattava d alakohdassa edellytetty todentaminen c alakohdassa mainittuun tietokantaan;

f) liiketoimen ehtoja ja määrittelyjä koskevien tietojen siirto EPE-malliin on otettava sisäisen tarkastuksen piiriin;

g) käytössä on oltava mallin ja lähdetietojärjestelmien väliset viralliset yhteensovittamismenettelyt sen jatkuvaksi todentamiseksi, että EPE ilmentää liiketoimen ehtoja ja määrittelyjä oikein tai vähintään varovaisesti.

2. Nykyhetken markkinatietoja on käytettävä nykyhetken vastapuoliriskien laskemiseksi. Laitos voi kalibroida EPE-mallinsa käyttäen joko aiempia ajanjaksoja koskevia markkinatietoja tai laskennallisia markkinatietoja määrittääkseen perustana olevien stokastisten prosessien parametrit, kuten drift-parametrin, volatiliteetin ja korrelaation. Jos laitos käyttää aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja, tällaisten tietojen on oltava peräisin ainakin kolmelta vuodelta. Tiedot on päivitettävä vähintään neljännesvuosittain ja useamminkin, jos se on tarpeen markkinaolosuhteiden ottamiseksi huomioon.

Laskeakseen efektiivisen EPE:n stressikalibraatiolla laitoksen on kalibroitava efektiivinen EPE käyttäen joko tietoja kolmen vuoden ajanjaksolta, johon sisältyy sen vastapuolten luottoriskimarginaaleihin kohdistuva stressikausi, tai laskennallisia markkinatietoja tällaiselta stressikaudelta.

Laitoksen on tässä tarkoituksessa sovellettava 3, 4 ja 5 kohdan vaatimuksia.

3. Laitoksen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla vähintään neljännesvuosittain, että tämän kohdan mukaisessa laskennassa käytetty stressikausi osuu yhteen sellaisen ajanjakson kanssa, jolla luottoriskinvaihtosopimusten marginaalit tai muut (kuten lainojen tai yrityslainojen) luottoriskimarginaalit kasvavat tarkasteltuna edustavaa valikoimaa sen vastapuolia, joiden kanssa se on käynyt kauppaa luottoriskimarginaaleista. Jos laitoksella ei ole riittäviä tietoja vastapuolta koskevista luottoriskimarginaaleista, sen on sijoitettava kyseinen vastapuoli tiettyyn luottoriskimarginaalitietoon alueen, sisäisen luokituksen ja liiketoiminnan tyypin perusteella.

4. Kaikkien vastapuolten osalta EPE-mallissa on käytettävä joko aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja tai laskennallisia tietoja ja näihin tietoihin on sisällyttävä tiedot stressinalaiselta luottojaksolta, ja tietoja on käytettävä tavalla, joka on johdonmukainen sen menetelmän kanssa, jota käytetään EPE-mallin kalibroimiseksi nykyhetken tietoihin.

▼B

5. Arvioidakseen, miten tehokas sen stressikalibraatio on EPE:n kannalta, laitoksen on luotava useita vertailusalkkuja, jotka ovat herkkiä niille keskeisille riskitekijöille, joille laitos altistuu. Näihin vertailusalkkuihin liittyvä vastuu on laskettava käyttäen a) stressimenetelmiä siten, että perustaksi otetaan markkina-arvot ja malliparametrit, jotka on kalibroitu stressikausien markkinaolosuhteisiin, ja b) stressikaudella aiheutunutta vastuuta siten, että sovelletaan tässä jaksossa vahvistettua menetelmää (stressikauden lopun markkina-arvo, volatiliteetit ja korrelaatiot 3-vuotiselta stressikaudelta).

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta mukauttamaan stressikalibraatiota, jos kyseisten vertailusalkkujen vastuut poikkeavat huomattavasti toisistaan.

6. Laitoksen on validoitava malli validointimenettelyllä, josta on oltava selkeä selvitys laitoksen toiminta- ja menettelytavoissa. Validointimenettelyssä on

a) määriteltävä, minkä tyyppistä testausta tarvitaan mallin kattavuuden varmistamiseksi, ja yksilöitävä ne olosuhteet, joissa mallin perustana olevat oletukset ovat epäasianmukaisia ja jotka voivat sen vuoksi johtaa EPE:n aliarviointiin;

b) arvioitava mallin kattavuutta.

7. Laitoksen on seurattava asiaan liittyviä riskejä, ja sillä on oltava prosessit, joilla se mukauttaa EPE-estimointiaan, jos kyseisistä riskeistä tulee tuntuvia. Tämän kohdan täyttämiseksi laitoksen on

a) tunnistettava vastuut, joihin kohdistuu 291 artiklan 1 kohdan b alakohdassa täsmennetyllä tavalla aiheutunut wrong-way -erityisriski ja 291 artiklan 1 kohdan a alakohdassa täsmennetyllä tavalla aiheutunut wrong-way -yleisriski, ja hallittava niitä;

b) säännöllisin väliajoin verrattava yhdeltä vuodelta laskettua asianomaista vastuun määrää vastuun koko voimassaoloajalta laskettuun samaiseen vastuun määrään silloin, kun vastuulla on yhden vuoden jälkeen nouseva riskiprofiili;

c) kun vastuun jäljellä oleva maturiteetti on alle vuoden, säännöllisin väliajoin verrattava jälleenhankinta-arvoa (nykyhetken vastapuoliriskiä) ja toteutunutta riskiprofiilia sekä kerättävä tietoja, jotka mahdollistavat kyseisen vertailun.

8. Laitoksella on oltava sisäiset menettelyt sen todentamiseksi, että ennen kuin liiketoimi sisällytetään nettoutusryhmään, se on katettu oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisella nettoutussopimuksella, joka täyttää 7 jaksossa asetetut vaatimukset.

9. Laitoksella, joka käyttää vakuuksia vastapuoliriskinsä vähentämiseksi, on oltava sisäiset menettelyt sen varmistamiseksi, että ennen kuin vakuuden vaikutus otetaan huomioon laskennassa, vakuus täyttää 4 luvussa asetetut oikeusvarmuutta koskevat vaatimukset.

▼B

10. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii tämän artiklan soveltamista koskevia ohjeita asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

293 artikla

Riskienhallintajärjestelmää koskevat vaatimukset

1. Laitoksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) sen on täytettävä kolmannen osan IV osaston 5 luvussa vahvistetut laadulliset vaatimukset;

b) sillä on oltava säännöllinen toteutumatestien ohjelma, jossa verrataan mallilla luotuja riskimittareita toteutuneisiin riskimittareihin ja staattisiin positioihin perustuvia hypoteettisia muutoksia toteutuneisiin mittareihin;

c) sen on tehtävä vastapuoliriskimallilleen ja sillä luoduille riskimittareille ensimmäinen validointi ja arvioitava niitä sen jälkeen jatkuvasti ja säännöllisesti. Validoinnin ja arvioinnin on oltava riippumattomia mallin kehittämisestä;

d) ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on osallistuttava riskien valvontaan ja varmistettava, että luottoriskien ja vastapuoliriskien valvontaan osoitetaan riittävät resurssit. Tältä osin päivittäiset raportit, jotka laatii 287 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti perustettu riippumaton luottoriskin valvontayksikkö, on käsiteltävä johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen kokonaisriskiä;

e) sisäinen riskienmittausmalli on liitettävä kiinteästi laitoksen päivittäiseen riskienvalvontaprosessiin;

f) riskienmittausjärjestelmää on käytettävä yhdessä sisäisten vastuu- ja kaupankäyntilimiittien kanssa. Tässä yhteydessä vastuulimiittien on oltava yhteydessä laitoksen riskienmittausmalliin tavalla, joka säilyy ajan kuluessa johdonmukaisena ja josta kaupankäyntiä hoitavat henkilöt, luottotoiminta ja toimiva johto ovat hyvin perillä;

g) laitoksen on varmistettava, että sen riskienvalvontajärjestelmä on asianmukaisesti dokumentoitu. Sen on erityisesti pidettävä yllä riskienmittausjärjestelmän toimintaa koskevia dokumentoituja sisäisiä toiminta- ja valvontaperiaatteita ja menettelyjä sekä näiden toimintaperiaatteiden noudattamisen varmistavia järjestelyjä;

h) laitoksen omaan sisäisen tarkastuksen prosessiin on kuuluttava säännöllisesti suoritettava riskienmittausjärjestelmän riippumaton tarkastelu. Tarkastelussa on käsiteltävä sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toimintaa. Yleistä riskienvalvontaprosessia on tarkasteltava säännöllisin väliajoin (vähintään kerran vuodessa), ja siinä on erityisesti tarkasteltava vähintään kaikkia 288 artiklassa tarkoitettuja seikkoja;

▼B

i) johtotasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa, on säännöllisesti tarkasteltava vastapuoliriskimallien jatkuvaa validointia, mukaan lukien toteutumatestit, jotta voidaan päättää toimista, joihin on ryhdyttävä malleissa olevien heikkouksien poistamiseksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon, missä määrin laitos täyttää 1 kohdan vaatimukset määrittäessään alfan tasoa, kuten 284 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan. Ainoastaan ne laitokset, jotka täyttävät nämä vaatimukset täysin, voivat soveltaa vähimmäiskerrointa.

3. Laitoksen on dokumentoitava vastapuoliriskimallinsa ensimmäinen validointi ja sen jälkeinen jatkuva validointiprosessi ja malleilla luotujen riskimittareiden laskenta niin tarkasti, että kolmas osapuoli pystyy luomaan uudelleen analyysin ja riskimittarit. Dokumentaatiossa on esitettävä, miten usein toteutumatestianalyysi ja muu mahdollinen jatkuva validointi toteutetaan, kuinka validointi tehdään tietovirtojen ja salkkujen osalta sekä käytetyt analyysit.

4. Laitoksen on määriteltävä kriteerit, joilla arvioidaan sen vastapuoliriskimalleja ja malleja, joilla tehdään syötöt vastuiden laskentaan, ja ylläpidettävä kirjallisesti laadittuja periaatteita, joissa kuvataan prosessia, jolla tulokset, joita ei voida hyväksyä, voidaan yksilöidä ja saattaa vaatimusten mukaisiksi.

5. Laitoksen on määriteltävä, miten edustavat vastapuolisalkut rakennetaan vastapuoliriskimallin ja sen riskimittareiden validoimiseksi.

6. Ennustejakaumia tuottavien vastapuoliriskimallien ja niiden riskimittareiden validoinnissa on otettava huomioon useampi kuin yksi ainoa ennustejakaumatilasto.

294 artikla

Validointivaatimukset

1. Osana vastapuoliriskimallinsa ja sen riskimittareiden ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointia laitoksen on varmistettava, että seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) laitoksen on tehtävä toteutumatestit käyttäen aikaisempia tietoja markkinariskitekijöiden liikkeistä ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset antoivat 283 artiklan 1 kohdan mukaisen luvan. Toteutumatesteissä on otettava huomioon joukko erillisiä ennustehorisontteja vähintään yhteen vuoteen saakka, ja ennustehorisonteissa on oltava eri aloituspäivät ja niiden on katettava erilaisia markkinaolosuhteita;

b) jos laitos käyttää 285 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettua lähestymistapaa, sen on säännöllisesti validoitava mallinsa testatakseen, ovatko toteutuneet nykyhetken vastapuoliriskit ennusteen mukaisia kaikilla vakuusjaksoilla yhden vuoden aikana. Jos joissakin nettoutusryhmän liiketoimissa maturiteetti on alle vuosi ja nettoutusryhmällä on ilman näitä liiketoimia korkeampi riskitekijäherkkyys, validoinnissa on otettava tämä huomioon;

▼B

c) laitoksen on toteutumatestattava vastapuoliriskimallinsa suorituskyky, mallin asianomaiset riskimittarit ja markkinariskitekijöiden ennusteet. Huomioon otettaviin ennustehorisontteihin on vakuudellisten liiketoimien osalta sisällytettävä ne, jotka ilmentävät tyypillisiä vakuudellisen kaupankäynnin riskivakuusjaksoja;

d) jos mallin validointi osoittaa, että efektiivinen EPE on aliarvioitu, laitoksen on toteutettava tarvittavat toimet korjatakseen mallin epätarkkuuden;

e) laitoksen on testattava hinnoittelumallit, joita käytetään laskettaessa vastapuoliriskiä tietylle skenaariolle markkinariskitekijöihin tulevaisuudessa kohdistuvista häiriöistä, osana mallin ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointiprosessia. Optioiden hinnoittelumallien on selitettävä option arvon epälineaarisuutta suhteessa markkinariskitekijöihin;

f) vastapuoliriskimallin on sisällettävä tarvittavat liiketoimikohtaiset tiedot, jotta riskit voidaan yhdistää nettoutusryhmän tasolla. Laitoksen on todennettava, että liiketoimet kohdennetaan asianmukaisiin nettoutusryhmiin mallin sisällä;

g) vastapuoliriskimallin on sisällettävä liiketoimikohtaista tietoa, jotta sillä voidaan ottaa huomioon vakuuksien (margining) vaikutukset. Sillä on otettava huomioon sekä vakuuksien nykyhetken määrä että vakuudet, jotka tulevaisuudessa siirretään vastapuolten välillä. Tällaisen mallin on selitettävä (yksipuolisten tai kahdenvälisten) vakuusvajesopimusten ominaispiirteitä, vakuuksien muutospyyntöjen esittämisvälejä, riskivakuusjaksoa, vakuudettoman vastuun vähimmäismäärää, jonka laitos on valmis hyväksymään, ja siirron vähimmäismäärää. Tällaisella mallilla on arvioitava joko markkinahintaan arvostettu muutos asetetun vakuuden arvossa tai siinä on sovellettava 4 luvussa vahvistettuja sääntöjä;

h) mallin validointiprosessiin on kuuluttava edustavien vastapuolten salkkujen aiempiin tietoihin perustuva staattinen toteutumatestaus. Laitoksen on suoritettava kyseinen toteutumatestaus joukolle edustavia vastapuolten salkkuja (todellisia tai oletettuja) säännöllisin väliajoin. Edustavat salkut on valittava sen perusteella, miten herkkiä ne ovat niille olennaisille riskitekijöille ja riskitekijöiden yhdistelmille, joille laitos altistuu;

i) laitoksen on tehtävä toteutumatestejä, jotka on suunniteltu testaamaan vastapuoliriskimallin keskeisiä oletuksia ja asianomaisia riskimittareita, mukaan lukien maturiteettien, joilla on sama riskitekijä, välinen mallinnettu suhde ja riskitekijöiden välinen mallinnettu suhde;

j) vastapuoliriskimallin ja sen riskimittareiden suorituskyvylle on tehtävä tarkoituksenmukaiset toteutumatestit. Toteutumatestiohjelmalla on pystyttävä havaitsemaan EPE-mallin riskimittareiden huono suorituskyky;

▼B

k) laitoksen on validoitava vastapuoliriskimallinsa ja kaikki riskimittarit aikahorisonteille, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden liiketoimien maturiteettiin, joihin vastuu sisäisen mallin menetelmää käyttäen lasketaan 283 artiklan mukaisesti;

l) laitoksen on säännöllisesti testattava hinnoittelumallit, joita käytetään vastapuoleen liittyvien vastuiden laskemiseksi tarkoituksenmukaisia riippumattomia viitearvoja vastaan, osana mallin jatkuvaa validointiprosessia;

m) vastapuoliriskimallin ja asianomaisten riskimittareiden jatkuvaan validointiin on sisällyttävä viimeaikaisen suorituskyvyn riittävyyden arviointi;

n) laitoksen on arvioitava toistuvuutta, jolla vastapuoliriskimallin parametreja päivitetään, osana ensimmäistä validointia ja sen jälkeistä jatkuvaa validointiprosessia;

o) vastapuoliriskimallien ensimmäisessä validoinnissa ja sen jälkeisessä jatkuvassa validoinnissa on arvioitava, onko vastuut laskettu vastapuolen tasolla ja nettoutusryhmissä tarkoituksenmukaisella tavalla.

2. Lukua, joka on varovaisempi kuin luku, jota käytetään laskemaan sääntelyn mukainen vastuuarvo kaikille vastapuolille, voidaan käyttää sen sijaan, että alfa kerrottaisiin efektiivisellä EPE:llä, jos toimivaltaiset viranomaiset antavat ennakkosuostumuksen. Suhteellisen varovaisuuden tasoa arvioidaan, kun toimivaltaiset viranomaiset antavat ensimmäisen hyväksynnän, ja EPE-mallien säännöllisissä vakavaraisuuden arvioinneissa. Laitoksen on validoitava luvun varovaisuus säännöllisesti. Mallin suorituskyvyn jatkuvaan arviointiin on sisällytettävä kaikki vastapuolet, joiden osalta malleja käytetään.

3. Jos toteutumatestauksessa käy ilmi, ettei malli ole riittävän tarkka, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava mallin käyttölupa tai ryhdyttävä tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että mallia parannetaan pikaisesti.

7 Jakso

Nettoutussopimukset

295 artikla

Nettoutussopimusten hyväksyminen riskien alentajana

Laitokset voivat käsitellä riskien vähentämistä 298 artiklan mukaisesti ainoastaan seuraavantyyppisissä nettoutussopimuksissa, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat virallisesti hyväksyneet nettoutussopimuksen 296 artiklan mukaisesti ja laitos täyttää 297 artiklassa vahvistetut edellytykset:

▼B

a) laitoksen ja sen vastapuolen välillä tehdyt kahdenväliset uudistamissopimukset, joissa keskinäiset oikeudet ja velvoitteet yhdistyvät ilman eri toimenpidettä siten, että sitoumuksen uudistamisen seurauksena määritellään vain yksi nettosumma aina, kun sitoumus uudistetaan, ja syntyy yksi uusi, osapuolia laillisesti sitova sopimus, joka purkaa kaikki aiemmat sopimukset ja niiden mukaiset osapuolten väliset velvoitteet;

b) muut kahdenväliset sopimukset laitoksen ja sen vastapuolen välillä;

c) tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevat sopimukset sellaisten laitosten osalta, jotka ovat saaneet hyväksynnän käyttää 6 jaksossa vahvistettua menetelmää kyseisen menetelmän soveltamisalaan kuuluvissa liiketoimissa. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EPV:lle luettelo hyväksytyistä tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevista sopimuksista.

Ryhmän oikeudellisesti eri yksiköiden toteuttamien liiketoimien nettouttamista keskenään ei hyväksytä omien varojen vaatimusten laskemista varten.

296 artikla

Nettoutussopimusten hyväksyminen

▼C3

1. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon nettoutussopimus ainoastaan, jos 2 kohdassa ja tapauksen mukaan 3 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

▼B

2. Laitoksen vastuuarvojen määrittämiseksi tämän osan mukaisesti käyttämien kaikkien nettoutussopimusten on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) laitoksella on vastapuolensa kanssa nettoutussopimus, jonka perusteella syntyy yksi yhtenäinen, kaikki sopimuksen kattamat liiketoimet kattava oikeudellinen velvoite siten, että jos vastapuoli ei pysty vastaamaan sitoumuksistaan, laitoksella on oikeus saada tai velvoite maksaa kaikkien vastuun piiriin kuuluvien yksittäisten liiketoimien osalta ainoastaan se nettosumma, joka syntyy laskettaessa yhteen markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät;

b) laitos on antanut toimivaltaisten viranomaisten käyttöön kirjalliset ja perustellut oikeudelliset lausunnot, joiden perusteella nettoutussopimuksen riitauttamistapauksessa laitoksen saatavat ja velvoitteet rajoittuvat a alakohdassa mainittuun nettosummaan. Oikeudellisessa lausunnossa todetaan, mitä lainsäädäntöä sovelletaan:

i) vastapuolen sääntömääräisen kotipaikan oikeusjärjestys;

ii) jos kyseessä on yrityksen sivuliike, jonka sijaintipaikka on eri maassa kuin yrityksen kotipaikka, sivuliikkeen sijaintimaan oikeusjärjestys;

iii) oikeusjärjestys, jonka lainsäädäntöä sovelletaan nettoutussopimukseen sisältyviin yksittäisiin liiketoimiin;

▼B

iv) oikeusjärjestys, jonka lainsäädäntöä sovelletaan nettoutuksen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin sopimuksiin;

c) kunkin vastapuolen luottoriskit kootaan yhteen ja näin saadaan yksi, yhtenäinen oikeudellinen riski kunkin vastapuolen kanssa toteutetuille liiketoimille. Tämä kokonaisriski otetaan huomioon luottorajoja ja sisäistä pääomaa koskevissa vaatimuksissa;

d) sopimus ei saa sisältää määräystä, joka – jos vastapuoli syyllistyy laiminlyöntiin – antaa osapuolelle, joka ei ole syyllistynyt laiminlyöntiin, mahdollisuuden suorittaa vain osan maksuista tai olla maksamatta laiminlyövän osapuolen pesälle, vaikka laiminlyövä osapuoli olisi nettovelkoja (irtisanoutumislauseke).

Jos yksikin toimivaltaisista viranomaisista ei ole vakuuttunut siitä, että nettoutussopimus on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kunkin b alakohdassa tarkoitetun oikeusjärjestyksen lainsäädännön mukaan, nettoutussopimusta ei hyväksytä riskin alentamisena kummankaan osapuolen osalta. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta toisilleen.

3. Edellä b alakohdassa tarkoitetut oikeudelliset lausunnot voidaan laatia viittaamalla nettoutussopimuksen tyyppeihin. Tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevien sopimusten on täytettävä seuraavat lisävaatimukset:

a) 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun nettosumman on oltava se nettosumma, joka syntyy laskettaessa yhteen sisällytettyjen yksittäisten kahdenvälisten pääsopimusten positiiviset ja negatiiviset sulkeutuvat arvot ja markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät ("tuotteiden ristikkäisnettoutuksen nettomäärä");

b) 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut oikeudelliset lausunnot koskevat koko tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen pätevyyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta ja nettoutussopimuksen vaikutusta kaikkien sisällytettyjen yksittäisten kahdenvälisten pääsopimusten olennaisiin määräyksiin.

297 artikla

Laitosten velvoitteet

1. Laitoksen on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä varmistaakseen, että sen nettoutussopimuksen oikeudellista pätevyyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta tarkastellaan, jos 296 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen asianomaisten lainkäyttöalueiden lainsäädännössä tapahtuu muutoksia.

2. Laitoksen on säilytettävä kaikki sen nettoutussopimukseen liittyvä vaadittu dokumentaatio tiedostoissaan.

3. Laitoksen on otettava nettouttamisen vaikutukset huomioon mitatessaan kunkin vastapuolen kokonaisluottoriskiä, ja sen on hoidettava vastapuoliriskejään mittausten vaikutusten pohjalta.

▼B

4. Jos kyseessä ovat 295 artiklassa tarkoitetut tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevat sopimukset, laitoksen on ylläpidettävä 296 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisia menettelyjä todentaakseen, että kaikista nettoutusryhmään sisällytettävistä liiketoimista on 296 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu oikeudellinen lausunto.

Ottaen huomioon tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen laitoksen on edelleen täytettävä kahdenvälisen nettoutuksen hyväksyntää koskevat vaatimukset ja 4 luvussa olevat luottoriskin vähentämisen hyväksymistä koskevat vaatimukset, niiltä osin kuin niitä voidaan soveltaa, jokaisen sisällytetyn yksittäisen kahdenvälisen pääsopimuksen ja liiketoimen osalta.

298 artikla

Nettoutuksen hyväksymisestä riskien alentajana aiheutuvat vaikutukset

1. Nettoutussopimuksia käsitellään seuraavalla tavalla:

a) jäljempänä 5 ja 6 jakson tarkoituksia varten suoritettava nettoutus hyväksytään virallisesti kyseisten jaksojen mukaisesti;

b) kun kyseessä on uudistamissopimus, sopimuksessa määritelty yksi yhdistetty nettosumma voidaan painottaa kyseisten bruttosummien sijasta.

Sovellettaessa 3 jaksoa laitokset voivat ottaa uudistamissopimuksen huomioon määrittäessään seuraavat:

i) 274 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo;

ii) 274 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut nimelliset pääomamäärät tai kohde-etuuden arvot.

Sovellettaessa 4 jaksoa laitokset voivat määrittäessään 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua nimellismäärää ottaa huomioon uudistamissopimuksen laskeakseen nimellisen pääomamäärän. Tällaisissa tapauksissa laitosten on sovellettava taulukossa 3 esitettyjä prosenttimääriä.

c) Muiden nettoutussopimusten osalta laitosten on sovellettava 3 jaksoa seuraavasti:

i) nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten 274 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo on laskettava ottamalla huomioon nettoutussopimuksesta johtuva tosiasiallinen otaksuttava nettojälleenhankinta-arvo; jos nettoutus johtaa nettomaksuvelvoitteen syntymiseen nettojälleenhankinta-arvoa laskevalle laitokselle, nykyinen jälleenhankinta-arvo merkitään nollaksi;

ii) kaikkien tiettyyn nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten mahdollisten, 274 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tulevaisuuden potentiaalisten luottoriskien määrää on alennettava seuraavan kaavan mukaisesti:

▼B

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

jossa

PCE_{red} = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin alennettu määrä, jotka sisältyvät oikeudellisesti pätevään kahdenväliseen nettoutussopimukseen;

PCE_{gross} = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskien yhteenlaskettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen ja jotka lasketaan kertomalla sopimuksen nimellisarvomäärä taulukon 1 mukaisella prosenttiluvulla;

NGR = netto-bruttosuhde laskettuna kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät saman vastapuolen kanssa tehtyyn oikeudellisesti pätevään kahdenväliseen nettoutussopimukseen, nettojälleenhankinta-arvon (osoittaja) ja kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät tämän vastapuolen kanssa tehtyyn oikeudellisesti pätevään kahdenväliseen nettoutussopimukseen, bruttojälleenhankinta-arvon (nimittäjä) välisenä suhteena.

2. Laitokset voivat käsitellä nettoutussopimukseen sisältyviä täysin yhdenmukaisia sopimuksia yhtenä sopimuksena, jonka nimellinen pääoma vastaa nettotuloja, laskiessaan 1 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti tulevaisuuden potentiaalisia luottoriskejä.

Sovellettaessa 275 artiklan 1 kohtaa laitokset voivat käsitellä täysin yhdenmukaisia nettoutussopimukseen sisältyviä sopimuksia yhtenä sopimuksena, jonka nimellinen pääoma vastaa nettotuloja; nimelliset pääomamäärät kerrotaan taulukossa 3 esitetyillä prosenttiluvuilla.

Tätä kohtaa sovellettaessa täysin yhdenmukaiset sopimukset ovat valuuttatermiinisopimuksia tai vastaavia sopimuksia, joissa nimellinen pääoma vastaa kassavirtoja, jos kassavirrat erääntyvät samana arvopäivänä ja kokonaan samassa valuutassa.

3. Kaikkiin muihin nettoutussopimukseen sisältyviin sopimuksiin sovellettavia prosentteja voidaan alentaa taulukon 6 mukaisesti:

Taulukko 6

Alkuperäinen maturiteetti	Korkosopimukset	Valuuttakurssisopimukset
Vuosi tai vähemmän	0,35 %	1,50 %
Enemmän kuin vuosi mutta enintään kaksi vuotta	0,75 %	3,75 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	0,75 %	2,25 %

▼B

4. Toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella laitokset voivat valita korkosopimuksille joko alkuperäisen tai jäljellä olevan maturiteetin.

8 Jakso

Kaupankäyntivarastoon kuuluvat erät

299 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuuluvat erät

1. Tätä artiklaa sovellettaessa liitteeseen II sisältyy viite direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C jakson 8 kohdassa mainittuihin luottoriskin siirtoon tarkoitettuihin johdannaissopimuksiin.

2. Laskiessaan vastapuoliriskiin liittyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kaupankäyntivarastoon kuuluvissa erissä laitosten on noudatettava seuraavia periaatteita:

a) tuottojenvaihtosopimusten ja luottoriskinvaihtosopimusten 3 jaksossa vahvistetun menetelmän mukainen tulevaisuuden potentiaalinen luottoriski saadaan kertomalla instrumentin nimellisarvo seuraavilla prosenttiluvuilla:

   i) kun referenssiomaisuutena on erä, joka katsottaisiin kolmannen osan IV osaston 2 lukua sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se olisi laitoksen välitön vastuu, kerroin on 5 prosenttia;

   ii) kun referenssiomaisuutena on erä, jota ei katsottaisi kolmannen osan IV osaston 2 lukua sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se olisi laitoksen välitön vastuu, kerroin on 10 prosenttia.

   Kun kyseessä on laitos, jolle luottoriskinvaihtosopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta pitkän position, tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin laskennassa prosenttiluku voi olla nolla, paitsi jos luottoriskinvaihtosopimus päätetään tilanteessa, jossa yhteisö, jolle sopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta lyhyen position, tulee maksukyvyttömäksi, vaikka luottoriski ei suojattavan omaisuuden osalta toteutuisi.

   Kun luottojohdannainen muodostuu useita omaisuuseriä sisältävästä n:nnen tappion korista, laitoksen on määritettävä, kumpaa ensimmäisessä alakohdassa säädetyistä prosenttiluvuista käytetään, ottamalla perusteeksi sen omaisuuserän, jonka luottoluokka on n:nneksi alhaisin ja joka katsottaisiin kolmannen osan IV osaston 2 lukua sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se luettaisiin laitoksen vastuisiin;

b) laitokset eivät saa käyttää 222 artiklassa vahvistettua rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää rahoitusvakuuksien vaikutusten huomioon ottamiseksi;

▼B

c) silloin, kun on kyse kaupankäyntivarastoon kirjatuista takaisinostotransaktioista taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisesta tai -ottamisesta, laitokset voivat katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi kaikki sellaiset rahoitusvälineet ja hyödykkeet, jotka täyttävät kaupankäyntivarastoon sisällyttämiselle asetetut edellytykset;

d) kun on kyse kaupankäyntivarastoon kirjatuista OTC-johdannaisista aiheutuvista vastuista, laitokset voivat katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi sellaiset hyödykkeet, jotka täyttävät kaupankäyntivarastoon sisällyttämiselle asetetut edellytykset;

e) kun tällaisia rahoitusvälineitä tai hyödykkeitä, jotka eivät täytä 4 luvun mukaisia edellytyksiä, annetaan lainaksi, myydään tai toimitetaan taikka otetaan lainaksi, ostetaan tai vastaanotetaan vakuuksina tai muutoin tällaisissa liiketoimissa ja laitos käyttää 4 luvun 3 jakson mukaista valvojan määrittämää vakioarvon leikkausta, laitosten on käsiteltävä kyseisiä välineitä ja hyödykkeitä volatiliteettikorjausten laskemiseksi samalla tavoin kuin virallisesti hyväksytyssä pörssissä noteerattuja pääindeksin ulkopuolisia osakkeita;

f) kun laitos käyttää 4 luvun 3 jakson mukaista volatiliteettikorjaukseen perustuvaa omat arvonleikkaustekijät -lähestymistapaa sellaisten rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden osalta, jotka eivät täytä 4 luvun mukaisia edellytyksiä, sen on laskettava volatiliteettikorjaus kullekin yksittäiselle erälle. Jos laitos on saanut hyväksynnän soveltaa 4 luvussa määriteltyä sisäisten mallien menetelmää, se voi soveltaa kyseistä menetelmää myös kaupankäyntivarastoon;

g) silloin, kun kyse on sellaisten päänettoutussopimusten hyväksymisestä, jotka kattavat takaisinostotransaktioita, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamista tai -ottamista taikka muita pääomamarkkinalähtöisiä tapahtumia, laitokset voivat hyväksyä kaupankäyntivarastoon sisältyvien positioiden nettouttaminen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden kanssa vain silloin, kun nettoutetut liiketoimet täyttävät seuraavat edellytykset:

   i) kaikki liiketoimet arvostetaan päivittäin markkinahintaan;

   ii) kaikki liiketoimissa lainaksiotetut, ostetut tai vastaanotetut erät voidaan 4 luvun mukaisesti katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi soveltamatta tämän kohdan c–f alakohtaa;

h) kun kaupankäyntivarastoon sisältyvä luottojohdannainen muodostaa osan sisäistä suojausta ja luottoriskisuoja on hyväksytty tämän asetuksen 204 artiklan mukaisesti, laitosten on sovellettava jotakin seuraavista lähestymistavoista:

   i) käsiteltävä sitä ikään kuin luottojohdannaisen synnyttämään positioon ei liittyisi vastapuoliriskiä;

   ii) johdonmukaisesti sisällytettävä vastapuoliriskistä aiheutuvien omien varojen vaatimusten laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon sisältyvät luottojohdannaiset, jotka muodostavat osan sisäisestä suojasta tai jotka on hankittu suojaksi vastapuoliriskille, kun luottosuoja on hyväksytty 4 luvun mukaisesti.

▼B

9 Jakso

Keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

300 artikla

Määritelmät

Tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan:

1) 'konkurssioikeudellisesti erillisellä' – suhteessa asiakkaan omaisuuseriin – että käytössä on tehokkaat järjestelyt, joilla varmistetaan, etteivät kyseiset omaisuuserät ole keskusvastapuolen tai määritysosapuolen velkojien saatavilla, jos kyseinen keskusvastapuoli tai määritysosapuoli tulee maksukyvyttömäksi tai että omaisuuserät eivät ole määritysosapuolen saatavilla niiden tappioiden kattamiseksi, joita sille on aiheutunut muun asiakkaan tai muiden asiakkaiden kuin omaisuuserät tarjonneiden tahojen maksukyvyttömyydestä;

2) 'keskusvastapuoleen liittyvällä liiketoimella' 301 artiklan 1 kohdassa lueteltua, asiakkaan ja määritysosapuolen välistä sopimusta tai liiketoimea, joka liittyy suoraan kyseisessä kohdassa lueteltuun, määritysosapuolen ja keskusvastapuolen väliseen sopimukseen tai liiketoimeen;

3) 'määritysosapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyä määritysosapuolta;

4) 'asiakkaalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 15 alakohdassa tarkoitettua asiakasta tai kyseisen asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaista yritystä, joka on ottanut käyttöön epäsuoria määritysmenettelyjä määritysosapuolen kanssa

301 artikla

Aineellinen soveltamisala

1. Tätä jaksoa sovelletaan seuraaviin sopimuksiin ja liiketoimiin niin kauan kun niitä ei ole vielä selvitetty keskusvastapuolen kanssa:

a) liitteessä II luetellut sopimukset ja luottojohdannaiset;

b) takaisinostotransaktiot;

c) arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantaminen ja -ottaminen;

d) pitkän selvitysajan liiketoimet;

e) vakuudellinen limiittiluotonanto;

2. Laitokset voivat valita, soveltavatko ne jompaa kumpaa seuraavista kohteluista ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa vielä selvittämättömiin, 1 kohdassa lueteltuihin sopimuksiin ja liiketoimiin:

a) 306 artiklassa säädetty kohtelu, lukuun ottamatta mainitun artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä kohtelua, kaupankäyntivastuisiin ja 307 artiklassa säädetty kohtelu maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista aiheutuviin vastuisiin;

▼B

b) 310 artiklassa säädetty kohtelu.

3. Laitosten on sovellettava tapauksen mukaan 306 artiklassa säädettyä kohtelua, mainitun artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä kohtelua lukuun ottamatta, ja 309 artiklassa säädettyä kohtelua tämän artiklan 1 kohdassa lueteltuihin, muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa vielä selvittämättömiin sopimuksiin ja liiketoimiin.

302 artikla

Keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden seuranta

1. Laitosten on seurattava keskusvastapuoliin liittyviä vastuitaan ja vahvistettava menettelyt, joilla raportoidaan säännöllisesti näitä vastuita koskevat tiedot toimivalle johdolle ja ylimmän hallintoelimen tarkoituksenmukaiselle komitealle tai tarkoituksenmukaisille komiteoille.

2. Laitosten on arvioitava asianmukaisin skenaarioanalyysien ja stressitestauksin, onko niiden omien varojen taso riittävä niihin riskeihin nähden, jotka ovat ominaisia vastuissa, kuten keskusvastapuoleen liittyvät vastuut, mukaan lukien mahdolliset tulevat luottoriskit, maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista aiheutuvat vastuut ja, jos määritysosapuolena on laitos, 304 artiklassa esitetyistä sopimusjärjestelyistä aiheutuvat vastuut.

303 artikla

Määritysosapuolten keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden kohtelu

1. Jos laitos toimii määritysosapuolena joko omaa käyttöä varten tai rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, sen on laskettava keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset 301 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

▼C2

_____

▼B

304 artikla

Asiakkaisiin liittyvien määritysosapuolten vastuiden kohtelu

1. Jos laitos toimii määritysosapuolena ja toimii tuossa ominaisuudessa rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, sen on laskettava asiakkaan kanssa toteuttamistaan, keskusvastapuoleen liittyvistä liiketoimista aiheutuvat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson ja III osan VI osaston mukaisesti.

2. Jos määritysosapuolena toimiva laitos ryhtyy sellaiseen sopimusjärjestelyyn toisen määritysosapuolen asiakkaan kanssa, joka helpottaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti tämän asetuksen 305 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen positioiden ja vakuuksien siirtämistä kyseisen asiakkaan osalta, ja kyseinen sopimusjärjestely aiheuttaa kyseiselle laitokselle ehdollisen velvoitteen, laitos voi asettaa kyseisen ehdollisen velvoitteen vastuuarvon nollaksi.

▼B

3. Määritysosapuolena toimiva laitos voi soveltaa lyhyempää riskivakuusjaksoa laskiessaan sisäisen mallin menetelmän mukaisesti omien varojen vaatimusta asiakkaaseen liittyviin vastuisiinsa nähden. Laitoksen soveltaman riskivakuusjakson pituuden on oltava vähintään viisi päivää.

4. Määritysosapuolena toimiva laitos voi kertoa PD-estimaattinsa skalaarilla laskiessaan käyvän arvon menetelmän, standardimenetelmän tai alkuperäisen riskin menetelmän mukaisesti omien varojen vaatimusta asiakkaaseen liittyviin vastuisiinsa nähden. Skalaarit, joita laitokset voivat soveltaa, ovat seuraavat:

a) 0,71 viiden päivän riskivakuusjaksolle;

b) 0,77 kuuden päivän riskivakuusjaksolle;

c) 0,84 seitsemän päivän riskivakuusjaksolle;

d) 0,89 kahdeksan päivän riskivakuusjaksolle;

e) 0,95 yhdeksän päivän riskivakuusjaksolle;

f) 1 kymmenen päivän riskivakuusjaksolle.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään riskivakuusjaksot, joita laitokset voivat käyttää 3 ja 4 kohdan tarkoituksiin.

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia, EPV soveltaa seuraavia periaatteita:

a) se määrittelee riskivakuusjakson kullekin 301 artiklan 1 kohdassa luetellulle sopimus- ja liiketoimityypille;

b) a alakohdan mukaisesti määriteltävissä riskivakuusjaksoissa on otettava huomioon kyseisessä kohdassa tarkoitettujen sopimusten ja liiketoimien sulkemisajat.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

305 artikla

Asiakkaiden vastuiden kohtelu

1. Jos laitos on asiakas, sen on laskettava määritysosapuolen kanssa toteuttamistaan, keskusvastapuoleensa liittyvistä liiketoimista aiheutuvat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jaksojen ja kolmannen osan VI osaston mukaisesti.

▼B

2. Rajoittamatta 1 kohdassa täsmennettyä lähestymistapaa, jos laitos on asiakas, se voi laskea määritysosapuolen kanssa toteuttamistaan, keskusvastapuoleen liittyvien liiketoimien kaupankäyntivastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset 306 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseisiin liiketoimiin liittyvät laitoksen positiot ja omaisuuserät ovat erillään ja eroteltuna sekä määritysosapuolen että keskusvastapuolen tasolla niin määritysosapuolen kuin kyseisen määritysosapuolen muiden asiakkaiden positioista ja omaisuuseristä ja tämän erottelun seurauksena kyseiset positiot ja omaisuuserät ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä ja eroteltuja, jos määritysosapuoli tai yksi tai useampi sen muista asiakkaista laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi;

b) kyseiseen laitokseen tai keskusvastapuoleen sovellettavilla tai niitä sitovilla lailla, asetuksilla, säännöillä ja sopimusjärjestelyillä helpotetaan kyseisiin sopimuksiin ja liiketoimiin liittyvien asiakkaan positioiden ja vastaavien vakuuksien siirtämistä toiselle määritysosapuolelle sovellettavan riskivakuusjakson aikana siinä tapauksessa, että alkuperäinen määritysosapuoli laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi. Tällöin asiakkaan positiot ja vakuudet siirretään markkina-arvoisina, ellei asiakas pyydä position sulkemista markkina-arvoisena;

c) laitos on antanut riippumattomat, kirjalliset ja perustellut oikeudelliset lausunnot, joiden perusteella toimivaltaiset tuomioistuimet ja hallintoviranomaiset voisivat asiaa riitautettaessa päättää, että asiakkaalle ei aiheudu minkäänlaisia tappioita, jos sen keskusvastapuoli tai jokin sen määritysosapuolen asiakkaista tulee maksukyvyttömäksi sen lainkäyttöalueella sovellettavan lainsäädännön nojalla, jolle laitos, sen määritysosapuoli ja vastapuoli ovat sijoittautuneet, liiketoimia ja sopimuksia, joita laitos käsittelee keskusvastapuolen välityksellä, sääntelevän lainsäädännön nojalla, vakuuksia sääntelevän lainsäädännön nojalla sekä b alakohdassa esitetyn edellytyksen täyttämiseksi tarvittavaa sopimusta tai järjestelyä sääntelevän lainsäädännön nojalla;

d) keskusvastapuoli on ehdot täyttävä keskusvastapuoli.

3. Rajoittamatta 2 kohdassa yksilöityjä edellytyksiä, jos asiakkaana toimivaa laitosta ei ole suojattu tappioilta sellaisen tapauksen varalta, että määritysosapuoli ja määritysosapuolen toinen asiakas yhdessä tulevat maksukyvyttömiksi, mutta kaikki muut 2 kohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät, asiakas voi laskea määritysosapuolen kanssa toteuttamistaan, keskusvastapuoleen liittyvien liiketoimien kaupankäyntivastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset 306 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittu 2 prosentin riskipaino korvataan 4 prosentin riskipainolla.

4. Jos laitoksella, joka on asiakas, on pääsy keskusvastapuolen palveluihin epäsuorin määritysmenettelyin asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseinen laitos voi soveltaa 2 tai 3 kohdassa säädettyä käsittelyä ainoastaan, jos kussakin kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät välittäjien ketjun joka tasolla.

▼B

306 artikla

Kaupankäyntivastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

1. Laitoksen on sovellettava seuraavaa kohtelua keskusvastapuoliin liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvoihin:

a) sen on sovellettava 2 prosentin riskipainoa kaikkien ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvoihin;

b) sen on sovellettava 107 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn luottoriskiin sovellettavan standardimenetelmän yhteydessä käytettävää riskipainoa kaikkiin muihin kuin ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyviin kaupankäyntivastuisiinsa.

c) tapauksissa, joissa laitos toimii asiakkaan ja keskusvastapuolen rahoituksen välittäjänä, ja keskusvastapuoleen liittyvän liiketoimen ehdoissa määrätään, että laitoksella ei ole velvollisuutta korvata asiakkaalle minkäänlaisia sellaisia tappioita, joita kyseisen liiketoimen arvon suhteen syntyy siinä tapauksessa, että keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi; keskusvastapuolen kanssa tehdyn liiketoimen, joka vastaa kyseistä keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea, vastuuarvo on yhtä kuin nolla.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos keskusvastapuolelle tai määritysosapuolelle vakuutena asetetut omaisuuserät ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä siinä tapauksessa, että keskusvastapuoli, määritysosapuoli tai yksi tai useampi määritysosapuolen muista asiakkaista tulee maksukyvyttömäksi, laitos voi asettaa kyseisiin omaisuuseriin liittyvän vastapuoliriskin vastuuarvon nollaksi.

3. Laitoksen on laskettava keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuiden vastuuarvot tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson mukaisesti.

4. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä keskusvastapuoleen liittyville kaupankäyntivastuille 92 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvojen summana tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettuna ja kerrottuna tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyllä riskipainolla.

307 artikla

Keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoituihin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

Laitoksen, joka toimii määritysosapuolena, on sovellettava seuraavaa kohtelua keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimiinsa osuuksiin:

a) sen on laskettava ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimiinsa osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset 308 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti;

b) sen on laskettava muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolenmaksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimiinsa osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset 298 a artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti.

▼B

308 artikla

Ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoituihin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

1. Ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon laitoksen toimesta ennakkoon rahastoidun osuuden (DF_i) vastuuarvon on oltava sisäänmaksettu summa tai kyseisen laitoksen toimittamien varojen markkina-arvo vähennettynä osuudella, jonka ehdot täyttävä keskusvastapuoli on jo käyttänyt kattaakseen sille yhden tai useamman sen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuneet tappiot.

2. Laitoksen on laskettava omien varojen vaatimus (K_i), jotta se voi kattaa ennakkoon rahastoidusta osuudesta (DF_i) aiheutuvan vastuun, seuraavasti:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

jossa

β = keskusvastapuolen laitokselle ilmoittama keskittymäkerroin;

N = keskusvastapuolen laitokselle ilmoittama määritysosapuolten määrä;

DF_{CM} = kaikkien keskusvastapuolen määritysosapuolten ennakkoon rahastoitujen osuuksien summa ($\sum_i DF_i$), jonka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

K_{CM} = kaikkien keskusvastapuolen määritysosapuolten omien varojen vaatimusten summa, joka lasketaan 3 kohdassa täsmennetyllä sovellettavalla kaavalla ($\sum_i K_i$).

3. Laitoksen on laskettava K_{CM} seuraavasti:

a) jos $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$, laitoksen on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

b) jos $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$, laitoksen on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

c) jos $DF^* < K_{CCP}$, laitoksen on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼B

jossa

DF_{CCP} = keskusvastapuolen ennakkoon rahastoidut taloudelliset resurssit, jotka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

K_{CCP} = keskusvastapuolen oletettu pääoma, jonka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

DF^* = $DF_{CCP} + DF^*_{CM}$;

DF^*_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF_i}$;

$\overline{DF_i}$ = keskimääräinen ennakkoon rahoitettu osuus $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, jonka keskusvastapuoli ilmoittaa laitokselle;

c_1 = pääomakerroin, joka on $\max\left\{\frac{1.6\%}{\left(\frac{DF^*}{K_{CCP}}\right)^{0.3}},\ 0.16\%\right\}$

c_2 = pääomakerroin, joka on 100 prosenttia;

μ = 1,2.

4. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät vastuille, jotka aiheutuvat laitoksen 92 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi ennakkoon rahastoidusta osuudesta 2 kohdan mukaisesti määriteltynä omien varojen vaatimuksena (K_i) kerrottuna 12,5:llä.

5. Jos K_{CCP} on nolla, laitosten on käytettävä c1:n arvona 0,16 prosenttia 3 kohdan mukaista laskentaa varten.

309 artikla

Muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoituihin osuuksiin ja rahastoimattomiin osuuksiin muulle kuin ehdot täyttävälle keskusvastapuolelle liittyvät omien varojen vaatimukset

▼C2

1. Laitoksen on sovellettava seuraavaa kaavaa laskeakseen omien varojen vaatimuksen (K_i) vastuille, jotka aiheutuvat sen ennakkoon rahastoimista osuuksista muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon (DF_i) ja rahastoimattomista osuuksista (UC_i) kyseiseen keskusvastapuoleen:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC_i)$$

jossa c_2 ja μ on määritelty samoin kuin 308 artiklan 3 kohdassa.

▼B

2. Sovellettaessa 1 kohtaa rahastoimattomilla osuuksilla tarkoitetaan osuuksia, jotka määritysosapuolena toimiva laitos on sopimusperusteisesti sitoutunut toimittamaan keskusvastapuolelle sen jälkeen, kun keskusvastapuoli on käyttänyt maksukyvyttömyysrahastonsa varat kattamaan tappiot, joita sille on aiheutunut yhden tai useamman määritysosapuolensa maksukyvyttömyydestä.

3. Laitoksen on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät vastuille, jotka aiheutuvat laitoksen ennakkoon rahastoidusta osuudesta 92 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti määriteltynä omien varojen vaatimuksena (K_i) kerrottuna 12,5:llä.

310 artikla

Ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvan omien varojen vaatimuksen vaihtoehtoinen laskenta

Laitoksen on sovellettava seuraavaa kaavaa laskeakseen omien varojen vaatimuksen (K_i) vastuille, jotka aiheutuvat sen kaupankäyntivastuista ja sen asiakkaan kaupankäyntivastuista (TE_i) sekä ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoiduista osuuksista (DF_i):

$$K_i = 8\% \cdot min[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$$

311 artikla

Keskusvastapuoliin, jotka eivät enää täytä tiettyjä edellytyksiä, liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

1. Laitoksen on sovellettava tässä artiklassa säädettyä käsittelyä, kun toinen tai molemmat seuraavista ehdoista täyttyvät:

a) laitos on vastaanottanut keskusvastapuolelta asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 b artiklan j kohdan ii alakohdassa vaaditun ilmoituksen, että keskusvastapuoli ei enää laske K_{CCP}:tä;

b) laitoksen tietoon on tullut laitoksen käyttämän keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai keskusvastapuolen itsensä tiedotettua asiasta julkisesti, että kyseinen keskusvastapuoli ei enää täytä tapauksen mukaan toimiluvan tai hyväksynnän edellytyksiä.

2. Jos ainoastaan 1 kohdan a alakohdan ehto täyttyy, laitoksen toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava syyt, joiden vuoksi keskusvastapuoli on lopettanut K_{CCP}:n laskennan.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut syyt ovat päteviä, se voi antaa oman jäsenvaltionsa laitoksille luvan soveltaa 310 artiklassa säädettyä käsittelyä niiden kaupankäyntivastuisiin ja kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviin maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin. Tällaista lupaa myöntäessään sen on julkistettava päätöksensä perustelut.

▼B

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut syyt eivät ole päteviä, kaikkien sen jäsenvaltion laitosten on sovellettava tämän artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa säädettyä kohtelua riippumatta siitä kohtelusta, jonka ne ovat valinneet 301 artiklan 2 kohdan mukaisesti,.

3. Jos 1 kohdan b alakohdan ehto täyttyy, laitoksen on riippumatta siitä, täyttyykö kyseisen kohdan a alakohdassa esitetty ehto vai ei, toimittava kolmen kuukauden kuluessa mainitun kohdan b alakohdassa tarkoitetun tilanteen ilmenemisestä tai aikaisemmin, mikäli laitoksen toimivaltainen viranomainen sitä vaatii, seuraavasti kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvien vastuidensa osalta:

a) lopetettava 301 artiklan 2 kohdan mukaisesti valitsemansa kohtelun soveltaminen;

b) sovellettava 306 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä kohtelua kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuisiinsa;

c) sovellettava 309 artiklassa säädettyä kohtelua kyseisen keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennalta rahastoimiinsa osuuksiin ja kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviin rahastoimattomiin osuuksiinsa;

d) käsiteltävä kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviä, muita kuin b ja c alakohdassa lueteltuja vastuita yritysvastuina 2 luvussa esitetyn luottoriskiin sovellettavan standardimenetelmän mukaisesti.

III OSASTO

OPERATIIVISTA RISKIÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

1 LUKU

Eri menetelmien käyttöä koskevat yleiset periaatteet

312 artikla

Lupa- ja ilmoitusmenettely

1. Jotta laitokset voivat saada luvan käyttää standardimenetelmää, niiden on täytettävä direktiivin 2013/36/EU 74 ja 85 artiklassa esitettyjen yleisten riskinhallintastandardien lisäksi 320 artiklassa asetetut ehdot. Laitosten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus ennen standardimenetelmän käyttöönottoa.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille lupa käyttää vaihtoehtoista relevanttia indikaattoria vähittäispankkitoiminnan ja yritysrahoituksen liiketoiminta-alueilla, jos 319 artiklan 2 kohdassa ja 320 artiklassa säädetyt ehdot täyttyvät.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille lupa käyttää niiden omiin operatiivisten riskien mittaamismenetelmiin perustuvia kehittyneitä menetelmiä, jos kaikki 321 ja 322 artiklassa esitetyt laadulliset ja määrälliset vaatimukset täyttyvät ja jos laitokset täyttävät yleiset riskinhallintastandardit, jotka esitetään direktiivin 2013/36/EU 74 ja 85 artiklassa sekä kyseisen direktiivin VII osaston 3 luvun II jaksossa.

Laitosten on myös haettava toimivaltaisilta viranomaisilta lupaa, jos ne haluavat tehdä olennaisia laajennuksia ja muutoksia kyseisiin kehittyneisiin mittausmenetelmiin. Toimivaltaiset viranomaiset saavat myöntää luvan ainoastaan siinä tapauksessa, että laitokset yhä täyttävät ensimmäisessä alakohdassa määritetyt vaatimukset ja standardit kyseisten olennaisten laajennusten ja muutosten jälkeen.

3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista niiden kehittyneisiin mittausmenetelmiin tehdyistä muutoksista.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) arviointimenetelmät, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset myöntävät luottolaitoksille luvan käyttää kehittyneitä mittausmenetelmiä;

b) kehittyneitä mittausmenetelmiä koskevien laajennusten ja muutosten olennaisuuden arviointiin sovellettavat edellytykset;

c) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 3 kohdassa vaadittuja ilmoituksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

313 artikla

Siirtyminen takaisin vähemmän kehittyneen menetelmän käyttöön

1. Standardimenetelmää soveltavat laitokset saavat siirtyä takaisin soveltamaan perusmenetelmää ainoastaan, jos ne täyttävät 3 kohdan edellytykset.

▼B

2. Kehittyneitä mittausmenetelmiä soveltavat laitokset saavat siirtyä takaisin soveltamaan standardimenetelmää tai perusmenetelmää ainoastaan, jos ne täyttävät 3 kohdan edellytykset.

3. Laitos saa siirtyä takaisin soveltamaan vähemmän kehittynyttä menetelmää operatiivisen riskin mittaamiseen ainoastaan, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) laitos on osoittanut toimivaltaisille viranomaisille näiden hyväksymällä tavalla, että vähemmän kehittyneen menetelmän käyttöä ei ehdoteta laitoksen operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten vähentämiseksi, että vähemmän kehittyneen menetelmän käyttö on tarpeen laitoksen luonteen ja monimuotoisuuden vuoksi ja että käytöstä ei aiheudu olennaisia kielteisiä vaikutuksia laitoksen vakavaraisuuteen eikä laitoksen kykyyn hallita operatiivista riskiä tehokkaasti;

b) laitos on saanut toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteisen luvan.

314 artikla

Eri menetelmien yhdistelmät

1. Laitokset voivat soveltaa eri menetelmien yhdistelmää edellyttäen, että ne ovat saaneet siihen luvan toimivaltaisilta viranomaisilta. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä kyseinen lupa, jos tapauksen mukaan 2–4 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät.

2. Laitos voi seuraavin edellytyksin soveltaa kehittynyttä menetelmää yhdessä joko perusmenetelmän tai standardimenetelmän kanssa:

a) laitoksen soveltama menetelmien yhdistelmä kattaa kaikki laitoksen operatiiviset riskit, ja toimivaltaisille viranomaisille on osoitettu, että laitoksen soveltamissa menetelmissä otetaan huomioon kaikki sisäisin perustein määritetyt toiminnot, maantieteelliset sijainnit, oikeudelliset rakenteet ja muut asian kannalta merkitykselliset jaottelut;

b) jäljempänä 320 artiklassa asetetut ehdot sekä 321 ja 322 artiklassa asetetut vaatimukset täyttyvät standardimenetelmän ja kehittyneen mittausmenetelmän piiriin kuuluvien toimintojen osalta.

3. Kun laitos haluaa soveltaa kehittynyttä mittausmenetelmää yhdessä joko perusmenetelmän tai standardimenetelmän kanssa, toimivaltaisten viranomaisten on asetettava luvan myöntämiselle seuraavat lisäehdot:

a) kehittyneen mittausmenetelmän käyttöönottopäivänä huomattava osa laitoksen operatiivisista riskeistä otetaan siinä huomioon;

▼B

b) laitos sitoutuu soveltamaan kehittynyttä mittausmenetelmää olennaiseen osaan toiminnoistaan toimivaltaisille viranomaisille esitetyn ja niiden hyväksymän aikataulun puitteissa.

4. Laitos voi pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa soveltaa perusmenetelmän ja standardimenetelmän yhdistelmää ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, kuten hankittaessa uusia liiketoimintoja, jotka voivat vaatia siirtymäajan ennen kuin standardimenetelmää voidaan soveltaa.

Toimivaltainen viranomainen saa myöntää kyseisen luvan ainoastaan, jos laitos on sitoutunut soveltamaan standardimenetelmää kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle esitetyn ja sen hyväksymän aikataulun puitteissa.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) ehdot, joita toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava arvioidessaan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä;

b) ehdot, joita toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava päättäessään 3 kohdassa tarkoitettujen lisäehtojen asettamisesta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

Perusmenetelmä

315 artikla

Omien varojen vaatimus

1. Perusmenetelmää sovellettaessa operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus on 15 prosenttia 316 artiklassa säädetyn relevantin indikaattorin kolmen vuoden keskiarvosta.

Laitosten on laskettava relevantin indikaattorin kolmen vuoden keskiarvo 12 kuukauden välein tilikauden lopusta tehtyjen viimeisimpien kolmen havainnon perusteella. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, laitokset voivat käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

▼B

2. Jos laitos on ollut toiminnassa alle kolme vuotta, se voi käyttää ennakoituja liiketoiminnallisia estimaatteja relevantin indikaattorin laskemiseen edellyttäen, että se alkaa käyttää aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja heti, kun sellaisia on saatavissa.

3. Jos laitos voi osoittaa sitä valvovalle toimivaltaiselle viranomaiselle, että sulautumisen, hankinnan tai yksiköistä tai toiminnoista luopumisen takia kolmen vuoden keskiarvon käyttäminen relevantin indikaattorin laskennassa johtaisi operatiivista riskiä koskevan omien varojen vaatimuksen estimoinnin vääristymiseen, toimivaltainen viranomainen voi antaa laitokselle mahdollisuuden muuttaa laskutapaa tällaisten tapahtumien huomioon ottamiseksi ja sen on ilmoitettava tästä asianmukaisesti EPV:lle. Tällaisessa tilanteessa toimivaltainen viranomainen voi myös omasta aloitteestaan vaatia laitosta muuttamaan laskutapaa.

4. Jos jonkin havainnon osalta relevantti indikaattori on negatiivinen tai nolla, laitosten ei pidä ottaa kyseistä lukua huomioon kolmen vuoden keskiarvoa laskettaessa. Laitosten on laskettava kolmen vuoden keskiarvo jakamalla positiivisten lukujen summa positiivisten lukujen lukumäärällä.

316 artikla

Relevantti indikaattori

1. Kun kyseessä on direktiivillä 86/635/ETY vahvistettuja tilinpäätösstandardeja soveltava laitos, kyseisen direktiivin 27 artiklassa säädettyjen laitosten tuloslaskelmaan kuuluvien erien perusteella relevantti indikaattori on tämän kohdan taulukossa 1 lueteltujen tekijöiden summa. Laitosten on sisällytettävä kukin tekijä summaan positiivisena tai negatiivisena lukuna.

Taulukko 1

1 Korkotuotot ja muut vastaavat tuotot

2 Korkokulut ja muut vastaavat kulut

3 Tuotot osakkeista ja muista vaihtuva-/kiinteätuottoisista arvopapereista

4 Saadut palkkiot

5 Maksettavat palkkiot

6 Arvopaperi- ja valuuttatoiminnan nettovoitto tai -tappio

7 Muut varsinaisen toiminnan tuotot

Laitosten on mukautettava näitä tekijöitä, jotta seuraavat vaatimukset voidaan ottaa huomioon:

a) Relevantin indikaattorin arvoa laskiessaan laitokset eivät saa vähentää varauksia eivätkä varsinaisen toiminnan kuluja. Laitosten on sisällytettävä toimintakustannuksiin maksut muiden kolmansien osapuolten kuin laitoksen emo- tai tytäryrityksen tai laitoksen emoyrityksen muun tytäryrityksen suorittamista ulkoistetuista palveluista. Laitokset voivat käyttää kolmansien osapuolten tarjoamien palvelujen ulkoistamisen aiheuttamia kuluja relevantin indikaattorin pienentämiseen silloin, kun kulut maksetaan yritykselle, joka kuuluu tämän asetuksen mukaisten sääntöjen tai vastaavien sääntöjen piiriin.

▼B

b) Laitokset eivät saa ottaa seuraavia tekijöitä huomioon relevanttia indikaattoria laskettaessa:

i) kaupankäyntivarastoon kuulumattomien erien myynnistä realisoituneet voitot ja tappiot;

ii) satunnaiset tuotot;

iii) vakuutuksista saadut tuotot.

c) Jos kaupankäyntierien uudelleenarvostus kirjataan tuloslaskelmaan, laitokset voivat sisällyttää sen relevantin indikaattorin laskelmaan. Jos laitokset soveltavat direktiivin 86/635/ETY 36 artiklan 2 kohtaa, niiden on sisällytettävä tuloslaskelmaan kirjattu uudelleenarvostus laskelmaan.

2. Jos laitokset soveltavat muita kuin direktiivin 86/635/ETY mukaisia tilinpäätösstandardeja, niiden on laskettava relevantin indikaattorin arvo niiden tietojen perusteella, jotka parhaiten vastaavat tässä artiklassa esitettyä määritelmää.

3. EPV laatii sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään 2 kohdassa tarkoitetun relevantin indikaattorin laskennassa sovellettavat menetelmät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 LUKU

Standardimenetelmä

317 artikla

Omien varojen vaatimus

1. Standardimenetelmää sovellettaessa laitosten on jaettava liiketoimintansa 4 kohdassa olevan taulukon 2 mukaisiin liiketoiminta-alueisiin ja 318 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

2. Laitosten on laskettava operatiivista riskiä koskeva omien varojen vaatimus vuotuisten omien varojen vaatimusten summan kolmen vuoden keskiarvona ottaen huomioon kaikki 4 kohdassa olevassa taulukossa 2 tarkoitetut liiketoiminta-alueet. Kunkin liiketoiminta-alueen vuotuinen omien varojen vaatimus saadaan kertomalla kutakin liiketoiminta-aluetta vastaava relevantin indikaattorin osa kyseisessä taulukossa tarkoitetulla vastaavalla beta-kertoimella.

▼B

3. Laitokset voivat tiettynä vuonna kuitata minkä tahansa liiketoiminta-alueen relevantin indikaattorin negatiivisesta osuudesta johtuvat negatiiviset omien varojen vaatimukset rajoituksetta toisten liiketoiminta-alueiden positiivisilla omien varojen vaatimuksilla. Jos taas yhteenlasketut omien varojen vaatimukset ovat tiettynä vuonna negatiiviset kaikilla liiketoiminta-alueilla, laitosten on käytettävä kyseisen vuoden osoittajana nollaa.

4. Laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitetun summan kolmen vuoden keskiarvo 12 kuukauden välein tilikauden lopusta tehtyjen viimeisimpien kolmen havainnon perusteella. Jos tilintarkastettuja lukuja ei ole saatavilla, laitokset voivat käyttää liiketoiminnallisia estimaatteja.

Jos laitos voi osoittaa sitä valvovalle toimivaltaiselle viranomaiselle, että sulautumisen, hankinnan tai yksiköistä tai toiminnoista luopumisen takia kolmen vuoden keskiarvon käyttäminen relevantin indikaattorin laskennassa johtaisi operatiivista riskiä koskevan omien varojen vaatimuksen estimoinnin vääristymiseen, toimivaltainen viranomainen voi antaa laitokselle mahdollisuuden muuttaa laskutapaa tällaisten tapahtumien huomioon ottamiseksi ja sen on ilmoitettava tästä asianmukaisesti EPV:lle. Tällaisessa tilanteessa toimivaltainen viranomainen voi myös omasta aloitteestaan vaatia laitosta muuttamaan laskutapaa.

Jos laitos on ollut toiminnassa alle kolme vuotta, se voi käyttää ennakoituja liiketoiminnallisia estimaatteja relevantin indikaattorin laskemiseen edellyttäen, että se alkaa käyttää aiempia ajanjaksoja koskevia tietoja heti, kun sellaisia on saatavissa.

Taulukko 2

Liiketoiminta-alue	Toiminnot	Prosenttiosuus (beta-kerroin)
Investointipankkitoiminta	Merkintäsitoumusten antaminen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskulle tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun toteuttaminen kiinteän sitoumuksen pohjalta Merkintäsitoumukseen liittyvät palvelut Sijoitusneuvonta Yrityksille annettava neuvonta pääomarakenteesta, liiketoimintastrategiasta sekä muista näihin liittyvistä kysymyksistä sekä yritysten sulautumisia ja yritysostoja koskeva neuvonta ja palvelut Sijoitustutkimus ja rahoitusanalyysi ja muuntyyppiset yleiset suositukset, jotka liittyvät kaupankäyntiin rahoitusvälineillä	18 %
Kaupankäyntitoiminta	Kaupankäynti omaan lukuun Välitystoiminta rahamarkkinoilla Yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen Toimeksiantojen toteuttaminen asiakkaiden lukuun Rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun toteuttaminen ilman kiinteää sitoumusta Monenkeskisen kaupankäyntijärjestelmän ylläpito	18 %

▼B

Liiketoiminta-alue	Toiminnot	Prosenttiosuus (beta-kerroin)
Vähittäisvälitystoiminta (Luonnollisten henkilöiden tai pk-yritysten kanssa toteutetut liiketoimet, jotka täyttävät vähittäisvastuuryhmälle 123 artiklassa asetetut vaatimukset)	Yhtä tai useampaa rahoitusvälinettä koskevien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen Toimeksiantojen toteuttaminen asiakkaiden lukuun Rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun toteuttaminen ilman kiinteää sitoumusta	12 %
Yritysrahoitus	Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen Luotonanto Rahoitusleasing Takaukset ja sitoumukset	15 %
Vähittäispankkitoiminta (Luonnollisten henkilöiden tai pk-yritysten kanssa toteutetut liiketoimet, jotka täyttävät vähittäisvastuuryhmälle 123 artiklassa asetetut vaatimukset)	Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen Luotonanto Rahoitusleasing Takaukset ja sitoumukset	12 %
Maksu- ja selvityspalvelut	Maksujen välityspalvelut Maksuvälineiden liikkeeseenlasku ja hallinnointi	18 %
Säilytyspalvelut ja muu palvelutoiminta	Rahoitusvälineiden säilyttäminen ja hoito asiakkaiden lukuun, mukaan lukien säilytyspalvelut ja muut asiaan liittyvät palvelut kuten kassan ja vakuuksien hallinta	15 %
Omaisuudenhoito	Salkunhoito Yhteissijoitusyritysten hallinnointi Muu omaisuudenhoito	12 %

318 artikla

Liiketoiminta-alueiden kuvauksessa noudatettavat periaatteet

1. Laitosten on määritettävä ja dokumentoitava käytänteet ja kriteerit, joita on noudatettava laadittaessa kuvauksia liiketoiminta-alueiden ja toimintojen relevanteista indikaattoreista 317 artiklassa esitettyä standardimuotoista kehystä varten. Niiden on tarkistettava ja mukautettava kyseisiä käytänteitä ja kriteereitä tarpeen mukaan, kun liiketoiminnot ja riskit muuttuvat tai kun uusia syntyy.

2. Laitosten on noudatettava liiketoiminta-alueiden kuvausten laadinnassa seuraavia periaatteita:

a) Laitosten on sijoitettava kaikki toiminnot liiketoiminta-alueisiin tyhjentävällä ja toisensa poissulkevalla tavalla.

▼B

b) Laitosten on kohdennettava sellainen toiminto, jota ei voida luontevasti sijoittaa liiketoiminta-alueiden kehykseen mutta joka on kehykseen kuuluvan toiminnon oheistoiminto, siihen liiketoiminta-alueeseen, jota se tukee. Jos oheistoiminto tukee useampaa kuin yhtä liiketoiminta-aluetta, laitosten on käytettävä objektiivista kriteeriä.

c) Jos toimintoa ei voida sijoittaa tiettyyn liiketoiminta-alueeseen, laitosten on käytettävä suurimman prosenttiluvun tuottavaa liiketoiminta-aluetta. Samaa liiketoiminta-aluetta sovelletaan kaikkiin oheistoimintoihin, jotka liittyvät kyseiseen toimintoon.

d) Laitokset voivat käyttää sisäisiä hinnoittelumenetelmiä kohdentaessaan relevantteja indikaattoreita liiketoiminta-alueisiin. Yhdellä liiketoiminta-alueella syntyneet kustannukset, jotka kuuluvat toiselle liiketoiminta-alueelle, voidaan kohdentaa kyseiselle liiketoiminta-alueelle.

e) Sijoitettaessa toimintoja liiketoiminta-alueisiin operatiivisen riskipääoman tarkoituksissa on noudatettava johdonmukaisuutta laitosten käyttämien luotto- ja markkinariskiluokkien kanssa.

f) Toimiva johto vastaa ylimmän hallintoelimen valvonnassa toimintojen kohdentamisesta liiketoiminta-alueisiin.

g) Laitosten on annettava toimintojen sijoittaminen liiketoiminta-alueisiin riippumattoman tahon tarkasteltavaksi.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään tässä artiklassa säädettyjen, liiketoiminta-alueiden kuvauksessa noudatettavien periaatteiden soveltamisedellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

319 artikla

Vaihtoehtoinen standardimenetelmä

1. Sovellettaessa vaihtoehtoista standardimenetelmää vähittäispankkitoiminnan ja yritysrahoituksen liiketoiminta-alueilla laitosten on noudatettava seuraavia:

a) relevantti indikaattori on vakioitu tuloindikaattori, joka vastaa 0,035:llä kerrottua lainojen ja ennakkomaksujen nimellismäärää;

b) lainat ja ennakkomaksut muodostuvat vastaavien luottosalkkujen nostetuista kokonaismääristä. Yritysrahoituksessa laitosten on sisällytettävä lainojen ja ennakkomaksujen nimellismäärään myös muut kuin kaupankäyntivarastoon sisältyvät arvopaperit.

▼B

2. Laitoksen on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset voidakseen saada luvan käyttää vaihtoehtoista standardimenetelmää:

a) vähittäispankki- tai yritysrahoitustoiminnan osuuden laitoksen kokonaistuloista on oltava vähintään 90 prosenttia;

b) huomattavaan osaan sen vähittäispankki- tai yritysrahoitustoiminnasta on sisällyttävä luottoja, joihin liittyy suuri PD;

c) vaihtoehtoinen standardimenetelmä tarjoaa sopivan perustan operatiivista riskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskemiselle.

320 artikla

Standardimenetelmää koskevat ehdot

Edellä 312 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut ehdot ovat seuraavat:

a) laitoksella on oltava hyvin dokumentoitu operatiivisten riskien arviointi- ja hallintajärjestelmä, jossa vastuualueet on jaettu selvästi. Sen on tunnistettava operatiiviset riskit ja seurattava operatiivisiin riskeihin liittyviä relevantteja tietoja mukaan lukien tiedot olennaisista tappioista. Sisäisen tai ulkoisen riippumattoman tahon, jolla on tarvittava tietämys tarkastelun suorittamiseksi, on tarkasteltava järjestelmää säännöllisesti.

b) operatiivisten riskien arviointijärjestelmä on integroitava tiiviisti laitoksen riskienhallintaprosesseihin. Järjestelmän tuottamien tietojen on oltava kiinteä osa prosessia, jolla tarkkaillaan ja valvotaan laitoksen operatiivista riskiprofiilia.

c) laitoksen on otettava käyttöön toimivalle johdolle raportointia koskeva järjestelmä, joka tuottaa operatiivisia riskejä koskevia raportteja laitoksen eri toiminnoille. Laitoksella on oltava käytössä menettelyt, joilla voidaan toteuttaa johdolle toimitettavista raporteista saatavien tietojen edellyttämät toimet.

4 LUKU

Kehittynyt mittausmenetelmä

321 artikla

Laadulliset vaatimukset

Edellä 312 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut laadulliset vaatimukset ovat seuraavat:

a) laitoksen sisäinen operatiivisten riskien mittausjärjestelmä on integroitava tiiviisti sen päivittäin soveltamiin riskienhallintaprosesseihin;

b) laitoksella on oltava riippumaton riskienvalvontatoiminto operatiivista riskiä varten;

▼B

c) operatiivisen riskin asemasta ja tappiotapahtumista on raportoitava laitoksessa säännöllisesti, ja laitoksella on oltava käytössä menettelyt, joilla toteutetaan tarvittavat korjaavat toimet;

d) laitoksen riskienvalvontajärjestelmä on dokumentoitava asianmukaisesti. Laitoksen on sovellettava käytänteitä, joilla varmistetaan menettelyjen noudattaminen ja laiminlyöntien käsittely;

e) sisäisten tai ulkoisten tarkastajien on tarkasteltava laitoksen operatiivisten riskien valvontaprosesseja ja mittausjärjestelmiä säännöllisesti;

f) laitoksen sisäisten validointiprosessien on toimittava moitteettomasti ja tehokkaasti;

g) laitoksen riskienmittausjärjestelmään liittyvien tietovirtojen ja prosessien on oltava läpinäkyviä ja niihin on oltava pääsy.

322 artikla

Määrälliset vaatimukset

1. Edellä 312 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut määrälliset vaatimukset sisältävät 2–6 kohdassa säädetyt vaatimukset, jotka koskevat prosessia, sisäisiä tietoja, ulkoisia tietoja, skenaarioanalyysia, liiketoimintaympäristöä ja sisäiseen valvontaan liittyviä tekijöitä.

2. Prosessiin liittyvät vaatimukset ovat seuraavat:

a) laitoksen on laskettava omien varojen vaatimuksensa siten, että siihen sisältyy sekä odotettu tappio että odottamaton tappio, paitsi jos odotettu tappio on otettu riittävän hyvin huomioon niiden sisäisissä liiketoimintakäytänteissä. Operatiivista riskiä mitattaessa on otettava huomioon potentiaaliset vakavat jakauman ääritapahtumat (tail events) ja täytettävä luotettavuuden vaatimus, joka vastaa 99,9 prosentin luottamusväliä yhden vuoden ajanjaksolla;

b) laitoksen operatiivisten riskien mittausjärjestelmään on sisällyttävä 3–6 kohdan mukaiset sisäiset tiedot, ulkoiset tiedot, skenaarioanalyysi sekä osat, joissa käsitellään liiketoimintaympäristöä ja sisäisiä valvontajärjestelmiä. Laitoksella on oltava käytössä hyvin dokumentoitu menetelmä, jolla painotetaan kyseisten neljän tekijän asemaa laitoksen koko operatiivisten riskien mittausjärjestelmässä;

c) laitoksen riskienmittausjärjestelmällä on kuvattava keskeisiä riskitekijöitä, jotka vaikuttavat tappioestimaattien jakauman hännän muotoon;

d) laitos voi hyväksyä operatiivisten riskien aiheuttamien tappioiden korrelaatiot yksittäisten operatiivisten riskiestimaattien kanssa ainoastaan siinä tapauksessa, että sen korrelaation mittaamisessa käyttämät menetelmät ovat vakaita, asianmukaisesti toteutettuja ja niissä otetaan huomioon korrelaatioestimaatteihin liittyvät epävarmuustekijät erityisesti stressikausina. Laitoksen on validoitava korrelaatio-oletuksensa käyttämällä asianmukaisia määrällisiä ja laadullisia menetelmiä;

▼B

e) laitoksen riskienmittausjärjestelmän on oltava sisäisesti johdonmukainen ja siinä on vältettävä tämän asetuksen muilla osa-alueilla hyväksyttyjen laadullisten arviointien tai riskien vähentämismenetelmien kaksinkertainen laskenta.

3. Sisäisiin tietoihin liittyvät vaatimukset ovat seuraavat:

a) laitoksen on käytettävä sisäisesti muodostettujen operatiivisen riskin arvojensa perustana vähintään viiden vuoden havaintojaksoa; laitos voi soveltaa kolmen vuoden havaintojaksoa silloin, kun se ottaa kehittyneen mittausmenetelmän käyttöön ensi kertaa.

b) laitoksen on pystyttävä kohdistamaan aiempia ajanjaksoja koskevat sisäiset tappiotietonsa 317 artiklassa määritettyihin liiketoiminta-alueisiin ja 324 artiklassa määritettyihin tappiotyyppeihin; sen on annettava pyynnöstä kyseiset tiedot toimivaltaisille viranomaisille. Poikkeuksellisissa olosuhteissa laitos voi kohdentaa ylimääräiseen liiketoiminta-alueeseen "yhtiöerät" sellaiset tappiot, jotka vaikuttavat koko laitoksen toimintaan. Laitoksen on kohdistettava tappiot liiketoiminta-alueisiin ja tappiotyyppeihin objektiivisin, dokumentoiduin perustein. Laitoksen on kirjattava sellaiset operatiivisten riskien aiheuttamat tappiot, jotka liittyvät luottoriskeihin ja jotka on aiemmin sisällytetty sisäisiin luottoriskin tietokantoihin, operatiivisen riskin tietokantoihin ja nimettävä ne erikseen. Näihin tappioihin ei saa soveltaa operatiivisen riskin mukaista omien varojen vaatimusta, edellyttäen että laitoksen vaaditaan jatkavan niiden kohtelemista luottoriskeinä omien varojen vaatimusten laskennassa. Laitoksen on sisällytettävä sellaiset operatiivisten riskien aiheuttamat tappiot, jotka liittyvät markkinariskeihin, operatiivista riskiä koskevaan omien varojen vaatimukseen;

c) laitoksen sisäisten tappiotietojen on oltava kattavia ja niihin on sisällyttävä relevantteihin alajärjestelmiin ja maantieteellisiin alueisiin kuuluvat olennaiset toiminnot ja riskit. Laitoksen on pystyttävä osoittamaan, että tiedoista pois jätetyillä toiminnoilla tai riskeillä ei ole yksinään eikä yhdistettynä olennaista vaikutusta riskiestimaattien kokonaisarvoihin. Laitoksen on määritettävä asianmukaiset minimirajaarvot sisäiselle tappiotietojen keräämiselle;

d) tappioiden bruttomäärien lisäksi laitoksen on kerättävä tietoja tappiotapahtumien ajankohdista, bruttotappioiden palautuksista sekä kuvailevia tietoja tappioiden aiheuttajista tai syistä;

e) laitoksella on oltava käytössä erityiskriteereitä, joilla keskitettyyn toimintoon kuuluvasta tapahtumasta tai useampaan liiketoiminta-alueeseen kuuluvasta tapahtumasta, sekä ajan mittaan sattuvista toisiinsa liittyvistä tapahtumista saadut tappiotiedot luokitellaan liiketoiminta-alueittain.

f) laitoksella on oltava käytössä dokumentoidut prosessit, joilla arvioidaan aiempia ajanjaksoja koskevien tappiotietojen asianmukaisuus mukaan lukien asiantuntija-arvioiden, asteikkokorjausten tai muiden mukautusten mahdollinen käyttö, käytön laajuus sekä kyseiseen päätöksentekoon valtuutetut henkilöt.

▼B

4. Ulkoisiin tietoihin liittyvät vaatimukset ovat seuraavat:

a) laitoksen operatiivisten riskien mittausjärjestelmässä on käytettävä asianmukaisia ulkoisia tietoja erityisesti silloin, kun on syytä olettaa, että luottolaitos on alttiina harvinaisille mutta potentiaalisesti vakaville tappioille. Laitoksella on oltava järjestelmällinen prosessi, jolla määritetään tilanteet, joissa ulkoisia tietoja on käytettävä, sekä tietojen sisällyttämisessä mittausjärjestelmään käytettävät menetelmät;

b) laitoksen on tarkasteltava säännöllisesti ulkoisten tietojen käytön edellytyksiä ja sovellettavia käytänteitä, dokumentoitava ne ja annettava ne tietyin väliajoin riippumattoman tahon tarkasteltavaksi.

5. Laitoksen on käytettävä ulkoisten tietojen kanssa asiantuntija-arviosta tehtyä skenaarioanalyysia arvioidessaan vakavien tapahtumien aiheuttamia riskejä. Arvioiden asianmukaisuuden varmistamiseksi laitoksen on validoitava ne ja arvioitava ne uudelleen vertaamalla niitä toteutuneisiin tappioihin.

6. Liiketoimintaympäristöön ja sisäiseen valvontaan liittyvien tekijöiden osalta sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) laitoksen yritystasolla soveltamissa riskien arviointimenetelmissä on otettava huomioon keskeiset liiketoimintaympäristöön ja sisäiseen valvontaan liittyvät tekijät, jotka voivat muuttaa laitoksen operatiivista riskiprofiilia;

b) kunkin valitun tekijän on oltava merkityksellinen riskin aiheuttaja, ja laitoksen on tukeuduttava valinnassaan kokemukseen ja asianomaisia liiketoiminta-alueita koskevaan asiantuntija-arvioon;

c) laitoksen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille riskiestimaattien herkkyys tekijöiden muuttumiselle ja eri tekijöiden suhteellinen painotus. Sen lisäksi, että laitoksen riskienmittauskehyksessä otetaan huomioon riskien valvonnan kehittymisestä johtuvat riskien muutokset, siinä on otettava huomioon riskien potentiaalinen lisääntyminen, joka johtuu toimintojen monimutkaistumisesta tai liiketoiminnan volyymin kasvusta;

d) laitoksen on dokumentoitava riskienmittauskehyksensä, ja kehystä on tarkasteltava riippumattomasti sekä luottolaitoksen sisällä että toimivaltaisten viranomaisten toimesta. Laitoksen on tietyin väliajoin validoitava ja arvioitava uudelleen prosessit ja niiden tuottamat tulokset vertaamalla niitä sisäisiin tietoihin toteutuneista tappioista ja relevantteihin ulkoisiin tietoihin.

323 artikla

Vakuutusten ja muiden riskinsiirtomekanismien vaikutus

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitos ottaa huomioon vakuutusten vaikutuksen 2–5 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti ja muiden riskinsiirtomekanismien vaikutuksen, kun laitos voi osoittaa, että ne pienentävät riskiä huomattavasti.

▼B

2. Vakuutusten tarjoajalla on oltava toimilupa vakuutus- tai jälleenvakuutuspalvelujen tarjoamiseen ja vakuutuksen tarjoajan vahinkojen korvauskyvylle on saatu ulkoisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitus, jonka EPV katsoo vastaavan vähintään luottoluokkaa 3 laitosvastuiden riskipainotuksesta annettujen II osaston 2 lukuun sisältyvien sääntöjen mukaisesti.

3. Vakuutuksen ja luottolaitoksen vakuutusjärjestelmän on täytettävä kaikki seuraavat ehdot:

a) vakuutussopimuksen alkuperäisen voimassaoloajan on oltava vähintään yksi vuosi. Laitoksen on tehtävä vakuutussopimuksiin, joiden jäljellä oleva voimassaoloaika on alle vuosi, asianmukaiset arvonleikkaukset, joilla otetaan huomioon sopimuksen voimassaoloajan väheneminen; sopimuksille, joiden voimassaoloajasta on jäljellä enintään 90 päivää, on tehtävä 100 prosentin arvonleikkaus;

b) vakuutussopimuksen irtisanomisajan on oltava vähintään 90 päivää;.

c) vakuutussopimus ei saa sisältää rajoituksia, jotka ovat seurausta valvontatoimista tai jotka laitoksen tullessa maksukyvyttömäksi estävät laitoksen konkurssipesän hoitajaa tai selvitysmiestä perimästä korvauksia laitokselle koituneista vahingoista tai kuluista lukuun ottamatta tapahtumia, jotka toteutuvat laitoksen selvitystilan tai konkurssimenettelyn alkamisen jälkeen. Toimivaltaisten viranomaisten toimien nojalla määrätyt sakot ja muut rangaistusseuraamukset voidaan kuitenkin sulkea vakuutussopimuksen ulkopuolelle;

d) riskin vähentämistä koskevissa laskelmissa vakuutusturva on otettava huomioon tavalla, joka on läpinäkyvä ja johdonmukainen operatiivisen riskipääoman määrittämisessä käytettyjen tappioiden todellisen todennäköisyyden ja vaikutusten kanssa;

e) vakuutuksen tarjoajan on oltava kolmas yhteisö. Omavakuutuksen (captives) tai sidosyritysten kautta toteutetuissa vakuutuksissa riskit on siirrettävä riippumattomalle kolmannelle yhteisölle, joka täyttää 2 kohdassa esitetyt kelpoisuusehdot;

f) vakuutusten vaikutusten käsittelyssä sovellettavien periaatteiden on oltava asianmukaisia ja dokumentoituja.

4. Vakuutusten käsittelyssä sovellettavissa menetelmissä on otettava huomioon kaikki seuraavat tekijät ja tehtävä tarvittavat vähennykset tai arvonleikkaukset:

a) vakuutussopimuksen jäljellä oleva voimassaoloaika, jos se on alle vuoden;

b) vakuutuksen irtisanomisaika, jos se on alle vuoden;

c) vakuutuskorvausten maksamisen epävarmuus sekä erot vakuutussopimusten tarjoamassa turvassa.

5. Vakuutuksiin ja muihin riskinsiirtomekanismeihin perustuva omien varojen vaatimusten vähentäminen ei saa ylittää 20:tä prosenttia operatiivista riskiä koskevasta omien varojen vaatimuksesta ennen riskien vähentämismenetelmien huomioon ottamista.

▼B

324 artikla

Tappiotyyppien luokittelu

Edellä 322 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tappiotyypit ovat seuraavat:

Taulukko 3

Tappiotyypin luokka	Määritelmä
Työntekijän/henkilökunnan väärinkäytökset	Tappiot, jotka johtuvat petollisesta tarkoituksesta, omaisuuden anastuksesta tai kavalluksesta sekä säännösten, lainsäädännön tai yrityksen toimintaperiaatteiden kiertämisestä pois lukien diversity/discrimination events -tappiot, joihin liittyy vähintään yksi sisäinen taho
Ulkopuolisen tekemät rikokset	Tappiot, jotka johtuvat kolmannen petollisesta tarkoituksesta, omaisuuden anastuksesta tai kavalluksesta tai lainsäädännön kiertämisestä
Työolot ja työpaikan turvallisuus	Tappiot, jotka johtuvat työoloihin, terveyteen tai turvallisuuteen liittyvien lakien tai sopimusten vastaisista teoista, henkilövahinkojen korvaamisesta tai diversity/discrimination events -tappioista
Menettelytavoista aiheutuvat tappiot	Tappiot, jotka johtuvat yksittäisiin asiakkaisiin kohdistuvien ammatillisten velvoitteiden tahattomasta tai tuottamuksellisesta laiminlyönnistä (mukaan lukien "fiduciary and suitability requirements") tai tuotteen suunnittelusta tai ominaispiirteistä
Omaisuusvahingot	Luonnonkatastrofien tai muiden tapahtumien aiheuttamasta omaisuuden menettämisestä tai vahingoittumisesta aiheutuvat tappiot
Toiminnan keskeytyminen ja järjestelmähäiriöt	Toiminnan keskeytymisestä tai järjestelmähäiriöistä aiheutuvat tappiot
Tuotanto-, toimitus- ja prosessiongelmat	Tappiot, jotka aiheutuvat liiketoimiin liittyvistä epäonnistuneista prosesseista tai prosessinhallinnasta tai ongelmista suhteissa kaupan vastapuoliin ja myyjiin

IV OSASTO

MARKKINARISKIÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

1 LUKU

Yleiset säännökset

325 artikla

Konsolidoitujen vaatimusten huomioon ottaminen

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, ainoastaan laskiessaan nettopositioita ja omien varojen vaatimuksia tämän osaston mukaisesti konsolidoidulla tavalla laitokset voivat kuitata yhden laitoksen tai yrityksen positioita toisen laitoksen tai yrityksen positioilla.

▼B

2. Laitokset voivat soveltaa 1 kohtaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten luvalla; luvan myöntäminen edellyttää, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä;

b) säädännölliset, oikeudelliset tai sopimukselliset puitteet, joissa laitokset harjoittavat liiketoimintaansa, ovat luonteeltaan sellaisia, että ne takaavat vastavuoroisen taloudellisen tuen ryhmässä.

3. Kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten osalta on vaatimuksena, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät 2 kohdan mukaisten edellytysten lisäksi:

a) kyseisille yrityksille on annettu toimilupa kolmannessa maassa, ja ne ovat joko luottolaitoksen määritelmän mukaisia laitoksia tai kolmannen maan virallisesti hyväksyttyjä sijoituspalveluyrityksiä;

b) kyseiset yritykset täyttävät yksittäisenä laitoksena omien varojen vaatimukset, jotka vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia;

c) kyseisessä kolmannessa maassa ei ole määräyksiä, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittävästi varojen siirtoihin ryhmän sisällä.

2 LUKU

Positioriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1 Jakso

Yleiset säännökset ja erityiset välineet

326 artikla

Positioriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

Laitoksen positioriskiä koskeva omien varojen vaatimus saadaan laskemalla yhteen yleis- ja erityisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset laitoksen vieraan pääoman ja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskevien positioiden osalta. Kaupankäyntivarastoon kuuluvia arvopaperistamispositioita käsitellään vieraan pääoman ehtoisina rahoitusvälineinä.

327 artikla

Nettouttaminen

1. Se absoluuttisena arvona ilmaistu osuus, jolla laitoksen pitkät (lyhyet) positiot ylittävät sen lyhyet (pitkät) positiot samojen liikkeeseen laskettujen osakkeiden, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja vaihtovelkakirjojen sekä täysin toisiaan vastaavien rahoitusfutuurien, optioiden, optiotodistusten ja katettujen optiotodistusten osalta, on kunkin välineen nettopositio. Johdannaissopimusten positiot on nettoposition laskennassa käsiteltävä 328–330 artiklan mukaisesti. Laitoksen hallussa olevia, sen omia vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä ei oteta lukuun laskettaessa 336 artiklassa tarkoitettua erityisriskiin liittyvää omien varojen vaatimusta.

▼B

2. Vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välistä nettouttamista ei sallita, elleivät toimivaltaiset viranomaiset valitse menetelmää, jossa otetaan huomioon todennäköisyys, että tietty vaihtovelkakirja vaihdetaan, tai elleivät ne ole asettaneet omien varojen vaatimusta, joka kattaa vaihdosta mahdollisesti aiheutuvat tappiot. Tällaisista menetelmistä tai omien varojen vaatimuksista on ilmoitettava EPV:lle. EPV seuraa tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita.

3. Kaikki nettopositiot riippumatta niiden etumerkistä on ennen niiden yhteenlaskemista muunnettava päivittäin laitoksen raportointivaluutan määräisiksi vallitsevaan valuuttakurssiin.

328 artikla

Korkofutuurit ja korkotermiinit

1. Korkofutuureja, korkotermiinejä sekä vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osto- ja myyntitermiinisitoumuksia kohdellaan pitkien ja lyhyiden positioiden yhdistelmänä. Siten korkofutuurin pitkää positiota kohdellaan futuurisopimuksen toimituspäivänä erääntyvän lainan ja sellaisen sijoituksen yhdistelmänä, jonka erääntymispäivä on sama kuin kyseisen futuurisopimuksen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen tai fiktiivisen position erääntymispäivä. Vastaavasti myytyä korkotermiiniä kohdellaan pitkänä positiona, jonka erääntymispäivä on sama kuin toimituspäivä lisättynä sopimuksen voimassaoloajalla, ja lyhyenä positiona, jonka erääntymispäivä on sama kuin toimituspäivä. Sekä laina että sijoitus sisällytetään 336 artiklassa esitetyssä taulukossa 1 olevaan ensimmäiseen luokkaan korkofutuurien ja korkotermiinien erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskemiseksi. Vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen ostotermiinisitoumusta kohdellaan luovutuspäivänä erääntyvän lainan ja ostotermiinillä hankittavan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen pitkän position käyvän arvon yhdistelmänä. Laina sisällytetään 336 artiklassa esitetyn taulukon 1 ensimmäiseen luokkaan erityisriskin laskentaa varten ja vieraan pääoma ehtoinen rahoitusväline kyseisen taulukon asianmukaiseen sarakkeeseen.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi 'pitkällä positiolla' tarkoitetaan positiota, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se saa tiettynä aikana tulevaisuudessa, ja 'lyhyellä positiolla' positiota, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se suorittaa tiettynä aikana tulevaisuudessa.

329 artikla

Optiot ja optiotodistukset

1. Optioita ja optiotodistuksia, jotka koskevat korkoja, vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, osakkeita, osakeindeksejä, rahoitusfutuureja, vaihtosopimuksia ja valuuttoja, käsitellään tätä lukua sovellettaessa positioina, joiden arvo vastaa option kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen arvoa kerrottuna sen deltalla. Näin lasketut positiot voidaan nettouttaa kohde-etuutena olevien täysin vastaavien arvopapereiden tai johdannaisten vastakkaismerkkisten positioiden kanssa. Deltana on käytettävä kyseisen pörssin deltaa. OTC-optioiden osalta tai silloin, kun

▼B

kyseisen pörssin deltaa ei ole käytettävissä, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla itse laskea deltan asianmukaista mallia käyttäen. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

2. Laitosten on otettava omien varojen vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä useita menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat 2 kohdassa tarkoitetut riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin ja optiotodistuksiin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Ennen 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien voimaantuloa toimivaltaiset viranomaiset voivat jatkaa olemassa olevien kansallisten käsittelytapojen soveltamista, jos ne ovat soveltaneet kyseisiä käsittelytapoja ennen 31 päivää joulukuuta 2013.

330 artikla

Vaihtosopimukset

Vaihtosopimuksia käsitellään korkoriskin suhteen samalla tavoin kuin taseessa olevia rahoitusvälineitä. Sen vuoksi koronvaihtosopimusta, jonka perusteella laitokselle maksetaan vaihtuva korko ja laitos maksaa kiinteän koron, kohdellaan sellaisen vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen pitkänä positiona, jonka maturiteetti vastaa seuraavaan korontarkistusajankohtaan jäljellä olevaa jaksoa, ja sellaisen kiinteäkorkoisen rahoitusvälineen lyhyenä positiona, jonka maturiteetti on sama kuin itse vaihtosopimuksella.

331 artikla

Johdannaissopimusten korkoriski

1. Laitokset, jotka arvostavat positiot päivittäin markkinahintaan ja hallitsevat 328–330 artiklan soveltamisalaan kuuluvien johdannaissopimusten korkoriskiä diskontatun kassavirran perusteella, voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla käyttää herkkyysmalleja (sensitivity models) laskeakseen mainituissa artikloissa tarkoitetut positiot; laitokset voivat käyttää malleja myös niihin joukkovelkakirjalainoihin, joita lyhennetään erääntymiseen jäljellä olevan jakson aikana ja joiden pääomaa ei makseta yhdellä kertaa. Lupa myönnetään edellyttäen, että mallin avulla lasketut positiot ovat yhtä herkkiä korkovaihteluille kuin niitä vastaavat kassavirrat. Herkkyysarvioinnin perustaksi on otettava korkokäyrältä poimittuun otokseen sisältyvien korkojen toisistaan riippumattomat vaihtelut tuottokäyrällä, ja otoksessa on oltava vähintään yksi herkkyyspiste jokaiselle 339 artiklassa esitettyyn taulukkoon 2 sisältyvälle maturiteettiluokalle. Positiot on otettava huomioon laskettaessa yleisriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.

▼B

2. Laitokset, jotka eivät käytä 1 kohdassa tarkoitettuja malleja, voivat pitää täysin nettoutuskelpoisina 328–330 artiklassa tarkoitettujen johdannaissopimusten kaikkia sellaisia positioita, jotka täyttävät vähintään seuraavat edellytykset:

a) positioiden arvo on sama ja ne ovat samana valuuttana,

b) viitekorot (vaihtuvakorkoisten positioiden osalta) tai kuponkikorot (kiinteäkorkoisten positioiden osalta) ovat hyvin lähellä toisiaan,

c) seuraava korontarkistusajankohta tai kiinteäkorkoisten positioiden osalta jäljellä oleva maturiteetti noudattaa seuraavia aikarajoituksia:

i) alle kuukausi: sama päivä;

ii) kuukaudesta vuoteen: seitsemän päivää;

iii) yli vuosi: kolmekymmentä päivää.

332 artikla

Luottojohdannaiset

1. Laskettaessa luottoriskin ottajan (suojan myyjän) yleis- ja erityisriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta on käytettävä luottojohdannaissopimuksen nimellisarvoa, ellei toisin mainita. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä virkkeessä säädetään, laitos voi halutessaan korvata tämän nimellisarvon nimellisarvolla, johon on lisätty kaupankäynnin aloittamisen jälkeen tapahtunut luottojohdannaisen markkina-arvon muutos nettomääräisenä, nettomääräinen vähennys suojan myyjän näkökulmasta eli negatiivinen luku. Muita kuin tuottojenvaihtosopimuksia koskevia erityisriskin johdosta perittäviä maksuja laskettaessa sovelletaan luottojohdannaissopimuksen maturiteettia eikä referenssiomaisuuden maturiteettia. Positiot määräytyvät seuraavasti:

a) tuottojenvaihtosopimus (total return swap) synnyttää pitkän position referenssiomaisuuteen liittyvän yleisriskin osalta ja lyhyen position valtion joukkovelkakirjalainaan liittyvän yleisriskin osalta maturiteetin vastatessa seuraavaa koronvahvistamista edeltävää jaksoa; valtion joukkovelkakirjalainaan sovellettava riskipaino on II osaston 2 luvun mukaisesti nolla prosenttia. Lisäksi se synnyttää pitkän position referenssiomaisuuteen liittyvän erityisriskin osalta;

b) luottoriskinvaihtosopimus (credit default swap) ei synnytä positiota yleisriskin osalta. Erityisriskin laskemiseksi laitoksen on kirjattava synteettinen pitkä positio riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta, jollei johdannaisella ole ulkoisen tahon antamaa luottoluokitusta ja jollei se vastaa ehdot täyttävälle velkaerälle asetettuja edellytyksiä, jolloin kirjataan pitkä positio johdannaisen osalta. Jos tuote edellyttää palkkioiden tai korkojen maksamista, nämä kassavirrat on esitettävä valtion joukkovelkakirjalainoihin liittyvinä nimellisinä positioina;

▼B

c) luottoriskin vaihtolaina (single name credit linked note) synnyttää korkosopimuksena pitkän position itse lainaan liittyvän yleisriskin osalta. Erityisriskin laskemiseksi luodaan synteettinen pitkä positio riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta. Lisäksi luodaan uusi pitkä positio lainan liikkeeseenlaskijaan liittyvän erityisriskin osalta. Jos luottoriskin vaihtolainalla on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus ja se täyttää ehdot täyttävälle velkaerälle asetetut edellytykset, on kirjattava ainoastaan yksi pitkä positio vaihtolainan erityisriskin osalta;

d) lainan liikkeeseenlaskijan erityisriskiä koskevan pitkän position ohella korimuotoinen luottoriskin vaihtolaina, joka suojaa referenssiomaisuuserien suhteellisilla painoilla, synnyttää position kunkin riskikohteen osalta, ja sopimuksen nimellinen kokonaisarvo jaetaan positioiden kesken sen mukaan, mikä on kunkin tiettyyn riskikohteeseen liittyvän vastuun osuus koko sopimuksen nimellisarvosta. Jos valittavana on useampi kuin yksi saman riskikohteen referenssiomaisuuserä, erityisriski määräytyy sen referenssiomaisuuserän mukaan, jonka riskipainotus on suurin;

e) ensimmäisen tappion luottojohdannainen synnyttää nimellismääräisen position kunkin koriin sisältyvän riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta. Jos maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutuessa suoritettavan maksun enimmäismäärä on pienempi kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun menetelmän mukainen omien varojen vaatimus, maksun enimmäismäärää voidaan pitää erityisriskiä koskevana omien varojen vaatimuksena.

N:nnen tappion luottojohdannainen synnyttää nimellismääräisen position kunkin koriin sisältyvän riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta lukuun ottamatta n-1-referenssiomaisuuseriä, joiden erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimus on pienin. Jos maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutuessa suoritettavan maksun enimmäismäärä on pienempi kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun menetelmän mukainen omien varojen vaatimus, maksun enimmäismäärää voidaan pitää erityisriskiä koskevana omien varojen vaatimuksena.

Kun n:nnen tappion luottojohdannaisella on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus, suojan myyjä laskee erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen käyttäen johdannaisen luokitusta ja soveltaa vastaavia arvopaperistamiseen liittyviä riskipainoja soveltuvin osin.

2. Luottoriskin myyjän (suojan ostajan) osalta positiot ovat suojan myyjän positioihin nähden käänteiset lukuun ottamatta luottoriskin vaihtolainaa (johon ei liity lyhyttä positiota liikkeeseenlaskijan osalta). Laskettaessa suojan ostajaa koskevaa omien varojen vaatimusta on käytettävä luottojohdannaissopimuksen nimellisarvoa. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä virkkeessä säädetään, laitos voi halutessaan korvata tämän nimellisarvon nimellisarvolla, johon on lisätty kaupankäynnin aloittamisen jälkeen tapahtunut luottojohdannaisen markkina-arvon muutos nettomääräisenä, jolloin nettomääräinen vähennys suojan myyjän näkökulmasta on negatiivinen luku. Jos luottojohdannaiseen liittyy tiettyyn ajankohtaan sidottu osto-optio yhdistettynä korkoportaaseen, kyseinen ajankohta katsotaan suojan maturiteetiksi.

▼B

3. Tämän asetuksen 338 artiklan 1 tai 3 kohdan mukaiset luottojohdannaiset sisällytetään ainoastaan 338 artiklan 4 kohdan mukaiseen erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen määrittämiseen.

333 artikla

Lainatut tai takaisinostosopimuksen perusteella myydyt arvopaperit

Takaisinostosopimuksen perusteella arvopapereita tai niiden taattuja omistusoikeuksia luovuttavan osapuolen ja arvopaperilainauksen yhteydessä lainaksiantajan on otettava kyseiset arvopaperit huomioon laskiessaan omien varojen vaatimustaan tämän luvun mukaisesti edellyttäen, että kyseiset arvopaperit ovat kaupankäyntivaraston positioita.

2 Jakso

Vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet

334 artikla

Vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden nettopositiot

Nettopositiot on luokiteltava siinä valuutassa, jonka määräisiä ne ovat, ja omien varojen vaatimus on laskettava yleis- ja erityisriskin osalta erikseen jokaisessa valuutassa.

1 Alajakso

Erityisriski

335 artikla

Nettopositiota koskevan omien varojen vaatimuksen rajaaminen

Laitos voi rajata vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden nettoposition osalta erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen maksukyvyttömyysriskiin liittyvän tappion enimmäismäärän suuruiseksi. Lyhyiden positioiden osalta tämä raja voidaan laskea arvonmuutoksena, joka johtuu rahoitusvälineestä tai tapauksen mukaan siitä, että taustalla oleviin liikkeeseenlaskijoihin ei enää liity maksukyvyttömyysriskiä.

336 artikla

Muita kuin arvopaperistettuja vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä koskeva omien varojen vaatimus

1. Laitoksen on jaoteltava kaupankäyntivarastoon liittyvät 327 artiklan mukaisesti lasketut nettopositionsa välineissä, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita, taulukon 1 luokkiin niiden liikkeeseenlaskijan tai vastapuolen, ulkoisen tai sisäisen luottoluokituksen ja jäljellä olevan maturiteetin mukaan, ja kerrottava ne tämän jälkeen kyseisessä taulukossa esitetyillä painotuksilla. Sen on laskettava yhteen tämän artiklan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi.

▼B

Taulukko 1

Luokat	Erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimus
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipaino olisi 0 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	0 %
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipaino olisi 20 prosenttia tai 50 prosenttia, kun luottoriskin ja 4 kohdassa määriteltyjen muiden hyväksyttyjen erien osalta sovelletaan standardimenetelmää.	0,25 % (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on enintään kuusi kuukautta) 1,00 % (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on yli kuusi kuukautta mutta enintään 24 kuukautta) 1,60 % (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on yli 24 kuukautta)
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipaino olisi 100 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	8,00 %
Vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, joiden riskipaino olisi 150 prosenttia, kun luottoriski lasketaan standardimenetelmän mukaisesti.	12,00 %

2. Jos laitos soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmää) siihen vastuuryhmään, johon vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen liikkeeseenlaskija kuuluu, riskipainon määräytyminen 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla sovellettaessa luottoriskin standardimenetelmää edellyttää, että liikkeeseenlaskijalla on sisäinen luokitus ja että sen PD-luku on enintään yhtä suuri kuin asianomaisessa standardimenetelmän mukaisessa luottoluokassa.

3. Kun kyse on joukkovelkakirjalainoista, joiden riskipaino on 129 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa säädettyä kohtelua sovellettaessa 10 prosenttia, laitokset voivat laskea niitä koskevan erityisriskin osalta omien varojen vaatimukseksi puolet siitä erityisriskiä koskevasta omien varojen vaatimuksesta, jota sovelletaan taulukossa 1 olevaan toiseen luokkaan.

4. Muihin hyväksyttyihin eriin kuuluvat

a) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, joille ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta ja jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   i) kyseinen laitos katsoo niiden olevan riittävän likvidejä,

   ii) laitos katsoo, että niiden luottoluokka vastaa vähintään taulukon 1 toisella rivillä tarkoitettujen omaisuuserien luottoluokkaa, ja

   iii) ne on julkisesti noteerattu vähintään yksillä jonkin jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla tai kolmannen maan pörssissä edellyttäen, että kyseinen pörssi on asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä;

▼B

b) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, jotka on laskenut liikkeeseen laitos, johon sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä omien varojen vaatimuksia ja jotka kyseinen laitos katsoo riittävän likvideiksi ja joiden luottoluokka vastaa kyseisen laitoksen harkinnan mukaan vähintään taulukon 1 toisella rivillä tarkoitettujen omaisuuserien luottoluokkaa;

c) sellaisten laitosten liikkeeseen laskemat arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vähintään vastaavaan luottoluokkaan kuin laitosvastuiden osalta sovelletun luottoriskin standardimenetelmän mukainen luottoluokka 2 tai sitä ylemmät luottoluokat ja joihin sovelletaan tätä asetusta ja direktiiviä 2013/36/EU vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä.

Edellä olevaa a tai b alakohtaa soveltavilla laitoksilla on oltava käytössä dokumentoidut menetelmät sen arvioimiseksi, täyttävätkö omaisuuserät kyseisissä alakohdissa säädetyt vaatimukset, ja niiden on ilmoitettava kyseiset menetelmät toimivaltaisille viranomaisille.

337 artikla

Arvopaperistamisvälineitä koskeva omien varojen vaatimus

1. Laitoksen on painotettava kaupankäyntivarastoon kuuluvien rahoitusvälineiden, jotka ovat arvopaperistamispositioita, osalta 327 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettavat nettopositionsa seuraavasti:

a) arvopaperistamispositioiden, joihin liittyvä luottoriski lasketaan saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien osalta standardimenetelmän mukaisesti, omien varojen vaatimus on 8 prosenttia standardimenetelmän mukaisesti lasketusta riskipainosta, kuten II osaston 5 luvun 3 jaksossa säädetään;

b) arvopaperistamispositioiden, joihin liittyvä luottoriski lasketaan saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien osalta IRB-menetelmän mukaisesti, omien varojen vaatimus on 8 prosenttia IRB-menetelmän mukaisesti lasketusta riskipainosta, kuten II osaston 5 luvun 3 jaksossa säädetään.

2. Laitos voi soveltaa 262 artiklassa vahvistettua valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia, jos se pystyy tuottamaan PD-estimaatteja, ja tapauksen mukaan käyttää vastuuarvoa ja LGD:tä parametreina valvontaviranomaisen kehittämässä arviointimallissa niiden vaatimusten mukaisesti, jotka koskevat kyseisten parametrien estimointia IRB-menetelmän II osaston 3 luvun mukaisesti.

Sellainen muu kuin alullepanijalaitos, joka voisi soveltaa kyseistä menetelmää samaan arvopaperistamispositioon kaupankäyntivarastonsa ulkopuolella, saa käyttää menetelmää vain toimivaltaisten viranomaisten luvalla; lupa myönnetään, jos laitos täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetyn edellytyksen.

▼B

Arviointimallissa käytettävät PD- ja LGD-estimaatit voidaan vaihtoehtoisesti määrittää myös sellaisen laitoksen soveltamasta IRC-menetelmästä johdettujen estimaattien perusteella, jolle on myönnetty lupa käyttää sisäistä mallia vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin liittyvän erityisriskin osalta. Viimeksi mainittua vaihtoehtoa voidaan käyttää vain toimivaltaisten viranomaisten luvalla; lupa myönnetään, jos kyseiset estimaatit täyttävät II osaston 3 luvussa määritetyn IRB-menetelmän mukaiset määrälliset vaatimukset.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet PD- ja LGD-estimaattien käytöstä silloin, kun estimaatit perustuvat IRC-menetelmään.

3. Jos arvopaperistamispositioihin kohdistuu ylimääräinen riskipaino 407 artiklan mukaisesti, sovellettava vaatimus on 8 prosenttia kokonaisriskipainosta.

Lukuun ottamatta arvopaperistamispositioita, joita käsitellään 338 artiklan 4 kohdan mukaisesti, laitoksen on laskettava yhteen tämän artiklan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, laitoksen on 31 päivänä joulukuuta 2014 päättyvänä siirtymäkautena laskettava erikseen yhteen painotetut pitkät nettopositionsa sekä painotetut lyhyet nettopositionsa. Näistä yhteenlasketuista määristä suurempi on erityisriskiä koskeva omien varojen vaatimus. Laitoksen on kuitenkin ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle neljännesvuosittain sekä painotettujen pitkien positioidensa summa että painotettujen lyhyiden positioidensa summa jaoteltuna kohde-etuustyypin mukaan.

5. Jos perinteisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos ei täytä 243 artiklassa tarkoitettuja merkittävän luottoriskin siirron ehtoja, sen on tästä arvopaperistamisesta saamiensa arvopaperistamispositioiden sijasta sisällytettävä tämän artiklan mukaiseen omien varojen vaatimuksen laskentaan arvopaperistetut vastuut.

Kun synteettisen arvopaperistamisen alullepaneva laitos ei täytä 244 artiklassa tarkoitettuja merkittävän luottoriskin siirron ehtoja, sen on sisällytettävä tämän artiklan mukaiseen omien varojen vaatimuksen laskentaan tästä arvopaperistamisesta saadut arvopaperistetut vastuut, mutta ei arvopaperistetulle salkulle saatua luottosuojaa.

338 artikla

Korrelaatiokaupankäyntisalkkua koskeva omien varojen vaatimus

1. Korrelaatiokaupankäyntisalkku käsittää arvopaperistamispositiot ja n:nnen tappion luottojohdannaiset, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) positiot eivät ole uudelleenarvopaperistettuja positioita, arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokan optioita eivätkä mitään muita arvopaperistettujen vastuiden johdannaisia, jotka eivät tarjoa suhteellista osuutta etuoikeusluokan tuotosta;

▼B

b) kaikki referenssivälineet ovat jompaakumpaa seuraavassa mainittua tyyppiä:

i) yhden kohteen välineet mukaan lukien yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaiset, joille on olemassa likvidit kahdensuuntaiset markkinat;

ii) näihin referenssiomaisuuseriin luettavat yleisesti kaupan kohteena olevat indeksit.

Kahdensuuntaisten markkinoiden katsotaan olevan olemassa, jos on tehty vilpittömässä mielessä itsenäisiä osto- ja myyntitarjouksia, niin että viimeisimpään myyntihintaan järkevässä suhteessa oleva hinta tai senhetkiset vilpittömässä mielessä tehdyt kilpailukykyiset osto- ja myyntitarjousnoteeraukset voidaan määritellä yhden päivän aikana ja toimittaa kyseiseen hintaan suhteellisen lyhyen ajan kuluessa kaupankäyntitavan mukaisesti.

2. Positiot, jotka viittaavat johonkin seuraavista, eivät saa olla osa korrelaatiokaupankäyntisalkkua:

a) suojattava vastuu, joka voidaan luokitella laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin vastuuryhmiin 'vähittäisvastuut' tai 'kiinteistövakuudelliset vastuut' sovellettaessa luottoriskin standardimenetelmää;

b) erillisyhtiöön kohdistuva saatava, jonka vakuutena on suoraan tai välillisesti positio, joka ei itse olisi hyväksyttävissä sisällytettäväksi korrelaatiokaupankäyntisalkkuun 1 kohdan ja tämän kohdan mukaisesti.

3. Laitos voi sisällyttää korrelaatiokaupankäyntisalkkuun positioita, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita eivätkä n:nnen tappion luottojohdannaisia, mutta jotka suojaavat tämän kaupankäyntisalkun muita positioita edellyttäen, että välineelle tai sen kohde-etuuksille on olemassa 1 kohdan viimeisen alakohdan mukaiset likvidit kahdensuuntaiset markkinat.

4. Laitoksen on määritettävä seuraavista kokonaismääristä suurempi erityisriskiä koskevaksi omien varojen vaatimukseksi korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta:

a) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun pitkiin nettopositioihin;

b) erityisriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen kokonaismäärä, jota sovelletaan ainoastaan korrelaatiokaupankäyntisalkun lyhyisiin nettopositioihin.

▼B

2 Alajakso

Yleisriski

339 artikla

Maturiteettipohjainen yleisriskin laskentamenetelmä

1. Yleisriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi kaikki positiot painotetaan niiden maturiteetin perusteella 2 kohdassa selostetulla tavalla, jotta voidaan laskea niiden kattamiseksi vaadittava omien varojen määrä. Tätä omien varojen vaatimusta vähennetään, jos painotetun position kanssa samassa maturiteettiluokassa on vastakkaismerkkinen painotettu positio. Vaatimusta vähennetään myös silloin, kun vastakkaismerkkiset painotetut positiot kuuluvat eri maturiteettiluokkiin, jolloin vähennyksen määrä riippuu sekä siitä, kuuluvatko kyseiset positiot samaan alueeseen, että siitä, mihin alueeseen ne kuuluvat.

2. Laitoksen on kohdistettava nettopositionsa 4 kohdassa esitetyn taulukon 2 toisessa tai kolmannessa sarakkeessa lueteltuihin maturiteettiluokkiin. Sen on suoritettava kohdistaminen jäljellä olevan maturiteetin perusteella kiinteäkorkoisten rahoitusvälineiden tapauksessa ja seuraavaan korontarkistusajankohtaan jäljellä olevan maturiteetin perusteella vaihtuvakorkoisten rahoitusvälineiden tapauksessa. Laitoksen on myös erotettava ne vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joihin liittyy vähintään 3 prosentin kuponkikorko, niistä, joihin liittyy alle 3 prosentin kuponkikorko, ja merkittävä ne taulukon 2 toiseen tai kolmanteen sarakkeeseen. Kukin positio on tämän jälkeen kerrottava painotuksella, joka on määritelty kyseiselle maturiteettiluokalle taulukon 2 neljännessä sarakkeessa.

3. Laitoksen on tämän jälkeen laskettava painotettujen pitkien positioiden summa ja painotettujen lyhyiden positioiden summa kussakin maturiteettiluokassa. Se osuus tietyn maturiteettiluokan painotetuista pitkistä positioista, jotka voidaan nettouttaa saman maturiteettiluokan painotettujen lyhyiden positioiden kanssa, muodostaa kyseisen luokan nettoutetun painotetun position, ja nettouttamatta jäänyt pitkä tai lyhyt positio kyseisen luokan nettouttamatta jääneen painotetun position. Tämän jälkeen lasketaan kunkin maturiteettiluokan nettoutettu painotettu kokonaispositio.

4. Laitoksen on laskettava yhteen maturiteettiluokittain lasketut nettouttamatta jääneet painotetut pitkät kokonaispositiot kussakin taulukkoon 2 sisältyvässä alueessa kunkin alueen nettouttamatta jääneen painotetun pitkän kokonaisposition laskemiseksi. Vastaavasti on laskettava yhteen maturiteettiluokittain lasketut nettouttamatta jääneet painotetut lyhyet kokonaispositiot kussakin alueessa kunkin alueen nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen kokonaisposition laskemiseksi. Se osuus tietyn alueen nettouttamatta jääneestä painotetusta pitkästä positiosta, joka voidaan nettouttaa saman alueen nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen position kanssa, muodostaa kyseisen alueen nettoutetun painotetun position. Alueen nettouttamatta jääneen painotetun pitkän tai lyhyen position se osa, jota ei voida edellä kuvatulla tavalla nettouttaa, muodostaa kyseisen alueen nettouttamatta jääneen painotetun position.

▼B

Taulukko 2

Alue	Maturiteettiluokka		Painotus (prosentteina)	Arvioitu koron muutos (prosentteina)
	Vähintään 3 prosentin korkokuponki	Alle 3 prosentin korkokuponki		
Yksi	0 ≤ 1 kuukausi	0 ≤ 1 kuukausi	0,00	—
	> 1 ≤ 3 kuukautta	> 1 ≤ 3 kuukautta	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 kuukautta	> 3 ≤ 6 kuukautta	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 kuukautta	> 6 ≤ 12 kuukautta	0,70	1,00
Kaksi	> 1 ≤ 2 vuotta	> 1,0 ≤ 1,9 vuotta	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 vuotta	> 1,9 ≤ 2,8 vuotta	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 vuotta	> 2,8 ≤ 3,6 vuotta	2,25	0,75
Kolme	> 4 ≤ 5 vuotta	> 3,6 ≤ 4,3 vuotta	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 vuotta	> 4,3 ≤ 5,7 vuotta	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 vuotta	> 5,7 ≤ 7,3 vuotta	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 vuotta	> 7,3 ≤ 9,3 vuotta	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 vuotta	> 9,3 ≤ 10,6 vuotta	5,25	0,60
	> 20 vuotta	> 10,6 ≤ 12,0 vuotta	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 vuotta	8,00	0,60
		> 20 vuotta	12,50	0,60

5. Alueiden yksi ja kaksi välinen nettoutettu painotettu positio saadaan laskemalla alueen 1 nettouttamatta jääneestä painotetusta pitkästä tai lyhyestä positiosta osuus, joka voidaan nettouttaa alueen kaksi nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen tai pitkän position kanssa. Sama laskutoimitus suoritetaan alueeseen kaksi sen nettouttamatta jääneestä painotetusta positiosta jäljelle jääneen osuuden ja alueen kolme nettouttamatta jääneen painotetun position osalta alueiden kaksi ja kolme välisen nettoutetun painotetun position laskemiseksi.

6. Laitos voi vaihtaa 5 kohdassa esitetyn laskentajärjestyksen ja laskea alueiden kaksi ja kolme välisen nettoutetun painotetun position ennen alueiden yksi ja kaksi välisen vastaavan position laskemista.

7. Seuraavaksi määritetään osuus, joka alueessa yksi jäljellä olevasta nettouttamatta jääneestä painotetusta positiosta voidaan nettouttaa alueiden kaksi ja kolme välisen nettouttamatta jääneen painotetun position kanssa alueiden yks ja kolme välisen nettoutetun painotetun position laskemiseksi.

8. Kolmesta 5, 6 ja 7 kohdassa esitetystä erillisestä laskutoimituksesta jäljelle jäävät positiot lasketaan yhteen.

9. Laitoksen omien varojen vaatimus on seuraavien erien summa:

a) 10 prosenttia kaikkien maturiteettiluokkien nettoutettujen painotettujen positioiden summasta;

▼B

b) 40 prosenttia alueen yksi nettoutetusta painotetusta positiosta;

c) 30 prosenttia alueen kaksi nettoutetusta painotetusta positiosta;

d) 30 prosenttia alueen kolme nettoutetusta painotetusta positiosta;

e) 40 prosenttia alueiden yksi ja kaksi sekä alueiden kaksi ja kolme välisestä nettoutetusta painotetusta positiosta;

f) 150 prosenttia alueiden yksi ja kolme välisestä nettoutetusta painotetusta positiosta;

g) 100 prosenttia jäljelle jääneistä nettouttamattomista painotetuista positioista.

340 artikla

Duraatiopohjainen yleisriskin laskentamenetelmä

1. Laitokset voivat käyttää vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiinsä liittyvää yleisriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta laskiessaan duraatiopohjaista laskentamenetelmää 339 artiklassa kuvatun menetelmän sijasta edellyttäen, että ne käyttävät kyseistä menetelmää johdonmukaisesti.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetussa duraatiopohjaisessa menetelmässä laitos laskee jokaisen kiinteäkorkoisen, vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen markkina-arvon perusteella sen sisäisen koron, joka on kyseisen rahoitusvälineen viitteellinen diskonttokorko. Vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen tapauksessa laitoksen on otettava jokaisen rahoitusvälineen markkina-arvo ja laskettava sitten sen tuotto olettaen, että pääoma erääntyy maksettavaksi seuraavana korontarkistusajankohtana.

3. Laitoksen on sitten laskettava jokaisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen modifioitu duraatio seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$\textit{modifioitu duraatio} = \frac{D}{1+R}$$

jossa

D = duraatio laskettuna seuraavan laskukaavan mukaisesti:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

jossa

R = sisäinen korko

C_t = kassavirta ajankohtana t

M = kokonaismaturiteetti

Modifioidun duraation laskelmaan on tehtävä korjaus niiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta, joihin kohdistuu ennen eräpäivää tapahtuvan maksun riski. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten kyseisiä korjauksia sovelletaan.

▼B

4. Laitoksen on luokiteltava jokainen vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline taulukon 3 asianmukaiseen alueeseen. Jokainen rahoitusväline on luokiteltava sen modifioidun duraation perusteella.

Taulukko 3

Alue	Modifioitu duraatio (vuosina)	Arvioitu korko (muutos prosentteina)
Yksi	$> 0 \leq 1{,}0$	1,0
Kaksi	$> 1{,}0 \leq 3{,}6$	0,85
Kolme	$> 3{,}6$	0,7

5. Laitoksen on laskettava tämän jälkeen jokaisen rahoitusvälineen osalta sen duraatiopainotettu positio kertomalla rahoitusvälineen markkina-arvo sen modifioidulla duraatiolla ja kyseistä modifioitua duraatiota vastaavalla arvioidulla koron muutoksella (katso taulukon 3 kolmas sarake).

6. Laitoksen on laskettava duraatiopainotetut pitkät ja lyhyet positionsa kussakin alueessa. Se osuus duraatiopainotetuista pitkistä positioista, joka voidaan kussakin alueessa nettouttaa duraatiopainotettujen lyhyiden positioiden kanssa, on alueen nettoutettu duraatiopainotettu positio.

Laitoksen on tämän jälkeen laskettava duraatiopainotetut nettouttamatta jääneet positiot kullekin alueelle. Sitten sen on sovellettava 339 artiklan 5–8 kohdassa säädettyä järjestelmää painotettuihin nettouttamattomiin positioihin.

7. Laitoksen omien varojen vaatimus on seuraavien erien summa:

a) 2 prosenttia kullekin alueelle määritetystä nettoutetusta duraatiopainotetusta positiosta;

b) 40 prosenttia alueiden yksi ja kaksi sekä alueiden kaksi ja kolme välisistä nettoutetuista duraatiopainotetuista positioista;

c) 150 prosenttia alueiden yksi ja kolme välisestä nettoutetusta duraatiopainotetusta positiosta;

d) 100 prosenttia jäljelle jääneistä nettouttamattomista duraatiopainotetuista positioista.

3 Jakso

Osakkeet

341 artikla

Oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden nettopositiot

1. Laitoksen on laskettava erikseen yhteen 327 artiklan mukaisesti kaikki pitkät nettopositionsa ja kaikki lyhyet nettopositionsa. Kyseisten kahden luvun absoluuttisten arvojen summa on laitoksen bruttokokonaispositio.

▼B

2. Laitoksen on laskettava erikseen kunkin markkinan osalta pitkien nettopositioidensa ja lyhyiden nettopositioidensa summien välinen erotus. Kyseisten erotusten absoluuttisten arvojen summa on laitoksen nettokokonaispositio.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritellään 2 kohdassa tarkoitettu termi 'markkina'.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

342 artikla

Oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriski

Laitoksen on kerrottava bruttokokonaispositionsa 8 prosentilla erityisriskin kattamiseen liittyvän omien varojen vaatimuksensa laskemiseksi.

343 artikla

Oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden yleisriski

Yleisriskin kattamiseen liittyvä omien varojen vaatimus on 8 prosenttia laitoksen nettokokonaispositiosta.

344 artikla

Osakeindeksit

1. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa luetellaan osakeindeksit, joiden osalta voidaan soveltaa 4 kohdan toisessa virkkeessä säädettyä käsittelytapaa.

EPV toimittaa kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardiluonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼C2

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten standardien voimaantuloa laitokset voivat jatkaa 4 kohdan toisessa virkkeessä säädetyn käsittelytavan soveltamista, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet kyseistä käsittelytapaa ennen 1 päivää tammikuuta 2014.

▼B

3. Osakeindeksifutuurit ja osakeindeksifutuureihin sekä osakeindekseihin liittyvien optioiden deltavasta-arvot, jäljempänä 'osakeindeksifutuurit', voidaan jakaa niihin kuuluvien osakkeiden positioihin. Näitä positioita voidaan käsitellä kyseisten kohde-etuutena olevien osakkeiden positioina ja ne voidaan nettouttaa kohde-etuutena olevien osakkeiden vastakkaismerkkisten positioiden kanssa. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tämän käsittelytavan käytöstä.

▼B

4. Jos osakeindeksifutuuria ei jaeta kohde-etuuksiensa positioiksi, sitä käsitellään yksittäisenä osakkeena. Tällaisen yksittäisen osakkeen erityisriski voidaan kuitenkin jättää ottamatta huomioon, jos osakeindeksifutuuri on pörssissä kaupankäynnin kohteena ja se vastaa relevanttia asianmukaisesti hajautettua indeksiä.

4 Jakso

Merkintäsitoumus

345 artikla

Nettopositioiden pienentäminen

1. Vieraan pääoman ja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä merkittäessä laitos voi soveltaa jäljempänä esitettyä menetelmää omien varojen vaatimustensa laskemiseksi. Laitoksen on ensin laskettava nettopositionsa vähentämällä positiot, jotka koskevat sellaisia viralliseen sopimukseen perustuvia merkintäsitoumuksia, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet tai joissa alkuperäinen merkitsijä on tehnyt sopimuksen merkinnän kohteena olevien osakkeiden edelleenlunastuksesta. Toiseksi sen on pienennettävä nettopositioitaan taulukossa 4 esitetyillä kertoimilla ja tämän jälkeen laskettava omien varojen vaatimuksensa käyttämällä merkintäsitoumuksia koskevia pienennettyjä positioitaan.

Taulukko 4

arkipäivä 0:	100 %
arkipäivä 1:	90 %
arkipäivät 2 ja 3:	75 %
arkipäivä 4:	50 %
arkipäivä 5:	25 %
arkipäivän 5 jälkeen:	0 %.

'Arkipäivällä 0' tarkoitetaan sitä arkipäivää, jona laitos sitoutuu ehdoitta hyväksymään tietyn tunnetun määrän arvopapereita sovittuun hintaan.

2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan soveltamisesta.

5 Jakso

Luottojohdannaisilla suojattuihin positioihin liittyvät erityisriskin omien varojen vaatimukset

346 artikla

Vähennys luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta

1. Luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta on myönnettävä vähennys 2–6 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

2. Laitosten on käsiteltävä luottojohdannaisen synnyttämää positiota ja suojattua positiota, jolla on sama nimellismäärä tai soveltuvin osin nimellinen pääomamäärä, johdannaiseen perustuvina keskinäisinä velvoitteina.

▼B

3. Vähennys on myönnettävä täysimääräisenä silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät aina vastakkaisiin suuntiin ja lähes samassa määrin. Näin on seuraavissa tapauksissa:

a) molemmat velvoitteet koostuvat täysin samanlaisista rahoitusvälineistä;

b) pitkä käteispositio on suojattu tuottojenvaihtosopimuksella (tai päinvastoin) ja referenssiomaisuus vastaa täysin suojattavaa vastuuta (eli käteispositiota). Tuottojenvaihtosopimuksen maturiteetti voi poiketa suojattavan vastuun maturiteetista.

Edellä mainituissa tapauksissa position kumpaankaan osaan ei saa soveltaa erityisriskin omien varojen vaatimusta.

4. Nettoutus on 80 prosenttia silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät aina vastakkaisiin suuntiin ja kun kyseisten velvoitteiden välillä vallitsee täydellinen vastaavuus referenssiomaisuuden, sekä referenssiomaisuuden että luottojohdannaisen maturiteetin ja suojattavan vastuun valuutan osalta. Lisäksi luottojohdannaissopimuksen olennaiset ominaispiirteet eivät saa aiheuttaa sitä, että luottojohdannaisen hinnanmuutokset poikkeavat olennaisesti käteisposition hinnanmuutoksista. Siltä osin kuin riski siirtyy liiketoimen seurauksena, sovelletaan erityisriskiin 80 prosentin nettoutusta liiketoimen sen osan osalta, johon liittyvä omien varojen vaatimus on suurempi, jolloin toisen osan erityisriskin omien varojen vaatimukset ovat nolla.

5. Osittaista vähennystä sovelletaan seuraavissa tilanteissa, jos kyse ei ole 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista tapauksista:

a) positio kuuluu 3 kohdan b alakohdan soveltamisalaan, mutta referenssiomaisuus ja suojattava vastuu eivät täysin vastaa toisiaan. Positiot täyttävät kuitenkin seuraavat edellytykset:

   i) referenssiomaisuus on konkurssitilanteessa samassa tai huonommassa asemassa kuin kohde-etuutena oleva omaisuus;

   ii) kohde-etuutena olevan omaisuuden ja referenssiomaisuuden vastapuoli on sama ja niihin liittyy oikeudellisesti päteviä ristikkäisiä maksukyvyttömyys- tai erääntymisperusteita;

b) positio kuuluu 3 kohdan a alakohdan tai 4 kohdan soveltamisalaan, mutta luottosuojan ja suojattavan omaisuuden valuutat tai maturiteetit poikkeavat toisistaan (valuuttapoikkeamat on sisällytettävä valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimukseen);

c) positio kuuluu 4 kohdan soveltamisalaan, mutta käteisposition omaisuus poikkeaa luottojohdannaisen referenssiomaisuudesta. Suojattava omaisuus luetaan kuitenkin luottojohdannaista koskevassa asiakirja-aineistossa riskikohteen rahoitusvälineisiin (joilla sopimus voidaan fyysisesti selvittää).

Sen sijaan, että laskettaisiin yhteen liiketoimen kummankin osan erityisriskin omien varojen vaatimukset, osittaisen vähennyksen myöntämiseksi sovelletaan suurempaa kyseisistä vaatimuksista.

▼B

6. Kaikissa niissä tapauksissa, jotka eivät kuulu 3–5 kohdan soveltamisalaan, erityisriskin omien varojen vaatimukset lasketaan erikseen positioiden molemmille osille.

347 artikla

Vähennys ensimmäisen tappion luottojohdannaisin ja n:nnen tappion korista muodostuvin luottojohdannaisin toteutetun suojauksen osalta

Kun kyseessä ovat ensimmäisen tappion luottojohdannaiset ja n:nnen tappion korista muodostuvat luottojohdannaiset, 346 artiklan mukaisesti myönnettävää vähennystä varten sovelletaan seuraavaa kohtelua:

a) jos laitos hankkii luottojohdannaiseen liittyville useille referenssiomaisuuserille luottosuojan sellaisin ehdoin, että ensimmäinen maksun laiminlyönti varojen joukossa laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, laitos voi 336 artiklassa olevan taulukon 1 mukaisesti nettouttaa sellaiseen referenssiomaisuuserään liittyvän erityisriskin, johon sovelletaan alhaisinta erityisriskin prosenttimääräistä vaatimusta asianomaisten referenssiomaisuuserien joukossa;

b) jos n:s maksun laiminlyönti vastuiden joukossa laukaisee luottosuojan mukaisen maksuvelvollisuuden, suojan ostaja voi nettouttaa erityisriskin vain, jos suoja on hankittu myös laiminlyönneille 1:stä n-1:een tai kun n-1-laiminlyönnit ovat jo tapahtuneet. Näissä tapauksissa on noudatettava ensimmäisen tappion luottojohdannaisille a alakohdassa määritettyä menetelmää, johon on tehty n:nnen tappion korista muodostuvien luottojohdannaisen edellyttämät muutokset.

6 Jakso

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten omien varojen vaatimukset

348 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten omien varojen vaatimukset

1. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihin sovellettava positioriskin (erityis- ja yleisriskin) omien varojen vaatimus on 32 prosenttia, tämän kuitenkaan rajoittamatta tämän jakson muiden säännösten soveltamista. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä oleviin positioihin positioriskin (erityis- ja yleisriskin) sekä valuuttakurssiriskin osalta sovellettava omien varojen vaatimus on 40 prosenttia, tämän kuitenkaan rajoittamatta 353 artiklan säännösten ja yhdessä niiden kanssa 352 artiklan 4 kohdassa esitetyn muutetun kultamääräisen menetelmän sekä artiklan 367 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännösten soveltamista.

2. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten sijoitusten nettouttaminen laitoksen hallussa olevien muiden positioiden kanssa ei ole sallittua, ellei 350 artiklassa toisin mainita.

▼B

349 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä koskevat yleisedellytykset

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin voidaan soveltaa 350 artiklassa esitettyä menetelmää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen esite tai vastaava asiakirja sisältää kaikki seuraavat:

   i) omaisuuslajit, joihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä on valtuudet sijoittaa;

   ii) sovellettaessa sijoitusrajoituksiin perustuvia enimmäisrajoja suhteelliset enimmäisosuudet ja niiden laskentamenetelmät;

   iii) jos vipuvaikutuksen hyödyntäminen on sallittua, suurin sallittu vipuvaikutus;

   iv) jos OTC-rahoitusjohdannais- tai takaisinostotransaktioiden tekeminen tai arvopapereiden lainaksi ottaminen tai antaminen on sallittua, kyseisestä liiketoiminnasta aiheutuvan vastapuoliriskin rajoittamiseksi vahvistetut periaatteet;

b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen toiminnasta laaditaan puolivuotiskatsaukset ja vuosikertomukset, jotta sen varat ja velat sekä tulot ja liiketoiminnot voidaan arvioida tarkastelujaksolla;

c) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys tarjoaa osuudenhaltijoille päivittäin mahdollisuuden saada osuutensa tai osakkeensa lunastetuiksi yrityksen varoista käteistä vastaan;

d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaan yritykseen tehdyt sijoitukset on erotettu salkunhoitajan varoista;

e) sijoittava laitos suorittaa asianmukaisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä koskevan riskinarvioinnin;

f) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä johtaviin henkilöihin kohdistuu direktiivin 2009/65/EY tai vastaavan lainsäädännön mukainen valvonta.

350 artikla

Erityismenetelmät yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä varten

1. Jos laitoksella on päivittäin käytössään tiedot yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoituksista, se voi ottaa nämä sijoitukset huomioon laskeakseen positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omien varojen vaatimuksen. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevista osuuksista muodostuvia positioita kohdellaan sellaisessa menetelmässä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoitusten positioina. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoitusten positioita voidaan nettouttaa laitoksen hallussa olevien muiden positioiden kanssa, edellyttäen että laitoksella on hallussaan riittävästi osakkeita tai osuuksia sijoituskohteita vastaan tapahtuvaa osakkeiden tai osuuksien lunastusta ja/tai luomista varten.

▼B

2. Laitokset voivat laskea yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihinsa liittyvän positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omien varojen vaatimukset käyttämällä sellaisia oletettuja positioita, jotka ovat tarpeen jäljempänä a alakohdassa tarkoitetun ulkoisesti määräytyvän indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista arvopapereista koostuvan ulkoisesti määräytyvän kiinteän korin rakenteen ja arvonkehityksen seuraamiseksi, jos seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sääntöjenmukaisena tehtävänä on seurata ulkoisesti määräytyvän indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista arvopapereista koostuvan ulkoisesti määräytyvän kiinteän korin rakennetta tai arvonkehitystä;

b) on selkeästi osoitettavissa, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevan osuuden päivittäisten hinnanmuutosten ja sen seuraaman indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista arvopapereista koostuvan korin päivittäisten hinnanmuutosten välinen korrelaatio on vähintään kuuden kuukauden ajan ollut vähintään 0,9.

3. Jos laitoksella ei ole päivittäin käytössään tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen kaikista sijoituksista, se voi laskea positioriskin (yleis- ja erityisriskin) omien varojen vaatimukset, jos seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät:

a) oletetaan, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa ensin valtuuksiensa mukaiseen enimmäismäärään asti sellaisiin omaisuuslajeihin, joilla omien varojen vaatimus on suurin yleisriskin ja erityisriskin osalta erikseen, ja jatkaa sitten sijoitusten tekemistä alemman omien varojen vaatimuksen omaisuuslajeihin, kunnes sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksien positiota käsitellään edellä mainitun oletuksen mukaisesti muodostetussa positiossa olevana suorana omistusosuutena;

b) laskiessaan omien varojen vaatimustaan erikseen erityisriskin ja yleisriskin osalta laitokset ottavat huomioon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksiensa positioista vipuvaikutuksen kautta aiheutuvien välillisten vastuiden mahdollisen enimmäismäärän siten, että ne kasvattavat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevien osuuksiensa positiota samalla osuudella, jolla yhteissijoitusyrityksen sijoituksiin liittyviä vastuita voidaan kyseisen yrityksen valtuuksien mukaan enintään kasvattaa;

c) jos tämän kohdan mukaisesti määritetty yleis- ja erityisriskin yhteenlaskettu omien varojen vaatimus on suurempi kuin 348 artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimus, se rajataan kyseisessä kohdassa säädetyn vaatimuksen suuruiseksi.

4. Laitokset voivat antaa toimeksi seuraavassa mainituille kolmansille osapuolille laskea ja ilmoittaa tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien 1-4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien positioidensa positioriskiin liittyvät omien varojen vaatimukset:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän säilytysyhteisöön;

b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

▼B

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

3 LUKU

Valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimukset

351 artikla

Valuuttakurssiriskin kynnysarvo ja painotus

Jos 352 artiklassa esitetyn menetelmän mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja nettokultaposition summa – mukaan lukien mahdolliset valuutta- ja kultapositiot, joiden osalta omien varojen vaatimukset lasketaan sisäistä mallia käyttäen – on enemmän kuin 2 prosenttia sen kaikista omista varoista, laitoksen on laskettava valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimus. Valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimus lasketaan kertomalla laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja nettokultaposition summa 8 prosentilla raportointivaluutan määräisenä.

352 artikla

Kokonaisnettovaluuttaposition laskeminen

1. Laitoksen on ensin laskettava avoin nettopositionsa kussakin valuutassa (raportointivaluutta mukaan luettuna) ja kullassa seuraavien erien (positiivisten ja negatiivisten) summana:

a) nettoavistapositio (eli kaikki omaisuuserät, joista on vähennetty kaikki velat, mukaan lukien kertyneet korot, kyseisenä valuuttana tai kullan osalta kultamääräinen nettoavistapositio);

b) nettotermiinipositio eli kaikki valuutta- ja kultatermiinisopimusten perusteella saatavat määrät, joista on vähennetty kyseisten sopimusten perusteella maksettavat määrät ja joihin sisältyvät valuutta- ja kultafutuurit ja valuutanvaihtosopimusten pääoma, jota ei ole sisällytetty avistapositioon;

c) peruuttamattomat takuut ja vastaavat rahoitusvälineet, joita varmasti käytetään ja joiden perusteella tehtäviä suorituksia ei todennäköisesti saada takaisin;

d) kaikkien valuutta- ja kultaoptioiden nettodeltavasta-arvo tai deltaperusteinen nettoarvo;

e) muiden optioiden markkina-arvo.

Edellä d alakohdan soveltamiseksi deltana on käytettävä kyseisen pörssin deltaa. OTC-optioiden osalta tai silloin, kun kyseisen pörssin deltaa ei ole käytettävissä, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla itse laskea deltan asianmukaista mallia käyttäen. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

▼B

Laitos voi sisällyttää mukaan ennakoidut nettotulot ja -menot, jotka eivät ole vielä kertyneet mutta jotka on jo täysin suojattu, jos tämä tehdään johdonmukaisesti.

Laitos voi jakaa korivaluuttojen nettopositiot koriin sisältyviin valuuttoihin voimassa olevien kiintiöiden perusteella.

2. Sellaiset positiot, joita laitos on ottanut voidakseen suojautua vakavaraisuussuhteeseensa haitallisesti vaikuttavilta valuuttakurssin vaikutuksilta 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti, voidaan toimivaltaisten viranomaisten luvalla jättää ottamatta huomioon laskettaessa avoimia nettovaluuttapositioita. Tällaisten positioiden on oltava luonteeltaan rakenteellisia tai sellaisia, ettei niillä käydä kauppaa, ja vaaditaan erillinen toimivaltaisten viranomaisten suostumus, jos edellytyksiä niiden poislukemiseksi muutetaan. Samaa käsittelyä voidaan soveltaa samoin edellytyksin laitoksen sellaisiin positioihin, jotka koskevat omien varojen laskennassa vähennettyjä eriä.

3. Laitos voi käyttää nettonykyarvoa laskettaessa kunkin valuutan ja kullan avointa nettopositiota edellyttäen, että laitos soveltaa tätä menetelmää johdonmukaisesti.

4. Kaikkien muiden valuuttojen paitsi raportointivaluutan lyhyet ja pitkät nettopositiot sekä kullan lyhyt tai pitkä nettopositio muutetaan raportointivaluutan määräisiksi käyttäen avistakurssia. Tämän jälkeen lasketaan erikseen yhteen lyhyet ja pitkät positiot, jotta saadaan lyhyiden nettopositioiden ja pitkien nettopositioiden kokonaismäärät. Näistä kokonaismääristä suurempi on laitoksen kokonaisnettovaluuttapositio.

5. Laitosten on otettava omien varojen vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien voimaantuloa toimivaltaiset viranomaiset voivat jatkaa olemassa olevien kansallisten käsittelytapojen soveltamista, jos ne ovat soveltaneet kyseisiä käsittelytapoja ennen 31 päivää joulukuuta 2013.

▼B

353 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten valuuttakurssiriskit

1. Edellä 352 artiklan soveltamiseksi otetaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta huomioon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen todelliset valuuttapositiot.

2. Laitokset voivat käyttää seuraavien kolmansien osapuolten raportoimia, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevia valuuttapositioita koskevia tietoja:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän säilytysyhteisöön;

b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava laskelmien paikkansapitävyys.

3. Jos laitoksella ei ole käytössään tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevista valuuttapositioista, on oletettava, että yhteissijoitusyritys on saavuttanut valtuuksiensa mukaisen valuuttamääräisten sijoitusten enimmäismäärän, ja laitosten on kaupankäyntivarastoon luettavien positioiden osalta otettava valuuttakurssiriskin omien varojen vaatimusta laskiessaan huomioon yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista positioistaan vipuvaikutuksen kautta aiheutuvien välillisten vastuiden mahdollinen enimmäismäärä. Tämä tehdään kasvattamalla yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevaa positiota samalla osuudella, jolla yhteissijoitusyrityksen sijoituksiin liittyviä vastuita voidaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoitusvaltuuksien mukaan enintään kasvattaa. Edellä esitetyn oletuksen mukaisesti muodostettua yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen valuuttapositiota käsitellään erillisenä valuuttana samaan tapaan kuin kultamääräisiä sijoituksia edellyttäen, että pitkä kokonaisposition lasketaan yhteen avoimen pitkän kokonaisvaluuttaposition kanssa ja lyhyt kokonaispositio avoimen lyhyen kokonaisvaluuttaposition kanssa, kun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen sijoituksen suunta tunnetaan. Tällaisia positioita ei saa nettouttaa ennen laskennan suorittamista.

354 artikla

Läheisesti keskenään korreloivat valuutat

1. Laitokset voivat täyttää lievemmät omien varojen vaatimukset keskenään relevanttien läheisesti korreloivien valuuttojen positioiden kattamiseksi. Kahden valuutan katsotaan korreloivan läheisesti keskenään ainoastaan, jos päivittäisiä valuuttakursseja koskevien, viimeksi kuluneelta kolmelta tai viideltä vuodelta kerättyjen tietojen perusteella laskettu todennäköisyys sille, että kyseisten valuuttojen samansuuruisista ja vastakkaismerkkisistä positioista syntyy seuraavien kymmenen arkipäivän aikana tappio, joka on enintään 4 prosenttia kyseisen nettoutetun position (raportointivaluuttaan arvostetusta) arvosta, on vähintään 99 prosenttia, jos käytetään kolmen vuoden tarkastelujaksoa, ja 95 prosenttia, jos käytetään viiden vuoden tarkastelujaksoa. Omien varojen vaatimus kahden läheisesti keskenään korreloivan valuutan nettoutetun position osalta on 4 prosenttia kerrottuna nettoutetun position arvolla.

▼B

2. Tämän luvun mukaisia vaatimuksia laskiessaan laitokset voivat jättää huomiotta sellaisten valuuttojen positiot, joita koskee valtioiden välinen sitova sopimus, jonka tarkoituksena on vähentää kyseisen valuutan vaihtelua suhteessa muihin samalla sopimuksella katettuihin valuuttoihin. Laitosten on laskettava näiden valuuttojen nettoutetut positiot ja sovellettava niihin omien varojen vaatimusta, joka on vähintään puolet tällaisessa valtioiden välisessä sopimuksessa vahvistetusta kyseisten valuuttojen suurimmasta sallitusta kurssivaihtelusta.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jossa luetellaan valuutat, joiden osalta 1 kohdassa säädetty kohtelu on käytettävissä.

EPV toimittaa kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardiluonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. Talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttojen nettoutettuihin positioihin liittyvä omien varojen vaatimus on 1,6 prosenttia kyseisten nettoutettujen positioiden arvosta.

5. Ainoastaan tässä artiklassa tarkoitettujen valuuttojen nettouttamatta jääneet positiot sisällytetään avoimeen kokonaisnettopositioon 352 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

6. Jos päivittäisiä valuuttakursseja koskevat, viimeksi kuluneelta kolmelta tai viideltä vuodelta kerätyt tiedot – valuuttaparin samansuuruisista ja vastakkaismerkkisistä positioista seuraavien kymmenen arkipäivän aikana – osoittavat, että nämä kaksi valuuttaa korreloivat täysin positiivisesti keskenään ja laitoksen osto- ja myyntitarjousten ero kyseisten transaktioiden osalta on aina nolla, laitos voi sen osalta toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella luvalla soveltaa 0 prosentin omien varojen vaatimusta vuoden 2017 loppuun saakka.

4 LUKU

Hyödykeriskien omien varojen vaatimukset

355 artikla

Menetelmän valinta hyödykeriskejä varten

Laitosten on laskettava hyödykeriskien omien varojen vaatimus jollakin 359, 360 tai 361 artiklassa säädetyllä menetelmällä, jollei 356–358 artiklan säännöksistä muuta johdu.

▼B

356 artikla

Liitännäinen hyödykekauppa

1. Liitännäistä maataloushyödykekauppaa harjoittavat laitokset voivat määrittää omien varojen vaatimukset fyysisen hyödykevarastonsa osalta kunkin vuoden lopussa seuraavaksi vuodeksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksella on kaiken aikaa vuoden aikana hallussaan kyseistä riskiä varten omat varat, jotka eivät alita varovaista arviota kyseiseen riskiin liittyvästä keskimääräisestä omien varojen vaatimuksesta seuraavaksi vuodeksi;

b) laitos tekee varovaisen arvion a alakohdan mukaisesti lasketun arvon ennakoidusta volatiliteetista;

c) laitoksen keskimääräinen kyseiseen riskiin liittyvä omien varojen vaatimus ei ylitä 5:tä prosenttia sen omista varoista tai yhtä miljoonaa euroa ja, ottaen huomioon b alakohdan mukaisesti arvioitu volatiliteetti, omien varojen vaatimuksen ennakoitu korkein taso ei ylitä 6,5:tä prosenttia sen omista varoista;

d) laitos seuraa jatkuvasti, vastaavatko a ja b alakohdan mukaisesti tehdyt arviot edelleen todellisuutta.

2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, kun ne soveltavat 1 kohdan mukaista vaihtoehtoa.

357 artikla

Hyödykepositiot

1. Kaikki hyödykepositiot tai hyödykejohdannaispositiot ilmaistaan käyttäen hyödykkeiden vakiomittayksikköä. Kunkin hyödykkeen spothinta ilmaistaan raportointivaluuttana.

2. Kulta- tai kultajohdannaispositioista katsotaan aiheutuvan valuuttakurssiriski, ja niiden hyödykeriski lasketaan tapauksen mukaan 3 luvun tai 5 luvun mukaisesti.

3. Yksittäisen hyödykkeen nettopositiolla tarkoitetaan 360 artiklan 1 kohdassa laitoksen sellaisten pitkien ja lyhyiden positioiden erotusta, jotka koskevat samaa hyödykettä ja samanlaisia hyödykkeisiin perustuvia futuureja, optioita ja optiotodistuksia. Johdannaissopimuksia käsitellään 358 artiklan mukaisesti kohde-etuutena olevan hyödykkeen positioina.

4. Hyödykeposition laskemiseksi seuraavia positioita käsitellään saman hyödykkeen positioina:

▼B

a) hyödykkeiden eri alaryhmien positiot, jos alaryhmät ovat toimitettaessa keskenään vaihtokelpoisia;

b) samankaltaisten hyödykkeiden positiot, jos kyseiset hyödykkeet ovat toisensa läheisesti korvaavia ja jos hintojen muutosten väliseksi korrelaatioksi voidaan selvästi osoittaa vähintään 0,9 vähintään yhden vuoden ajalta.

358 artikla

Erityisrahoitusvälineet

1. Hyödykefutuurit ja yksittäisten hyödykkeiden osto- ja myyntitermiinit otetaan mittausjärjestelmässä huomioon käyttäen hyödykkeen vakiomittayksikkönä ilmaistuja nimellismääriä ja erääntymispäivän mukaista maturiteettia.

2. Hyödykkeisiin perustuvia vaihtosopimuksia, joiden nojalla toinen osapuoli maksaa kiinteää hintaa ja toinen käypää markkinahintaa, käsitellään sopimuksen nimellismäärän suuruisena positiosarjana, jossa soveltuvin osin kukin positio vastaa kutakin vaihtosopimuksen maksua ja sijoittuu sen mukaisesti 359 artiklan 1 kohdan mukaisiin maturiteettiluokkiin. Positiot ovat pitkiä positioita, jos laitos maksaa kiinteän hinnan ja saa vaihtuvan hinnan, ja lyhyitä positioita, jos laitos saa kiinteän hinnan ja maksaa vaihtuvan hinnan. Hyödykkeisiin perustuvat vaihtosopimukset, joissa vaihto koskee eri hyödykkeitä, ilmoitetaan maturiteettipohjaisen menetelmän asianomaisessa taulukossa.

3. Hyödykkeitä tai hyödykejohdannaisia koskevia optioita ja optiotodistuksia käsitellään tätä lukua sovellettaessa positioina, joiden arvo vastaa option kohde-etuuden arvoa kerrottuna deltalla. Nämä positiot voidaan nettouttaa sellaisten vastakkaismerkkisten positioiden kanssa, joissa kohde-etuutena on täysin samanlainen hyödyke tai hyödykejohdannainen. Deltana on käytettävä kyseisen pörssin deltaa. OTC-optioiden osalta tai silloin, kun kyseisen pörssin deltaa ei ole käytettävissä, laitos voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla itse laskea deltan asianmukaista mallia käyttäen. Tähän on myönnettävä lupa, jos mallin avulla voidaan asianmukaisesti estimoida option tai optiotodistuksen arvon muutos kohde-etuuden markkinahinnassa tapahtuviin pieniin muutoksiin nähden.

Laitosten on otettava omien varojen vaatimuksissa riittävällä tavalla huomioon muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja määrittelee niissä menetelmiä, joiden avulla omien varojen vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon muut kuin deltaa koskevat riskit oikeassa suhteessa laitosten optioihin liittyvän toiminnan laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien voimaantuloa toimivaltaiset viranomaiset voivat jatkaa olemassa olevan kansallisten käsittelytapojen soveltamista, jos ne ovat soveltaneet kyseisiä käsittelytapoja ennen 31 päivää joulukuuta 2013.

5. Jos laitos on jokin seuraavista, sen on sisällytettävä asianomaiset hyödykkeet hyödykeriskin omien varojen vaatimuksen laskelmaan:

a) takaisinostosopimuksen perusteella hyödykkeitä tai niiden omistusoikeutta koskevia taattuja oikeuksia luovuttava osapuoli;

b) hyödykkeiden lainaksi antamista koskevan sopimuksen mukainen hyödykkeiden lainaksiantaja.

359 artikla

Maturiteettipohjainen menetelmä

1. Laitoksen on käytettävä jokaisesta hyödykkeestä erillistä maturiteettitaulukkoa taulukon 1 mukaisesti. Kaikki yhtä hyödykettä koskevat positiot on jaoteltava asianmukaisiin maturiteettiluokkiin. Fyysiset varastot on merkittävä ensimmäiseen maturiteettiluokkaan nollasta enintään yhteen kuukauteen.

Taulukko 1

Maturiteettiluokka (1)	Perusriskikerroin (%) (2)
0 ≤ 1 kuukausi	1,50
> 1 ≤ 3 kuukautta	1,50
> 3 ≤ 6 kuukautta	1,50
> 6 ≤ 12 kuukautta	1,50
> 1 ≤ 2 vuotta	1,50
> 2 ≤ 3 vuotta	1,50
> 3 vuotta	1,50

2. Positiot, jotka ovat saman hyödykkeen positioita, voidaan nettouttaa keskenään ja merkitä asianmukaisiin maturiteettiluokkiin nettomääräisinä seuraavien positioiden osalta:

a) samana päivänä erääntyviä sopimuksia koskevat positiot;

b) kymmenen päivän sisällä toisistaan erääntyviä sopimuksia koskevat positiot, jos sopimuksilla käydään kauppaa markkinoilla, joilla on päivittäiset toimituspäivät.

▼B

3. Tämän jälkeen laitoksen on laskettava pitkien positioiden summa ja lyhyiden positioiden summa jokaisessa maturiteettiluokassa. Se pitkien positioiden osuus, joka voidaan kussakin maturiteettiluokassa nettouttaa lyhyiden positioiden kanssa, on kyseisen maturiteettiluokan nettoutettu positio. Jäljelle jäänyt pitkä tai lyhyt positio on kyseisen maturiteettiluokan nettouttamatta jäänyt positio.

4. Se osuus maturiteettiluokan nettouttamatta jääneestä pitkästä positiosta, joka voidaan nettouttaa jonkin taulukossa jäljempänä olevan maturiteettiluokan nettouttamatta jääneen lyhyen position kanssa, tai päinvastoin, on kahden maturiteettiluokan välinen nettoutettu positio. Nettouttamatta jääneen pitkän tai lyhyen position osuus, jota ei voida edellä esitetyllä tavalla nettouttaa, on nettouttamatta jäänyt positio.

5. Laitoksen omien varojen vaatimus lasketaan kunkin hyödykkeen osalta asianmukaisen maturiteettitaulukon perusteella seuraavien erien summana:

a) nettoutettujen pitkien ja lyhyiden positioiden summa kerrottuna taulukon 1 sarakkeessa 2 kullekin maturiteettiluokalle määrätyllä perusriskikertoimella ja hyödykkeen spot-hinnalla;

b) kahden maturiteettiluokan välinen nettoutettu positio kultakin maturiteettiluokalta, johon on siirretty nettouttamatta jäänyt osuus positiosta, kerrottuna 0,6 prosentilla (luokkien välinen kerroin) ja hyödykkeen spot-hinnalla;

c) jäljelle jääneet nettouttamatta olevat positiot kerrottuna 15 prosentilla (avoimen position kerroin) ja hyödykkeen spot-hinnalla.

6. Laitoksen omien varojen kokonaisvaatimus hyödykeriskin osalta lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta 5 kohdan mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten summana.

360 artikla

Yksinkertaistettu menetelmä

1. Laitoksen omien varojen vaatimus lasketaan kunkin hyödykkeen osalta seuraavien erien summana:

a) 15 prosenttia hyödykettä koskevasta pitkästä tai lyhyestä nettopositiosta kerrottuna hyödykkeen spot-hinnalla;

b) 3 prosenttia hyödykettä koskevasta lyhyiden ja pitkien positioiden summana lasketusta bruttopositiosta kerrottuna hyödykkeen spot-hinnalla.

2. Laitoksen omien varojen kokonaisvaatimus hyödykeriskin osalta lasketaan jokaisen hyödykkeen osalta 1 kohdan mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten summana.

▼B

361 artikla

Laajennettu maturiteettipohjainen menetelmä

Laitokset voivat käyttää seuraavassa taulukossa 2 esitettyjä perusriskiluokkien välisiä ja avoimen position minimikertoimia 359 artiklassa esitettyjen sijasta edellyttäen, että

a) laitokset käyvät huomattavaa hyödykekauppaa;

b) laitoksilla on asianmukaisesti hajautettu kaupankäyntisalkku hyödykkeitä varten;

c) laitokset eivät vielä voi käyttää sisäisiä malleja hyödykeriskin omien varojen vaatimuksensa laskemiseen.

Taulukko 2

	Jalometallit (paitsi kulta)	Perusmetallit	Maatalous-hyödykkeet (softs)	Muut, ml. energiatuotteet
Perusriski-kerroin (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Luokkien välinen kerroin (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Avoimen position kerroin (%)	8	10	12	15

Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tämän artiklan käytöstä ja esitettävä samalla näyttö toimistaan, joiden tarkoituksena on ottaa käyttöön sisäinen malli hyödykeriskin omien varojen vaatimuksen laskemista varten.

5 LUKU

Sisäisten mallien käyttö omien varojen vaatimusten laskemiseksi

1 Jakso

Lupa sisäisten mallien käyttöön ja omien varojen vaatimukset

362 artikla

Erityisriski ja yleisriski

Kaupankäynnin kohteena olevan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tai tällaista rahoitusvälinettä koskevan johdannaisen positioriski voidaan jakaa kahteen osatekijään tämän luvun soveltamiseksi. Ensimmäinen osatekijä on erityisriski, eli kyseisen rahoitusvälineen hinnanmuutosriski, johon vaikuttavat rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaan tai, johdannaisen ollessa kyseessä, johdannaisen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaan liittyvät seikat. Toinen osatekijä on yleisriski, joka on kyseisen rahoitusvälineen hinnanmuutosriski, joka syntyy korkotason vaihteluista (kun kyseessä ovat kaupankäynnin kohteena olevat vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet tai niitä koskevat johdannaiset) tai osakemarkkinoiden yleisestä muutoksesta, joka ei johdu yksittäisten arvopapereiden ominaispiirteistä (kun kyseessä ovat osakkeet tai niitä koskevat johdannaiset).

▼B

363 artikla

Lupa sisäisten mallien käyttöön

1. Todettuaan, että laitos täyttää soveltuvin osin 2, 3 ja 4 jakson vaatimukset, toimivaltaisten viranomaisten on annettava laitoksille lupa laskea omien varojen vaatimuksensa yhden tai useamman seuraavassa mainitun riskiluokan osalta käyttäen sisäisiä mallejaan 2–4 luvussa esitettyjen menetelmien sijasta tai niihin yhdistettynä:

a) oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden yleisriski;

b) oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriski;

c) vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden yleisriski;

d) vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriski;

e) valuuttakurssiriski;

f) hyödykeriski.

2. Niissä riskiluokissa, joissa laitokselle ei ole myönnetty 1 kohdassa tarkoitettua lupaa käyttää sisäisiä malleja, laitoksen on edelleen laskettava omien varojen vaatimukset soveltuvin osin 2, 3 ja 4 luvun mukaisesti. Sisäisten mallien käyttöön vaaditaan toimivaltaisten viranomaisten lupa kunkin riskiluokan osalta, ja lupa myönnetään vain, jos sisäinen malli kattaa merkittävän osuuden tietyn riskiluokan positioista.

3. Niiden sisäisten mallien, joita laitos on saanut luvan käyttää, käytön olennaisiin muutoksiin ja käytön laajentamiseen (erityisesti uusiin riskiluokkiin) ja stressitestatun todennäköisen tappioluvun (value-at-risk, VaR) ensimmäiseen laskemiseen 365 artiklan 2 kohdan mukaisesti vaaditaan erillinen lupa toimivaltaiselta viranomaiselta.

Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista muista niiden sisäisten mallien, joita laitos on saanut luvan käyttää, käytön laajentamisista ja muutoksista.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) sisäisten mallien käytön laajennusten ja muutosten olennaisuuden arviointiin sovellettavat edellytykset;

b) arviointimenetelmät, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää laitoksille luvan käyttää sisäisiä malleja;

c) edellytykset, joiden perusteella sisäisen mallin kattamien positioiden osuus jossakin riskiluokassa katsotaan 2 kohdan mukaisesti merkittäväksi.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

364 artikla

Omien varojen vaatimukset käytettäessä sisäisiä malleja

1. Riskiluokissa, joissa laitokselle ei ole myönnetty lupaa käyttää sisäistä mallia, 2, 3 ja 4 luvun mukaisesti laskettujen omien varojen vaatimusten lisäksi kunkin sisäistä mallia käyttävän laitoksen on noudatettava omien varojen vaatimusta, joka on ilmaistu a ja b alakohdan summana seuraavasti:

a) suurempi seuraavista arvoista:

   i) jäljempänä 365 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen edellisen päivän todennäköinen tappioluku (VaR_{t-1});

   ii) jäljempänä 365 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettujen päivittäisten todennäköisten tappiolukujen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (VaR_{avg}) kerrottuna kertoimella (m_c) 366 artiklan mukaisesti;

b) suurempi seuraavista arvoista:

   i) jäljempänä 365 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu tuorein saatavilla oleva laitoksen stressitestattu todennäköinen tappioluku ($sVaR_{t-1}$); ja

   ii) jäljempänä 365 artiklan 2 kohdassa määritetyllä tavalla ja tiheydellä laskettujen stressitestattujen todennäköisten tappiolukujen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä ($sVaR_{avg}$), kerrottuna kertoimella (m_s) 366 artiklan mukaisesti.

2. Laitosten, jotka käyttävät sisäistä mallia omien varojen vaatimuksen laskemiseen vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriskin osalta, on täytettävä omien varojen lisävaatimus, joka on ilmaistu a ja b alakohdan summana seuraavasti:

a) edellä 337 ja 338 artiklan mukaisesti laskettu omien varojen vaatimus kaupankäyntivarastoon kuuluvien arvopaperistamispositioiden ja n:nnen tappion luottojohdannaisten erityisriskin osalta lukuun ottamatta niitä, jotka on sisällytetty omien varojen vaatimukseen korrelaatiokaupankäyntisalkun erityisriskin osalta 5 jakson mukaisesti, ja soveltuvin osin erityisriskin omien varojen vaatimus 2 luvun 6 jakson mukaisesti sellaisten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista muodostuvien positioiden osalta, joiden osalta 350 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaiset edellytykset eivät täyty;

▼B

b) suurempi seuraavista:

i) jäljempänä 3 jakson mukaisesti laskettu laitoksen viimeisin maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvua kuvaava luku;

ii) kyseisen luvun keskiarvo 12 edellisen viikon ajalta.

3. Laitokset, joilla on 338 artiklan 1–3 kohdan vaatimusten mukainen korrelaatiokaupankäyntisalkku, voivat täyttää omien varojen vaatimuksen 338 artiklan 4 kohdan sijasta 377 artiklan perusteella. Tällöin se vastaa suurinta seuraavista:

a) jäljempänä 5 jakson mukaisesti laskettu viimeisin korrelaatiokaupankäyntisalkun riskiä kuvaava luku;

b) kyseisen luvun keskiarvo 12 edellisen viikon ajalta;

c) kahdeksan prosenttia siitä omien varojen vaatimuksesta, joka a alakohdassa tarkoitetun viimeisimmän riskiluvun laskemisen ajankohtana laskettaisiin 338 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaikkien korrelaatiokaupankäyntisalkun sisäiseen malliin sisältyvien positioiden osalta.

2 Jakso

Yleiset vaatimukset

365 artikla

VaR-luvun ja stressitestatun VaR-luvun laskeminen

1. Edellä 364 artiklassa tarkoitettua todennäköistä tappiolukua eli VaR-lukua koskevassa laskelmassa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

a) VaR-luku lasketaan päivittäin;

b) 99 prosentin yksisuuntainen luottamusväli;

c) kymmenen päivän hallussapitoaika;

d) vähintään yhden vuoden mittainen toteutunut havaintojakso lukuun ottamatta tapauksia, joissa lyhyempi havaintojakso on oikeutettu hintojen volatiliteetin merkittävän lisääntymisen vuoksi;

e) tietojen päivittäminen vähintään kuukausittain.

Laitos voi käyttää VaR-lukuja, jotka on laskettu kymmentä päivää lyhyempien pitoaikojen mukaan, skaalaamalla ne ylöspäin kymmeneen päivään käyttäen asianmukaista menetelmää, jota arvioidaan säännöllisesti.

▼B

2. Laitoksen on lisäksi laskettava vähintään viikoittain nykyisen salkun 'stressitestattu VaR-luku' ensimmäisessä kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti siten, että VaR-lukua koskevan mallin aiempien ajanjaksojen tiedot on kalibroitu sellaisen 12 kuukauden pituisen yhtäjaksoisen ajanjakson tietojen kanssa, jolloin esiintyi laitoksen salkun kannalta merkityksellisiä rahoitusmarkkinoiden ongelmia. Laitoksen on vähintään vuosittain tarkistettava kyseiset aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot ja ilmoitettava tarkistamisen tulos toimivaltaisille viranomaisille. EPV seuraa stressitestatun VaR-luvun laskemisessa noudatettavia käytänteitä ja laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita kyseisistä käytänteistä.

366 artikla

Lakisääteinen toteutumatestaus ja kertoimet

1. Edellä 365 artiklassa tarkoitettujen laskelmien tulokset on kerrottava kertoimilla (m_c) ja (m_s).

2. Kunakin kertoimena (m_c) ja (m_s) on vähintään 3, johon on lisätty 0:n ja 1:n välillä oleva lisäkerroin taulukon 1 mukaisesti. Lisäkertoimen suuruus riippuu 250:n viimeksi kuluneen pankkipäivän ajalta tehdyissä, VaR-lukuja koskevissa 365 artiklan 1 kohdan mukaisissa toteutumatestauksissa havaittujen ylitysten lukumäärästä.

Taulukko 1

Ylitysten lukumäärä	Lisäkerroin
alle 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 tai enemmän	1,00

3. Laitosten on laskettava päivittäiset ylitykset käyttämällä kaupankäyntisalkun oletettuun ja todelliseen arvonmuutokseen perustuvaa toteutumatestausta. Ylitys on kaupankäyntisalkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää laitoksen mallin avulla lasketun vastaavan yhden päivän VaR-luvun. Lisäkertoimen määrittämiseksi ylitysten lukumäärä on arvioitava vähintään neljännesvuosittain ja sen on oltava yhtä suuri kuin kaupankäyntisalkun oletetun ja todellisen arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä suuremman määrä.

Kaupankäyntisalkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestaus perustuu kaupankäyntisalkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän päätösarvon vertailuun, olettaen, että positiot pysyvät muuttumattomina.

Kaupankäyntisalkun arvon todellisten muutosten toteutumatestaus perustuu kaupankäyntisalkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän todellisen päätösarvon vertailuun, pois lukien maksut, välityspalkkiot ja nettokorkotulo.

▼B

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat yksittäisissä tapauksissa rajoittaa lisäkertoimen oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä johtuvaan arvoon, jos todellisen arvonmuutoksen mukaisten ylitysten lukumäärä ei johdu sisäisen mallin puutteista.

5. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat jatkuvasti valvoa kertoimien asianmukaisuutta, laitosten on ilmoitettava viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa toimivaltaisille viranomaisille ylityksistä, jotka ne ovat havainneet toteutumatestiohjelmallaan.

367 artikla

Riskien mittaamista koskevat vaatimukset

1. Positioriskin, valuuttakurssiriskin tai hyödykeriskin pääomavaatimusten laskemiseen käytettävän sisäisen mallin ja korrelaatiokaupankäynnin sisäisen mallin on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) mallin on mitattava tarkasti kaikki olennaiset hintariskit;

b) mallin on katettava riittävä määrä riskitekijöitä riippuen laitoksen toiminnan laajuudesta kyseessä olevilla markkinoilla. Jos riskitekijä on sisällytetty laitoksen hinnoittelumalliin mutta ei riskienmittausmalliin, laitoksen on pystyttävä perustelemaan sen pois jättäminen riskienmittausmallista toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla. Riskienmittausmallissa on käsiteltävä optioiden ja muiden tuotteiden epälineaarisuuksia, korrelaatioriskejä ja hintojen erkanemisriskiä (basis-riskiä). Jos riskitekijöistä käytetään arvioita, niillä on pitänyt todistetusti pystyä hyväksyttävällä tarkkuudella määrittämään hallussa olevaan positioon liittyviä riskejä.

2. Positioriskin, valuuttakurssiriskin tai hyödykeriskin pääomavaatimusten laskemiseen käytettävän sisäisen mallin on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

a) mallissa on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kaikkien niiden valuuttojen korkoja, joissa laitoksella on koron muutoksille herkkiä, laitoksen taseeseen sisältyviä tai taseen ulkopuolisia positioita. Laitoksen on mallinnettava korkokäyrät käyttäen yleisesti hyväksyttyjä menetelmiä. Tärkeimpien valuuttojen ja markkinoiden olennaista korkoriskiä mitattaessa korkokäyrä on jaettava vähintään kuuteen maturiteettiluokkaan korkojen volatiliteettivaihteluiden selville saamiseksi korkokäyrällä. Mallin on myös mitattava eri korkokäyrien epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski;

▼B

b) mallissa on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä valuuttoja, joiden määräisiä laitoksen positiot ovat. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta huomioon otetaan niiden todelliset valuuttapositiot. Laitokset voivat käyttää kolmannen osapuolen ilmoittamia, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen valuuttapositioita koskevia tietoja silloin, kun kyseisen tietojen paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla. Jos laitoksella ei ole käytössään tietoja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen valuuttapositioista, tämä positio on luotava ja sitä olisi käsiteltävä 353 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

c) mallissa on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kaikkia niitä osakemarkkinoita varten, joilla laitoksella on merkittäviä positioita;

d) mallissa on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kutakin sellaista hyödykettä varten, jossa laitoksella on merkittäviä positioita. Mallin on myös mitattava samankaltaisten mutta epäidenttisten hyödykkeiden hintojen muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski ja maturiteettieroista aiheutuva termiinihintamuutosten riski. Siinä on myös otettava huomioon markkinoiden piirteet, erityisesti toimituspäivät ja kaupankäyntiin osallistuvien mahdollisuus sulkea positiot;

e) riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on laitoksen sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä saa käyttää vain silloin, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatiliteettia.

3. Tämän luvun soveltamiseksi käyttämissään sisäisissä malleissa laitokset voivat käyttää empiirisiä korrelaatioita riskiluokan sisällä ja riskiluokkien välillä vain, jos laitoksen käyttämä korrelaatioiden mittausmenetelmä on asianmukainen ja sitä sovelletaan kattavasti.

368 artikla

Laadulliset vaatimukset

1. Tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin on oltava rakenteeltaan asianmukainen, sitä on sovellettava kattavasti ja sen on erityisesti täytettävä kaikki seuraavat laadulliset vaatimukset:

a) positioriskin, valuuttakurssiriskin tai hyödykeriskin pääomavaatimusten laskemiseen käytettävä sisäinen malli on kiinteästi liitettävä laitoksen päivittäiseen riskienhallintaprosessiin, ja sen perusteella on ilmoitettava vastuisiin sisältyvistä riskeistä toimivalle johdolle;

b) laitoksella on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle. Yksikkö vastaa tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin suunnittelusta ja toteutuksesta. Yksikkö suorittaa tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin ensimmäisen ja sen jälkeen toteutettavan jatkuvan

▼B

validoinnin, ja se on vastuussa yleisestä riskienhallintajärjestelmästä. Yksikkö laatii ja analysoi päivittäin raportteja, jotka koskevat positioriskin, valuuttakurssiriskin tai hyödykeriskin pääomavaatimusten laskemiseen käytettävällä sisäisellä mallilla tuotettuja tuloksia ja kaupankäyntilimiitteihin liittyviä aiheellisia toimenpiteitä.

c) laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on osallistuttava aktiivisesti riskien valvontaan, ja laitoksen johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen kokonaisriskiä;

d) laitoksella on oltava riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, joka pystyy käyttämään kehittyneitä sisäisiä malleja kaupankäynnissä, riskienvalvonnassa, sisäisessä tarkastuksessa ja kauppojen selvityksessä (back office), mukaan lukien tämän luvun soveltamiseksi käytettävät mallit;

e) laitoksella on oltava käytössä menettelyt sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että sisäisten mallien yleistä toimivuutta koskevia dokumentoituja sisäisiä käytänteitä ja valvontamenettelyjä noudatetaan, mukaan lukien tämän luvun soveltamiseksi käytettävät mallit;

f) on voitava osoittaa, että tämän luvun soveltamiseksi käytettävällä sisäisellä mallilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit;

g) laitoksen on riittävän usein toteutettava systemaattinen stressitestiohjelma, joka sisältää myös käänteiset stressitestit ja tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin, ja toimivan johdon on tarkasteltava näistä stressitesteistä saatuja tuloksia ja otettava ne huomioon päättäessään toimintatavoista ja limiiteistä. Tämän prosessin on katettava erityisesti markkinoiden epälikvidisyys markkinaolosuhteiden vaikeutuessa, keskittymäriski, yhdensuuntaiset markkinat, tapahtumariski ja äkillistä luottotappiota koskeva riski, tuotteiden epälineaarisuus, selkeät miinuspositiot (deep out of the money), positiot, jotka altistuvat hintaeroille, ja muut riskit, joita ei voida asianmukaisesti kattaa sisäisillä malleilla. Sovellettujen sokkien on kuvattava salkun luonnetta ja aikaa, joka saattaisi kulua riskeiltä suojautumiseen tai riskienvalvontaan vaikeissa markkinaolosuhteissa;

h) laitoksen on osana säännöllistä sisäistä tarkastustaan teetettävä riippumaton selvitys sisäisistä malleistaan, mukaan lukien tämän luvun soveltamiseksi käytettävät mallit.

2. Edellä 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetun selvityksen on katettava sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta. Laitoksen on vähintään kerran vuodessa toimitettava yleisen riskienvalvontajärjestelmänsä tarkastus. Tarkastuksessa on käsiteltävä seuraavia asioita:

a) riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyn dokumentoinnin ja riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;

▼B

b) riskimittareiden sisällyttäminen päivittäiseen riskienhallintaan ja johdon tietojensaantijärjestelmän aukottomuus;

c) laitoksessa noudatettu, kaupankäyntiä ja kauppojen selvitystoimintaa (front ja back office) hoitavan henkilöstön soveltamien riskienhinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettely;

d) riskienmittausmallin kattamien riskien laajuus ja riskienmittausjärjestelmään tehtävien merkittävien muutosten validointi;

e) positioita koskevien tietojen täsmällisyys ja täydellisyys, volatiliteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä arvostus- ja riskiherkkyyslaskelmien täsmällisyys;

f) tapa, jolla laitoksessa varmistetaan sisäisessä mallissa käytettävien tietolähteiden johdonmukaisuus, ajanmukaisuus ja luotettavuus sekä niiden riippumattomuus;

g) mallien tarkkuutta mittaavan toteutumatestauksen arvioinnin varmentamismenettely.

3. Sitä mukaa kuin tekniikat ja parhaat menettelytavat kehittyvät, laitosten on hyödynnettävä kyseisiä uusia tekniikoita ja menettelytapoja tämän luvun soveltamiseksi käyttämissään sisäisissä malleissa.

369 artikla

Sisäinen validointi

1. Laitoksilla on oltava käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että soveltuvan pätevyyden omaavat kehitysprosessista riippumattomat tahot ovat validoineet kaikki niiden tämän luvun soveltamiseksi käyttämät sisäiset mallit riittävällä tavalla, jotta voitaisiin varmistaa, että mallit ovat käsitteellisesti moitteettomia ja kattavat riittävällä tavalla kaikki olennaiset riskit. Validointi on suoritettava heti kun sisäinen malli on kehitetty ja aina kun siihen tehdään merkittäviä muutoksia. Validointi on lisäksi suoritettava säännöllisin väliajoin ja etenkin kun markkinoilla on tapahtunut merkittäviä rakenteellisia muutoksia tai salkun koostumuksessa on tapahtunut muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, ettei sisäinen malli enää sovellu tarkoitukseensa. Sitä mukaa kuin sisäisen validoinnin tekniikat ja parhaat menettelytavat kehittyvät, laitosten on hyödynnettävä tätä kehitystä. Sisäisen mallin validointia ei saa rajoittaa toteutumatestaukseen, vaan sen on sisällettävä myös vähintään seuraavat osatekijät:

a) testit, joilla osoitetaan, että sisäisen mallin perustana olevat oletukset ovat asianmukaisia eivätkä johda riskin ali- tai yliarviointiin;

b) lakisääteisten toteutumatestausohjelmien lisäksi laitosten on tehtävä omat sisäisen mallin validointitestinsä, mukaan lukien toteutumatestaus, salkkujensa riskien ja rakenteen perusteella;

▼B

c) oletussalkkujen käyttö sen varmistamiseksi, että sisäisellä mallilla voidaan selittää tiettyjä mahdollisesti ilmeneviä rakenteellisia tekijöitä, kuten hintakehityksen erkanemisesta johtuvia olennaisia riskejä (basis-riski) ja keskittymäriskiä.

2. Laitoksen on suoritettava kaupankäyntisalkun arvon sekä todellisen että oletetun muutoksen toteutumatestaus.

3 Jakso

Erityisriskin mallintamista koskevat erityisvaatimukset

370 artikla

Erityisriskin mallintamista koskevat vaatimukset

Erityisriskin omien varojen vaatimusten laskemiseen käytettävän sisäisen mallin ja korrelaatiokaupankäynnin sisäisen mallin on täytettävä seuraavat lisävaatimukset:

a) se selittää kaupankäyntisalkun toteutuneen hintavaihtelun;

b) se osoittaa keskittymisen kaupankäyntisalkun koon ja koostumuksen muutosten osalta;

c) se mittaa luotettavasti myös epäedullisten olosuhteiden vaikutusta;

d) se on validoitu erityisriskin kattamistarkkuutta mittaavalla toteutumatestillä. Jos laitos suorittaa kyseisen toteutumatestin merkityksellisten osasalkkujen perusteella, nämä on valittava johdonmukaisella tavalla;

e) se kattaa riskikohteeseen liittyvän, suojattavan ja suojaavan erän hintakehityksen erkanemisesta johtuvan riskin (basis-riski) ja erityisesti reagoi herkästi olennaisiin ominaiseroihin samankaltaisten mutta ei samanlaisten positioiden välillä;

f) se kattaa tapahtumariskin.

371 artikla

Erityisriskin malleja koskevat poikkeukset

1. Laitos voi halutessaan jättää sisäisellä mallilla lasketun erityisriskin omien varojen vaatimuksensa ulkopuolelle ne positiot, joiden osalta se täyttää erityisriskin omien varojen vaatimuksen 332 artiklan 1 kohdan e alakohdan tai 337 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta positioita, joihin sovelletaan 377 artiklassa säädettyä menetelmää.

2. Laitoksen ei tarvitse kattaa kaupankäynnin kohteena oleviin vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin liittyvää maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä sisäisellä mallilla, jos se kattaa nämä riskit 4 jakson mukaisilla vaatimuksilla.

▼B

4 Jakso

Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin sisäinen malli (IRC-malli)

372 artikla

Sisäisen IRC-mallin käyttöä koskeva vaatimus

Laitoksella, joka käyttää sisäistä mallia omien varojen vaatimuksen laskemiseen kaupankäynnin kohteena olevien vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriskin osalta, on oltava sisäinen maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä (IRC) koskeva malli, jolla se pystyy kattamaan kaupankäyntivarastonsa positioihin liittyvän maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin, jotka kasvattavat riskejä, jotka voidaan kattaa VaR-lukuun perustuvalla laskennalla siten kuin 365 artiklan 1 kohdassa määritetään. Laitoksen on osoitettava, että sen sisäinen malli on seuraavien standardien mukainen olettaen, että riskin taso on vakaa ja että sitä mukautetaan tarvittaessa likviditeetin, markkinakeskittymien, suojausten ja valinnaisuuden vaikutusten mukaisesti:

a) sisäinen malli mahdollistaa asianmukaisen riskien erottelun sekä täsmälliset ja johdonmukaiset maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin estimaatit;

b) potentiaalisia tappioita koskevilla sisäisen mallin estimaateilla on keskeinen merkitys laitoksen riskienhallinnassa;

c) sisäisessä mallissa käytettävät markkinoita ja positioita koskevat tiedot ovat ajantasaisia, ja niiden laatua arvioidaan asianmukaisesti;

d) se täyttää 367 artiklan 3 kohdan, 368 artiklan, 369 artiklan 1 kohdan sekä 370 artiklan b, c, e ja f alakohdan vaatimukset.

EPV antaa 373-376 artiklan vaatimuksia koskevia ohjeita.

373 artikla

Sisäisen IRC-mallin soveltamisala

Sisäisen IRC-mallin on katettava kaikki positiot, joihin sovelletaan erityiseen korkoriskiin liittyvää omien varojen vaatimusta, mukaan lukien positiot, joihin sovelletaan 0 prosentin erityisriskiin liittyvää omien varojen vaatimusta 336 artiklan mukaisesti, mutta se ei kata arvopaperistamispositioita ja n:nnen tappion luottojohdannaisia.

Laitos voi toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella johdonmukaisesti soveltaa kyseistä sisäistä mallia kaikkiin julkisesti noteeratuista oman pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä muodostuviin positioihin ja julkisesti noteerattuihin oman pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin perustuviin johdannaispositioihin. Suostumus on annettava, jos soveltaminen ei ole ristiriidassa riskien mittaamisessa ja hallinnassa sovellettujen laitoksen sisäisten menetelmien kanssa.

▼B

374 artikla

Sisäisen IRC-mallin parametrit

1. Laitosten on käytettävä sisäistä mallia laskeakseen luvun, joka mittaa maksukyvyttömyydestä ja sisäisten tai ulkoisten luottoluokitusten siirtymästä johtuvat tappiot 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden aikahorisontin aikana. Laitosten on laskettava tämä luku vähintään viikoittain.

2. Korrelaatiota koskevia oletuksia on tuettava vankkaan käsitteistöön perustuvalla objektiivisten tietojen analyysilla. Sisäisessä mallissa on otettava asianmukaisesti huomioon liikkeeseenlaskijoihin liittyvät keskittymät. Keskittymät, joita voi syntyä stressitilanteissa tuoteluokkien sisällä ja niiden välillä, on myös otettava huomioon.

3. Sisäistä IRC-mallia sovellettaessa otetaan huomioon maksukyvyttömyystapahtumien ja luottoluokan siirtymätapahtumien välisen korrelaation vaikutukset. Sisäisessä mallissa ei saa ottaa huomioon yhtäältä maksukyvyttömyystapahtumien ja luottoluokan siirtymätapahtumien ja toisaalta muiden riskitekijöiden välisiä hajautusvaikutuksia.

4. Sisäisen mallin on perustuttava oletukseen, että riskin taso on vakaa yhden vuoden aikahorisontin ajan, jolloin kaupankäyntivarastoon kuuluvat yksittäiset positiot tai positioyhdistelmät, joissa on niiden likviditeettihorisontin aikana esiintynyt maksukyvyttömyystapauksia tai luottoluokan siirtymiä, uudelleentasapainotetaan likviditeettihorisontin lopussa alkuperäisen riskitason saavuttamiseksi. Laitos voi vaihtoehtoisesti käyttää oletusta yhden vuoden vakaasta positiosta.

5. Likviditeettihorisontit on määritettävä sen mukaisesti, kuinka paljon aikaa tarvitaan position myymiseen tai kaikkien olennaisten hintariskien suojaamiseen vaikeissa markkinaolosuhteissa, ottaen erityisesti huomioon position koko. Likviditeettihorisonttien on oltava johdonmukaisia sekä systeemisten että ominaiseroista johtuvien stressitilanteiden aikana sovellettujen todellisten käytänteiden ja saatujen kokemusten kanssa. Likviditeettihorisontti on määritettävä konservatiivisten oletusten mukaisesti, ja sen on oltava riittävän pitkä, jotta myynti tai suojaus ei sinänsä vaikuta olennaisesti hintaan, jolla myynti tai suojaus on tarkoitus toteuttaa.

6. Positiolle tai positioyhdistelmälle määritettävän asianmukaisen likviditeettihorisontin on oltava vähintään kolme kuukautta.

7. Asianmukaista likviditeettihorisonttia positiolle tai positioyhdistelmälle määritettäessä on otettava huomioon laitoksen sisäiset toimintapolitiikat, joita sovelletaan arvonoikaisuihin ja vaikeasti myytävissä olevien positioiden hallintaan. Kun laitos määrittää likviditeettihorisontteja positioyhdistelmille yksittäisten positioiden sijaan, positioyhdistelmien määrittämisperusteiden on mielekkäästi vastattava likviditeettieroja. Keskittyneiden positioiden likviditeettihorisonttien on oltava pidempiä, koska niiden rahaksi muuttuminen kestää kauemmin. Arvopaperistamisvaraston likviditeettihorisonttia määritettäessä on otettava huomioon aika, joka tarvitaan omaisuuserien muodostamiseen, myymiseen ja arvopaperistamiseen tai olennaisten riskitekijöiden suojaamiseen vaikeissa markkinaolosuhteissa.

▼B

375 artikla

Suojausten sisällyttäminen sisäiseen IRC-malliin

1. Suojaukset voidaan sisällyttää laitoksen sisäiseen malliin, jolla katetaan maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvu. Positiot voidaan nettouttaa, jos pitkät ja lyhyet positiot liittyvät samaan rahoitusvälineeseen. Pitkiin ja lyhyisiin positioihin, joihin kuuluu useita välineitä tai saman vastapuolen useita arvopapereita, sekä lyhyisiin ja pitkiin positioihin eri liikkeeseenlaskijoissa liittyvät suojaus- tai hajautusvaikutukset voidaan hyväksyä ainoastaan, jos eri välineiden pitkät ja lyhyet bruttopositiot mallinnetaan selkeästi. Laitosten on otettava huomioon suojauksen maturiteetin ja likviditeettihorisontin välisenä aikana mahdollisesti toteutuvien olennaisten riskien vaikutukset sekä suojautumisstrategioihin sisältyvät huomattavat potentiaaliset basis-riskit jaoteltuina tuotteisiin, pääomarakenteen etuoikeusluokkiin, sisäisiin tai ulkoisiin luottoluokituksiin, maturiteettiin, aloitusajankohtaan (vintage) ja muihin välineiden eroihin. Laitoksen on otettava suojaus huomioon ainoastaan siinä määrin kuin se voidaan säilyttää myös vastapuolen lähestyessä maksuvelvollisuuden laukaisevaa tai muuta tapahtumaa.

2. Positioiden, jotka on suojattu dynaamisilla suojausstrategioilla, osalta suojauksen uudelleentasapainotus suojatun position likviditeettihorisontin puitteissa voidaan hyväksyä edellyttäen, että laitos

a) päättää mallintaa suojauksen uudelleentasapainotuksen johdonmukaisesti kaupankäyntivarastoon kuuluvassa asianmukaisessa positioyhdistelmässä;

b) osoittaa, että uudelleentasapainotuksen tulosten mukaan ottaminen parantaa riskien mittaamista;

c) osoittaa, että suojausinstrumenttien markkinat ovat riittävän likvidit tällaista uudelleentasapainotusta varten myös vaikeassa markkinatilanteessa. Dynaamisista suojausstrategioista johtuvat jäännösriskit on otettava huomioon omien varojen vaatimuksessa.

376 artikla

Sisäistä IRC-mallia koskevat erityiset vaatimukset

1. Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvassa sisäisessä mallissa on otettava huomioon optioiden, strukturoitujen luottojohdannaisten ja muiden positioiden, jotka reagoivat selkeän epälineaarisesti hintojen muutoksiin, epälineaarinen vaikutus. Laitoksen on myös otettava asianmukaisesti huomioon malliriski, joka sisältyy kyseisiin tuotteisiin liittyvien hintariskien arvostamiseen ja estimoimiseen.

2. Sisäisen mallin on perustuttava objektiivisiin ja ajantasaisiin tietoihin.

▼B

3. Laitoksen on osana tämän luvun soveltamiseksi käytettävistä sisäisistä malleistaan tehtävää riippumatonta selvitystä ja validointia varten, riskienmittausjärjestelmä mukaan lukien, erityisesti

a) validoitava, että korrelaatioihin ja hintojen muutoksiin sovellettava mallintamiseen perustuva menetelmä soveltuu laitoksen salkulle, mukaan lukien sen systemaattisten riskitekijöiden valinta ja painotukset;

b) tehtävä stressitestejä, mukaan lukien herkkyys- ja skenaarioanalyysit, arvioidakseen sisäisen mallin kvalitatiivista ja kvantitatiivista asianmukaisuutta erityisesti keskittymien käsittelyn osalta. Nämä testit eivät saa rajoittua ainoastaan menneisiin tapahtumiin;

c) tehtävä asianmukaisia kvantitatiivisia validointeja, mukaan lukien asianmukaiset sisäisen mallintamisen viitearvot.

4. Sisäisen mallin on noudatettava laitoksen sisäisiä riskienhallintamenetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan kaupankäyntiriskejä.

5. Laitoksen on laadittava sisäisistä malleistaan asiakirjat, jotta korrelaatiota ja muita mallintamiseen liittyviä oletuksia koskevat tiedot ovat läpinäkyvästi toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

6. Riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden (proxies) on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä voidaan käyttää vain silloin, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatiliteettia.

5 Jakso

Korrelaatiokaupankäynnin sisäinen malli

377 artikla

Korrelaatiokaupankäynnin sisäistä mallia koskevat vaatimukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille lupa, että 338 artiklan mukaisen omien varojen vaatimuksen sijasta korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta lasketaan omien varojen vaatimus sisäistä mallia käyttäen, jos laitoksilla on lupa käyttää sisäistä mallia vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin liittyvän erityisriskin osalta ja jos laitokset täyttävät tämän artiklan 2–6 kohdan, 367 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan, 368 artiklan, 369 artiklan 1 kohdan ja 370 artiklan a, b, c, e ja f kohdan vaatimukset.

▼B

2. Laitosten on käytettävä tätä sisäistä mallia laskeakseen luvun, joka mittaa riittävän hyvin kaikki hintariskit 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden aikahorisontin aikana olettaen, että riskin taso on vakaa ja että sitä mukautetaan tarvittaessa likviditeetin, markkinakeskittymien, suojausten ja valinnaisuuden vaikutusten mukaisesti. Laitosten on laskettava tämä luku vähintään viikoittain.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun mallin on katettava riittävän hyvin seuraavat riskit:

a) useista tappioista syntyvä kumulatiivinen riski mukaan lukien tappioiden erilainen järjestys, etuoikeusluokkien tuotteissa;

b) luottoriskimarginaalin riski mukaan lukien gammavaikutukset ja ristikkäiset gammavaikutukset;

c) implisiittisten korrelaatioiden volatiliteetti mukaan lukien luottoriskimarginaalien ja korrelaatioiden välinen ristikkäisvaikutus;

d) hintojen erkanemisriski (basis-riski), jossa mukana

   i) indeksin ja sen vaihtolainojen erkanemisesta johtuva riski, ja

   ii) indeksin implisiittisen korrelaation aiheuttama hintojen erkaneminen indeksin ja räätälöityjen salkkujen välillä;

e) palautusasteen volatiliteetti, sillä se liittyy palautusasteen taipumukseen vaikuttaa herkästi etuoikeusluokan hintoihin;

f) siltä osin kuin kokonaisriskilukuun sisältyvät dynaamisesta suojauksesta saatavat edut, suojausvajeen riski ja suojausten uudelleentasapainotuksen mahdolliset kustannukset;

g) muut korrelaatiokaupankäyntisalkkuun sisältyvien positioiden olennaiset hintariskit.

4. Laitoksen on käytettävä 1 kohdassa tarkoitetussa mallissa riittävästi markkinatietoja sen varmistamiseksi, että se kattaa täysin kyseisten vastuiden ilmeiset riskit sisäisessä menetelmässään tässä artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisesti. Sen on voitava osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle toteutumatesteillä tai muilla asianmukaisilla tavoilla, että sen mallilla voidaan asianmukaisesti selittää näiden tuotteiden aiemmat hintojen muutokset.

Laitoksella on oltava käytössä asianmukaiset käytänteet ja menettelyt, jotta se voi erottaa ne positiot, jotka sillä on lupa sisällyttää omien varojen vaatimukseen tämän artiklan mukaisesti, muista positioista, joiden osalta sillä ei ole tällaista lupaa.

▼B

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun mallin kattamien positioiden salkun osalta laitoksen on sovellettava säännönmukaisesti erityisiä, ennalta määritettyjä stressiskenaarioita. Tällaisissa stressiskenaarioissa on tarkasteltava maksukyvyttömyysasteen, palautusasteen, luottoriskimarginaalien, basis-riskin, korrelaatioiden ja muiden relevanttien riskitekijöiden vaikutuksia korrelaatiokaupankäyntisalkkuun stressitilanteissa. Laitoksen on sovellettava tällaisia stressiskenaarioita vähintään viikoittain ja ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille vähintään neljännesvuosittain tulokset, mukaan lukien vertailut laitoksen tämän artiklan mukaisen omien varojen vaatimuksen kanssa. Mahdolliset tapaukset, joissa stressitestin tulokset ylittävät olennaisesti omien varojen vaatimuksen korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta, on ilmoitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisille. EPV laatii ohjeet stressiskenaarioiden soveltamisesta korrelaatiokaupankäyntisalkkuun.

6. Riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden (proxies) on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä voidaan käyttää vain silloin, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatiliteettia.

V OSASTO

TOIMITUSRISKIN OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

378 artikla

Selvitys-/toimitusriski

Kun kyse on liiketoimista, joissa vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, osakkeet, ulkomaanvaluutta ja hyödykkeet, lukuun ottamatta takaisinostotransaktioita sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista ja lainaksi ottamista, ovat niiden sovitun toimituspäivän jälkeen toimittamatta, laitoksen on laskettava se hintaero, joka voi aiheuttaa sille tappiota.

Hintaero lasketaan kyseisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen, osakkeen, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeen sovitun kauppahinnan ja sen käyvän markkina-arvon erotuksena, kun tämä erotus voi aiheuttaa tappion luottolaitokselle.

Laitoksen on kerrottava tämä hintaero seuraavan taulukon 1 oikeanpuoleisen sarakkeen asianmukaisella tekijällä laitoksen omien varojen vaatimuksen laskemiseksi toimitusriskin osalta.

Taulukko 1

Arkipäivien lukumäärä vahvistetun toimituspäivän jälkeen	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 tai enemmän	100

▼B

379 artikla

Vaillinaiset siirrot

1. Laitoksella on oltava omia varoja taulukon 2 mukaisesti, jos

a) se on maksanut arvopapereista, ulkomaanvaluutasta tai hyödykkeistä, ennen kuin se on saanut ne, tai jos se on toimittanut arvopapereita, ulkomaanvaluuttaa tai hyödykkeitä, ennen kuin se on saanut niistä maksun;

b) rajatylittävien liiketoimien tapauksessa maksun tai toimituksen suorittamisesta on kulunut yksi tai useampi päivä.

Taulukko 2

Vaillinaisten siirtojen vaikutus pääomakohteluun

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3	Sarake 4
Liiketoimen tyyppi	Ensimmäiseen sopimusperusteiseen maksu/toimitus-velvoitteeseen asti	Ensimmäisestä sopimusperusteisesta maksu/toimitusvelvoitteesta neljään päivään toisen sopimusperusteisen maksu/toimitusvelvoitteen jälkeen	Viisi pankkipäivää toisen sopimusperusteisen maksu/toimitusvelvoitteen jälkeen liiketoimen päättymiseen asti
Vaillinainen siirto	Ei vaikutusta pääoma-vaatimuksiin	Käsitellään vastuuna	Käsitellään vastuuna, johon sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa

2. Sovellettaessa riskipainoa selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin, joita käsitellään taulukon 2 sarakkeen 3 mukaisesti, kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaista sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB) soveltavat laitokset voivat määrittää vastapuolen ulkoisen luokituksen perusteella sellaisten vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyyden, joiden osalta niillä ei ole muita kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen rahoitustoimintaan liittyviä vastuita. Tappio-osuuksia (loss given defaults, LGD) koskevia omia estimaatteja käyttävät laitokset voivat soveltaa 161 artiklan 1 kohdan LGD-lukua kaikkiin selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin, joita käsitellään taulukon 2 sarakkeen 3 mukaisesti, jos ne soveltavat näitä kaikkiin näihin vastuisiin. Kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaista sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB) soveltavat laitokset voivat vaihtoehtoisesti soveltaa kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettuja standardimenetelmän riskipainoja, jos ne soveltavat niitä kaikkiin kyseisiin vastuisiin, tai ne voivat soveltaa kaikkiin kyseisiin vastuisiin 100 prosentin riskipainoa.

Jos selvittämättömistä transaktioista johtuvan positiivisen vastapuoliriskin määrä ei ole olennainen, laitokset voivat soveltaa näihin vastuisiin 100 prosentin riskipainoa, paitsi jos edellytetään taulukon 2 sarakkeen 4 mukaista 1 250 prosentin riskipainoa.

3. Vaihtoehtona sille, että selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin sovelletaan taulukon 2 sarakkeessa 4 tarkoitettua 1 250 prosentin riskipainoa 1 kohdan mukaisesti, laitokset voivat vähentää siirretyn erän arvon ja kyseisiin vastuisiin liittyvän positiivisen nykyhetken vastapuoliriskin ydinpääomaeristä (CET1) 36 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti.

▼B

380 artikla

Vaatimuksista luopuminen

Toimitusjärjestelmään, selvitysjärjestelmään tai keskusvastapuoleen liittyvän, koko järjestelmän laajuisen toimintahäiriön tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua 378 ja 379 kohdassa asetetuista omien varojen vaatimuksista, kunnes tilanne on korjaantunut. Tässä tapauksessa vastapuolen epäonnistumista kaupan toimituksessa ei pidetä maksukyvyttömyytenä luottoriskiä määritettäessä.

VI OSASTO

VASTUUN ARVONOIKAISURISKIN OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

381 artikla

Vastuun arvonoikaisun määritelmä

Tämän osaston ja II osaston 6 luvun soveltamiseksi 'vastuun arvonoikaisulla' (credit valuation adjustment, CVA) tarkoitetaan vastapuolten kanssa tehtyjen kauppojen muodostaman salkun keskimääräiseen markkina-arvoon tehtävää oikaisua. Kyseinen oikaisu sisältää vastapuolen laitokselle aiheuttaman luottoriskin senhetkisen markkina-arvon, mutta ei sisällä laitoksen vastapuolelle aiheuttaman luottoriskin senhetkistä markkina-arvoa.

382 artikla

Soveltamisala

1. Laitoksen on laskettava vastuun arvonoikaisuriskiin liittyvät omien varojen vaatimukset tämän osaston mukaisesti kaikkien OTC-johdannaisten osalta kaikessa liiketoiminnassaan, lukuun ottamatta luottojohdannaisia, joiden katsotaan pienentävän luottoriskin riskipainotettujen vastuuerien määriä.

2. Laitoksen on sisällytettävä 1 kohdan mukaiseen omien varojen laskelmaan arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet, jos toimivaltainen viranomainen määrittää, että laitokselle kyseisistä rahoitustoimista aiheutuva vastuun arvonoikaisuriski on olennainen.

3. Liiketoimet ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa ja asiakkaan liiketoimet määritysosapuolen kanssa, silloin kun määritysosapuoli toimii välittäjänä asiakkaan ja ehdot täyttävän keskusvastapuolen välillä ja kun nämä liiketoimet aiheuttavat määritysosapuolelle ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyvän kaupankäyntivastuun, jätetään vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen ulkopuolelle.

4. Seuraavat liiketoimet on jätettävä vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen ulkopuolelle:

▼B

a) liiketoimet asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 9 alakohdassa määriteltyjen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa taikka kolmanteen maahan sijoittautuneiden finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa, kun kyseiset liiketoimet eivät ylitä mainitun asetuksen 10 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista määrityskynnysarvoa;

b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 3 artiklan mukaiset konsernin sisäiset transaktiot, paitsi jos jäsenvaltiot hyväksyvät kansallisia lakeja, joissa vaaditaan rakenteellista erottelua pankkiryhmittymän sisällä, jolloin toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia kyseisten, rakenteellisesti erotettujen laitosten välillä tapahtuvien konsernin sisäisten transaktioiden sisällyttämistä omien varojen vaatimuksiin;

c) liiketoimet asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettujen vastapuolten kanssa, jollei mainitun asetuksen 89 artiklan 2 kohdassa säädetyistä siirtymäsäännöksistä muuta johdu ennen kyseisten siirtymäsäännösten soveltamisen päättymistä;

▼C2

d) liiketoimet asetuksen (EU) N:o 648/2012 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen vastapuolten kanssa ja liiketoimet sellaisten vastapuolten kanssa, joiden osalta tämän asetuksen 114 artiklan 4 kohdassa ja 115 artiklan 2 kohdassa säädetään kyseisiin vastapuoliin liittyville vastuille riskipainoksi 0 prosenttia.

▼B

Vapautusta vastuun arvonoikaisuriskiä koskevasta vaatimuksesta sellaisten tämän kohdan c alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta, jotka tehdään asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklan 1 kohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana, on sovellettava kyseistä liiketointa koskevan sopimuksen keston ajan.

▼C2

Jos laitos a alakohtaa sovellettaessa lakkaa olemasta vapautuksen piirissä vapautuskynnyksen ylittymisen tai vapautuskynnyksen muuttumisen vuoksi, selvittämättä olevat sopimukset pysyvät vapautuksen piirissä niiden erääntymispäivään asti.

▼B

5. EPV suorittaa uudelleentarkastelun 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä ja sen jälkeen joka toinen vuosi kansainvälisen sääntelyn kehityksen mukaan ja ottaen huomioon sellaiset mahdolliset menetelmät, jotka koskevat kalibrointia ja kynnysarvoja vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien vaatimusten soveltamiseksi kolmansien maiden finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin.

EPV laatii yhteistyössä EAMV:n kanssa teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menettelyt kolmanteen maahan sijoittautuneiden finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kanssa toteutettavien liiketoimien jättämiseksi vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen ulkopuolelle.

EPV laatii kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta uudelleentarkastelusta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyätoisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit menettelyjen täsmentämiseksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

383 artikla

Kehittynyt menetelmä

1. Laitoksen, jolla on lupa käyttää sisäistä mallia vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriskin osalta 363 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, on kaikkien sellaisten liiketoimien osalta, joihin liittyvän vastapuoliriskin vastuuarvon määrityksessä sillä on lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää 283 artiklan mukaisesti, määritettävä vastuun arvonoikaisuriskiin liittyvät omien varojen vaatimuksensa mallintamalla vastapuolten luottoriskimarginaalien muutosten vaikutukset kyseisten liiketoimien kaikkien vastapuolien vastuunarvonoikaisuihin ottaen huomioon vastuun arvonoikaisujen suojaukset, jotka voidaan hyväksyä 386 artiklan mukaisesti.

Laitoksen on käytettävä sisäistä malliaan määrittäessään omien varojen vaatimuksensa kaupankäynnin kohteena olevien vieraan pääoman ehtoisten välineiden positioihin liittyvän erityisriskin osalta ja sovellettava 99 prosentin luottamusväliä ja kymmentä päivää vastaavaa pitoaikaa. Sisäistä mallia on käytettävä siten, että se simuloi vastapuolten luottoriskimarginaalien muutoksia, mutta ei mallinna vastuun arvonoikaisun herkkyyttä muiden markkinatekijöiden muutoksille, kuten referenssiomaisuuden, hyödykkeen, valuutan tai johdannaissopimuksen koron arvonmuutoksille.

Vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset lasketaan kunkin vastapuolen osalta seuraavan kaavan mukaisesti:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max\left\{0, \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) - \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right)\right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

jossa

t_i = i:nnen uudelleenarvostuksen ajankohta, kun lähtöajankohta t_0=0;

t_T = pisin sopimuksenmukainen maturiteetti vastapuoleen liittyvissä nettoutusryhmissä;

s_i = vastapuolen vastuun arvonoikaisua laskettaessa käytettävä vastapuolen luottoriskimarginaali maturiteetille ti. Jos vastapuolen luottoriskinvaihtosopimusten hintaero (spread) on käytettävissä, laitoksen on käytettävä kyseistä hintaeroa. Jos tätä luottoriskinvaihtosopimusten hintaeroa ei ole käytettävissä, laitoksen on käytettävä hintaerosta tehtyä arviota, joka on asianmukainen ottaen huomioon vastapuolen luokitus, toimiala ja alue;

LGD_{MKT} = vastapuolen maksukyvyttömyystapauksessa aiheutuva tappio (tappio-osuus (LGD)), joka perustuu vastapuolen markkinainstrumentin hintaeroon, mikäli se on käytettävissä. Jos vastapuolen markkinainstrumenttia ei ole käytettävissä, tappio perustuu hintaerosta tehtävään arvioon, joka on asianmukainen ottaen huomioon vastapuolen luokitus, toimiala ja alue.

▼B

Summan ensimmäinen tekijä on likimääräinen arvio markkinoiden implikoimasta marginaalisesta todennäköisyydestä ajankohtien t_{i-1} ja t_i välillä toteutuvalle maksukyvyttömyydelle;

EE_i = vastapuolen odotettu riski (expected exposure, EE) uudelleenarvostuksen ajankohtana ti, jolloin lasketaan yhteen kyseiseen vastapuoleen liittyvien eri nettoutusryhmien riskit, ja kunkin nettoutusryhmän pisin maturiteetti määräytyy nettoutusryhmän pisimmän sopimuksenmukaisen maturiteetin mukaan. Vakuudellisen kaupankäynnin tapauksessa laitoksen on sovellettava 3 kohdassa säädettyä käsittelytapaa, jos laitos käyttää vakuudellisen kaupankäynnin osalta 285 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua EPE-mittaria;

D_i = maksukyvyttömyysriskitön diskonttaustekijä ajankohtana ti, kun $D_0 = 1$.

2. Laskiessaan vastuun arvonoikaisuriskiin liittyviä omien varojen vaatimuksia vastapuolen osalta laitoksen on käytettävä (soveltuvin osin) seuraavia kaavoja aina, kun se syöttää sisäiseen malliinsa tietoja vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden erityisriskin osalta:

a) jos malli perustuu täyteen uudelleenhinnoitteluun, 1 kohdassa esitettyä kaavaa on käytettävä suoraan;

b) jos malli perustuu luottoriskimarginaalin herkkyysparametreille erityisillä maturiteeteillä, laitoksen on käytettävä seuraavaa kaavaa ('Regulatory CS01') kunkin herkkyysparametrin osalta:

$$\textit{Säännelty CS01}_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

Viimeisen aikaryhmän i=T osalta vastaava kaava on

$$\textit{Säännelty CS01}_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

c) jos mallissa käytetään luottoriskimarginaalin herkkyysparametreja rinnakkaisten muutosten mallintamiseen luottoriskimarginaaleissa, laitoksen on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$\textit{Säännelty CS01} = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T} \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

d) jos mallissa käytetään toisen asteen herkkyysparametreja muutosten mallintamiseen luottoriskimarginaaleissa ('spread gamma'), gammat on laskettava 1 kohdassa esitetyllä kaavalla.

3. Laitoksen, joka käyttää 285 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti EPE-mittaria vakuudellisiin OTC-johdannaisiin, on vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia 1 kohdan mukaisesti määrittäessään

a) omaksuttava vakaa EE-profiili;

b) määritettävä odotettu riski (EE), joka vastaa 285 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettua efektiivistä odotettua riskiä maturiteetille, joka vastaa pitempää seuraavista:

i) puolet nettoutusryhmän pisimmästä maturiteetista;

ii) kaikkien nettoutusryhmän liiketoimien nimellinen painotettu keskimääräinen maturiteetti.

4. Laitokset, joille toimivaltainen viranomainen on antanut 283 artiklan mukaisesti luvan käyttää sisäisen mallin menetelmää liiketoimintansa valtaosaan liittyvien vastuuarvojen laskemiseksi mutta joka käyttää II osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jaksossa esitettyä menetelmää pienempien salkkujen osalta ja jolla on lupa käyttää markkinariskin sisäisen mallin menetelmää vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin liittyvän erityisriskin laskemiseksi 363 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, voivat toimivaltaisten viranomaisten luvalla laskea vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset 1 kohdan mukaisesti sisäisen mallin menetelmän piiriin kuulumattomien nettoutusryhmien osalta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tämän luvan ainoastaan, jos laitos käyttää II osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jaksossa esitettyä menetelmää vain rajalliseen määrään pienempiä salkkuja.

Edellisen alakohdan mukaisen laskelman tekemiseksi ja jos sisäisen mallin menetelmä ei anna tulokseksi odotettua riskiprofiilia (expected exposure profile, EE-profiili), laitoksen on

a) omaksuttava vakaa EE-profiili;

b) määritettävä odotettu riski EE, joka vastaa II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa esitettyjen menetelmien tai sisäisen mallin menetelmän mukaisesti laskettua vastuuarvoa maturiteetilla, joka vastaa suurempaa seuraavista:

i) puolet nettoutusryhmän pisimmästä maturiteetista;

ii) kaikkien nettoutusryhmän liiketoimien nimellinen painotettu keskimääräinen maturiteetti.

▼B

5. Laitoksen on määritettävä vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimukset 364 artiklan 1 kohdan sekä 365 ja 367 artiklan mukaisesti ei-stressitestatun ja stressitestatun VaR-luvun summana, joka lasketaan seuraavasti:

a) ei-stressitestatun VaR-luvun osalta käytetään odotetulle riskille 292 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kalibroituja nykyisiä parametrejä;

b) stressitestatun VaR-luvun osalta käytetään vastapuolien tulevia EE-profiileja soveltaen 292 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaista stressikalibraatiota. Luottoriskimarginaalin parametreihin kohdistuvan stressiajanjakson on oltava vakavin yhden vuoden kestoinen stressiajanjakso riskiparametrejä varten käytetyllä kolmen vuoden stressiajanjaksolla;

c) omia varoja koskevan vaatimuksen laskentaan on sovellettava VaR-luvun ja stressitestatun VaR-luvun laskemiseen perustuvaa kolminkertaista kerrointa 364 artilan 1 kohdan mukaisesti. EPV seuraa, onko harkintavaltaa käytetty johdonmukaisesti sovellettaessa kolminkertaista kerrointa korkeampaa kerrointa vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien vaatimusten määrittämisessä käytettävään VaR-lukuun ja stressitestattuun VaR-lukuun. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka soveltavat korkeampaa kerrointa kuin kolme, on perusteltava asia kirjallisesti EPV:lle;

d) laskenta on suoritettava vähintään kuukausittain ja käytettävä EE on laskettava yhtä usein. Jos käytetään pienempää kuin päivittäistä tiheyttä, laitokset käyttävät 364 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b kohdan ii alakohdassa säädettyä laskentaa varten kolmen kuukauden keskiarvoa.

6. Sellaisten vastapuoleen liittyvien vastuiden osalta, joiden osalta laitoksen hyväksytty sisäinen malli velkainstrumenttien erityistä korkoriskiä varten ei tuota sellaista hintaerosta tehtävää arviota, joka olisi asianmukainen vastapuolen luokitusta, toimialaa ja aluetta koskevien kriteerien osalta, laitoksen on sovellettava 384 artiklassa säädettyä menetelmää vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskemiseen.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin

a) miten hintaerosta (spread) tehtävä arvio määritetään laitoksen hyväksytyllä sisäisellä mallilla velkainstrumenttien erityistä korkoriskiä varten 1 kohdassa tarkoitettujen si:n ja LGDMKT:n yksilöimiseksi;

b) niiden salkkujen lukumäärä ja koko, jotka täyttävän 4 kohdassa tarkoitetun pienempien salkkujen rajallista määrää koskevan kriteerin.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

384 artikla

Standardimenetelmä

1. Laitoksen, joka ei laske vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia vastapuoliensa osalta 383 artiklan mukaisesti, on laskettava salkulle vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimus kunkin vastapuolen osalta seuraavan kaavan mukaisesti ottaen huomioon vastuun arvonoikaisujen suojaukset, jotka voidaan hyväksyä 386 artiklan mukaisesti:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

jossa

h = yhden vuoden riskihorisontti (vuosina); h = 1;

w_i = vastapuoleen 'i' sovellettava paino.

Vastapuolelle 'i' annetaan yksi taulukossa 1 esitetyistä kuudesta painosta w_i valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tekemän ulkoisen luottoluokituksen perusteella. Vastapuolen osalta, jolle ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta:

a) II osaston 3 luvun mukaista menetelmää käyttävän laitoksen on liitettävä vastapuolen sisäinen luottoluokitus johonkin ulkoiseen luottoluokitukseen;

b) II osaston 2 luvun mukaista menetelmää käyttävän laitoksen on sovellettava kyseiseen vastapuoleen painoa w_i = 1,0 prosenttia. Kuitenkin jos laitos käyttää 128 artiklaa kyseiseen vastapuoleen liittyvän vastapuoliriskin riskipainon määrittämiseksi, silloin on sovellettava painoa w_i = 3,0 prosenttia.

EAD_i^{total} = vastapuolen 'i' koko vastapuoliriskin vastuuarvo (laskettuna yhteen sen nettoutusryhmissä), mukaan lukien vakuuksien vaikutus II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa esitettyjen menetelmien mukaisesti siltä osin kuin ne soveltuvat omien varojen vaatimusten laskentaan kyseisen vastapuolen vastapuoliriskin osalta. Laitos, joka käyttää jotakin II osaston 6 luvun 3 ja 4 jaksossa esitettyä menetelmää, voi käyttää EADitotal-arvona 223 artiklan 5 kohdan mukaista täysin mukautettua vastuuarvoa.

▼B

Laitoksille, jotka eivät käytä II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyä menetelmää, riski diskontataan soveltamalla seuraavaa tekijää:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = vastuun arvonoikaisuriskin suojaukseen ostettujen yhteen riskikohteeseen keskittyvien (single-name) vastapuolta 'i' koskevien luottoriskinvaihtosopimusten nimellisarvo (tai kokonaisnimellisarvo, jos positioita on enemmän kuin yksi).

Nimellisarvo on diskontattava soveltamalla seuraavaa tekijää:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = vastuun arvonoikaisuriskin suojaukseen ostetun yhden tai useamman indeksiin liittyvän luottoriskinvaihtosopimuksen täysi nimellisarvo.

Nimellisarvo on diskontattava soveltamalla seuraavaa tekijää:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = indeksisuojauksiin sovellettava paino.

Laitos määrittää W_{ind}:in laskemalla indeksin yksittäisiin osatekijöihin sovellettavien wi-painojen painotetun keskiarvon;

M_i = vastapuoleen i liittyvien liiketoimien efektiivinen maturiteetti.

Jos laitos käyttää II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyä menetelmää, M_i on laskettava 162 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti. Tätä sovellettaessa M_i:tä ei kuitenkaan rajata viiteen vuoteen, vaan nettoutusryhmän pisimpään sopimuksenmukaiseen jäljellä olevaan maturiteettiin;

Jos laitos ei käytä II osaston 6 luvun 6 jaksossa esitettyä menetelmää, M_i on 162 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu keskimääräinen nimellinen painotettu maturiteetti. Tätä sovellettaessa M_i:tä ei kuitenkaan rajata viiteen vuoteen, vaan nettoutusryhmän pisimpään sopimuksenmukaiseen jäljellä olevaan maturiteettiin.

M_i^{hedge} = suojausvälineen maturiteetti nimellisarvolla B_i (jos on kyse useammista positioista, lasketaan yhteen arvot M_i-hedge ja B_i);

▼B

M_{ind} = indeksiin liittyvän suojauksen maturiteetti.

Jos indeksiin liittyvän suojauksen positioita on enemmän kuin yksi, M_{ind} on nimellinen painotettu maturiteetti.

2. Jos vastapuoli sisältyy indeksiin, johon vastapuoliriskiltä suojautumiseen käytetty luottoriskinvaihtosopimus perustuu, laitos voi vähentää kyseiseen vastapuoleen liitetyn nimellismäärän sen referenssiomaisuuserän painoa vastaavasti indeksiin liitetyn luottoriskinvaihtosopimuksen nimellismäärästä ja kohdella sitä yhteen riskikohteeseen keskittyvänä yksittäisen vastapuolen suojauksena (B_i), jonka maturiteetti vastaa indeksin maturiteettia.

Taulukko 1

Luottoluokka	Paino w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

385 artikla

Vaihtoehto vastuun arvonoikaisumenetelmien käytölle omien varojen vaatimuksia laskettaessa

Vaihtoehtona 384 artiklalle 275 artiklassa säädettyä alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää käyttävät laitokset voivat arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemisen sijasta soveltaa 382 artiklassa tarkoitettujen välineiden osalta toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä suostumuksella kerrointa (10) tuloksena saatuun vastapuoliriskiä koskevaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään kyseisten vastuiden osalta.

386 artikla

Hyväksyttävät suojaukset

1. Suojaukset ovat 'hyväksyttäviä suojauksia' vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemiseksi 383 ja 384 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos niitä käytetään vastuun arvonoikaisuriskin vähentämiseksi ja hallinnoidaan tällaisina suojauksina ja jos ne ovat

a) yhteen riskikohteeseen perustuvia (single-name) luottoriskinvaihtosopimuksia tai vastaavia suojausvälineitä, jotka suoraan liittyvät vastapuoleen;

▼C2

b) indeksiin perustuvia luottoriskinvaihtosopimuksia edellyttäen, että yksittäiseen vastapuoleen liittyvä perusriski ja luottoriskinvaihtosopimusten suojausten indeksin perusriskit otetaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla huomioon VaR-luvussa ja stressitestatussa VaR-luvussa.

▼C2

Edellä b alakohdan vaatimusta siitä, että yksittäiseen vastapuoleen liittyvä perusriski ja edellä mainitun suojausindeksin perusriskit on otettava huomioon VaR-luvussa ja stressitestatussa VaR-luvussa, sovelletaan myös tapauksiin, joissa vastapuoleen liittyvästä hintaerosta käytetään arviota.

▼B

Laitoksen on käytettävä kaikkien sellaisten vastapuolten osalta, joiden osalta käytetään arviota, kohtuullista perusriskin aikasarjaa sellaisten vastaavien riskikohteiden edustavasta ryhmästä, joiden osalta hintaero on käytettävissä.

Jos vastapuoleen liittyvää perusriskiä ja luottoriskinvaihtosopimusten suojausten indeksin perusriskejä ei oteta huomioon toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, ►C2 laitoksen on sisällytettävä VaR-lukuun ja stressitestattuun VaR-lukuun ainoastaan 50 prosenttia indeksiin liittyvien suojausten nimellisarvosta. ◄

Vastuiden ylisuojaus yhteen riskikohteeseen perustuvilla luottoriskinvaihtosopimuksilla 383 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti ei ole sallittua.

2. Laitos ei saa ottaa huomioon muuntyyppisiä vastapuoliriskiin liittyviä suojauksia vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskemisessa. Varsinkaan etuoikeusluokkiin jaettuja tai n:nnen tappion luottoriskinvaihtosopimuksia tai luottoriskin vaihtolainoja ei hyväksytä suojauksiksi laskettaessa vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia.

3. Hyväksyttäviä suojauksia, jotka on sisällytetty vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimusten laskentaan, ei saa sisällyttää erityisriskin omien varojen vaatimusten laskentaan IV osaston mukaisesti eikä käsitellä luottoriskin vähentämisenä muuten kuin samaan transaktiosalkkuun liittyvän vastapuoliriskin yhteydessä.

NELJÄS OSA

SUURET ASIAKASRISKIT

387 artikla

Kohde

Laitosten on seurattava ja hallittava suuria asiakasriskejään tämän osan mukaisesti.

388 artikla

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Tätä osaa ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, jotka täyttävät 95 artiklan 1 kohdassa tai 96 artiklan 1 kohdassa säädetyt kriteerit.

Tätä osaa ei sovelleta ryhmän konsolidoidun aseman perusteella ryhmään, joka sisältää ainoastaan 95 artiklan 1 kohdassa tai 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä ja avustavia yrityksiä ja joka ei sisällä luottolaitoksia.

▼B

389 artikla

Määritelmä

Tätä osaa sovellettaessa 'vastuulla' tarkoitetaan kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettuja mitä tahansa varoja tai taseen ulkopuolisia eriä, soveltamatta riskipainoja tai luottoriskiarvokertoimia.

390 artikla

Vastuuarvon laskeminen

1. Liitteessä II tarkoitetuista eristä johtuvat vastuut on laskettava jonkin kolmannen osan II osaston 6 luvussa esitetyn menetelmän mukaisesti.

2. Laitokset, joilla on lupa käyttää sisäisen mallin menetelmää 283 artiklan mukaisesti, voivat käyttää sisäisen mallin menetelmää takaisinostotransaktioiden, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista ja ottamista koskevien transaktioiden, vakuudellisen limiittiluotonannon (margin lending) ja pitkän selvitysajan transaktioiden vastuuarvon laskemiseksi.

3. Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimukset kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoimintansa osalta kolmannen osan IV osaston 2 luvun 299 artiklan ja kolmannen osan V osaston ja soveltuvin osin kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti, on laskettava kaupankäyntivarastosta aiheutuvat asiakaskohtaiset vastuut laskemalla yhteen seuraavat erät:

a) määrä, kun se on positiivinen, jolla laitoksen pitkät positiot ylittävät sen lyhyet positiot kaikissa asianomaisen asiakkaan liikkeeseen laskemissa rahoitusvälineissä ja jota laskettaessa jokaisen erillisen rahoitusvälineen nettopositio lasketaan kolmannen osan IV osaston 2 luvussa esitettyjen menetelmien mukaisesti;

b) nettovastuu, kun kyse on vieraan pääoman ehtoisten tai oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden merkintäsitoumuksesta;

c) 299 ja 378–380 artiklassa tarkoitetut vastuut, jotka liittyvät kyseisen asiakkaan kanssa tehtyihin liiketoimiin ja sopimuksiin ja jotka lasketaan mainituissa artikloissa esitettyjen vastuuarvojen laskentamenetelmien mukaisesti.

Edellä olevan b alakohdan soveltamiseksi nettovastuu lasketaan vähentämällä siitä sellaisia merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joista on tehty merkitsijänä tai edelleenlunastajana olevan kolmannen osapuolen kanssa virallinen sopimus, ja vähentämällä tulosta 345 artiklassa esitettyjen kertoimien mukaisesti.

Edellä b alakohdan soveltamiseksi laitosten on perustettava järjestelmiä, joilla ne voivat seurata ja hallita merkintäsitoumusvastuitaan alkuperäisen sitoumuksen ja seuraavan pankkipäivän välisenä aikana ottaen huomioon kyseisillä markkinoilla esiintyvien riskien luonteen.

Edellä c alakohdan soveltamiseksi kolmannen osan II osaston 3 luku jätetään pois 299 artiklassa mainitusta viittauksesta.

▼B

4. Asiakaskohtaiset tai asiakaskokonaisuuskohtaiset kokonaisvastuut saadaan laskemalla yhteen vastuut, jotka aiheutuvat kaupankäyntivarastosta ja ei-kaupankäyntivarastosta.

5. Asiakaskokonaisuuden vastuut määritetään laskemalla yhteen yksittäisten asiakaskokonaisuuteen kuuluvien asiakkaiden vastuut.

6. Vastuisiin ei saa sisältyä mitään seuraavista:

a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä tapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavanomaisen toimituksen aikana kahden arkipäivän kuluessa maksusta;

b) kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevista tapahtumista, vastuut, jotka syntyvät toimituksen aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin;

c) kun on kyse asiakkaille tarjotuista maksujen välityspalveluista, mukaan lukien maksupalvelujen toteuttaminen, selvitystoiminta kaikissa valuutoissa tai kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, tai rahoitusvälineiden määritys- ja toimitus- ja säilytyspalveluista, rahoituksen viivästyneestä vastaanotosta ja muista asiakkaan toiminnasta aiheutuneista vastuista, jotka eivät kestä seuraavaa pankkipäivää pidempään;

d) kun on kyse maksujen välityspalveluista, mukaan lukien maksupalvelujen toteuttaminen, selvitystoiminta kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, päivänsisäiset vastuut laitoksille, jotka tuottavat näitä palveluja;

e) omista varoista 36, 56 ja 66 artiklan mukaisesti vähennetyt vastuut.

7. Kun kyseessä ovat asiakkaat, joihin liittyen laitoksella on liiketoimien kautta 112 artiklan m ja o alakohdassa tarkoitettuja vastuita tai vastuita sellaisten muiden liiketoimien kautta, joissa vastuu johtuu kohde-etuutena olevasta omaisuuserästä, laitoksen on asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvän kokonaisvastuun määrittämiseksi arvioitava suojattavia vastuitaan ottaen huomioon liiketoimen rakenteen taloudellisen sisällön ja liiketoimen rakenteeseen itseensä kuuluvat riskit sen määrittämiseksi, muodostaako kyseinen rakenne lisäriskin.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) edellytykset ja menetelmät, joita käytetään määritettäessä asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvä kokonaisvastuu 7 kohdassa tarkoitettujen vastuutyyppien osalta;

b) edellytykset, joiden täyttyessä 7 kohdassa tarkoitettu liiketoimen rakenne ei muodosta lisäriskiä.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

391 artikla

Laitoksen määritelmä suurten asiakasriskien yhteydessä

Laskettaessa vastuiden arvoa tämän osan soveltamiseksi 'laitoksella' tarkoitetaan myös jokaista yksityistä tai julkista yritystä, mukaan lukien sen sivuliikkeet, joka, jos se olisi sijoittautunut unioniin, olisi 'laitoksen' tai 'sijoituspalveluyrityksen' määritelmän mukainen ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa, jonka soveltamat vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia.

392 artikla

Suuren asiakasriskin määritelmä

Yhden asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden vastuuta laitokselle pidetään suurena asiakasriskinä, kun sen arvo on vähintään 10 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

393 artikla

Valmiudet tunnistaa ja hallita suuria asiakasriskejä

Laitoksella on oltava järkevät hallinnolliset ja kirjanpitomenetelmät ja riittävät sisäiset valvontamenetelmät kaikkien suurten asiakasriskien ja niiden muutosten tunnistamiseksi, hallitsemiseksi, seuraamiseksi, ilmoittamiseksi ja kirjaamiseksi tämän asetuksen mukaisesti.

394 artikla

Tietojen ilmoittamista koskevat vaatimukset

1. Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot kaikista suurista asiakasriskeistä, mukaan lukien 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit:

a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;

b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;

c) mahdollisesti käytetyn vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi;

d) 395 artiklan 1 kohdan soveltamista varten laskettu vastuuarvo sen jälkeen kun huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen.

▼B

Jos laitokseen sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 lukua, toimivaltaisten viranomaisten käyttöön on annettava laitoksen 20 suurinta asiakasriskiä konsolidoidulla tasolla, lukuun ottamatta suuria asiakasriskejä, jotka on vapautettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot konsolidoidulla tasolla kymmenestä suurimmasta asiakasriskistään, jotka liittyvät laitokseen, sekä konsolidoidulla tasolla kymmenestä suurimmasta asiakasriskistään, jotka liittyvät sääntelemättömään rahoitusalan yhteisöön, mukaan luettuina 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit:

a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;

b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;

c) mahdollisesti käytetyn vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi;

d) vastuuarvo sen jälkeen kun huomioon on otettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen;

e) vastuun oletettu kesto ilmaistuna kuukausittain erääntyvänä määränä aina yhteen vuoteen asti, neljännesvuosittain erääntyvänä määränä aina kolmeen vuoteen asti ja sen jälkeen vuosittain erääntyvänä määränä.

3. Ilmoitukset on annettava vähintään kahdesti vuodessa.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten yhtenäinen muoto, jonka on oltava oikeassa suhteessa laitosten toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, ja sen käyttöä koskevat ohjeet;

b) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten määräajat ja -päivät;

c) edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin sovellettavat tietotekniset ratkaisut.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

395 artikla

Suurten asiakasriskien rajoittaminen

1. Sen jälkeen kun huomioon on otettu 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, laitoksen vastuu, joka liittyy johonkin asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta. Jos asiakas on laitos tai jos asiakaskokonaisuuteen kuuluu yksi tai useampi laitos, tämä arvo ei saa ylittää 25:tä prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta tai 150 miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi, edellyttäen että kaikkiin asiakaskokonaisuuden asiakkaisiin, jotka eivät ole laitoksia, liittyvien vastuuarvojen summa – sen jälkeen kun huomioon on otettu 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – on enintään 25 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

Jos 150 miljoonan euron määrä on enemmän kuin 25 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta, vastuuarvo – sen jälkeen kun huomioon on otettu 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – ei saa ylittää kohtuullista ylärajaa laitoksen hyväksyttävään pääomaan nähden. Laitoksen on määriteltävä tämä yläraja direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa tarkoitettujen toimintalinjojen ja menettelyjen mukaisesti keskittymäriskin hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Kyseinen yläraja saa olla korkeintaan 100 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa rajan, joka alittaa 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava tästä EPV:lle ja komissiolle.

2. EPV laatii 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ja ottaen huomioon 399–403 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen sekä unionin ja kansainvälisen tason varjopankkialan ja suurten asiakasriskien alan kehityssuuntaukset ohjeet, joissa asetetaan asiaankuuluvat ylärajat tällaisille vastuille tai tiukemmat yksittäiset rajat pankkitoimintaa säännellyn kehyksen ulkopuolella harjoittaviin varjopankkiyhteisöihin liittyville vastuille.

Kyseisiä ohjeita laatiessaan EPV tarkastelee sitä, olisiko lisärajoitusten käyttöönotolla olennaisen haitallinen vaikutus unioniin sijoittautuneiden laitosten riskiprofiiliin, reaalitalouden saatavilla olevan luoton tarjoamiseen tai finanssimarkkinoiden vakauteen ja moitteettomaan toimintaan.

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä pankkitoimintaa säännellyn kehyksen ulkopuolella harjoittaviin varjopankkiyhteisöihin liittyville vastuille asetettujen rajojen käyttöönoton tarkoituksenmukaisuutta ja vaikutusta, ottaen huomioon varjopankkialan ja suurten asiakasriskien alan unionin ja kansainväliset kehityssuuntaukset sekä 399–403 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen. Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen pankkitoimintaa säännellyn kehyksen ulkopuolella harjoittaviin varjopankkiyhteisöihin liittyville vastuille asetettavista rajoista.

▼B

3. Laitoksen on koko ajan noudatettava sovellettavaa 1 kohdassa säädettyä ylärajaa, jollei 396 artiklasta muuta johdu.

4. Varoja, jotka ovat kolmansien maiden virallisesti hyväksyttyihin sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuita, käsitellään noudattaen 1 kohdassa säädettyä menettelyä.

5. Tässä artiklassa säädetyt rajat voidaan ylittää kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden osalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kaupankäyntivaraston ulkopuoliset vastuut kyseisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden osalta eivät ylitä 1 kohdassa säädettyä hyväksyttävään pääomaan suhteutettua rajaa, jolloin ylitys syntyy täysin kaupankäyntivarastosta;

b) laitos täyttää 397 ja 398 artiklan mukaisesti lasketun omien varojen lisävaatimuksen tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt rajat ylittävältä osalta;

c) jos ylitys kestää enintään 10 päivää, kaupankäyntivarastosta johtuva kyseiseen asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvä vastuu ei ylitä 500:aa prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta;

d) ylitykset, jotka ovat kestäneet pidempään kuin 10 päivää, eivät yhteenlaskettuna ylitä 600:aa prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

Kussakin tapauksessa, jossa enimmäismäärä ylitetään, laitoksen on viipymättä ilmoitettava ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan sekä tarvittaessa keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän nimi toimivaltaisille viranomaisille.

6. Tätä kohtaa sovellettaessa rakennetoimenpiteillä tarkoitetaan sellaisia toimenpiteitä, jotka ovat jonkin jäsenvaltion hyväksymiä ja asianomaisen jäsenvaltion asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia siihen saakka, kunnes kyseiset toimenpiteet nimenomaisesti yhdenmukaistava lainsäädäntöehdotus tulee voimaan, ja joilla asianomaisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneet luottolaitokset velvoitetaan tallettajien suojelemiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi vähentämään vastuitaan, jotka liittyvät niiden toiminnoista riippuvaisiin erilaisiin oikeushenkilöihin riippumatta siitä, missä kyseiset toiminnot sijaitsevat.

Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa ja 400 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltio hyväksyy kansallisia lakeja, jotka edellyttävät pankkiryhmittymän sisäisten rakennetoimenpiteiden toteuttamista, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia pankkiryhmittymään kuuluvia laitoksia, joilla on talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY ([1]) mukaisesti talletussuojajärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletussuojajärjestelmän ►C1 soveltamisalaan kuuluvia talletuksia, soveltamaan suurten asiakasriskien rajaa, joka on alle 25 prosenttia mutta joka on vähintään 15 prosenttia 28 päivän kesäkuuta 2013 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 välisenä aikana ja ◄ vähintään 10 prosenttia 1 päivästä heinäkuuta 2015 alkaen. Tämä tapahtuu ryhmänsisäisiä vastuita koskevan 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti alakonsolidointiryhmän tasolla, kun kyseiset vastuut muodostuvat vastuista, jotka liittyvät yhteisöön, joka ei kuulu samaan alaryhmään rakennetoimenpiteiden osalta.

([1]) EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

▼B

Tätä kohtaa sovellettaessa seuraavien vaatimusten on täytyttävä:

a) kaikkia yhteisöjä, jotka kuuluvat samaan alaryhmään rakennetoimenpiteiden osalta, pidetään yhtenä asiakkaana tai asiakaskokonaisuutena;

b) toimivaltaiset viranomaiset soveltavat yhtenäistä rajaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin vastuisiin.

Tämän menetelmän soveltaminen ei saa rajoittaa tehokasta valvontaa konsolidoidulla tasolla eikä aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osaan siitä eikä muodostaa tai luoda estettä sisämarkkinoiden toiminnalle.

7. Ennen 6 kohdassa tarkoitettujen suuriin asiakasriskeihin liittyvien erityisten rakennetoimenpiteiden hyväksymistä toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta neuvostolle, komissiolle, asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle vähintään kaksi kuukautta ennen rakennetoimenpiteiden hyväksymistä koskevan päätöksen julkaisemista ja toimitettava asiaankuuluvaa määrällistä tai laadullista näyttöä kaikista seuraavista:

a) toimet, joihin rakennetoimenpiteitä sovelletaan;

b) selvitys siitä, miksi kyseisiä ehdotettuja toimenpiteitä pidetään soveltuvina, tehokkaina ja oikeasuhteisina tallettajien suojelemiseksi;

c) arvio toimenpiteiden todennäköisistä positiivisista tai negatiivisista vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltioiden saatavilla olevien tietojen pohjalta.

8. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädökset, joilla hyväksytään tai hylätään ehdotetut 7 kohdassa tarkoitetut kansalliset toimenpiteet.

Kuukauden kuluessa 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta EPV antaa neuvostolle, komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle lausuntonsa kyseisessä kohdassa mainituista seikoista. Asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat myös antaa neuvostolle, komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle lausuntonsa kyseisessä kohdassa mainituista seikoista.

Ottaen toisessa alakohdassa tarkoitetut lausunnot tarkoin huomioon ja jos on olemassa luotettavaa ja vahvaa näyttöä siitä, että toimenpiteillä olisi sisämarkkinoihin kielteisiä vaikutuksia, jotka olisivat suuremmat kuin rahoitusvakauden kannalta myönteiset vaikutukset, komissio hylkää ehdotetut kansalliset toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Muussa tapauksessa komissio hyväksyy aluksi kahden vuoden ajaksi ehdotetut kansalliset toimenpiteet, joita voidaan tarvittaessa muuttaa.

Komissio hylkää ehdotetut kansalliset toimenpiteet vain, jos se katsoo, että ne aiheuttavat suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osaan siitä muodostaen tai luoden siten esteen sisämarkkinoiden toiminnalle tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaiselle pääomien vapaalle liikkuvuudelle.

▼B

Komissio ottaa arvioinnissaan huomioon EPV:n lausunnon ja 7 kohdan mukaisesti esitetyn näytön.

Ennen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä toimivaltaiset viranomaiset voivat ehdottaa uusia toimenpiteitä soveltamisen jatkamiseksi kahdella lisävuodella kerrallaan. Tällöin niiden on ilmoitettava siitä komissiolle, neuvostolle, asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle. Uusien toimenpiteiden hyväksymiseen sovelletaan tässä artiklassa säädettyä menettelyä. Tämä artikla ei rajoita 458 artiklan soveltamista.

396 artikla

Suuria asiakasriskejä koskevien vaatimusten noudattaminen

1. Jos vastuut poikkeuksellisesti ylittävät 395 artiklan 1 kohdassa asetetun ylärajan, laitoksen on ilmoitettava vastuiden määrä viipymättä toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat perustelluissa tapauksissa myöntää laitokselle määräajan, jossa laitoksen on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

Jos sovelletaan 395 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 150 miljoonan euron määrää, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että laitoksen 100 prosentin yläraja hyväksyttävään pääomaan nähden ylittyy.

2. Kun laitoksen ei tarvitse 7 artiklan 1 kohdan nojalla noudattaa yksittäisenä yrityksenä tai alakonsolidointiryhmän tasolla tässä osassa määrättyjä velvoitteita tai kun 9 artiklan säännöksiä sovelletaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaan laitokseen, on toteutettava toimenpiteet riskien riittävän jakaantumisen varmentamiseksi ryhmässä.

397 artikla

Omien varojen lisävaatimusten laskeminen kaupankäyntivarastoon sisältyviä suuria asiakasriskejä varten

1. Edellä olevan 395 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ylitys lasketaan valitsemalla kaupankäyntivarastoon sisältyvistä kyseiseen asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvistä kokonaisvastuista ne erät, joihin on liitetty suurimmat kolmannen osan IV osaston 2 luvussa tarkoitetut erityisriskiä koskevat ja/tai 299 artiklassa ja kolmannen osan V osastossa tarkoitetut vaatimukset ja joiden summa on yhtä suuri kuin 395 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ylitys.

2. Kun ylitys ei kestä kymmentä päivää pidempään, omien varojen lisävaatimus on näiden erien osalta 200 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista vaatimuksista.

3. Kun ylityksestä on kulunut kymmenen päivää, 1 kohdassa tarkoitetuin perustein valitut erät on kohdennettava taulukon 1 ensimmäisen sarakkeen asianmukaiselle riville kolmannen osan IV osaston 2 luvussa olevien, erityisriskiä koskevien ja/tai 299 artiklassa ja kolmannen osan V osastossa olevien vaatimusten mukaisessa alenevassa järjestyksessä. Omien varojen lisävaatimus on yhtä suuri kuin näihin eriin sovellettava kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisten erityisriskiä koskevien vaatimusten ja/tai 299 artiklan ja kolmannen osan V osaston mukaisten vaatimusten summa kerrottuna taulukon 1 sarakkeessa 2 esitetyllä kertoimella.

▼B

Taulukko 1

Sarake 1: Rajojen ylitys (prosentteina hyväksyttävästä pääomasta)	Sarake 2: Kertoimet
Enintään 40 %	200 %
40 % – 60 %	300 %
60 % – 80 %	400 %
80 % – 100 %	500 %
100 % – 250 %	600 %
Yli 250 %	900 %

398 artikla

Menettelyt, joilla laitoksia estetään kiertämästä omien varojen lisävaatimuksia

Laitokset eivät saa tietoisesti kiertää 397 artiklassa asetettuja omien varojen lisävaatimuksia, joita niiden muuten olisi noudatettava 395 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan ylittävien riskien osalta näiden riskien jatkuessa pidempään kuin 10 päivää, siirtämällä kyseiset riskit väliaikaisesti toiseen yritykseen, joka on tai ei ole samassa ryhmässä, ja/tai suorittamalla keinotekoisia tapahtumia, joiden tarkoituksena on poistaa riski 10 päivän jakson aikana ja luoda uusi riski.

Laitosten on ylläpidettävä järjestelmiä, joilla varmistetaan, että kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vaikutuksen aikaansaavista siirroista ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille viipymättä.

399 artikla

Hyväksyttävät luottoriskin vähentämistekniikat

1. 'Takauksen' katsotaan 400–403 artiklassa sisältävän kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla hyväksytyt muut luottojohdannaiset kuin luottoriskin vaihtolainat.

2. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, kun vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja on hyväksytty 400–403 artiklan nojalla, edellytyksenä on, että kolmannen osan II osaston 4 luvussa asetetut hyväksymisperusteet ja muut vaatimukset täytetään.

3. Kun laitos soveltaa 401 artiklan 2 kohtaa, vastikkeellisen luottosuojan hyväksyminen riippuu kolmannen osan II osaston 3 luvussa säädettyjen vaatimusten täyttymisestä. Tätä osaa sovellettaessa laitos ei saa ottaa huomioon 199 artiklan 5–7 kohdassa tarkoitettuja vakuuksia, jollei tätä sallita 402 artiklan nojalla.

4. Laitosten on analysoitava mahdollisimman kattavasti vastuunsa vakuuden antajilta, takauksen luonteisen luottosuojan tarjoajilta ja 390 artiklan 7 kohdan mukaisista kohde-etuutena olevista varoista mahdollisten keskittymien varalta ja ryhdyttävä tarvittaessa toimenpiteisiin ja ilmoitettava merkittävistä havainnoista toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼B

400 artikla

Vapautukset

1. Seuraavat vastuut vapautetaan 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta:

a) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia valtioilta, keskuspankeilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, joihin vakuudettomina sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

b) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia kansainvälisiltä organisaatioilta tai kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin vakuudettomina sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

c) omaisuuserät, jotka ovat valtioiden, keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten nimenomaisesti takaamia silloin, kun takauksen antavan edellä mainitun tahon vakuudettomiin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

d) muut valtioilta, keskuspankeilta, kansainvälisiltä organisaatioilta tai kansainvälisiltä kehityspankeilta tai julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta olevat vastuut tai niiden takaamat vastuut silloin, kun riskin ottaneen tai taanneen tahon vakuudettomiin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

e) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut näihin aluehallintoihin tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

f) edellä 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin liittyvät vastuut, jos niihin sovellettaisiin nollariskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla. Vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään vastuina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;

g) omaisuuserät ja muut vastuut, joiden vakuutena on käteistalletus luottoa myöntävässä laitoksessa tai laitoksessa, joka on emoyritys tai luottoa myöntävän laitoksen tytäryritys;

h) omaisuuserät ja muut vastuut, joiden vakuutena ovat luottoa myöntävän laitoksen tai laitoksen emoyrityksen tai luottoa myöntävän laitoksen tytäryrityksen antamat talletustodistuksia vastaavat arvopaperit ja jotka ovat talletetut jommankumman haltuun;

▼B

i) käyttämättömiin luottojärjestelyihin perustuvat vastuut, jotka luokitellaan liitteessä I tarkoitetuiksi taseen ulkopuolisiksi eriksi, joiden riski on alhainen, edellyttäen, että asiakkaan tai asiakaskokonaisuuteen kuuluvien asiakkaiden kanssa tehdyn sopimuksen mukaan järjestelyä voidaan käyttää vain sillä edellytyksellä, että on tarkistettu, ettei se aiheuta 395 artiklan 1 kohdan mukaisen enimmäismäärän ylitystä;

j) keskusvastapuoliin liittyvät kaupan vastuut ja keskusvastapuoliin liittyvät maksukyvyttömyysrahastoon maksettavat osuudet;

k) direktiivin 94/19/EY mukaisiin talletussuojajärjestelmiin liittyvät, kyseisten järjestelmien rahoittamisesta aiheutuvat vastuut, jos järjestelmään osallistuvilla laitoksilla on lakisääteinen tai sopimuspohjainen velvollisuus osallistua järjestelmän rahoittamiseen.

Laitoksen liikkeeseenlaskeman luottoriskin vaihtolainan perusteella saatu käteinen sekä sellaiset vastapuolen lainat laitokselle ja talletukset laitoksessa, jotka sisältyvät kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla hyväksyttyyn tase-erien nettoutussopimukseen, kuuluvat g alakohdan soveltamisalaan.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa täyden tai osittaisen vapautuksen, kun kyse on seuraavista vastuista:

a) 129 artiklan 1, 3 ja 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvat katetut joukkolainat;

b) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut näihin aluehallintoihin tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

c) ne laitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin tai sen omiin tytäryrityksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen, direktiivin 2002/87/EY tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään kolmansiin osapuoliin liittyvinä vastuina riippumatta siitä, onko ne vapautettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;

d) omaisuuserät, jotka ovat saamisia ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuita, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, sellaisilta alueellisilta tai keskusluottolaitoksilta, joiden ryhmään luottolaitos on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;

▼B

e) omaisuuserät, jotka ovat sellaisten luottolaitosten saamisia luottolaitoksilta ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuita, joista yhden toiminta ei perustu kilpailuun ja joka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla antaa tai takaa lainoja edistääkseen tiettyjä talouden toimialoja ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat sellaisiin lainoihin, jotka siirretään tuensaajille luottolaitosten välityksellä, tai näiden lainojen takauksiin;

f) omaisuuserät, jotka ovat saamisia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuita, edellyttäen, että nämä vastuut eivät muodosta tällaisten laitosten omia varoja, kestävät korkeintaan seuraavaan pankkipäivään eivätkä ole merkittävän kaupankäyntivaluutan määräisiä;

g) omaisuuserät, jotka ovat kansallisen valuutan määräisiä saamisia keskuspankeilta niissä pidettävien vähimmäisvarantojen muodossa;

h) omaisuuserät, jotka ovat kansallisen valuutan määräisiä ja kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamisia keskushallinnoilta valtion arvopapereissa säilytettävien lakisääteisten maksuvalmiusvaatimusten muodossa, edellyttäen että toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan valitun luottoluokituslaitoksen näille keskushallinnoille antama luottoluokitus on sijoitusluokka;

i) 50 prosenttia liitteessä I tarkoitetuista taseen ulkopuolisista rembursseista, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnetyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja joita ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset yhtiöt, joilla on luottolaitoksen asema;

j) lakisääteisesti vaadittavat takaukset, joita käytetään silloin, kun asunto-obligaatioita liikkeeseen laskemalla rahoitettu kiinnitysluotto maksetaan kiinnitysluoton ottajalle ennen kiinnitysluoton lopullista rekisteröintiä maarekisteriin, edellyttäen, ettei takausta käytetä riskin vähentämiseen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa;

k) omaisuuserät, jotka ovat virallisesti hyväksyttyihin pörsseihin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuita.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa 2 kohdassa tarkoitetun vapautuksen ainoastaan silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastuun, vastapuolen tai laitoksen ja vastapuolen välisen suhteen erityisluonne poistaa vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentää sitä; ja

b) mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä voidaan käsitellä muilla yhtä tehokkailla keinoilla, kuten direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa säädetyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, aikovatko ne käyttää jotakin 2 kohdassa säädetyistä vapautuksista tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, ja niiden on kuultava EPV:tä tästä valinnasta.

401 artikla

Luottoriskien vähentämistekniikkojen käytöstä aiheutuvan vaikutuksen laskeminen

1. Laskettaessa vastuiden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitos voi käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla laskettua 'täysin mukautettua vastuuarvoa', jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatiliteettikorjaukset ja maturiteettierot (E*).

2. Laitos, joka saa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, voi toimivaltaisten viranomaisten luvalla hyväksyä rahoitusvakuuksien vaikutukset laskettaessa vastuiden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava edellisessä alakohdassa tarkoitettu lupa ainoastaan, jos laitos voi arvioida rahoitusvakuuksien vaikutukset vastuisiinsa erillään muista LGD-estimaatin kannalta merkityksellisistä seikoista.

Laitoksen tuottamien estimaattien on sovelluttava riittävän hyvin käytettäviksi 395 artiklan säännösten noudattamiseksi lasketun vastuuarvon alentamisessa.

Jos laitos saa käyttää omia estimaattejaan rahoitusvakuuksien vaikutuksista, sen on käytettävä niitä omien varojen vaatimusten laskennassa tämän asetuksen mukaisesti käytetyn menetelmän mukaisella tavalla.

Laitokset, joilla on lupa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti ja jotka eivät laske vastuidensa arvoa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla, voivat käyttää rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää tai 403 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen.

3. Laitoksen, joka käyttää rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää tai jolle on annettu lupa käyttää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi, on suoritettava säännöllisesti stressitestejä luottoriskikeskittymille, mukaan lukien vastaanotettujen vakuuksien realisointiarvon osalta.

Näissä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säännöllisissä stressitesteissä on arvioitava sellaisista markkinaolosuhteiden mahdollisista muutoksista johtuvia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen omien varojen riittävyyteen, ja vakuuksien realisointiin stressitilanteissa liittyviä riskejä.

▼B

Tehtävien stressitestien on oltava riittäviä ja soveltuvia tällaisten riskien arvioimiseen.

Jos säännöllinen stressitesti osoittaa, että vastaanotetun vakuuden realisointiarvo on alhaisempi kuin on sallittua käytettäessä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää tai tapauksen mukaan 2 kohdassa kuvailtua menetelmää, hyväksyttävää vakuuden arvoa on alennettava vastaavasti laskettaessa vastuiden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten on sisällytettävä seuraavat seikat keskittymäriskin välttämistä koskeviin strategioihinsa:

a) toimintalinjat ja menettelyt niiden riskien varalta, joita vastuiden ja vastuiden luottosuojan maturiteettieroista aiheutuu;

b) toimintalinjat ja menettelyt sellaisen tilanteen varalta, jolloin vakuuden realisointiarvo on stressitestin mukaan matalampi kuin on otettu huomioon käytettäessä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää tai 2 kohdassa kuvailtua menetelmää;

c) toimintalinjat ja menettelyt, jotka liittyvät luottoriskien vähentämistekniikoiden soveltamisesta aiheutuvaan keskittymäriskiin ja varsinkin suuriin välillisiin luottoriskeihin (esim. vakuudeksi hyväksyttyjen arvopapereiden ainoaan liikkeeseenlaskijaan liittyvät riskit).

402 artikla

Kiinteistövakuudellisista luotoista aiheutuvat vastuut

►C2 1. Laitos voi laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka täytenä vakuutena on kiinteä omaisuus 125 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisen kiinteän omaisuuden markkina-arvon tai kiinnitysluoton arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 50 prosentilla markkina-arvosta tai 60 prosentilla kiinnitysluoton arvosta niiden jäsenvaltioiden osalta ◄, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 35 prosenttia niiden vastuiden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on asuinkiinteistö 124 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) vastuun tai vastuun osan täytenä vakuutena on

   i) asuinkiinteistöön vahvistetut kiinnitykset; tai

   ii) asuinkiinteistö leasing-sopimuksessa, jossa vuokralleantajalla säilyy täysi omistusoikeus asuinkiinteistöön ja vuokralainen ei ole vielä käyttänyt osto-oikeuttaan;

c) edellä olevien 208 artiklan ja 229 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyvät.

▼B

►C2 2. Laitos voi laskiessaan vastuuarvoja 395 artiklan soveltamiseksi alentaa sellaisen vastuun tai vastuun osan arvoa, jonka täytenä vakuutena on kiinteä omaisuus 126 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisen kiinteän omaisuuden markkina-arvon tai kiinnitysluoton arvon kiinnitetyllä määrällä, mutta enintään 50 prosentilla markkina-arvosta tai 60 prosentilla kiinnitysluoton arvosta niiden jäsenvaltioiden osalta ◄, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistaneet riskipainoksi enintään 50 prosenttia niiden vastuiden tai vastuun osien osalta, joiden vakuutena on liikekiinteistö 124 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) vastuun täytenä vakuutena on

i) toimisto- tai muihin liiketiloihin vahvistetut kiinnitykset; tai

▼C2

ii) toimisto- tai muut liiketilat ja vastuut, jotka liittyvät kiinteän omaisuuden leasing-sopimuksiin;

▼B

c) edellä 126 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 208 artiklan ja 229 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyvät;

d) liikekiinteistö on täysin valmiiksi rakennettu.

3. Laitos voi käsitellä sellaista vastapuoleen liittyvää vastuuta, joka johtuu takaisinmyyntisopimuksesta, jonka puitteissa laitos on ostanut vastapuolelta kolmansien osapuolten kiinteää omaisuutta koskevan ei-liitännäisen itsenäisen kiinnityspantin, kuhunkin kyseisistä kolmansista osapuolista liittyvinä useina yksittäisinä vastuina, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vastapuoli on laitos;

b) vastuun täytenä vakuutena on kyseisten kolmansien osapuolten kiinteää omaisuutta koskeva pantti, jonka laitos on ostanut ja jota laitoksella on mahdollisuus käyttää;

c) laitos on varmistanut, että 208 artiklan ja 229 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyvät;

d) laitoksesta tulee edunsaaja niiden saamisien osalta, joita vastapuolella on kolmansilta osapuolilta vastapuolen maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- tai selvitystilatilanteessa;

e) laitos ilmoittaa 394 artiklan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille jokaiseen muuhun laitokseen liittyvien tämän kohdan mukaisesti käsiteltävien vastuiden kokonaismäärän.

▼B

Näissä tapauksissa laitoksen on oletettava, että sillä on jokaiseen kyseiseen kolmanteen osapuoleen liittyvä vastuu sen saamisen määräisenä, joka vastapuolella on kolmannelta osapuolelta, vastaavan vastapuoleen liittyvän vastuun määrän sijasta. Mahdollista jäljellä olevaa vastapuoleen liittyvää vastuuta käsitellään edelleen vastapuoleen liittyvänä vastuuna.

403 artikla

Substituutiomenetelmä

1. Kun kolmas on taannut asiakkaaseen liittyvän vastuun tai kolmas on antanut vakuuden, jolla se on suojattu, laitos voi:

a) katsoa, että se osuus vastuusta, jolla on takaus, koskee takaajaa eikä asiakasta, edellyttäen, että takaajaa koskevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

b) katsoa, että se osuus vastuusta, jonka vakuutena on hyväksytyn vakuuden markkina-arvo, koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta, jos vastuu on suojattu vakuudella ja edellyttäen, että vastuun vakuudelliseen osuuteen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla.

Laitos ei voi käyttää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää, jos vastuun maturiteetti poikkeaa suojan maturiteetista.

Tämän osan soveltamiseksi laitos voi käyttää sekä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää että ensimmäisen alakohdan b alakohdassa esitettyä käsittelyä ainoastaan, jos se saa käyttää sekä rahoitusvakuuksien kattavaa menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää 92 artiklan soveltamiseksi.

2. Kun laitos soveltaa 1 kohdan a alakohtaa:

a) jos takaus ja vastuu eivät ole samassa valuutassa, katettava vastuu on laskettava noudattaen eri valuuttojen käsittelystä takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa annettuja säännöksiä, jotka on esitetty kolmannen osan II osaston 4 luvussa;

b) jos vastuun maturiteetti ja sen luottosuojan maturiteetti eivät ole samat, niitä on käsiteltävä noudattaen maturiteettieron käsittelystä annettuja säännöksiä, jotka on esitetty kolmannen osan II osaston 4 luvussa;

c) osittainen kattaminen voidaan hyväksyä kolmannen osan II osaston 4 luvussa kuvaillun käsittelyn mukaisesti.

▼B

VIIDES OSA

SIIRRETTYYN LUOTTORISKIIN LIITTYVÄT VASTUUT

I OSASTO

TÄMÄN OSAN YLEISET SÄÄNNÖKSET

404 artikla

Soveltamisala

Tämän osan II ja III osastoa sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2011 tai sen jälkeen liikkeeseen laskettuihin uusiin arvopaperistamisiin. Tämän osan II ja III osastoa sovelletaan 31 päivän joulukuuta 2014 jälkeen olemassa oleviin arvopaperistamisiin, jos niihin lisätään uusia arvopaperistettavia vastuita tai vastuita korvataan kyseisen päivämäärän jälkeen.

II OSASTO

SIJOITTAJALAITOKSIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

405 artikla

Liikkeeseenlaskijan säilyttämä osuus

1. Muu laitos kuin alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen luotonantaja voi ottaa vastuun arvopaperistamisposition luottoriskistä kaupankäyntivarastonsa puitteissa tai sen ulkopuolella ainoastaan, jos alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen luotonantaja on nimenomaisesti ilmoittanut laitokselle aikovansa säilyttää jatkuvasti olennaisen nettomääräisen taloudellisen osuuden, joka on kuitenkin vähintään 5 prosenttia.

Vähintään 5 prosentin suuruisen olennaisen nettomääräisen taloudellisen osuuden säilyttämisenä pidetään ainoastaan jotakin seuraavista:

a) vähintään viiden prosentin säilyttämistä kunkin myydyn tai sijoittajille siirretyn etuoikeusluokan nimellisarvosta;

b) uudistettavien vastuiden arvopaperistamisen tapauksessa alullepanijan osuuden säilyttämistä niin, että se on vähintään viisi prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta;

c) satunnaisvalinnalla valittujen vastuiden säilyttämistä niin, että ne vastaavat vähintään viittä prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta siinä tapauksessa, että vastuut olisi muuten arvopaperistettu, edellyttäen, että mahdollisesti arvopaperistettuja vastuita on alun perin vähintään 100 kappaletta

d) suuririskisimmän etuoikeusluokan säilyttämistä sekä tarvittaessa muiden etuoikeusluokkien, joilla on sama tai huonompi riskiprofiili kuin sijoittajille siirretyillä tai myydyillä etuoikeusluokilla ja jotka eivät eräänny aikaisemmin kuin sijoittajille siirretyt tai myydyt etuoikeusluokat, säilyttämistä niin, että se vastaa kaikkiaan vähintään viittä prosenttia arvopaperistettujen vastuiden nimellisarvosta;

▼B

e) suuririskisimmän vastuun säilyttämistä niin, että se on vähintään viisi prosenttia jokaisesta arvopaperistetusta vastuusta arvopaperistamisessa.

Nettomääräinen taloudellinen osuus mitataan alussa ja se säilytetään jatkuvasti. Nettomääräiseen taloudelliseen osuuteen, mukaan lukien säilytetyt positiot, kertyneet korot tai vastuut, ei sovelleta minkäänlaista luottoriskin vähentämistekniikkaa, lyhyitä positioita eikä muita suojauksia eikä sitä saa myydä. Nettomääräinen taloudellinen osuus määritellään taseen ulkopuolisten erien nimellisarvoa käyttäen.

Säilyttämisvaatimuksia ei sovelleta mihinkään arvopaperistamiseen moninkertaisesti.

2. Kun EU:ssa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, EU:ssa toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö taikka sen tytäryritys arvopaperistaa alulle panevana tai järjestävänä luottolaitoksena useista konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvista luottolaitoksista, sijoituspalveluyrityksistä tai muista rahoituslaitoksista peräisin olevia vastuita, 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi riittää siihen liittyvän EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen, EU:ssa toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoitu asema.

Ensimmäistä alakohtaa kohtaa sovelletaan vain, kun arvopaperistetut vastuut luoneet luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset tai rahoituslaitokset ovat sitoutuneet noudattamaan 408 artiklan mukaisia vaatimuksia ja toimittavat oikea-aikaisesti alullepanevalle tai järjestävälle luottolaitokselle ja EU:ssa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle, EU:ssa toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai EU:ssa toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle 409 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tiedot.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos arvopaperistetut vastuut ovat seuraaviin yhteisöihin liittyviä vastuita tai näiden yhteisöjen kokonaan, ehdoitta ja peruuttamattomasti takaamia:

a) keskushallinnot ja keskuspankit;

b) jäsenvaltioiden aluehallinnot tai paikallisviranomaiset, julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset;

c) laitokset, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti korkeintaan 50 prosentin riskipainoa;

d) kansainväliset kehityspankit.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta selkeään, läpinäkyvään ja helposti saatavaan indeksiin perustuviin liiketoimiin, kun taustalla olevat referenssiomaisuuserät ovat vastaavat kuin ne, joista koostuu laajalti kaupan kohteena olevien erien indeksi, tai kun ne ovat muita vaihdantakelpoisia arvopapereita kuin arvopaperistamispositioita;

▼B

406 artikla

Asianmukainen huolellisuus

1. Laitosten on, ennen kuin ne ottavat vastuun arvopaperistamisesta aiheutuvista riskeistä ja tarvittaessa tämän jälkeen, pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kunkin yksittäisen arvopaperistamispositionsa osalta, että laitoksilla on kattava ja syvällinen käsitys seuraavista seikoista ja että laitokset ovat ottaneet näiden seikkojen osalta käyttöön muodolliset kaupankäyntivarastoonsa tai muuhun rahoitustoimintaansa soveltuvat toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden arvopaperistamispositioihin tehtyjen sijoitusten riskiprofiiliin, analyysi- ja kirjaustarkoituksissa:

a) alullepanijoiden, järjestäjien tai alkuperäisten luotonantajien 405 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamat tiedot sen täsmentämiseksi, mikä on niiden jatkuvasti säilyttämä nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta;

b) yksittäisiin arvopaperistamispositioihin liittyvät riskien ominaispiirteet;

c) arvopaperistamispositioiden perustana oleviin vastuisiin liittyvät riskien ominaispiirteet;

d) alullepanijoiden tai järjestäjien aiempiin arvopaperistamisiin liittyvä maine ja tappiot arvopaperistamispositioiden perustana olevissa asianomaisissa vastuuryhmissä;

e) alullepanijoiden tai järjestäjien taikka niiden edustajien tai neuvonantajien lausunnot niiden asianmukaisesta huolellisuudesta arvopaperistettujen vastuiden yhteydessä ja tapauksen mukaan arvopaperistettujen vastuiden vakuuksien laadusta;

f) tapauksen mukaan menetelmät ja käsitteet, joihin arvopaperistettujen vastuiden vakuuksien arviointi perustuu, ja toimintatavat, jotka alullepanija tai järjestäjä on ottanut käyttöön varmistaakseen arvioijan riippumattomuuden;

g) kaikki arvopaperistamiseen liittyvät rakenteelliset tekijät, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa laitoksen arvopaperistamisposition kehitykseen, kuten sopimusperustaiset pankkivekselit ja vekseleihin liittyvät laukaisijat, erilliset takaukset, likviditeettisopimukseen edullisesti vaikuttavat takaukset, markkina-arvolaukaisijat ja sopimuskohtaiset maksukyvyttömyyden määritelmät.

Laitosten on säännöllisesti toteutettava arvopaperistamispositioihinsa soveltuvia omia stressitestejään. Tässä tarkoituksessa laitokset voivat käyttää ulkoisen luottoluokituslaitoksen kehittämiä rahoitusmalleja edellyttäen, että laitokset voivat pyydettäessä osoittaa, että ne ennen sijoitusten tekemistä huolehtivat asianmukaisesti malleihin liittyvien oletusten ja mallien rakenteiden validoimisesta ja että ne ymmärtävät menetelmän, oletukset ja tulokset.

2. Muiden laitosten kuin alullepanijan, järjestäjän tai alkuperäisen luotonantajan on otettava käyttöön muodolliset kaupankäyntivarastoonsa tai muuhun rahoitustoimintaansa soveltuvat menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden arvopaperistettuihin positioihin tekemien sijoitusten riskiprofiiliin, jotta ne voivat jatkuvasti ja oikea-aikaisesti seurata

▼B

arvopaperistamispositioidensa perustana olevien vastuiden kehitystä. Tarpeen mukaan tähän on sisällyttävä vastuun tyyppi, niiden lainojen prosenttiosuus, jotka ovat olleet erääntyneinä yli 30, 60 ja 90 päivää, maksukyvyttömyysasteet, ennakkomaksuasteet, ulosmittauksessa olevat lainat, vakuuksien tyypit ja hallinta, arvopaperistamisen kohteena olleiden vastuiden luottopisteytyksen tai muiden luottokelpoisuusmittareiden mukainen frekvenssijakauma, toimialoittainen tai maantieteellinen hajaantuneisuus, lainan ja vakuuden suhdetta koskeva frekvenssijakauma soveltaen luokkarajoja, jotka helpottavat riittävää herkkyysanalyysiä. Jos arvopaperistettavat vastuut itse ovat arvopaperistamispositioita, laitoksilla on oltava tässä alakohdassa mainittujen arvopaperistamisen etuoikeusluokkia koskevien tietojen, kuten liikkeeseenlaskijan nimen ja luottoluokan, lisäksi myös tiedot arvopaperistamisen etuoikeusluokkien arvopaperistettujen vastuiden ominaispiirteistä ja kehityksestä.

Laitosten on myös sovellettava samoja analysointistandardeja kolmansilta osapuolilta ostettuihin arvopaperistamisemissioiden omistusosuuksiin tai merkintäsitoumuksiin riippumatta siitä, säilytetäänkö näitä omistusosuuksia tai merkintäsitoumuksia niiden kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella.

407 artikla

Ylimääräinen riskipaino

Jos laitos ei täytä 405, 406 tai 409 artiklan vaatimuksia olennaiselta osin, mikä johtuu laitoksen tuottamuksellisesta menettelystä tai laiminlyönnistä, toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä suhteellinen ylimääräinen riskipaino, joka on vähintään 250 prosenttia siitä riskipainosta (joka rajataan 1 250 prosentiksi), jota sovelletaan asianomaisiin arvopaperistamispositioihin 245 artiklan 6 kohdan tai 337 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Ylimääräistä riskipainoa on nostettava vähitellen kunkin seuraavan asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden rikkomisen seurauksena.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon tiettyjä arvopaperistamisia koskevat 405 artiklan 3 kohdassa säädetyt vapautukset alentamalla riskipainoa, jonka ne muussa tapauksessa määräisivät tämän artiklan nojalla sellaisen arvopaperistamisen osalta, johon sovelletaan 405 artiklan 3 kohtaa.

III OSASTO

JÄRJESTÄVIÄ JA ALULLEPANEVIA LAITOKSIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

408 artikla

Luotonmyöntämiskriteerit

Järjestävien ja alullepanevien laitosten on sovellettava arvopaperistettaviin vastuisiin samoja, direktiivin 2013/36/EU 79 artiklan vaatimusten mukaisia vakuuttavasti perusteltuja ja hyvin määriteltyjä luotonmyöntämiskriteereitä kuin vastuisiin, jotka ne pitävät kaupankäyntivarastonsa ulkopuolella. Alullepanevien ja järjestävien laitosten on tässä tarkoituksessa sovellettava samoja prosesseja niin luottojen myöntämisessä kuin tapauksen mukaan luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa.

▼B

Jos tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vaatimukset eivät täyty, alullepaneva laitos ei saa soveltaa 245 artiklan 1 kohtaa, eikä sen sallita jättää arvopaperistettuja vastuita pois tämän asetuksen mukaisten pääomavaatimusten laskennasta.

409 artikla

Tiedonantovelvollisuus sijoittajia kohtaan

Alullepanijana, järjestäjänä tai alkuperäisenä luotonantajana toimivien laitosten on ilmoitettava sijoittajille, minkä tasoinen on niiden 405 artiklan mukainen sitoumus säilyttää nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta. Järjestävien ja alullepanevien laitosten on varmistettava, että mahdollisten sijoittajien saatavilla on helposti kaikki olennaisen tärkeät tiedot yksittäisten arvopaperistettujen vastuiden luottoluokituksista ja kehityksestä sekä arvopaperistettua vastuuta tukevista kassavirroista ja vakuuksista sekä tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan tehdä kattavia ja asiantuntevia stressitestejä arvopaperistettuja vastuita tukevista kassavirroista ja vakuusarvoista. Tätä varten 'olennaisen tärkeät tiedot' määritetään arvopaperistamispäivänä ja tarvittaessa arvopaperistamisen luonteen mukaan sen jälkeen.

410 artikla

Yhtenäiset täytäntöönpanoehdot

1. EPV raportoi komissiolle vuosittain toimenpiteistä, joita toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet varmistaakseen, että laitokset noudattavat II ja III osaston vaatimuksia.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin

a) 405–406 artiklassa säädetyt vaatimukset, joita sovelletaan laitoksiin, jotka ottavat vastuun arvopaperistamisesta aiheutuvista riskeistä;

b) säilyttämisvaatimukset, mukaan lukien 405 artiklassa tarkoitetulle olennaisen nettomääräisen taloudellisen osuuden säilyttämiselle asetetut ehdot sekä säilyttämisen taso;

c) 406 artiklassa säädetyt asianmukaista huolellisuutta koskevat vaatimukset laitoksille, jotka ottavat vastuun arvopaperistamispositiosta; ja

d) 408 ja 409 artiklassa säädetyt järjestävään tai alullepanevaan laitokseen sovellettavat vaatimukset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

▼B

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia valvontakäytäntöjen lähentämisen helpottamiseksi 407 artiklan soveltamista varten, mukaan lukien toimenpiteet asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevissa tapauksissa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

KUUDES OSA

MAKSUVALMIUS

I OSASTO

MÄÄRITELMÄT JA MAKSUVALMIUSVAATIMUS

411 artikla

Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan:

1) 'rahoitusalan asiakkaalla' asiakasta, jonka pääasiallisena liiketoimintana on yksi tai useampi direktiivin 2013/36/EU liitteessä I luetelluista liiketoimista tai joka on jokin seuraavista:

   a) luottolaitos;

   b) sijoituspalveluyritys;

   c) arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö (SSPE);

   d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys;

   e) vaihtuvapääomainen sijoitusjärjestely;

   f) vakuutusyritys;

   g) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

2) 'vähittäistalletuksella' velkaa luonnolliselle henkilölle tai p k- yritykselle, jos luonnollinen henkilö tai pk-yritys voidaan lukea luottoriskien standardimenetelmällä tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään, tai velkaa yhtiölle, johon voidaan soveltaa 153 artiklan 4 kohdassa säädettyä kohtelua, ja kun kaikkien tällaisten yritysten tekemien talletusten yhteenlaskettu määrä on ryhmätasolla enintään 1 miljoona euroa.

▼B

412 artikla

Maksuvalmiusvaatimus

1. Laitoksilla on oltava likvidejä varoja määrä, jonka arvojen summa kattaa likviditeetin ulosvirtaukset vähennettynä likviditeetin sisäänvirtauksilla stressitilanteissa, jotta voidaan varmistaa, että laitoksilla on maksuvalmiuspuskurit, jotka vakavissa stressitilanteissa riittävät vastaamaan likviditeetin sisään- ja ulosvirtausten mahdolliseen epätasapainoon 30 päivän ajanjaksolla. Stressikausina laitokset voivat käyttää likvidejä varojaan likviditeetin nettoulosvirtaustensa kattamiseen.

2. Laitokset eivät saa laskea likviditeetin sisäänvirtauksia ja likvidejä varoja kahteen kertaan.

3. Laitokset voivat käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja likvidejä varoja täyttääkseen velvollisuutensa stressiolosuhteissa 414 artiklan mukaisesti.

4. Jäljempänä olevan II osaston säännöksiä on sovellettava yksinomaan 415 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittelyyn.

5. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön maksuvalmiusvaatimuksia koskevia kansallisia säännöksiä, ennen kuin unionissa määritellään ja otetaan täysimääräisesti käyttöön 460 artiklan mukaiset maksuvalmiusvaatimuksia koskevat sitovat vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia jäsenvaltiossa toimiluvan saaneita laitoksia tai näiden laitosten osia pitämään korkeamman maksuvalmiusvaatimuksen enintään 100 prosenttina, kunnes sitova vähimmäisvaatimus on otettu täysimääräisesti käyttöön 100 prosentin tasolla 460 artiklan mukaisesti.

413 artikla

Pysyvä varainhankinta

1. Laitosten on erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein varmistettava, että pitkän aikavälin velvoitteet täytetään asiaankuuluvasti sekä normaali- että stressitilanteissa.

2. Jäljempänä olevan III osaston säännöksiä sovelletaan yksinomaan 415 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittelyyn.

3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä pysyvää varainhankintaa koskevien vaatimusten alalla, ennen kuin unionissa määritetään ja otetaan käyttöön 510 artiklan mukaiset pysyvän varainhankinnan vaatimuksia koskevat sitovat vähimmäisvaatimukset.

414 artikla

Maksuvalmiusvaatimusten noudattaminen

Jos laitos ei täytä tai ennakoi, että se ei täytä 412 artiklassa asetettua vaatimusta tai 413 artiklan 1 kohdassa säädettyä yleistä velvoitetta, mukaan lukien stressikausina, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille ja toimitettava ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaisille viranomaisille suunnitelma, miten se aikoo täyttää 412 artiklan tai 413 artiklan 1 kohdan vaatimukset mahdollisimman pian uudelleen. Laitoksen on siihen asti, kun se taas täyttää vaatimukset, ilmoitettava II osastossa tai tarvittaessa III osastossa tarkoitetut erät päivittäin

▼B

kunkin pankkipäivän loppuun mennessä, ellei toimivaltainen viranomainen anna lupaa harvempaan ilmoittamiseen ja pidempään määräaikaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tällaisia lupia ainoastaan laitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella ja ottaen huomioon laitoksen toiminnan laajuuden ja monimuotoisuuden. Niiden on seurattava maksuvalmiuden palauttamissuunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava maksuvalmiuden palauttamista nopeammin.

II OSASTO

MAKSUVALMIUSRAPORTOINTI

415 artikla

Raportointivelvollisuus ja raportoinnin muoto

1. Laitosten on 416 artiklan mukaisesti ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille II ja III osastossa tarkoitetut erät ja niiden osatekijät, mukaan luettuna likvidien varojensa koostumus yhdessä valuutassa riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä ne tosiasiallisesti ovat. Siihen asti, kun kuudennen osan mukainen maksuvalmiusvaatimus on 460 artiklan mukaisesti täysin määritetty ja pantu täytäntöön vähimmäisvaatimuksena, laitosten on ilmoitettava II osastossa ja liitteessä III esitetyt erät. Laitosten on ilmoitettava III osastossa esitetyt erät. Raportoinnin on II osastossa ja liitteessä III tarkoitettujen erien osalta oltava vähintään kuukausittaista ja III osastossa tarkoitettujen erien osalta vähintään neljännesvuosittaista.

Raportointimuotoon on sisällytettävä kaikki tarvittavat tiedot, ja EPV:n on voitava näiden perusteella arvioida, onko vakuudellista luotonantoa ja vakuudellisia vaihtosopimuksia koskevat transaktiot asianmukaisesti purettu tapauksissa, joissa 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuille likvideille varoille on annettu sellainen vakuus, joka ei muodostu 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista varoista.

2. Laitoksen on ilmoitettava erikseen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdassa tarkoitetut erät jäljempänä esitetyn valuutan määräisinä, kun sillä on

a) muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun raportointivaluutan määräinen kokonaisvelka, jonka arvo on vähintään 5 prosenttia laitoksen tai erityisen maksuvalmiusalaryhmän kokonaisveloista; tai

▼C3

b) direktiivin 2013/36/EU 51 artiklan mukainen merkittävä sivuliike vastaanottavassa jäsenvaltiossa, joka käyttää eri valuuttaa kuin tämän artiklan 1 kohdan mukaista määriteltyä raportointivaluuttaa.

▼B

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat:

a) yhtenäiset raportoinnin muodot ja tietotekniikkaratkaisut sekä niihin liittyvät määräaikoja ja viite- ja ilmoituspäivämääriä koskevat ohjeet. Raportoinnin muodon ja määräaikojen on oltava oikeassa suhteessa laitosten eri toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, ja niiden on katettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti vaadittu raportointi;

▼B

b) maksuvalmiuden seurannan edellyttämä, laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen suhteutettu lisämetriikka, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada kattavan kuvan likviditeettiriskiprofiilista;

▼C1

EPV toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle a alakohdassa esitettyjen seikkojen osalta viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013, ja b kohdassa esitettyjen seikkojen osalta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

▼B

Siihen asti kun sitovat maksuvalmiusvaatimukset otetaan täysimääräisesti käyttöön, toimivaltaiset viranomaiset voivat edelleen kerätä tietoja kartoittamalla valvontavälineitä nykyisten kansallisten maksuvalmiusstandardien noudattamisen valvomiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu teknisten täytäntöönpanostandardi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä annettava kohtuullisessa ajassa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja keskuspankille sekä EPV:lle sähköinen pääsy yksittäiseen raportointiin tämän artiklan mukaisesti.

►C2 5. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka harjoittavat konsolidoitua valvontaa direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti ◄, on pyynnöstä kohtuullisessa ajassa annettava sähköinen pääsy kaikkeen raportointiin, jonka laitos on toimittanut 3 kohdassa tarkoitetussa yhtenäisessä raportointimuodossa, seuraaville viranomaisille:

a) sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ja kansallinen keskuspankki, jossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella tai saman emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevalla laitoksella on direktiivin 2013/36/EU 51 artiklan mukaisia merkittäviä sivuliikkeitä;

b) toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet luvan emoyrityksenä toimivan laitoksen tai saman emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten tytäryrityksille, ja saman jäsenvaltion keskuspankki;

c) EPV;

d) EKP.

6. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat antaneet luvan laitokselle, joka on emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys, on annettava pyynnöstä kohtuullisessa ajassa toimivaltaisille viranomaisille, joiden on harjoitettava konsolidoitua valvontaa direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti, sen jäsenvaltion keskuspankille, jossa laitos on saanut toimiluvan, ja EPV:lle sähköinen pääsy kaikkeen raportointiin, jonka laitos on 3 kohdassa tarkoitettua yhtenäistä raportointimuotoa noudattaen toimittanut.

▼B

416 artikla

Likvidejä varoja koskeva raportointi

1. Laitosten on ilmoitettava likvideiksi varoiksi seuraavat, jos niitä ei ole 2 kohdassa suljettu pois ja vain jos likvidit varat täyttävät 3 kohdan edellytykset:

a) käteinen ja keskuspankkivastuut siinä määrin kuin kyseiset vastuut voidaan nostaa milloin tahansa stressikausina. Keskuspankeissa pidettävien talletusten osalta toimivaltainen viranomainen ja keskuspankki pyrkivät pääsemään yhteisymmärrykseen siitä, missä määrin vähimmäisvarannot voidaan nostaa stressikausina;

b) muut siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka ovat erittäin korkeat;

c) siirtokelpoiset varat, jotka muodostuvat saamisista seuraavilta tai ovat seuraavien takaamia saamisia:

   i) jäsenvaltion, sellaisen alueen, jolla on itsenäinen veronkanto-oikeus, tai kolmannen maan keskushallinto; varat keskushallinnon tai aluehallinnon kotimaan valuutan määräisinä, jos laitoksella on kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa maksuvalmiusriski, jonka se kattaa kyseisillä likvideillä varoilla;

   ii) keskuspankit ja muun kuin keskushallinnon julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset; varat keskuspankin ja julkisyhteisön kotimaan valuutan määräisinä;

   iii) Kansainvälinen järjestelypankki (BIS), Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF), komissio ja kansainväliset kehityspankit;

   iv) Euroopan rahoitusvakausväline ja Euroopan vakausmekanismi;

d) siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea;

e) rahapolitiikan soveltamisalaan kuuluvat keskuspankkien takaamat valmiusluottojärjestelyt, siinä määrin kuin näiden järjestelyjen vakuutena eivät ole likvidit varat, ja kun hätätilanteisiin liittyvä maksuvalmiusapu suljetaan pois;

f) jos luottolaitos kuuluu säädännäisellä perusteella johonkin ryhmään, säädännäisperusteiset vähimmäistalletukset keskusluottolaitoksessa ja muu sääntömääräisesti tai sopimuksen perusteella saatavissa oleva keskusluottolaitoksen, 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ryhmän jäseninä olevien laitosten tai 10 artiklan mukaisen vapautuksen ehdot täyttävien laitosten likvidi rahoitus, siinä määrin kuin tämän rahoituksen vakuutena eivät ole likvidit varat.

▼B

Siihen asti, kunnes korkealle ja erittäin korkealle likvidiydelle ja luottoluokalle on annettu 460 artiklan mukaisesti yhtenäinen määritelmä, laitosten on itse määritettävä kussakin valuutassa siirtokelpoiset varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tai erittäin korkea. Siihen asti, kunnes yhtenäinen määritelmä on annettu, toimivaltaiset viranomaiset voivat 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa luetellut kriteerit huomioon ottaen antaa yleisiä ohjeita, joita laitosten on noudatettava määrittäessään varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tai erittäin korkea. Jos tällaisia ohjeita ei ole, laitosten on käytettävä tähän tarkoitukseen läpinäkyviä ja objektiivisia kriteerejä, mukaan lukien osa tai kaikki 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa luetelluista kriteereistä.

2. Likvideinä varoina ei pidetä seuraavia:

a) varat, jotka ovat luottolaitoksen liikkeeseen laskemia, paitsi jos ne täyttävät jotkin seuraavista edellytyksistä:

   i) ne ovat joukkolainoja, joihin voidaan soveltaa 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä käsittelyä tai omaisuusvakuudellisia välineitä, joilla on EPV:n 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan kriteerien mukaisesti vahvistama korkein luottoluokka;

   ii) ne ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja joukkolainoja, joita ei tarkoiteta tämän alakohdan i alakohdassa;

   iii) luottolaitos on jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustama, ja kyseisellä hallinnolla on velvollisuus suojella laitoksen taloudellista perustaa ja säilyttää sen elinkelpoisuus koko sen elinajan; tai varat ovat kyseisen hallinnon erikseen takaamia; tai vähintään 90 prosenttia laitoksen lainoista on suoraan tai välillisesti kyseisen hallinnon takaamia ja varoja käytetään pääasiallisesti rahoittamaan edistämislainoja, joiden myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun ja joilla edistetään kyseisen hallinnon asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita;

b) varat, jotka laitokselle annetaan vakuutena takaisinmyyntisopimuksen ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien puitteissa ja jotka ovat laitoksen hallussa vain luottoriskiä vähentävänä tekijänä ja jotka eivät ole lain tai sopimuksen perusteella laitoksen käytettävissä;

c) varat, jotka on laskenut liikkeeseen jokin seuraavista:

   i) sijoituspalveluyritys;

   ii) vakuutusyritys;

   iii) rahoitusalan holdingyhtiö;

   iv) rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

   v) mikä tahansa muu yhteisö, joka harjoittaa pääasiallisena liiketoimintanaan yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I luetelluista toiminnoista.

▼B

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti laitosten on ilmoitettava likvideiksi varoiksi varat, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) ne ovat kiinnittämättömiä tai ne ovat saatavilla vakuusryhmässä, jotta laitos voi käyttää niitä lisärahoituksen hankintaan sitovien mutta ei vielä rahoitettujen luottosopimusten perusteella;

b) niitä ei ole laskenut liikkeeseen laitos itse, sen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos taikka sen emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön toinen tytäryritys;

c) niiden hinta on markkinaosapuolten yleisesti hyväksymä ja sitä voidaan helposti seurata markkinoilla, tai niiden hinta voidaan määrittää helposti laskettavalla kaavalla, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, eikä se riipu vahvoista oletuksista, kuten usein strukturoitujen tai eksoottisten tuotteiden ollessa kyseessä;

d) ne voidaan hyväksyä jäsenvaltiossa keskuspankin – tai, jos likvidejä varoja pidetään hallussa kolmannen maan valuutan määräisten likviditeetin ulosvirtausten kompensoimiseksi, kyseisen kolmannen maan keskuspankin – normaalien likviditeettioperaatioiden vakuudeksi;

e) ne ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä, taikka niillä käydään kauppaa joko aktiivisen suoran myynnin markkinoilla tai hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla pelkin takaisinostosopimuksin. Näitä perusteita on tarkasteltava erikseen kunkin markkinan osalta.

▼C2

Ensimmäisen alakohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta 1 kohdan a, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin varoihin.

▼B

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei sovelleta, jos likvidejä varoja pidetään hallussa likviditeetin ulosvirtausten kompensoimiseksi valuutassa, jossa keskuspankkikelpoisuuden määritelmä on erittäin kapea. Jos on kyse kolmansien maiden valuuttojen määräisistä likvideistä varoista, tätä poikkeusta on sovellettava ainoastaan, jos kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset soveltavat samaa tai vastaavaa poikkeusta.

4. Sen estämättä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, siihen asti kunnes 460 artiklan mukainen sitova maksuvalmiusvaatimus määritellään ja tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, laitosten on raportoitava

a) muista varoista, jotka eivät ole keskuspankkikelpoisia mutta joilla käydään kauppaa, kuten osakkeet ja kulta, avoimien ja objektiivisten perusteiden mukaisesti, mukaan lukien jotkin tai kaikki 509 artiklan3, 4 ja 5 kohdassa luetellut perusteet;

b) muista varoista, jotka ovat keskuspankkikelpoisia ja joilla käydään kauppaa, kuten omaisuusvakuudelliset välineet, joilla on EPV:n 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan perusteiden mukaisesti vahvistama korkein luottoluokka;

▼B

c) muista varoista, jotka ovat keskuspankkikelpoisia mutta joilla ei voi käydä kauppaa, kuten EPV:n 509 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan perusteiden mukaisesti vahvistamat lainasaamiset.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksen, jossa luetellaan valuutat, jotka täyttävät 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut edellytykset.

EPV toimittaa kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardiluonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

Ennen kuin kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit tulevat voimaan, laitokset voivat jatkaa 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn kohtelun soveltamista, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltaneet kyseistä kohtelua ennen 1 tammikuuta 2014 soveltamispäivää.

6. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (CIU) osakkeita tai osuuksia voidaan käsitellä likvideinä varoina absoluuttiseen 500 miljoonan euron määrään kunkin laitoksen likvidien varojen salkussa edellyttäen, että 132 artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa korko-, luotto- tai valuuttariskiä vähentäviä johdannaisia lukuun ottamatta ainoastaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin likvideihin varoihin.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys käyttää tai mahdollisesti käyttää johdannaisvälineitä sallittujen sijoitusten riskien suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen hyväksyttävyyteen. Jos 418 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut kolmannet osapuolet eivät arvosta säännöllisesti markkinahintaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ja toimivaltaisella viranomaisella ei ole varmuutta siitä, että laitos on kehittänyt toimivat sisäiset menetelmät ja prosessit tällaista 418 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua arvostamista varten, kyseisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ei käsitellä likvideinä varoina.

7. Jos likvidien varojen erä lakkaa kuulumasta likvidien varojen varantoon, laitos saa kuitenkin vielä 30 kalenteripäivän ajan lukea sen likvideihin varoihin. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevaan osakkeeseen tai osuuteen ei voida enää soveltaa 6 kohdassa tarkoitettua kohtelua, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä oleva osake tai osuus voidaan kuitenkin lukea likvideihin varoihin vielä 30 päivän ajan edellyttäen, että mainittujen varojen määrä on enintään 10 prosenttia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen kokonaisvaroista.

417 artikla

Likvidejä varoja koskevat operatiiviset vaatimukset

Laitoksen on ilmoitettava likvideiksi varoiksi ainoastaan ne likvidit varat, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) ne ovat asianmukaisesti hajautettuja. Hajauttamista ei vaadita 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa vastaavien varojen osalta;

▼B

b) ne ovat laillisesti ja käytännössä milloin tahansa seuraavien 30 päivän aikana helposti saatavilla ja realisoitavissa suoralla myynnillä tai pelkällä takaisinostosopimuksella hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla, jotta velvollisuudet voidaan täyttää. Edellä 416 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen likvidien varojen, jotka ovat sellaisissa kolmansissa maissa, joissa on siirtorajoituksia, tai jotka on määritelty ei-vaihdettavissa valuutoissa, katsotaan olevan saatavilla ainoastaan siinä määrin kuin ne vastaavat ulosvirtauksia kyseisessä kolmannessa maassa tai valuutassa; paitsi jos laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että se on suojannut aiheutuvan valuuttariskin asianmukaisesti

c) likvidit varat ovat maksuvalmiuden hallintatoiminnon valvonnassa;

►C2 d) osa likvideistä varoista, 416 artiklan 1 kohdan a, c, e ja f alakohdassa tarkoitettuja varoja lukuun ottamatta ◄, realisoidaan ajoittain ja vähintään kerran vuodessa suoralla myynnillä tai pelkin takaisinostosopimuksin hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla seuraavista syistä:

i) kyseisten varojen markkinoillepääsyn testaamiseksi,

ii) varojen realisointiprosessien tehokkuuden testaamiseksi,

iii) varojen käyttökelpoisuuden testaamiseksi,

iv) negatiivisten signaalien riskin minimoimiseksi stressikausina;

e) varoihin liittyviltä hintariskeiltä voidaan suojautua, mutta likvideihin varoihin kohdistuu asianmukaisia sisäisiä järjestelyjä, joilla varmistetaan, että ne ovat aina tarvittaessa varainhallinnan (treasury) saatavilla ja erityisesti että niitä ei käytetä muissa käynnissä olevissa operaatioissa, mukaan lukien:

i) suojautuminen tai muut kaupankäyntistrategiat;

ii) erillisen takauksen antaminen strukturoiduissa transaktioissa;

iii) toimintakustannusten kattaminen;

f) likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin ulosvirtauksia eri valuutoissa sen jälkeen, kun niistä on vähennetty sisäänvirtaukset.

418 artikla

Likvidien varojen arvostaminen

1. Likvidien varojen erän arvoksi on ilmoitettava sen markkina-arvo, jolle on tehty asianmukaiset arvonleikkaukset, joissa otetaan huomioon ainakin duraatio, luotto- ja likviditeettiriski ja tyypilliset repo-arvonleikkaukset markkinoiden yleisten stressikausien aikana. Kun kyseessä ovat 416 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut varat, arvonleikkausten on oltava vähintään 15 prosenttia. Jos laitos suojautuu varoihin liittyvältä hintariskiltä, sen on otettava huomioon rahavirta, joka syntyy suojauksen mahdollisesta nollautumisesta.

▼B

2. Edellä olevassa 416 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeiden ja osuuksien arvoa on leikattava kohde-etuuksien perusteella seuraavasti:

a) 0 prosenttia, kun kyseessä ovat 416 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut varat;

b) 5 prosenttia, kun kyseessä ovat 416 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut varat;

c) 20 prosenttia, kun kyseessä ovat 416 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut varat.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua läpikatsomismenettelyssä sovelletaan seuraavaa:

a) jos laitos on tietoinen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen alla olevista vastuista, se voi ottaa nämä vastuut huomioon ja määrittää ne 416 artiklan 1 kohdan a–d alakohtaan kuuluviksi;

b) jos laitos ei ole tietoinen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen alla olevista vastuista, sen on oletettava, että yritys sijoittaa valtuuksiensa mukaiseen enimmäismäärään asti 416 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin varojen lajeihin alenevassa järjestyksessä, kunnes se saavuttaa sijoitusvaltuuksiensa mukaisen yhteenlasketun enimmäismäärän.

4. Laitosten on kehitettävä toimivat menetelmät ja prosessit yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeiden ja osuuksien markkina-arvon ja arvonleikkausten laskentaa ja ilmoittamista varten. Vain silloin, kun laitokset voivat toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla osoittaa, että vastuu ei ole niin olennainen, että omien menetelmien kehittäminen olisi perusteltua, ne voivat laskettaessa ja ilmoitettaessa arvonleikkauksista, joita tehdään yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osakkeille ja osuuksille 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä menetelmiä noudattaen, tukeutua seuraaviin kolmansiin osapuoliin:

a) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen säilytysyhteisö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän säilytysyhteisöön;

b) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiö täyttää kaikki 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyt kriteerit.

Ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava säilytysyhteisön tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiön tekemien laskelmien oikeellisuus.

419 artikla

Valuutat, joissa likvidien varojen saatavuuteen liittyy rajoituksia

1. EPV arvioi, missä määrin 416 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut likvidit varat ovat laitoksen saatavilla valuutoissa, jotka ovat unioniin sijoittautuneille laitoksille merkityksellisiä.

▼B

2. Jos likvidejä varoja tarvitaan 412 artiklan vaatimuksen vuoksi perustellusti enemmän kuin kyseisiä likvidejä varoja on jossakin valuutassa saatavilla, on sovellettava yhtä tai useampaa seuraavista poikkeuksista:

a) Poiketen siitä, mitä 417 artiklan f alakohdassa säädetään, likvidien varojen jakautumisen eri valuuttoihin ei tarvitse vastata likviditeetin ulosvirtauksia eri valuutoissa sen jälkeen, kun niistä on vähennetty sisäänvirtaukset.

b) Vaaditut likvidit varat voidaan jäsenvaltion tai kolmansien maiden valuuttojen osalta korvata kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankin luottosopimuksilla, jotka on tehty sopimusperusteisesti peruuttamattomasti seuraaviksi 30 päiväksi ja jotka on nostettavasta määrästä riippumatta hinnoiteltu kohtuullisesti, edellyttäen, että kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset tekevät samoin ja että kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa on käytössä vastaavat raportointivaatimukset.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti sovellettavat poikkeukset on suhteutettava käänteisesti asiaankuuluvien varojen saatavillaoloon. Laitosten perusteltuja tarpeita on arvioitava ottaen huomioon, miten ne pystyvät moitteettomalla maksuvalmiuden hallinnalla vähentämään kyseisten likvidien varojen tarvetta ja minkä verran muilla markkinaosapuolilla on kyseisiä varoja.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksen, jossa luetellaan valuutat, jotka täyttävät tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitetut poikkeukset, niiden soveltamisedellytykset mukaan lukien.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

420 artikla

Likviditeetin ulosvirtaukset

1. Siihen asti kun 460 artiklan mukainen maksuvalmiusvaatimus määritellään, ilmoitettaviin likviditeetin ulosvirtauksiin sisältyvät

a) jäljempänä olevassa 421 artiklassa tarkoitettujen vähittäistalletusten kulloisetkin määrät;

▼B

b) jäljempänä 422 artiklassa tarkoitettujen muiden sellaisten velkojen, jotka erääntyvät tai joita velan myöntäneet laitokset tai rahoituksen antaja voivat vaatia maksettaviksi tai joiden osalta rahoituksen antaja voi implisiittisesti olettaa, että laitos maksaa velan takaisin seuraavien 30 päivän aikana, kulloisetkin määrät;

c) jäljempänä 423 artiklassa tarkoitetut lisäulosvirtaukset;

d) jäljempänä 424 artiklassa tarkoitetuista käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän aikana nostettavissa oleva enimmäismäärä;

e) lisäulosvirtaukset, jotka havaitaan 2 kohdan mukaisessa arvioinnissa.

2. Laitosten on arvioitava säännöllisesti likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyyttä ja mahdollista volyymiä seuraavien 30 päivän aikana sellaisten tuotteiden tai palvelujen osalta, jotka eivät kuulu 422, 4233 ja 424 artiklan soveltamisalaan ja joita laitokset tarjoavat tai järjestävät tai joita mahdolliset ostajat voisivat pitää kyseisiin laitoksiin liittyvinä, mukaan lukien muun muassa likviditeetin ulosvirtaukset, jotka johtuvat mahdollisista taseen ulkopuolisten velvoitteiden ja ehdollisten rahoitusvelvoitteiden kaltaisista sopimusjärjestelyistä, mukaan lukien muun muassa sitovat rahoitusjärjestelyt, käyttämättömät lainat ja ennakkomaksut tukkukaupan vastapuolille, kiinnelainat, joista on sovittu mutta joita ei ole vielä nostettu, luottokortit, tilinylitykset, suunnitellut ulosvirtaukset, jotka liittyvät uusien vähittäis- tai tukkulainojen uusimiseen tai jatkamiseen, suunnitellut johdannaisiin liittyvät maksettavat ja kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joita tarkoitetaan 429 artiklassa ja liitteessä I. Näitä ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.

Laitosten on kiinnitettävä tässä arvioinnissa erityistä huomiota siihen, että niiden maineelle voi aiheutua olennaista vahinkoa, jos ne eivät anna tällaisille tuotteille tai palveluille maksuvalmiustukea. Laitosten on ilmoitettava vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille ne tuotteet ja palvelut, joiden osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyys ja potentiaalinen volyymi ovat merkittäviä, ja toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ulosvirtaukset, jotka on otettava huomioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tasoltaan enintään 5 prosentin ulosvirtausta sellaisten ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvien taseen ulkopuolisten tuotteiden osalta, joita tarkoitetaan429 artiklassa ja liitteessä I.

Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain ilmoitettava EPV:lle ne tuote- tai palvelutyypit, joiden osalta ne ovat laitosten antamien ilmoitusten perusteella määrittäneet ulosvirtaukset. Niiden on tässä ilmoituksessa annettava myös selostus menetelmästä, jota ulosvirtausten määrittämisessä on sovellettu.

421 artikla

Vähittäistalletuksia koskevat ulosvirtaukset

1. Laitosten on ilmoitettava erikseen direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletussuojajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien vähittäistalletusten määrä ja kerrottava se vähintään 5 prosentilla, jos jompikumpi seuraavista koskee talletusta:

a) talletus on osa vakiintunutta liiketoimintasuhdetta, minkä vuoksi sen nostaminen on erittäin epätodennäköistä;

▼B

b) talletus on maksuliikennetilillä, mukaan lukien tilit, joille palkkoja säännöllisesti maksetaan.

2. Laitosten on kerrottava muut vähittäistalletukset, joita ei tarkoiteta 1 kohdassa, vähintään 10 prosentilla.

3. Ottaen huomioon toimivaltaisten viranomaisten arvioon perustuvan paikallisten tallettajien käyttäytymisen EPV:n on laadittava viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2014 ohjeet niitä perusteita varten, joiden avulla voidaan määrittää edellytykset 1 ja 2 kohdan soveltamiselle määritettäessä vähittäistalletuksia, joiden ulosvirtaukset ovat erilaiset, sekä kyseisten tuotteiden määritelmät tämän osaston soveltamista varten. Näissä ohjeissa otetaan huomioon, miten todennäköistä on, että kyseiset talletukset johtavat likviditeetin ulosvirtaukseen seuraavien 30 päivän aikana. Näitä ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.

4. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, laitosten on kerrottava kolmansissa maissa vastaanottamansa vähittäistalletukset näissä kohdissa säädettyä korkeammalla prosentilla, jos tällaisesta prosentista on säädetty vastaavissa kolmannen maan raportointivaatimuksissa.

5. Laitokset voivat jättää ulosvirtauslaskelman ulkopuolelle tietyt selvästi rajatut vähittäistalletusten luokat, kunhan laitos soveltaa kyseiseen talletusluokkaan joka tilanteessa tiukasti seuraavaa, ellei tallettajan tapauskohtaisesti perusteltavista vaikeista olosuhteista muuta johdu:

a) tallettaja ei saa nostaa talletusta 30 päivään; tai

b) nostaessaan talletuksen 30 päivän kuluessa tallettajan on maksettava ennenaikaisesta nostosta sakko, johon sisältyy korkojen menetys nostopäivän ja sopimuksenmukaisen erääntymispäivän väliseltä ajalta sekä sakko, jonka ei tarvitse olla suurempi kuin korko talletuspäivän ja nostopäivän väliseltä ajalta.

422 artikla

Muita velkoja koskevat ulosvirtaukset

1. Laitosten on kerrottava laitoksen omista toimintamenoista johtuvat velat 0 prosentilla.

2. Laitosten on kerrottava 192 artiklan 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuvat velat

a) 0 prosentilla 418 artiklan mukaisesti likvidien varojen arvoon asti, jos niiden vakuutena on varoja, joita pidetään 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina;

b) 100 prosentilla 418 artiklan mukaisesti likvidien varojen arvon ylittävältä osalta, jos niiden vakuutena on varoja, joita pidetään 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina;

▼B

c) 100 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita ei pidetä 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina, lukuun ottamatta tämän kohdan d ja e alakohdan soveltamisalaan kuuluvia liiketoimia;

d) 25 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita ei voida pitää 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina ja luotonantaja on sellaisen jäsenvaltion keskushallinto, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jossa laitokselle on myönnetty toimilupa tai johon laitos on perustanut sivuliikkeen, tai kansainvälinen kehityspankki. Tätä kohtelua sovelletaan vain niihin julkisyhteisöihin tai julkisoikeudellisiin laitoksiin, joiden riskipaino on kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti enintään 20 prosenttia;

e) 0 prosentilla, jos luotonantaja on keskuspankki.

3. Laitosten on kerrottava velat,

a) jotka johtuvat talletuksista, jotka tallettajan on pidettävä voimassa saadakseen laitokselta selvitys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalveluja tai muita vastaavia palveluja;

b) jotka johtuvat talletuksista, jotka on pidettävä voimassa 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään kuuluvan yhteisen tehtävänjaon yhteydessä tai samassa laitosten suojajärjestelmässä jäsenenä olevan toisen yksikön lakiin tai laitoksen perustamiskirjaan perustuvana vähimmäistalletuksena;

c) jotka johtuvat talletuksista, jotka tallettajan on pidettävä voimassa muun kuin a alakohdassa mainitun vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä;

d) jotka johtuvat talletuksista, jotka tallettajan on pidettävä voimassa saadakseen käteismaksujen selvityspalveluja ja keskusluottolaitoksen palveluja, kun luottolaitos kuuluu säädösperusteisesti ryhmään;

edellä olevan a alakohdan tapauksessa 5 prosentilla siinä määrin kuin direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmä tai kolmannen maan vastaava talletussuojajärjestelmä kattaa ne, ja muutoin 25 prosentilla.

Luottolaitosten keskusluottolaitokseen sijoittamat talletukset, joita pidetään 416 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti likvideinä varoina, kerrotaan tasoltaan 100 prosentin ulosvirtauksella.

4. Edellä 3 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetut selvitys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalvelut ja muut vastaavat palvelut kattavat tällaiset palvelut ainoastaan siinä määrin kuin ne suoritetaan sellaisen vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä, jossa tallettajan riippuvuus on huomattava. Ne eivät saa olla pelkästään kirjeenvaihtajapankkipalveluja tai perusarvopapereiden välityspalvelua, ja laitoksella on oltava todisteita siitä, että asiakas ei voi nostaa laillisesti erääntyviä summia 30 päivän aikajänteellä vaarantamatta operatiivista toimintaansa.

▼B

Kunnes edellä 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulle 'vakiintuneelle liiketoimintasuhteelle' on annettu yhtenäinen määritelmä, laitosten on itse vahvistettava kriteerit sellaisen 'vakiintuneen liiketoimintasuhteen' määrittämiseksi, jonka osalta niillä on todisteita siitä, että asiakas ei voi nostaa laillisesti erääntyviä summia 30 päivän aikajänteellä vaarantamatta operatiivista toimintaansa, ja laitosten on ilmoitettava nämä kriteerit toimivaltaisille viranomaisille. Yhtenäisen määritelmän puuttuessa toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa yleisiä ohjeita, joita laitosten on noudatettava määrittäessään talletuksia, jotka tallettaja pitää voimassa vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä.

5. Laitosten on kerrottava muiden kuin rahoitusalan asiakkaiden talletuksista johtuvat velat 40 prosentilla niiltä osin kuin ne eivät kuulu 3 ja 4 kohdan soveltamisalaan, ja niiden on kerrottava direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletussuojajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien velkojen määrä 20 prosentilla.

6. Laitosten on otettava liitteessä II luetelluista sopimuksista 30 päivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset huomioon nettomääräisesti kaikkien vastapuolten osalta ja kerrottava ne 100 prosentilla, jos kyseessä on nettoulosvirtaus. Nettomääräisyys tarkoittaa myös, että saatavaa, 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina pidettävää vakuutta ei lasketa mukaan.

7. Laitosten on ilmoitettava erikseen muut velat, jotka eivät kuulu 1–5 kohdan soveltamisalaan.

8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tapauskohtaisesti luvan ulosvirtauksen alemman prosenttiosuuden soveltamiseen 7 kohdassa tarkoitettujen velkojen osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tallettaja on

   i) laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys;

   ii) direktiivin 83/349/EY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen;

   iii) laitos, joka kuuluu samaan 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään;

   iv) edellä olevan 400 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen ryhmän keskuslaitos tai jäsen;

b) seuraavien 30 päivän aikana on syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen;

c) tallettaja soveltaa vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta 425 artiklasta poiketen;

d) laitos ja tallettaja ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

▼B

9. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 8 kohdan d alakohdan edellytyksiä, kun 20 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan. Siinä tapauksessa 460 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut objektiiviset lisäkriteerit on täytettävä. Jos annetaan lupa tällaisen pienemmän ulosvirtauksen soveltamiseen, toimivaltaisten viranomaisten on annettava EPV:lle tieto 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn tuloksesta. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen edellytysten täyttymistä tällaisten pienempien ulosvirtausten soveltamiseksi.

10. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tarkemmin 9 kohdassa tarkoitetut objektiiviset lisäkriteerit.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

423 artikla

Lisäulosvirtaukset

1. Vakuuksiin, jotka eivät ole 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja varoja ja jotka laitos sijoittaa liitteessä II lueteltuihin sopimuksiin sekä luottojohdannaisiin, on sovellettava lisäulosvirtausta, joka on 20 prosenttia.

2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehdyistä sopimuksista, joiden sopimusehdot johtavat 30 päivän kuluessa laitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä aiheutuviin likviditeetin ulosvirtauksiin tai ylimääräisiin vakuustarpeisiin. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että nämä sopimukset ovat olennaisia suhteessa laitoksen mahdollisiin likviditeetin ulosvirtauksiin, niiden on vaadittava laitosta lisäämään sellainen lisäulosvirtaus kyseisiä sopimuksia varten, joka vastaa niitä ylimääräisiä vakuustarpeita, jotka johtuvat laitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä, kuten ulkoisen luottoluokituksen alenemisesta kolmella pykälällä. Laitoksen on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tämän olennaisen heikentymisen laajuutta ottaen huomioon, mikä on relevanttia sen tekemien sopimusten puitteissa, ja ilmoitettava tarkastelunsa tulokset toimivaltaisille viranomaisille.

3. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa vakuustarpeita, joita epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutus aiheuttaisi laitoksen johdannaistransaktioille, rahoitustoimille ja muille sopimuksille, jos nämä ovat olennaisia.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään olennaisuuden käsitteen soveltamisen edellytykset ja tämän lisäulosvirtauksen mittaamismenetelmät.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa arvopapereiden tai muiden lyhyeksi myytävien ja 30 päivän aikajänteellä toimitettavien varojen markkina-arvoa, ellei laitos omista toimitettavia arvopapereita tai ole lainannut niitä ehdoin, jotka edellyttävät niiden palauttamista vasta 30 päivän jälkeen, eivätkä arvopaperit ole osa laitoksen likvidejä varoja.

5. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa

a) laitoksella olevia ylimääräisiä vakuuksia, jotka vastapuoli voi sopimuksen mukaan vaatia maksettaviksi;

b) vakuuksia, jotka on palautettava vastapuolelle;

c) vakuuksia, jotka vastaavat varoja, joita pidetään 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina, joilla puolestaan voidaan korvata varat, jotka vastaavat varoja, joita ei pidetä 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina ilman laitoksen suostumusta.

6. Vakuutena saatuja talletuksia ei pidetä 422 artiklaa sovellettaessa velkoina, mutta niihin sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan säännöksiä.

424 artikla

Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Laitoksen on ilmoitettava sitovista luottojärjestelyistä ja sitovista likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset, jotka on määritettävä prosentteina seuraavien 30 päivän kuluessa nostettavissa olevasta enimmäismäärästä. Tämä nostettavissa oleva enimmäismäärä voidaan arvioida niin, että siitä vähennetään kaikki 420 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrätyt, ulkomaankaupan rahoitusta koskeviin taseen ulkopuolisiin eriin sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset ja sellainen vakuuden arvo 418 artiklan mukaisesti, joka on annettava, jos laitos voi käyttää vakuuden uudelleen ja jos vakuus on 416 artiklan mukaisten likvidien varojen muodossa. Annettava vakuus ei saa muodostua järjestelyn tai sopimuksen vastapuolen tai siihen sidoksissa olevan yhteisön liikkeeseen laskemista varoista. Jos tarvittavat tiedot ovat laitoksen saatavilla, luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten osalta nostettavissa olevaksi enimmäismääräksi on määritettävä enimmäismäärä, joka voitaisiin nostaa, kun otetaan huomioon vastapuolen omat seuraavien 30 päivän aikana erääntyvät velvoitteet tai ennalta määritetty sopimuksen mukainen nostoaikataulu.

2. Käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän kuluessa nostettavissa oleva enimmäismäärä on kerrottava 5 prosentilla, jos järjestelyt ja sopimukset voidaan lukea luottoriskien standardimenetelmällä tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään.

▼B

3. Käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän kuluessa nostettavissa oleva enimmäismäärä on kerrottava 10 prosentilla, jos järjestelyt ja sopimukset täyttävät seuraavat edellytykset:

a) niitä ei voida lukea luottoriskien standardimenetelmällä tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään;

b) niitä on tarjottu asiakkaille, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita;

c) niillä ei ole tarkoitus korvata asiakkaan rahoitusta tilanteissa, joissa tämä ei pysty täyttämään rahoitustarpeitaan rahoitusmarkkinoilla.

4. Likviditeettisopimuksen sitova määrä, joka on annettu arvopaperistamista varten perustetuille erillisyhtiöille, jotta nämä voisivat hankkia muita omaisuuseriä kuin arvopapereita asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, kerrotaan 10 prosentilla siltä osin kuin se ylittää asiakkailta kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrän ja kun nostettavissa oleva enimmäismäärä on sopimusperusteisesti rajattu kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrään.

5. Laitosten on ilmoitettava muista käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 päivän kuluessa nostettavissa oleva enimmäismäärä. Tätä sovelletaan erityisesti seuraaviin:

a) muut kuin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut likviditeettisopimukset, jotka laitos on myöntänyt arvopaperistamista varten perustetuille erillisyhtiöille;

b) järjestelyt, joiden mukaan laitoksen on ostettava arvopaperistamista varten perustetuilta erillisyhtiöiltä varoja tai vaihdettava sen kanssa niitä;

c) järjestelyt ja sopimukset, jotka on ulotettu koskemaan luottolaitoksia;

d) järjestelyt ja sopimukset, jotka on ulotettu koskemaan rahoituslaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä.

6. Poiketen siitä mitä 5 kohdassa säädetään, vähintään yhden jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustamat ja tukemat laitokset voivat soveltaa 2 ja 3 kohdassa säädettyjä käsittelytapoja myös sellaisiin luottojärjestelyihin ja likviditeettisopimuksiin, joita laitoksille myönnetään yksinomaan kyseisissä kohdissa tarkoitettuihin vastuuryhmiin luettavien edistämislainojen suoraa tai välillistä rahoittamista varten. ►C2 Poiketen siitä mitä 425 artiklan 2 kohdan g alakohdassa säädetään, jos kyseiset edistämislainat siirretään välittäjänä toimivan toisen laitoksen kautta ◄ (pass through -lainat), laitokset voivat soveltaa symmetristä sisään- ja ulosvirtausta. Tällaisten edistämislainojen on oltava ainoastaan sellaisten henkilöiden saatavilla, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, ilman kilpailua ja tavoittelematta voittoa unionin ja/tai kyseisen jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon asettamien yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseksi. Varojen nostamisen on oltava mahdollista tällaisista järjestelyistä ja sopimuksista ainoastaan, kun on tehty perustellusti odotettavissa ollut edistämislainahakemus, ja ainoastaan haettuun määrään asti. Tähän liittyy ilmoittaminen maksettujen varojen käytöstä myöhemmin.

▼B

425 artikla

Sisäänvirtaukset

1. Laitosten on ilmoitettava likviditeetin sisäänvirtaukset. Likvidien varojen rajatut sisäänvirtaukset ovat likviditeetin sisäänvirtaukset rajattuna 75 prosenttiin likviditeetin ulosvirtauksista. Laitokset voivat jättää tämän rajauksen ulkopuolelle likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka saadaan muihin laitoksiin tehdyistä talletuksista, joihin voidaan soveltaa 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitettuja käsittelytapoja. Laitokset voivat jättää tämän rajauksen ulkopuolelle luotonottajilta ja joukkovelkakirjoihin sijoittajilta tulevista maksuista johtuvat likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka liittyvät sellaisilla joukkolainoilla rahoitettaviin kiinnitysluottoihin, joihin voidaan soveltaa 129 artiklan 4, 5 tai 6 kohdassa säädettyä kohtelua tai direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin joukkolainoihin. Laitokset voivat jättää rajauksen ulkopuolelle sisäänvirtaukset edistämislainoista, jotka laitos on välittänyt. Yksittäisen laitoksen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen etukäteissuostumuksella laitos voi kokonaan tai osittain jättää sisäänvirtaukset rajauksen ulkopuolelle, kun tarjoaja on laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 83/349/EY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen.

2. Likviditeetin sisäänvirtaukset on laskettava seuraavilta 30 päivältä. Siihen on sisällytettävä ainoastaan sopimuksiin perustuvat sisäänvirtaukset vastuista, jotka eivät ole erääntyneet ja joiden suhteen laitoksella ei ole syytä odottaa, että sopimus jätettäisiin täyttämättä 30 päivän aikajänteellä. Likviditeetin sisäänvirtaukset on ilmoitettava kokonaisuudessaan, ja seuraavat sisäänvirtaukset on ilmoitettava erikseen:

a) pääomamaksuihin tarkoitetuista maksuista asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, on vähennettävä 50 prosenttia niiden arvosta tai kyseisten asiakkaiden kanssa rahoituksen laajentamiseksi tehdyistä sopimuksista siitä riippuen, kumpi on suurempi. Tätä ei sovelleta 192 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuviin maksuihin, jos niiden vakuutena on tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettuja 416 artiklan mukaisia likvidejä varoja.

   Poiketen siitä mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään laitokset, jotka ovat saaneet 424 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun sitoumuksen edistämislainan maksamiseksi lopulliselle edunsaajalle, voivat ottaa sisäänvirtauksen huomioon siihen ulosvirtauksen määrään saakka, jota ne soveltavat vastaavaan sitoumukseen kyseisten edistämislainojen siirtämiseksi;

b) 162 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvistä liiketoimista, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 30 päivää, johtuvat maksut on otettava täysimääräisesti huomioon sisäänvirtauksina;

c) varat, joiden sopimuksenmukainen päättymispäivä on määrittelemätön, otetaan huomioon 20 prosentin sisäänvirtauksena, mikäli sopimus sallii pankin vetäytyä siitä ja pyytää maksua 30 päivän kuluessa;

▼B

d) edellä 192 artiklan 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuvia maksuja, jos niiden vakuutena on 416 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja likvidejä varoja, ei oteta huomioon likvidien varojen arvonleikkauksilla vähennettyyn arvoon asti, mutta loppuosa maksuista otetaan huomioon täysimääräisesti;

e) maksut, joita velallinen laitos käsittelee 422 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti, kerrotaan vastaavalla symmetrisellä sisäänvirtauksella;

f) merkittäviin indekseihin sisältyvien oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden positioista johtuvat maksut, edellyttäen että niitä ei lasketa kahteen kertaan likvidien varojen kanssa;

g) käyttämättömiä luottojärjestelyjä tai likviditeettisopimuksia ja muita saatuja sitoumuksia ei oteta huomioon.

3. Liitteessä II luetelluista sopimuksista 30 päivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset on otettava huomioon nettomääräisesti kaikkien vastapuolten osalta ja kerrottava 100 prosentilla, jos kyseessä on nettosisäänvirtaus. Nettomääräisyys tarkoittaa myös, että saatavaa, 416 artiklan mukaisina likvideinä varoina pidettävää vakuutta ei lasketa mukaan.

4. Poiketen siitä mitä 2 kohdan g alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan soveltaa luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten osalta tapauskohtaisesti suurempaa sisäänvirtausta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) jopa tarjoajan valvottavakohtaisen ja markkinoita koskevan stressin yhdistelmätilanteessa on syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta;

b) vastapuoli on laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 83/349/EY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen tai saman tämän asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun laitosten suojajärjestelmän jäsen tai ryhmän, johon sovelletaan tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua vapautusta, keskuslaitos tai jäsen;

c) vastapuoli soveltaa vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa ulosvirtausta 422, 423 ja 424 artiklasta poiketen;

d) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 4 kohdan d alakohdan edellytystä, kun 20 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan. Siinä tapauksessa 460 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut objektiiviset lisäkriteerit on täytettävä. Jos annetaan lupa tällaisen suuremman sisäänvirtauksen soveltamiseen, toimivaltaisten viranomaisten on annettava EPV:lle tieto 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn tuloksesta. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen edellytysten täyttymistä tällaisten suurempien sisäänvirtausten soveltamiseksi.

▼B

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tarkemmin 5 kohdassa tarkoitetut objektiiviset lisäkriteerit.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Laitosten ei tule ilmoittaa mitään muita 416 artiklan mukaisesti ilmoitettuja likvidejä varoja koskevia sisäänvirtauksia kuin sellaiset varoja koskevat maksut, jotka eivät näy varojen markkina-arvossa.

8. Laitosten ei tule ilmoittaa mistään uusista tehdyistä sitoumuksista johtuvia sisäänvirtauksia.

9. Laitosten on otettava huomioon likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka ovat sellaisissa kolmansissa maissa, joissa on siirtorajoituksia, tai jotka on määritelty ei-vaihdettavissa valuutoissa, ainoastaan siinä määrin kuin ne vastaavat ulosvirtauksia kyseisessä kolmannessa maassa tai valuutassa.

426 artikla

Tulevien maksuvalmiusvaatimusten pitäminen ajan tasalla

Komission hyväksyttyä 460 artiklan mukaisen delegoidun säädöksen maksuvalmiusvaatimuksen määrittelystä EPV voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 421 artiklan 1 kohdassa, 422 artiklassa (lukuun ottamatta kyseisen artiklan 8, 9ja 10 kohtaa) ja 424 artiklassa säädetyt edellytykset kansainvälisesti sovittujen standardien huomioon ottamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

III OSASTO

PYSYVÄÄ VARAINHANKINTAA KOSKEVA RAPORTOINTI

427 artikla

Pysyvän varainhankinnan erät

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 403 artiklan 1 kohdassa säädettyjen raportointivaatimusten ja 415 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhtenäisten raportointimuotojen mukaisesti seuraavat erät ja niiden osatekijät, jotta pysyvän varainhankinnan saatavuutta voidaan arvioida:

▼B

a) seuraavat omat varat, joista on tarvittaessa vähennetty

i) ensisijaisen pääoman (T1) instrumentit;

ii) toissijaisen pääoman (T2) instrumentit;

iii) muut etuoikeutetut osakkeet ja pääomainstrumentit, jotka ylittävät toissijaisen pääoman (T2) sallitun määrän ja joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

b) seuraavat velat, jotka eivät kuulu a alakohtaan:

i) vähittäistalletukset, joihin voidaan soveltaa 421 artiklan 1 kohdan mukaista kohtelua;

ii) vähittäistalletukset, joihin voidaan soveltaa 421 artiklan 2 kohdan mukaista kohtelua;

iii) talletukset, joihin voidaan soveltaa 422 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaista kohtelua;

iv) edellä iii alakohdassa tarkoitetuista talletuksista ne, joihin sovelletaan direktiivin 94/19/EY mukaisesti talletussuojajärjestelmää ►C2 tai kolmannen maan vastaavaa talletussuojajärjestelmää 421 artiklan 1 kohdan mukaisesti; ◄

v) edellä iii alakohdassa tarkoitetuista talletuksista ne, jotka kuuluvat 422 artiklan 4 kohdan b alakohdan soveltamisalaan;

vi) edellä iii alakohdassa tarkoitetuista talletuksista ne, jotka kuuluvat 422 artiklan 4 kohdan d alakohdan soveltamisalaan;

vii) talletukset, jotka eivät kuulu i, ii tai iii alakohdan soveltamisalaan, jos ne eivät ole rahoitusalan asiakkaiden tekemiä;

viii) kaikki rahoitusalan asiakkailta saatu rahoitus;

ix) sekä vi alakohdan että vii alakohdan osalta erikseen 192 artiklan 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista peräisin oleva rahoitus,

— jonka vakuutena on varoja, joita pidetään 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina,

— jonka vakuutena on mitä tahansa muita varoja,

x) liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, joihin voidaan soveltaa 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa tarkoitettua tai direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kohtelua;

▼B

xi) seuraavat muut sellaisista liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, jotka eivät kuulu a alakohdan soveltamisalaan:

— sellaisista liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähintään yksi vuosi,

— sellaisista liikkeeseen lasketuista arvopapereista johtuvat velat, joiden tosiasiallinen maturiteetti on vähemmän kuin yksi vuosi;

xii) muut velat.

2. Kaikki erät on tilanteen mukaan esitettävä seuraaviin viiteen ryhmään jaoteltuina sen mukaan, onko niiden erääntymispäivään tai siihen päivään, jona ne voidaan sopimuksen mukaan vaatia maksettaviksi, jos viimeksi mainittu päivä on lähempänä:

a) alle kolme kuukautta;

b) kolmesta kuuteen kuukautta;

c) kuudesta yhdeksään kuukautta;

d) yhdeksästä kahteentoista kuukautta;

e) yli kaksitoista kuukautta.

428 artikla

Pysyvää varainhankintaa edellyttävät erät

1. Omista varoista vähennettyjä eriä lukuun ottamatta seuraavat erät on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille erikseen, jotta pysyvän varainhankinnan tarvetta voidaan arvioida:

a) varat, joita pidetään 416 artiklan mukaisesti likvideinä varoina, lajeittain jaoteltuina;

b) seuraavat arvopaperit ja rahamarkkinavälineet, jotka eivät kuulu a alakohtaan

i) 122 artiklassa tarkoitettuun luottoluokkaan 1 hyväksyttävät varat,

ii) 122 artiklassa tarkoitettuun luottoluokkaan 2 hyväksyttävät varat,

iii) muut varat;

c) virallisesti hyväksytyssä pörssissä merkittävään indeksiin noteerattavat muiden kuin rahoitusalan yhteisöjen osakkeet;

d) muut osakkeet;

e) kulta;

f) muut jalometallit;

▼B

g) ei-uudistettavissa olevat lainat ja saatavat, ja eriteltyinä ne ei-uudistettavissa olevat lainat ja saatavat, joissa velallisena on:

i) muita luonnollisia henkilöitä kuin elinkeinonharjoittajia tai yhtiökumppaneita,

ii) pk-yrityksiä, jotka voidaan lukea luottoriskien standardimenetelmällä tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään, tai yhtiö, johon voidaan soveltaa 153 artiklan 4 kohdan mukaista kohtelua, ja kyseisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tekemien talletusten yhteenlaskettu määrä on pienempi kuin 1 miljoona euroa,

iii) valtioita, keskuspankkeja sekä julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia,

iv) muita kuin rahoitusalan asiakkaita, joita ei tarkoiteta i ja ii alakohdassa,

v) rahoitusalan asiakkaita, joita ei tarkoiteta i, ii ja iii alakohdassa, ja niistä eriteltyinä ne, jotka ovat luottolaitoksia ja muita rahoitusalan asiakkaita;

h) edellä g alakohdassa tarkoitetut uusiutumattomat lainat ja saatavat, ja niistä eriteltyinä ne, joiden

i) vakuutena on liikekiinteistö,

ii) vakuutena on asuinkiinteistö,

iii) kuittaus on rahoitettu (pass-through) joukkovelkakirjalainoilla, joihin voidaan soveltaa 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä kohtelua, tai direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilla joukkovelkakirjalainoilla;

i) johdannaissaatavat;

j) muut varat;

k) liitteen I mukaan keskimääräisen tai keskimääräisen/alhaisen riskin sisältävät käyttämättömät sitovat luottojärjestelyt.

2. Kaikki erät on soveltuvin osin esitettävä 427 artiklan 2 kohdassa kuvattuihin viiteen ryhmään jaoteltuina.

SEITSEMÄS OSA

VELKAANTUNEISUUS

▼M1

429 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskeminen

1. Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteensa 2–13 kohdassa esitettyjä menetelmiä noudattaen.

▼M1

2. Vähimmäisomavaraisuusaste on laskettava niin, että laitoksen pääoman määrä jaetaan laitoksen vastuiden kokonaismäärällä, ja se on ilmaistava prosentteina.

Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusaste raportoinnin viitepäivämääränä.

3. Pääoman määrällä tarkoitetaan 2 kohtaa sovellettaessa ensisijaista pääomaa (T1).

4. Vastuiden kokonaismäärä on seuraavien erien vastuuarvojen summa:

a) 5 kohdassa tarkoitetut varat, jollei niitä vähennetä 3 kohdassa tarkoitetun pääoman määrän määrityksen yhteydessä;

b) 9 kohdassa tarkoitetut johdannaiset;

c) 429 b artiklassa tarkoitettujen takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisten tai -ottamisten, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisten limiittiluotonantojen, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät, vastapuoliriskiä koskevat korotukset;

d) 10 kohdassa tarkoitetut taseen ulkopuoliset erät.

5. Laitosten on määritettävä varojen vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja sopimuksia ja luottojohdannaisia, seuraavia periaatteita noudattaen:

a) varojen vastuuarvoilla tarkoitetaan 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisia vastuuarvoja;

b) reaali- tai rahoitusvakuutta, takausta tai ostettua luottoriskin vähentämistä ei saa käyttää varojen vastuuarvojen pienentämiseen;

c) lainoja ei saa nettouttaa talletuksilla;

d) takaisinostotransaktioita, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisia tai -ottamisia, pitkän selvitysajan liiketoimia ja vakuudellisia limiittiluotonantoja ei saa nettouttaa.

6. Laitokset voivat vähentää tämän artiklan 4 kohdan mukaisesta vastuiden määrästä määrät, jotka on vähennetty ydinpääomasta 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia sen, ettei laitos sisällytä vastuiden määrään vastuita, joihin voidaan soveltaa 113 artiklan 6 kohdassa säädettyä kohtelua. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tällaisen luvan ainoastaan, jos kaikki 113 artiklan 6 kohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jos ne ovat antaneet 113 artiklan 6 kohdassa säädetyn luvan.

▼M1

8. Poiketen siitä, mitä 5 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset voivat määrittää saman vastapuolen kanssa suoritettujen takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisten tai -ottamisten, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisten limiittiluotonantojen käteissaatavien ja -maksettavien vastuuarvon nettoperusteisesti ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toimilla on sama nimenomainen lopullinen toimituspäivä;

b) oikeus kuitata vastapuolen saamiset vastapuolen veloilla on laillisesti toimeenpantavissa kaikissa seuraavissa tilanteissa:

i) tavanomaisessa liiketoiminnassa;

ii) maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- ja konkurssitilanteessa;

c) vastapuolet aikovat käyttää nettoselvitystä tai samanaikaista selvitystä taikka liiketoimiin sovelletaan selvitysjärjestelmää, jonka tulos vastaa funktionaalisesti nettoselvitystä.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa selvitysjärjestelmän tulos vastaa funktionaalisesti nettoselvitystä, jos kyseisen järjestelmän kohteena olevien toimien kassavirtojen nettotulos vastaa selvityspäivänä nettoselvityksen kohteena olevaa yksittäistä nettomäärää.

9. Laitosten on määritettävä liitteessä II lueteltujen sopimusten ja luottojohdannaisten, taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien, vastuuarvot 429 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10. Laitosten on määritettävä taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja sopimuksia, luottojohdannaisia, takaisinostotransaktioita, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamista tai -ottamista, pitkän selvitysajan liiketoimia ja vakuudellisia limiittiluotonantoja, 111 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Laitokset eivät kuitenkaan saa pienentää kyseisten erien nimellisarvoa erityisillä luottoriskioikaisuilla.

Kun sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, on 166 artiklan 9 kohdan mukaisesti käytettävä pienempää kahdesta yksittäiseen sitoumukseen liittyvästä luottovasta-arvokertoimesta. Edellä 111 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen taseen ulkopuolisten erien, joiden riski on alhainen, vastuuarvoon on sovellettava alarajaa, joka on 10 prosenttia niiden nimellisarvosta.

11. Laitos, joka on ehdot täyttävän keskusvastapuolen määritysosapuoli, voi jättää seuraavien erien kaupankäyntivastuut vastuiden määrän laskennan ulkopuolelle edellyttäen, että kyseiset kaupankäyntivastuut selvitetään mainitun ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä ja että ne täyttävät samaan aikaan 306 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset:

a) liitteessä II luetellut sopimukset;

b) luottojohdannaiset;

c) takaisinostotransaktiot;

▼M1

d) arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantaminen ja -ottaminen;

e) pitkän selvitysajan liiketoimet;

f) vakuudellinen limiittiluotonanto.

12. Jos laitos, joka on ehdot täyttävän keskusvastapuolen määritysosapuoli, takaa ehdot täyttävälle keskusvastapuolelle tämän kanssa suoraan johdannaistransaktioita toteuttavan asiakkaan suorituskyvyn, sen on sisällytettävä vastuiden määrään takauksesta johtuva vastuu asiakkaaseen liittyvänä johdannaisriskinä 429 a artiklan mukaisesti.

13. Jos kansallisten yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan taseeseen voidaan kirjata haltuun uskottuja varoja direktiivin 86/635/ETY 10 artiklan mukaisesti, nämä varat voidaan jättää vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle edellyttäen, että ne täyttävät asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan International Accounting Standard (IAS) -standardin 39 taseesta pois kirjaamista koskevat kriteerit ja tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan International Financial Reporting Standard (IFRS) -standardin 10 konsolidoimattomuutta koskevat kriteerit.

14. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitokselle luvan jättää vastuiden määrän ulkopuolelle vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) ne ovat vastuita julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle;

b) niitä käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

c) ne johtuvat talletuksista, jotka laitoksella on lakisääteinen velvollisuus siirtää a alakohdassa tarkoitetulle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle yleisen edun mukaisten investointien rahoittamista varten.

429 a artikla

Johdannaisten vastuuarvo

1. Laitosten on määritettävä liitteessä II lueteltujen sopimusten ja luottojohdannaisten, taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien, vastuuarvot 274 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Laitosten on sovellettava 299 artiklan 2 kohdan a alakohtaa luottojohdannaisten tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin määrittämiseksi.

Laitosten on määrittäessään luottojohdannaisten potentiaalista tulevaa luottoriskiä sovellettava 299 artiklan 2 kohdan a alakohdassa esitettyjä periaatteita kaikkiin luottojohdannaisiinsa, ei pelkästään kaupankäyntivarastoon luokiteltuihin.

Määrittäessään vastuuarvoa laitokset voivat ottaa 295 artiklan mukaisesti huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutussopimusten vaikutukset. Tuotteiden ristikkäisnettoutusta (cross-product netting) ei sovelleta. Laitokset voivat kuitenkin nettouttaa 272 artiklan 25 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun tuoteluokkaan kuuluvia tuotteita ja luottojohdannaisia, kun ne kuuluvat 295 artiklan c alakohdassa tarkoitetun tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen soveltamisalaan.

▼M1

2. Jos johdannaissopimuksiin liittyvien vakuuksien antaminen pienentää varojen määrää sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti, laitosten on kumottava kyseinen pienennys.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa laitokset voivat vähentää vastapuolelta käteisenä saadun vakuusmarginaalin vastuuarvon nykyisestä jälleenhankintakustannusosuudesta siltä osin kuin vakuusmarginaalia ei ole jo katsottu sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti vastuuarvon pienennykseksi ja kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) sellaisten liiketoimien osalta, joita ei selvitetä ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä, vastaanottavan vastapuolen saamaa käteistä ei ole eroteltu;

b) vakuusmarginaali lasketaan ja vaihdetaan päivittäin markkinahintaan arvostettujen johdannaispositioiden perusteella;

c) käteisenä saatu vakuusmarginaali on saman valuutan määräinen kuin johdannaissopimuksen selvitysvaluutta;

d) vaihdettu vakuusmarginaali vastaa koko summaa, joka olisi tarpeen johdannaisen markkinahintaan perustuvan riskin mitätöimiseksi vastapuoleen sovellettavan kynnyksen ja siirron vähimmäismäärien mukaan;

e) laitoksen ja kyseisen sopimuksen vastapuolen välinen johdannaissopimus ja vakuusmarginaali kuuluvat yhden nettoutussopimuksen piiriin, jota laitos voi käsitellä riskien alentajana 295 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa ehdot täyttävän päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvan johdannaissopimuksen selvitysvaluutalla tarkoitetaan mitä tahansa johdannaissopimuksessa, ehdot täyttävässä päänettoutussopimuksessa tai ehdot täyttävässä päänettoutussopimuksessa olevassa luottotukiliitteessä määritettyä selvitysvaluuttaa.

Jos laitos katsoo vastapuolelle käteisenä maksetun vakuusmarginaalin sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti saatavaksi, se voi jättää kyseisen omaisuuserän vastuiden määrän ulkopuolelle edellyttäen, että a–e alakohdan mukaiset edellytykset täyttyvät.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa sovelletaan seuraavia:

a) saadun vakuusmarginaalin vähennys on rajattava vastuuarvon nykyiseen positiiviseen jälleenhankintakustannusosuuteen;

▼M1

b) laitos ei saa käyttää käteisenä saatua vakuusmarginaalia tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin määrän pienentämiseen, myöskään sovellettaessa 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohtaa.

5. Edellä 1 kohdassa säädetyn kohtelun lisäksi laitosten on sisällytettävä asetettujen luottojohdannaisten osalta vastuuarvoon efektiiviset nimellismäärät, joihin luottojohdannaisissa viitataan ja joista vähennetään mahdolliset käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan kyseisen luottojohdannaisen osalta. Tulokseksi saatavasta vastuuarvosta voidaan lisäksi vähentää sellaisen ostetun luottojohdannaisen efektiivinen nimellismäärä, jolla on sama referenssinimi, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yhteen riskikohteeseen perustuvien luottojohdannaisten (single name -luottojohdannaiset) osalta ostettujen luottojohdannaisten referenssinimen on oltava etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi kuin kirjallisen luottojohdannaisen kohde-etuutena oleva referenssiomaisuus ja etuoikeusasemaltaan parempaa referenssiomaisuutta koskeva luottotapahtuma johtaisi etuoikeusasemaltaan huonompaan omaisuutta koskevaan luottotapahtumaan;

b) kun laitos ostaa suojan referenssinimien ryhmälle, ostettu suoja voi kuitata referenssinimien ryhmälle myydyn suojan vain, jos referenssiomaisuuserien ryhmä ja etuoikeusjärjestys ovat molemmissa transaktioissa samat;

c) ostetun luottojohdannaisen jäljellä oleva maturiteetti on yhtä pitkä tai pitempi kuin asetetun luottojohdannaisen jäljellä oleva maturiteetti;

d) määritettäessä asetettujen luottojohdannaisten lisävastuuarvoa ostetun luottojohdannaisen nimellismäärästä vähennetään mahdollinen käyvän arvon positiivinen muutos, joka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan ostetun luottojohdannaisen osalta;.

e) etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta suojaksi ostettu luottojohdannainen on referenssiomaisuutena etuoikeusasemaltaan sama kuin kirjallisen luottojohdannaisen kohde-etuutena oleva referenssiomaisuus.

Jos luottojohdannaisen nimellismäärästä ei vähennetä ostetun luottojohdannaisen nimellismäärää, laitokset voivat vähentää kyseisen luottojohdannaisen yksittäisen potentiaalisen tulevan luottoriskin tämän artiklan 1 kohdan yhdessä tapauksen mukaan 274 artiklan 2 kohdan tai 299 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määritetystä potentiaalisesta tulevasta kokonaisluottoriskistä. Jos potentiaalinen tuleva luottoriski on määritettävä 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti, PCE_{gross}-arvosta voidaan vähentää kirjallisten luottojohdannaisten yksittäinen potentiaalinen tuleva luottoriski ilman oikaisujen tekemistä NGR:ään.

▼M1

6. Laitokset eivät saa vähentää luottojohdannaisen efektiivistä nimellismäärää, jos ne ostavat luottosuojan tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaavat vaihtosopimuksen perusteella saadut maksut nettotuloiksi mutta eivät kirjaa vastaavaa ensisijaiseen pääomaan liittyvän luottojohdannaisen arvon alentumista.

7. Jos on kyse referenssinimien ryhmälle ostetuista luottojohdannaisista, laitokset voivat hyväksyä 5 artiklan mukaan vähennyksen yksittäisten referenssinimien luottojohdannaisista vain, jos ostettu suoja vastaa taloudellisesti suojan ostamista erikseen kullekin ryhmään kuuluvalle yksittäiselle nimelle. Jos laitos ostaa luottojohdannaisen referenssinimien ryhmälle, se voi hyväksyä luottojohdannaisten ryhmästä tehtävän vähennyksen vain, jos referenssiomaisuuserien ryhmä ja etuoikeusjärjestys ovat molemmissa liiketoimissa samat.

8. Laitokset voivat tämän artiklan 1 kohdasta poiketen käyttää 275 artiklassa säädettyä menetelmää liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa lueteltujen sopimusten vastuuarvon määrittämiseen ainoastaan, jos ne käyttävät kyseistä menetelmää myös näiden sopimusten vastuuarvon määrittämiseen 92 artiklassa säädettyjen omien varojen vaatimusten täyttämistä varten.

Kun laitokset soveltavat 275 artiklan säädettyä menettelyä, ne eivät saa vähentää vastuiden määrästä käteisenä saadun vakuusmarginaalin määrää.

429 b artikla

Takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisten tai -ottamisten, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisten limiittiluotonantojen vastapuoliriskiä koskeva korotus

1. Takaisinostotransaktioiden, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisten tai -ottamisten, pitkän selvitysajan liiketoimien ja vakuudellisten limiittiluotonantojen, mukaan lukien 429 artiklan 5 kohdan mukaiset taseen ulkopuoliset erät, vastuuarvon lisäksi laitosten on sisällytettävä vastuiden määrään tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti määritetty vastapuoliriskiä koskeva korotus.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka eivät ole 206 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävän päänettoutussopimuksen alaisia, korotus (E_i*) on määritettävä liiketoimikohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

jossa

E_i on vastapuolelle liiketoimessa i lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo;

▼M1

C_i on vastapuolelta liiketoimelle i saadun käteisen arvopapereiden käypä arvo.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka ovat 206 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävän päänettoutussopimuksen alaisia, liiketoimiin sovellettava korotus (E_i*) on määritettävä sopimuskohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max\left\{0,\ (\sum_i \mathrm{E}_i - \sum_i \mathrm{C_i})\right\}$$

jossa

E_i on vastapuolelle päänettoutussopimuksen i alaisia liiketoimia varten lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo;

C_i on päänettoutussopimuksen i alaiselta vastapuolelta saadun käteisen arvopapereiden käypä arvo.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää 222 artiklassa säädettyä menettelyä edellyttäen, että ne noudattavat sovellettavan riskipainon 20 prosentin alarajaa, määrittääkseen korotuksen, jota sovelletaan takaisinostotransaktioihin, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisiin tai -ottamisiin, pitkän selvitysajan liiketoimiin ja vakuudellisiin limiittiluotonantoihin, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät. Laitokset voivat käyttää tätä menetelmää ainoastaan silloin, kun he käyttävät sitä myös määrittääkseen kyseisten liiketoimien vastuuarvon 92 artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseksi.

5. Jos laitokseen sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti takaisinostotransaktioon sovelletaan myyntikirjanpitoa, laitoksen on poistettava kaikki myyntiin liittyvät kirjanpitomerkinnät.

6. Jos laitos toimii asiamiehenä kahden osapuolen välillä takaisinostotransaktioissa, arvopaperien tai hyödykkeiden lainaksiantamisissa tai -ottamisissa, pitkän selvitysajan liiketoimissa ja vakuudellisissa limiittiluotonannoissa, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät, sovelletaan seuraavaa:

a) jos laitos maksaa asiakkaalle tai vastapuolelle korvauksen tai takauksen, jonka määrä rajoittuu asiakkaan lainaksiantaman arvopaperin tai käteisen ja lainaajan antaman vakuuden arvon väliseen erotukseen, sen on sisällytettävä vastuiden määrään vain tapauksen mukaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti määritetty korotus;

b) jos laitos ei maksa korvausta tai takausta millekään osapuolelle, liiketoimea ei saa sisällyttää vastuiden määrään;

c) jos laitokseen kohdistuu liiketoimen kohde-etuutena olevaan arvopaperiin tai käteiseen liittyvä taloudellinen riski, joka ylittää korotuksen kattaman vastuun, sen on sisällytettävä vastuiden määrään myös vastuu, joka vastaa arvopaperin tai käteisen kokonaismäärää.

▼B

430 artikla

Raportointivaatimukset

1. Laitosten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikki 429 artiklan mukaiset tiedot vähimmäisomavaraisuusasteesta ja sen osatekijöistä. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava nämä tiedot huomioon tehdessään direktiivin 2013/36/EU 97 artiklassa tarkoitettua vakavaraisuuden kokonaisarviota.

Laitosten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille myös 511 artiklassa tarkoitetun kertomuksen laatimiseksi tarvittavat tiedot.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava laitoksilta saadut tiedot EPV:lle sen pyynnöstä 511 artiklassa tarkoitetun tarkastuksen mahdollistamiseksi.

2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää yhdenmukainen raportointimalli, ohjeet mallin käytöstä, raportointitiheys ja -ajankohdat sekä tietotekniset ratkaisut 1 kohdassa säädettyä raportointivaatimusta varten.

▼C1

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

KAHDEKSAS OSA

LAITOSTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

I OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

431 artikla

Julkistamisvaatimusten soveltamisala

1. Laitosten on julkistettava II osastossa luetellut tiedot, ellei 432 artiklan säännöksistä muuta johdu.

2. Laitosten on julkistettava toimivaltaisten viranomaisten kolmannen osan nojalla antamat luvat III osastossa tarkoitetuille välineille ja menetelmille vahvistettujen tietojen osalta..

3. Laitosten on vahvistettava virallinen toimintalinja tämän osan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi, ja niillä on oltava toimintalinjat julkistettavien tietojen asianmukaisuuden arvioimiseksi, mukaan lukien tietojen todentaminen ja julkistamistiheys. Laitoksilla on oltava toimintaperiaatteet myös sen seikan arvioimiseksi, antavatko niiden julkistamat tiedot markkinaosapuolille kattavan käsityksen niiden riskiprofiilista.

▼B

Jos julkistetut tiedot eivät anna markkinaosapuolille kattavaa käsitystä riskiprofiilista, laitosten on julkistettava tiedot, jotka tarvitaan 1 kohdassa vaadittujen tietojen lisäksi. Niiden edellytetään kuitenkin julkistavan ainoastaan sellaiset tiedot, jotka ovat 432 artiklassa tarkoitettuja olennaisia tietoja ja jotka eivät ole liikesalaisuuksia tai luottamuksellisia tietoja.

4. Laitosten on vaadittaessa perusteltava luottoluokitusta koskevat päätöksensä luottohakemuksen esittäneille pk-yrityksille ja muille yrityksille ymmärrettävällä tavalla, pyydettäessä kirjallisesti. Perusteluista aiheutuvien laitosten hallinnollisten kulujen on oltava suhteessa luoton suuruuteen.

432 artikla

Ei-olennaiset tiedot ja liikesalaisuutena tai luottamuksellisena pidettävät tiedot

1. Laitokset voivat jättää julkistamatta yhden tai useamman II osastossa luetelluista tiedoista, jos näin saatua tietoa ei pidetä olennaisena, paitsi jos kyseessä on 435 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 437 artiklassa ja 450 artiklassa säädetty julkistaminen.

Tietoja on pidettävä julkistamisen kannalta olennaisina, jos niiden pois jättäminen tai virheellinen esittäminen voisi muuttaa tiedon käyttäjän arviota tai päätöstä tai vaikuttaa niihin käyttäjän tehdessä kyseisiin tietoihin perustuvia taloudellisia päätöksiä.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ohjeita siitä, miten laitosten on sovellettava olennaisuutta II osaston julkistamisvaatimuksiin.

2. Laitokset voivat lisäksi jättää julkistamatta yhden tai useamman II ja III osastossa luetelluista tiedoista, jos tietoja pidetään toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina, paitsi jos kyseessä on 437 ja 450 artiklassa säädetty julkistaminen.

Tietoja on pidettävä laitoksen liikesalaisuuksina, jos niiden julkistaminen heikentäisi sen kilpailuasemaa. Liikesalaisuuksiin voi kuulua tuotteita tai järjestelmiä koskevia tietoja, joiden jakaminen kilpailijoiden kanssa alentaisi laitoksen tekemien investointien arvoa.

Tietoja on pidettävä luottamuksellisina, jos laitoksella on asiakkaisiin tai muihin vastapuoliin kohdistuvia velvoitteita, jotka edellyttävät luottamuksellisuutta laitoksen taholta.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ohjeita siitä, miten laitosten on sovellettava liikesalaisuutta ja luottamuksellisuutta II ja III osaston julkistamisvaatimuksiin.

▼B

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tapauksissa kyseessä olevan laitoksen on ilmoitettava tietoja julkistaessaan, että tiettyjä tietoja ei ole annettu, ilmoitettava syy tähän ja julkistettava yleistietoja tiedonantovelvollisuuden kohteena olevasta asiasta, paitsi jos tietoja on pidettävä liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohta eivät rajoita vastuuvelvollisuutta, joka koskee olennaisten tietojen julkistamatta jättämistä.

433 artikla

Julkistamisen määräajat

Laitosten on julkistettava tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vähintään kerran vuodessa.

Tiedot on julkistettava vuosittain tilinpäätöksen julkaisupäivän yhteydessä.

Laitosten on arvioitava, onko kaikki tiedot tai osa niistä julkistettava useammin kuin vuosittain ottaen huomioon niiden liiketoiminnan ominaispiirteet, kuten toimintojen laajuus ja toimialat, toimipisteet eri maissa, toiminta rahoitusalan eri sektoreilla sekä osallistuminen kansainvälisille rahoitusmarkkinoille sekä maksu-, toimitus- ja selvitysjärjestelmiin. Laitosten tekemässä arviossa on kiinnitettävä erityistä huomiota mahdolliseen tarpeeseen julkistaa useammin tietoja 437 artiklassa ja 438 artiklan ensimmäisen kohdan c–f alakohdassa mainituista seikoista sekä riskeistä ja muista nopeille muutoksille alttiista seikoista.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ohjeita laitoksille niiden arvioidessa II ja III osaston tietojen julkistamista useammin.

434 artikla

Julkistamistavat

1. Laitokset voivat valita sopivan viestintäkanavan ja paikan sekä tietojen todentamistavat tämän osan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi. Kaikki tiedot on mahdollisuuksien mukaan annettava yhden viestintäkanavan kautta tai yhdessä paikassa. Jos samanlainen tieto julkistetaan kahden tai useamman viestintäkanavan kautta, viittaus vastaavaan tietoon muissa viestimissä on sisällytettävä kuhunkin viestintäkanavaan.

2. Tässä osassa tarkoitetut vaatimukset voidaan katsoa täytetyiksi, kun laitokset antavat vastaavat tiedot tilinpäätökseen, listautumiseen tai muihin vaatimuksiin perustuvan tiedonantovelvollisuuden nojalla. Jos tiedot eivät sisälly tilinpäätösasiakirjoihin, laitosten on yksiselitteisesti ilmoitettava tilinpäätösasiakirjoissa, mistä tiedot voi saada.

▼B

II OSASTO

LÄPINÄKYVYYDEN JA TIETOJEN JULKISTAMISEN TEKNISET KRITEERIT

435 artikla

Riskienhallintatavoitteet ja -käytänteet

1. Laitosten on julkistettava riskienhallintatavoitteensa ja -käytänteensä erikseen kunkin riskilajin osalta, mukaan lukien tässä osastossa mainitut riskit. Julkistettaviin tietoihin on sisällyttävä

a) riskien hallinnassa sovellettavat strategiat ja prosessit;

b) asianomaisen riskienhallintatoiminnon tai muiden järjestelyjen rakenne ja organisaatio, mukaan lukien tiedot sen valtuuksista ja perussäännöstä;

c) riskien raportoinnissa ja mittaamisessa sovellettavien järjestelmien laajuus ja sisältö;

d) käytänteet, joilla suojaudutaan riskeiltä ja vähennetään niitä, sekä strategiat ja prosessit, joilla seurataan jatkuvasti suojaus- ja vähentämismenetelmien tehokkuutta;

e) ylimmän hallintoelimen hyväksymä, laitoksen riskienhallintajärjestelyiden riittävyyttä koskeva julistus, jossa vakuutetaan, että käytössä olevat riskienhallintajärjestelmät ovat laitoksen profiiliin ja strategiaan nähden riittävät;

f) ylimmän hallintoelimen hyväksymä lyhyt riskilausuma, jossa kuvataan tiivistetysti laitoksen liiketoimintastrategiaan liittyvä kokonaisriskiprofiili. Tähän lausumaan on sisällytettävä keskeiset suhdeluvut ja numerotiedot, joista ulkoiset sidosryhmät saavat kattavan näkemyksen laitoksen riskienhallinnasta, mukaan lukien se, miten laitoksen riskiprofiili ja ylimmän hallintoelimen vahvistama riskien sietoraja vaikuttavat toisiinsa.

2. Laitosten on julkistettava seuraavat hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat tiedot sekä niihin vähintään vuosittain tehtävät säännölliset päivitykset:

a) ylimmän hallintoelimen jäsenten hoidettavana olevien johtotehtävien määrä;

b) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava toimintamalli sekä jäsenten tosiasiallinen osaaminen, taidot ja asiantuntemus;

c) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava monipuolisuuteen tähtäävä toimintamalli ja sen tavoitteet ja asiaankuuluvat päämäärät sekä tiedot siitä, missä määrin kyseiset tavoitteet on saavutettu;

▼B

d) tieto siitä, onko laitos perustanut erillisen riskikomitean ja kuinka monta kertaa riskikomitea on kokoontunut;

e) kuvaus riskejä koskevien tietojen kulusta ylimmälle hallintoelimelle.

436 artikla

Soveltamisala

Laitosten on julkistettava tähän asetukseen sisältyvien vaatimusten soveltamisalasta seuraavat tiedot direktiivin 2013/36/EU mukaisesti:

a) sen laitoksen nimi, johon tämän asetuksen mukaisia vaatimuksia sovelletaan;

b) tiedot tilinpäätöksen laadinnan ja vakavaraisuusvaatimusten kannalta merkityksellisistä konsolidointiperusteiden eroista sekä lyhyt kuvaus konsolidointiin kuuluvista yhteisöistä ja maininta siitä, onko kyseessä:

i) täysin konsolidoitu yhteisö;

ii) osittain konsolidoitu yhteisö;

iii) yhteisö, jonka varat on vähennetty omista varoista;

iv) yhteisö, jota ei ole konsolidoitu ja jonka varoja ei ole vähennetty omista varoista;

c) nykyiset tai tulevat olennaiset, käytännölliset tai oikeudelliset esteet, jotka haittaavat omien varojen nopeaa siirtoa tai vastuiden maksamista emoyrityksen ja sen tytäryritysten välillä;

d) kokonaismäärä, jolla todelliset omat varat alittavat konsolidoinnin ulkopuolisilta tytäryrityksiltä vaaditun, sekä kyseisen tytäryrityksen tai kyseisten tytäryritysten nimet;

e) tarvittaessa olosuhteet, joissa 7 ja 9 artiklan säännöksiä voidaan soveltaa.

437 artikla

Omat varat

1. Laitosten on julkistettava seuraavat omia varojaan koskevat tiedot:

a) ydinpääomaerien (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien, toissijaisen pääoman (T2) erien sekä laitoksen omiin varoihin 32–35 artiklan, 36, 56, 66 ja 79 artiklan mukaisesti sovellettavien suodattimien ja vähennysten täydellinen täsmäytys laitoksen tarkastettuun tilinpäätökseen sisältyvään taseeseen;

▼B

b) kuvaus laitoksen liikkeeseen laskemien, ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) luettavien instrumenttien keskeisistä ominaisuuksista;

c) kaikkien ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) kuuluvien instrumenttien kaikki ehdot;

d) seuraavien luonteen ja määrän julkistaminen kustakin erikseen:

i) kukin 32–35 artiklan mukaisesti omiin varoihin sovellettava suodatin;

ii) kukin 36, 56 ja 66 artiklan mukaisesti tehty vähennys;

iii) erät, joita ei ole vähennetty 47, 48, 56, 66 ja 79 artiklan mukaisesti;

e) kuvaus kaikista rajoituksista, joita sovelletaan tämän asetuksen mukaisessa omien varojen laskennassa, ja niistä instrumenteista, omiin varoihin sovellettavista suodattimista ja vähennyksistä, joihin kyseisiä rajoituksia sovelletaan;

f) jos laitokset esittävät vakavaraisuussuhteita, jotka on laskettu käyttämällä muulla kuin tässä asetuksessa säädetyltä perustalta määritettyjä omien varojen osatekijöitä, kattava selostus kyseisten vakavaraisuussuhteiden laskentaperustasta.

2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla määritetään yhtenäiset mallit 1 kohdan a, b, d ja e alakohdan mukaista julkistamista varten.

▼C1

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

438 artikla

Pääomavaatimukset

Laitoksen on julkistettava seuraavat tiedot, jotka koskevat tämän asetuksen 92 artiklassa ja direktiivin 2013/36/EU 73 artiklassa asetettujen vaatimusten noudattamista:

a) tiivistelmä laitoksen soveltamista menetelmistä, joilla arvioidaan sen sisäisen pääoman riittävyyttä nykyisten ja tulevien toimintojen jatkuvuuden kannalta;

▼B

b) asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tulokset laitoksen vakavaraisuuden hallinnan prosessista, mukaan luettuna direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun valvontamenettelyyn perustuvat lisäpääomavaatimukset;

c) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, kahdeksan prosenttia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä kullekin 112 artiklassa määritellylle vastuuryhmälle;

d) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, kahdeksan prosenttia riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärästä kullekin 147 artiklassa määritellylle vastuuryhmälle. Vähittäisvastuuryhmässä vaatimusta sovelletaan kaikkiin vastuiden alaryhmiin, joita 154 artiklan 1–4 kohdassa olevat korrelaatiot vastaavat. Oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuryhmässä vaatimusta sovelletaan

   i) kuhunkin 155 artiklassa esitettyyn menetelmään;

   ii) pörssilistattuihin vastuisiin, riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyviin pääomasijoituksiin ja muihin vastuisiin;

   iii) vastuisiin, jotka ovat omien varojen vaatimusten osalta valvonnallisen siirtymän (supervisory transition) alaisia;

   iv) vastuisiin, joihin sovelletaan omien varojen vaatimusten osalta voimassa olevien sääntöjen jatkamista;

e) edellä olevien 92 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset;

f) kolmannen osan III osaston 2, 3 ja4 luvun mukaisesti lasketut omien varojen vaatimukset, jotka on julkistettava erikseen.

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 153 artiklan 5 kohdan tai 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on julkistettava 153 artiklan 5 kohdassa olevan taulukon 1 kuhunkin alaryhmään sijoitetut vastuut tai vastuille annetut 155 artiklan 2 kohdassa mainitut riskipainot.

439 artikla

Vastuut, joihin kohdistuu vastapuoliriski

Laitosten on annettava vastuista, joihin kohdistuu kolmannen osan II osaston 6 luvussa tarkoitettu vastapuoliriski, seuraavat tiedot:

a) selvitys menetelmistä, joita käytetään vastapuoliriskin osalta sisäisen pääoman kohdentamisessa ja luottolimiittien asettamisessa;

b) selvitys menettelytavoista, joita käytetään vakuuksien turvaamisessa ja luottorahastojen perustamisessa;

▼B

c) selvitys sellaisiin vastuisiin sovellettavista menettelytavoista, joihin kohdistuu wrong-way-riski;

d) selvitys sellaisen vakuuden määrän vaikutuksesta, joka laitoksen on asetettava luottoluokituksen heiketessä;

e) sopimusten käypä positiivinen bruttoarvo, nettoutuksesta saatava hyöty, nykyhetken nettoutettu luottoriski, hallussa olevat vakuudet ja johdannaisiin liittyvä nettoluottoriski. Nettoluottoriski on johdannaistransaktioihin liittyvä luottoriski sen jälkeen, kun oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisista nettoutussopimuksista ja vakuussopimuksista saatavat edut on otettu huomioon;

f) vastuuarvoa koskevat luvut kolmannen osan II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti, soveltuvaa menetelmää käyttäen;

g) luottojohdannaissuojan nimellisarvo ja nykyhetken luottoriskin jakautuminen luottoriskin tyypin mukaan;

h) luottojohdannaistransaktioiden nimellisarvot jaoteltuna laitoksen omaan lainasalkkuun liittyvän käytön sekä sen harjoittamaan välitystoimintaan liittyvän käytön mukaan, mukaan luettuna käytettyjen luottojohdannaistuotteiden jakauma, jaoteltuna edelleen kunkin tuoteryhmän sisällä ostetun ja myydyn suojan mukaan;

i) alfan estimaatti, jos laitos on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta luvan alfan estimointiin.

440 artikla

Pääomapuskurit

1. Laitoksen on julkistettava seuraavat tiedot siitä, miten se noudattaa direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa tarkoitettua vastasyklisen pääomapuskurin vaatimusta:

a) vastasyklisen pääomapuskurin laskennan kannalta merkityksellisten luottovastuiden maantieteellinen jakautuminen;

b) laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin määrä.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdassa esitetyt julkistamisvaatimukset.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

441 artikla

Maailmanlaajuisen järjestelmällisen merkittävyyden indikaattorit

1. Laitosten, jotka on direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti määritetty maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi (G-SII) laitoksiksi, on julkistettava vuosittain niiden indikaattoreiden arvot, joita laitosten tulosten määrittämiseen on käytetty mainitussa artiklassa tarkoitettua määritysmenetelmää noudattaen.

2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitettua julkistamista koskevat yhtenäiset muodot ja päivämäärät. Kyseisiä teknisiä standardeja laatiessaan EPV ottaa huomioon kansainväliset normit.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

442 artikla

Luottoriskioikaisut

Laitoksen on julkistettava siihen kohdistuvasta luotto- ja laimentumisriskistä seuraavat tiedot:

a) kirjanpidossa käytettävät määritelmät erääntyneisyydelle ja varojen arvon alentumiselle;

b) kuvaus yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen määrittämisessä käytetyistä menetelmistä ja tekniikoista;

c) vastuiden kokonaismäärä kirjanpidollisten nettoutusten jälkeen ilman luottoriskin vähentämisen vaikutuksia sekä vastuiden keskimääräinen arvo jakson aikana vastuuryhmittäin;

d) vastuiden maantieteellinen jakautuminen jaoteltuna olennaisten vastuuryhmien perusteella merkittäviin alueisiin; tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;

e) vastuiden jakautuminen toimialoihin ja vastapuoliin mukaan lukien pk-yrityksiin liittyvät vastuut täsmennettyinä; jaottelu vastuuryhmiin ja tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;

f) erittely kaikkien vastuiden jäljellä olevasta maturiteetista vastuuryhmittäin ja tarvittaessa vielä yksityiskohtaisemmat tiedot;

▼B

g) merkittävistä toimialojen ja vastapuolten tyypeistä

i) erikseen vastuut, joihin liittyvät maksut ovat erääntyneet, ja vastuut, joiden arvo on alentunut;

ii) yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut;

iii) yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen vuoksi raportointikauden aikana tehdyt kulukirjaukset;

h) arvoltaan alentuneiden ja erääntyneitä maksuja sisältävien vastuiden määrä erikseen ilmoitettuna sekä jaoteltuna merkittäviin maantieteellisiin alueisiin mukaan lukien tarvittaessa kuhunkin maantieteelliseen alueeseen liittyvien yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen arvo;

i) arvoltaan alentuneisiin vastuisiin tehtyjen yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen muutosten täsmäytys erikseen ilmoitettuna. Seuraavat tiedot on ilmoitettava:

i) kuvaus siitä, minkä tyyppisiä yleisiä ja erityisiä luottoriskioikaisuja on tehty;

ii) määrä tilikauden alussa;

iii) luottoriskioikaisuja vastaan raportointikauden aikana vähennetty määrä;

iv) määrät, jotka on raportointikauden aikana vähennetty tai kumottu vastuiden aiheuttamien arvioitujen tappioiden vuoksi, sekä muut oikaisut mukaan lukien kurssierojen, liiketoimintojen yhdistämisen, tytäryritysten hankkimisen ja myymisen sekä luottoriskioikaisujen välisten siirtojen vuoksi tehdyt oikaisut;

v) määrä tilikauden lopussa.

Suoraan tuloslaskelmaan kirjatut erityiset luottoriskioikaisut ja niiden peruutusten määrät on ilmoitettava erikseen.

443 artikla

Kiinnittämätön omaisuus

EPV antaa 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä ohjeita, joissa määritetään kiinnittämätöntä omaisuutta koskevien tietojen julkistaminen, ottaen huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean 20 päivänä joulukuuta 2012 antaman suosituksen luottolaitosten rahoituksesta (EJRK/2012/2 ([1])) ja erityisesti suosituksen D - Markkinoiden avoimuus varojen vakuussidonnaisuuden osalta. Ohjeet annetaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka koskevat tasearvon julkistamista vastuuryhmittäin ja tasearvon kokonaismäärän kiinnittämättömien omaisuuserien laadun julkistamista, ottaen huomioon suosituksen EJRK/2012/2 ja edellyttäen, että EPV katsoo kertomuksessaan, että tällainen täydentävä julkistaminen tarjoaa luotettavaa ja merkityksellistä tietoa.

([1]) EUVL C 119, 25.4.2013, s. 1.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä ja alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

444 artikla

Ulkoisten luottoluokituslaitosten käyttö

Niiden laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, on ilmoitettava seuraavat tiedot kustakin 112 artiklassa määritellystä vastuuryhmästä:

a) valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten ja vientitakuulaitosten nimet ja mahdollisten muutosten perusteet;

b) vastuuryhmät, joihin kunkin ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen luokituksia sovelletaan;

c) kuvaus prosessista, jolla liikkeeseenlaskijakohtaisia ja arvopaperikohtaisia luokituksia kohdistetaan omaisuuserille, jotka eivät kuulu kaupankäyntivarastoon;

d) kunkin valitun luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisiin luottoluokkiin ottaen huomioon, että tietoa ei tarvitse ilmoittaa, jos laitos noudattaa EPV:n julkistamaa standardiluokittelua;

e) vastuuarvot ja vastuuarvot sen jälkeen, kun jokaiseen kolmannen osan II osaston 2 luvussa kuvattuun luottoluokkaan on sovellettu luottoriskin vähentämismenetelmää, sekä omista varoista vähennettyjen vastuiden arvo.

445 artikla

Markkinariskit

Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa 92 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, on julkistettava kyseiset vaatimukset erikseen kunkin kyseisissä säännöksissä mainitun riskin osalta. Arvopaperistamispositioiden erityiseen korkoriskiin liittyvät omien varojen vaatimukset on julkistettava erikseen.

446 artikla

Operatiivinen riski

Laitosten on julkistettava menetelmät, joilla arvioidaan operatiiviseen riskiin liittyviä omien varojen vaatimuksia, jotka laitos täyttää; kuvaus 312 artiklan 2 kohdan mukaisista menetelmistä, jos laitos soveltaa niitä, mukaan lukien relevantit sisäiset ja ulkoiset tekijät, jotka otetaan huomioon laitoksen mittausmenetelmissä, ja jos menetelmiä sovelletaan osittain, on ilmoitettava niiden soveltamisala ja kattavuus.

▼B

447 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin osakkeisiin sisältyvät vastuut

Laitosten on ilmoitettava kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin osakkeisiin sisältyvistä vastuista seuraavat tiedot:

a) vastuiden tavoitteisiin perustuva erittely mukaan lukien myyntivoittojen yhteydet ja strategiset syyt sekä kuvaus käytetyistä kirjanpito- ja arvostusmenettelyistä sisältäen arvostukseen vaikuttavat keskeiset oletukset ja käytännöt ja kyseisiin käytäntöihin tehdyt keskeiset muutokset;

b) tasearvo ja käypä arvo sekä (pörssilistatuista instrumenteista) vertailu markkinahinnan kanssa, jos se poikkeaa olennaisesti käyvästä arvosta;

c) pörssilistattujen vastuiden, riittävän hyvin hajautettuihin salkkuihin sisältyvien pääomasijoitusten sekä muiden vastuiden tyypit, ominaispiirteet ja arvo;

d) omaisuuserien myynnistä ja realisoinnista jakson aikana kertyneet kumulatiiviset voitot ja tappiot; ja

▼C2

e) realisoitumattomien voittojen ja tappioiden yhteismäärä ja uudelleenarvostuksesta syntyneiden piilevien voittojen ja tappioiden yhteismäärä sekä kaikki kyseiset määrät, jotka sisältyvät ydinpääomaan (CET1).

▼B

448 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin positioihin kohdistuva korkoriski

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin positioihin kohdistuvasta korkoriskistä:

a) korkoriskin ominaispiirteet ja keskeiset oletukset (mukaan lukien luottojen ennenaikaista takaisinmaksua ja eräpäivättömiä talletuksia koskevat oletukset) sekä korkoriskin mittaustiheys (frequency of measurements);

b) vaihtelut tuotoissa, taloudellisessa arvossa tai muussa relevantissa mittayksikössä, jota johto käyttää mitatessaan ylös- tai alaspäin suuntautuvia korkosokkeja korkoriskin mittaamisessa sovellettavien menettelyjen mukaisesti, jaoteltuna valuuttoihin.

449 artikla

Arvopaperistamispositiot

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti tai omien varojen vaatimuksensa 337 tai 338 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot, tarvittaessa erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

▼B

a) kuvaus laitoksen tavoitteista arvopaperistamistoiminnoissa;

b) muiden riskien luonne, mukaan lukien arvopaperistettuihin eriin liittyvä likviditeettiriski;

c) uudelleenarvopaperistamistoimintojen yhteydessä otettujen ja vastuulla olevien riskien tyypit kohde-etuutena olevien arvopaperistamispositioiden etuoikeusluokkien osalta ja kyseisten erien kohde-etuutena olevien erien osalta;

d) laitoksen eri tehtävät arvopaperistamisprosessissa;

e) tiedot laitoksen kunkin d alakohdassa tarkoitetun tehtävän laajuudesta;

f) kuvaus käytössä olevista prosesseista, joilla seurataan arvopaperistettujen vastuiden luotto- ja markkinariskissä tapahtuvia muutoksia, mukaan lukien kohde-etuutena olevien omaisuuserien muuttumisen vaikutukset arvopaperistettuihin vastuisiin, ja kuvaus siitä, miten prosessit eroavat, kun niitä sovelletaan uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin;

g) kuvaus laitoksen toimintalinjoista, joiden mukaisesti käytetään suojausta ja takauksen luonteista luottosuojaa vähentämään hallussa oleviin arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin liittyviä riskejä, mukaan lukien tiedot olennaisista suojauksen vastapuolista riskityypeittäin;

h) menetelmät, joita laitos soveltaa laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää arvopaperistamistoiminnoissa, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden tyypit, joihin kutakin menetelmää sovelletaan;

i) niiden arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden tyypit, joita laitos järjestäjän ominaisuudessaan käyttää kolmansiin liittyvien vastuiden arvopaperistamiseen, mukaan lukien tieto siitä, onko laitoksella, ja jos on, missä muodossa ja missä laajuudessa vastuita kyseisessä erillisyhtiössä (eriteltyinä erikseen taseeseen sisältyviin omaisuuseriin tai taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin) sekä luettelo yhtiöistä, joita laitos hallinnoi tai joiden neuvonantajana se toimii, ja jotka sijoittavat joko arvopaperistamispositioihin, jotka laitos on arvopaperistanut, tai arvopaperistamista varten perustettuihin erillisyhtiöihin, joiden osalta laitos toimii järjestäjänä;

j) tiivistelmä laitoksen kirjanpitokäytänteistä arvopaperistamistoiminnoissa mukaan lukien

   i) tieto siitä, käsitelläänkö transaktioita myyntinä vai rahoituksena;

   ii) myyntivoittojen kirjaamistavat;

   iii) arvopaperistamispositioiden arvostuksessa käytetyt menetelmät, keskeiset oletukset, syöttötiedot ja muutokset edelliseen kauteen;

   iv) synteettisen arvopaperistamisen käsittelytavat, jos ne eivät sisälly muihin kirjanpitokäytänteisiin;

▼B

v) tieto siitä, kuinka arvopaperistamista odottavat omaisuuserät arvostetaan, ja merkitäänkö ne laitoksen kaupankäyntivarastoon vai sen ulkopuolisiin eriin;

vi) käytänteet, joita sovelletaan vastuiden kirjaamiseen taseeseen niiden järjestelyjen osalta, jotka voivat edellyttää laitoksen tukevan arvopaperistettuja omaisuuseriä rahallisesti;

k) arvopaperistamisessa käytettyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten nimet sekä vastuutyypit, joihin kunkin laitoksen luokituksia sovelletaan;

l) tarvittaessa kuvaus kolmannen osan II osaston 5 luvun 3 jaksossa tarkoitetusta sisäisen arvioinnin lähestymistavasta (mukaan lukien sisäisen arviointiprosessin rakenne ja sisäisen arvioinnin ja ulkoisten luottoluokitusten suhde), sisäisen arvioinnin käytöstä muuhun kuin sisäisen arvioinnin lähestymistavan mukaisten omien varojen vaatimusten laskentaan, sisäisen arviointiprosessin valvontamekanismeista (mukaan lukien riippumattomuudesta ja vastuuvelvollisuudesta) ja sisäisen arviointiprosessin tarkastelusta; kuvaus niiden vastuiden tyypeistä, joihin sisäistä arviointiprosessia sovelletaan, ja vastuutyypeittäin kuvaus stressitekijöistä, joita käytetään erillisten takausten tason määrittelyssä;

m) syyt n–q alakohtaan liittyvien kvantitatiivisten tietojen mahdollisiin merkittäviin muutoksiin edelliseen raportointikauteen verrattuna;

n) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä vastuutyypeittäin jaoteltuina:

i) laitoksen arvopaperistamien jäljellä olevien vastuiden kokonaisarvo (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja arvopaperistaminen, jossa laitos toimii ainoastaan järjestäjänä, on eriteltävä);

ii) taseeseen sisältyvien hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistamispositioiden ja taseen ulkopuolisten arvopaperistettujen vastuiden kokonaismäärä;

iii) arvopaperistamista odottavien omaisuuserien kokonaismäärä;

iv) arvopaperistetuista sopimuksista, joihin sovelletaan ennenaikaista kuoletusta koskevaa käsittelyä, alullepanijan ja sijoittajien osuuksille kohdistettujen nostettuihin määriin liittyvien vastuiden kokonaismäärä; laitokseen kohdistuvien omien varojen vaatimusten kokonaismäärä, joka johtuu alullepanijan osuuksista nostettuihin määriin ja nostamattomiin luottoihin; ja laitokseen kohdistuvien omien varojen vaatimusten kokonaismäärä, joka johtuu sijoittajan osuuksista nostettuihin määriin ja nostamattomiin luottoihin;

v) niiden arvopaperistamispositioiden määrä, jotka on vähennetty omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa;

vi) tiivistelmätiedot kuluneen kauden arvopaperistamisista, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden yhteismäärä sekä kirjatut myyntivoitot ja -tappiot;

▼B

o) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

i) hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistamispositioiden ja niihin liittyvien omien varojen vaatimusten kokonaisarvo jaoteltuna arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipaino- tai omien varojen vaatimusluokkiin kunkin omien varojen vaatimusten laskennassa sovelletun lähestymistavan osalta;

ii) hallussa olevien tai ostettujen uudelleenarvopaperistettujen vastuiden kokonaisarvo jaoteltuna vastuisiin ennen suojausta ja/tai vakuutusta ja sen jälkeen, ja takaajista johtuvat vastuut jaoteltuna takaajien luottoluokitusten tai nimen mukaisesti;

p) kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien ja laitoksen arvopaperistamien vastuiden osalta arvopaperistettujen arvoltaan alentuneiden ja erääntyneiden omaisuuserien arvo ja laitoksen kuluneen kauden aikana kirjaamat tappiot, molemmat jaoteltuina vastuutyypeittäin;

q) kaupankäyntivaraston osalta laitoksen arvopaperistamien jäljellä olevien vastuiden, joihin sovelletaan markkinariskiä koskevaa omien varojen vaatimusta (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja vastuutyypit eriteltävä), kokonaisarvo;

r) tarvittaessa tieto siitä, onko laitos tarjonnut 248 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea, ja mikä on tämän vaikutus omiin varoihin.

450 artikla

Palkitsemisjärjestelmä

1. Laitosten on julkistettava vähintään seuraavat tiedot palkitsemisjärjestelmästään ja -käytänteistään niiden henkilöstöryhmien osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus sen riskiprofiiliin:

a) tiedot palkitsemisjärjestelmän määrittelyssä käytetystä päätöksentekoprosessista sekä palkitsemista valvovan pääasiallisen elimen tilivuoden aikana järjestämien kokousten määrä, mukaan lukien tarvittaessa tiedot palkitsemisvaliokunnan kokoonpanosta ja valtuuksista, palkitsemisjärjestelmän määrittelyssä apuna käytetystä ulkopuolisesta konsultista ja asianomaisten sidosryhmien roolista;

b) tiedot palkitsemisen ja tulosten välisestä suhteesta;

c) tärkeimmät tiedot palkitsemisjärjestelmän rakennepiirteistä, mukaan lukien tiedot suoritusten arvioinnissa käytetyistä perusteista ja riskiperusteisista palkkioiden määrän muutoksista, lykkäämiskäytänteistä ja palkkioiden maksamisperusteista;

▼B

d) direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti vahvistetut palkkioiden kiinteiden ja muuttuvien osien suhde;

e) tiedot suoriutumisperusteista, joita sovelletaan osakkeita, optioita tai muuttuvia palkkioita myönnettäessä;

f) muuttuvien palkkioiden ja muiden luontoisetujen määrittämisessä sovellettavat keskeiset parametrit ja perusteet;

g) yhteenlasketut tiedot palkitsemisesta jaoteltuna liiketoiminta-alueittain;

h) yhteenlasketut palkitsemista koskevat tiedot toimivan johdon ja niiden henkilöstön jäsenten osalta, joiden toiminnalla on merkittävä vaikutus laitoksen riskiprofiiliin; tiedoista on käytävä ilmi

   i) tilivuoden palkkioiden määrä jaettuna kiinteisiin ja muuttuviin osiin, ja kyseisten palkkioiden saajien määrä;

   ii) muuttuvien palkkioiden määrä ja muoto jaettuna käteiseen, osakkeisiin sekä osakesidonnaisiin rahoitusvälineisiin ja muihin välinetyyppeihin;

   iii) niiden maksettavien palkkioiden määrä, joiden maksamista on lykätty ja jotka on jaettu osuuksiin sen mukaan, onko oikeus niihin jo syntynyt vai ei;

   iv) niiden tilikauden aikana lykättyjen palkkioiden määrä, jotka on määritetty, jotka on maksettu ja joiden määrää on alennettu suorituksen arvioinnin jälkeen;

   v) tilikaudenaikana maksetut uusien palkkionsaajien aloitusrahat ja maksetut erorahat sekä näiden maksujen saajien määrä;

   vi) tilikauden aikana määriteltyjen erorahojen määrä, niiden saajien lukumäärä sekä suurin yhdelle palkkionsaajalle määritetty tällainen korvaus;

i) niiden henkilöiden lukumäärä, joiden palkitsemiseen käytetään tilikauden aikana 1 miljoona euroa tai enemmän; 1 miljoonan euron ja 5 miljoonan euron välille sijoittuvat palkkiot esitetään jaoteltuina ryhmiin 500 000 euron välein ja 5 miljoonaa euroa tai sen ylittävät palkkiot jaoteltuina ryhmiin 1 miljoonan euron välein.

j) jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kunkin ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsenen palkan ja palkkioiden kokonaismäärä.

2. Kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden johdosta merkittävinä pidettäviä laitoksia koskevat tässä artiklassa tarkoitetut määrälliset tiedot on myös asetettava yleisön saataville laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenten osalta.

▼B

Laitosten on noudatettava tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista.

451 artikla

Velkaantuneisuus

1. Laitosten on julkistettava 429 artiklan mukaisesti lasketusta vähimmäisomavaraisuusasteestaan ja ylivelkaantumisriskin hallinnasta seuraavat tiedot:

a) vähimmäisomavaraisuusaste ja se, kuinka laitos on soveltanut 499 artiklan 2 ja 3 kohtaa;

b) vastuiden kokonaismäärän jakautuminen sekä vastuiden kokonaismäärän täsmäyttäminen tilinpäätöksissä julkaistujen asiaankuuluvien tietojen kanssa;

c) tarvittaessa 429 artiklan 11 kohdan mukaisesti taseesta pois kirjattujen haltuun uskottujen erien määrä;

d) ylivelkaantumisriskin hallintaan käytettävien prosessien kuvaus;

e) kuvaus tekijöistä, jotka ovat vaikuttaneet vähimmäisomavaraisuusasteeseen sinä aikana, johon julkistettu vähimmäisomavaraisuusaste viittaa.

2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään yhtenäiset mallit 1 kohdassa tarkoitetulle julkistamiselle, sekä mallien käyttöohjeet.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

III OSASTO

EHDOT YKSITTÄISTEN VÄLINEIDEN TAI MENETELMIEN KÄYTÖLLE

452 artikla

IRB-menetelmän soveltaminen luottoriskiin

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän IRB-menetelmällä, on julkistettava seuraavat tiedot:

a) toimivaltaisen viranomaisen lupa menetelmälle tai myönnetty siirtymäaika;

▼B

b) perustelut ja tiedot seuraavista:

i) sisäisten luokitusjärjestelmien rakenne sekä sisäisten ja ulkoisten luokitusten suhde;

ii) sisäisten estimaattien käyttö muuhun kuin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti;

iii) luottoriskin vähentämisen hallinta- ja kirjausprosessi;

iv) luokitusjärjestelmien valvontamenetelmät mukaan lukien kuvaus riippumattomuudesta ja vastuualueista, ja tiedot luokitusjärjestelmien tarkastelusta;

c) kuvaus sisäisestä luokitusprosessista erikseen seuraavien vastuuryhmien osalta:

i) valtiot ja keskuspankit;

ii) laitokset;

iii) yritykset (pk-yritykset mukaan lukien), erityiskohteiden rahoitus ja ostetut yrityssaamiset;

iv) vähittäisvastuut kaikkien niiden alaryhmien osalta, joita 154 artiklan 1–4 kohdan mukaiset korrelaatiot vastaavat;

v) osakkeet;

d) tämän asetuksen 147 artiklassa määritettyihin vastuuryhmiin sisältyvien vastuiden vastuuarvot. Saamiset valtioilta ja keskuspankeilta, laitoksilta ja yrityksiltä, kun laitokset soveltavat omia LGD- tai CF-estimaattejaan laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, on ilmoitettava erikseen niiden vastuiden osalta, joihin laitokset eivät sovella kyseisiä estimaatteja;

e) laitosten on ilmoitettava kunkin vastuuryhmän (valtiot ja keskuspankit, laitokset, yritykset, oman pääoman ehtoiset sijoitukset) ja riittävän monen vastapuoliluokan (mukaan lukien maksukyvyttömät) osalta seuraavat tiedot, jotta luottoriski voidaan eriyttää tarkoituksenmukaisesti:

i) vastuiden yhteismäärä, mukaan lukien valtioilta ja keskuspankeilta, laitoksilta ja yrityksiltä olevien saamisten osalta myönnettyjen luottojen yhteismäärä ja nostamattomiin lainoihin liittyvät vastuuarvot; ja osakkeista kokonaisarvo;

ii) vastuilla painotettu keskimääräinen riskipaino;

▼B

iii) laitosten, jotka käyttävät riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskennassa omia CF-estimaattejaan, on ilmoitettava kunkin vastuuryhmän osalta käyttämättömien sitoumusten arvo sekä vastuilla painotettu keskimääräinen vastuuarvo;

f) vähittäisvastuuryhmästä ja kustakin c alakohdan iv alakohdassa esitetystä alaryhmästä joko e alakohdan mukaiset tiedot (tarvittaessa sammioittain) tai analyysi vastuista (myönnetyt luotot ja nostamattomiin lainoihin liittyvät vastuuarvot) suhteessa riittävän moneen EL-luokkaan, jotta luottoriski voidaan eritellä tarkoituksenmukaisesti (tarvittaessa sammioittain);

g) kuhunkin vastuuryhmään edellisen jakson aikana tehdyt erityiset luottoriskioikaisut (vähittäisvastuiden osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa esitetyistä alaryhmistä) sekä tieto muutoksista aiempiin käytänteisiin;

h) tiedot tekijöistä, jotka vaikuttivat tappioihin edellisen jakson aikana (esimerkiksi keskimääräistä suurempi laiminlyötyjen maksujen määrä tai keskimääräistä suuremmat LGD-luvut ja luottovasta-arvokertoimet);

i) laitoksen estimaattien vertailu toteutuneisiin lukuihin pidemmällä aikavälillä. Vähintään on annettava tiedot tappioestimaateista verrattuna toteutuneisiin tappioihin kussakin vastuuryhmässä (vähittäisvastuiden osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa esitetyistä alaryhmistä) riittävän pitkältä ajanjaksolta, jotta sisäisten luokitusprosessien toimivuutta voidaan arvioida tarkoituksenmukaisesti jokaisen vastuuryhmän osalta (vähittäisvastuiden osalta kaikista c alakohdan iv alakohdassa esitetyistä alaryhmistä). Laitoksen on tarvittaessa syvennettävä erittelyä ja tehtävä myös PD-analyysi; omia LGD- ja/tai CF-estimaattejaan käyttävien laitosten on annettava tiedot toteutuneiden LGD-lukujen ja luottovasta-arvokerrointen vertailusta tässä artiklassa esitetyissä kvantitatiivista riskienarviointia koskevissa tiedoissa annettuihin estimaatteihin;

j) kaikkien 147 artiklassa määritettyjen vastuuryhmien ja kunkin, 154 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettujen korrelaatiokaavojen soveltamisalaan kuuluvan alaryhmän osalta:

i) laitosten, jotka käyttävät omia LGD-estimaattejaan laskettaessa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää, on ilmoitettava vastuilla painotettu keskimääräinen LGD ja PD prosenttilukuna luottovastuiden kunkin merkityksellisen maantieteellisen sijainnin osalta;

ii) laitosten, jotka eivät käytä omia LGD-estimaattejaan, on ilmoitettava vastuilla painotettu keskimääräinen PD prosenttilukuna luottovastuiden kunkin merkityksellisen maantieteellisen sijainnin osalta.

▼B

Edellä olevaa c alakohtaa sovellettaessa kuvaukseen on sisällyttävä vastuuryhmään sisältyvien vastuiden tyypit; PD-luvun (ja tarvittaessa LGD-lukujen ja luottovasta-arvokertoimien) estimoinnissa ja validoinnissa käytetyt määritelmät, menetelmät ja tiedot mukaan lukien kyseisten muuttujien laskennassa käytetyt oletukset; kuvaus olennaisista poikkeamista 178 artiklassa olevasta maksukyvyttömyyden määritelmästä mukaan lukien yleiset segmentit, joihin kyseiset poikkeamat vaikuttavat.

Luottovastuiden merkityksellisellä maantieteellisellä sijainnilla tarkoitetaan j alakohdassa vastuita jäsenvaltioissa, joissa laitokselle on myönnetty toimilupa, ja jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa, joissa laitokset harjoittavat toimintaa sivuliikkeen tai tytäryrityksen kautta.

453 artikla

Luottoriskin vähentämismenetelmien käyttö

Laitosten, jotka soveltavat luottoriskin vähentämismenetelmiä, on julkistettava seuraavat tiedot:

a) tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksessa sovelletut käytänteet ja prosessit sekä tieto siitä, kuinka paljon yhteisö on käyttänyt niitä;

b) vakuuksien arvostuksessa ja hallinnoinnissa sovelletut käytänteet ja prosessit;

c) kuvaus laitoksen hankkimien vakuuksien päätyypeistä;

d) takaajien ja luottojohdannaisten vastapuolten päätyypit ja niiden luottokelpoisuus;

e) tiedot sellaisista markkinariskin tai luottoriskin keskittymistä, jotka syntyvät luottoriskin vähentämistekniikoista;

f) laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän tai IRB-menetelmän mukaisesti, mutta jotka eivät laske vastuuryhmän osalta omia LGD- tai CF-estimaatteja, on ilmoitettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta kokonaisvastuuarvo (tarvittaessa tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksen jälkeen), joka on suojattu (vakioarvon leikkausten jälkeen) hyväksytyllä rahoitusvakuudella tai muulla hyväksytyllä vakuudella;

g) laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän tai IRB-menetelmän mukaisesti, on ilmoitettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta kokonaisvastuuarvo (tarvittaessa tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksen jälkeen), joka on suojattu takauksilla tai luottojohdannaisilla. Oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuryhmän osalta tätä vaatimusta sovelletaan kuhunkin 155 artiklan mukaiseen menetelmään.

▼B

454 artikla

Kehittyneiden mittausmenetelmien käyttö operatiivisen riskin yhteydessä

Laitosten, jotka soveltavat 321–324 artiklan mukaisia kehittyneitä mittausmenetelmiä laskettaessa operatiivista riskiä koskevaa omien varojen vaatimusta, on annettava tiedot vakuutusten ja muiden riskinsiirtomekanismien käytöstä riskien vähentämiseksi.

455 artikla

Sisäisten markkinariskimallien käyttö

Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa 363 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot:

a) jokaisesta osasalkusta

   i) käytettyjen mallien ominaisuudet;

   ii) tarvittaessa maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä sekä korrelaatiokaupankäyntiä koskevien sisäisten mallien osalta tiedot käytetyistä menetelmistä ja sisäisellä mallilla mitatuista riskeistä, mukaan lukien kuvaus lähestymistavasta, jolla laitos määrittää likviditeettihorisontit, sekä tiedot käytetyistä menetelmistä, joilla toteutetaan pääoman hallinta tavalla, joka on yhdenmukainen vaaditun luotettavuuden vaatimuksen ja mallin validoinnissa sovellettujen lähestymistapojen kanssa;

   iii) kuvaus osasalkkuihin tehdyistä stressitesteistä;

   iv) kuvaus sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuuden ja johdonmukaisuuden toteutumatesteissä ja validoinnissa sovelletuista menetelmistä;

b) toimivaltaisen viranomaisen antaman luvan laajuus;

c) kuvaus 104 ja 105 artiklassa esitettyjen vaatimusten mukaisesta tasosta ja menetelmistä;

d) seuraavien lukujen korkein ja alhaisin arvo sekä keskiarvo:

   i) päivittäiset VaR-luvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;

   ii) stressitestatut VaR-luvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;

   iii) maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin sekä korrelaatiokaupankäyntisalkun erityisriskin riskiluvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;

▼B

e) edellä olevassa 364 artiklassa määritetyt omien varojen vaatimuksen osatekijät;

f) painotettu keskimääräinen likviditeettihorisontti kustakin osasalkusta, johon sovelletaan maksukyvyttömyysriskiä ja luottoluokan siirtymäriskiä sekä korrelaatiokaupankäyntiä koskevia sisäisiä malleja;

g) vertailu, jossa verrataan päivittäisten VaR-lukujen päivän loppuarvoja kaupankäyntisalkun arvossa seuraavan pankkipäivän loppuun mennessä tapahtuneisiin yhden päivän muutoksiin, sekä raportointikauden aikana tapahtuneita mahdollisia merkittäviä poikkeamia koskeva analyysi.

YHDEKSÄS OSA

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

456 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti seuraavilta osin:

a) edellä 4, 45, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 ja 411 artiklassa esitettyjen määritelmien selventäminen tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;

b) edellä 4, 45, 142, 153, 192, 242, 272, 2300, 381 ja 411 artiklassa esitettyjen määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tätä asetusta sovellettaessa;

c) edellä 112 ja 147 artiklassa esitetyn vastuuryhmien luettelon muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

d) edellä 123 artiklan c kohdassa, 147 artiklan 5 kohdan a alakohdassa, 153 artiklan 4 kohdassa ja 162 artiklan 4 kohdassa määritellyt määrät inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi;

e) liitteissä I ja II olevien taseen ulkopuolisten erien luettelo ja jaottelu rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

f) edellä 95 artiklan 1 kohtaan ja 96 artiklan 1 kohtaan sisältyvien sijoituspalveluyritysten luokkien mukauttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

g) edellä 97 artiklassa säädetyn vaatimuksen selventäminen tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi;

h) tämän asetuksen 301–311 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 a–50 d artiklassa säädettyjen omien varojen vaatimusten muuttaminen keskusvastapuoliin liittyviä vastuita koskevien kansainvälisten standardien kehityksen tai muutosten huomioon ottamiseksi;

▼B

i) edellä 400 artiklassa säädettyjen vapautuksien ehtojen selventäminen;

j) edellä 429 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävien pääoman määrän ja vastuiden kokonaismäärän muuttaminen 430 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun raportoinnin perusteella havaittujen puutteiden korjaamiseksi ennen kuin laitosten on 451 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla julkaistava vähimmäisomavaraisuusaste.

2 EPV seuraa vastuun arvonoikaisuriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia ja toimittaa komissiolle kertomuksen 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti:

a) vastuun arvonoikaisuriskin käsittelyä konsolidoimattomana vaatimuksena sen sijaan, että sitä pidettäisiin markkinariskikehykseen kiinteästi liittyvänä osatekijänä;

b) vastuun arvonoikaisuriskiä koskevan vaatimuksen soveltamisalaa, mukaan lukien 482 artiklan mukainen poikkeus;

c) hyväksyttäviä suojauksia;

d) vastuun arvonoikaisuriskiä koskevien pääomavaatimusten laskemista.

Kyseisen kertomuksen perusteella ja mikäli todetaan, että tällainen toiminta on tarpeen, komissiolle siirretään myös valta antaa delegoitu säädös 462 artiklan mukaisesti näitä seikkoja koskevien 381 artiklan, 382 artiklan 1-3 kohdan ja383–386 artiklan muuttamiseksi.

457 artikla

Tekniset mukautukset ja oikaisut

Jotta uusien rahoitustuotteiden tai -toimien kehitys voidaan ottaa huomioon ja tehdä mukautukset, joita muiden rahoituspalveluja ja tilinpäätöstä koskevien unionin säädösten, kuten asetukseen (EU) N:o 1606/2002 perustuvien tilinpäätösstandardien, kehittymisen huomioon ottaminen tämän asetuksen antamisen jälkeen edellyttää, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti teknisten mukautusten ja oikaisujen tekemiseksi seuraavien säännösten muihin kuin olennaisiin osiin:

a) edellä 1011–134 artiklassa ja 143–191 artiklassa säädetyt luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

b) edellä olevien 193–241 artiklan mukaisen luottoriskin vähentämisen vaikutukset;

c) edellä 243–266 artiklassa säädetyt arvopaperistamista koskevat omien varojen vaatimukset;

▼B

d) edellä 272–311 artiklassa säädetyt vastapuoliriskejä koskevat omien varojen vaatimukset;

e) edellä 315–324 artiklassa säädetyt operatiivista riskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

f) edellä 325–377 artiklassa säädetyt markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

g) edellä 378–379 artiklassa säädetyt toimitusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

h) edellä 383, 384 ja 386 artiklassa säädetyt vastuun arvonoikaisuriskiä koskevat omien varojen vaatimukset;

i) toinen osa ja 99 artikla ainoastaan unionin lainsäädännön huomioon ottavan, tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen perusteella.

458 artikla

Jäsenvaltiossa havaittu makrovakausriski tai järjestelmäriski

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Tämä viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

2. Jos 1 kohdan mukaisesti määritetty viranomainen havaitsee rahoitusjärjestelmän makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetissä muutoksia, jotka saattavat vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen ja joita tämän viranomaisen mukaan olisi parempi käsitellä tiukempien kansallisten toimenpiteiden avulla, sen on ilmoitettava tästä Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, EJRK:lle ja EPV:lle ja toimitettava asiaankuuluvaa määrällistä tai laadullista näyttöä kaikista seuraavista:

a) muutokset makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetissä;

b) syyt siihen, miksi kyseiset muutokset voisivat muodostaa uhkan jäsenvaltion rahoitusvakaudelle;

c) perustelut sille, miksi tämän asetuksen 124 ja 164 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 101, 103, 104, 105, 133 ja 136 artiklan avulla ei voida riittävästi hallita havaittua makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä, näiden toimenpiteiden suhteellinen tehokkuus huomioon ottaen;

d) jäsenvaltiossa toimiluvan saaneita laitoksia tai näiden laitosten osia koskevat ehdotetut kansalliset toimenpiteet, joilla on tarkoitus lieventää riskin intensiteetin muutoksia ja jotka koskevat seuraavia:

   i) edellä 92 artiklassa säädetty omien varojen määrä;

   ii) edellä 392 ja 395–403 artiklassa säädetyt suuria asiakasriskejä koskevat vaatimukset;

▼B

iii) edellä 431–455 artiklassa säädetyt julkistamisvaatimukset; tai

iv) direktiivin 2013/36/EU 129 artiklassa säädetty pääomapuskurin taso;

v) kuudennessa osassa vahvistetut maksuvalmiusvaatimukset;

vi) asuinkiinteistö- ja liikekiinteistöalalla varallisuushintakupliin kohdennettavat riskipainot; tai

vii) rahoitusalan sisäiset vastuut;

e) selvitys siitä, miksi 1 kohdan mukaisesti määritetty viranomainen pitää ehdotettuja toimenpiteitä soveltuvina, tehokkaina ja oikeasuhteisina tilanteen käsittelemiseksi; ja

f) arvio ehdotettujen toimenpiteiden todennäköisistä positiivisista tai negatiivisista vaikutuksista sisämarkkinoihin asianomaisen jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta.

3. Kun jäsenvaltiot saavat luvan soveltaa tämän artiklan mukaisia kansallisia toimenpiteitä, 1 kohdan mukaisesti määritettyjen viranomaisten on toimitettava muiden jäsenvaltioiden asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille tai nimetyille viranomaisille kaikki asiaankuuluvat tiedot.

4. Neuvostolle siirretään valtuudet hyväksyä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta täytäntöönpanosäädös, jolla hylätään ehdotetut 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetut kansalliset toimenpiteet.

Kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta EJRK ja EPV antavat, neuvostolle, komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle lausuntonsa kyseisessä kohdassa mainituista kohdista.

Ottaen toisessa alakohdassa tarkoitetut lausunnot tarkoin huomioon ja jos on olemassa luotettavaa, vahvaa ja yksityiskohtaista näyttöä siitä, että toimenpiteellä olisi sisämarkkinoihin kielteisiä vaikutuksia, jotka olisivat suuremmat kuin määritetyn makrovakaus- tai järjestelmäriskin vähentämisestä aiheutuvat rahoitusvakauden kannalta myönteiset vaikutukset, komissio voi kuukauden kuluessa esittää neuvostolle ehdotuksen täytäntöönpanoasetukseksi, jolla ehdotetut kansalliset toimenpiteet hylätään.

Jos komissio ei esitä ehdotusta kuukauden kuluessa, asianomainen jäsenvaltio voi välittömästi hyväksyä ehdotetut kansalliset toimenpiteet enintään kahden vuoden ajaksi tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin.

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta kuukauden kuluessa ehdotuksen vastaanottamisesta ja antaa perustelunsa ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden hylkäämiselle tai hylkäämättä jättämiselle.

▼B

Neuvosto hylkää ehdotetut kansalliset toimenpiteet ainoastaan jos se katsoo, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä ei täyty:

a) makrovakausriskin tai järjestelmäriskin intensiteetin muutokset ovat luonteeltaan sellaisia, että ne muodostavat uhkan jäsenvaltion rahoitusvakaudelle;

b) tämän asetuksen 124 ja 164 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 101, 103, 104, 105, 133 ja 136 artiklan avulla ei voida riittävästi hallita havaittua makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä, näiden toimenpiteiden suhteellinen tehokkuus huomioon ottaen;

c) ehdotetut kansalliset toimenpiteet soveltuvat havaitun makrovakausriskin tai järjestelmäriskin hallitsemiseen paremmin, eivätkä ne aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain, muodostaen tai luoden täten esteen sisämarkkinoiden toiminnalle;

d) asia koskee vain yhtä jäsenvaltiota; ja

e) näiden riskien hallitsemista koskevista muista toimenpiteistä ei ole vielä säädetty tässä asetuksessa tai direktiivissä 2013/36/EU.

Neuvosto ottaa arvioinnissaan huomioon EJRK:n ja EPV:n lausunnon, ja arviointi perustuu 1 kohdan mukaisesti määritettyjen viranomaisten 1 kohdan mukaisesti esittämään näyttöön.

Jos neuvosto ei hyväksy täytäntöönpanosäädöstä ehdotettujen kansallisten toimenpiteiden hylkäämisestä kuukauden kuluessa komission ehdotuksen vastaanottamisesta, jäsenvaltio voi hyväksyä toimenpiteet enintään kahden vuoden ajaksi tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin, ja soveltaa niitä.

5. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä tämän artiklan mukaisesti annetut toimenpiteet ja soveltaa toimenpiteitä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneisiin sivuliikkeisiin, jotka sijaitsevat siinä jäsenvaltiossa, jolla on lupa soveltaa kyseisiä toimenpiteitä.

6. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät tämän artiklan mukaisesti annetut toimenpiteet, niiden on ilmoitettava tästä neuvostolle, komissiolle, EPV:lle, EJRK:lle ja sille jäsenvaltiolle, jolla on lupa soveltaa kyseisiä toimenpiteitä.

7. Jäsenvaltion päättäessä, hyväksyykö se tämän artiklan mukaisesti annetut toimenpiteet, sen on otettava huomioon 4 kohdassa säädetyt kriteerit.

8. Jäsenvaltio, jolla on lupa soveltaa kyseisiä toimenpiteitä, voi pyytää EJRK:ta antamaan asetuksen (EU) N:o 1092/2010 ([1]) 16 artiklan mukaisen suosituksen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, joka ei hyväksy kyseisiä toimenpiteitä.

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

▼B

9. Ennen 4 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä jäsenvaltio tarkastelee tilannetta uudelleen EJRK:ta ja EPV:tä kuullen, ja se voi hyväksyä 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen uuden päätöksen kansallisten toimenpiteiden soveltamisen jatkamisesta yhdellä lisävuodella kerrallaan. Ensimmäisen toimenpiteiden soveltamisen jatkamisen jälkeen komissio tarkastelee EJRK:ta ja EPV:tä kuullen tilannetta uudelleen vähintään joka vuosi.

10. Riippumatta 3 – 9 kohdassa säädetystä menettelystä jäsenvaltioiden on sallittava nostaa riskipainoja tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan vi ja vii alakohdassa määritettyjen vastuiden osalta tässä asetuksessa säädettyjä suuremmiksi, enintään 25 prosenttiin, ja tiukentaa 395 artiklassa säädettyä suurten asiakasriskien rajaa enintään 15 prosenttiin enintään kahden vuoden ajan tai siihen saakka, kun makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä ei enää ole, mikäli tämä tilanne toteutuu aikaisemmin, edellyttäen että tämän artiklan 2 kohdan ehdot ja ilmoittamisvaatimukset täyttyvät.

459 artikla

Vakavaraisuusvaatimukset

Jotta vastuille voidaan yhden vuoden ajaksi asettaa tiukemmat vakavaraisuusvaatimukset, jos se on välttämätöntä sellaisiin mikro- ja makrotason vakavaraisuusriskien intensiteetin muutoksiin vastaamiseksi, jotka johtuvat unionissa tai unionin ulkopuolella tapahtuvasta markkinakehityksestä, joka vaikuttaa kaikkiin jäsenvaltioihin, ja jos tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaiset välineet eivät ole riittäviä näiden riskien hallitsemiseksi, siirretään komissiolle valta antaa 462 artiklan mukaisesti ja erityisesti EJRK:n tai EPV:n suosituksesta tai lausunnosta delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) edellä 92 artiklassa säädetty omien varojen määrä;

b) edellä 392 ja 395–403 artiklassa säädetyt suuria asiakasriskejä koskevat vaatimukset;

c) edellä 431–455 artiklassa säädetyt julkistamisvaatimukset.

Komissio, jota EJRK avustaa, toimittaa vähintään kerran vuodessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sellaisesta markkinakehityksestä, joka mahdollisesti edellyttää tämän artiklan käyttöä.

460 artikla

Maksuvalmius

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti, jotta 412 artiklan 1 kohdassa asetettu yleinen vaatimus voidaan määrittää yksityiskohtaisesti. Tämän kohdan mukaisesti hyväksytty delegoitu säädös perustuu kuudennen osan II osaston ja liitteen III mukaisesti ilmoitettaviin eriin, ja siinä määritetään, missä olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä luottolaitoksille täsmälliset sisään- ja ulosvirtaustasot laitoksiin kohdistuvien erityisten riskien huomioon ottamiseksi, ja siinä noudatetaan 2 kohdassa säädettyjä kynnysarvoja.

▼B

2. Edellä 412 tarkoitettu maksuvalmiusvaatimus otetaan käyttöön asteittain seuraavasti:

a) 60 prosenttia maksuvalmiusvaatimuksesta vuonna 2015;

b) 70 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2016;

c) 80 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2017;

d) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.

Tätä varten komissio ottaa huomioon 509 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut kertomukset ja kansainvälisillä foorumeilla kehitetyt kansainväliset standardit sekä eurooppalaiset erityispiirteet.

Komissio antaa 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014. Se tulee voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014, mutta sitä ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2015.

461 artikla

Maksuvalmiusvaatimuksen käyttöönoton tarkastelu

1. EPV antaa EJRK:ta kuultuaan komissiolle 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä kertomuksen siitä, olisiko 460 artiklan 2 kohdassa määritettyä maksuvalmiusvaatimuksen asteittaista käyttöönottoa muutettava. Näissä analyyseissä on otettava asianmukaisesti huomioon markkinoiden ja kansainvälisen sääntelyn muutokset sekä unionin erityispiirteet.

EPV arvioi kertomuksessaan erityisesti 100 prosentin sitovan vähimmäisvaatimuksen käyttöönoton lykkäämistä 1 päivään tammikuuta 2019 saakka. Kertomuksessa otetaan huomioon 509 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vuosittaiset kertomukset, asiaankuuluvat markkinatiedot ja kaikkien toimivaltaisten viranomaisten suositukset.

2. Markkina- ja muuhun kehitykseen vastaamiseksi komissiolle siirretään tarvittaessa valta antaa delegoitu säädös 462 artiklan mukaisesti 460 artiklassa määritetyn asteittaisen käyttöönoton muuttamiseksi ja maksuvalmiusvaatimusta koskevan, 412 artiklan 1 kohdassa säädetyn 100 prosentin sitovan vähimmäisvaatimuksen käyttöönoton lykkäämiseksi vuoteen 2019 ja maksuvalmiusvaatimusta koskevan 90 prosentin sitovan vähimmäisvaatimuksen soveltamiseksi vuonna 2018.

Lykkäämisen tarpeellisuuden arvioimiseksi komissio ottaa huomioon 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen ja arvioinnin.

Tämän artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä sovelletaan aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2018, ja se tulee voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2017.

▼B

462 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

▼C1

2. Siirretään 456–460 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi 28 päivästä kesäkuuta 2013.

▼B

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 456–460 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 456–460 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

463 artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

Kun komissio hyväksyy tämän asetuksen nojalla teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin EPV:n toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa kyseistä teknistä sääntelystandardia, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta kyseistä määräaikaa pidennetään kuukaudella. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, määräaikaa, jonka aikana Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat vastustaa kyseisen teknisen sääntelystandardin hyväksymistä, voidaan tarvittaessa edelleen pidentää kuukaudella.

464 artikla

Euroopan pankkikomitea

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/10/EY ([1]) perustettu Euroopan pankkikomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

([1]) EUVL L 3, 7.1.2004, s. 36.

▼B

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

KYMMENES OSA

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET, KERTOMUKSET, UUDELLEENTARKASTELUT JA MUUTOKSET

I OSASTO

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Omien varojen vaatimukset, käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot sekä vähennykset

1 Jakso

Omien varojen vaatimukset

465 artikla

Omien varojen vaatimukset

1. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, seuraavia omien varojen vaatimuksia sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana:

a) ydinpääoman osuus (CET1) tasolla, joka vaihtelee 4 prosentista 4,5 prosenttiin;

b) ensisijaisen pääoman (T1) osuus tasolla, joka vaihtelee 5,5 prosentista 6 prosenttiin.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ydinpääoman (CET1) ja ensisijaisen pääoman (T1) osuuksien tasot, jotka laitosten on täytettävä tai ylitettävä, 1 kohdan a alakohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

3. Laitosten on täytettävä tai ylitettävä 2 kohdassa tarkoitetut ydinpääoman (CET1 ja ensisijaisen pääoman (T1) osuuksien tasot.

466 artikla

IFRS-standardien ensimmäinen soveltaminen

Poiketen siitä, mitä 24 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitoksille, joita vaaditaan arvostamaan omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittämään omat varat ensimmäistä kertaa kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti, sellaisina kuin niitä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla, 24 kuukauden valmisteluaika tarvittavien sisäisten prosessien ja teknisten vaatimusten täytäntöönpanoa varten.

▼B

2 Jakso

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot ja tappiot

467 artikla

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat tappiot

1. Poiketen siitä, mitä 32 artiklassa säädetään, laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sisällytettävä ydinpääoman (CET1) eriään koskevaan laskelmaan käypään arvoon arvostetuista ja taseessa ilmoitetuista varoihin tai velkoihin liittyvistä realisoitumattomista tappioista ainoastaan sovellettava prosenttiosuus, 33 artiklassa tarkoitettuja tappioita sekä kaikkia muita osana tuloslaskelmaa ilmoitettuja realisoitumattomia tappioita lukuun ottamatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 20–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 40–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 60–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja

d) 80–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia sen, että laitokset eivät sisällytä omien varojen osatekijöihin realisoitumattomia voittoja ja tappioita, jotka liittyvät saamisiin valtiolta ja jotka on luokiteltu EU:n hyväksymässä IAS-standardissa 39 myytävissä oleviksi, jos tällaista kohtelua on sovellettu ennen 1 päivää tammikuuta 2014.

Toisessa alakohdassa esitettyä kohtelua sovelletaan siihen saakka, kunnes komissio hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1606/2002 perusteella asetuksen, jossa hyväksytään IAS-standardin 39 korvaavat IFRS-standardit.

▼C2

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä sovellettava prosenttiosuus 2 kohdan a–d alakohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

▼B

468 artikla

Käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot

1. Poiketen siitä, mitä 35 artiklassa säädetään, laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana poistettava ydinpääoman (CET1) eristään käypään arvoon arvostetuista ja taseessa ilmoitetuista, varoihin tai velkoihin liittyvistä realisoitumattomista voitoista sovellettava prosenttiosuus, 33 artiklassa tarkoitettuja voittoja sekä kaikkia muita osana tuloslaskelmaa ilmoitettuja realisoitumattomia voittoja lukuun ottamatta, poikkeuksena sijoituskiinteistöihin liittyvät realisoitumattomia voitot. Jäljelle jäävää määrää ei saa poistaa ydinpääoman (CET1) eristä.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava 100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana ja sen jälkeen seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 60–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

b) 40–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

c) 20–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

Kun 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen toimivaltainen viranomainen vaatii 467 artiklan nojalla laitoksia sisällyttämään ydinpääomaa (CET1) koskevaan laskelmaan 100 prosenttia käypään arvoon arvostetuista realisoitumattomista tappioistaan, kyseinen toimivaltainen viranomainen voi lisäksi sallia laitosten sisällyttää kyseiseen laskelmaan 100 prosenttia käypään arvoon arvostetuista realisoitumattomista voitoistaan.

▼C2

Kun 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen toimivaltainen viranomainen vaatii 467 artiklan nojalla laitoksia sisällyttämään ydinpääomaa (CET1) koskevaan laskelmaan käypään arvoon arvioidun realisoitumattomien tappioiden prosenttiosuuden, kyseinen toimivaltainen viranomainen ei saa asettaa tämän artiklan 2 kohdan mukaiseksi realisoitumattomiin voittoihin sovellettavaksi prosenttiosuudeksi prosenttiosuutta, joka johtaa ydinpääomaa (CET1) koskevaan laskelmaan sisällytettyyn realisoimattomien voittojen prosenttiosuuteen, joka ylittää 467 artiklan mukaisesti asetetun realisoitumattomiin tappioihin sovellettavan prosenttiosuuden.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava realisoitumattomiin voittoihin sovellettava prosenttiosuus, joka poistetaan ydinpääomasta (CET1), 2 kohdan a–c alakohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

4. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana laitokset eivät saa sisällyttää omiin varoihinsa 478 artiklassa määritettyä sovellettavaa prosenttiosuutta laitoksen oman luottokelpoisuuden muutoksista aiheutuvien johdannaisvelkojen käypään arvoon arvostetuista voitoista ja tappioista. Laitoksen oman luottokelpoisuuden muutoksista aiheutuviin käypään arvoon arvostettuihin tappioihin sovellettava prosenttiosuus ei saa ylittää laitoksen oman luottokelpoisuuden muutoksista aiheutuviin käypään arvoon arvostettuihin voittoihin sovellettavaa prosenttiosuutta.

▼B

3 Jakso

Vähennykset

1 Alajakso

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä

469 artikla

Vähennykset ydinpääoman (CET1) eristä

1. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:

▼B

a) laitosten on vähennettävä ydinpääoman (CET1) eristään 478 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan mukaisesti vähennettävistä määristä, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

b) laitosten on sovellettava 472 artiklan säännöksiä niihin jäljelle jääviin erien määriin, jotka on vähennettävä 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

c) laitosten on 470 artiklan soveltamisen jälkeen vähennettävä ydinpääoman (CET1) eristään 478 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus 36 artiklan 1 kohdan c ja i alakohdan mukaisesti vähennettävästä kokonaismäärästä;

d) laitosten on 470 artiklan soveltamisen jälkeen sovellettava tilanteen mukaan 472 artiklan 5 tai 11 kohdassa säädettyjä vaatimuksia 36 artiklan 1 kohdan c ja i alakohdan mukaisesti vähennettävään jäljelle jäävään kokonaismäärään.

2. Laitosten on määritettävä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu jäljelle jäävän kokonaismäärän osuus, johon sovelletaan 472 artiklan 5 kohtaa, jakamalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) jäljempänä 470 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset;

b) jäljempänä 470 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summa.

3. Laitosten on määritettävä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu jäljelle jäävän kokonaismäärän osuus, johon sovelletaan 472 artiklan 11 kohtaa, jakamalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetulla määrällä:

a) jäljempänä 470 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ydinpääoman (CET1) instrumenttien suorien ja välillisten omistusosuuksien määrä;

b) jäljempänä 470 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summa.

470 artikla

Poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vähennyksistä

1. Asianomaisiin ydinpääoman (CET1) eriin on tätä artiklaa sovellettaessa luettava laitoksen ydinpääoman (CET1) erät, jotka on laskettu 32–35 artiklan säännösten soveltamisen ja 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohdan, k alakohdan ii–v alakohdan ja l alakohdan mukaisten vähennysten tekemisen jälkeen, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 48 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset eivät saa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana vähentää tämän kohdan a ja b alakohdassa lueteltuja eriä, jotka yhteenlaskettuna ovat enintään 15 prosenttia laitoksen asianomaisista ydinpääoman (CET1) eristä:

a) tulevista veronalaisista voitoista riippuvat ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvät laskennalliset verosaamiset, jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen relevanteista ydinpääoman (CET1) eristä;

b) kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet, jotka laitoksella on kyseisen yhteisön ydinpääoman (CET1) instrumenteista ja jotka ovat yhteensä enintään 10 prosenttia laitoksen relevanteista ydinpääoman (CET1) eristä.

3. Poiketen siitä, mitä 48 artiklan 4 kohdassa säädetään, vähentämisestä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti vapautettuihin eriin on sovellettava 250 prosentin riskipainoa. Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin eriin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

471 artikla

Poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien vähennyksistä

1. Poiketen siitä, mitä 49 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana antaa laitoksille luvan olla vähentämättä vakuutusyrityksissä, jälleenvakuutusyrityksissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevia omistusosuuksia, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

a) 49 artiklan 1 kohdan a, c ja e alakohdassa säädetyt ehdot;

b) toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että laitoksen erityisesti käyttöönottamien riskienvalvonta- ja rahoitusanalyysimenetelmien taso on riittävä yritykseen tai holdingyhtiöön liittyvien sijoitusten valvomiseksi;

c) laitoksen vakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä tai vakuutusholdingyhtiössä olevat omistusosuudet ovat enintään 15 prosenttia kyseisen vakuutusyhtiön 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä ja 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana liikkeeseen laskemista ydinpääoman (CET1) instrumenteista;

d) sen omistusosuuden määrä, jota ei vähennetä, ei ylitä vakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusholdingyhtiön ydinpääoman (CET1) instrumenteissa olevaa määrää 31 päivänä joulukuuta 2012.

▼B

2. Omistusosuuksia, joita ei 1 kohdan nojalla vähennetä, pidetään vastuina ja niihin sovelletaan 370 prosentin riskipainoa.

472 artikla

Erät, joita ei vähennetä ydinpääomasta (CET1)

1. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan c alakohdassa ja 36 artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa säädetään, laitosten on tilanteen mukaan sovellettava 468 artiklan 4 kohdassa ja 469 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuihin erien jäljelle jääviin määriin 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tätä artiklaa.

2. Jäljelle jäävää määrää arvonoikaisuista johdannaisvelkoihin, jotka aiheutuvat laitoksen omasta luottoriskistä, ei saa vähentää.

3. Laitosten on sovellettava 36 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kuluvan tilikauden tappioiden jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) tappiot, jotka ovat olennaisia, vähennetään ensisijaisen pääoman (T1) eristä;

b) tappioita, jotka eivät ole olennaisia, ei vähennetä.

4. Laitosten on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen aineettomien hyödykkeiden jäljelle jäävä määrä.

5. Edellä 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen laskennallisten verosaamisten jäljelle jäävää määrää ei saa vähentää, ja siihen sovellettavan riskipainon on oltava 0 prosenttia.

6. Edellä 36 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävästä määrästä puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä.

7. Edellä 36 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen etuuspohjaisen eläkerahaston varojen jäljelle jäävää määrää ei saa vähentää mistään omien varojen osatekijästä, ja määrä on sisällytettävä ydinpääoman (CET1) eriin siinä määrin kuin se olisi direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–ca kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi.

8. Laitosten on sovellettava 36 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen omien ydinpääoman (CET1) instrumenttien omistusosuuksista jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) suorien omistusosuuksien määrä vähennetään ensisijaisen pääoman (T1) eristä;

▼B

b) välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää, johon luetaan myös omat ydinpääoman (CET1) instrumentit, jotka laitos voidaan velvoittaa ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

9. Laitosten on sovellettava sellaisen finanssialan yhteisön, jonka kanssa laitoksella on 36 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja keskinäisiä ristiinomistuksia, ydinpääoman (CET1) instrumenttien omistusosuuksien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) jos laitoksella ei ole kyseisessä finanssialan yhteisössä merkittävää sijoitusta, kyseisen yhteisön ydinpääoman (CET1) instrumenttien omistusosuuden määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 36 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamisalaan;

b) jos laitoksella on kyseisessä finanssialan yhteisössä merkittävä sijoitus, kyseisen yhteisön ydinpääoman (CET1) instrumenttien omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 36 artiklan 1 kohdan i alakohdan soveltamisalaan.

10. Laitosten on sovellettava 36 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) vähennettävistä määristä, jotka liittyvät suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä;

b) määriä, jotka liittyvät välillisiin ja synteettisiin omistusosuuksiin, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaista riskipainoa ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

11. Laitosten on sovellettava 36 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) vähennettävistä määristä, jotka liittyvät suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä;

b) määriä, jotka liittyvät välillisiin ja synteettisiin omistusosuuksiin, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼B

473 artikla

IAS-standardiin 19 tehtävät muutokset

1. Poiketen siitä, mitä 481 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille, jotka laativat tilinpäätöksensä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksyttyjen kansainvälisten standardien mukaisesti, luvan lisätä ydinpääomaansa (CET1) tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti sovellettava määrä kerrottuna 4 kohdan mukaisesti sovellettavalla kertoimella.

2. Sovellettava määrä lasketaan vähentämällä a alakohdan mukaisesti johdetusta summasta ii alakohdan mukaisesti johdettu summa:

a) Laitokset määrittävät etuuspohjaisten eläkerahastojensa tai -järjestelyjensä varojen arvot tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1126/2008 ([1]) mukaisesti sellaisina kuin ne o muutettuina asetuksella (EU) N:o 1205475/2011 ([2]). Sen jälkeen laitokset vähentävät näiden varojen arvoista samojen tilinpitosääntöjen mukaan määritetyt samoihin rahastoihin tai järjestelyihin liittyvien velvoitteiden arvot;

b) Laitos määrittää etuuspohjaisten eläkerahastojensa tai -järjestelyjensä varojen arvot tapauksen mukaan komission asetuksen (EY) N:o 1126/2008 sääntöjen mukaisesti. Sen jälkeen laitokset vähentävät näiden varojen arvoista samojen tilinpitosääntöjen mukaan määritetyt samoihin rahastoihin tai järjestelyihin liittyvien velvoitteiden arvot.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti määritetty määrä rajoitetaan määrään, jota ei ennen 1 päivää tammikuuta 2014 vaadita vähennettäväksi omista varoista direktiivin 2006/48/EY mukaisten kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla, siltä osin kuin kyseiset kansalliset täytäntöönpanosäännökset täyttäisivät tämän asetuksen 481 artiklassa esitetyn kohtelun ehdot kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Sovelletaan seuraavia kertoimia:

a) 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana 1;

b) 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana 0,8;

c) 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana 0,6;

([1]) Komission asetus (EY) N:o 1126/2008, annettu 3 päivänä marraskuuta 2008, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti (EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1).

([2]) Komission asetus (EU) N:o 1205/2011, annettu 22 päivänä marraskuuta 2011, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 7 osalta (EUVL L 305, 23.11.2011, s. 16).

▼B

d) 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 0,4;

e) 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana 0,2.

5. Laitokset julkistavat 2 kohdan mukaisesti varojen ja velkojen arvot julkistetuissa tilinpäätöksissään.

▼M4

473 a artikla

IFRS 9 -standardin käyttöönotto

1. Poiketen siitä, mitä 50 artiklassa säädetään, seuraavat voivat tämän artiklan 6 kohdassa säädetyn siirtymäkauden loppuun saakka sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) tämän kohdan mukaisesti lasketun määrän:

a) laitokset, jotka laativat tilinpäätöksensä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksyttyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;

b) laitokset, jotka tämän asetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla arvostavat omaisuuseränsä ja taseen ulkopuoliset eränsä ja määrittävät omat varansa asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksyttyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;

c) laitokset, jotka arvostavat omaisuuseränsä ja taseen ulkopuoliset eränsä ja määrittävät omat varansa noudattaen direktiivin 86/635/ETY mukaisia tilinpäätösstandardeja, joissa käytetään samaa odotettavissa olevien luottotappioiden mallia kuin asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyissä kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä lasketaan seuraavien erien yhteismääränä:

a) vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, seuraavalla kaavalla laskettava määrä (AB_{SA}):

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

jossa

$A_{2,SA}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä;

$A_{4,SA}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu määrä 3 kohdan mukaisesti laskettujen määrien pohjalta;

f = 6 kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

t = määrien $A_{2,SA}$ ja $A_{4,SA}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

b) vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, seuraavalla kaavalla laskettava määrä (AB_{IRB}):

▼M4

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

jossa

$A_{2,IRB}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä mukautettuna 5 kohdan a alakohdan mukaisesti;

$A_{4,IRB}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu määrä 3 kohdan mukaisesti laskettujen ja 5 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti mukautettujen määrien pohjalta;

f = 6 kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

t = määrien $A_{2,IRB}$ ja $A_{4,IRB}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu.

2. Laitosten on laskettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä $A_{2,SA}$ ja 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä $A_{2,IRB}$ erikseen vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, ja vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, ja asetettava täksi määräksi tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisista määristä suurempi:

a) nolla;

b) i alakohdan mukaisesti laskettu määrä vähennettynä ii alakohdan mukaisesti lasketulla määrällä:

   i) IFRS 9:n, sellaisena kuin se esitetään komission asetuksen (EU) N:o 1126/2008 liitteessä, jäljempänä ’IFRS 9 -liite’, 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä;

   ii) kansainvälisen tilinpäätösstandardi IAS 39:n, 9 kappaleessa määritellyistä lainoista ja muista saamisista, eräpäivään asti pidettävistä sijoituksista ja muista myytävissä olevista rahoitusvaroista kuin oman pääoman ehtoisista instrumenteista ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista tai osakkeista kertyneiden, IAS 39:n, sellaisena kuin se esitetään komission asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liitteessä, 63, 64, 65, 67, 68 ja 70 kappaleen mukaisesti määritettyjen arvonalentumistappioiden yhteenlaskettu määrä 31 päivänä joulukuuta 2017 tai IFRS 9:n ensimmäistä soveltamispäivää edeltävänä päivänä.

3. Laitosten on laskettava määrä, jolla a alakohdassa tarkoitettu määrä ylittää b alakohdassa tarkoitetun määrän, erikseen vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, ja vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja:

a) IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota

▼M4

koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä raportointipäivänä;

b) IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä.

4. Kun vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, 3 kohdan a alakohdan mukaisesti määritelty määrä on suurempi kuin 3 kohdan b alakohdassa määritelty määrä, laitosten on asetettava määräksi $A_{4,SA}$ näiden määrien välinen erotus, ja muussa tapauksessa niiden on asetettava määräksi $A_{4,SA}$ nolla.

Kun vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, 3 kohdan a alakohdan mukaisesti määritelty määrä on 5 kohdan b alakohdan soveltamisen jälkeen suurempi kuin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kyseisille vastuille laskettu määrä 5 kohdan c alakohdan soveltamisen jälkeen, laitosten on asetettava määräksi $A_{4,IRB}$ näiden määrien välinen erotus, ja muussa tapauksessa niiden on asetettava määräksi $A_{4,IRB}$ nolla.

5. Sellaisten vastuiden osalta, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, laitosten on sovellettava 2–4 kohtaa seuraavasti:

a) laskiessaan määrää $A_{2,IRB}$ laitosten on vähennettävä kustakin tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdan mukaisesti lasketusta määrästä 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti laskettujen odotettavissa olevien tappioiden summa 31 päivänä joulukuuta 2017 tai IFRS 9:n ensimmäistä soveltamispäivää edeltävänä päivänä. Jos tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu määrä on vähennyksen tuloksena negatiivinen, laitoksen on asetettava kyseiseksi määräksi nolla. Jos tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu määrä on vähennyksen tuloksena negatiivinen, laitoksen on asetettava kyseiseksi määräksi nolla;

b) laitosten on korvattava tämän artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summalla, jossa ei ole huomioitu IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin

▼M4

johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavaa tappiota koskevaa vähennyserää ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot raportointipäivänä. Jos laskennan tulos on negatiivinen, laitoksen on asetettava tämän artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi määräksi nolla;

c) laitosten on korvattava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summalla, jossa ei ole huomioitu IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavaa tappiota koskevaa vähennyserää 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot. Jos laskennan tulos on negatiivinen, laitoksen on asetettava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuksi määräksi nolla.

6. Laitosten on sovellettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{SA} ja b alakohdassa tarkoitetun määrän AB_{IRB} laskennassa seuraavia kertoimia:

a) 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana 0,95;

b) 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana 0,85;

c) 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana 0,7;

d) 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana 0,5;

e) 1 päivän tammikuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana 0,25.

Laitosten, joiden tilikausi alkaa myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2018 mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2019, on muutettava ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa tarkoitetut päivämäärät vastaamaan omaa tilikauttaan, ilmoitettava muutetut päivämäärät toimivaltaiselle viranomaiselle ja julkistettava ne.

Laitosten, jotka alkavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja tilinpäätösstandardeja 1 päivänä tammikuuta 2019 tai sen jälkeen, on sovellettava asianmukaisia kertoimia ensimmäisen alakohdan b–e alakohdan mukaisesti niin, että ne aloittavat kyseisten tilinpäätösstandardien ensimmäistä soveltamisvuotta vastaavasta kertoimesta.

▼M4

7. Laitoksen, joka sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) tämän artiklan 1 kohdan mukaisen määrän, on laskettava uudelleen kaikki sellaiset tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt vaatimukset, joiden määrittämisessä käytetään jotakin seuraavista tekijöistä, jättäen huomiotta ydinpääomaan (CET1) sisällyttämiensä luottotappiovarausten vaikutuksen näihin tekijöihin:

a) ydinpääomasta (CET1) 36 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla vähennettävä tai 48 artiklan 4 kohdan nojalla riskipainotettava laskennallisten verosaamisten määrä;

b) 111 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty vastuuarvo, ja siten erityiset luottoriskioikaisut, joilla vastuuarvoa pienennetään, kerrotaan seuraavalla korotuskertoimella (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

jossa

AB_{SA} = 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä;

RA_{SA} = erityisten luottoriskioikaisujen kokonaismäärä;

c) 62 artiklan d alakohdan mukaisesti laskettu toissijaisen pääoman (T2) erien määrä.

8. Tämän artiklan 6 kohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana laitosten, jotka ovat päättäneet soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, on julkistettava kahdeksannessa osassa vaadittujen tietojen lisäksi omien varojensa, ydinpääomansa (CET1) ja ensisijaisen pääomansa (T1) määrä sekä ydinpääoman (CET1) osuus, ensisijaisen pääoman (T1) osuus, kokonaispääomaosuus ja vähimmäisomavaraisuusaste, jotka niillä olisi, jos ne eivät olisi soveltaneet tätä artiklaa.

9. Kunkin laitoksen on päätettävä, soveltaako se tässä artiklassa säädettyjä järjestelyjä siirtymäkaudella, ja ilmoitettava päätöksestään toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään helmikuuta 2018 mennessä. Laitos voi siirtymäkauden aikana kumota alkuperäisen päätöksensä tässä artiklassa säädettyjen siirtymäjärjestelyjen soveltamisesta yhden kerran, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta. Laitosten on julkistettava kaikki tämän alakohdan mukaisesti tekemänsä päätökset.

Laitos, joka on päättänyt soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, voi päättää olla soveltamatta 4 kohtaa, jolloin se ilmoittaa päätöksestä toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään helmikuuta 2018 mennessä. Tällöin laitoksen on asetettava 1 kohdassa tarkoitetuksi määräksi A_4 nolla. Laitos voi siirtymäkauden aikana yhden kerran päättää

▼M4

kumota alkuperäisen päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta. Laitosten on julkistettava tämän alakohdan mukaisesti tekemänsä päätökset.

10. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti EPV antaa ohjeet tässä artiklassa säädetyistä julkistamisvaatimuksista 30 päivään kesäkuuta 2018 mennessä.

▼B

2 Alajakso

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä tehtävät vähennykset

474 artikla

Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä tehtävät vähennykset

Poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:

a) laitosten on vähennettävä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä 478 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus määristä, jotka on 56 artiklan mukaan vähennettävä;

b) laitosten on sovellettava 475 artiklan vaatimuksia niiden erien jäljelle jääviin määriin, jotka on 56 artiklan mukaan vähennettävä.

475 artikla

Erät, joita ei vähennetä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä

1. Poiketen siitä, mitä 56 artiklassa säädetään, tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia on sovellettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 474 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin jäljelle jääviin määriin.

2. Laitosten on sovellettava 56 artiklan a kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) suorat omistusosuudet omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista vähennetään ensisijaisen pääoman (T1) eristä kirjanpitoarvostaan;

b) välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia omista ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteista, joihin luetaan myös omat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit, jotka laitos voidaan velvoittaa ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼B

3. Laitosten on sovellettava 56 artiklan b kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta finanssialan yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, sen kyseisen yhteisön ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 56 artiklan c kohdan soveltamisalaan;

b) kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, sen kyseisen yhteisön ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 56 artiklan d kohdan soveltamisalaan.

4. Laitosten on sovellettava 56 artiklan c ja d kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) määrästä, joka liittyy 56 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä;

b) määrää, joka liittyy 56 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin välillisiin ja synteettisiin omistusosuuksiin, ei saa vähentää, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

3 Alajakso

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

476 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

Poiketen siitä, mitä 66 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sovelletaan seuraavaa:

a) laitosten on vähennettävä toissijaisen pääoman (T2) eristä 478 artiklassa määritetty sovellettava prosenttiosuus määristä, jotka on 66 artiklan mukaan vähennettävä;

b) laitosten on sovellettava 477 artiklan vaatimuksia jäljelle jääviin määriin, jotka on 66 artiklan mukaan vähennettävä.

▼B

477 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtävät vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 66 artiklassa säädetään, tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia on sovellettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 476 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin jäljelle jääviin määriin.

2. Laitosten on sovellettava 66 artiklan a kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) suorat omistusosuudet omista toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista vähennetään toissijaisen pääoman (T2) eristä kirjanpitoarvostaan;

b) välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia omista toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista, joihin luetaan myös sellaiset omat toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, jotka laitos voidaan velvoittaa ostamaan olemassa olevan tai ehdollisen sopimusvelvoitteen mukaisesti, ei vähennetä, ja niihin on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

3. Laitosten on sovellettava 66 artiklan b kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta finanssialan yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, sen kyseisen yhteisön toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 66 artiklan c kohdan soveltamisalaan;

b) kun laitoksella on merkittävä sijoitus finanssialan yhteisössä, jonka kanssa sillä on keskinäinen ristiinomistus, kyseisen finanssialan yhteisön toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrää käsitellään ikään kuin se kuuluisi 66 artiklan d kohdan soveltamisalaan.

4. Laitosten on sovellettava 66 artiklan c ja d kohdassa tarkoitettujen erien jäljelle jäävään määrään seuraavaa:

a) määrästä, joka liittyy 66 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin suoriin omistusosuuksiin, puolet on vähennettävä ensisijaisen pääoman (T1) eristä ja puolet toissijaisen pääoman (T2) eristä;

b) määrää, joka liittyy 66 artiklan c ja d kohdan mukaisesti vähennettäviin välillisiin ja synteettisiin omistusosuuksiin, ei saa vähentää, ja siihen on tilanteen mukaan sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.

▼B

4 Alajakso

Vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

478 artikla

Ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtäviin vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

1. Edellä olevassa 468 artiklan 4 kohdassa, 469 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa, 474 artiklan a alakohdassa ja 476 artiklan a alakohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 20–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 40–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 60–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

d) 80–100 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

▼C1

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, niiden 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen erien osalta, jotka olivat olemassa ennen 1 päivää tammikuuta 2014, 469 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 0–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2014;

b) 10–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2015 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2015;

c) 20–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2016 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2016;

d) 30–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2017 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2017;

e) 40–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2018 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2018;

f) 50–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2019 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2019;

g) 60–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2020 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020;

h) 70–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2021 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2021;

▼C1

i) 80–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2022 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2022;

j) 90–100 prosenttia kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2023 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2023.

▼B

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava sovellettava prosenttiosuus 1 ja 2 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä kullekin seuraavista vähennyksistä:

a) 36 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa edellytetyt yksittäiset vähennykset, lukuun ottamatta tulevista veronalaisista voitoista riippuvia ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyviä laskennallisia verosaamisia;

b) tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten sekä 36 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä, joka on vähennettävä 48 artiklan mukaan;

c) kukin 56 artiklan b–d kohdassa edellytetty vähennys;

d) kukin 66 artiklan b–d kohdassa edellytetty vähennys.

4 Jakso

Vähemmistöosuudet ja tytäryritysten liikkeeseenlaskemat ensisijaisen lisäpääoman (at1) ja toissijaisen pääoman (t2) instrumentit

479 artikla

Sellaisten instrumenttien ja erien, joita ei katsota vähemmistöosuuksiksi, sisällyttäminen konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)

1. Poiketen siitä, mitä toisen osan III osastossa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritettävä, miten 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sisällytetään konsolidoituihin omiin varoihin direktiivin 2006/48/EY 65 artiklan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan konsernin omaksi pääomaksi katsottavat erät, joita ei voida katsoa konsolidoiduksi ydinpääomaksi (CET1) jostakin seuraavista syistä:

a) instrumenttia ei katsota ydinpääoman (CET1) instrumentiksi, ja tästä seuraa, että siihen liittyviä kertyneitä voittovaroja ja ylikurssirahastoja ei myöskään katsota konsolidoiduiksi ydinpääoman eriksi;

b) erät eivät täytä ehtoja 81 artiklan 2 kohdan tuloksena;

▼B

c) erät eivät täytä ehtoja, koska tytäryritys ei ole laitos tai yhteisö, johon sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia;

d) erät eivät täytä ehtoja, koska tytäryritys ei kuulu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin.

2. Sovellettava prosenttiosuus 1 kohdassa tarkoitetuista eristä, jotka olisi direktiivin 2006/48/EY 65 artiklan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan katsottu konsernin omaksi pääomaksi, on katsottava konsolidoiduksi ydinpääomaksi (CET1).

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 0–80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 0–60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 0–40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

d) 0–20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava sovellettava prosenttiosuus 3 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

480 artikla

Vähemmistöosuuksien ja ehdot täyttävän ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) sisällyttäminen konsolidoituihin omiin varoihin

1. Poiketen siitä, mitä 84 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 85 artiklan b kohdassa ja 87 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, kyseisissä artikloissa tarkoitetut prosenttiosuudet on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana kerrottava sovellettavalla kertoimella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan kertoimen on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana 0,2–1;

b) 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana 0,4–1;

c) 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana 0,6–1; ja

d) 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana 0,8–1.

▼B

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava sovellettavan kertoimen suuruus 2 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

5 Jakso

Ylimääräiset suodattimet ja vähennykset

481 artikla

Ylimääräiset suodattimet ja vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 32–36 artiklassa, 56 ja 66 artiklassa säädetään, laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tehtävä oikaisuja, joilla ydinpääoman (CET1) eriin, ensisijaisen pääoman (T1) eriin, toissijaisen pääoman (T2) eriin tai muihin omien varojen eriin sisällytetään tai niistä vähennetään sovellettava prosenttiosuus direktiivin 2006/48/EY 57, 61, 63, 63 a, 64 ja 66 artiklan ja direktiivin 2006/49/EY 13 ja 16 artiklan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä vaadituista suodattamista tai vähennyksistä, joita ei vaadita tämän asetuksen toisessa osassa.

►C2 2. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdan i alakohdassa ja 49 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana vaatia laitoksia soveltamaan tai antaa niille luvan soveltaa 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä, kun 49 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimukset eivät täyty, sen sijaan että ne soveltaisivat 36 artiklan 1 kohdassa vaadittua vähennystä. ◄ Tällaisissa tapauksissa finanssialan yhteisön, jossa emoyrityksellä on merkittävä sijoitus, se omien varojen instrumenteista olevien omistusosuuksien osuus, jota ei 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadita vähennettäväksi, määritetään tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden mukaisesti. Määrään, jota ei vähennetä, sovelletaan tarvittaessa 49 artiklan 4 kohdan vaatimuksia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava seuraavien vaihteluvälien mukainen:

a) 0–80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 0–60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 0–40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

d) 0–20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava 0–50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana.

▼B

5. Toimivaltaisten viranomaisten on kunkin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun suodattimen tai vähennyksen osalta määritettävä ja julkaistava sovellettavat prosenttiosuudet 3 ja 4 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset niiden edellytysten määrittelemiseksi, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä, onko omiin varoihin tai niiden osatekijöihin direktiivin 2006/48/EY tai direktiivin 2006/49/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti tehtävät oikaisut, jotka eivät sisälly tämän asetuksen toiseen osaan, tehtävä tätä artiklaa sovellettaessa ydinpääoman (CET1) eriin, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriin, ensisijaisen pääoman (T1)eriin, toissijaisen pääoman (T2) eriin tai muihin omiin varoihin.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

482 artikla

Soveltamisala eläkerahastojen kanssa tehtyjen johdannaissopimusten osalta

Tämän asetuksen 382 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti laitokset eivät saa laskea vastuun arvonoikaisuriskiin liittyvää omien varojen vaatimusta asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklassa tarkoitettujen, kyseisen asetuksen 2 artiklassa määritellyn eläkejärjestelmän kanssa tehtyjen sopimusten osalta.

2 LUKU

Pääomainstrumenttien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1 Jakso

Valtiontukea sisältävät instrumentit

483 artikla

Valtiontuki-instrumenttien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Poiketen siitä, mitä26–29, 51, 52, 62 ja 63 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteihin ja -eriin sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana tätä artiklaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) instrumentit on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivän tammikuuta 2014;

b) instrumentit on laskettu liikkeeseen pääomapohjan vahvistamistoimenpiteiden yhteydessä valtiontukisääntöjen nojalla. Jos osa instrumenteista on yksityisten merkitsemiä, niiden on oltava laskettu liikkeeseen ennen 30 päivää kesäkuuta 2012 ja yhdessä niiden osien kanssa, jotka ovat jäsenvaltion merkitsemiä;

▼B

c) komissio on katsonut, että instrumentit soveltuvat sisämarkkinoille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn ►C2 sopimuksen 107 artiklan nojalla.

Jos instrumentit ovat sekä jäsenvaltion että yksityisten sijoittajien merkitsemiä ja jos tällöin jäsenvaltion merkitsemät instrumentit lunastetaan osittain, vastaava osuus yksityisesti merkityistä instrumenteista on vapautettava uusista säännöksistä määräajaksi 484 artiklan mukaisesti. Kun kaikki jäsenvaltion merkitsemät instrumentit on lunastettu, jäljelle jäävät yksityisten sijoittajien merkitsemät instrumentit vapautetaan uusista säännöksistä määräajaksi 484 artiklan mukaisesti. ◄

2. Instrumentit, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, vaikka

a) tämän asetuksen 28 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi;

b) instrumentit olisi laskenut liikkeeseen tämän asetuksen 27 artiklassa tarkoitettu yritys, eivätkä tämän asetuksen 28 artiklassa säädetyt edellytykset, tai soveltuvin osin tämän asetuksen 29 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyisi.

3. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut instrumentit, joita ei kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsota direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, vaikka tämän artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan vaatimukset eivät täyttyisi, edellyttäen että tämän artiklan 8 kohdan vaatimukset täyttyvät.

Instrumentteja, jotka katsotaan ensimmäisen alakohdan nojalla ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi, ei voida katsoa 5 tai 7 kohdan mukaisiksi ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi.

4. Instrumentit, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan c a alakohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, vaikka tämän asetuksen 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi.

5. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut instrumentit, joita ei kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsota direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan c a kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, vaikka tämän asetuksen 52 artiklan 1 kohdan vaatimukset eivät täyttyisi, edellyttäen että tämän artiklan 8 kohdan vaatimukset täyttyvät.

Instrumentteja, jotka katsotaan ensimmäisen alakohdan nojalla ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, ei voida katsoa 3 tai 7 kohdan mukaisiksi ydinpääoman (CET1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi.

▼B

6. Erät, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f, g tai h kohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, vaikka eriä ei olisi mainittu tämän asetuksen 62 artiklassa tai tämän asetuksen 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi.

7. Edellä tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut instrumentit, joita ei kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsota direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f, g tai h kohdassa ja 66 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on katsottava toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, vaikka eriä ei olisi mainittu 62 artiklassa tai 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi, edellyttäen että tämän artiklan 8 kohdan vaatimukset täyttyvät.

Instrumentteja, jotka katsotaan ensimmäisen alakohdan nojalla toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, ei voida katsoa 3 tai 5 kohdan mukaisiksi ydinpääoman (CET1) tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi.

8. Edellä olevissa 3, 5 ja 7 kohdassa tarkoitetut instrumentit voidaan katsoa kyseisissä kohdissa tarkoitetuiksi omien varojen instrumenteiksi ainoastaan, kun 1 kohdan a alakohdan edellytys täyttyy ja kun ne ovat sellaisten laitosten liikkeeseen laskemia, jotka ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon, johon sovelletaan talouden sopeutusohjelmaa, ja kyseisten instrumenttien liikkeeseenlaskusta on sovittu tai se on hyväksyttävää mainitun ohjelman mukaisesti.

2 Jakso

Valtiontukea sisältämättömät instrumentit

1 Alajakso

Määräaikaisen uusista säännöksistä vapauttamisen hyväksyttävyys ja rajoitukset

484 artikla

Direktiivin 2006/48/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla omiksi varoiksi katsottujen erien vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

▼C2

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan instrumentteihin ja eriin, jotka oli laskettu liikkeeseen 31 päivänä joulukuuta 2011 tai sitä ennen, ja jotka katsottiin omiksi varoiksi 31 päivänä joulukuuta 2011, ja joita ei ole mainittu 483 artiklan 1 kohdassa.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä26–29, 51, 52, 62 ja 63 artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana sovelletaan tätä artiklaa.

3. Direktiivin 86/635/EY 22 artiklassa tarkoitettu pääoma ja siihen liittyvät ylikurssirahastot, jotka on direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi, on, jollei tämän asetuksen 485 artiklasta muuta johdu ja tämän asetuksen 486 artiklan 2 kohdassa määritettyyn rajaan asti, katsottava ydinpääoman (CET1) eriksi, vaikka kyseinen pääoma ei täyttäisi tämän asetuksen 28 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, tai soveltuvin osin tämän asetuksen 29 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

▼B

4. Instrumentit ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka on direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan ca kohdan ja 154 artiklan 8 ja 9 kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi, on tämän asetuksen 486 artiklan 3 kohdassa määritettyyn rajaan asti katsottava ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriksi, vaikka tämän asetuksen 52 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyisi.

5. Erät ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan e, f, g tai h kohdassa tarkoitetuiksi eriksi, on tämän asetuksen 486 artiklan 4 kohdassa määritettyyn rajaan asti katsottava toissijaisen pääoman (T2) eriksi, vaikka kyseiset erät eivät sisältyisi tämän asetuksen 62 artiklaan tai täyttäisi tämän asetuksen 63 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

485 artikla

Direktiivin 2006/48/EY kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla omiksi varoiksi katsottuihin eriin liittyvien ylikurssirahastojen hyväksyttävyys sisällytettäväksi ydinpääomaan (CET1)

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan ennen 31 päivää joulukuuta 2010 liikkeeseen laskettuihin instrumentteihin, joita ei ole mainittu 483 artiklan 1 kohdassa.

2. Ylikurssirahastot, jotka liittyvät direktiivin 86/635/ETY 22 artiklassa tarkoitettuun pääomaan ja jotka on direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu ensisijaisiksi omiksi varoiksi, on katsottava ydinpääoman (CET1) eriksi, jos ne täyttävät tämän asetuksen 28 artiklan i ja j kohdassa säädetyt edellytykset.

486 artikla

Rajoitukset ydinpääoman (CET1) erien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien ja toissijaisen pääoman (T2) erien määräaikaiseen vapauttamiseen uusista säännöksistä

1. Sitä, missä määrin 484 artiklassa tarkoitetut instrumentit ja erät on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana katsottava omiksi varoiksi, rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Niiden 484 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erien määrä, jotka on katsottava ydinpääoman (CET1) eriksi, rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summasta:

a) edellä 484 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleen pääoman nimellismäärä;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettuihin eriin liittyvät ylikurssirahastot.

▼B

3. Edellä 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eriksi katsottavien erien määrä rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen, joka kerrotaan tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrien summan ja tämän kohdan c–f alakohdassa tarkoitettujen määrien summan erotuksella:

a) edellä 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä;

b) edellä a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

c) edellä 484 artiklan 4 artiklassa tarkoitettujen instrumenttien määrä, joka 31 päivänä joulukuuta 2012 ylitti direktiivin 2006/48/EY 66 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 66 artiklan 1 a kohdan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä määritetyt rajat;

d) edellä c kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

e) sellaisten 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä, joita 489 artiklan 4 kohdan mukaisesti ei voida katsoa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi;

f) edellä e kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.

4. Edellä 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, toissijaisen pääoman (T2) eriksi katsottavien erien määrä rajoitetaan sovellettavaan prosenttiosuuteen tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen määrien summan ja tämän kohdan e–h alakohdassa tarkoitettujen määrien summan erotuksesta:

a) edellä 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä;

b) edellä a kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

c) etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden lainojen nimellismäärä vähennettynä direktiivin 2006/48/EY 64 artiklan 3 kohdan c alakohdan kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaisesti vaaditulla määrällä;

d) sellaisten 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden erien nimellismäärä, jotka eivät ole tämän kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja tai etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevia lainoja;

e) edellä 484 artiklan 5 artiklassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien ja erien nimellismäärä, joka ylitti direktiivin 2006/48/EY 66 artiklan 1 kohdan a alakohdan kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä määritetyt rajat;

f) edellä e alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot;

▼B

g) sellaisten 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen, 31 päivänä joulukuuta 2012 liikkeessä olleiden instrumenttien nimellismäärä, joita 490 artiklan 4 kohdan mukaisesti ei voida pitää toissijaisen pääoman (T2) erinä;

h) edellä g alakohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin liittyvät ylikurssirahastot.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa 2–4 kohdassa tarkoitettujen sovellettavien prosenttiosuuksien on oltava seuraavien vaihteluvälien mukaiset:

a) 60–80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 40–70 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 20–60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;

d) 0–50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;

e) 0–40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana;

f) 0–30 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana;

g) 0–20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana;

h) 0–10 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ja julkaistava sovellettavat prosenttiosuudet 5 kohdassa mainituissa vaihteluväleissä.

487 artikla

Ydinpääoman (CET1) erinä tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erinä määräaikaisen uusista säännöksistä vapauttamisen ulkopuolelle jäävien erien määräaikainen vapauttaminen uusista säännöksistä omien varojen muina osatekijöinä

1. Poiketen siitä, mitä 51, 52, 62 ja 63 artiklassa säädetään, laitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana käsitellä sellaista 484 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua pääomaa ja siihen liittyviä ylikurssirahastoja, jotka jätetään ydinpääoman (CET1) erien ulkopuolelle, koska ne ylittävät 486 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden, 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina erinä siinä määrin kuin kyseisen pääoman ja siihen liittyvien ylikurssirahastojen sisällyttäminen näihin eriin ei merkitse 486 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuusrajan ylittymistä.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 51, 52, 62 ja 63 artiklassa säädetään, laitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana käsitellä seuraavia 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuina erinä siinä määrin kuin niiden sisällyttäminen kyseisiin eriin ei merkitse 486 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuusrajan ylittymistä:

a) edellä 484 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu pääoma ja siihen liittyvät ylikurssirahastot, jotka jätetään ydinpääoman (CET1) erien ulkopuolelle, koska ne ylittävät 486 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden;

b) edellä 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut instrumentit ja niihin liittyvät ylikurssirahastot, jotka ylittävät 486 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen instrumenttien käsittelemiselle 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana ikään kuin ne kuuluisivat 486 artiklan 4 kohdan tai 486 artiklan 5 kohdan soveltamisalaan.

▼C1

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

488 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) erinä uusista säännöksistä määräajaksi vapautettujen erien porrastaminen

Edellä 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin eriin, jotka voidaan 484 artiklan 5 kohdan tai 486 artiklan 4 kohdan mukaisesti katsoa toissijaisen pääoman (T2) eriksi, on sovellettava 64 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2 Alajakso

Osto-option ja lunastamiskannustimen sisältävien instrumenttien sisällyttäminen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eriin

489 artikla

Osto-option ja lunastamiskannustimen sisältävät hybridi-instrumentit

1. Poiketen siitä, mitä 51 ja 52 artiklassa säädetään, 484 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin, joiden ehtoihin sisältyy osto-optio ja laitokselle suunnattu kannustin niiden lunastamiseen, on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 ►C2 välisenä aikana sovellettava tätä artiklaa. ◄

▼B

2. Instrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan ennen 1 päivää tammikuuta 2013;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät 1 päivästä tammikuuta 2013.

3. Instrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, joiden tunnustettu käypä arvo on pienentynyt, 484 artiklan 4 kohdan mukaisesti kyseisten instrumenttien efektiiviseen maturiteettipäivään saakka, ja sen jälkeen ne on katsottava ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi ilman rajaa edellyttäen, että:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

4. Instrumentteja ei katsota ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi 1 päivästä tammikuuta 2014 eikä niihin sovelleta 484 artiklan 4 kohtaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 31 päivän joulukuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

5. Instrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, joiden tunnustettu käypä arvo on pienentynyt, kyseisten instrumenttien efektiiviseen maturiteettipäivään saakka 484 artiklan 4 kohdan mukaisesti, eikä niitä sen jälkeen katsota ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

▼B

6. Instrumentit katsotaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenteiksi 484 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 31 päivänä joulukuuta 2011 tai ennen sitä;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota instrumenttien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 52 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyttyneet instrumenttien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

490 artikla

Lunastamiskannustimen sisältävät toissijaisen pääoman (T2) erät

1. Poiketen siitä, mitä 62 ja 63 artiklassa säädetään, 484 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin eriin, jotka on kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla katsottu direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan f tai h kohdassa tarkoitetuiksi eriksi ja joiden ehtoihin sisältyy osto-optio ja laitokselle suunnattu kannustin niiden lunastamiseen, on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 ►C2 välisenä aikana sovellettava tätä artiklaa. ◄

2. Erät katsotaan toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi edellyttäen, että:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan ennen 1 päivää tammikuuta 2013;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät 1 päivästä tammikuuta 2013.

3. Erät katsotaan toissijaisen pääoman (T2) eriksi kyseisten erien efektiiviseen maturiteettipäivään saakka 484 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja sen jälkeen ilman rajaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

▼C2

4. Eriä ei katsota toissijaisen pääoman (T2) eriksi 1 päivästä tammikuuta 2014, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 31 päivän joulukuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

5. Erät katsotaan toissijaisen pääoman (T2) eriksi, joiden tunnustettu käypä arvo on pienentynyt, kyseisten erien efektiiviseen maturiteettipäivään saakka 484 artiklan 5 kohdan mukaisesti, eikä niitä sen jälkeen katsota toissijaisen pääoman (T2) eriksi, jos:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota niiden efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

6. Erät katsotaan toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi 484 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos:

a) laitoksen on ollut mahdollista käyttää lunastamiskannustimen sisältävää osto-optiota ainoastaan 31 päivänä joulukuuta 2011 tai ennen sitä;

b) laitos ei ole käyttänyt osto-optiota erien efektiivisenä maturiteettipäivänä;

c) edellä 63 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty erien efektiivisestä maturiteettipäivästä.

491 artikla

Efektiivinen maturiteetti

Efektiivinen maturiteetti määritetään 489 ja 490 artiklaa sovellettaessa seuraavasti:

a) kyseisten artiklojen 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen 1 päivänä tammikuuta 2013 tai sen jälkeen;

b) kyseisten artiklojen 4 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen 31 päivän joulukuuta 2011 ja 1 päivän tammikuuta 2013 välisenä aikana;

▼B

c) kyseisten artiklojen 6 kohdassa tarkoitettujen erien osalta se on päivä, jolloin lunastamiskannustimen sisältävä osto-option lunastaminen on ensimmäisen kerran mahdollinen ennen 31 päivää joulukuuta 2011.

3 LUKU

Omien varojen julkistamista koskevat siirtymäsäännökset

492 artikla

Omien varojen julkistaminen

1. Laitosten on sovellettava tätä artiklaa 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.

2. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana julkistettava tieto siitä, missä määrin ydinpääoman (CET1) ja ensisijaisen pääoman (T1) taso ylittää 448 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana julkistettava seuraavat omia varojaan koskevat lisätiedot:

a) edellä olevien 467–470, 474, 476 ja 479 artiklan mukaisesti sovellettavien yksittäisten suodattimien ja vähennysten luonne ja vaikutus ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), toissijaiseen pääomaan (T2) ja muihin omiin varoihin;

b) vähemmistöosuuksien ja tytäryrityksien liikkeeseen laskemien ensisijaisen lisäpääoman ja toissijaisen pääoman instrumenttien sekä niihin liittyvien kertyneiden voittovarojen ja ylikurssirahastojen määrien sisällyttäminen konsolidoituun ydinpääomaan (CET), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), toissijaiseen pääomaan (T2) ja muihin omiin varoihin 4 jakson 1 luvun mukaisesti;

c) edellä olevan 481 artiklan mukaisesti sovellettavien yksittäisten suodattimien ja vähennysten vaikutus ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), toissijaiseen pääomaan (T2) ja muihin omiin varoihin;

d) edellä 2 jakson 2 luvussa tarkoitettujen poikkeusten soveltamisen nojalla ydinpääoman (CET1), ensisijaisen pääoman (AT 1) ja toissijaisen pääoman (T2) eriksi katsottavien erien luonne ja määrä.

4. Laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana julkistettava 484 artiklan soveltamisen nojalla ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi katsottavien instrumenttien määrä.

▼B

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään yhtenäiset mallit tämän artiklan mukaiselle julkistamiselle. Mallien on sisällettävä 437 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa luetellut erät sellaisina kuin ne ovat muutettuina tämän osaston 1 ja 2 luvussa.

▼C1

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 28 päivänä heinäkuuta 2013.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardiluonnokset asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4 LUKU

Suuret asiakasriskit, omien varojen vaatimukset, velkaantuneisuus ja Basel I -lattia

493 artikla

Suuria asiakasriskejä koskevat siirtymäsäännökset

1. Edellä 387–403 artiklassa säädettyjä suuria asiakasriskejä koskevia säännöksiä ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/22/ETY ([1]) ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa. ►M2 Tähän poikkeukseen voidaan turvautua 31 päivään joulukuuta 2020 saakka tai kunnes tämän artiklan 2 kohdan mukaiset mahdolliset muutokset ovat tulleet voimaan, jos tämä on aikaisemmin. ◄

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 julkisen kuulemisen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytävien keskustelujen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se käsittelee seuraavia:

a) asianmukainen järjestelmä sellaisten sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvontaa varten, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta ja hyödykejohdannaisiin tai johdannaissopimuksiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa;

b) mahdollisuudet tarkistaa direktiiviä 2004/39/EY sellaisten sijoituspalveluyritysten uuden luokan luomiseksi, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa ja jotka liittyvät energiahuoltoon.

Kertomuksen perusteella komissio voi tehdä ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

([1]) EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27.

▼C3

3. Poiketen siitä, mitä 400 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, 507 artiklan mukaiseen tarkasteluun perustuvan mahdollisen lainsäädäntöehdotuksen voimaantuloon saakka, mutta enintään 31 päivään joulukuuta 2028 saakka, jäsenvaltiot voivat vapauttaa 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta kokonaan tai osittain seuraavat vastuut:

▼B

a) 129 artiklan 1, 3 ja 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvat katetut joukkolainat;

b) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, ja muut näihin alue- tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;

c) ne laitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin tai sen omiin tytäryrityksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse laitos on tämän asetuksen, direktiivin 2002/87/EY tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti. Vastuita, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään kolmansiin osapuoliin liittyvinä vastuina riippumatta siitä, onko ne vapautettu tämän asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;

d) omaisuuserät, jotka ovat saamisia ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuita, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, sellaisilta alueellisilta tai keskusluottolaitoksilta, joiden ryhmään luottolaitos säädösperusteisesti kuuluu, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;

e) omaisuuserät, jotka ovat sellaisten luottolaitosten saamisia luottolaitoksilta ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuita, joista yhden toiminta ei perustu kilpailuun ja joka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla antaa tai takaa lainoja edistääkseen tiettyjä talouden toimialoja ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat sellaisiin lainoihin, jotka siirretään tuensaajille luottolaitosten välityksellä, tai näiden lainojen takauksiin;

f) omaisuuserät, jotka ovat saamisia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuita, edellyttäen, että nämä vastuut eivät muodosta tällaisten laitosten omia varoja, kestävät korkeintaan seuraavaan pankkipäivään eivätkä ole merkittävän kaupankäyntivaluutan määräisiä;

g) omaisuuserät, jotka ovat kansallisen valuutan määräisiä saamisia keskuspankeilta niissä pidettävien vähimmäisvarantojen muodossa;

▼B

h) omaisuuserät, jotka ovat kansallisen valuutan määräisiä ja kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamisia keskushallinnoilta valtion arvopapereissa säilytettävien lakisääteisten maksuvalmiusvaatimusten muodossa, edellyttäen että toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan valitun luottoluokituslaitoksen näille keskushallinnoille antama luottoluokitus on sijoitusluokka;

i) 50 prosenttia liitteessä I tarkoitetuista taseen ulkopuolisista rembursseista, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnetyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja joita ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset yhtiöt, joilla on luottolaitoksen asema;

j) lakisääteisesti vaadittavat takaukset, joita käytetään silloin, kun asunto-obligaatioita liikkeeseen laskemalla rahoitettu kiinnitysluotto maksetaan kiinnitysluoton ottajalle ennen kiinnitysluoton lopullista rekisteröintiä maarekisteriin, edellyttäen, ettei takausta käytetä riskin vähentämiseen riskipainotettujen vastuuerien laskennassa;

k) omaisuuserät, jotka ovat virallisesti hyväksyttyihin pörsseihin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuita.

▼M4

4. Poiketen siitä, mitä 395 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksille minkä tahansa tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun ja tämän artiklan 6 kohdassa säädetyt ehdot täyttävän vastuun seuraaviin rajoihin asti:

a) 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2018 saakka;

b) 75 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2019 saakka;

c) 50 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2020 saakka.

Ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja rajoja sovelletaan vastuuarvoihin sen jälkeen kun on huomioitu 399–403 artiklan mukaisten luottoriskin vähentämistekniikoiden vaikutus.

5. Edellä 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan seuraaviin vastuisiin:

a) omaisuuserät, jotka ovat saamisia jäsenvaltioiden keskushallinnoilta, keskuspankeilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta;

b) omaisuuserät, jotka ovat jäsenvaltioiden keskushallintojen, keskuspankkien tai julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten nimenomaisesti takaamia saamisia;

c) muut jäsenvaltioiden keskushallinnoilta, keskuspankeilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta olevat tai niiden takaamat vastuut;

▼M4

d) omaisuuserät, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta;

e) muut jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta olevat tai niiden takaamat vastuut, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta.

Tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan osalta vain sellaisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta oleviin tai niiden takaamiin omaisuuseriin ja muihin vastuisiin, joita käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta, aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta. Kun julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta olevia tai niiden takaamia omaisuuseriä ja muita vastuita käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamisia aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta, tämän artiklan 4 kohdan mukaisia siirtymäjärjestelyjä sovelletaan vain sellaisiin kyseiseltä aluehallinnolta tai paikallisviranomaiselta oleviin vastuisiin, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamisia valtiolta.

6. Tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan vain sellaisiin tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin vastuisiin, jotka täyttävät kaikki seuraavat ehdot:

a) vastuuseen sovellettaisiin 0 prosentin riskipainoa 495 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se oli 31 päivänä joulukuuta 2017, nojalla;

b) vastuu on kirjattu 12 päivänä joulukuuta 2017 tai sen jälkeen.

7. Ennen 12 päivää joulukuuta 2017 kirjattu tämän artiklan 5 kohdan mukainen vastuu, johon 31 päivänä joulukuuta 2017 sovellettiin 0 prosentin riskipainoa 495 artiklan 2 kohdan nojalla, vapautetaan 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

▼B

494 artikla

Hyväksyttävää pääomaa koskevat siirtymäsäännökset

▼C2

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdan 71 alakohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa säädetään, hyväksyttävään pääomaan voi sisältyä toissijaista pääomaa enintään:

▼B

a) 100 prosenttia ensisijaisesta pääomasta 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välisenä aikana;

b) 75 prosenttia ensisijaisesta pääomasta 1 päivän tammikuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana;

c) 50 prosenttia ensisijaisesta pääomasta 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana.

▼B

495 artikla

Oman pääoman ehtoisten vastuiden käsittely IRB-menetelmän mukaisesti

1. Poiketen siitä, mitä kolmannen osan 3 luvussa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2017 asti vapauttaa IRB-menetelmän mukaisesta käsittelystä tietyt 31 päivänä joulukuuta 2007 voimassa olleet, kyseisen jäsenvaltion laitosten ja niiden EU:ssa toimivien tytäryritysten oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmät. Toimivaltaisen viranomaisen on direktiivin 2013/36/EU 143 artiklan mukaisesti julkaistava ne oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmät, joihin tätä käsittelyä sovelletaan.

Vapautuksen kohteena oleva positio on osakkeiden määrä 31 päivänä joulukuuta 2007, johon lisätään kaikki kyseisten omaisuuserien omistamisesta suoraan johtuvat ylimääräiset omistusosuudet edellyttäen, että ne eivät kasvata suhteellista omistusosuutta portfolioyhtiössä.

Jos ostaminen korottaa suhteellista omistusosuutta tietystä omaisuuserästä, vapautusta ei saa soveltaa kyseiseen ylimenevään osaan. Vapautusta ei sovelleta myöskään omistusosuuksiin, joihin on alun perin sovellettu vapautusta mutta jotka on myyty ja sitten ostettu takaisin.

Oman pääoman ehtoisiin vastuisiin, joihin tätä säännöstä sovelletaan, on tilanteen mukaan sovellettava omien varojen vaatimuksia, jotka lasketaan kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla standardimenetelmän mukaisesti, ja kolmannen osan IV osastossa asetettuja vaatimuksia.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle tämän kohdan täytäntöönpanosta.

►C2 2. Laskettaessa 114 artiklan 4 kohdan mukaisesti riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää on 31 päivään joulukuuta 2017 asti sellaisten ◄ jäsenvaltioiden tai keskuspankkien vastuisiin, jotka ovat jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu jonkin jäsenvaltion valuutassa, sovellettava samoja riskipainoja kuin jos ne olisivat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa.

3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

496 artikla

Katettuihin joukkolainoihin liittyvät omien varojen vaatimukset

►C2 1. ◄ ►M3 Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta kokonaan tai osittain 129 artiklan 1 kohdan d ja f alakohdassa vahvistettua, ranskalaisten Fonds communs de Créances -rahastojen tai niitä vastaavien arvopaperistamisyhteisöjen liikkeeseen laskemiin etuoikeusasemaltaan parhaimpiin osuuksiin sovellettavaa 10 prosentin rajoitusta edellyttäen, että molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät: ◄

▼B

a) arvopaperistettujen asuin- tai liikekiinteistöihin liittyvien vastuiden alullepanija on saman konsolidoidun yritysryhmän jäsen, jonka jäsen katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on, tai samaan keskuslaitokseen sidoksissa oleva yhteisö, johon katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on sidoksissa, jolloin saman ryhmän jäsenyys tai sidossuhde on määritettävä silloin, kun etuoikeusasemaltaan parhaimmat osuudet asetetaan katettujen joukkolainojen vakuudeksi; ja

b) saman konsolidoidun yritysryhmän jäsenellä, jonka jäsen katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on, tai samaan keskuslaitokseen sidoksissa olevalla yhteisöllä, johon katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija on sidoksissa, säilyy näiden etuoikeusasemaltaan parhaiden osuuksien tukena oleva suuririskisin etuoikeusluokka.

▼C2

2. Laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaat vakuudettomat vastuut, joihin ennen 28 päivää kesäkuuta 2013 sovellettiin kansallisen lainsäädännön nojalla 20 prosentin riskipainoa, on 31 päivään joulukuuta 2014 asti sijoitettava 129 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa luottoluokkaan 1.

3. Laitoksen etuoikeusasemaltaan parhaisiin vakuudettomiin vastuisiin, joihin ennen 28 päivää kesäkuuta 2013 sovellettiin kansallisen lainsäädännön nojalla 20 prosentin riskipainoa, on 31 päivään joulukuuta 2014 asti sovellettava 129 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa 20 prosentin riskipainoa.

▼B

497 artikla

Keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

▼C2

1. Enintään 15 kuukauden ajan siitä, kun viimeisin asetuksen (EU) N:o 648/2012 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklassa tarkoitetuista teknisistä sääntelystandardeista tulee voimaan, tai kun tehdään kyseisen asetuksen 14 artiklan mukainen päätös toimiluvan myöntämisestä keskusvastapuolelle, sen mukaan, kumpi ajankohta on aiempi, laitos voi pitää kyseistä keskusvastapuolta ehdot täyttävänä keskusvastapuolena edellyttäen, että keskusvastapuolelle oli myönnetty lupa tarjota selvityspalveluja sijoittautumisjäsenvaltiossaan kyseisen valtion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin kaikki mainitun asetuksen 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit on hyväksytty.

2. Enintään 15 kuukauden ajan siitä, kun viimeisin asetuksen (EU) N:o 648/2012 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklassa tarkoitetuista teknisistä sääntelystandardeista tulee voimaan, tai kun tehdään kyseisen asetuksen 25 artiklan mukainen päätös kolmanteen maahan sijoittautuneen keskusvastapuolen tunnustamisesta, sen mukaan, kumpi ajankohta on aiempi, laitos voi pitää kyseistä keskusvastapuolta ehdot täyttävänä keskusvastapuolena.

▼B

3. Komissio voi antaa asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan mukaisen täytäntöönpanosäädöksen tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen siirtymäsäännösten voimassaolon jatkamisesta kuudella kuukaudella poikkeustapauksissa, kun se on tarpeellista ja oikeasuhteista kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden häiriöiden välttämiseksi.

▼B

4. Jollei keskusvastapuolella ole tapauksen mukaan 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen ja 3 kohdan nojalla jatkettujen määräaikojen umpeutumiseen mennessä maksukyvyttömyysrahastoa eikä sellaista sitovaa järjestelyä määritysosapuoltensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää määritysosapuoliltaan saamansa alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan, laitoksen on korvattava 308 a artiklan 2 kohdan mukainen oikea kaava omien varojen vaatimuksen (K_i) laskemiseksi seuraavalla kaavalla:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

jossa

IM_i = määritysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

IM = keskusvastapuolen laitokselle ilmoittama alkumarginaalin kokonaismäärä.

498 artikla

Hyödykkeisiin sijoittajia koskeva poikkeus

1. Tässä asetuksessa säädettyjä, omien varojen vaatimuksia koskevia säännöksiä ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu direktiiviä 93/22/ETY ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa.

▼M2

Tätä poikkeusta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2020 asti tai kunnes 2 ja 3 kohdan mukaiset mahdolliset muutokset ovat tulleet voimaan, jos tämä on aikaisemmin.

▼B

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 julkisen kuulemisen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytävien keskustelujen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se käsittelee seuraavia:

a) asianmukainen järjestelmä sellaisten sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvontaa varten, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta ja hyödykejohdannaisiin tai johdannaissopimuksiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa;

b) mahdollisuudet tarkistaa direktiiviä 2004/39/EY sellaisten sijoituspalveluyritysten uuden luokan luomiseksi, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta ja rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa ja jotka liittyvät energiahuoltoon, sähkö, hiili, kaasu ja öljy mukaan lukien.

3. Komissio voi 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella esittää ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

▼B

499 artikla

Velkaantuneisuus

1. Poiketen siitä, mitä 429 ja 430 artiklassa säädetään, laitosten on 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana laskettava ja ilmoitettava vähimmäisomavaraisuusasteensa käyttämällä pääoman määränä kumpaakin seuraavista:

a) ensisijainen pääoma (T1);

b) ensisijainen pääoma (T1), johon sovelletaan tämän osaston 1 ja 2 luvussa säädettyjä poikkeuksia.

2. Poiketen siitä, mitä 451 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat päättää, julkistavatko ne vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat tiedot vain yhden vai kummankin tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun pääomamäärän määritelmän perusteella. Jos laitokset muuttavat päätöstään siitä, kumman vähimmäisomavaraisuusasteen ne julkistavat, muutoksen jälkeen ensimmäisen julkistamisen yhteydessä on esitettävä kaikkia muutosajankohtaan mennessä julkistettuja vähimmäisomavaraisuusasteita koskevien tietojen täsmäytys.

3. Poiketen siitä, mitä 429 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana antaa laitosten laskea vuosineljänneksen lopun vähimmäisomavaraisuusasteen, jos ne katsovat, että laitoksilla ei ehkä ole riittävän laadukasta tietoa, jotta vähimmäisomavaraisuusaste voitaisiin laskea kuukausittaisten vähimmäisomavaraisuusasteiden aritmeettisena keskiarvona vuosineljännekseltä.

500 artikla

Siirtymäsäännökset – Basel I -lattia

1. Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti, ja laitosten, jotka käyttävät kolmannen osan III osaston 4 luvussa määritettyjä kehittyneitä mittausmenetelmiä operatiivisen riskin omien varojen vaatimusten laskemiseen, on täytettävä 31 päivään joulukuuta 2017 saakka kumpikin seuraavista vaatimuksista:

a) niillä on 92 artiklassa edellytetyt omat varat;

b) niillä on omat varat, jotka ovat joka hetki vähintään 80 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka laitokselta vaadittaisiin direktiivin 93/6/ETY 4 artiklan nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi ja luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY ([1]) ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007.

2. Toimivaltaisten viranomaisten luvalla 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä voidaan korvata vaatimuksella, että laitoksella on oltava omat varat, jotka ovat aina vähintään 80 prosenttia siitä omien varojen

([1]) EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1.

▼B

määrästä, joka laitokselta vaadittaisiin 92 artiklan nojalla, jos riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä lasketaan tilanteen mukaan kolmannen osan II osaston 2 luvun ja kolmannen osan III osaston 2 tai 3 luvun nojalla, sen sijaan että se lasketaan tilanteen mukaan kolmannen osan II osaston 3 luvun tai kolmannen osan III osaston 4 luvun nojalla.

3. Luottolaitos voi soveltaa 2 kohtaa ainoastaan, jos se on alkanut käyttää IRB-menetelmää tai kehittyneitä mittausmenetelmiä omien varojen vaatimustensa laskemiseen 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen.

4. Edellä 1 kohdan b alakohdan vaatimusten noudattaminen perustuu omien varojen määrään, joka on sopeutettu vastaamaan täysin direktiivin 93/6/ETY ja direktiivin 2000/12/EY, sellaisina kuin ne ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2007, ja tämän asetuksen vaatimusten mukaisen omien varojen määrän laskennan eroja, jotka johtuvat tämän asetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesta odotettujen ja odottamattomien tappioiden erillisestä käsittelystä.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat EPV:tä kuultuaan olla soveltamatta 1 artiklan b alakohtaa laitoksiin edellyttäen, että kaikki kolmannen osan II osaston 3 luvun 6 jaksossa esitetyt sisäisten luottoluokitusten menetelmää koskevat vaatimukset tai tilanteen mukaan kolmannen osan III osaston 4 luvussa esitetyt kehittynyttä mittaamismenetelmää koskevat ehdot täyttyvät.

6. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, onko Basel I-lattian soveltamista asianmukaista jatkaa 31 päivän joulukuuta 2017 jälkeen sisäisiin malleihin sovellettavan pysäytysmekanismin varmistamiseksi, kansainvälinen kehitys ja kansainvälisesti sovitut standardit huomioon ottaen. Kertomukseen sisällytetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

501 artikla

Pk-yrityksiin liittyvistä vastuista johtuvaa luottoriskiä koskevien pääomavaatimusten vähentäminen

1. Pk- yrityksiin liittyvistä vastuista johtuvaa luottoriskiä koskevat pääomavaatimukset on kerrottava kertoimella 0,7619.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi:

a) vastuu on luokiteltava kuuluvaksi joko vähittäissaamisten tai yrityssaamisten tai kiinteistövakuudellisten vastuiden ryhmään. Laiminlyötyjä vastuita ei oteta huomioon;

b) pk-yritykset määritellään mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY ([1]) mukaisesti. Mainitun suosituksen liitteessä olevassa 2 artiklassa luetelluista perusteista otetaan huomioon ainoastaan vuosiliikevaihto;

c) määrä, jonka velallinen asiakas tai asiakaskokonaisuus ovat yhteensä velkaa laitokselle tai emoyrityksille ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien laiminlyödyt vastuut, mutta lukuun ottamatta sellaisia saamisia

([1]) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä, saa laitoksen hallussa olevien tietojen mukaan olla enintään 1,5 miljoonaa euroa. Laitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet näiden tietojen saamiseksi.

3. Laitokset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille kolmen kuukauden välein pk-yrityksiin liittyvien 2 kohdan mukaisesti laskettujen vastuiden kokonaismäärän.

►C1 4. Komissio laatii 28 päivään kesäkuuta 2016 mennessä kertomuksen siitä, miten tässä asetuksessa säädetyt omien varojen vaatimukset vaikuttavat antolainaukseen pk-yrityksille ja luonnollisille henkilöille ◄, ja toimittaa kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. EPV antaa 4 kohtaa varten komissiolle kertomuksen seuraavista:

a) analyysi siitä, miten antolainaus pk-yrityksille on kehittynyt ja millä edellytyksillä 4 kohdassa tarkoitetulla kaudella;

b) analyysi unionin k-yritysten tosiasiallisesta riskialttiudesta kokonaisen suhdannekierron aikana;

c) tässä asetuksessa säädettyjen, pk-yrityksiin liittyvistä vastuista johtuvaa luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten sekä a ja b alakohdan mukaisten analyysien tulosten välinen johdonmukaisuus.

II OSASTO

KERTOMUKSET JA UUDELLEENTARKASTELUT

502 artikla

Pääomavaatimusten syklisyys

Komissio seuraa säännöllisesti yhteistyössä EPV:n, EJRK:n ja jäsenvaltioiden kanssa ja EKP:tä kuultuaan, onko tällä asetuksella kokonaisuutena tarkasteltuna ja direktiivillä 2013/36/EU tuntuvia vaikutuksia suhdannekiertoon, ja tämän tarkastelun perusteella se pohtii, tarvitaanko korjaavia toimenpiteitä. EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä kertomuksen siitä, olisiko IRB-menetelmää käyttävien laitosten menetelmiä lähennettävä ja miten tämä olisi toteutettava, jotta omien varojen vaatimusten vertailukelpoisuus lisääntyisi ja samalla lievennettäisiin myötäsyklisyyttä.

Tämän analyysin perusteella ja EKP:tä kuultuaan komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen. Luottoa ottavien ja luottoa antavien tahojen panos on otettava riittävällä tavalla huomioon kertomusta laadittaessa.

Komissio tarkastelee 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

Tarkastelussa on 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan mahdollisen poistamisen ja sen mahdollisen unionin tasolla soveltamisen suhteen erityisesti varmistettava, että kaikissa jäsenvaltioissa on käytössä riittävät suojatoimenpiteet rahoitusjärjestelmän vakauden takaamiseksi.

▼B

503 artikla

Katettuihin joukkolainoihin liittyvät omien varojen vaatimukset

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 EPV:tä kuultuaan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen siitä, ovatko 129 artiklassa säädetyt riskipainot ja 336 artiklan 3 kohdassa säädetyt erityisriskiä koskevat omien varojen vaatimukset riittävät kaikille instrumenteille, joihin näitä käsittelyjä voidaan soveltaa, ja ovatko 129 artiklan kriteerit asianmukaiset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksessa ja ehdotuksissa on otettava huomioon

a) se, missä määrin katettuihin joukkolainoihin sovellettavissa nykyisen sääntelyn pääomavaatimuksissa erotellaan riittävästi vaihtelut katettujen joukkolainojen luottoluokassa ja niiden vakuuksissa, mukaan luettuna erojen laajuus jäsenvaltioissa;

b) katettujen joukkolainojen markkinoiden läpinäkyvyys ja se, missä määrin tämä helpottaa sijoittajien kokonaisvaltaista sisäistä analyysia katettujen joukkolainojen luottoriskin ja niiden vakuuksien osalta sekä omaisuuserien erottelua liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyystapauksissa, mukaan lukien tämän asetuksen 129 artiklan ja direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisesti taustalla olevan tiukan kansallisen lainsäädännön lieventävät vaikutukset katetun joukkolainan yleiseen luottoluokkaan ja sen vaikutukset sijoittajien tarvitsemaan läpinäkyvyyden tasoon; ja

c) se, missä määrin luottolaitoksen toteuttama katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku vaikuttaa luottoriskiin, joka kohdistuu liikkeelle laskevan laitoksen muihin velkojiin.

3. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ja EPV:tä kuultuaan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, onko luotot, joiden vakuutena on ilma-alus (ilma-aluspanttioikeudet), ja asuntolainat, joiden vakuutena on takaus mutta ei rekisteröity kiinnitys, katsottava tietyin edellytyksin 129 artiklan mukaisesti hyväksyttäviksi omaisuuseriksi.

4. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 uudelleen 496 artiklassa tarkoitetun poikkeuksen asianmukaisuutta ja tarvittaessa sitä, onko asianmukaista ulottaa samanlainen kohtelu koskemaan kaikkia muita katettujen joukkolainojen muotoja. Tarkastelun perusteella komissio voi tarvittaessa delegoiduilla säädöksillä 462 artiklan mukaisesti tehdä poikkeuksesta pysyvän tai tehdä säädösehdotuksia, joilla se ulotetaan koskemaan muita katettujen joukkolainojen muotoja.

▼B

504 artikla

Viranomaisten kriisitilanteissa merkitsemät pääomainstrumentit

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 EPV:tä kuultuaan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen siitä, onko 31 artiklassa tarkoitettu käsittely tarpeen muuttaa tai poistaa.

505 artikla

Pitkän aikavälin rahoituksen uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen tämän asetuksen vaatimusten asianmukaisuudesta ottaen huomioon tarve varmistaa, että talouden rahoitus on kaikissa muodoissaan riittävän tasoista pitkällä aikavälillä, mukaan lukien keskeiset infrastruktuurihankkeet liikenteen, energian ja viestinnän aloilla unionissa.

506 artikla

Luottoriski – maksukyvyttömyyden määrittely

EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä kertomuksen siitä, miten 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu erääntyneiden päivien lukumäärän 90 korvaaminen lukumäärällä 180 vaikuttaa riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, ja siitä, onko tämän säännöksen voimassaoloa asianmukaista jatkaa 31 päivän joulukuuta 2019 jälkeen.

Kertomuksen perusteella komissio voi tehdä lainsäädäntöehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

507 artikla

Suuret asiakasriskit

Komissio tarkastelee 400 artiklan 1 kohdan j alakohdan ja 400 artiklan 2 kohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jossa käsitellään myös sitä, onko 400 artiklan 2 kohdassa esitettyihin vapautuksiin sovellettava harkintavaltaa, ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

Edellä olevan 400 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisen kansallisen harkintavallan mahdollisen poistamisen ja sen mahdollisen unionin tasolla soveltamisen suhteen arviossa otetaan eritoten huomioon ryhmän riskinhallinnan tehokkuus, samalla kun varmistetaan, että kaikissa jäsenvaltioissa, joihin joku ryhmään kuuluva yksikkö on sijoittunut, on käytössä riittävät suojatoimenpiteet rahoitusjärjestelmän vakauden takaamiseksi.

▼B

508 artikla

Soveltamistaso

1. Komissio tarkastelee ensimmäisen osan II osaston ja 113 artiklan 6 kohdan ja 7 kohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

2. Komissio laatii kertomuksen siitä, olisiko kuudennessa osassa säädettyä maksuvalmiusvaatimusta sovellettava sijoituspalveluyrityksiin ja miten tämä olisi toteutettava, ja toimittaa EPV:tä kuultuaan tämän kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

3. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 EPV:n ja EAMV:n kuulemisen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käytävien keskustelujen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se käsittelee asianmukaista järjestelmää sijoituspalveluyritysten ja 4 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen yritysten vakavaraisuusvalvontaa varten. Kertomusta seuraa tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

509 artikla

Maksuvalmiusvaatimukset

1. EPV seuraa ja arvioi 415 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuja kertomuksia eri valuutat ja eri liiketoimintamallit huomioon ottaen. EPV antaa EJRK:ta, muita kuin rahoitusalan loppukäyttäjiä, pankkialaa, toimivaltaisia viranomaisia ja EKPJ:tä kuultuaan komissiolle vuosittain kertomuksen, ensimmäisen kerran 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä, siitä, onko todennäköistä, että kuudennen osan II osaston ja liitteen III mukaisesti ilmoitettaviin eriin perustuvalla kuudennen osan yleisen maksuvalmiusvaatimuksen määrityksellä, tarkasteltiinpa kriteerejä sitten yksinään tai kumulatiivisesti, olisi olennaisen haitallinen vaikutus unioniin sijoittautuneiden laitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin tai rahoitusmarkkinoiden vakauteen ja moitteettomaan toimintaan taikka talouteen ja vakaaseen pankkien antolainaukseen, painottaen erityisesti antolainausta pk-yrityksille sekä ulkomaankaupan rahoitusta, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa on otettava asianmukaisesti huomioon markkinat ja kansainvälisen sääntelyn muutokset sekä maksuvalmiusvaatimuksen vuorovaikutus muiden tämän asetuksen mukaisten vakavaraisuusvaatimusten, kuten 92 artiklan mukaisten riskipääomaosuuksien ja vähimmäisomavaraisuusasteiden, kanssa.

Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetaan tilaisuus esittää näkemyksensä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta kertomuksesta.

2. EPV arvioi 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessaan erityisesti seuraavia:

▼B

a) säätäminen likviditeetin sisäänvirtausten arvoa rajoittavista mekanismeista, erityisesti asianmukaisen sisäänvirtauksen ylärajan ja sen soveltamisedellytysten määrittämiseksi, ottaen huomioon erilaiset liiketoimintamallit, mukaan luettuna pass through -rahoitus, myyntilaskurahoitus- ja esinevuokraustoiminta, katetut joukkolainat, kiinnitykset, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku, sekä siitä, missä määrin tätä ylärajaa olisi muutettava tai se olisi poistettava erityisrahoituksen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi;

b) kuudennen osan II osastossa, erityisesti 422 artiklan 7 kohdassa ja 425 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sisäänvirtausten ja ulosvirtausten kalibrointi;

c) säätää mekanismeista, joilla maksuvalmiusvaatimuksen kattaminen rajoitetaan tiettyihin likvidien varojen luokkiin; erityisesti 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen likvidien varojen asianmukaisen vähimmäisosuuden arvioiminen suhteessa likvidien varojen kokonaismäärään testaten 60 prosentin kynnysarvoa ja ottaen huomioon kansainvälisen sääntelyn muutokset. Jos varat eräántyvät maksettaviksi tai ne on vaadittaessa maksettava 30 kalenteripäivän kuluessa, niitä ei voida lukea tähän rajaan, ellei varoille ole annettu sellaista vakuutta, joka muodostuu 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista varoista;

d) säätäminen erityisistä alhaisemmista ulosvirtaustasoista ja/tai korkeammista sisäänvirtaustasoista ryhmänsisäisten virtausten osalta täsmentäen millä edellytyksillä tällaiset erityiset sisään- tai ulosvirtaustasot olisivat perusteltuja vakavaraisuuden kannalta, ja esittäen korkeatasoinen kuvaus menetelmistä, joissa käytetään objektiivisia kriteereitä ja parametrejä tarkkojen sisään- ja ulosvirtaustasojen määrittämiseksi laitoksen ja vastapuolen välillä, kun nämä eivät ole sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon;

e) edellä 424 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisiin käyttämättömiin sitoviin luottojärjestelyihin ja likviditeettisopimuksiin sovellettavan tappioasteen kalibrointi. EPV testaa erityisesti 100 prosentin tappioasteen;

f) edellä 411 artiklan 2 alakohdassa oleva vähittäistalletuksen määrittely, erityisesti se, onko asianmukaista ottaa käyttöön luonnollisten henkilöiden talletuksia koskeva kynnysarvo;

g) tarve ottaa käyttöön uusi vähittäistalletusluokka, jossa on pienempi ulosvirtaus, ottaen huomioon tällaisten talletusten erityispiirteet, jotka voivat oikeuttaa alhaisemman ulosvirtaustason, ja kansainvälinen kehitys;

h) poikkeaminen vaatimuksista, jotka koskevat sellaisten likvidien varojen koostumusta, jotka laitoksella on oltava, jos tietyssä valuutassa laitoksen yhteiset perustellut likvidien varojen tarpeet ylittävät kyseisten likvidien varojen saatavuuden sekä edellytykset, joita kyseisiin poikkeuksiin olisi sovellettava;

▼B

i) Sharia-lain mukaisten rahoitustuotteiden määrittely vaihtoehdoksi varoille, joita voidaan pitää 416 artiklassa tarkoitettuina likvideinä varoina, käytettäviksi Sharia-lain mukaisissa pankeissa;

j) stressiolosuhteiden määrittely, mukaan lukien periaatteet, jotka koskevat likvidien varojen varannon käyttöä ja tarvittavia valvontatoimia, joiden rajoissa laitokset voisivat käyttää likvidejä varojaan likviditeetin ulosvirtausten kompensoimiseksi, sekä vaatimusten noudattamatta jättämisen käsittelemistä.

k) 422 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vakiintuneen liiketoimintasuhteen määritelmä muun kuin rahoitusalan asiakkaan osalta;

l) 422 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin kirjeenvaihtajapankkipalveluihin tai perusarvopapereiden välityspalveluihin sovellettavan ulosvirtaustason kalibrointi;

m) mekanismit valtion takaamien joukkolainojen vapauttamiseksi uusista säännöksistä määräajaksi vähintään joulukuuhun 2023 saakka. Kyseessä ovat joukkolainat, jotka on laskettu liikkeeseen luottolaitosten hyväksi osana julkisia tukitoimia, joilla on unionin hyväksyntä valtiontuelle, kuten Irlannissa kansallisen omaisuudenhoitoviraston (National Asset Management Agency, NAMA) tai Spanish Asset Management Companyn liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjalainat, ongelmallisten erien poistamiseksi luottolaitosten taseesta varoina, joiden likvidiys ja luottoluokka ovat erittäin korkeat.

3. EPV antaa EAMV:ta ja EKP:tä kuultuaan komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 kertomuksen 416 artiklassa tarkoitetuista yhtenäisistä määritelmistä siirtokelpoisten varojen korkealle ja erittäin korkealle likvidiydelle ja luottoluokalle, sekä asiaankuuluvista arvonleikkauksista niiden varojen osalta, joita pidetään 416 artiklassa tarkoitettuina likvideinä varoina, lukuun ottamatta 416 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja varoja.

Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetaan tilaisuus esittää näkemyksensä kertomuksesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa tarkastellaan myös

a) muita varojen luokkia, erityisesti asuntolainavakuudellisia arvopapereita, joiden likvidiys ja luottoluokka ovat korkeat;

b) muita keskuspankkikelpoisten arvopapereiden tai lainojen luokkia, esimerkiksi paikallisviranomaisten joukkolainoja ja yritystodistuksia; ja

c) muita varoja, jotka eivät ole keskuspankkikelpoisia mutta joilla käydään kauppaa, esimerkiksi kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä olevia osakkeita, kultaa, merkittäviin indekseihin sisältyviä oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, taattuja joukkovelkakirjalainoja, katettuja joukkovelkakirjalainoja, yrityslainoja ja näihin omaisuuseriin perustuvia varoja.

▼B

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa tarkastellaan, onko aiheellista sisällyttää ja missä määrin 416 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut valmiusluottojärjestelyt likvideiksi varoiksi kansainvälisen kehityksen pohjalta ja eurooppalaiset erityispiirteet, kuten rahapolitiikan toteuttamistapa unionissa, huomioon ottaen.

EPV testaa erityisesti, voidaanko määritelmissä käyttää seuraavia kriteerejä ja mikä olisi niiden asianmukainen taso:

a) varoilla käytävän kaupan vähimmäismäärä;

b) varojen liikkeessä oleva vähimmäismäärä;

c) läpinäkyvät hinnoittelua koskevat ja kaupankäynnin jälkeiset tiedot;

d) kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitetut luottoluokat;

e) osoitettu hintavakaus;

f) keskimääräinen kaupankäynnin määrä ja yksittäisen kaupan keskimääräinen koko;

g) osto- ja myyntitarjousten enimmäisero;

h) jäljellä oleva maturiteetti;

i) vähimmäiskiertonopeus.

5. Lisäksi EPV antaa viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2014 kertomuksen seuraavista:

a) korkean ja erittäin korkean likvidiyden ja luottoluokan yhtenäiset määritelmät;

b) likvidien varojen määritelmästä aiheutuvat mahdolliset epätoivotut seuraukset rahapoliittisten toimien toteuttamiseen ja siihen, missä määrin

   i) likvidien varojen luettelo, jota ei ole sidottu keskuspankin hyväksyttyjen varojen luetteloon, voi kannustaa laitoksia ilmoittamaan hyväksyttyjä varoja, jotka eivät sisälly jälleenrahoitusoperaatioiden likvidien varojen määritelmään;

   ii) maksuvalmiussääntely voi estää laitoksia myöntämästä tai ottamasta luottoa epävarmoilla rahamarkkinoilla ja tämä voi johtaa eoniakoron kohdennuksen kyseenalaistamiseen rahapolitiikan täytäntöönpanossa;

   iii) maksuvalmiusvaatimuksen käyttöönotto voi vaikeuttaa keskuspankkien pyrkimyksiä varmistaa hintojen vakaus hyödyntämällä nykyisiä rahapoliittisia puitteita ja välineitä;

▼B

c) 417 artiklan b–f alakohdassa tarkoitettuja likvidejä varoja koskevat operatiiviset vaatimukset kansainvälisen sääntelyn kehityksen mukaisesti.

510 artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimukset

1. EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä kertomuksen, joka perustuu kuudennen osan III osaston mukaisesti ilmoitettaviin eriin, siitä, olisiko asianmukaista varmistaa, että laitokset käyttävät vakaita rahoituslähteitä, ja miten tämä olisi toteutettava, sekä arvioinnin vaikutuksesta unioniin sijoittautuneiden laitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin tai rahoitusmarkkinoihin taikka talouteen ja pankkien antolainaukseen, erityisesti keskittyen antolainaukseen pk-yrityksille ja ulkomaankaupan rahoitukseen, mukaan lukien virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus ja pass through -rahoitusmallit sekä täsmärahoitetut kiinnitysluotot. Erityisesti EPV analysoi vakaiden rahoituslähteiden vaikutusta erilaisten unionin pankkitoimintamallien jälleenrahoitusjärjestelmiin.

2. EPV antaa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä kertomuksen, joka perustuu kuudennen osan III osaston mukaisesti ilmoitettaviin eriin, ja 415 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua yhtenäistä raportointimuotoa noudattaen ja EJRK:ta kuultuaan menetelmistä, joiden avulla voidaan määrittää, minkä verran laitoksilla on käytettävissään ja minkä verran ne tarvitsevat vakaata rahoitusta, sekä asianmukaisista yhtenäisistä määritelmistä tällaisen pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskemiseksi; erityisesti tarkastellaan seuraavia:

a) edellä olevan 427 artiklan 1 kohdan mukaiset vakaisiin rahoituslähteisiin sovellettavat luokat ja painotukset;

b) 428 artiklan 1 kohdan mukaisten vakaitten rahoituslähteiden vaatimuksen määrittämiseen sovellettavat luokat ja painotukset;

c) menetelmissä on tarjottava kannustimia ja tarvittaessa ehkäiseviä toimia, jotta varmistetaan varojen, liiketoiminnan, sijoitusten ja laitosten vakaampi pitemmän aikavälin rahoitus;

d) EPV voi laatia erilaisia menetelmiä erityyppisille laitoksille.

3. Komissio antaa tarvittaessa 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä, ja ottaen huomioon 1–2 kohdassa tarkoitetut kertomukset sekä ottaen täysin huomioon unionin pankkialan monimuotoisuuden, Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen siitä, miten varmistetaan, että laitokset käyttävät vakaita rahoituslähteitä.

▼B

511 artikla

Velkaantuneisuus

1. Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen tulosten perusteella komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen vähimmäisomavaraisuusasteen vaikutuksesta ja toimivuudesta.

2. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, jossa ehdotetaan vähimmäisomavaraisuusasteen tasojen tarkoituksenmukaisen lukumäärän käyttöönottoa erilaisia liiketoimintamalleja soveltavien laitosten noudatettavaksi, kyseisten tasojen asianmukaista kalibrointia sekä mahdollisia tarvittavia mukautuksia 429 artiklassa tarkoitettuihin pääoman määrään ja vastuiden kokonaismäärään, yhdessä tarvittaessa mahdollisten asiaankuuluvien joustotoimenpiteiden kanssa, mukaan lukien 458 artiklaan tarvittavat muutokset vähimmäisomavaraisuusasteen sisällyttämiseksi kyseiseen artiklaan sisältyviin toimenpiteisiin.

3. EPV antaa 1 kohtaa varten komissiolle 31 päivään lokakuuta 2016 mennessä kertomuksen, jossa tarkastellaan ainakin seuraavaa:

a) onko tässä asetuksessa ja direktiivin 2013/36/EU 87 ja 98 artiklassa säädetty vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva kehys asianmukainen väline ylivelkaantumisriskin poistamiseen laitosten osalta asianmukaisesti ja tyydyttävässä määrin;

b) laitosten kokonaisriskiprofiileja kuvastavien liiketoimintamallien määrittely ja eriytettyjen vähimmäisomavaraisuusasteen tasojen käyttöönotto kyseisiä liiketoimintamalleja varten;

c) pystytäänkö direktiivin 2013/36/EU 76 ja 87 artiklassa direktiivin 2013/36/EU 73 ja 97 artiklan mukaisesti säädetyillä ylivelkaantumisriskin hallitsemista koskevilla vaatimuksilla riittävästi varmistamaan, että laitokset hallitsevat tätä riskiä moitteettomasti, ja jos ei pystytä, miten vaatimuksia on edelleen parannettava, jotta näiden tavoitteiden saavuttaminen varmistuu;

d) onko 429 artiklassa tarkoitettua laskentamenetelmää tarpeen muuttaa, ja jos on, millä tavoin, jotta voidaan varmistaa, että vähimmäisomavaraisuusastetta voidaan käyttää asianmukaisena laitoksen ylivelkaantumisriskin indikaattorina;

e) poikkeaako alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää käyttäen määritetty liitteessä II lueteltujen sopimusten vastuuarvo olennaisesti käyvän arvon menetelmällä määritetystä vastuuarvosta laskettaessa vähimmäisomavaraisuusasteen vastuiden kokonaismäärää;

f) olisiko vähimmäisomavaraisuusasteen pääoman määränä parempi käyttää omia varoja vai ydinpääomaa (CET1), kun tarkoituksena on selvittää ylivelkaantumisriski, ja mikä olisi vähimmäisomavaraisuusasteen asianmukainen kalibrointi;

▼B

g) onko 429 artiklan 10 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luottovasta-arvokerroin, jota sovelletaan käyttämättömiin luottojärjestelyihin, jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa, havaintojakson aikana kerätyn näytön perusteella asianmukaisella tavalla varovainen;

h) ovatko 451 artiklassa tarkoitettujen erien julkistamisajat ja -muoto sopivat;

i) mikä on asianmukainen vähimmäisomavaraisuusasteen taso kullekin b alakohdan mukaisesti määritellylle liiketoimintamallille;

j) olisiko määriteltävä kullekin vähimmäisomavaraisuusasteen tasolle vaihteluväli;

k) edellyttääkö laitoksia koskevan vähimmäisomavaraisuusastevaatimuksen käyttöönotto muutoksia tässä asetuksessa säädettyihin vähimmäisomavaraisuusastetta koskeviin säännöksiin, ja jos edellyttää, mihin säännöksiin;

l) pienentääkö laitoksia koskevan vähimmäisomavaraisuusastevaatimuksen käyttöönotto tehokkaasti ylivelkaantumisriskiä kyseisten laitosten osalta, ja jos pienentää, olisiko vähimmäisomavaraisuusasteen tason oltava kaikille laitoksille sama vai olisiko se määriteltävä riskiprofiilin ja liiketoimintamallin sekä laitosten koon mukaan ja mitä lisäkalibrointeja tai millainen siirtymäkausi tätä varten tarvittaisiin.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava ainakin ajanjakso 1 päivästä tammikuuta 201430 päivään kesäkuuta 2016, ja siinä on otettava huomioon ainakin seuraavat:

a) vaikutus, joka 429 artiklan mukaisesti määritetyn vähimmäisomavaraisuusasteen asettamisella laitoksilta edellytettäväksi vaatimukseksi on seuraaviin:

   i) rahoitusmarkkinat yleisesti ja takaisinostotransaktioiden, johdannaisten ja katettujen joukkolainojen markkinat erityisesti;

   ii) laitosten kyky sietää ulkoisia häiriötekijöitä;

   iii) laitosten liiketoimintamallit ja taseen rakenteet; erityisesti vähäisen riskin liiketoiminta-alueilla, kuten julkisten kehityspankkien edistämisluotoissa, kunnille myönnettävissä lainoissa, asuinkiinteistöjen rahoituksessa ja muilla vähäisen riskin aloilla, joita säännellään kansallisella lainsäädännöllä;

   iv) vastuiden siirtäminen yksiköihin, joihin vakavaraisuusvalvontaa ei sovelleta;

   v) rahoitusmarkkinoiden innovointi, erityisesti luototusta hyödyntävien instrumenttien kehittäminen;

▼B

vi) laitosten riskinottokäyttäytyminen;

vii) selvitys- ja säilytystoiminta sekä keskusvastapuolena toimiminen;

viii) vähimmäisomavaraisuusasteen pääoman määrän ja vastuiden kokonaismäärän syklisyys;

ix) pankkien antolainaus, erityisesti antolainaus pk-yrityksille, paikallisviranomaisille, aluehallinnoille, julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille sekä ulkomaankaupan rahoitukseen, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien;

b) vähimmäisomavaraisuusasteen ja tässä asetuksessa määritettyjen riskiperusteisten omien varojen vaatimusten ja maksuvalmiusvaatimusten vaikutus toisiinsa;

c) asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla sovellettavien tilinpäätösstandardien, direktiivin 86/635/ETY nojalla sovellettavien tilinpäätösstandardien ja muiden sovellettavien tilinpäätössäännöstöjen sekä muiden asiaan kuuluvien tilinpäätössäännöstöjen välisten erojen vaikutus vähimmäisomavaraisuusasteiden vertailukelpoisuuteen.

512 artikla

Siirrettyyn luottoriskiin liittyvät vastuut

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viidennen osan säännösten soveltamisesta ja toimivuudesta kansainvälisten markkinoiden kehityksen huomioon ottaen.

513 artikla

Makrotason vakavaraisuutta koskevat säännöt

1. Euroopan komissio tarkastelee kesäkuun 30 päivään 2014 mennessä EJRK:ta ja EPV:tä kuultuaan, ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvät makrotason vakavaraisuutta koskevat säännöt riittäviä sektoreilla, alueilla ja jäsenvaltioissa esiintyvien järjestelmäriskien lieventämiseksi, mukaan lukien arviointi siitä,

a) ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvät nykyiset makrotason vakauden välineet tehokkaita, toimivia ja läpinäkyviä,

b) ovatko tähän asetukseen ja direktiiviin 2013/36/EU sisältyvien, samanlaisiin riskeihin kohdennettujen erilaisten makrotason vakauden välineiden keskinäinen kattavuus ja mahdolliset päällekkäisyyden asteet tarkoituksenmukaiset, ja ehdottaa tarvittaessa uusia makrotason vakavaraisuutta koskevia sääntöjä.

c) millainen on vuorovaikutus järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia koskevien kansainvälisesti sovittujen standardien ja tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU säännösten välillä, ja ehdottaa tarvittaessa uusia sääntöjä näiden kansainvälisesti sovittujen standardien huomioon ottamiseksi.

▼B

2. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä EJRK:n ja EPV:n kuulemisen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetusta arvioinnista ja toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen.

514 artikla

Vastapuoliriski ja alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä

Komissio tarkastelee 275 artiklan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.

515 artikla

Seuranta ja arviointi

►C1 1. EPV raportoi yhdessä EAMV:n kanssa tämän asetuksen toiminnan ja asiaan liittyvien asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisten velvoitteiden yhteensovittamisesta viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2014 ja erityisesti ◄ keskusvastapuolena toimivien laitosten osalta, jotta voidaan välttää johdannaistransaktioita koskevien vaatimusten päällekkäisyyttä ja siten sääntelyriskin kasvattamista ja toimivaltaisten viranomaisten suorittaman valvonnan lisäkustannuksia.

2. EPV seuraa ja arvioi kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jaksossa vahvistettujen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuvien omien varojen vaatimuksia koskevien säännösten soveltamista. EPV antaa komissiolle kertomuksen näiden säännösten vaikutuksesta ja tehokkuudesta 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä.

3. Komissio tarkastelee tämän asetuksen yhteensovittamista asiaan liittyvien asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisten velvoitteiden kanssa ja kolmannen osan II osaston 6 luvun 9 jaksossa esitettyjä omien varojen vaatimuksia, ja se laatii tästä kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.

516 artikla

Pitkän aikavälin rahoitus

Komissio antaa kertomuksen tämän asetuksen vaikutuksista kasvua tukevaan infrastruktuuriin kohdistuvien pitkän aikavälin investointien lisäämiseen 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

517 artikla

Hyväksyttävän pääoman määritelmä

Komissio tarkastelee toisen osan IV osaston ja neljännen osan yhteydessä sovellettavan hyväksyttävän pääoman määritelmän asianmukaisuutta ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

▼B

518 artikla

Niiden pääomainstrumenttien uudelleentarkastelu, joiden kirjanpitoarvoa voidaan alentaa tai muuntaa elinkelvottomuushetkellä

Komissio suorittaa 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä arvioinnin ja laatii kertomuksen siitä, olisiko tähän asetukseen sisällytettävä vaatimus, jonka mukaan ensisijaisten lisäpääomien (AT1) tai toissijaisten pääomien (T2) instrumenttien kirjanpitoarvoa alennetaan, mikäli todetaan, että laitos ei ole enää elinkelpoinen. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen, tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksineen, Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

519 artikla

Etuuspohjaisen eläkerahaston varojen vähentäminen ydinpääoman (CET1) eristä

EPV valmistelee 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä kertomuksen siitä, onko tarkistettu IAS 19, yhdessä 36 artiklan e alakohdassa esitetyn nettoeläkevarojen vähentämisen ja nettoeläkevastuiden muutosten kanssa johtanut laitosten omien varojen perusteettomaan volatiliteettiin.

Komissio valmistelee ottaen EPV:n kertomuksen huomioon 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ensimmäisessä kohdassa tarkoitetusta asiasta, tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksineen sellaisen käsittelyn käyttöön ottamiseksi, jolla oikaistaan laitoksen etuuspohjaisen eläkerahaston nettovarat tai nettoeläkevastuut omien varojen laskentaa varten.

III OSASTO

MUUTOKSET

520 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

1) Lisätään IV osastoon luku seuraavasti:

"4 LUKU

Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitetut laskelmat ja raportointi

50 a artikla

K_{CCP}:n laskenta

►C2 1. Sovellettaessa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*) 308 artiklaa keskusvastapuolen on laskettava ◄ tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti K_{CCP} kaikille sopimuksille ja liiketoimille, joiden osalta se harjoittaa selvitystoimintaa niiden kaikkien määritysosapuoltensa puolesta, jotka kuuluvat tietyn maksukyvyttömyysrahaston piiriin.

▼B

2. Keskusvastapuolen on laskettava oletettu pääoma (K_{CCP}) seuraavasti:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i;\ \mathbf{0}\} \cdot RW \cdot captial\ ratio$$

jossa

$EBRM_i$ = vastuuarvo ennen riskin vähentämistä eli sama kuin keskusvastapuolella määritysosapuolen i osalta oleva vastuuarvo, joka aiheutuu kaikista kyseisen määritysosapuolen kanssa toteutetuista sopimuksista ja liiketoimista, jotka on laskettu ottamatta huomioon kyseisen määritysosapuolen asettamaa vakuutta;

IM_i = määritysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

DF_i = määritysosapuolen i ennakkoon rahastoitu osuus;

▼C2

RW = 20 prosentin riskipaino;

Vakavaraisuussuhde = 8 prosenttia.

Kaikki ensimmäisessä alakohdassa olevan kaavan arvot liittyvät arvostukseen päivän päättyessä ennen päivän viimeisen vakuuspyynnön mukaisen vakuuden vaihtamista.

▼B

3. Keskusvastapuolen on suoritettava 2 kohdassa edellytetty laskenta vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät niiltä keskusvastapuolen määritysosapuolilta, jotka ovat laitoksia.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 3 kohdan mukaisesti seuraavat:

a) 2 kohdassa täsmennetyn laskelman esittämisväli ja päivämäärät;

b) tilanteet, joissa määritysosapuolena toimivan laitoksen toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että laskenta esitetään ja raportointi tehdään useammin kuin a alakohdassa on tarkoitettu.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

▼B

50 b artikla

K_{CCP}:n laskentaa koskevat yleiset säännöt

Edellä olevan 50 a artiklan 2 kohdassa edellytettyä laskentaa varten sovelletaan seuraavaa:

a) keskusvastapuolen on laskettava niiden vastuiden arvo, jotka sillä on määritysosapuoltensa osalta, seuraavasti:

▼C2

i) vastuut, jotka aiheutuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista, sen on laskettava 274 artiklassa säädetyn käyvän arvon menetelmän mukaisesti;

▼B

ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan b, c ja e alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista aiheutuvien vastuiden osalta sen on laskettava nämä kyseisen asetuksen 223 artiklassa täsmennetyn rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti, johon kuuluu 223 ja 224 artiklassa täsmennettyjä valvojan määrittämiä vakioarvon leikkauksia. Kyseisen asetuksen 285 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta;

iii) liiketoimista, joita ei ole lueteltu asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdassa ja joihin liittyy vain selvitysriski, aiheutuvien vastuiden osalta sen on laskettava nämä kyseisen asetuksen kolmannen osan V osaston mukaisesti;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta nettoutusryhmät ovat samat kuin mainitun asetuksen kolmannen osan II osastossa;

c) laskiessaan a alakohdassa tarkoitettuja arvoja keskusvastapuolen on vähennettävä vastuistaan määritysosapuoltensa asettamat vakuudet, joita on tarkoituksenmukaisella tavalla vähennetty käyttämällä valvojan määrittämiä vakioarvon leikkauksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 224 artiklassa täsmennetyn rahoitusvakuuksien kattavan menetelmän mukaisesti;

▼C2

———————

▼B

e) jos keskusvastapuolella on yhteen tai useampaan keskusvastapuoleen liittyviä vastuita, sen on käsiteltävä tällaiset vastuut ikään kuin ne olisivat määritysosapuoliin liittyviä vastuita ja sisällytettävä näiltä keskusvastapuolilta saatu mahdollinen vakuus tai saadut ennakkoon rahastoidut osuudet K_{CCP}:n laskentaan;

f) jos keskusvastapuolella on käytössä määritysosapuoltensa kanssa sitovat sopimusjärjestelyt, joiden ansiosta se voi käyttää osaa määritysosapuoliltaan saamastaan alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, keskusvastapuolen on pidettävä kyseistä alkumarginaalia ennakkoon rahastoituna osuutena 1 kohdan mukaista laskentaa varten, eikä alkumarginaalina;

▼C2

_____

▼B

h) asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa esitettyä käyvän arvon menetelmää soveltaessaan keskusvastapuolen on korvattava mainitun asetuksen 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa esitetty kaava seuraavasti:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

jossa NGR:n osoittaja lasketaan mainitun asetuksen 274 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja juuri ennen vaihtelumarginaalien tosiasiallista vaihtumista erääntymisajanjakson lopussa ja jossa nimittäjänä on bruttojälleenhankinta-arvo;

i) jos keskusvastapuoli ei pysty laskemaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 298 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa esitettyä NGR:n arvoa, sen on:

i) ilmoitettava niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille, ettei se pysty laskemaan NGR:ää, ja lisäksi perustelut sille, miksi laskemista ei voida suorittaa;

▼C2

ii) se voi kolmen kuukauden ajan käyttää NGR:n arvona 0,3:a laskeakseen tämän artiklan h alakohdassa täsmennetyn PCE_{red} - arvon;

▼B

j) jos keskusvastapuoli ei i alakohdan ii alakohdassa täsmennetyn ajanjakson päätyttyä edelleenkään pysty laskemaan NGR:n arvoa, sen on toimittava seuraavasti:

i) lopetettava K_{CCP}:n laskenta;

ii) ilmoitettava niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille, että se on lopettanut K_{CCP}:n laskennan;

k) laskeakseen optioiden ja swaptioiden tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa täsmennetyn käyvän arvon menetelmän mukaisesti keskusvastapuolen on kerrottava sopimuksen nimellismäärä option deltan absoluuttisella arvolla ($(\delta V/\delta p)$, kuten mainitun asetuksen 280 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetään;

▼B

l) jos keskusvastapuolella on useampi kuin yksi maksukyvyttömyysrahasto, sen on suoritettava 50 a artiklan 2 kohdassa esitetty laskeminen kunkin maksukyvyttömyysrahaston osalta erikseen.

50 c artikla

Tietojen raportoiminen

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 308 artiklan soveltamiseksi keskusvastapuolen on raportoitava seuraavat tiedot niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, ja niiden toimivaltaisille viranomaisille:

a) oletettu pääoma (K_{CCP});

b) ennakkoon rahastoitujen osuuksien summa (DF_{CM});

c) se ennakkoon rahastoitujen taloudellisten resurssien määrä, jonka sen – lainsäädännön nojalla tai määritysosapuoltensa kanssa tekemiensä sopimusjärjestelyjen perusteella – edellytetään käyttävän kattamaan tappiot, jotka johtuvat sen yhden tai useamman määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, ennen kuin se käyttää muiden määritysosapuolten maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimia osuuksia (DF_{CCP});

d) sen määritysosapuolten lukumäärä (N);

▼C2

e) 50 d artiklassa esitetty keskittymäkerroin (β).

▼B

Kun keskusvastapuolella on useampi kuin yksi maksukyvyttömyysrahasto, sen on raportoitava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot kunkin maksukyvyttömyysrahaston osalta erikseen.

2. Keskusvastapuolen on ilmoitettava tiedot niille määritysosapuolilleen, jotka ovat laitoksia, vähintään neljännesvuosittain tai useammin, jos näiden määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset niin edellyttävät.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

a) yhdenmukainen malli 1 kohdassa määritettyä raportointia varten;

b) 2 kohdassa täsmennetyn raportoinnin esittämisväli ja päivämäärät;

c) tilanteet, joissa määritysosapuolena toimivan laitoksen toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että raportointi tehdään useammin kuin b alakohdassa tarkoitetaan.

▼B

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

50 d artikla

Tiettyjen tietojen, jotka keskusvastapuolen on määrä raportoida, laskenta

Sovellettaessa 50 c artiklaa sovelletaan seuraavia:

a) jos keskusvastapuolen säännöissä määrätään, että keskusvastapuolen on käytettävä osa taloudellisista resursseistaan tai ne kokonaisuudessaan samanaikaisesti sen määritysosapuolten ennakkoon rahastoitujen osuuksien kanssa tavalla, joka tekee kyseisistä varoista selvityspuolen ennakkoon rahastoituja osuuksia vastaavia siltä osin, miten ne kattavat tappiot, joita keskusvastapuolelle aiheutuu yhden tai useamman sen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, keskusvastapuolen on lisättävä vastaavat määrät näitä resursseja kokonaismäärään DF_{CM}:

b) jos keskusvastapuolen säännöissä määrätään, että keskusvastapuolen on käytettävä osa taloudellisista resursseistaan tai ne kokonaisuudessaan kattamaan tappionsa, jotka johtuvat yhden tai useamman sen määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, sen jälkeen kun sen maksukyvyttömyysrahaston varat ovat loppuneet mutta ennen kuin se pyytää määritysosapuoliltaan sopimuksessa sidottuja osuuksia, keskusvastapuolen on lisättävä vastaava näiden taloudellisten lisäresurssien määrä ((DF^{a}_{CCP}) ennakkoon rahastoitujen osuuksien kokonaismäärään (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) Keskusvastapuolen on laskettava keskittymäkerroin (β) seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

jossa

$PCE_{red,i}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen i kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä;

$PCE_{red,1}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen, jonka PCE_{red} PCE_{red}-arvo on suurin, kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä;

▼B

$PCE_{red,2}$ = keskusvastapuolen määritysosapuolen, jonka PCE_{red} -arvo on toiseksi suurin, kanssa tekemien kaikkien sopimusten ja liiketoimien potentiaalisen tulevan luottoriskin alennettu määrä.

(*) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1."

2) Kumotaan 11 artiklan 15 kohdan b alakohta.

3) Lisätään 89 artiklaan kohta seuraavasti:

▼C2

"5 a. Siihen asti, kun on kulunut 15 kuukautta siitä, kun viimeisin 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklassa tarkoitetuista teknisistä sääntelystandardeista tulee voimaan, tai kun tehdään 14 artiklan mukainen päätös toimiluvan myöntämisestä keskusvastapuolelle, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, kyseisen keskusvastapuolen on sovellettava tämän kohdan kolmannessa alakohdassa yksilöityä käsittelyä.

Siihen asti, kun on kulunut 15 kuukautta siitä, kun viimeisin 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklassa tarkoitetuista teknisistä sääntelystandardeista tulee voimaan, tai kun tehdään 25 artiklan mukainen päätös keskusvastapuolen tunnustamisesta, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, kyseisen keskusvastapuolen on sovellettava tämän kohdan kolmannessa alakohdassa yksilöityä käsittelyä.

Tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa määriteltyjen määräaikojen päättymiseen asti, ja jollei tämän kohdan neljännestä alakohdasta muuta johdu; jos keskusvastapuolella ei ole maksukyvyttömyysrahastoa eikä sellaista sitovaa järjestelyä määritysosapuoltensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää määritysosapuoliltaan saamansa alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan, keskusvastapuolen on sisällytettävä 50 c artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamiinsa tietoihin määritysosapuoliltaan saamiensa alkumarginaalien kokonaismäärä.

Tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja voidaan pidentää kuudella kuukaudella asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyn komission täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti."

▼B

YHDESTOISTA OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

521 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivämäärä

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014 lukuun ottamatta seuraavia:

▼B

a) 8 artiklan 3 kohtaa, 20 artiklaa ja 451 artiklan 1 kohtaa, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015;

b) 413 artiklan 1 kohtaa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016;

▼C1

c) tämän asetuksen säännöksiä, joissa vaaditaan, että EPV toimittaa komissiolle teknisten sääntelystandardien luonnokset, sekä tämän asetuksen säännöksiä, joissa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja tai täytäntöönpanosäädöksiä, sovelletaan 28 päivästä kesäkuuta 2013.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Taseen ulkopuolisten erien luokitus

1. Korkea riski:

   a) luoton korvaavat takaukset (esim. takaukset luottojärjestelyjen maksamiseksi hyvin);

   b) luottojohdannaiset;

   c) tunnusteet;

   d) siirrot vekseleissä, joissa ei ole toisen laitoksen nimeä;

   e) liiketoimet takaisinostovelvollisuuksin (esim. factoring, järjestelyt alennuksen myöntämiseksi laskun loppusummasta);

   f) peruuttamattomat luoton korvaavat valmiusmaksusitoumukset;

   g) termiiniostosopimuksilla ostetut omaisuuserät;

   h) talletuksentekosopimukset ("forward deposits");

   i) osittain maksettujen osakkeiden ja arvopapereiden maksamaton osa;

   j) direktiivin 86/635/ETY 12 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitetut omaisuuserien myynti- ja takaisinostosopimukset,

   k) muut korkean riskin erät.

2. Keskimääräinen riski:

   a) kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset erät eli myönnetyt tai annetut remburssit (ks. myös "keskimääräinen/alhainen riski");

   b) muut taseen ulkopuoliset erät:

      i) laivaustakuut, tullin- ja veronmaksusitoumukset;

      ii) käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), joiden alkuperäinen maturiteetti on pidempi kuin yksi vuosi;

      iii) velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyt (NIF) ja jatkuvat luoton merkintäjärjestelyt (RUF);

      iv) muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan keskimääräinen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.

3. Keskimääräinen/alhainen riski:

   a) kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset erät:

      i) remburssit, joissa lähetys on vakuutena, ja muut toteutuessaan itsestään kuittaantuvat liiketoimet;

▼B

ii) takuusitoumukset (mukaan lukien tarjous- ja suoritustakuut sekä niihin liittyvät ennakkomaksut ja sopimusvakuudet) ja takaukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia;

iii) peruuttamattomat valmiusmaksusitoumukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia;

b) muut taseen ulkopuoliset erät:

i) käyttämättömät luottojärjestelyt, joihin kuuluvat sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään yksi vuosi ja joita ei voi milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka eivät peruunnu automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi;

ii) muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan keskimääräinen/alhainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.

4. Alhainen riski:

a) Käyttämättömät luottojärjestelyt, joihin kuuluvat sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt ja jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi. Vähittäisasiakkaiden kanssa tehtyjä limiitillisiä luottosopimuksia voidaan pitää ehdoitta peruutettavissa olevina, jos laitokset saavat sopimuksen ehtojen mukaan peruuttaa ne kuluttajansuojalainsäädännön ja muun asiaan liittyvän lainsäädännön allimassa enimmäislaajuudessa;

b) käyttämättömät luottojärjestelyt hankinta- ja suoritustakauksille, jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi; ja

c) muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan alhainen riski, sellaisina kuin niistä on ilmoitettu EPV:lle.

▼B

LIITE II

Johdannaisten lajit

1. Korkosopimukset

   a) yhden valuutan käsittävät koronvaihtosopimukset,

   b) viitekoron vaihtosopimukset (basis swaps),

   c) korkotermiinit,

   d) korkofutuurit,

   e) ostetut korko-optiot;

   f) muut samanluonteiset sopimukset.

2. Valuuttakurssisopimukset ja kultaa koskevat sopimukset

   a) valuuttojen väliset koronvaihtosopimukset,

   b) valuuttatermiinisopimukset,

   c) valuuttafutuurit

   d) ostetut valuuttaoptiot,

   e) muut samanluonteiset sopimukset,

   f) a–e alakohdan luonteiset kultaa koskevat sopimukset.

3. Tämän liitteen 1 kohdan a–e alakohdassa ja 2 kohdan a–d alakohdassa mainittujen sopimusten luonteiset muita kohde-etuuksia ja indeksejä koskevat sopimukset. Tämä käsittää vähintään kaikki direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–7, 9 ja 10 kohdassa yksilöidyt välineet, jotka eivät muutoin sisälly tämän liitteen 1 tai 2 kohtaan.

▼B

LIITE III

Likvidien varojen erät, joihin sovelletaan lisäraportointia

1. Käteisvarat.

2. Keskuspankkisaamiset siinä määrin kuin saamiset voidaan nostaa stressikausien aikana.

3. Siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse saatavista valtioilta, keskuspankeilta, muiden kuin keskushallinnon julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, alueilta, joilla on itsenäinen veronkanto-oikeus, ja paikallisviranomaisilta, Kansainväliseltä järjestelypankilta (BIS), Kansainvälisen valuuttarahastolta (IMF), Euroopan unionilta, Euroopan rahoitusvakausvälineeltä, Euroopan vakausmekanismilta, tai kansainvälisiltä kehityspankeilta tai niiden takaamista saatavista, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   a) niihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla 0 prosentin riskipainoa;

   b) ne eivät ole laitoksen tai minkään siihen sidoksissa olevan yhteisön velkoja.

4. Muut kuin 3 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse valtion tai keskuspankin kotimaisissa valuutoissa liikkeeseen laskemista saatavista valtioilta tai keskuspankeilta tai niiden takaamista saatavista, valuutassa ja maassa, jossa likviditeettiriski on otettu, tai ulkomaanvaluutassa, siinä määrin kuin tällainen velka vastaa pankin toimintaan liittyviä likviditeettitarpeita kyseisessä kolmannessa maassa.

5. Siirtokelpoiset arvopaperit, joissa on kyse saatavista valtioilta, keskuspankeilta, muiden kuin keskushallinnon julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, alueilta, joilla on itsenäinen veronkanto-oikeus, ja paikallisviranomaisilta, tai kansainvälisiltä kehityspankeilta tai niiden takaamista saatavista, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

   a) niihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla 20 prosentin riskipainoa;

   b) ne eivät ole laitoksen tai minkään siihen sidoksissa olevan yhteisön velkoja.

6. Muut kuin 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joihin kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla sovelletaan 20 prosentin tai sitä parempaa riskipainoa tai jotka sisäisen luokituksen mukaan sijoitetaan vastaavaan luottoluokkaan ja jotka täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

   a) niissä ei ole kyse saatavasta arvopaperistamista varten perustetulta erillisyhtiöltä (SSPE), laitokselta tai siihen sidoksissa olevilta yhteisöiltä;

   b) ne ovat joukkolainoja, joihin voidaan soveltaa 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä käsittelyä;

   c) ne ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja joukkolainoja, joita ei tarkoiteta tämän kohdan b alakohdassa.

7. Muut kuin 3–5 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joihin kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla sovelletaan 50 prosentin tai sitä parempaa riskipainoa tai jotka sisäisen luokituksen mukaan sijoitetaan vastaavaan luottoluokkaan ja joissa ei ole kyse saatavasta arvopaperistamista varten perustetulta erillisyhtiöltä (SSPE), laitokselta tai siihen sidoksissa olevilta yhteisöiltä.

▼B

8. Muut kuin 3–7 kohdassa tarkoitetut siirtokelpoiset arvopaperit, joiden vakuutena ovat varat joihin kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla sovelletaan 35 prosentin tai sitä parempaa riskipainoa tai jotka sisäisen luokituksen mukaan sijoitetaan vastaavaan luottoluokkaan ja joiden täytenä vakuutena on asuinkiinteistö 125 artiklan mukaisesti.

9. Rahapolitiikan soveltamisalaan kuuluvat keskuspankkien takaamat valmiusluottojärjestelyt, siinä määrin kuin näiden järjestelyjen vakuutena eivät ole likvidit varat ja kun hätätilanteisiin liittyvä maksuvalmiusapu suljetaan pois.

10. Lakisääteiset tai sääntömääräiset vähimmäistalletukset keskusluottolaitoksessa ja muu sääntömääräisesti tai sopimuksen perusteella saatavissa oleva keskusluottolaitoksen tai 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ryhmän jäseninä olevien laitosten tai 10 artiklan mukaisen vapautuksen ehdot täyttävien laitosten likvidi rahoitus, siinä määrin kuin tämän rahoituksen vakuutena eivät ole likvidit varat, jos luottolaitos kuuluu säädösperusteisesti johonkin ryhmään.

11. Pörssilistattuihin keskusvastapuolessa määritetyt oman pääoman ehtoiset osakkeet, jotka ovat osa keskeistä osakeindeksiä, jotka on ilmoitettu jäsenvaltion kotimaan valuutan määräisinä ja joita laitos tai jokin siihen sidoksissa oleva yhteisö ei ole laskenut liikkeeseen.

12. Virallisesti hyväksytyssä pörssissä kaupankäynnin kohteena oleva allokoitu kulta.

Kaikkien erien, lukuun ottamatta 1, 2 ja 9 kohdassa tarkoitettuja eriä, on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) niillä käydään kauppaa yksinkertaisten takaisinostosopimusten tai käteisen markkinoilla, joilla keskittyminen on vähäistä;

b) ne ovat osoittautuneet luotettavaksi likviditeetin lähteeksi joko takaisinostosopimuksen tai myynnin kautta myös stressikausien markkinaolosuhteissa;

c) ne ovat kiinnittämättömiä.

▼B

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
1 artikla		
2 artikla		
3 artikla		
4 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	4 artiklan 1 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 2 alakohta		3 artiklan 1 kohdan b alakohta
4 artiklan 1 kohdan 3 alakohta		3 artiklan 1 kohdan c alakohta
4 artiklan 1 kohdan 4 alakohta		3 artiklan 1 kohdan p alakohta
4 artiklan 1 kohdan 5–7 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 8 alakohta	4 artiklan 18 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 9–12 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 13 alakohta	4 artiklan 41 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 14 alakohta	4 artiklan 42 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 15 alakohta	4 artiklan 12 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 16 alakohta	4 artiklan 13 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 17 alakohta	4 artiklan 3 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 18 alakohta	4 artiklan 21 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 19 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 20 alakohta	4 artiklan 19 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 21 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 22 alakohta	4 artiklan 20 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 23 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 24 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 25 alakohta		3 artiklan 1 kohdan c alakohta
4 artiklan 1 kohdan 26 alakohta	4 artiklan 5 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 27 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 28 alakohta	4 artiklan 14 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 29 alakohta	4 artiklan 16 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 30 alakohta	4 artiklan 15 alakohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
4 artiklan 1 kohdan 31 alakohta	4 artiklan 17 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 32–34 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 35 alakohta	4 artiklan 10 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 36 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 37 alakohta	4 artiklan 9 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 38 alakohta	4 artiklan 46 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 39 alakohta	4 artiklan 45 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 40 alakohta	4 artiklan 4 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 41 alakohta	4 artiklan 48 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 42 alakohta	4 artiklan 2 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 43 alakohta	4 artiklan 7 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 44 alakohta	4 artiklan 8 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 45 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 46 alakohta	4 artiklan 23 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 47–49 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 50 alakohta		3 artiklan 1 kohdan e alakohta
4 artiklan 1 kohdan 51 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 52 alakohta	4 artiklan 22 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 53 alakohta	4 artiklan 24 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 54 alakohta	4 artiklan 25 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 55 alakohta	4 artiklan 27 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 56 alakohta	4 artiklan 28 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 57 alakohta	4 artiklan 30 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 58 alakohta	4 artiklan 31 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 59 alakohta	4 artiklan 32 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 60 alakohta	4 artiklan 35 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 61 alakohta	4 artiklan 36 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 62 alakohta	4 artiklan 40 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 63 alakohta	4 artiklan 40 a alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 64 alakohta	4 artiklan 40 b alakohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
4 artiklan 1 kohdan 65 alakohta	4 artiklan 43 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 66 alakohta	4 artiklan 44 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 67 alakohta	4 artiklan 39 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 68–71 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 72 alakohta	4 artiklan 47 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 73 alakohta	4 artiklan 49 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 74–81 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 82 alakohta		3 artiklan 1 kohdan m alakohta
4 artiklan 1 kohdan 83 alakohta	4 artiklan 33 alakohta	
4 artiklan 1 kohdan 84–91 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 92 alakohta		3 artiklan 1 kohdan i alakohta
4 artiklan 1 kohdan 93–117 alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 118 alakohta		3 artiklan 1 kohdan r alakohta
4 artiklan 1 kohdan 119–128 alakohta		
4 artiklan 2 kohta		
4 artiklan 3 kohta		
5 artikla		
6 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta	
6 artiklan 2 kohta	68 artiklan 2 kohta	
6 artiklan 3 kohta	68 artiklan 3 kohta	
6 artiklan 4 kohta		
6 artiklan 5 kohta		
7 artiklan 1 kohta	69 artiklan 1 kohta	
7 artiklan 2 kohta	69 artiklan 2 kohta	
7 artiklan 3 kohta	69 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 1 kohta		
8 artiklan 2 kohta		
8 artiklan 3 kohta		
9 artiklan 1 kohta	70 artiklan 1 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
9 artiklan 2 kohta	70 artiklan 2 kohta	
9 artiklan 3 kohta	70 artiklan 3 kohta	
10 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta	
10 artiklan 2 kohta		
11 artiklan 1 kohta	71 artiklan 1 kohta	
11 artiklan 2 kohta	71 artiklan 2 kohta	
11 artiklan 3 kohta		
11 artiklan 4 kohta	3 artiklan 2 kohta	
11 artiklan 5 kohta		
12 artikla		
13 artiklan 1 kohta	72 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 2 kohta	72 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 3 kohta	72 artiklan 3 kohta	
13 artiklan 4 kohta		
14 artiklan 1 kohta	73 artiklan 3 kohta	
14 artiklan 2 kohta		
14 artiklan 3 kohta		
15 artikla		22 artikla
16 artikla		
17 artiklan 1 kohta		23 artikla
17 artiklan 2 kohta		
17 artiklan 3 kohta		
18 artiklan 1 kohta	133 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	
18 artiklan 2 kohta	133 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	
18 artiklan 3 kohta	133 artiklan 1 kohdan 3 alakohta	
18 artiklan 4 kohta	133 artiklan 2 kohta	
18 artiklan 5 kohta	133 artiklan 3 kohta	
18 artiklan 6 kohta	134 artiklan 1 kohta	
18 artiklan 7 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
18 artiklan 8 kohta	134 artiklan 2 kohta	
19 artiklan 1 kohta	73 artiklan 1 kohdan b alakohta	
19 artiklan 2 kohta	73 artiklan 1 kohta	
19 artiklan 3 kohta	73 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	
20 artiklan 1 kohta	105 artiklan 3 kohta, 129 artiklan 2 kohta ja liite X, 3 osa, 30 ja 31 kohta	
20 artiklan 2 kohta	129 artiklan 2 kohdan 3 alakohta	
20 artiklan 3 kohta	129 artiklan 2 kohdan 4 alakohta	
20 artiklan 4 kohta	129 artiklan 2 kohdan 5 alakohta	
20 artiklan 5 kohta		
20 artiklan 6 kohta	84 artiklan 2 kohta	
20 artiklan 7 kohta	129 artiklan 2 kohdan 6 alakohta	
20 artiklan 8 kohta	129 artiklan 2 kohdan 7 ja 8 alakohta	
21 artiklan 1 kohta		
21 artiklan 2 kohta		
21 artiklan 3 kohta		
21 artiklan 4 kohta		
22 artikla	73 artiklan 2 kohta	
23 artikla		3 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
24 artikla	74 artiklan 1 kohta	
25 artikla		
26 artiklan 1 kohta	57 artiklan a kohta	
26 artiklan 1 kohdan a alakohta	57 artiklan a kohta	
26 artiklan 1 kohdan b alakohta	57 artiklan a kohta	
26 artiklan 1 kohdan c alakohta	57 artiklan b kohta	
26 artiklan 1 kohdan d alakohta		
26 artiklan 1 kohdan e alakohta	57 artiklan b kohta	
26 artiklan 1 kohdan f alakohta	57 artiklan c kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
26 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	61 artiklan 2 alakohta	
26 artiklan 2 kohdan a alakohta	57 artiklan 2, 3 ja 4 alakohta	
26 artiklan 2 kohdan b alakohta	57 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	
26 artiklan 3 kohta		
26 artiklan 4 kohta		
27 artikla		
28 artiklan 1 kohdan a alakohta		
28 artiklan 1 kohdan b alakohta	57 artiklan a kohta	
28 artiklan 1 kohdan c alakohta	57 artiklan a kohta	
28 artiklan 1 kohdan d alakohta		
28 artiklan 1 kohdan e alakohta		
28 artiklan 1 kohdan f alakohta		
28 artiklan 1 kohdan g alakohta		
28 artiklan 1 kohdan h alakohta		
28 artiklan 1 kohdan i alakohta	57 artiklan a kohta	
28 artiklan 1 kohdan j alakohta	57 artiklan a kohta	
28 artiklan 1 kohdan k alakohta		
28 artiklan 1 kohdan l alakohta		
28 artiklan 1 kohdan m alakohta		
28 artiklan 2 kohta		
28 artiklan 3 kohta		
28 artiklan 4 kohta		
28 artiklan 5 kohta		
29 artikla		
30 artikla		
31 artikla		
32 artiklan 1 kohdan a alakohta		
32 artiklan 1 kohdan b alakohta	57 artiklan 4 alakohta	
32 artiklan 2 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
33 artiklan 1 kohdan a alakohta	64 artiklan 4 kohta	
33 artiklan 1 kohdan b alakohta	64 artiklan 4 kohta	
33 artiklan 1 kohdan c alakohta		
33 artiklan 2 kohta		
33 artiklan 3 kohdan a alakohta		
33 artiklan 3 kohdan b alakohta		
33 artiklan 3 kohdan c alakohta		
33 artiklan 3 kohdan d alakohta		
33 artiklan 4 kohta		
34 artikla	64 artiklan 5 kohta	
35 artikla		
36 artiklan 1 kohdan a alakohta	57 artiklan k kohta	
36 artiklan 1 kohdan b alakohta	57 artiklan j kohta	
36 artiklan 1 kohdan c alakohta		
36 artiklan 1 kohdan d alakohta	57 artiklan q kohta	
36 artiklan 1 kohdan e alakohta		
36 artiklan 1 kohdan f alakohta	57 artiklan i kohta	
36 artiklan 1 kohdan g alakohta		
36 artiklan 1 kohdan h alakohta	57 artiklan n kohta	
36 artiklan 1 kohdan i alakohta	57 artiklan m kohta	
36 artiklan 1 kohdan j alakohta	66 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan i alakohta		
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan ii alakohta	57 artiklan r kohta	
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan iii alakohta		
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan iv alakohta		
36 artiklan 1 kohdan k alakohdan v alakohta		
36 artiklan 1 kohdan l alakohta	61 artiklan 2 alakohta	
36 artiklan 2 kohta		
36 artiklan 3 kohta		
37 artikla		
38 artikla		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
39 artikla		
40 artikla		
41 artikla		
42 artikla		
43 artikla		
44 artikla		
45 artikla		
46 artikla		
47 artikla		
48 artikla		
49 artiklan 1 kohta	59 artikla	
49 artiklan 2 kohta	60 artikla	
49 artiklan 3 kohta		
49 artiklan 4 kohta		
49 artiklan 5 kohta		
49 artiklan 6 kohta		
50 artikla	66 artikla, 57 artiklan c a kohta, 63 a artikla	
51 artikla	66 artikla, 57 artiklan c a kohta, 63 a artikla	
52 artikla	63 a artikla	
53 artikla		
54 artikla		
55 artikla		
56 artikla		
57 artikla		
58 artikla		
59 artikla		
60 artikla		
61 artikla	66 artikla, 57 artiklan c a kohta, 63 a artikla	
62 artiklan a kohta	64 artiklan 3 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
62 artiklan b kohta		
62 artiklan c kohta		
62 artiklan d kohta	63 artiklan 3 kohta	
63 artikla	63 artiklan 1 kohta, 63 artiklan 2 kohta, 64 artiklan 3 kohta	
64 artikla	64 artiklan 3 kohdan c alakohta	
65 artikla		
66 artikla	57 artikla, 66 artiklan 2 kohta	
67 artikla	57 artikla, 66 artiklan 2 kohta	
68 artikla		
69 artikla	57 artikla, 66 artiklan 2 kohta	
70 artikla	57 artikla, 66 artiklan 2 kohta	
71 artikla	66 artikla, 57 artiklan c a kohta, 63 a artikla	
72 artikla	57 artikla, 66 artikla	
73 artikla		
74 artikla		
75 artikla		
76 artikla		
77 artikla	63 a artiklan 2 kohta	
78 artiklan 1 kohta	63 a artiklan 2 kohta	
78 artiklan 2 kohta		
78 artiklan 3 kohta		
78 artiklan 4 kohta	63 a artiklan 2 kohdan 4 alakohta	
78 artiklan 5 kohta		
79 artikla	58 artikla	
80 artikla		
81 artikla	65 artikla	
82 artikla	65 artikla	
83 artikla		
84 artikla	65 artikla	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
85 artikla	65 artikla	
86 artikla	65 artikla	
87 artikla	65 artikla	
88 artikla	65 artikla	
89 artikla	120 artikla	
90 artikla	122 artikla	
91 artikla	121 artikla	
92 artikla	66 artikla, 75 artikla	
93 artiklan 1–4 kohta	10 artiklan 1–4 kohta	
93 artiklan 5 kohta		
94 artikla		18 artiklan 2–4 kohta
95 artikla		
96 artikla		
97 artikla		
98 artikla		24 artikla
99 artiklan 1 kohta	74 artiklan 2 kohta	
99 artiklan 2 kohta		
100 artikla		
101 artiklan 1 kohta		
101 artiklan 2 kohta		
101 artiklan 3 kohta		
102 artiklan 1 kohta		11 artiklan 1 kohta
102 artiklan 2 kohta		11 artiklan 3 kohta
102 artiklan 3 kohta		11 artiklan 4 kohta
102 artiklan 4 kohta		Liite VII, C osa, 1 kohta
103 artikla		Liite VII, A osa, 1 kohta
104 artiklan 1 kohta		Liite VII, D osa, 1 kohta
104 artiklan 2 kohta		Liite VII, D osa, 2 kohta
105 artiklan 1 kohta		33 artiklan 1 kohta
105 artiklan 2–10 kohta		Liite VII, B osa, 1–9 kohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
105 artiklan 11–13 kohta		Liite VII, B osa, 11–13 kohta
106 artikla		Liite VII, C osa, 1–3 kohta
107 artikla	76 artikla, 78 artiklan 4 kohta ja liite III, 2 osa, 6 kohta	
108 artiklan 1 kohta	91 artikla	
108 artiklan 2 kohta		
109 artikla	94 artikla	
110 artikla		
111 artikla	78 artiklan 1–3 kohta	
112 artikla	79 artiklan 1 kohta	
113 artiklan 1 kohta	80 artiklan 1 kohta	
113 artiklan 2 kohta	80 artiklan 2 kohta	
113 artiklan 3 kohta	80 artiklan 4 kohta	
113 artiklan 4 kohta	80 artiklan 5 kohta	
113 artiklan 5 kohta	80 artiklan 6 kohta	
113 artiklan 6 kohta	80 artiklan 7 kohta	
113 artiklan 7 kohta	80 artiklan 8 kohta	
114 artikla	Liite VI, I osa, 1–5 kohta	
115 artiklan 1 kohdan 4 alakohta	Liite VI, I osa, 8–11 kohta	
115 artiklan 5 kohta		
116 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 14 kohta	
116 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 14 kohta	
116 artiklan 3 kohta		
116 artiklan 4 kohta	Liite VI, I osa, 15 kohta	
116 artiklan 5 kohta	Liite VI, I osa, 17 kohta	
116 artiklan 6 kohta	Liite VI, I osa, 17 kohta	
117 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 18 ja 19 kohta	
117 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 20 kohta	
117 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 21 kohta	
118 artikla	Liite VI, I osa, 22 kohta	
119 artiklan 1 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
119 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 37 ja 38 kohta	
119 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 40 kohta	
119 artiklan 4 kohta		
119 artiklan 5 kohta		
120 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 29 kohta	
120 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 31 kohta	
120 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 33–36 kohta	
121 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 26 kohta	
121 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 25 kohta	
121 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 27 kohta	
122 artikla	Liite VI, I osa, 41 ja 42 kohta	
123 artikla	79 artiklan 2 ja 3 kohta ja liite VI, I osa, 43 kohta	
124 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 44 kohta	
124 artiklan 2 kohta		
124 artiklan 3 kohta		
125 artiklan 1–3 kohta	Liite VI, I osa, 45–49 kohta	
125 artiklan 4 kohta		
126 artiklan 1 ja 2 kohta	Liite VI, I osa, 51–55 kohta	
126 artiklan 3 ja 4 kohta	Liite VI, I osa, 58 ja 59 kohta	
127 artiklan 1 ja 2 kohta	Liite VI, I osa, 61 ja 62 kohta	
127 artiklan 3 ja 4 kohta	Liite VI, I osa, 64 ja 65 kohta	
128 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 66 ja 76 kohta	
128 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 66 kohta	
128 artiklan 3 kohta		
129 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 68 kohta, 1 ja 2 kappale	
129 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 69 kohta	
129 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 71 kohta	
129 artiklan 4 kohta	Liite VI, I osa, 70 kohta	
129 artiklan 5 kohta		
130 artikla	Liite VI, I osa, 72 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
131 artikla	Liite VI, I osa, 73 kohta	
132 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 74 kohta	
132 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 75 kohta	
132 artiklan 3 kohta	Liite VI, I osa, 77 ja 78 kohta	
132 artiklan 4 kohta	Liite VI, I osa, 79 kohta	
132 artiklan 5 kohta	Liite VI, I osa, 80 ja 81 kohta	
133 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 86 kohta	
133 artiklan 2 kohta		
133 artiklan 3 kohta		
134 artiklan 1–3 kohta	Liite VI, I osa, 82–84 kohta	
134 artiklan 4–7 kohta	Liite VI, I osa, 87–90 kohta	
135 artikla	81 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	
136 artiklan 1 kohta	82 artiklan 1 kohta	
136 artiklan 2 kohta	Liite VI, 2 osa, 12–16 kohta	
136 artiklan 3 kohta	150 artiklan 3 kohta	
137 artiklan 1 kohta	Liite VI, I osa, 6 kohta	
137 artiklan 2 kohta	Liite VI, I osa, 7 kohta	
137 artiklan 3 kohta		
138 artikla	Liite VI, III osa, 1–7 kohta	
139 artikla	Liite VI, III osa, 8–17 kohta	
140 artiklan 1 kohta		
140 artiklan 2 kohta		
141 artikla		
142 artiklan 1 kohta		
142 artiklan 2 kohta		
143 artiklan 1 kohta	84 artiklan 1 kohta ja liite VII, 4 osa, 1 kohta	
143 artiklan 1 kohta	84 artiklan 2 kohta	
143 artiklan 1 kohta	84 artiklan 3 kohta	
143 artiklan 1 kohta	84 artiklan 4 kohta	
143 artiklan 1 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
144 artikla		
145 artikla		
146 artikla		
147 artiklan 1 kohta	86 artiklan 9 kohta	
147 artiklan 2–9 kohta	86 artiklan 1–8 kohta	
148 artiklan 1 kohta	85 artiklan 1 kohta	
148 artiklan 2 kohta	85 artiklan 2 kohta	
148 artiklan 3 kohta		
148 artiklan 4 kohta	85 artiklan 3 kohta	
148 artiklan 5 kohta		
148 artiklan 1 kohta		
149 artikla	85 artiklan 4 ja 5 kohta	
150 artiklan 1 kohta	89 artiklan 1 kohta	
150 artiklan 2 kohta	89 artiklan 2 kohta	
150 artiklan 3 kohta		
150 artiklan 4 kohta		
151 artikla	87 artiklan 1–10 kohta	
152 artiklan 1 ja 2 kohta	87 artiklan 11 kohta	
152 artiklan 3 ja 4 kohta	87 artiklan 12 kohta	
152 artiklan 5 kohta		
153 artiklan 1 kohta	Liite VII, I osa, 3 kohta	
153 artiklan 2 kohta		
153 artiklan 3–8 kohta	Liite VII, I osa, 4–9 kohta	
153 artiklan 9 kohta		
154 artikla	Liite VII, I osa, 10–16 kohta	
155 artiklan 1 kohta	Liite VII, I osa, 17 ja 18 kohta	
155 artiklan 2 kohta	Liite VII, I osa, 19–21 kohta	
155 artiklan 3 kohta	Liite VII, I osa, 22–24 kohta	
155 artiklan 4 kohta	Liite VII, I osa, 25 ja 26 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
156 artikla		
156 artikla	Liite VII, I osa, 27 kohta	
157 artiklan 1 kohta	Liite VII, I osa, 28 kohta	
157 artiklan 2–5 kohta		
158 artiklan 1 kohta	88 artiklan 2 kohta	
158 artiklan 2 kohta	88 artiklan 3 kohta	
158 artiklan 3 kohta	88 artiklan 4 kohta	
158 artiklan 4 kohta	88 artiklan 6 kohta	
158 artiklan 5 kohta	Liite VII, I osa, 30 kohta	
158 artiklan 6 kohta	Liite VII, I osa, 31 kohta	
158 artiklan 7 kohta	Liite VII, I osa, 32 kohta	
158 artiklan 8 kohta	Liite VII, I osa, 33 kohta	
158 artiklan 9 kohta	Liite VII, I osa, 34 kohta	
158 artiklan 10 kohta	Liite VII, I osa, 35 kohta	
158 artiklan 11 kohta		
159 artikla	Liite VII, I osa, 36 kohta	
160 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 2 kohta	
160 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 3 kohta	
160 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 4 kohta	
160 artiklan 4 kohta	Liite VII, II osa, 5 kohta	
160 artiklan 5 kohta	Liite VII, II osa, 6 kohta	
160 artiklan 6 kohta	Liite VII, II osa, 7 kohta	
160 artiklan 7 kohta	Liite VII, II osa, 7 kohta	
161 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 8 kohta	
161 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 9 kohta	
161 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 10 kohta	
161 artiklan 4 kohta	Liite VII, II osa, 11 kohta	
162 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 12 kohta	
162 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 13 kohta	
162 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 14 kohta	
162 artiklan 4 kohta	Liite VII, II osa, 15 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
162 artiklan 5 kohta	Liite VII, II osa, 16 kohta	
163 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 17 kohta	
163 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 18 kohta	
163 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 19 kohta	
163 artiklan 4 kohta	Liite VII, II osa, 20 kohta	
164 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 21 kohta	
164 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 22 kohta	
164 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 23 kohta	
164 artiklan 4 kohta		
165 artiklan 1 kohta	Liite VII, II osa, 24 kohta	
165 artiklan 2 kohta	Liite VII, II osa, 25 ja 26 kohta	
165 artiklan 3 kohta	Liite VII, II osa, 27 kohta	
166 artiklan 1 kohta	Liite VII, III osa, 1 kohta	
166 artiklan 2 kohta	Liite VII, III osa, 2 kohta	
166 artiklan 3 kohta	Liite VII, III osa, 3 kohta	
166 artiklan 4 kohta	Liite VII, III osa, 4 kohta	
166 artiklan 5 kohta	Liite VII, III osa, 5 kohta	
166 artiklan 6 kohta	Liite VII, III osa, 6 kohta	
166 artiklan 7 kohta	Liite VII, III osa, 7 kohta	
166 artiklan 8 kohta	Liite VII, III osa, 9 kohta	
166 artiklan 9 kohta	Liite VII, III osa, 10 kohta	
166 artiklan 10 kohta	Liite VII, III osa, 11 kohta	
167 artiklan 1 kohta	Liite VII, III osa, 12 kohta	
167 artiklan 2 kohta		
168 artikla	Liite VII, III osa, 13 kohta	
169 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 2 kohta	
169 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 3 kohta	
169 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 4 kohta	
170 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 5–11 kohta	
170 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 12 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
170 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 13–15 kohta	
170 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 16 kohta	
171 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 17 kohta	
171 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 18 kohta	
172 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 19–23 kohta	
172 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 24 kohta	
172 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 25 kohta	
173 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 26–28 kohta	
173 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 29 kohta	
173 artiklan 3 kohta		
174 artikla	Liite VII, IV osa, 30 kohta	
175 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 31 kohta	
175 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 32 kohta	
175 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 33 kohta	
175 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 34 kohta	
175 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 35 kohta	
176 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 36 kohta	
176 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 37 kohta, ensimmäinen alakohta	
176 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 37 kohta, toinen alakohta	
176 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 38 kohta	
176 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 39 kohta	
177 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 40 kohta	
177 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 41 kohta	
177 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 42 kohta	
178 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 44 kohta	
178 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 44 kohta	
178 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 45 kohta	
178 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 46 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
178 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 47 kohta	
178 artiklan 6 kohta		
178 artiklan 7 kohta		
179 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 43 ja 49–56 kohta	
179 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 57 kohta	
180 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 59–66 kohta	
180 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 67–72 kohta	
180 artiklan 3 kohta		
181 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 73–81 kohta	
181 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 82 kohta	
181 artiklan 3 kohta		
182 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 87–92 kohta	
182 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 93 kohta	
182 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 94 ja 95 kohta	
182 artiklan 4 kohta		
183 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 98–100 kohta	
183 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 101 ja 102 kohta	
183 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 103 ja 104 kohta	
183 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 96 kohta	
183 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 97 kohta	
183 artiklan 6 kohta		
184 artiklan 1 kohta		
184 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 105 kohta	
184 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 106 kohta	
184 artiklan 4 kohta	Liite VII, IV osa, 107 kohta	
184 artiklan 5 kohta	Liite VII, IV osa, 108 kohta	
184 artiklan 6 kohta	Liite VII, IV osa, 109 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
185 artikla	Liite VII, IV osa, 110–114 kohta	
186 artikla	Liite VII, IV osa, 115 kohta	
187 artikla	Liite VII, IV osa, 116 kohta	
188 artikla	Liite VII, IV osa, 117–123 kohta	
189 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 124 kohta	
189 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 125 ja 126 kohta	
189 artiklan 3 kohta	Liite VII, IV osa, 127 kohta	
190 artiklan 1 kohta	Liite VII, IV osa, 128 kohta	
190 artiklan 2 kohta	Liite VII, IV osa, 129 kohta	
190 artiklan 3 ja 4 kohta	Liite VII, IV osa, 130 kohta	
191 artikla	Liite VII, IV osa, 131 kohta	
192 artiklan	90 artikla ja liite VIII, 1 osa, 2 kohta	
193 artiklan 1 kohta	93 artiklan 2 kohta	
193 artiklan 2 kohta	93 artiklan 3 kohta	
193 artiklan 3 kohta	93 artiklan 1 kohta ja liite VIII, 3 osa, 1 kohta	
193 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 2 kohta	
193 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 5 osa, 1 kohta	
193 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 5 osa, 2 kohta	
194 artiklan 1 kohta	92 artiklan 1 kohta	
194 artiklan 2 kohta	92 artiklan 2 kohta	
194 artiklan 3 kohta	92 artiklan 3 kohta	
194 artiklan 4 kohta	92 artiklan 4 kohta	
194 artiklan 5 kohta	92 artiklan 5 kohta	
194 artiklan 6 kohta	92 artiklan 5 kohta	
194 artiklan 7 kohta	92 artiklan 6 kohta	
194 artiklan 8 kohta	Liite VIII, 2 osa, 1 kohta	
194 artiklan 9 kohta	Liite VIII, 2 osa, 2 kohta	
194 artiklan 10 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
195 artikla	Liite VIII, 1 osa, 3 ja 4 kohta	
196 artikla	Liite VIII, 1 osa, 5 kohta	
197 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 kohta, 7 kohta	
197 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 7 kohta	
197 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 1 osa, 7 kohta	
197 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 1 osa, 8 kohta	
197 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 1 osa, 9 kohta	
197 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 1 osa, 9 kohta	
197 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 1 osa, 10 kohta	
197 artiklan 8 kohta		
198 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 osa, 11 kohta	
198 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 11 kohta	
199 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 osa, 12 kohta	
199 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 13 kohta	
199 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 1 osa, 16 kohta	
199 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 1 osa, 17 ja 18 kohta	
199 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 1 osa, 20 kohta	
199 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 1 osa, 21 kohta	
199 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 1 osa, 22 kohta	
199 artiklan 8 kohta		
200 artikla	Liite VIII, 1 osa, 23–25 kohta	
201 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 osa, 26 ja 28 kohta	
201 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 27 kohta	
202 artikla	Liite VIII, 1 osa, 29 kohta	
203 artikla		
204 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 1 osa, 30 ja 31 kohta	
204 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 1 osa, 32 kohta	
205 artikla	Liite VIII, 2 osa, 3 kohta	
206 artikla	Liite VIII, 2 osa, 4 ja 5 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
207 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 6 kohta	
207 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 6 kohdan a alakohta	
207 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 6 kohdan b alakohta	
207 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 2 osa, 6 kohdan c alakohta	
207 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 2 osa, 7 kohta	
208 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohta	
208 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohdan a alakohta	
208 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohdan b alakohta	
208 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohdan c alakohta	
208 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 2 osa, 8 kohdan d alakohta	
209 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 9 kohta	
209 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 9 kohdan a alakohta	
209 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 9 kohdan b alakohta	
210 artikla	Liite VIII, 2 osa, 10 kohta	
211 artikla	Liite VIII, 2 osa, 11 kohta	
212 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 12 kohta	
212 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 13 kohta	
213 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 14 kohta	
213 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 15 kohta	
213 artiklan 3kohta		
214 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 16 kohdan a–c alakohta	
214 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 16 kohta	
214 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 17 kohta	
215 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 18 kohta	
215 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 19 kohta	
216 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 20 kohta	
216 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 21 kohta	
217 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 2 osa, 22 kohta	
217 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 2 osa, 22 kohdan c alakohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
217 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 2 osa, 22 kohdan c alakohta	
218 artikla	Liite VIII, 3 osa, 3 kohta	
219 artikla	Liite VIII, 3 osa, 4 kohta	
220 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 5 kohta	
220 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 6, 8–10 kohta	
220 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 11 kohta	
220 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 22 ja 23 kohta	
220 artiklan 5 kohta	Liite VIII, III3 osa, 9 kohta	
221 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 12 kohta	
221 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 12 kohta	
221 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 13–15 kohta	
221 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 16 kohta	
221 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 3 osa, 18 ja 19 kohta	
221 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 3 osa, 20 ja 21 kohta	
221 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 3 osa, 17 kohta	
221 artiklan 8 kohta	Liite VIII, 3 osa, 22 ja 23 kohta	
221 artiklan 9 kohta		
222 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, kohta 24	
222 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, kohta 25	
222 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, kohta 26	
222 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 27 kohta	
222 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 3 osa, 28 kohta	
222 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 3 osa, 29 kohta	
222 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 3 osa, 28 ja 29 kohta	
223 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 30–32 kohta	
223 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 33 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
223 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 33 kohta	
223 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 33 kohta	
223 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 3 osa, 33 kohta	
223 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 3 osa, 34 ja 35 kohta	
223 artiklan 7 kohta	Liite VIII, 3 osa, 35 kohta	
224 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 36 kohta	
224 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 37 kohta	
224 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 38 kohta	
224 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 39 kohta	
224 artiklan 5 kohta	Liite VIII, 3 osa, 40 kohta	
224 artiklan 6 kohta	Liite VIII, 3 osa, 41 kohta	
225 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 42–46 kohta	
225 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 47–52 kohta	
225 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 53–56 kohta	
226 artikla	Liite VIII, 3 osa, 57 kohta	
227 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 58 kohta	
227 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 58 kohdan a–h alakohta	
227 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 58 kohdan h alakohta	
228 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 60 kohta	
228 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 61 kohta	
229 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 62–65 kohta	
229 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 66 kohta	
229 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 63 ja 67 kohta	
230 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 68–71 kohta	
230 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 72 kohta	
230 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 73 ja 74 kohta	
231 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 76 kohta	
231 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 77 kohta	
231 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 78 kohta	
231 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 79 kohta	
231 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 80 kohta	
231 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 80 kohdan a alakohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
231 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 81 ja 82 kohta	
232 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 83 kohta	
232 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 83 kohta	
232 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 84 kohta	
232 artiklan 4 kohta	Liite VIII, 3 osa, 85 kohta	
234 artikla	Liite VIII, 3 osa, 86 kohta	
235 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 87 kohta	
235 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 88 kohta	
235 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 3 osa, 89 kohta	
236 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 3 osa, 90 kohta	
236 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 3 osa, 91 kohta	
236 artiklan 3 kohta	Liite VIII, III osa, 92 kohta	
237 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 4 osa, 1 kohta	
237 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 4 osa, 2 kohta	
238 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 4 osa, 3 kohta	
238 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 4 osa, 4 kohta	
238 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 4 osa, 5 kohta	
239 artiklan 1 kohta	Liite VIII, 4 osa, 6 kohta	
239 artiklan 2 kohta	Liite VIII, 4 osa, 7 kohta	
239 artiklan 3 kohta	Liite VIII, 4 osa, 8 kohta	
240 artikla	Liite VIII, VI osa, 1 kohta	
241 artikla	Liite VIII, VI osa, 2 kohta	
242 artiklan 1–9 kohta	Liite IX, I osa, 1 kohta	
242 artiklan 10 kohta	4 artiklan 37 kohta	
242 artiklan 11 kohta	4 artiklan 38 kohta	
242 artiklan 12 kohta		
242 artiklan 13 kohta		
242 artiklan 14 kohta		
242 artiklan 15 kohta		
243 artiklan 1 kohta	Liite IX, II osa, 1 kohta	
243 artiklan 2 kohta	Liite IX, II osa, 1a kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
243 artiklan 3 kohta	Liite IX, II osa, 1b kohta	
243 artiklan 4 kohta	Liite IX, II osa, 1c kohta	
243 artiklan 5 kohta	Liite IX, II osa, 1d kohta	
243 artiklan 6 kohta		
244 artiklan 1 kohta	Liite IX, II osa, 2 kohta	
244 artiklan 2 kohta	Liite IX, II osa, 2a kohta	
244 artiklan 3 kohta	Liite IX, II osa, 2b kohta	
244 artiklan 4 kohta	Liite IX, II osa, 2c kohta	
244 artiklan 5 kohta	Liite IX, II osa, 2d kohta	
244 artiklan 6 kohta		
245 artiklan 1 kohta	95 artiklan 1 kohta	
245 artiklan 2 kohta	95 artiklan 2 kohta	
245 artiklan 3 kohta	96 artiklan 2 kohta	
245 artiklan 4 kohta	96 artiklan 4 kohta	
245 artiklan 5 kohta		
245 artiklan 6 kohta		
246 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 2 ja 3 kohta	
246 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 5 kohta	
246 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 5 kohta	
247 artiklan 1 kohta	96 artiklan 3 kohta, Liite IX, IV osa, 60 kohta	
247 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 61 kohta	
247 artiklan 3 kohta		
247 artiklan 4 kohta		
248 artiklan 1 kohta	101 artiklan 1 kohta	
248 artiklan 2 kohta		
248 artiklan 3 kohta	101 artiklan 2 kohta	
249 artikla	Liite IX, II osa, 3 ja 4 kohta	
250 artikla	Liite IX, II osa, 5–7 kohta	
251 artikla	Liite IX, IV osa, 6 ja 7 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
252 artikla	Liite IX, IV osa, 8 kohta	
253 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 9 kohta	
253 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 10 kohta	
254 artikla	Liite IX, IV osa, 11 ja 12 kohta	
255 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 13 kohta	
255 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 15 kohta	
256 artiklan 1 kohta	100 artiklan 1 kohta	
256 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 17–20 kohta	
256 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 21 kohta	
256 artiklan 4 kohta	Liite IX, IV osa, 22 ja 23 kohta	
256 artiklan 5 kohta	Liite IX, IV osa, 24 ja 25 kohta	
256 artiklan 6 kohta	Liite IX, IV osa, 26–29 kohta	
256 artiklan 7 kohta	Liite IX, IV osa, 30 kohta	
256 artiklan 8 kohta	Liite IX, IV osa, 32 kohta	
256 artiklan 9 kohta	Liite IX, IV osa, 33 kohta	
257 artikla	Liite IX, IV osa, 34 kohta	
258 artikla	Liite IX, IV osa, 35 ja 36 kohta	
259 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 38–41 kohta	
259 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 42 kohta	
259 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 43 kohta	
259 artiklan 4 kohta	Liite IX, IV osa, 44 kohta	
259 artiklan 5 kohta		
260 artikla	Liite IX, IV osa, 45 kohta	
261 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 46 ja 47 kohta	
261 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 51 kohta	
262 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 52 ja 53 kohta	
262 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 53 kohta	
262 artiklan 3 kohta		
262 artiklan 4 kohta	Liite IX, IV osa, 54 kohta	
263 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 57 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
263 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 58 kohta	
263 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 59 kohta	
264 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 62 kohta	
264 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 63–65 kohta	
264 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 66 ja 67 kohta	
264 artiklan 4 kohta		
265 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 68 kohta	
265 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 70 kohta	
265 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 71 kohta (muutos)	
266 artiklan 1 kohta	Liite IX, IV osa, 72 kohta	
266 artiklan 2 kohta	Liite IX, IV osa, 73 kohta	
266 artiklan 3 kohta	Liite IX, IV osa, 74 ja 75 kohta	
266 artiklan 4 kohta	Liite IX, IV osa, 76 kohta	
267 artiklan 1 kohta	97 artiklan 1 kohta	
267 artiklan 3 kohta	97 artiklan 3 kohta	
268 artikla	Liite IX, III osa, 1 kohta	
269 artikla	Liite IX, III osa, 2–7 kohta	
270 artiklan	98 artiklan 1 kohta ja liite IX, III osa, 8 ja 9 kohta	
271 artiklan 1 kohta	Liite III, II osa, 1 kohta Liite VII, III osa, 5 kohta	
271 artiklan 2 kohta	Liite VII, III osa, 7 kohta	
272 artiklan 1 kohta	Liite III, I osa, 1 kohta	
272 artiklan 2 kohta	Liite III, I osa, 3 kohta	
272 artiklan 3 kohta	Liite III, I osa, 4 kohta	
272 artiklan 4 kohta	Liite III, I osa, 5 kohta	
272 artiklan 5 kohta	Liite III, I osa, 6 kohta	
272 artiklan 6 kohta	Liite III, I osa, 7 kohta	
272 artiklan 7 kohta	Liite III, I osa, 8 kohta	
272 artiklan 8 kohta	Liite III, I osa, 9 kohta	
272 artiklan 9 kohta	Liite III, I osa, 10 kohta	
272 artiklan 10 kohta	Liite III, I osa, 11 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
272 artiklan 11 kohta	Liite III, I osa, 12 kohta	
272 artiklan 12 kohta	Liite III, I osa, 13 kohta	
272 artiklan 13 kohta	Liite III, I osa, 14 kohta	
272 artiklan 14 kohta	Liite III, I osa, 15 kohta	
272 artiklan 15 kohta	Liite III, I osa, 16 kohta	
272 artiklan 16 kohta	Liite III, I osa, 17 kohta	
272 artiklan 17 kohta	Liite III, I osa, 18 kohta	
272 artiklan 18 kohta	Liite III, I osa, 19 kohta	
272 artiklan 19 kohta	Liite III, I osa, 20 kohta	
272 artiklan 20 kohta	Liite III, I osa, 21 kohta	
272 artiklan 21 kohta	Liite III, I osa, 22 kohta	
272 artiklan 22 kohta	Liite III, I osa, 23 kohta	
272 artiklan 23 kohta	Liite III, I osa, 26 kohta	
272 artiklan 24 kohta	Liite III, VII osa, a kohta	
272 artiklan 25 kohta	Liite III, VII osa, a kohta	
272 artiklan 26 kohta	Liite III, V osa, 2 kohta	
273 artiklan 1 kohta	Liite III, II osa, 1 kohta	
273 artiklan 2 kohta	Liite III, II osa, 2 kohta	
273 artiklan 3 kohta	Liite III, II osa, 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	
273 artiklan 4 kohta	Liite III, II osa, 3 kohdan kolmas alakohta	
273 artiklan 5 kohta	Liite III, II osa, 4 kohta	
273 artiklan 6 kohta	Liite III, II osa, 5 kohta	
273 artiklan 7 kohta	Liite III, II osa, 7 kohta	
273 artiklan 8 kohta	Liite III, II osa, 8 kohta	
274 artiklan 1 kohta	Liite III, III osa	
274 artiklan 2 kohta	Liite III, III osa	
274 artiklan 3 kohta	Liite III, III osa	
274 artiklan 4 kohta	Liite III, III osa	
275 artiklan 1 kohta	Liite III, IV osa	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
275 artiklan 2 kohta	Liite III, IV osa	
276 artiklan 1 kohta	Liite III, V osa, 1 kohta	
276 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 1 kohta	
276 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 1 ja 2 kohta	
277 artiklan 1 kohta	Liite III, V osa, 3 ja 4 kohta	
277 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 5 kohta	
277 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 6 kohta	
277 artiklan 4 kohta	Liite III, V osa, 7 kohta	
278 artiklan 1 kohta		
278 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 8 kohta	
278 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 9 kohta	
279 artikla	Liite III, V osa, 10 kohta	
280 artiklan 1 kohta	Liite III, V osa, 11 kohta	
280 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 12 kohta	
281 artiklan 1 kohta		
281 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 13 kohta	
281 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 14 kohta	
282 artiklan 1 kohta		
282 artiklan 2 kohta	Liite III, V osa, 15 kohta	
282 artiklan 3 kohta	Liite III, V osa, 16 kohta	
282 artiklan 4 kohta	Liite III, V osa, 17 kohta	
282 artiklan 5 kohta	Liite III, V osa, 18 kohta	
282 artiklan 6 kohta	Liite III, V osa, 19 kohta	
282 artiklan 7 kohta	Liite III, V osa, 20 kohta	
282 artiklan 8 kohta	Liite III, V osa, 21 kohta	
283 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 1 kohta	
283 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 2 kohta	
283 artiklan 3 kohta	Liite III, VI osa, 2 kohta	
283 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 3 kohta	
283 artiklan 5 kohta	Liite III, VI osa, 4 kohta	
283 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 4 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
284 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 5 kohta	
284 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 6 kohta	
284 artiklan 3 kohta		
284 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 7 kohta	
284 artiklan 5 kohta	Liite III, VI osa, 8 kohta	
284 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 9 kohta	
284 artiklan 7 kohta	Liite III, VI osa, 10 kohta	
284 artiklan 8 kohta	Liite III, VI osa, 11 kohta	
284 artiklan 9 kohta	Liite III, VI osa, 12 kohta	
284 artiklan 10 kohta	Liite III, VI osa, 13 kohta	
284 artiklan 11 kohta	Liite III, VI osa, 9 kohta	
284 artiklan 12 kohta		
284 artiklan 13 kohta	Liite III, VI osa, 14 kohta	
285 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 15 kohta	
285 artiklan 2–8 kohta		
286 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 18 ja 25 kohta	
286 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 19 kohta	
286 artiklan 3 kohta		
286 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 20 kohta	
286 artiklan 5 kohta	Liite III, VI osa, 21 kohta	
286 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 22 kohta	
286 artiklan 7 kohta	Liite III, VI osa, 23 kohta	
286 artiklan 8 kohta	Liite III, VI osa, 24 kohta	
287 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 17 kohta	
287 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 17 kohta	
287 artiklan 3 kohta		
287 artiklan 4 kohta		
288 artikla	Liite III, VI osa, 26 kohta	
289 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 27 kohta	
289 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 28 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
289 artiklan 3 kohta	Liite III, VI osa, 29 kohta	
289 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 29 kohta	
289 artiklan 5 kohta	Liite III, VI osa, 30 kohta	
289 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 31 kohta	
290 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 32 kohta	
290 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 32 kohta	
290 artiklan 3–10 kohta		
291 artiklan 1 kohta	Liite I, I osa, 27 ja 28 kohta	
291 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 34 kohta	
291 artiklan 3 kohta		
291 artiklan 4 kohta	Liite III, VI osa, 35 kohta	
291 artiklan 5 kohta		
291 artiklan 6 kohta		
292 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 36 kohta	
292 artiklan 2 kohta	Liite III, VI osa, 37 kohta	
292 artiklan 3 kohta		
292 artiklan 4 kohta		
292 artiklan 5 kohta		
292 artiklan 6 kohta	Liite III, VI osa, 38 kohta	
292 artiklan 7 kohta	Liite III, VI osa, 39 kohta	
292 artiklan 8 kohta	Liite III, VI osa, 40 kohta	
292 artiklan 9 kohta	Liite III, VI osa, 41 kohta	
292 artiklan 10 kohta		
293 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 42 kohta	
293 artiklan 2–6 kohta		
294 artiklan 1 kohta	Liite III, VI osa, 42 kohta	
294 artiklan 2 kohta		
294 artiklan 3 kohta	Liite III, VI osa, 42 kohta	
295 artikla	Liite III, VII osa, a kohta	
296 artiklan 1 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
296 artiklan 2 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
296 artiklan 3 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
297 artiklan 1 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
297 artiklan 2 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
297 artiklan 3 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
297 artiklan 4 kohta	Liite III, VII osa, b kohta	
298 artiklan 1 kohta	Liite III, VII osa, c kohta	
298 artiklan 2 kohta	Liite III, VII osa, c kohta	
298 artiklan 3 kohta	Liite III, VII osa, c kohta	
298 artiklan 4 kohta	Liite III, VII osa, c kohta	
299 artiklan 1 kohta		Liite II, 7 kohta
299 artiklan 2 kohta		Liite II, 7–11 kohta
300 artikla		
301 artikla	Liite III, 2 osa, 6 kohta	
302 artikla		
303 artikla		
304 artikla		
305 artikla		
306 artikla		
307 artikla		
308 artikla		
309 artikla		
310 artikla		
311 artikla		
312 artiklan 1 kohta	104 artiklan 3 ja 6 kohta ja liite X, 2 osa, 2, 5 ja 8 kohta	
312 artiklan 2 kohta	105 artiklan 1 ja 2 kohta ja liite X, 3 osa, 1 kohta	
312 artiklan 3 kohta		
312 artiklan 4 kohta	105 artiklan 1 kohta	
313 artiklan 1 kohta	102 artiklan 2 kohta	
313 artiklan 2 kohta	102 artiklan 3 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
313 artiklan 3 kohta		
314 artiklan 1 kohta	102 artiklan 4 kohta	
314 artiklan 2 kohta	Liite X, 4 osa, 1 kohta	
314 artiklan 3 kohta	Liite X, 4 osa, 2 kohta	
314 artiklan 4 kohta	Liite X, 4 osa, 3 ja 4 kohta	
314 artiklan 5 kohta		
315 artiklan 1 kohta	103 artikla ja liite X, 1 osa, 1–3 kohta	
315 artiklan 2 kohta		
315 artiklan 3 kohta		
315 artiklan 4 kohta	Liite X, 1 osa, 4 kohta	
316 artiklan 1 kohta	Liite X, 1 osa, 5–8 kohta	
316 artiklan 2 kohta	Liite X, 1 osa, 9 kohta	
316 artiklan 3 kohta		
317 artiklan 1 kohta	104 artiklan 1 kohta	
317 artiklan 2 kohta	104 artiklan 2 ja 4 kohta ja liite X, 2 osa, 1 kohta	
317 artiklan 3 kohta	Liite X, 2 osa, 1 kohta	
317 artiklan 4 kohta	Liite X, 2 osa, 2 kohta	
318 artiklan 1 kohta	Liite X, 2 osa, 4 kohta	
318 artiklan 2 kohta	Liite X, 2 osa, 4 kohta	
318 artiklan 3 kohta		
319 artiklan 1 kohta	Liite X, 2 osa, 6 ja 7 kohta	
319 artiklan 2 kohta	Liite X, 2 osa, 10 ja 11 kohta	
320 artikla	Liite X, 2 osa, 9 ja 12 kohta	
321 artikla	Liite X, 3 osa, 2–7 kohta	
322 artiklan 1 kohta		
322 artiklan 2 kohta	Liite X, 3 osa, 8–12 kohta	
322 artiklan 3 kohta	Liite X, 3 osa, 13–18 kohta	
322 artiklan 4 kohta	Liite X, 3 osa, 19 kohta	
322 artiklan 5 kohta	Liite X, 3 osa, 20 kohta	
322 artiklan 6 kohta	Liite X, 3 osa, 21–24 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
323 artiklan 1 kohta	Liite X, 3 osa, 25 kohta	
323 artiklan 2 kohta	Liite X, 3 osa, 26 kohta	
323 artiklan 3 kohta	Liite X, 3 osa, 27 kohta	
323 artiklan 4 kohta	Liite X, 3 osa, 28 kohta	
323 artiklan 5 kohta	Liite X, 3 osa, 29 kohta	
324 artikla	Liite X, 5 osa	
325 artiklan 1 kohta		26 artikla
325 artiklan 2 kohta		26 artikla
325 artiklan 3 kohta		
326 artikla		
327 artiklan 1 kohta		Liite I, 1 kohta
327 artiklan 2 kohta		Liite I, 2 kohta
327 artiklan 3 kohta		Liite I, 3 kohta
328 artiklan 1 kohta		Liite I, 4 kohta
328 artiklan 2 kohta		
329 artiklan 1 kohta		Liite I, 5 kohta
329 artiklan 2 kohta		
330 artikla		Liite I, 7 kohta
331 artiklan 1 kohta		Liite I, 9 kohta
331 artiklan 2 kohta		Liite I, 10 kohta
332 artiklan 1 kohta		Liite I, 8 kohta
332 artiklan 2 kohta		Liite I, 8 kohta
333 artikla		Liite I, 11 kohta
334 artikla		Liite I, 13 kohta
335 artikla		Liite I, 14 kohta
336 artiklan 1 kohta		Liite I, 14 kohta
336 artiklan 2 kohta		Liite I, 14 kohta
336 artiklan 3 kohta		Liite I, 14 kohta
336 artiklan 4 kohta		19 artiklan 1 kohta
337 artiklan 1 kohta		Liite I, 16 a kohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
337 artiklan 2 kohta		Liite I, 16 a kohta
337 artiklan 3 kohta		Liite I, 16 a kohta
337 artiklan 4 kohta		Liite I, 16 a kohta
337 artiklan 4 kohta		Liite I, 16 a kohta
338 artiklan 1 kohta		Liite I, 14 a kohta
338 artiklan 2 kohta		Liite I, 14 b kohta
338 artiklan 3 kohta		Liite I, 14 c kohta
338 artiklan 4 kohta		Liite I, 14 a kohta
339 artiklan 1 kohta		Liite I, 17 kohta
339 artiklan 2 kohta		Liite I, 18 kohta
339 artiklan 3 kohta		Liite I, 19 kohta
339 artiklan 4 kohta		Liite I, 20 kohta
339 artiklan 5 kohta		Liite I, 21 kohta
339 artiklan 6 kohta		Liite I, 22 kohta
339 artiklan 7 kohta		Liite I, 23 kohta
339 artiklan 8 kohta		Liite I, 24 kohta
339 artiklan 9 kohta		Liite I, 25 kohta
340 artiklan 1 kohta		Liite I, 26 kohta
340 artiklan 2 kohta		Liite I, 27 kohta
340 artiklan 3 kohta		Liite I, 28 kohta
340 artiklan 4 kohta		Liite I, 29 kohta
340 artiklan 5 kohta		Liite I, 30 kohta
340 artiklan 6 kohta		Liite I, 31 kohta
340 artiklan 7 kohta		Liite I, 32 kohta
341 artiklan 1 kohta		Liite I, 33 kohta
341 artiklan 2 kohta		Liite I, 33 kohta
341 artiklan 3 kohta		
342 artikla		Liite I, 34 kohta
343 artikla		Liite I, 36 kohta
344 artiklan 1 kohta		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
344 artiklan 2 kohta		Liite I, 37 kohta
344 artiklan 3 kohta		Liite I, 38 kohta
345 artiklan 1 kohta		Liite I, 41 kohta
345 artiklan 2 kohta		Liite I, 41 kohta
346 artiklan 1 kohta		Liite I, 42 kohta
346 artiklan 2 kohta		
346 artiklan 3 kohta		Liite I, 43 kohta
346 artiklan 4 kohta		Liite I, 44 kohta
346 artiklan 5 kohta		Liite I, 45 kohta
346 artiklan 6 kohta		Liite I, 46 kohta
347 artikla		Liite I, 8 kohta
348 artiklan 1 kohta		Liite I, 48 ja 49 kohta
348 artiklan 2 kohta		Liite I, 50 kohta
349 artikla		Liite I, 51 kohta
350 artiklan 1 kohta		Liite I, 53 kohta
350 artiklan 2 kohta		Liite I, 54 kohta
350 artiklan 3 kohta		Liite I, 55 kohta
350 artiklan 4 kohta		Liite I, 56 kohta
351 artikla		Liite III, 1 kohta
352 artiklan 1 kohta		Liite III, 2 kohta ja 2 kohdan 4 alakohta
352 artiklan 2 kohta		Liite III, 2 kohdan 2 alakohta
352 artiklan 3 kohta		Liite III, 2 kohdan 1 alakohta
352 artiklan 4 kohta		Liite III, 2 kohdan 2 alakohta
352 artiklan 5 kohta		
353 artiklan 1 kohta		Liite III, 2 kohdan 1 alakohta
353 artiklan 2 kohta		Liite III, 2 kohdan 1 alakohta
353 artiklan 3 kohta		Liite III, 2 kohdan 1 alakohta
354 artiklan 1 kohta		Liite III, 3 kohdan 1 alakohta
354 artiklan 2 kohta		Liite III, 3 kohdan 2 alakohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
354 artiklan 3 kohta		Liite III, 3 kohdan 2 alakohta
354 artikla 4 kohta		
355 artikla		
356 artikla		
357 artiklan 1 kohta		Liite IV, 1 kohta
357 artiklan 2 kohta		Liite IV, 2 kohta
357 artiklan 3 kohta		Liite IV, 3 kohta
357 artiklan 4 kohta		Liite IV, 4 kohta
357 artiklan 5 kohta		Liite IV, 6 kohta
358 artiklan 1 kohta		Liite IV, 8 kohta
358 artiklan 2 kohta		Liite IV, 9 kohta
358 artiklan 3 kohta		Liite IV, 10 kohta
358 artiklan 4 kohta		Liite IV, 12 kohta
359 artiklan 1 kohta		Liite IV, 13 kohta
359 artiklan 2 kohta		Liite IV, 14 kohta
359 artiklan 3 kohta		Liite IV, 15 kohta
359 artiklan 4 kohta		Liite IV, 16 kohta
359 artiklan 5 kohta		Liite IV, 17 kohta
359 artiklan 6 kohta		Liite IV, 18 kohta
360 artiklan 1 kohta		Liite IV, 19 kohta
360 artiklan 2 kohta		Liite IV, 20 kohta
361 artikla		Liite IV, 21 kohta
362 artikla		
363 artiklan 1 kohta		Liite V, 1 kohta
363 artiklan 2 kohta		
363 artiklan 3 kohta		
364 artiklan 1 kohta		Liite V, 10 b kohta
364 artiklan 2 kohta		
364 artiklan 3 kohta		
365 artiklan 1 kohta		Liite V, 10 kohta
365 artiklan 2 kohta		Liite V, 10 a kohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
366 artiklan 1 kohta		Liite V, 7 kohta
366 artiklan 2 kohta		Liite V, 8 kohta
366 artiklan 3 kohta		Liite V, 9 kohta
366 artiklan 4 kohta		Liite V, 10 kohta
366 artiklan 5 kohta		Liite V, 8 kohta
367 artiklan 1 kohta		Liite V, 11 kohta
367 artiklan 2 kohta		Liite V, 12 kohta
367 artiklan 3 kohta		Liite V, 12 kohta
368 artiklan 1 kohta		Liite V, 2 kohta
368 artiklan 2 kohta		Liite V, 2 kohta
368 artiklan 3 kohta		Liite V, 5 kohta
368 artiklan 4 kohta		
369 artiklan 1 kohta		Liite V, 3 kohta
369 artiklan 2 kohta		
370 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 kohta
371 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 kohta
371 artiklan 2 kohta		
372 artikla		Liite V, 5 a kohta
373 artikla		Liite V, 5 b kohta
374 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 c kohta
374 artiklan 2 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 3 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 4 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 5 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 6 kohta		Liite V, 5 d kohta
374 artiklan 7 kohta		
375 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 a kohta
375 artiklan 2 kohta		Liite V, 5 e kohta
376 artiklan 1 kohta		Liite V, 5 f kohta
376 artiklan 2 kohta		Liite V, 5 g kohta

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
376 artiklan 3 kohta		Liite V, 5 h kohta
376 artiklan 4 kohta		Liite V, 5 h kohta
376 artiklan 5 kohta		Liite V, 5 i kohta
376 artiklan 6 kohta		Liite V, 5 kohta
377 artikla		Liite V, 51 kohta
378 artikla		Liite II, 1 kohta
379 artiklan 1 kohta		Liite II, 2 kohta
379 artiklan 2 kohta		Liite II, 3 kohta
379 artiklan 3 kohta		Liite II, 2 kohta
380 artikla		Liite II, 4 kohta
381 artikla		
382 artikla		
383 artikla		
384 artikla		
385 artikla		
386 artikla		
387 artikla		28 artiklan 1 kohta
388 artikla		
389 artikla	106 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	
390 artiklan 1 kohta	106 artiklan 1 kohdan 2 alakohta	
390 artiklan 2 kohta		
390 artiklan 3 kohta		29 artiklan 1 kohta
390 artiklan 4 kohta		30 artiklan 1 kohta
390 artiklan 5 kohta		29 artiklan 2 kohta
390 artiklan 6 kohta	106 artiklan 2 kohdan 1 alakohta	
390 artiklan 7 kohta	106 artiklan 3 kohta	
390 artiklan 8 kohta	106 artiklan 106 2 kohdan 2 ja 3 alakohta	
391 artikla	107 artikla	
392 artikla	108 artikla	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
393 artikla	109 artikla	
394 artiklan 1 kohta	110 artiklan 1 kohta	
394 artiklan 2 kohta	110 artiklan 1 kohta	
394 artiklan 3 ja 4 kohta	110 artiklan 2 kohta	
394 artiklan 4 kohta	110 artiklan 2 kohta	
395 artiklan 1 kohta	111 artiklan 1 kohta	
395 artiklan 2 kohta		
395 artiklan 3 kohta	111 artiklan 4 kohdan 1 alakohta	
395 artiklan 4 kohta		30 artiklan 4 kohta
395 artiklan 5 kohta		31 artikla
395 artiklan 6 kohta		
395 artiklan 7 kohta		
395 artiklan 8 kohta		
396 artiklan 1 kohta	111 artiklan 4 kohdan 1 ja 2 alakohta	
396 artiklan 2 kohta		
397 artiklan 1 kohta		Liite VI, 1 kohta
397 artiklan 2 kohta		Liite VI, 2 kohta
397 artiklan 3 kohta		Liite VI, 3 kohta
398 artikla		32 artiklan 1 kohta
399 artiklan 1 kohta	112 artiklan 1 kohta	
399 artiklan 2 kohta	112 artiklan 2 kohta	
399 artiklan 3 kohta	112 artiklan 3 kohta	
399 artiklan 4 kohta	110 artiklan 3 kohta	
400 artiklan 1 kohta	113 artiklan 3 kohta	
400 artiklan 2 kohta	113 artiklan 4 kohta	
400 artiklan 3 kohta		
401 artiklan 1 kohta	114 artiklan 1 kohta	
401 artiklan 2 kohta	114 artiklan 2 kohta	
401 artiklan 3 kohta	114 artiklan 3 kohta	
402 artiklan 1 kohta	115 artiklan 1 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
402 artiklan 2 kohta	115 artiklan 2 kohta	
402 artiklan 3 kohta		
403 artiklan 1 kohta	117 artiklan 1 kohta	
403 artiklan 2 kohta	117 artiklan 2 kohta	
404 artikla	122 a artiklan 8 kohta	
405 artiklan 1 kohta	122 a artiklan 1 kohta	
405 artiklan 2 kohta	122 a artiklan 2 kohta	
405 artiklan 3 kohta	122 a artiklan 3 kohdan 1 alakohta	
405 artiklan 4 kohta	122 a artiklan 3 kohdan 2 alakohta	
406 artiklan 1 kohta	122 a artiklan 4 kohta ja 5 kohdan 2 alakohta	
406 artiklan 2 kohta	122 a artiklan 5 kohdan 1 alakohta ja 6 kohdan 1 alakohta	
407 artikla	122 a artiklan 5 kohdan 3 alakohta	
408 artikla	122 a artiklan 6 kohdan 1 ja 2 alakohta	
409 artikla	122 a artiklan 7 kohta	
410 artikla	122 a artiklan 10 kohta	
411 artikla		
412 artikla		
413 artikla		
414 artikla		
415 artikla		
416 artikla		
417 artikla		
418 artikla		
419 artikla		
420 artikla		
421 artikla		
422 artikla		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
423 artikla		
424 artikla		
425 artikla		
426 artikla		
427 artikla		
428 artikla		
429 artikla		
430 artikla		
431 artiklan 1 kohta	145 artiklan 1 kohta	
431 artiklan 2 kohta	145 artiklan 2 kohta	
431 artiklan 3 kohta	145 artiklan 3 kohta	
431 artiklan 4 kohta	145 artiklan 4 kohta	
432 artiklan 1 kohta	Liite XII, I osa, 1 kohta ja 146 artiklan 1 kohta	
432 artiklan 2 kohta	146 artiklan 2 kohta ja liite XII, I osa, 2 ja 3 kohta	
432 artiklan 3 kohta	146 artiklan 3 kohta	
433 artikla	147 artikla ja liite XII, I osa, 4 kohta	
434 artiklan 1 kohta	148 artikla	
434 artiklan 2 kohta		
435 artiklan 1 kohta	Liite XII, II osa, 1 kohta	
435 artiklan 2 kohta		
436 artikla	Liite XII, II osa, 2 kohta	
437 artikla		
438 artikla	Liite XII, II osa, 4 ja 8 kohta	
439 artikla	Liite XII, II osa, 5 kohta	
440 artikla		
441 artikla		
442 artikla	Liite XII, II osa, 6 kohta	
443 artikla		
444 artikla	Liite XII, II osa, 7 kohta	

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
445 artikla	Liite XII, II osa, 9 kohta	
446 artikla	Liite XII, II osa, 11 kohta	
447 artikla	Liite XII, II osa, 12 kohta	
448 artikla	Liite XII, II osa, 13 kohta	
449 artikla	Liite XII, II osa, 14 kohta	
450 artikla	Liite XII, II osa, 15 kohta	
451 artikla		
452 artikla	Liite XII, III osa, 1 kohta	
453 artikla	Liite XII, III osa, 2 kohta	
454 artikla	Liite XII, III osa, 3 kohta	
455 artikla		
456 artiklan 1 alakohta	150 artiklan 1 kohta	41 artikla
456 artiklan 2 alakohta		
457 artikla		
458 artikla		
459 artikla		
460 artikla		
461 artikla		
462 artiklan 1 kohta	151 a artikla	
462 artiklan 2 kohta	151 a artikla	
462 artiklan 3 kohta	151 a artikla	
462 artiklan 4 kohta		
462 artiklan 5 kohta		
463 artikla		
464 artikla		
465 artikla		
466 artikla		
467 artikla		
468 artikla		
469 artikla		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
470 artikla		
471 artikla		
472 artikla		
473 artikla		
474 artikla		
475 artikla		
476 artikla		
477 artikla		
478 artikla		
479 artikla		
480 artikla		
481 artikla		
482 artikla		
483 artikla		
484 artikla		
485 artikla		
486 artikla		
487 artikla		
488 artikla		
489 artikla		
490 artikla		
491 artikla		
492 artikla		
493 artiklan 1 kohta		
493 artiklan 2 kohta		
494 artikla		
495 artikla		
496 artikla		
497 artikla		
498 artikla		

▼B

Tämä asetus	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
499 artikla		
500 artikla		
501 artikla		
502 artikla		
503 artikla		
504 artikla		
505 artikla		
506 artikla		
507 artikla		
508 artikla		
509 artikla		
510 artikla		
511 artikla		
512 artikla		
513 artikla		
514 artikla		
515 artikla		
516 artikla		
517 artikla		
518 artikla		
519 artikla		
520 artikla		
521 artikla		
Liite I	Liite II	
Liite II	Liite IV	
Liite III		